

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

65. vuosikerta

6. syyskuuta 2022

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2021–2022

Istunnot 14.–17. helmikuuta 2022

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 15. helmikuuta 2022

2022/C 342/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 kaupunkialueisiin kohdistuvista haasteista covid-19-pandemian jälkeisenä aikana (2021/2075(INI))	2
2022/C 342/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 kansallisten verouudistusten vaikutuksesta EU:n talouteen (2021/2074(INI))	14
2022/C 342/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa GMB151 (BCS-GM151-6) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D075506/01 – 2021/2947(RSP))	22
2022/C 342/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB614 (BCS-GHØØ2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D076839/01 – 2021/3006(RSP))	29

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

2022/C 342/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2021 (2021/2063(INI))	35
2022/C 342/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta (2020/2085(INI))	45
2022/C 342/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2020 (2021/2167(INI))	58
2022/C 342/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevasta EU:n strategiasta (2021/2012(INI))	66
2022/C 342/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 SEU-sopimuksen 50 artiklan täytäntöönpanon arvioinnista (2020/2136(INI))	78
2022/C 342/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 kuudennen alv-direktiivin täytäntöönpanosta: mitä vielä puuttuu EU:n alv-vajeen pienentämiseksi? (2020/2263(INI))	88
2022/C 342/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 lelujen turvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY (leluturvallisuudirektiivi) täytäntöönpanosta (2021/2040(INI))	99
2022/C 342/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 syöväntorjunnan tehostamisesta Euroopassa – kohti kattavaa ja koordinoitua strategiaa (2020/2267(INI))	109

Torstai 17. helmikuuta 2022

2022/C 342/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosikertomus 2021 (2021/2182(INI))	148
2022/C 342/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus 2021 (2021/2183(INI))	167
2022/C 342/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla – vuosikertomus 2021 (2021/2181(INI)) . . .	191
2022/C 342/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 tullien ulkopuolisten ja muiden kuin verotuksellisten esteiden torjumisesta sisämarkkinoilla (2021/2043(INI))	212
2022/C 342/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 suosituksista komissiolle eurooppalaisten rajatylittävien yhdistysten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen säännöistä (2020/2026(INI)) . . .	225
2022/C 342/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 eurooppalaisten nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen: työllisyys ja sosiaalinen elpyminen pandemian jälkeen (2021/2952(RSP))	265
2022/C 342/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 EU:n painopisteistä naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istuntoa varten (2022/2536(RSP))	276
2022/C 342/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ihmisoikeuksien viimeaikaisesta kehityksestä Filippiineillä (2022/2540(RSP))	281
2022/C 342/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 kuolemanrangaistuksesta Iranissa (2022/2541(RSP))	286
2022/C 342/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 Burkina Fason poliittisesta kriisistä (2022/2542(RSP))	290

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

Torstai 17. helmikuuta 2022

2022/C 342/23	Euroopan parlamentin suositus 17. helmikuuta 2022 neuvostolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle korruptiosta ja ihmisoikeuksista (2021/2066(INI))	295
---------------	--	-----

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 15. helmikuuta 2022

2022/C 342/24	Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Elena Yonchevan koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2019/2155(IMM))	307
2022/C 342/25	Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Mario Borghezion erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2021/2159(IMM))	310
2022/C 342/26	Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Jörg Meuthenin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2021/2160(IMM))	311
2022/C 342/27	Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2021/2082(IMM))	313

III Valmistelevat säädökset

Euroopan parlamentti

Tiistai 15. helmikuuta 2022

2022/C 342/28	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2022 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin liittymisestä aavan meren kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta Pohjois-Tyynellämerellä tehtyyn yleissopimukseen (12617/2021 – C9-0420/2021 – 2021/0184(NLE))	315
2022/C 342/29	Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenmääristä (2022/2547(RSO))	316
2022/C 342/30	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 komission 5 päivänä marraskuuta 2021 annettusta delegoidusta asetuksesta Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139 täydentämisestä hakemusten hyväksymättäjäättämiskauden ja sen päivämäärien osalta (C(2021)7701 – 2021/2961(DEA))	319

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

2022/C 342/31	Euroopan parlamentin tarkistukset 16. helmikuuta 2022 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tonnikalaa (Thunnus thynnus) koskevan saalisasiakirjaohjelman vahvistamisesta ja asetuksen (EU) N:o 640/2010 kumoamisesta (COM(2020)0670 – C9-0336/2020 – 2020/0302(COD))	320
---------------	---	-----

2022/C 342/32	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi työttömiksi jääneitä työntekijöitä tukevan Euroopan globalisaattiorahaston varojen käyttöönotosta Ranskan hakemuksen johdosta – EGF/2021/005 FR/Airbus (COM(2021)0698 – C9-0011/2022 – 2021/0363(BUD))	324
2022/C 342/33	P9_TA(2022)0035 Rautatiet: väliaikaisten käyttömaksujen perimisen jatkaminen – Covid-19 ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2020/1429 muuttamisesta rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimistä koskevien väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen viiteajanjakson keston osalta (COM(2021)0832 – C9-0001/2022 – 2021/0437(COD)) P9_TC1-COD(2021)0437 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/... antamiseksi asetuksen (EU) 2020/1429 muuttamisesta rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimistä koskevien väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen viiteajanjakson keston osalta	328
2022/C 342/34	P9_TA(2022)0036 Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Ukrainalle ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (COM(2022)0037 – C9-0028/2022 – 2022/0026(COD)) P9_TC1-COD(2022)0026 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2022/... antamiseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle	329
Torstai 17. helmikuuta 2022		
2022/C 342/35	P9_TA(2022)0046 Työntekijöiden suojeleminen syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille, perimän muutoksia aiheuttaville aineille ja lisääntymiselle vaarallisille aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta (COM(2020)0571 – C9-0301/2020 – 2020/0262(COD)) P9_TC1-COD(2020)0262 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2022/... antamiseksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta	330
2022/C 342/36	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2022 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi verojen ja maksujen kantamista ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä koskevien direktiivien 1999/62/EY, 1999/37/EY ja (EU) 2019/520 muuttamisesta (10542/1/2021 – C9-0423/2021 – 2017/0114(COD))	332

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2021–2022

Istunnot 14.–17. helmikuuta 2022

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 15. helmikuuta 2022

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2022)0022

Kaupunkialueisiin kohdistuvat haasteet covid-19-pandemian jälkeisenä aikana

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 kaupunkialueisiin kohdistuvista haasteista covid-19-pandemian jälkeisenä aikana (2021/2075(INI))

(2022/C 342/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen XVIII osaston,
- ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1303/2013 muuttamisesta lisämäärärahojen ja toteuttamisjärjestelyjen osalta tuen antamiseksi covid-19-pandemian ja sen sosiaalisten seurausten aiheuttaman kriisin vahinkojen korjaamisen edistämiseen sekä talouden vihreän, digitaalisen ja palautumiskykyä tukevan elpymisen pohjustamiseen (REACT-EU-väline) 23. joulukuuta 2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/2221 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060 ⁽²⁾ (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus),
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1058 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö-tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1059 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1056 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon kaupunkiasioista vastaavien EU:n ministereiden 30. toukokuuta 2016 hyväksymän Amsterdamin julkilausuman EU:n kaupunkiagendasta,

⁽¹⁾ EUVL L 437, 28.12.2020, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159.

⁽³⁾ EUVL L 231, 30.6.2021, s. 60.

⁽⁴⁾ EUVL L 231, 30.6.2021, s. 94.

⁽⁵⁾ EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyyn Pariisin sopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja erityisesti kestävä kehityksen tavoitteen 11 kestävästä kaupungeista ja yhteisöistä,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n politiikkojen urbaanista ulottuvuudesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n alueiden ja kaupunkien roolista Pariisin ilmastopimuksen (COP 21) täytäntöönpanossa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman kaupunkien asemasta unionin institutionaalisissa puitteissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman vihreämpien kaupunkien eurooppalaisesta teemavuodesta 2022 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman mahdollisuudesta kunnolliseen ja kohtuuhintaiseen asumiseen kaikille ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon alueellisesta koheesiosta ja taajama-asioista vastaavien ministerien 10. kesäkuuta 2015 hyväksymän julkilausuman kaupungeja koskevasta EU:n toimintaohjelmasta,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n kaupunkiagendasta,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”EU:n politiikkojen kaupunkiulottuvuus – kaupungeja koskevan EU:n toimintaohjelman keskeiset piirteet” (COM(2014)0490),
- ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet” (COM(2021)0345),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva strategia vuosiksi 2021–2030” (COM(2021)0101),
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: romanien tasa-arvoa, osallisuutta ja osallistumista koskeva EU:n strategiakehys” (COM(2020)0620),
- ottaa huomioon 12. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: hlbtq-henkilöiden tasa-arvoa koskeva strategia 2020–2025” (COM(2020)0698),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2020 pidetyssä epävirallisessa kaupunkiasioita käsitelleessä ministerikokouksessa hyväksytyyn uuden Leipzigin peruskirjan kaupunkien muutosvoimasta yhteisen edun hyväksi,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2016 Quitossa, Ecuadorissa, järjestetyssä asumista ja kaupunkien kestävä kehitystä käsitelleessä YK:n konferenssissa (Habitat III) hyväksytyyn uuden kaupunkikehitysohjelman,
- ottaa huomioon komission vuoden 2016 raportin Euroopan kaupunkien tilasta,
- ottaa huomioon YK Naiset -järjestön maailmanlaajuisen lippulaivahankkeen turvallisista kaupungeista ja turvallisista julkisista tiloista naisille ja tytöille,
- ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 11. toukokuuta 2011 Istanbulissa, Turkissa (Istanbulin yleissopimus),

⁽⁶⁾ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 124.

⁽⁷⁾ EUVL C 162, 10.5.2019, s. 31.

⁽⁸⁾ EUVL C 118, 8.4.2020, s. 2.

⁽⁹⁾ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 167.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 456, 10.11.2021, s. 145.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A9-0352/2021),
- A. katsoo, että kaupungit ovat edelleen covid-19-kriisin etulinjassa, kun taloudellinen toimeliaisuus kuihtuu, tartuntamäärät ovat suuria, rokotusasteet alhaisia ja resurssit usein riittämättömät; katsoo, että pandemia on myös pahentanut kaupunkialueilla olemassa olevia puutteita ja paljastanut näiden alueiden haavoittuvuuden;
- B. toteaa, että pandemia on syventänyt pitkäaikaista eriarvoisuutta kaupungeissa; ottaa huomioon, että haavoittuvassa asemassa olevista ihmisistä on tullut entistä haavoittuvampia; toteaa, että kaupunkien haasteita ovat kohtuuhintaisten asuntojen saatavuus, asunnottomuus, sosiaalinen syrjäytyminen, köyhyys sekä julkisten palvelujen, terveyspalvelujen ja muiden olennaisten palvelujen saatavuuden puute;
- C. ottaa huomioon, että 72 prosenttia EU:n väestöstä asuu kaupungeissa; katsoo, että kaupunkien on osallistuttava suoraan covid-19-kriisistä elpymiseen; katsoo, että elvytystoimissa on pyrittävä käsittelemään pitkäaikaisia haavoittuvuuksia ja puuttumaan muihinkin seikkoihin kuin covid-19-pandemian terveysvaikutuksiin sitkeiden eriarvoisuustekijöiden vähentämiseksi;
- D. katsoo, että pandemialla on ollut sukupuolisidonnaisia vaikutuksia, jotka kaupunkien ja toiminnallisten kaupunkialueiden on otettava huomioon; katsoo, että karanteenit ja lähikontaktien välttämiseen liittyvät vaatimukset ovat altistaneet naiset suuremmalle sukupuolistuneen väkivallan riskille, ja samanaikaisesti naisten on ollut vaikeampi päästä käyttämään tukiverkostoja, sosiaalipalveluja ja seksuaali- ja lisääntymisterveyden palveluja.
- E. ottaa huomioon, että suurkaupunkialueet ovat epätasa-arvoisimpia, kun on kyse keskeisten resurssien, kuten terveyden, koulutuksen tai digitalisaation, saatavuudesta erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden kannalta; huomauttaa, että syrjinnän ja eriarvoisuuden eri muotojen torjumiseksi tarvitaan pitkäjänteisempiä toimia;
- F. toteaa, että digitaalinen kuilu on moniperusteinen ja kattaa kaikki ryhmät, mukaan lukien sukupuolten, sukupolvien ja sosiaalisen aseman erot, ja että se on pahentunut covid-19-pandemian aikana; ottaa huomioon, että monessa kotitaloudessa ja oppilaitoksessa ei ole asianmukaisia ja ajantasaisia digitaalisia laitteita;
- G. ottaa huomioon, että työpaikkojen menetysten arvioidaan olevan suuremmat suurissa kaupungeissa kuin muualla, mikä koettelee erityisen ankarasti heikosti koulutettuja, itsenäisiä ammatinharjoittajia ja siirtotyöläisiä sekä epävarmoissa työsuhteissa olevia henkilöitä; ottaa huomioon, että työttömyysriski on suurin nuorten keskuudessa, sillä heidän koulutuspolkunsa ja henkilökohtainen kehityksensä ovat häiriintyneet ja monet eivät ole löytäneet opintojen loppuun saattamiseksi tarvittavia harjoittelu- tai oppisopimuspaikkoja;
- H. ottaa huomioon, että covid-19-pandemialla on ollut merkittävä vaikutus kulttuuri- ja urheilualoihin, mikä on johtanut talouden taantumaan ja työpaikkojen menetyksiin; ottaa huomioon, että kaupunkialueet ja erityisesti suurkaupunkialueet tarvitsevat kulttuurialalle ja luoville aloille riittävästi resursseja, jotta niiden asukkaat voivat kehittää itseään;
- I. toteaa, että kaupungit ja toiminnalliset kaupunkialueet, esimerkiksi suurkaupunkialueet, ovat keskeisiä talouden pilareita, jotka edistävät kasvua, luovat työpaikkoja ja parantavat unionin kilpailukykyä globaalissa taloudessa; katsoo, että vaikka kaupunki- ja maaseutualueiden välillä on suuria eroja tarjottavien palvelujen laadussa, toiminnalliset kaupunkialueet ja keskikokoiset kaupungit voivat toimia maaseudun houkuttelevuuden ja kehityksen liikkeellepanevana voimana ja tarjota ympäröiville maaseutualueille ja väestökadosta kärsiville alueille monia palveluja;
- J. ottaa huomioon, että kaupunkialueita rasittavat nykyisten haasteiden lisäksi myös ilmastohätätila ja väestöhaasteet; ottaa huomioon, että haasteiden moninaisuus edellyttää viime kädessä vastausta, joka perustuu integroituun lähestymistapaan, joka yhdistää eri alat ja pyrkii eri alojen tarpeita vastaaviin ratkaisuihin;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- K. ottaa huomioon, että lähikontaktien välttämistä koskevat vaatimukset ovat korostaneet asianmukaisten puistojen sekä viher- ja ulkoilualueiden puutetta sekä asianmukaisen turvallisen liikenneinfrastruktuurin ja vaihtoehtoisen liikenneinfrastruktuurin puutetta toiminnallisilla kaupunkialueilla ja niiden ulkopuolella;
- L. ottaa huomioon, että covid-19-kriisi on pahentanut elintarvikkeiden ja lääkkeiden kuljetuksen ja terveyspalvelujen tarjoamisen kaltaisia haasteita ja tuonut esiin vakavia puutteita terveydenhuollon infrastruktuurissa ja siinä, miten terveydenhuollon työntekijöitä koulutetaan ammatillisesti reagoimaan pandemioihin tai muihin terveysuhkiin;
- M. ottaa huomioon, että asuminen on yleismaailmallinen oikeus, minkä vuoksi jäsenvaltioiden olisi kehitettävä erityisiä strategioita ja asianmukaisia toimenpiteitä, jotta oikeus asuntoon toteutuisi käytännössä; toteaa, että on lisättävä investointeja kohtuuhintaisiin asuntoihin;
- N. toteaa, että kaupunkialueet ovat vastuussa suurimmasta osasta EU:n energiankulutusta ja kasvihuonekaasupäästöjä ja että niillä on keskeinen asema unionin toimissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi; ottaa huomioon, että kaupungit ja toiminnalliset kaupunkialueet edellyttävät laajaa kaupunkirakentamista ja kiertotalouden luomista, jotta voidaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, rajoittaa ilmaston lämpenemistä, vähentää ruuhkia, kierrättää jätteitä ja varmistaa talouden kestävyys;
- O. ottaa huomioon, että maailman kaupunkiväestön odotetaan kasvavan jopa kolmella miljardilla ihmisellä vuoteen 2050 mennessä ja että tulevaisuudessa kaksi kolmasosaa maailman väestöstä elää kaupungeissa ja kuluttaa 75 prosenttia maailman luonnonvaroista ja tuottaa 50 prosenttia maailman jätteistä ja yli 60 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä;
- P. katsoo, että joukkoliikenteellä on tärkeä rooli liikenneköyhyyden torjunnassa; pitää siksi kiireellisesti tarpeellisenä nopeuttaa investointeja kestäväan julkiseen liikenteeseen ja sen saatavuuden parantamiseen sekä parempaan kävely- ja pyöräilyinfrastruktuuriin tienkäyttäjien ja erityisesti liikkumisesteisten ja muiden vammaisten käyttäjien suojelemiseksi;
- Q. ottaa huomioon, että kaikissa Euroopan kaupungeissa energian hinnat ovat nousseet ennätyskorkealle, mikä uhkaa haitata pandemian jälkeistä talouden elpymistä;
- R. katsoo, että monitasoinen hallinto, johon kuuluu kaupunkiviranomaisten aktiivinen osallistuminen, joka perustuu EU:n, jäsenvaltioiden ja alue- ja paikallisviranomaisten koordinoituun toimintaan ja jossa noudatetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädettyä kumppanuusperiaatetta, on keskeistä kaikkien EU:n ohjelmien suunnittelulle ja täytäntöönpanemiselle; ottaa huomioon, että kaupunkiviranomaisilla on toimivalta valita hankkeita rahoitettavaksi Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) kestäväan kaupunkikehityksen edistämistä varten ja "uudesta eurooppalaisesta kaupunkialoitteesta", joka korvaa "kaupunkialueiden innovatiiviset toimenpiteet" uudelle ohjelmakaudelle ja tarjoaa uusia mahdollisuuksia testata uusia ratkaisuja ja lähestymistapoja, mukaan lukien ne, joilla tuetaan kaupunkialueita covid-19-pandemian jälkeisellä aikakaudella;

Osallistavat kaupungit

1. tiedostaa unionin kaupunkialueiden sosiaalisen, taloudellisen, alueellisen, kulttuurisen ja historiallisen monimuotoisuuden ja korostaa tarvetta ratkaista muun muassa eriytymisen ja köyhyyden asettamat haasteet;
2. korostaa, että vaikka kaupunkien tiheällä asuttamisella on monia etuja kestäväan asumisen kannalta, väestön vahva keskittyminen tietyille kaupunkialueille voi vaikuttaa myös asumisen kohtuuhintaisuuteen, saastumisen määrään, elämänlaatuun sekä syrjinnän, köyhyyden, epätasa-arvon ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiin;
3. korostaa, että covid-19-pandemia on pahentanut väestökatoa alikehittyneillä kaupunkialueilla, joilla ei useinkaan ole riittävästi omia tuloja laadukkaiden julkisten palvelujen tarjoamiseksi asukkaille; kannustaa komissiota antamaan suosituksia ja edistämään parhaiden käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden välillä aluehallinnon järjestämisen ja uudistusten alalla;
4. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään positiivisia toimenpiteitä, joilla edistetään marginalisoituneiden yhteisöjen, kuten vammaisten henkilöiden, yksinäisten vanhusten, asunnottomien, maahanmuuttajien, pakolaisten ja etnisten vähemmistöjen, esimerkiksi romanien, osallisuutta; kehottaa ohjaamaan rahoitustarpeita paikallisella tasolla, mukaan luettuina kaupunkialueet ja erityisesti suurkaupunkialueet, sekä alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla, jotta voidaan tukea näitä

Tiistai 15. helmikuuta 2022

syryntyneitä yhteisöjä kestäväällä tavalla; muistuttaa, että riittävien kansallisten resurssien lisäksi rakennerahastot ovat keskeisessä asemassa, jotta romanien tasa-arvoa, osallisuutta ja osallistumista koskevassa EU:n strategiakehyksessä esitetyt poliittiset toimenpiteet voidaan panna menestyksekkäästi täytäntöön; korostaa kaupunkiviranomaisten roolia sen varmistamisessa, että nämä toimenpiteet vastaavat romaniyhteisöjen todellisia tarpeita;

5. korostaa kaupunkiympäristön esteettömyyden keskeistä merkitystä siinä, että vammaiset henkilöt voivat täysin käyttää oikeuttaan liikkua, opiskella ja tehdä työtä; kehottaa komissiota edistämään täyttä osallistavuutta ja tarjoamaan käyttöön kaupunkikehitysvaroja, jotta voidaan varmistaa esteettömyys vammaisille henkilöille;

6. korostaa, että jotta kaupunkien taloudet elpyisivät niin, ettei ketään jätetä jälkeen, investointien ja uudistusten olisi johdettava vakaisiin ja laadukkaisiin työpaikkoihin, vahvistettuihin julkisiin infrastruktuureihin ja palveluihin, tehostettuun sosiaaliseen vuoropuheluun sekä heikommassa asemassa olevien ryhmien osallisuuden ja integroitumisen tukemiseen, myös sosiaalisen suojelun ja sosiaaliturvajärjestelmien vahvistamiseen;

7. korostaa, että tarvitaan EU:n kehys tukemaan paikallisia ja kansallisia asunnottomuuden torjumisen strategioita ja varmistamaan kaikkien yhtäläiset mahdollisuudet ihmisarvoiseen asumiseen edistämällä integroitua lähestymistapaa, jossa asumisen tuki yhdistetään sosiaali- ja terveyspalveluihin ja aktiiviseen osallistamiseen;

8. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita sekä paikallis- ja alueviranomaisia laatimaan erityisiä strategioita ja asianmukaisia toimenpiteitä poistamaan tekijöitä, jotka estävät toteuttamasta oikeutta asuntoon, kuten syrjintä, sijoittajavetoisuus, keinottelu, matkailullistaminen, luotonannossa ilmenevät väärinkäytökset ja häädöt;

9. korostaa, että asumiseen liittyvien yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen olisi perustuttava pääasiassa kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten määrittämiin erityisvaatimuksiin, koska näillä viranomaisilla on kyky tunnistaa ja käsitellä eri ryhmien asumistarpeita ja elinoloja, jotka voivat vaihdella suuresti maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä, ja koska näillä viranomaisilla on keskeinen rooli hyvin kohdennetussa päätöksenteossa; kehottaa komissiota muokkaamaan yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen säännöissä olevaa sosiaalisen ja julkisen asuntotuotannon kohderyhmän määrittelyä niin, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset voivat tukea asuntojen tarjoamista kaikille niille ryhmille, jotka eivät voi helposti saada tarpeitaan vastaavaa kunnollista ja kohtuuhintaista asuntoa markkinaehtoisesti, huolehtien samalla siitä, että heikoimmassa asemassa oleville suunnataan riittävästi rahoitusta, jotta voidaan vapauttaa investoinnit ja taata kohtuuhintainen asuminen, hallinto-oikeuden neutraalius ja kestävä kaupunkikehitys sekä luoda sosiaalisesti monimuotoisia asuinalueita ja lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kasvattamaan edelleen investointeja sosiaaliseen, julkiseen, energiatehokkaan, asianmukaiseen ja kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon sekä asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen torjuntaan EU:ssa; kehottaa tässä yhteydessä investoimaan varoja EAKR:n, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston, InvestEU:n, ESR+:n, Horisontti Eurooppa -ohjelman ja Next Generation EU:n kautta ja erityisesti elpymis- ja palautumistukivälineen sekä koronavirusinvestointialoitteiden CRII ja CRII+ kautta; kehottaa lisäämään näiden välineiden välistä yhteistyötä; pitää myönteisenä sosiaaliseen ja kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon myönnettävien lainojen rahoittamista InvestEU-ohjelman ja Euroopan investointipankin (EIP) laajemman salkun kautta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään sosiaalisen edistyksen elpymis- ja palautumistukivälineen investointiprioriteetiksi vihreän ja digitaalisen siirtymän ohella, jotta voidaan suojella haavoittuvassa asemassa olevia ihmisiä nykyisen kriisin kielteisiltä vaikutuksilta, ja sisällyttämään elpymis- ja palautumissuunnitelmiin sosiaalisen edistyksen suunnitelmia sekä hahmottelemaan, miten Euroopan sosiaalisen oikeuden pilarin periaatteet aiotaan panna täytäntöön ja mihin kohdennetaan sosiaalisia investointeja, mukaan lukien investoinnit sosiaaliseen asuntotuotantoon; kehottaa komissiota varmistamaan kiireellisesti, että EU:n rahoitus ja EIP:n rahoitus ovat paremmin sellaisten paikallisten ja alueellisten toimijoiden saatavilla, jotka tarjoavat sosiaalisia ja julkisia kohtuuhintaisia asuntoja; kehottaa EIP:tä pyrkimään lisäämään asiaa koskevaa lainanantoa kohdennetun teknisen avun sekä rahoituksen välittäjien ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän tiiviimmän yhteistyön avulla;

11. korostaa kaupunkialueiden sosioekonomisia haasteita erityisesti suurkaupunkialueilla, joilla on runsaasti maahanmuuttaja- ja pakolaisväestöä ja muita haavoittuvassa asemassa olevia ihmisiä; muistuttaa, että kaupungeilla on keskeinen merkitys rakennettaessa osallistavia, esteettömiä ja vastaanottavia yhteisöjä, joissa ketään ei jätetä jälkeen;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

12. toteaa, että muuttoliike vaikuttaa suoraan kaupunkien osallistavuuteen ja edellyttää räätälöityjä poliittisia toimia; huomauttaa kotouttamista ja osallisuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2021–2027 mahdollisuuksista osallistavien ja yhteenkuuluvuutta edistävien yhteiskuntien rakentamisessa ja ohjelmien kohdentamisessa heikoimmassa asemassa oleviin kaupunginosiin; panee myös merkille, että paikallisyhteisöjen omat kehittämissstrategiat ovat keskeinen väline kaupunkialueiden työpaikkojen luomiseen, köyhyyden vähentämiseen ja palvelujen saatavuuden parantamiseen;

13. korostaa, että köyhillä kaupunkialueilla lapsiin kohdistuu usein useita riskitekijöitä, kuten huonot asunnot, syrjintä ja väkivalta sekä lastenhoidon, terveydenhuollon ja koulutuksen kaltaisten palvelujen saatavuuden eriarvoisuus; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan paikallisia lapsitakuujärjestelmiä, jotta voidaan vastata lapsiköyhyyden erityishaasteisiin kaupungeissa;

14. korostaa kaupunkien asemaa pyrittäessä sukupuolten tasa-arvoon ja muistuttaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisesti, että kaikissa koheesiopolitiikan puitteissa toteutettavissa toiminna olisi otettava huomioon sukupuolten tasa-arvo ohjaavana periaatteena toimien valmistelu-, täytäntöönpano-, seuranta-, raportointi- ja arviointivaiheissa; korostaa, että sukupuolten välisen kuilun kaventamiseen tähtäävissä koheesiopolitiikan toiminna olisi sovellettava intersektionaalista lähestymistapaa, jossa toteutetaan asianmukaisia toimia estämään kaikenlainen uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä ja joka perustuu sukupuolten tasa-arvoa koskeviin kansallisiin strategiakehyksiin; korostaa lisäksi, että koheesiopolitiikan ohjelmien edunsaajien ei pitäisi soveltaa syrjivää politiikkaa etenkin vähemmistöihin, kuten hlbt-yhteisöön; kannustaa hylkäämään hakemukset mahdollisilta edunsaajilta, myös alue- tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat hyväksyneet hlbt-yhteisön jäseniä syrjiviä politiikkoja, kuten alueiden julistamisen ”hlbt-vapaiksi”;

15. korostaa, että terveystarkkien lisäksi naiset ovat alttiimpia covid-19-pandemiaan liittyville taloudellisille riskeille; toteaa, että pandemian jälkeisessä tilanteessa naisten tukeminen virallisilla ja epävirallisilla sektoreilla ja naisten parempi integroiminen alue- ja kaupunkikehitystä koskevaan politiikan suunnitteluun, jossa keskitytään sukupuolinäkökohdat huomioon ottavien kaupunkien ja yhteisöjen suunnitteluun, on olennaisen tärkeää kaupunkien talouden elpymisen kannalta;

16. korostaa laajaa sukupuolikohtaisten tietojen vajetta koheesiopolitiikan ja kaupunkisuunnittelun alalla ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tiedonkeruumenetelmiä, jotka käyttävät sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja;

17. painottaa sitä, että covid-19-pandemia on johtanut perheväkivallan lisääntymiseen; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan koheesiopolitiikan rahoitusta ja mobilisoimaan kaupunkiviranomaisia suunnitelmiin, joilla puututaan sukupuolistuneen väkivallan yleiseen lisääntymiseen; kannustaa EU:n kaupunkeja kehittämään, ottamaan käyttöön ja arvioimaan kattavia lähestymistapoja yleisellä paikalla esiintyvän seksuaalisen häirinnän ja sukupuolistuneen väkivallan ehkäisemiseksi ja niihin reagoimiseksi sitoutumalla YK:n naisten maailmanlaajuisen lippulaivahankkeen ”Safe Cities and Safe Public Spaces for Women and Girls” periaatteisiin;

18. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita saattamaan pikaisesti päätökseen nauttien kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Istanbulin yleissopimuksen ratifioinnin; pyytää komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä sukupuolistuneen väkivallan kaikkien muotojen torjumiseksi ja ryhtymään tarvittaviin toimiin sukupuolistuneen väkivallan yksilöimiseksi uudeksi rikollisuuden alaksi, joka on mainittava SEUT 83 artiklan 1 kohdan luettelossa;

19. panee merkille taakan, joka kohdistuu naisiin tärkeimpinä hoivaajina virallisissa ja epävirallisissa ympäristöissä, ja tämän hoivan yhteiskunnallisen arvon erityisesti covid-19-kriisin aikana; toteaa, että noin 80 prosenttia kaikesta EU:ssa tehdystä hoivatyöstä on (palkatonta) omaishoitoa ja omaishoitajista 75 prosenttia on naisia; korostaa Euroopan rakennerahastojen tärkeää roolia hoivapalveluihin tehtävien investointien turvaamisessa; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen ehdottaa eurooppalaista hoivastrategiaa;

20. kiinnittää huomiota työttömyyteen ja etenkin nuorisotyöttömyyteen, joka on pahentunut covid-19-pandemian myötä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan kaupunkiviranomaiset aktiivisesti mukaan suunnittelemaan ohjelmia, joilla vastataan kaupunkien nuorison tarpeisiin, sekä kehittämään politiikkoja, joissa keskitytään nuorten mielenterveyteen ja hyvinvointiin, mikä on erityisen tärkeää covid-19:n jälkeisenä aikana;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

Kestävät kaupungit

21. korostaa kestävän kaupunkikehityksen, mukaan luettuna kestävä ja edullinen julkinen liikene, merkitystä unionin taloudelliselle, sosiaaliselle ja alueelliselle koheesiolle ja unionin väestön elämänlaadulle sekä unionin ilmastonutraaliutta koskevien tavoitteiden saavuttamiselle vuoteen 2050 mennessä; palauttaa mieliin uuden eurooppalaisen Bauhaus-aloitteen kaupunkialueita koskevat mahdollisuudet ja sen pääperiaatteet, joihin kuuluvat kestävyys, monitasoinen hallinto, estetiikka ja osallisuus;

22. toteaa, että kestävää siirtymää vauhdittavan taloudellisen elpymisen edistämiseksi olisi pantava täytäntöön yhdenmukaistettu strategia, jolla vastataan covid-19-kriisiin sekä vihreään ja digitaaliseen siirtymään;

23. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita noudattamaan Pariisin sopimuksen ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden mukaisia sitoumuksiaan ja priorisoimaan ja tukemaan kiertotalouden kehyksiä, uusiutuvaan energiaan tehtäviä investointeja, kestävää ja kohtuuhintaista kaupunki- ja esikaupunkiliikennettä (erityisesti pyörätieverkkoja), kaupunkialueiden ja niiden ympäristön vaihtoehtoista liikenneinfrastruktuuria, olemassa olevan infrastruktuurin asianmukaista ylläpitoa ja nopeita investointeja vihreään infrastruktuuriin, puistoihin, vihreisiin ulkotiloihin ja virkistystiloihin sekä ”ei merkittävää haittaa”- ja ”energiatohokkuus etusijalle” -periaatteiden noudattamista; toteaa, että uuden eurooppalaisen Bauhaus-aloitteen kaltaiset aloitteet tarjoavat kaupunkialueille mahdollisuuden esitellä perusparannusaaltoa⁽¹⁾ sekä hankkeita, joissa kiertotalous, kestävyys ja biologinen monimuotoisuus on asetettu etusijalle; pitää rohkaisevana, että uudessa eurooppalaisessa Bauhaus-aloitteessa noudatetaan osallistavaa ja monialaista lähestymistapaa kestävän asuinym-
pärin rakentamiseen kansalaisille;

24. katsoo covid-19-kriisin osoittaneen, että tarvitaan uusia kaupunkisuunnittelu- ja liikkuvuusratkaisuja, jotta kaupunkialueista voidaan tehdä kestävämpiä ja kykeneviä mukautumaan liikkuvuuden kysyntään, ja että kriisiä olisi pidettävä mahdollisuutena vähentää liikenteen ruuhkia ja kasvihuonekaasupäästöjä; kehottaa investoimaan kaupunkiliikenteen edistämiseen ympäristöystävällisten liikennejärjestelmien avulla; korostaa tarvetta edistää ja kehittää kaupunkialueiden kestäviä julkisia liikennejärjestelmiä ja mukauttaa julkisen liikenteen kapasiteettia päivittäisten työmatkojen kasvavaan kysyntään kaupungin keskustoissa ja niiden ulkopuolella; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan uudelleen kaupunkiliikenteeseen tehtyjä investointejaan ja asettamaan etusijalle digitaalisen infrastruktuurin, joka hyödyttää kaikkia matkustajia, mukaan lukien liikkumisesteisiä henkilöitä;

25. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen tehdä yhteistyötä kaupunkien ja jäsenvaltioiden kanssa sen varmistamiseksi, että kaikki suuret kaupungit ja Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) kaupunkisolmukohtat laativat kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelman vuoteen 2030 mennessä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä erityisesti yli rajojen alueiden ja kaupunkien kanssa, parantamaan ja täydentämään infrastruktuurin puuttuvia viimeisiä osia sekä multimodaalisia ja rajatylittäviä yhteyksiä kaikissa TEN-T-verkon osissa; huomauttaa, että monet eurooppalaiset satamat sijaitsevat lähellä kaupunkikeskuksia ja ovat tärkeitä liikenteen solmukohtia TEN-T-verkossa;

26. katsoo, että komission olisi varmistettava, että EU:n kaupunkiliikennettä koskevien rahoitusohjelmien, kuten EAKR:n, koheesiorahaston ja Verkkojen Eurooppa -välineen, myöntämisen rahoituksen saamisen ehdoksi asetetaan olemassa olevat tai tulevat kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmat; korostaa, että koheesio politiikka voi auttaa tarttumaan sekä tekoälyn että älykkään kaupunkimallin mahdollisuuksiin esimerkiksi parantamalla hallinnollisia valmiuksia ja digitaalisia taitoja, ja sen olisi rahoituksella ja muulla tuella rohkaistava siirtymistä kokeiluista älykkäitä kaupunkia koskevien aloitteiden laajentamiseen; kehottaa komissiota etsimään tapoja tukea kaupunkia, kun ne valmistelevat kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmiaan mahdollisimman tiukkojen normien mukaan; korostaa, että komission, jäsenvaltioiden ja alueiden olisi mahdollisuuksien mukaan autettava paikallisviranomaisia tämän tavoitteen saavuttamisessa; pitää lisäksi myönteisenä EIP:n aikomusta pyrkiä yhdessä viranomaisten kanssa tukemaan kunnianhimoisia investointiohjelmiä, jotka edistävät kestävää liikkuvuutta paikallisella ja alueellisella tasolla, myös kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmien ja joukkoliikennehankkeiden kautta;

27. korostaa, että sulkutoimet ja terveystoimenpiteet ovat vaikuttaneet huomattavasti liikennepalvelujen kysyntään ja liikennemuotojen valintaan, mikä on johtanut siihen, että kansalaiset käyttävät julkista liikennettä vähemmän; kehottaa jakamaan parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät yhtenäiseen ja multimodaaliseen lippujärjestelmään, jonka avulla ihmiset voivat liikkua entistä käyttäjäystävällisemmin ja turvallisemmin EU:n kaupunkialueiden välillä ja niiden sisällä;

⁽¹⁾ COM(2020)0662.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

28. kannustaa komissiota edistämään parhaiden käytäntöjen jakamista kaupunkialueiden välillä kestävien kaupunkien ja infrastruktuurin, vihreän kaupunkisuunnittelun, puhtaan energian, energiatehokkuuden, päästöttömän julkisen liikenteen, jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden liikkuvuuden, vesivarojen tehokkaan hoidon sekä kiertoperiaatteen mukaisen kestävä jätahuollon alalla;
29. kehottaa tarkistamaan kestävä kaupunkiliikenteen suunnitelmien laatimista ja täytäntöönpanoa koskevia komission suuntaviivoja; kehottaa edistämään näillä suunnitelmissa multimodaalisuutta ja puuttumaan joihinkin seurauksiin, joita aiheutuu väestön liiallisesta keskittymisestä eräille kaupunkialueille ja joita ovat esimerkiksi ruuhkat ja kuljetuskustannusten nousu, esimerkiksi tasapainoisilla sosioekonomisilla järjestelyillä, joilla varmistetaan, että suunnitelmat eivät ole syrjiviä;
30. kehottaa komissiota edistämään kaupunkialueiden turvallisuus- ja kestävyystoimien välisiä synergioita kaupunkiliikennepaketin tulevaa uudelleentarkastelua silmällä pitäen; kannustaa tarjoamaan pysäköintimahdollisuuksia kaupunkialueiden saapumisreiteille (kuten liityntäpysäköintijärjestelmät), jotta voidaan tarjota helppo pääsy julkisen liikenteen eri muotoihin, jotta voidaan vähentää merkittävästi kaupunkiruuhkia, hiilidioksidipäästöjä ja kaupunkien keskustojen maanpäällistä ja maanalaista pysäköintiä sekä rakentaa uudelleen kaupunkien keskustoja ja lisätä niiden houkuttelevuutta ja houkutella potentiaalisia asiakkaita tukemaan pandemian jäljiltä heikentyntä vähittäiskauppasektoria ja lisäämään paikallista arvoa;
31. korostaa, että energian hintojen jyrkkä nousu haittaa kaupunkien talouden elpymistä; kehottaa toteuttamaan asianmukaisia toimia energiaunionin edistämiseksi ja EU:n energiainfrastruktuurin selviytymiskyvyn vahvistamiseksi; korostaa, että halvemman energian saatavuus kaikille on kaupunkialueilla välttämättömyys; kannustaa siksi kehittämään massiivisia ohjelmia rakennusten eristämiseksi ja aurinkopaneelien sijoittamiseksi katoille; korostaa, että paikallisia uusiutuvaa energiaa tuottavia yhteisöjä olisi energian kulutuksen vähentämiseksi voimaannutettava, jotta voidaan edistää energiajärjestelmien hiilestä irtautumista sekä nauttia paikallisten energiainfrastruktuurin sosiaalisesta hyödystä;
32. kehottaa toteuttamaan kaupunkien ilmanlaatua parantavia toimia, jotta voidaan minimoida ihmisten terveydelle aiheutuvat riskit ja torjua ympäristömelun tasoja, jotka ovat nousussa kaupunkialueilla;
33. toteaa, että uudet henkilökohtaisen liikkuvuuden laitteet (kuten sähköpotkulaudat ja sähköpyörät) aiheuttavat useita turvallisuusongelmia kaupunkialueilla; kannustaa komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeita näiden turvallisuusnäkökohden hallinnasta;
34. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on lisännyt kotiintoitimusten määrää, mikä on nostanut esiin uusia alustatyön muotoja ja liiketoimintamalleja kaupunkialueilla; toteaa, että tarvitaan suosituksia, jotka koskevat jakeluhenkilöstön turvallisuutta ja sitä, miten heitä koulutetaan käyttämään digitaalisia välineitä, kuten sovelluksia ja interaktiivisia alustoja;
35. muistuttaa, että lähes 40 prosenttia kaikista tieliikennekuolemista Euroopassa tapahtuu kaupunkialueilla; muistuttaa, että ylinopeus on keskeinen tekijä lähes 30 prosentissa kuolemaan johtaneista tieliikenteen onnettomuuksista ja raskauttava tekijä useimmissa onnettomuuksissa; kehottaa komissiota asettamaan tulevassa nopeusrajoitussuosituksessaan suurimmaksi sallituksi nopeudeksi 30 km/h asuinalueilla ja alueilla, joilla on paljon jalankulkijoita ja pyöräilijöitä, ja varaamaan mahdollisuuden korkeampiin nopeuksiin päteillä sekä huolehtimaan haavoittuvien tienkäyttäjien asianmukaisesta suojelemisesta; suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on vahvistanut pitkän aikavälin strategisen tavoitteensa, niin kutsutun nollatavoitteen, jonka pyrkimyksenä on saada kuolemien ja vakavien loukkaantumisten määrä Euroopan teillä lähes nolnaan vuoteen 2050 mennessä, ja keskipitkän aikavälin tavoitteensa vähentää kuolemia ja vakavia loukkaantumisia 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä; kehottaa siksi komissiota sisällyttämään liikenneturvallisuuden paremmin kestävä kaupunkiliikennettä koskeviin suuntaviivoihin ja kehottaa paikallisviranomaisia edistämään liikenneturvallisuutta tiedotusaloitteiden, asianmukaisten toimien ja rahoitusmahdollisuuksien avulla;
36. varoittaa, että kaupungit ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille; on erittäin huolestunut siitä, että helleaallot, jotka ovat jo sinällään vakavampia kaupungeissa lämpösaarekevaikutuksen takia, ovat voimistumassa ja yleistymässä ja että rankkasateista ja myrskyvuoksista aiheutuu todennäköisesti aiempaa enemmän tulvia, kuten Euroopassa on nähty kesällä 2021, tai ankaria lumimyrskyjä, kuten talvella 2020–2021, mikä osoittaa, että kaupungeissa on merkittävästi parannettava katastrofeista selviytymisen valmiuksia; kehottaa komissiota vahvistamaan aiheellisissa tapauksissa yhteistyötä paikallishallinnon kanssa olemassa olevien rakenteiden, kuten EU:n kaupunginjohtajien energia- ja ilmastosopimuksen, Green City Accord -aloitteen sekä Mayors Alliance for the Green Deal -allianssin, avulla, jotta voidaan tunnistaa kaupunkialueiden kohtaamat ilmastonmuutokseen liittyvät tarpeet ja haasteet, suunnitella yhdessä ratkaisuja, joilla kaupungeista tehdään vihreämpiä, ja kanavoida investointeja paikallisiin toimiin; kehottaa kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia laatimaan kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiansa lisäksi ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia kaupunkistrategioita, joilla kannustetaan investointeihin kaupunkien muuttamiseksi ja niiden mukauttamiseksi ilmastonmuutoksen uhkiin;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

37. muistuttaa, että 30 prosenttia monivuotisesta rahoituskehiksestä ja 37 prosenttia Next Generation EU -elpymisvälineestä on osoitettu ilmastotoimiin, kun taas 20 prosenttia Next Generation EU -elpymisvälineestä on osoitettu digitaaliseen siirtymään; kehottaa komissiota valvomaan jäsenvaltioita ja antamaan niille ohjeita ja suosituksia sen varmistamiseksi, että kehitetään tarvittavia taitoja sekä vihreän että digitaalisten siirtymän onnistuneeksi toteuttamiseksi; pitää valitettavana, että kaupunkialueet on jätetty Next Generation EU -välineen ulkopuolelle, ja kehottaa siksi ottamaan kaupungit ja toiminnalliset kaupunkialueet paremmin mukaan elpymis- ja palautumissuunnitelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;

38. korostaa tarvetta istuttaa lisää puita ja rakentaa viherkattoja, koska kaupunkien viherryttäminen tuo tärkeää virkistysarvoa ihmisille ja alentaa lämpötilaa, imee liiallista sadevettä ja siten torjuu ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja luonnon monimuotoisuuden vähenemistä; korostaa, että rakennusten remontointi vähemmän energiaa kuluttaviksi ja kaupunkien uudelleensuunnittelu viheralueiden lisäämiseksi sekä kävelyn ja pyöräilyn edistämiseksi tuottaa säästöjä, luo työpaikkoja, auttaa torjumaan energiaköyhyyttä ja tuottaa ilmastoon liittyviä hyötyjä;

39. korostaa, että kaupunkialueiden sitoutuminen on olennaista, jotta voidaan siirtyä ilmastoneutraaliin yhteiskuntaan ja vauraaseen, oikeudenmukaiseen, kestäväan ja kilpailukykyiseen talouteen; toteaa, että joissakin tapauksissa paikallishallinnolta puuttuu taitotietoa, henkilöresursseja ja laadukkaita tietoja, joita tarvitaan toimien käynnistämiseen ja edistymiseen; katsoo siksi, että valmiuksien kehittämistä, teknistä tukea ja rahoitusta on käytettävä mahdollisimman laajasti yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistetulla tavalla, jotta kaupunkien ja esikaupunkien viranomaiset voivat saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, ja katsoo, että kaupunkiviranomaisilla on tulevaisuudessa oltava suora mahdollisuus saada EU:n rahoitusta;

Innovatiiviset kaupungit

40. korostaa, että digitalisaatio on auttanut vastaamaan joihinkin covid-19-pandemiasta johtuviin välittömiin haasteisiin erityisesti sulkutoimien aikana ja että pandemian paljastamista monista eriarvoisuuksista digitaalinen kuilu on vakava; panee merkille, että pandemia on vauhdittanut digitalisaatiota ja että teknologiasta on tullut välttämätöntä etätöille, etäkoululle, sähköiselle kaupankäynnille, sähköisille terveydenhoitopalveluille, sähköiselle hallinnolle, digitaaliselle demokratialle ja digitaaliselle viihteelle; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti tätä kehitystä ja varmistamaan, että unionin säännöstöä noudatetaan täysimääräisesti etenkin sosiaalisten ja työntekijöiden oikeuksien osalta; muistuttaa, että digitalisaation ja digitaalisten yhteyksien on oltava etusijalla paikallisyhteisöjen elpymisessä; muistuttaa, että on tärkeää luoda asianmukainen kilpailulainsäädäntö ja valtiontukikehys, jotka antavat jäsenvaltioille valtiontukisääntöjä noudattaen täyden jouston talouden tukemiseksi koronaviruspandemian aikana, erityisesti ottamalla käyttöön nopeita laajakaista- ja 5G-infrastruktuureja kaikissa kaupungeissa niiden koosta riippumatta; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan yhteenliitettävyyttä, tarjoamaan laitteita ja varmistamaan, että julkisissa ja sosiaalisissa laitoksissa sekä oppilaitoksissa on tarvittavan koulutuksen saanutta henkilöstöä;

41. vaatii oikeudenmukaista digitaalista siirtymää edistäviä toimia ja politiikkoja, joita on otettava käyttöön eri tasoilla kaupungeista aina EU:n tasolle asti; kehottaa tunnustamaan digitaalisen osallisuuden kaikkien sukupolvien oikeudeksi ja kehottaa selkeään sitoutumiseen, jotta internetyhteydet olisivat kaupungeissa saatavilla kaikkialla;

42. korostaa, että digitaalista lukutaitoa olisi parannettava, jotta uudet mahdollisuudet olisivat laajemmin saatavilla; katsoo, että koulutusinvestointeja on tehostettava sekä julkisella että yksityisellä sektorilla työntekijöiden täydennyskoulutuksen, uudelleen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen laajoilla ohjelmilla, joilla vastataan taitojen kysynnän muutoksiin; kehottaa edistämään naisten ja tyttöjen koulutusta ja uraa luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan (STEM) aloilla;

43. muistuttaa, että kaupunkimatkailu on ollut keskeisessä asemassa kaupunkipolitiikan suunnittelussa; huomauttaa, että useimmat EU:n kaupungit ovat kärsineet matkailun taantumasta pandemian seurauksena ja niiden on täytynyt etsiä uusia ja kestävämpiä toimintatapoja matkailun palauttamiseksi, mikä lisännyt uusien digitaalisten teknologioiden käyttöä, jonka avulla on voitu paremmin hallita kaupunkitiloja ja kaupunkimatkailijoiden liikkumista suurten ryhmien muodostumisen ja pandemian kannalta vaarallisten tilanteiden välttämiseksi;

44. korostaa, että kirjastot ja kulttuurikeskukset edistävät osaltaan digitaalista ja sosiaalista osallisuutta, elinikäistä oppimista ja työllistymisväyliä kaupunkiyhteisöille ja heikommassa asemassa oleville ryhmille; kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että tarvitaan lisää paikkoja ihmisten välistä ja poliittista keskustelua varten;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

45. korostaa, että tekoäly mahdollistaa älykkäät kaupunkiratkaisut, mukaan luettuna energia-, vesi- ja jätehuollon tehostuminen sekä saasteiden, melun ja liikenneuhkien väheneminen; on huolissaan siitä, että paikallisviranomaisilla on edessään lukuisia digitaalisia haasteita, kuten datateknologian saatavuus ja luotettavuus, riippuvuus yksityisistä kolmansista osapuolista ja taitojen puute; korostaa, että tekoälyn kaltaisissa kehittyvissä teknologioissa on noudatettava eettisiä kriteerejä, jotta vältetään nykyisen sosiaalisen eriarvoisuuden toistuminen;

46. katsoo, että kaupunkien perusterveydenhuollon olemassa olevia rakenteita on vahvistettava fyysisesti ja taloudellisesti; toteaa, että terveydenhuollon tarjonnan muutoksen olisi myös lisättävä digitaalista innovointia ja parannettava hoidon integrointia ajantasaisten tiedotuskanavien avulla, jotta voidaan tarjota paremmin kohdennettua, yksilöllistä, tehokasta ja vaikuttavaa terveydenhuoltoa; kehottaa jäsenvaltioita yhdessä paikallisten, alueellisten ja erityisesti kaupunkien viranomaisten kanssa kehittämään verkostoja, joiden avulla ihmisiä voidaan kouluttaa käyttämään digitaalista terveydenhuoltoa ja digitaalista julkishallintoa, mikä mahdollistaisi yleisen ja tasapuolisen käytettävyyden samalla kun suojellaan tehokkaasti arkaluonteisia tietoja ja ehkäistään kyberrikollisuutta; korostaa siksi jäsenvaltioiden ratkaisevaa roolia kaupunkiviranomaisten tukemisessa niiden pyrkimyksissä muotoilla ja varmistaa digitaalinen osallisuus suojelemalla kansalaisten tietoja ja voimaannuttamalla ihmisiä ja paikallista liiketoimintaa tietojen saatavuuden avulla;

Oppivat kaupungit

47. korostaa covid-19-pandemian kielteisiä vaikutuksia koulutukseen ja korostaa tarvetta varmistaa osallisuus ja koulutukseen pääsy;

48. korostaa, että kulttuurialaa on tuettava, koska kulttuuri ja kulttuuriperintö ovat alueellisen kilpailukyvyn ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta elintärkeitä voimavaroja ja auttavat muokkaamaan kaupunkien ja alueiden identiteettiä; pitää tärkeänä luoda lisää kulttuurikohteita ja varmistaa niiden elpyminen covid-19:n jälkeen ja korostaa tarvetta houkutella niihin lisää nuoria;

49. korostaa kulttuuri- ja urheilualojen taloudellista ja sosiaalista panosta ja vaikutusta yhteiskuntaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ja kohdentamaan riittävästi kansallisia ja EU:n varoja vankan kulttuuri- ja urheiluinfrastruktuuriin luomiseksi ja talous- ja virkistysalojen koulutuksen edistämiseksi erityisesti ruohonjuuritason kulttuurin ja muun kuin ammattilaisurheilun osalta kaupunki- ja esikaupunkialueilla; kannustaa jäsenvaltioita laatimaan toimintasuunnitelman, jolla edistetään näiden kahden alan uudelleenkäynnistymistä ja häiriönsietokykyä, sillä ne ovat tärkeitä talouden osia paikallisella, kansallisella ja EU:n tasolla;

50. korostaa, että on tärkeää suojella lasten ja nuorten oikeuksia ja luoda vankkoja, osallistavia ja toimivia koulutusjärjestelmiä, jotka vastaavat kyseisten kaupunkialueiden ihmisten todellisiin tarpeisiin ja joilla on valmiudet vastata kaikkiin tulevaisuudessa mahdollisesti ilmeneviin terveyskriiseihin tai luonnonkatastrofeihin;

51. panee huolestuneena merkille, että covid-19-kriisi on vaikuttanut dramaattisesti huomattavaan osaan eurooppalaisista nuorista, mikä on ilmennyt erityisesti huolestuttavana eristyneisyytenä, lukuisten työpaikkojen menetyksenä ja koulutuspolkujen keskeytymisenä; korostaa, että tämä tilanne on johtanut työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevan nuoren väestön kokoonpanossa ja määrässä tapahtuneisiin muutoksiin ja että tätä tilannetta on arvioitava ja tutkittava asianmukaisesti, jotta voidaan vastata kriisistä aiheutuviin erityisiin haasteisiin ja auttaa jäsenvaltioita kehittämään tehokkaita nuorille suunnattuja tiedotusstrategioita; ehdottaa, että komissio tutkii mahdollisuutta kehittää yhteinen eurooppalainen väline kartoittamaan ja seuraamaan nuoria, jotka ovat koulutuksen tai työelämän ulkopuolella, jotta tämän erityisen haavoittuvassa asemassa olevan ryhmän tukemiseksi voidaan tarjota asianmukaisia poliittisia toimia covid-19-kriisin yhteydessä;

52. korostaa tarvetta keksiä uusia ratkaisuja kaupunkien keskusta-alueiden elävöittämiseksi, koska ne ovat kärsineet yritysten ja kulttuurikohteiden sulkemisesta, tyhjistä liiketiloista, houkuttelevuuden puutteesta sekä verkkokaupan lisääntymisestä pandemian aikana ja sen jälkeen;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

53. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita kehittämään ja suunnittelemaan uudenlaisen koulutusinfrastruktuurin, joka vastaa koulutusalan ammattien uutta kehitystä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kohdentamaan riittävästi varoja siihen, että kehitetään koulutustiloja ja koulutetaan kaikenikäisiä opettajia ja opiskelijoita vihreiden ja digitaalisten taitojen kehittämisessä, jotta he ovat valmiita tulevaisuutta varten; muistuttaa, että digitalisaation rinnalla olisi varmistettava paitsi internetin myös sen käyttöön tarvittavien laitteiden saatavuus;

54. katsoo, että eräät innovatiiviset konseptit, erityisesti kaupunkialueiden hybridikäyttö ja monitoiminnallisuus, maankäytön oikeudenmukaisuus ja ”15 minuutin kaupunki”, ovat ratkaisevassa asemassa EU:n kaupunkialueiden uudessa mallissa;

Räätälöidyt politiikka-aloitteet

55. painottaa tarvetta sopeutua uuteen todellisuuteen covid-19-pandemian valossa ja harkita uutta mallia EU:n kaupunkialueille samalla kun jätetään enemmän tilaa luovuudelle, kansalaisten osallistumiselle ja kokeiluille; katsoo, että Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi on tilaisuus tuoda kaupungit entistä näkyvämmiin EU:n päätöksentekoprosesseihin ja antaa niille keskeinen rooli vahvemman osallistavan demokratian ja asukkaiden kanssa käytävän vuoropuhelun rakentamisessa samalla kun omaksutaan alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa ja uudistetaan perin pohjin kaupunkien hallintoa; korostaa, että on tärkeää kehittää kattavia strategioita, jotka perustuvat Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan, Euroopan digitaalistrategiaan⁽¹²⁾ ja EU:n maaseutualueita koskevaan pitkän aikavälin visioon; muistuttaa SEUT 349 artiklan mukaisten syrjäisimpien alueiden erityispiirteistä;

56. toteaa, että vaikka EU:lla ei ole nimenomaista kaupunkikehitysalan toimivaltaa, useat eri EU:n aloitteet vaikuttavat kaupunkeihin ja toiminnallisiin kaupunkialueisiin; tunnustaa, että kaupunkialueiden välillä ja sisällä tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä EU:n ohjelmien ja politiikkojen alalla; on huolissaan siitä, että vaikka monet kaupunkialoitteet ovat viime vuosina kasvaneet, koordinaatio on edelleen vähäistä ja päällekkäisyyksien ja ei-toivottujen vaikutusten riski on olemassa;

57. pitää myönteisenä EU:n kaupunkiagenda monitasoisen hallinnon uutena mallina; pitää valitettavana, että tämä on vapaaehtoinen prosessi, ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota sitoutumaan annettujen suositusten täytäntöönpanoon; korostaa tarvetta vahvistaa kansalaisyhteiskunnan osallistumista päätöksentekoprosessiin ja edistää alhaalta ylöspäin suuntautuvia lähestymistapoja, jotta voidaan vastata paikallisiin ja alueellisiin tarpeisiin; korostaa paikallisten pienten ja keskisuurten yritysten ja startup-yritysten osallistumisen merkitystä kaupunki- ja aluekehitysstrategioiden ja -suunnitelmien yhteydessä;

58. tunnustaa kaupunkialueiden tärkeän roolin EU:n lainsäädännöstä johdettujen ohjelmien ja hankkeiden konkreettisessa täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan voimakkaasti paikallis- ja alueviranomaisia ja niiden projektinhallintaryhmiä EU:n ohjelmien ja rahoitusmahdollisuuksien yhteydessä samalla kun varmistetaan, että kaupungeissa ja toiminnallisilla kaupunkialueilla on asianmukaiset hallinnolliset välineet, mukaan lukien asianmukaisesti koulutettu henkilöstö;

59. painottaa, että alue- ja paikallisviranomaisilla on keskeinen merkitys kaikissa EU:n päätöksenteon vaiheissa: suunnittelussa, valmistelussa ja täytäntöönpanossa; kehottaa lisäämään paikallis- ja alueviranomaisille myönnettävää EU-rahoitusta tehokkuuden parantamiseksi, johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi; kehottaa komissiota lisäksi tarjoamaan jäsenvaltioille kaiken tarvittavan ohjemateriaalin ja helpottamaan rahoituksen saantia kohtelemalla kaupunkia ja alueita eri tavoin niiden digitalisoitumistason mukaan;

60. toistaa, että kaupungit tarvitsevat tulevaisuudessa riittäviä ja suoraan käytettävissä olevia rahoitusmahdollisuuksia ohjelmien paikallista täytäntöönpanoa varten; muistuttaa, että 400 miljoonaa euroa Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen määrärahoista olisi kohdennettava eurooppalaiselle kaupunkialoitteelle, jota komissio hallinnoi suoraan tai välillisesti asetuksen (EU) 2021/1058 mukaisesti; kehottaa komissiota nykyisen ohjelmakauden väliarvioinnissa tarkastelemaan eurooppalaisen kaupunkialoitteen tehokkuutta, erityisesti sen talousarviota ja soveltamisalaa, ja kannustamaan jäsenvaltioita osoittamaan enemmän resursseja kaupunkiagendan täytäntöönpanon tueksi;

61. kehottaa laajentamaan eurooppalaisen kaupunkialoitteen talousarviota ja soveltamisalaa samalla kun varmistetaan, että syrjäisimpien alueiden kaupunkien on käytännössä helppo osallistua siihen; toteaa, että sen olisi tuettava EU:n kaupunkiagendan toteuttamista nykyisellä ohjelmakaudella; katsoo, että kaupunkiyhteisöt ovat kansallisiin elpymis- ja

⁽¹²⁾ COM(2020)0067.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

palautumissuunnitelmiin sisältyvien EU:n rahoittamien toimintapolitiikkojen onnistuneen täytäntöönpanon kannalta keskeisiä toimijoita ja sidosryhmiä; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita kohdentamaan enintään 15 prosenttia määrärahoista kaupunkialueille covid-19-kriisin jälkeisten haasteiden ratkaisemiseen;

62. korostaa EU:n rahoituksen merkitystä sosiaalisen osallisuuden täytäntöönpanossa paikallisesti; kehottaa vahvistamaan vaikutusta yhteisten hallinto- ja raportointipuitteiden välityksellä;

63. tunnustaa paikallis- ja alueviranomaisten ratkaisevan ja ainutlaatuisen roolin covid-19-pandemiaan liittyvien kysymysten ratkaisemisessa; pitää valitettavana, että komission ja kaupunkien välillä ei tällä hetkellä voida käydä elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevaa jäsenneulyä vuoropuhelua, jossa voitaisiin seurata kaupunkiviranomaisten osallistumista kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota tarkastelunsa yhteydessä raporttoimaan rahoitusvälineen täytäntöönpanosta, jotta voidaan tarkastella toiminnallisten kaupunkialueiden mahdollista roolia ja tarvittaessa vahvistaa niiden roolia rahoitusvälineen vaikuttavan täytäntöönpanon takaamiseksi; korostaa, että kaupunkiviranomaisille olisi annettava tarvittavaa tukea, jotta ne voivat panna asianmukaisesti täytäntöön kansallisia elpymis- ja palautumissuunnitelmia valmiuksien kehittämisen, vaihdon ja teknisen tuen avulla;

64. katsoo, että koheesiopolitiikan yhteydessä rahastojen tuella olisi vahvistettava osallistumisprosesseja, jotta voidaan testata uusia konsepteja ja jakaa kokemuksia edistämällä kaikentyyppisten alueiden ja paikallisten aloitteiden kestävää ja integroitua kehitystä; katsoo, että kaupunkien toimijoiden valmiuksien kehittäminen on tärkeä tekijä luotaessa selviytymiskykyisempiä ja kestävämpiä kaupungeja; kannustaa kaupungeja ja toiminnallisia kaupunkialueita tukemaan kansalaisaloitteita; korostaa, että kaupungit ovat kaupunkikehityksen laboratorioita, koska niissä voidaan testata kestäviä tulevaisuuden konsepteja ja politiikkoja ja kehittää ratkaisuja älykkäitä ja osallistavia yhteisöjä varten;

65. muistuttaa kaikkia jäsenvaltioita siitä, että niiden olisi laadittava kumppanuutta koskevien käytännösääntöjen mukaisesti kumppanuussopimus, jossa asetetaan vähimmäisvaatimukset alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten sekä muiden viranomaisten, talouselämän ja työmarkkinaosapuolten sekä muiden kumppanien osallistumiselle yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti; kehottaa kumppaneita, myös tiedeyhteisöä, innovointia ja tutkimusta edustavia kumppaneita, osallistumaan aktiivisemmin EU:n ohjelmien valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin, myös seurantakomiteissa;

66. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita varmistamaan kattavan kumppanuuden myös kaupunkiviranomaisten kanssa, jotta voidaan suunnitella ja panna täytäntöön koheesiopolitiikkaa ja ilmoittaa kaupunkiviranomaisille, miksi rahoitushakemukset hylätään; kehottaa komissiota tutkimaan kaikki sidosryhmien, kuten kaupunkiviranomaisten, esittämät valitukset myös silloin, kun rahoitushakemuksen hylkäämiselle ei esitetä pätevää perustetta;

67. kehottaa komissiota kehittämään toiminnallisia kaupunkialueita ja keskisuuria kaupungeja koskevan strategian, johon sisältyy rahoitusmahdollisuuksia esimerkiksi innovaatiokumppanuuksille ja EU:n kaupunkien yhteishankintajärjestelyille sekä EU:n kaupunkien ja alueiden väliselle yhteistyölle;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioille ja niiden parlamenteille.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0023

Kansallisten verouudistusten vaikutus EU:n talouteen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 kansallisten verouudistusten vaikutuksesta EU:n talouteen (2021/2074(INI))

(2022/C 342/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 110–113 artiklan liikevaihtoveroja, valmisteveroja ja muita välillisiä veroja koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamisesta,
- ottaa huomioon SEUT 114–118 artiklan sisämarkkinoiden toteuttamiseen välillisesti vaikuttavista veroista,
- ottaa huomioon komission vuoden 2021 verotusta koskevan raportin ”Annual Report on Taxation 2021 – Review of taxation policies in the EU Member States”,
- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskeva toimintasuunnitelma elpymisstrategian tueksi” (COM(2020)0312),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”2000-luvun yritysverotus” (COM(2021)0251),
- ottaa huomioon 24. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma” (COM(2020)0590),
- ottaa huomioon eurooppalaisen ohjauksjakson yhteydessä annetut komission maakohtaiset suositukset sekä sen jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumistukivälineen puitteissa esittämiä elpymis- ja palautumissuunnitelmia koskevat arvioinnit,
- ottaa huomioon vuonna 2020 tehdyn komission selvityksen veropolitiikasta Euroopan unionissa ”Tax policies in the European Union”,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden neuvoston (Ecofin) päätelmät, annettu 1. joulukuuta 1997, veropolitiikasta – Neuvoston ja neuvostoon kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 1. joulukuuta 1997, yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä – säästämisen verotus ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2015 päivätyn komission raportin ”Tax reforms in EU Member States 2015 – Tax policy challenges for economic growth and fiscal sustainability”,
- ottaa huomioon katsauksen veroetusjärjestelmiin, joita käytännesääntöryhmä (yritysverotus) on tarkastellut sen jälkeen, kun se perustettiin maaliskuussa 1998,
- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2021 julkaistun Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) raportin ”Tax Policy Reforms 2021 – Special Edition on Tax Policy during the COVID-19 Pandemic”,

⁽¹⁾ EYVL C 2, 6.1.1998, s. 1.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon OECD:n ja G20-ryhmän veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa osallistavassa kehyksessä hyväksytyin kahden pilarin ratkaisun talouden digitalisaatioon liittyviin verohaasteisiin vastaamiseksi,
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2020 julkaistun OECD:n raportin ”Tax and Fiscal Policy in Response to the Coronavirus Crisis: Strengthening Confidence and Resilience”,
 - ottaa huomioon 25. toukokuuta 2021 julkaistun Kansainvälisen valuuttarahaston toimintapoliittisen asiakirjan ”Taxing Multinationals in Europe”,
 - ottaa huomioon valiokunta-aloitteisen mietintönsä haitallisia verokäytäntöjä koskevan EU:n politiikan uudistamisesta (käytännestäntöryhmän uudistaminen mukaan luettuna),
 - ottaa huomioon 7. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman haitallisia verokäytäntöjä koskevan EU:n politiikan uudistamisesta (käytännestäntöryhmän uudistaminen mukaan luettuna) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman verotietojen vaihtoa koskevien EU:n vaatimusten täytäntöönpanosta: edistyminen, saadut kokemukset ja esteet ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 15. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta ja EU:n veropolitiikasta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 21. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman Pandoran papereiden vaikutuksista rahanpesun, veropetosten ja veronkierron torjuntaan ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2021 julkaistun EU:n veroalan seurantakeskuksen raportin ”New Forms of Tax Competition in the European Union: an Empirical Investigation”,
 - ottaa huomioon hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15. helmikuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU ⁽⁶⁾, jäljempänä ”hallinnollista yhteistyötä koskeva direktiivi”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0348/2021),
- A. ottaa huomioon, että haitallisia verokäytäntöjä koskevan EU:n politiikan uudistamisesta (käytännestäntöryhmän uudistaminen mukaan luettuna) 7. lokakuuta 2021 annetussa parlamentin päätöslauselmassa käsiteltiin haitallisia verokäytäntöjä ja ehdotettiin uudistuksia; ottaa huomioon, että covid-19-pandemian lyhyen aikavälin vaikutukset ja pitkän aikavälin rakennemuutos, joka on seurausta väestönkehityksestä, digitalisaatiosta ja siirtymästä kohti hiilineutraalia talousmallia, ovat vaikuttaneet jäsenvaltioiden tulevan veropolitiikan muotoilua koskeviin valintoihin;
- B. huomauttaa, että veropolitiikka on suurelta osin jäsenvaltioiden vastuulla, mutta veropolitiikan laatiminen sisämarkkinoilla edellyttää yhdenmukaistamista ja koordinoitua, jotta voidaan edistää sisämarkkinoiden yhdentymistä ja estää veropohjan rapautumista; toteaa, että kansalliset toimenpiteet voivat vaikuttaa muiden jäsenvaltioiden veronkantoon ja niillä voi olla vääristävä vaikutus sekä reiluun kilpailuun että investointeihin;
- C. katsoo, että veropolitiikan hajanaisuus synnyttää kansalaisille ja yrityksille, varsinkin pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset), sisämarkkinoilla monia esteitä, kuten oikeudellista epävarmuutta, byrokratiaa, riskin kaksinkertaisesta verotuksesta ja vaikeuksia veronpalautusten hakemisessa; katsoo, että nämä esteet vaikeuttavat rajatylittävää taloudellista

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0416.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0392.

⁽⁴⁾ EÜVL C 411, 27.11.2020, s. 38.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0438.

⁽⁶⁾ EÜVL L 64, 11.3.2011, s. 1.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- toimintaa ja voivat vääristää sisämarkkinoita; toteaa, että politiikan hajanaisuus aiheuttaa riskejä myös veroviranomaisille, kuten riskin kaksinkertaisesta verottamatta jättämisestä ja verokeinottelusta (esimerkiksi verosuunnittelusta ja aggressiivisesta veronkierrosta); ottaa huomioon, että jäsenvaltiot menettävät yhä verotuloja haitallisten verokäytäntöjen vuoksi, koska niiden lainsäädännöissä tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä on porsaanreikiä, ja että arviot yhteisöveron välttelyn takia menetetyistä verotuloista vaihtelevat 36–37 miljardista eurosta 160–190 miljardiin euroon vuodessa; toteaa, että politiikan hajanaisuus lisää veroviranomaisten täytäntöönpanokustannuksia;
- D. toteaa, että EU:n sosiaalisessa markkinataloudessa olisi tavoiteltava sitä, että riittävän verotuksen tason ja yksinkertaisen ja selkeän verolainsäädännön vääristävä vaikutus on mahdollisimman vähäinen; toteaa, että järkevällä veropolitiikalla olisi tuettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa esitettyjen toimintapolitiittisten tavoitteiden saavuttamista, jotta voidaan luoda entistä oikeudenmukaisempia ja kestävämpiä yhteiskuntia ja parantaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden kilpailukykyä; katsoo, että talouden elpyminen ja ilmastokriisiin, ekologiseen siirtymään ja talouden digitalisaatioon liittyvät haasteet pakottavat tekemään syvällisiä muutoksia ja arvioimaan uudelleen nykyistä veropolitiikkaa; huomauttaa, että finanssipoliittiset toimenpiteet eivät saisi olla esteenä yksityisille aloitteille, joilla luodaan talouskasvua, piristetään maiden taloutta ja edistetään työpaikkojen luomista EU:ssa;
- E. toteaa, että tehokkaat verojärjestelmät ovat läpinäkyviä, niitä on helppo noudattaa ja ne tuottavat johdonmukaisia verotuloja; toteaa, että kasvuun painottuvilla verouudistuksilla siirretään verotaakkaa kohti kulutuksen ja varallisuuden verottamista ja pyritään laajentamaan veropohjaa;
- F. toteaa, että kansallisten veropoliittisten uudistusten taustalla on erilaisia tapauskohtaisia syitä, jotka heijastelevat jäsenvaltioiden talouksien rakenteellisia ominaispiirteitä, ja niillä voi olla sellaisia vaikutuksia kuin verotuksen luotettavuuden ja varmuuden lisääminen, talouskasvun mahdollistaminen, verotulojen lisääminen, verojakauman parantaminen, käyttäytymistä ohjaavien kannustimien asettaminen ja talouden rakennemuutoksiin mukautuminen;
- G. toteaa, että verotuksen kokonaistasossa (eli veroissa ja pakollisissa sosiaaliturvamaksuissa) on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä, mistä on osoituksena se, että veroaste vaihteli vuonna 2019 Irlannin 22,1 prosentista Tanskan 46,1 prosenttiin; toteaa, että verotaakka EU:ssa on kokonaisuudessaan korkeampi (40,1 prosenttia) kuin eräissä muissa kehittyneissä talouksissa (OECD:n keskiarvo oli 34,3 prosenttia vuonna 2018); toteaa, että OECD-maiden painotettu keskimääräinen lakisääteinen yhteisöverokanta laski 46,52 prosentista vuonna 1980 25,85 prosenttiin vuonna 2020, mikä tarkoittaa 44 prosentin laskua viimeisten 40 vuoden aikana;
- H. toteaa, että veroyhdistelmän koostumus pysyi EU:ssa kokonaisuudessaan yleisesti ottaen vakaana vuosina 2004–2019 samalla, kun verotulojen kokonaistaso nousi hieman; ottaa huomioon, että veroyhdistelmän koostumuksessa (työhön, kulutukseen ja pääomaan kohdistuvien verojen, ympäristöverojen ja muiden verojen suhteellisissa osuuksissa) on merkittävää vaihtelua EU:ssa ja joissakin jäsenvaltioissa veroyhdistelmä on kasvuystävällisempi kuin toisissa;
- I. toteaa, että EU:ssa käytävä kova verokilpailu näyttää olleen merkittävä taustatekijä yhteisöverokannan jyrkässä laskussa, jonka myötä keskimääräinen yhteisöverokanta Euroopassa on laskenut OECD-maiden keskiarvon alapuolelle;
- J. toteaa, että pandemian aikana monet maat turvautuivat talouden tukemiseksi verouudistuksiin ja että vain pieni osa näistä toimenpiteistä oli väliaikaisia; toteaa, että verouudistukset sisälsivät yrityksille ja kotitalouksille tarkoitettuja välittömiä tukitoimia, joita olivat maksunlykkäykset, tappiontasausten laajentaminen ja veronpalautusten nopeuttaminen, sekä elvyttämiseen tähtäviä kannustintimenpiteitä;
- K. ottaa huomioon, että OECD:n ja G20-ryhmän veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa osallistavassa kehityksessä sovittiin kansainvälisen verojärjestelmän kahden pilarin uudistuksesta talouden digitalisaatioon liittyviin verohaasteisiin vastaamiseksi ja että ratkaisuun sisältyy vähintään 15 prosentin efektiivinen yhteisöverokanta;

Tiistai 15. helmikuuta 2022

Yleiset huomautukset

1. muistuttaa, että jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää omasta talouspolitiikastaan ja erityisesti omasta veropolitiikastaan EU:n perussopimusten rajoissa ja siltä osin kuin EU:n lainsäädäntö on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantu asianmukaisesti täytäntöön, vaikka tämä saattaa johtaa politiikan hajanaisuuteen ja eriarvoisiin toimintaedellytyksiin EU:ssa; toteaa jälleen, että tämä mahdollistaa reilun kilpailun ja rajoittaa EU:n sisämarkkinoiden vääristymistä;
2. toteaa, että sisämarkkinat, joilla on toteutettu tuotannon tekijöiden vapaa liikkuvuus ja taloudelliset suhteet EU:n ulkopuolisiin naapureihin ovat läheiset, ovat synnyttäneet suuria kauppaa-, investointi- ja rahoitusvirtoja jäsenvaltioiden välille; huomauttaa, että tämän syvän keskinäisen riippuvuuden vuoksi kunkin maan veropohjalla ja -kannalla on vaikutusta muiden maiden veropohjiin ja -kantoihin, jolloin erityisesti yhteisöveron heijastusvaikutukset korostuvat;

Vaikutukset pk-yrityksiin

3. toteaa, että verosäännösten noudattamisesta suurille monikansallisille yrityksille aiheutuvat arvioidut kustannukset ovat noin kaksi prosenttia maksetuista veroista, kun taas pk-yritysten kohdalla arvio on noin 30 prosenttia; muistuttaa, että EU:n yritykset, erityisesti pk-yritykset, ovat talouskasvun ja työpaikkojen luomisen tärkeimpiä mahdollistajia; muistuttaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat kehittäneet järjestelyjä, joissa kansainvälisissä yhteyksissä saatuja voittoja verotettaisiin kansallista nimelliskantaa alemmalla verokannalla, mikä asettaisi pk-yritykset epäedulliseen kilpailuasemaan⁽⁷⁾; toteaa lisäksi, että monikansallisten yritysten voittoja verotetaan empiirisen näytön mukaan yleensä kevyemmin kuin kotimaisten yritysten voittoja, mikä kertoo voitonsiirrosta raskaammin verotetuilta yrityksiltä kevyesti verotetuille sidosyrityksille;
4. korostaa, että kansallisten verojärjestelmien erot voivat olla esteenä pk-yrityksille, jotka yrittävät toimia yli rajojen; painottaa, että monikansallisiin yrityksiin verrattuna pk-yrityksillä on käytössään vähemmän resursseja verosäännösten noudattamiseen ja verotuksen optimointiin; huomauttaa, että verosäännösten noudattamiseen kuuluu pk-yrityksillä suurempi osuus menoista kuin monikansallisilla yrityksillä;
5. toteaa, että veropohjan yhdenmukaistamisella, kuten yhteisellä yhteisöveropohjalla tai yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevalla kehyksellä (Business in Europe: Framework for Income Taxation, BEFIT), voitaisiin vähentää useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiville pk-yrityksille verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia; suhtautuu myönteisesti 2000-luvun yritysverotusta koskevaan komission tiedonantoon, jossa todetaan, että ”yhteisen yhteisöverojärjestelmän puuttuminen sisämarkkinoilta jarruttaa EU:n kilpailukykyä” ja että ”nämä seikat muodostavat kilpailuhaitan kolmansien maiden markkinoihin verrattuna”; toistaa, että voittojen verottaminen siinä maassa, jossa taloudellinen toiminta tapahtuu, antaa hallituksille mahdollisuuden tarjota pk-yrityksilleen tasapuoliset toimintaedellytykset; korostaa tarvetta verottaa yrityksiä käyttämällä oikeudenmukaista ja tehokasta maiden välisen verusoikeuksien jakoaavaa, jossa otetaan huomioon sellaiset tekijät kuin työvoima ja aineellisten hyödykkeiden olemassaolo; panee merkille, että BEFIT-kehystä koskeva komission ehdotus on tarkoitus julkaista vasta vuonna 2023; kehottaa komissiota nopeuttamaan hyväksymisprosessia ja kehottaa jäsenvaltioita sopimaan nopeasti kunnianhimoisesta ehdotuksesta EU:n yhtenäiseksi yritysverotuksen säännöstöksi;
6. huomauttaa, että parlamentti aikoo vuoropuhelussa asiantuntijoiden, kansallisten parlamenttien ja kansalaisten kanssa osallistua ohjaavien periaatteiden kehittämiseen ennen komission vuonna 2023 annettavaa BEFIT-kehystä koskevaa ehdotusta;
7. toteaa, että monissa jäsenvaltioissa ja myös EU:ssa on otettu käyttöön pk-yrityksille suotuisia erityisjärjestelmiä, kuten erityisiä alv-sääntöjä, joiden avulla kompensoidaan pk-yritysten korkeampaa efektiivistä verokantaa ja niille verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia korkeampia kustannuksia; korostaa, että tällainen erityiskohtelu on yleensä ottaen myönteistä, jos sitä käytetään laajasti, mutta vaarana voi olla, että se synnyttää lisää vääristymiä ja mahdollisuuksia verojen välttelyyn ja tekee koko järjestelmästä entistäkin monimutkaisemman; kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan pk-yrityksille veroetuuksia tavalla, joka on yleisen verojärjestelmän kanssa johdonmukainen eikä kannusta pk-yrityksiä pysymään pieninä;

(7) 16. syyskuuta 2019 päivätty lehdistötiedote ”State aid: Commission opens in-depth investigation into individual ‘excess profit’ tax rulings granted by Belgium to 39 multinational companies”.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

8. panee merkille, että pk-yritysten kyky kattaa tai rahoittaa tappioita on rajallisempien kassavirtojen vuoksi usein heikompi kuin suuremmilla yrityksillä; pitää myönteisenä 18. toukokuuta 2021 annettua komission suositusta tappioiden verokohtelusta covid-19-kriisin aikana ⁽⁸⁾ ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan suositukset huomioon;

Veropoliittikan yhdenmukaistaminen ja koordinointi

9. korostaa, että kansallisten veropoliittikkojen hajanaisuus voi vääristää EU:n sisämarkkinoita ja haitata EU:n taloutta; pitää myönteisenä, että EU on kehittänyt koordinoitimekanismeja, kuten käytännesääntöryhmän vertaisarviointimenettelyt ja eurooppalaisen ohjausjakson maakohtaiset suositukset; katsoo, että kumpaakin näistä mekanismeista on vielä parannettava; korostaa, että käytännesääntöryhmässä jäsenvaltiot tarkastelevat uudelleen, muuttavat tai lakkauttavat olemassa olevia verotoimenpiteitä, jotka aiheuttavat haitallista verokilpailua, ja pidättyvät ottamasta käyttöön uusia toimenpiteitä tulevaisuudessa; palauttaa tältä osin mieliin parlamentin lokakuussa 2021 vahvistaman kannan, jossa kehoitetaan uudistamaan käytännesääntöryhmän kriteerejä, toiminta-alaa ja hallintoa oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi EU:ssa;

10. huomauttaa, että komissio suositti osana vuoden 2020 maakohtaisia suosituksia kuudelle jäsenvaltiolle, että ne hillitsevät aggressiivista verosuunnittelua; tunnustaa maakohtaisten suositusten myönteisen vaikutuksen edistettäessä tarpeellisia verouudistuksia jäsenvaltioissa, jotka ovat saaneet aggressiivista verosuunnittelua koskevia suosituksia, mutta pitää valitettavana, että eräät jäsenvaltiot eivät ole vielä ottaneet huomioon tällaisia suosituksia;

11. muistuttaa, että elpymis- ja palautumistukiväline ja maakohtaiset suositukset, myös verotukseen liittyvät suositukset, ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa, kuten elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta 12. helmikuuta 2021 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/241 ⁽⁹⁾ säädetään;

12. korostaa, että vuonna 2011 annetussa hallinnollista yhteistyötä koskevassa direktiivissä vahvistetaan jäsenvaltioiden veroviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännöt sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi; pitää myönteisenä, että direktiivin soveltamisalaa on vuodesta 2011 lähtien laajennettu jatkuvasti uusille aloille veropetosten ja veronkierron hillitsemiseksi ja että viime vuosikymmeninä on saatu aikaan tuntuva edistymistä; palauttaa mieliin syyskuussa 2021 hyväksytyin parlamentin täytäntöönpanokertomuksen, jossa todetaan puutteita hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin tehokkaassa täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa ja korostetaan tarvetta vahvistaa kansallisten veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa;

13. panee merkille neuvoston nykyisen päätöksentekoprosessin rajoitukset vastattaessa tarpeisiin edistää lainsäädännöllä jäsenvaltioiden välistä koordinoitua ja torjua haitallisia verokäytäntöjä; kehottaa tutkimaan kaikkia SEUT-sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia; muistuttaa, että SEUT 116 artiklassa määrättyä menettelyä voidaan soveltaa, kun haitalliset verokäytännöt vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla;

14. painottaa, että vaikutusten maksimoimiseksi veropoliittikan koordinointi voidaan parhaiten toteuttaa kansainvälisellä tasolla G20-ryhmän ja OECD:n kautta; painottaa kuitenkin, että kehitysmaat olisi otettava täysimääräisesti mukaan neuvotteluprosessiin; huomauttaa, että neuvostossa on aiemmin hyväksytty todennäköisimmin ne EU:n verotusta koskeneet ehdotukset, jotka ovat perustuneet kansainvälisiin sopimuksiin;

15. toteaa kuitenkin, että verotusta koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa on joskus vaikeuksia päästä yksimielisyyteen ja siksi kansainvälisen verojärjestelmän puutteiden korjaaminen niiden kautta on hidasta; suositaa, että EU näyttäisi näissä tapauksissa esimerkkiä riippumatta siitä, miten kansainvälisissä neuvotteluissa edistytään;

16. suhtautuu myönteisesti OECD:n ja G20-ryhmän osallistavan kehyksen puitteissa saavutettuun historialliseen sopimukseen, joka koskee kansainvälisen verojärjestelmän uudistamista kahden pilarin ratkaisun perusteella ja jonka tavoitteena on varmistaa, että voitot ja verotusoikeudet jakautuvat oikeudenmukaisemmin maiden kesken suurimpien ja tuottoisimpien monikansallisten yritysten osalta, jolloin monikansallisiin yrityksiin sovellettaisiin 15 prosentin efektiivistä verokantaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ja varmistamaan, että sopimus kahta pilaria

⁽⁸⁾ EUVL L 179, 20.5.2021, s. 10.

⁽⁹⁾ EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

koskevasta OECD:n ja G20-ryhmän osallistavasta kehyksestä saatetaan osaksi EU:n lainsäädäntöä, kuten komission puheenjohtaja ilmoitti unionin tilaa koskevassa aiekirjeessään vuonna 2021; kehottaa neuvostoa hyväksymään tällaiset ehdotukset nopeasti, jotta ne tulisivat voimaan vuonna 2023; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan, että vastaavia kansainvälisiä sopimuksia tehtäisiin myös muuntuyppisistä sopivista veroista;

Suosituksset ja uudistettavat osa-alueet

17. huomauttaa, että sisämarkkinoiden toiminnan kannalta erittäin tärkeillä aloilla, kuten verotuksen ja pääomamarkkinaunionin yhteydessä, yhdenmukaistamista on tarpeen lisätä joko jäsenvaltioiden välisellä paremmalla koordinoinnilla tai EU:n toimilla;

18. painottaa, että jäsenvaltiot käyttävät edelleen monenlaisia kriteerejä verotuksellisen kotipaikan määrittämisessä, mikä aiheuttaa riskin kaksinkertaisesta verotuksesta tai kaksinkertaisesta verottamatta jättämisestä; palauttaa tässä yhteydessä mieliin komission heinäkuussa 2020 laatimassa toimintasuunnitelmassa kuvatut aloitteet ja toteaa, että komissio aikoo tehdä vuoteen 2022 tai 2023 mennessä lainsäädäntöehdotuksen sen selventämiseksi, missä maassa EU:ssa rajatylittävää toimintaa harjoittavien veronmaksajien verotuksellisen kotipaikan katsotaan sijaitsevan; odottaa kiinnostuneena tätä ehdotusta, jolla olisi pyrittävä varmistamaan verotuksellisen kotipaikan johdonmukaisempi määrittäminen sisämarkkinoilla;

19. toteaa, että digitalisaatio ja voimakas tukeutuminen aineettomiin hyödykkeisiin asettavat haasteita nykyiselle verojärjestelmälle ja edellyttävät pitkälle menevää toimintapolitiikan koordinoitua ja yhdenmukaistamista, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset ja varmistaa, että digitaalialan yritykset antavat reilun panoksen niille yhteiskunnille, joissa ne harjoittavat liiketoimintaa; panee merkille, että eräät jäsenvaltiot ovat kiirehtineet asiassa ja ottaneet käyttöön kansallisia digitaaliveroja EU:n ja OECD:n tasoilla parhaillaan käytävistä neuvotteluista huolimatta; toteaa, että tällä on ollut myönteinen vaikutus kansainväliseen keskusteluun; korostaa, että tällaisista kansallisista toimenpiteistä olisi luovuttava vaiheittain sitten, kun käyttöön on otettu toimiva kansainvälinen ratkaisu;

20. muistuttaa, että EU sopi uuden digitaaliveroon perustuvan omien varojen lähteen käyttöönotosta NextGenerationEU-elpymisvälineen rahoittamiseksi, ja kehottaa komissiota esittämään vaihtoehtoisia ehdotuksia, jotka ovat sopusoinnussa kansainvälisten sitoumusten kanssa;

21. pitää valitettavana, että erot lähdeverotuksessa ja lähdeveron palautusmenettelyissä ovat edelleen huomattava este pääomamarkkinaunionin tiiviimmälle yhdentymiselle; suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, että se aikoo ehdottaa lainsäädäntöaloitetta yhteisen, standardisoidun ja EU:n laajuisen järjestelmän käyttöönottamiseksi alennetun lähdeverokannan soveltamiseksi tulon lähteellä;

22. pitää valitettavana velanoton suosimista yritysverotuksessa, sillä se sallii korkomaksujen avokätiset verovähennykset, kun taas oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannuksia ei voida vähentää samalla tavalla; korostaa, että oman pääoman ehtoisen rahoituksen turvautuvat yritykset ovat rakenteellisesti epäedullisessa asemassa erityisesti, jos ne ovat nuoria ja pieniä yrityksiä, joilla on heikot luotonsaantimahdollisuudet; toteaa, että velanoton suosiminen yritysverotuksessa saattaa kannustaa yrityksiä ottamaan liikaa velkaa;

23. toteaa, että velkarahoituksen edullisessa verokohtelussa on merkittäviä jäsenvaltioiden välisiä eroja; panee merkille, että eräät jäsenvaltiot ovat tilanteen korjaamiseksi ottaneet käyttöön oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevia verovähennyksiä; muistuttaa, että joitakin näistä oman pääoman ehtoisen rahoituksen verovähennyksistä on hyödynnetty verotuksen porsaanreikinä, jolloin monikansalliset yritykset ovat voineet keinotekoisesti vähentää kansallisia korkoja; korostaa, että EU:n yhteinen toimintamalli olisi suotavampi vaihtoehto, jotta vältetään vääristymät sisämarkkinoilla;

24. toteaa, että tällaisiin vinoumiin voidaan puuttua joko sallimalla oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannusten uusi verovähennys tai vähentämällä mahdollisuuksia korkovähennykseen; muistuttaa, että parlamentti ehdotti ylimenevien vieraan pääoman menojen vähennyksen rajaamista enintään 20 prosenttiin veronmaksajan tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, kun taas neuvosto hyväksyi enintään 30 prosentin korkeamman rajan⁽¹⁰⁾; muistuttaa, että 30 prosentin osuus voi OECD:n mukaan olla liian suuri estääkseen tehokkaasti veropohjan rapautumisen ja voitonsiirron⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin kanta 8. kesäkuuta 2016 ehdotukseen neuvoston direktiiviksi sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL C 86, 6.3.2018, s. 176).

⁽¹¹⁾ OECD, *Public Discussion Draft – BEPS Action 4: Interest Deductions And Other Financial Payments*, 2014.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

25. odottaa kiinnostuneena komission ehdotusta velkarahoituksen edullista verokohtelua vähentävästä verovähennyksestä; kehottaa komissiota toteuttamaan perusteellisen vaikutustenarvioinnin ja sisällyttämään ehdotukseen tehokkaita säännöksiä veron välttämisen estämiseksi, jotta oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevia vähennyksiä ei käytetä uutena välineenä veropohjan rapauttamiseen;

26. toteaa, että efektiivinen marginaaliverokanta voi olla yritysten investointipäätöksissä ratkaiseva tekijä infrastruktuurin laadun, koulutetun ja terveen työvoiman saatavuuden sekä kansallisen vakauden ohella⁽¹²⁾; toteaa, että efektiivisissä marginaaliverokannoissa on huomattavaa vaihtelua jäsenvaltioiden välillä; pyytää komissiota selvittämään, vääristävätkö tietyt jäsenvaltiot kilpailua alentamalla keinotekoisesti efektiivistä marginaaliverokantaansa esimerkiksi nopeuttamalla poistoja tai mukauttamalla tiettyjen erien verovähennyskelpoisuutta, ja ilmoittamaan selvityksen tulokset parlamentille;

27. toteaa, että vaikka veropäätökset voivat tuoda oikeudellista selkeyttä yrityksille, niihin liittyy myös väärinkäytösten mahdollisuus suosivan verokohtelun kautta; huomauttaa kuitenkin, että yksinkertainen verojärjestelmä on paras tapa saada oikeusvarmuutta;

28. pitää myönteisenä, että komissio on valmis käyttämään perussopimusten mukaista rooliaan kilpailun vääristymisen torjumisessa kilpailulainsäädännön avulla; pitää valitettavana, että kansalliset tuomioistuimet ja Euroopan unionin tuomioistuin ovat kumonnet useita komission hiljattain korkean profiilin kilpailutapauksissa verotuksen alalla tekemiä päätöksiä;

29. korostaa, että finanssipoliittisesti vastuullisella tavalla sovellettavat yksityisen tutkimus- ja kehitystoiminnan verokannustimet (kuten verohyvitykset, isommat verovähennykset tai nopeutetut poistot) voivat auttaa kasvattamaan tutkimus- ja kehitystoimintaan liittyviä talouden kokonaismenoja, millä on usein myönteisiä ulkoisvaikutuksia; on kuitenkin huolissaan siitä, että tietyn tyyppiset verokannustimet, kuten patenttiboksia tai IPR-boksia koskevat järjestelmät, eivät juurikaan kasvata tutkimus- ja kehitysmenoja vaan ne voivat itse asiassa vääristää sisämarkkinoita kannustamalla voitonsiirtoon ja aggressiiviseen verosuunnitteluun; toteaa, että verokannustimilla olisi pyrittävä houkuttelemaan investointeja reaalityöelämään, minkä vuoksi niiden olisi perustuttava menoihin eikä voittoihin, jotta ne kohdistuisivat paremmin innovointipäätöksiin; kehottaa komissiota ehdottamaan suuntaviivoja verokannustimista, jotka eivät vääristä sisämarkkinoita, erityisesti suosimalla kannustimia, jotka perustuvat kustannuksiin ja ovat ajallisesti rajoitettuja, joita arvioidaan säännöllisesti ja jotka voidaan lakkauttaa, jos niillä ei ole myönteisiä vaikutuksia, joiden maantieteellinen soveltamisala on rajoitettu ja jotka ovat pikemminkin osittaisia kuin täysimittaisia vapautuksia;

30. korostaa, että tutkimus- ja kehitysmenojen verokannustimia voi olla tarpeen vielä yhdenmukaistaa; toteaa, että tämä kuului komission alkuperäiseen ehdotukseen yhteisestä yhteisöveropohjasta; pitää valitettavana, että tätä aihetta ei käsitelty äskettäisessä tiedonannossa 2000-luvun yritysverotuksesta;

31. panee merkille, että merkittävä osa talousarviokapasiteetista kanavoidaan vapautusten, vähennysten, hyvitysten, lykkäysten ja alennettujen verokantojen muodossa olevien verokannustimien kautta; kehottaa komissiota esittämään arvion kaikista tehottomista verokannustimista ja -tuista, erityisesti niistä, jotka ovat ympäristölle haitallisia ja johtavat kielteisiin taloudellisiin vääristymiin; kehottaa komissiota laatimaan EU:n verokannustimien seurantakehyksen ja velvoittamaan jäsenvaltiot julkaisemaan verokannustimista julkiselle taloudelle aiheutuvat kustannukset; kehottaa jäsenvaltioita tekemään vuosittain yksityiskohtaisia ja julkisia kustannus-hyötyanalyyskejä kustakin verosäännöksestä; katsoo, että verovarmuus lisääntyisi, jos jäsenvaltioilla olisi yhteinen käsitys siitä, mitkä verokannustimet eivät ole vääristäviä; kehottaa komissiota antamaan suuntaviivoja verokannustimista, jotka eivät vääristä sisämarkkinoita;

32. kehottaa jäsenvaltioita sopimaan välillistä verotusta, pääasiassa arvonlisäverotusta, koskevasta vahvasta, ymmärrettävästä ja kunnianhimoisesta uudistuksesta; korostaa, että on olennaisen tärkeää vähentää monimutkaisuutta ja byrokratiaa ja puuttua asianmukaisesti arvonlisäverotukseen liittyviin veropetoksiin ja verovilppiin, jotta voidaan turvata sisämarkkinoiden eheys;

⁽¹²⁾ World Economic Forum, *The Global Competitiveness Report 2019*.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

33. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan verohallintojen uudistamista, nopeuttamaan digitalisaatiota ja ottamaan käyttöön strategisia toimintatapoja, joilla autetaan pk-yrityksiä noudattamaan verosäännöksiä, sekä selvittämään mahdollisuuksia taakan keventämiseen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan järkeviä ja vankkoja verojärjestelmien monimutkaisuutta koskevia uudistuksia, jotta voidaan vähentää byrokratiaa, hallinnollista taakkaa ja säännösten noudattamisen kustannuksia; muistuttaa, että eurooppalainen yhteistyö tässä asiassa ja parhaiden käytäntöjen vaihto veroviranomaisten välillä tuottavat suurta lisäarvoa;
34. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin EU:n Fiscalis-ohjelmaa veroviranomaisten välisen yhteistyön parantamiseksi niiden uudistuspyrkimyksissä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä perustamaan verovirkailijoille tarkoitetun Erasmus-vaihto-ohjelman parhaiden käytäntöjen edistämiseksi;
35. pyytää komissiota seuraamaan uusia kansallisia verouudistuksia tai covid-19-pandemian seurauksena talouden tukemiseksi toteutettuja toimenpiteitä, erityisesti niitä toimenpiteitä, jotka eivät ole tilapäisiä; kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan verojärjestelmiä ja hyödyntämään tässä talouden elpymisen tueksi perustettujen eurooppalaisten välineiden mahdollisuuksia; korostaa, että tällaisissa uudistuksissa on noudatettava EU:n finanssipoliittista kehystä; muistuttaa, että uudistukset olisi toteutettava kunnioittaen kaikilta osin kansallista toimivaltaa veroasioissa, mutta korostaa, että jäsenvaltioiden välinen vahva koordinointi toisi merkittävää lisäarvoa;
36. kannattaa veronmaksajien ja varsinkin yksityishenkilöiden oikeuksien, erityisesti yksityisyyden ja tietosuojan, kunnioittamista koskevia korkeatasoisia vaatimuksia verotusta koskevissa poliittisissa ja lainsäädännöllisissä prosesseissa;
37. toteaa, että useimmissa jäsenvaltioiden kansallisissa hankintamenettelyissä käytetään alinta hintaa julkisten hankintasopimusten ainoana tekoperusteena; muistuttaa neuvoston komissiolle esittämästä kehotuksesta miettiä tapoja torjua vääristäviä vaikutuksia, jotka johtuvat siitä, että tarjouskilpailuun osallistuu tarjoajia, joilla on toimintaa EU:n luetteloon veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista sisältyvillä lainkäyttöalueilla; kehottaa komissiota tarkastelemaan tältä osin uudelleen sen julkisia hankintoja koskevaa strategiaa;

EU:n verotulostaulu

38. panee merkille komissiossa parhaillaan tehtävän EU:n verotulostaulua koskevan työn; suosittaa, että käytetään taloudellisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan tunnistaa sisämarkkinoiden vääristymät, kuten suorien ulkomaisten sijoitusten, rojaltien ja korkomaksujen määriä; korostaa, että tällaisen tulostaulun on edistettävä haitallisen verokilpailun torjuntaa; kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon veron välttelyä helpottavien kansallisten veropoliittikkojen aiheuttamat huomattavat julkisten verotulojen menetykset; katsoo, että verotulostaulu on rakennettava välineeksi, jolla autetaan jäsenvaltioita toteuttamaan järkeviä ja vankkoja uudistuksia veroasioissa; varoittaa käyttämästä tulostaulua tiettyjen jäsenvaltioiden nolaamiseen mutta katsoo, että sen avulla voidaan virittää keskustelua tarvittavista uudistuksista; kannustaa vahvaan yhteistyöhön nykyisten eurooppalaisten foorumien kanssa tulostaulun laatimisessa; katsoo, että tästä uudesta välineestä voisi olla hyötyä eurooppalaisen ohjausjakson ja erityisesti maakohtaisten suositusten kannalta;

o

o o

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0024

Muuntogeeninen soija GMB151 (BCS-GM151-6)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa GMB151 (BCS-GM151-6) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D075506/01 – 2021/2947(RSP))

(2022/C 342/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa GMB151 (BCS-GM151-6) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D075506/01,
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan ja 19 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 4. helmikuuta 2022 toimitetun äänestyksen, jossa päätettiin olla antamatta lausuntoa,
- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 27. tammikuuta 2021 antaman ja 19. huhtikuuta 2021 julkaistun lausunnon ⁽³⁾,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ⁽⁴⁾, joissa vastustetaan luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille,

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän EFSA:n lautakunnan tieteellinen lausunto elintarvike- ja rehuikäyttöön tarkoitettua muuntogeenistä soijan GMB151 arvioinnista asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (hakemus EFSA-G-MO-NL-2018.153), EFSA Journal 2021;19(4):6424, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6424>.

⁽⁴⁾ Parlamentti antoi kahdeksannella vaalikaudella 36 päätöslauselmaa, joissa vastustettiin luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille. Lisäksi parlamentti on antanut yhdeksännellä vaalikaudella seuraavat päätöslauselmat:

- Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MZHG0JG (SYN-ØØØJG-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0028)
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa A2704-12 (ACS-GMØØ5-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0029)
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 ja muunnostapahtumista MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 ja DAS 40278 9 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0030)
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0054)
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 89788 (MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0055)

Tiistai 15. helmikuuta 2022

-
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 ja alayhdistelmiä MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 ja NK603 × DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0056)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 ja GA21 kahta, kolmea, neljää tai viittä yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0057)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. toukokuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 × A5547-127 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0069)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 89034, MIR162 ja NK 603 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta ja komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1111 kumoamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0291)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä soijaa SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0292)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 ja NK603 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0293)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä soijaa MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0365)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 89034, MIR162 ja MON 87411 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0366)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MIR604 (SYN-IR6Ø4-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0367)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 88017 (MON-88Ø17-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0368)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MON 89034 (MON-89Ø34-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0369)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä puuvillaa GHB614 × T304-40 × GHB119 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0080)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muunto-geenistä maissia MZIR098 (SYN-ØØØ98-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0081)

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon työjärjestyksen 112 artiklan 2 ja 3 kohdan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- A. ottaa huomioon, että Saksaan sijoittautunut BASF SE toimitti 9. lokakuuta 2018 Yhdysvaltoihin sijoittautuneen BASF Agricultural Solutions Seed US LLC:n, jäljempänä ”hakija”, puolesta hakemuksen muuntogeenistä soijaa GMB151 (BCS-GM151-6), jäljempänä ”muuntogeeninen soija”, sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen elintarvikkeiden, elintarvikkeiden ainesosien ja rehujen saattamiseksi markkinoille asetuksen (EY) N:o 1829/2003 5 ja 17 artiklan mukaisesti; ottaa huomioon, että hakemus koski myös muuntogeenistä soijaa sisältävien tai siitä koostuvien tuotteiden saattamista markkinoille muuhun kuin elintarvike- ja rehukäyttöön, viljelyä lukuun ottamatta;
- B. ottaa huomioon, että EFSA antoi 27. tammikuuta 2021 myönteisen lausunnon, joka julkaistiin 19. huhtikuuta 2021;
- C. toteaa, että muuntogeeninen soija on kehitetty kestävämmän eräitä HPPD-inhibiittoreina tunnettuja rikkakasvien torjunta-aineita, kuten isoksaflutoli, mesotrioni ja tembotrioni, ja se tuottaa hyönteismyrkkyproteiinia (Bt-toksiinia) nimeltä Cry14Ab-1.b⁽⁵⁾, joka on myrkyllistä sukukulamadoille;

Rikkakasvien torjunta-aineiden jäämiä, niiden metaboliitteja ja yhteisvaikutuksia koskevan arvioinnin puute

- D. toteaa, että rikkakasvien torjunta-aineita sietävien muuntogeenisten viljelykasvien on joissakin tutkimuksissa osoitettu johtavan täydentävien rikkakasvien torjunta-aineiden lisääntyvään käyttöön, etenkin koska ilmaantuu torjunta-aineita sietäviä rikkakasveja⁽⁶⁾; toteaa, että tästä syystä on odotettavissa, että muuntogeenisen soijan viljelyssä käytetään sekä suurempia että toistuvia annoksia täydentäviä rikkakasvien torjunta-aineita, minkä vuoksi sadossa voi esiintyä suurempia jäämäpitoisuuksia;
- E. huomauttaa, että isoksaflutoli on unionin hyväksymän yhdenmukaistetun luokituksen ja merkinnän mukaisesti erittäin myrkyllistä vesieliölle ja sen epäillään vaurioittavan sikiötä⁽⁷⁾;
- F. toteaa, että muuntogeenistä soijaa koskevassa riskinarvioinnissa käytettiin ainoastaan isoksaflutolia; toteaa kuitenkin, että HPPD-inhibiittoreina toimiviin rikkakasvien torjunta-aineisiin kuuluu useita rikkakasvien torjunta-aineita, kuten mesotrioni, joita voitaisiin myös käyttää suurina määrinä tähän muuntogeeniseen soijaan;
- G. ottaa huomioon, että EFSan mukaan mesotrionilla ”voidaan katsoa olevan hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia”, kun taas mesotrionin hajoamistuotteen AMBA:n genotoksista potentiaalia ”ei voitu sulkea pois”⁽⁸⁾;

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa DAS-81419-2 × DAS-44406-6 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0334)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia 1507 × MIR162 × MON810 × NK603 ja muunnostapahtumista 1507, MIR162, MON810 ja NK603 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0335)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt 11 (SYN-BTØ11-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0336).

⁽⁵⁾ EFSan lausunto, s. 6 ja 7.

⁽⁶⁾ Ks. esimerkiksi Bonny, S., ”Genetically Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and Impact”, *Environmental Management*, tammikuu 2016;57(1), s. 31–48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>, ja Benbrook, C. M., ”Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. – the first sixteen years”, *Environmental Sciences Europe*, 28. syyskuuta 2012, nro 24(1), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>.

⁽⁷⁾ <https://echa.europa.eu/substance-information/-/substanceinfo/100.114.433>

⁽⁸⁾ EFSan päätelmä tehoainetta mesotrioni sisältävien torjunta-aineiden riskinarviointia koskevasta vertaisarvioinnista, *EFSA Journal* 2016;14(3):4419, s. 3, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2016.4419>.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- H. ottaa huomioon, että muuntogeenisistä kasveista löydettyjen rikkakasvien torjunta-aineiden jäämien ja niiden hajoamistuotteiden, jäljempänä "metaboliitit", arvioinnin ei katsota kuuluvan geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän EFSA:n lautakunnan toimivaltaan eikä sitä sen vuoksi tehdä osana muuntogeenisten organismien lupamenettelyä; toteaa tämän olevan ongelmallista, sillä geneettinen muuttaminen voi itsessään vaikuttaa tapaan, jolla kyseinen muuntogeeninen kasvi hajottaa täydentäviä rikkakasvien torjunta-aineita, sekä metaboliittien koostumukseen ja siten niiden toksisuuteen;
- I. ottaa huomioon, että rikkakasvien torjunta-aineita kestävien muuntogeenisten kasvien erityiset viljelykäytännöt johtavat erityisiin käyttö- ja altistumistapoihin sekä erityisiin metaboliitteihin ja yhteisvaikutuksiin, ja katsoo, että näihin on kiinnitettävä erityistä huomiota; toteaa, että EFSA ei ottanut näitä huomioon;
- J. toteaa, että siksi ei voida päätellä, että muuntogeenisen soijan käyttö on turvallista ihmisten ja eläinten terveydelle;

Bt-toksiineihin liittyvät avoimet kysymykset

- K. toteaa, että turvallisuustutkimuksissa käytettiin mikrobiallisista rekombinanttijärjestelmistä saatuja eristettyjä Cry14Ab-1-proteiineja⁽⁹⁾; ottaa huomioon, että eristetyillä proteiineilla tehdyillä toksikologisilla kokeilla ei ole juurikaan merkitystä, sillä muuntogeenisissä viljelykasveissa, kuten maississa, puuvillassa ja soijassa, esiintyvät Bt-toksiinit ovat luonnostaan toksisempia kuin eristetyt Bt-toksiinit; ottaa huomioon, että tämä johtuu siitä, että kasvukudoksessa olevat proteaasi-inhibiittorit (PI) voivat lisätä Bt-toksiinien toksisuutta hidastamalla niiden hajoamista; ottaa huomioon, että tämä ilmiö on osoitettu erinäisissä tieteellisissä tutkimuksissa, myös Monsantoille 30 vuotta sitten tehdyssä tutkimuksessa, jossa todettiin, että jopa erittäin alhaiset PI-pitoisuudet vahvistivat Bt-toksiinien toksisuutta jopa 20-kertaiseksi⁽¹⁰⁾;
- L. ottaa huomioon, että tätä kasvanutta toksisuutta ei ole koskaan otettu huomioon EFSA:n riskinarvioinneissa, vaikka ne ovat merkityksellisiä kaikkien tuontia tai viljelyä varten unionissa hyväksyttävien Bt-kasvien osalta; toteaa, että sen vuoksi ei voida sulkea pois, että tästä PI:n ja Bt-toksiinien väliseen vuorovaikutukseen liittyvästä kasvaneesta toksisuudesta aiheutuu riskejä ihmisille ja eläimille, jotka käyttävät Bt-toksiineja sisältäviä elintarvikkeita ja rehuja;
- M. ottaa huomioon, että eräissä tutkimuksissa on havaittu Bt-toksiineille altistumisen seurauksena sivuvaikutuksia, jotka saattavat vaikuttaa immuunijärjestelmään, ja että joillakin Bt-toksiineilla voi olla adjuvantt ominaisuuksia⁽¹¹⁾, mikä tarkoittaa, että ne voivat lisätä muiden proteiinien allergenisuutta joutuessaan kosketuksiin niiden kanssa;
- N. toteaa, että eräissä tieteellisissä tutkimuksissa havaittiin, että Bt-toksiinien toksisuus saattaa lisääntyä myös vuorovaikutuksessa ruiskuttamisesta rikkakasvien torjunta-aineilla aiheutuvien jäämien kanssa ja että tarvitaan lisätutkimuksia useiden muunnostapahtumien yhteisvaikutuksista (muuntogeeniset viljelykasvit, jotka on muunnettu kestävämmän rikkakasvien torjunta-aineita ja tuottamaan hyönteismyrkkyjä Bt-toksiinien muodossa)⁽¹²⁾; ottaa kuitenkin huomioon, että rikkakasvien torjunta-aineiden jäämien ja niiden metaboliittien mahdollista vuorovaikutusta Bt-toksiinien kanssa koskevan arvioinnin ei katsota kuuluvan geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän EFSA:n lautakunnan toimivaltaan eikä sitä sen vuoksi tehdä osana riskinarviointia;

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten huomautukset

- O. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset esittivät EFSAlle huomautuksia kolmen kuukauden kuulemisjakson aikana⁽¹³⁾; toteaa, että kriittisissä huomautuksissa todettiin, että olisi pitänyt antaa tietoa, jonka perusteella voidaan arvioida, tapahtuuko muuntogeenisessä soijassa rikkakasvien torjunta-aineiden jäämien ja metaboliittien kertymistä, voiko unioniin tuotavaan muuntogeeniseen soijaan sisältyä hyväksyttävät tasot ylittäviä määriä tällaisia jäämiä ja metaboliitteja ja mitä seurauksia tästä on subkrooniselle sekä kehitys- ja lisääntymistoksisuudelle, ja niissä todettiin myös, että ympäristöriskien arvioinnin perustassa on siten yhä eräitä puutteita ja epävarmuustekijöitä muuntogeenisen soijan aiheuttaman ympäristöriskin osalta, että nykyiset tutkimukset eivät ole riittäviä sen päätelmän tekemiseksi, että ympäristöaltistus ja siten vaikutukset muihin kuin kohdeorganismeihin ovat

⁽⁹⁾ EFSA:n lausunto, s. 16.

⁽¹⁰⁾ MacIntosh, S.C., Kishore, G.M., Perlak, F.J., Marrone, P.G., Stone, T.B., Sims, S.R., Fuchs, R.L., "Potentiation of *Bacillus thuringiensis* insecticidal activity by serine protease inhibitors", *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 1990, 38, s. 1145–1152, <https://pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/jf00094a051>

⁽¹¹⁾ Katsaus aiheeseen, ks. Rubio-Infante, N., Moreno-Fierros, L., "An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals", *Journal of Applied Toxicology*, toukokuu 2016, 36(5), s. 630–648, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/jat.3252>

⁽¹²⁾ <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0278691516300722?via%3Dihub>

⁽¹³⁾ Jäsenvaltioiden muuntogeenistä soijaa koskevat huomautukset ovat saatavilla EFSA:n kysymysrekisterissä osoitteessa <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5946>

Tiistai 15. helmikuuta 2022

vähäisiä, että olisi tarkasteltava muuntogeenisen soijan viljelyn vaikutusta tuottajamaissa ja että ”asiakirja-aineistossa esitetyn näytön perusteella ei ole mahdollista tehdä päätelmää muuntogeenisen soijan GMB151 vertailevasta arvioinnista tai sen turvallisuudesta”;

Epädemokraattinen päätöksenteko

- P. ottaa huomioon, että komissio myöntää olevan ongelmallista, että se tekee edelleen muuntogeenisiä organismeja koskevia lupapäätöksiä ilman, että jäsenvaltioiden määränemmistö kannattaa niitä, ja toteaa, että tämä on näkyvä poikkeus kaikkien tuotelupien joukossa mutta siitä on tullut tavanomainen käytäntö muuntogeenisille elintarvikkeille ja rehuille myönnettäviä lupia koskevassa päätöksenteossa;
- Q. ottaa huomioon, että parlamentti antoi kahdeksannella vaalikaudella kaikkiaan 36 päätöslauselmaa, joissa vastustettiin elintarvike- ja rehukäyttöön tarkoitettujen muuntogeenisten organismien markkinoille saattamista (33 päätöslauselmaa) ja muuntogeenisten organismien viljelyä unionissa (kolme päätöslauselmaa); ottaa huomioon, että yhdeksännellä vaalikaudella parlamentti on jo 21 otteeseen vastustanut muuntogeenisten organismien markkinoille saattamista; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden määränemmistö ei puoltanut luvan myöntämistä millekään näistä muuntogeenisistä organismeista; toteaa, että syitä, joiden vuoksi jäsenvaltiot eivät tue lupia, ovat muun muassa riskinarviointiin liittyvät tieteelliset huolenaiheet;
- R. toteaa, että komissio jatkaa lupien myöntämistä muuntogeenisille organismeille, vaikka se itse myöntää demokraattisuuden puutteen, ja huolimatta jäsenvaltioiden tuen puuttumisesta ja parlamentin vastustuksesta;
- S. ottaa huomioon, että lainsäädäntöä ei tarvitse muuttaa, jotta komissio voi olla antamatta lupaa muuntogeenisille organismeille, kun jäsenvaltioiden määränemmistö ei muutoksenhakukomiteassa puolla luvan antamista ⁽¹⁴⁾;

Unionin kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen

- T. ottaa huomioon, että oikeutta ruokaan käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien (YK) erityisraportoijan vuoden 2017 raportissa todettiin, että vaarallisilla torjunta-aineilla on katastrofaalisia vaikutuksia terveyteen erityisesti kehitysmaissa ⁽¹⁵⁾; toteaa, että YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden alatavoitteessa 3.9 pyrkimyksenä on vähentää vuoteen 2030 mennessä merkittävästi vaarallisista kemikaaleista ja ilman, veden ja maaperän saastumisesta sekä pilaantumisesta johtuvia kuolemia ja sairauksia ⁽¹⁶⁾; ottaa huomioon, että muuntogeenisen soijan tuonnin salliminen lisääisi tämän HPPD-inhibiittoreina toimivilla rikkakasvien torjunta-aineilla, kuten isoksaflutolilla ja mesotrionilla, käsiteltäväksi muunnetun viljelykasvin kysyntää ja siten työntekijöiden altistumista kolmansissa maissa; katsoo, että työntekijöiden ja ympäristön altistumisen lisääntymisen riski on erityisen huolestuttava rikkakasvien torjunta-aineita sietävien muuntogeenisten viljelykasvien kohdalla, koska torjunta-aineita käytetään suurempia määriä;
- U. ottaa huomioon, että metsäkato on merkittävä syy biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen; toteaa, että maankäytöstä ja maankäytön muutoksesta, joka johtuu pääasiassa metsäkadosta, aiheutuvat päästöt ovat fossiilisten polttoaineiden käytön jälkeen toiseksi suurin ilmastonmuutoksen aiheuttaja ⁽¹⁷⁾; toteaa, että YK:n kestävä kehityksen tavoitteeseen 15 sisältyy metsäkadon pysäyttäminen vuoteen 2020 mennessä ⁽¹⁸⁾; toteaa, että metsillä on monitoimintoinen rooli, joka tukee useimpien YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁴⁾ Asetuksen (EU) N:o 182/2011 (6 artiklan 3 kohta) mukaan komissio ”voi hyväksyä” luvan, jos jäsenvaltioiden määränemmistö ei muutoksenhakukomiteassa puolla luvan antamista, eli sen ei ole pakko hyväksyä lupaa.

⁽¹⁵⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Food/Pages/Pesticides.aspx>

⁽¹⁶⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/health/>

⁽¹⁷⁾ Komission tiedonanto 23. heinäkuuta 2019 EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi (COM(2019)0352), s. 1.

⁽¹⁸⁾ Ks. alatavoite 15.2: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/biodiversity/>.

⁽¹⁹⁾ Komission tiedonanto 23. heinäkuuta 2019 EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi (COM(2019)0352), s. 2.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- V. toteaa, että soijan tuotanto on keskeinen metsäkatoa aiheuttava tekijä Amazonin, Cerradon ja Gran Chacon metsissä Etelä-Amerikassa; toteaa, että 97 prosenttia Brasiliassa ja 100 prosenttia Argentiinassa viljelystä soijasta on muuntogeenistä soijaa⁽²⁰⁾; ottaa huomioon, että valtaosaa Brasiliassa ja Argentiinassa viljelyluvan saaneesta muuntogeenisestä soijasta saa myös tuoda unioniin;
- W. ottaa huomioon, että unioni on sopimuspuolena biologista monimuotoisuutta koskevassa YK:n yleissopimuksessa, jäljempänä ”YK:n biodiversiteettisopimus”, ja sopimuksessa todetaan selvästi, että sekä viejä- että tuojamailla on biologiseen monimuotoisuuteen liittyviä kansainvälisiä vastuuta;
- X. ottaa huomioon, että asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetään, että muuntogeeniset elintarvikkeet tai rehut eivät saa vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen, eläinten terveyteen tai ympäristöön, ja edellytetään komission ottavan päätöstään laatiessaan huomioon kaikki unionin lainsäädännön asiaankuuluvat säännökset sekä muut perustellut tekijät, jotka liittyvät tarkasteltavaan asiaan; katsoo, että näihin perusteltuihin tekijöihin olisi sisällytettävä unionin velvoitteet, jotka johtuvat YK:n kestävän kehityksen tavoitteista, Pariisin ilmastopöytäkirjasta ja YK:n biodiversiteettisopimuksesta;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetyn täytäntöönpanovallan;
 2. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ei ole unionin oikeuden mukainen, sillä se ei ole sopusoinnussa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 tavoitteen kanssa; toteaa, että kyseisen asetuksen tavoitteena on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽²¹⁾ säädettyjen yleisten periaatteiden mukaisesti luoda perusta ihmisten elämän ja terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä ympäristön ja kuluttajien etujen korkeatasoisen suojelun varmistamiselle muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen suhteen sekä varmistaa samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta;
 3. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksen täytäntöönpanopäätökseksi;
 4. kehottaa jälleen komissiota olemaan myöntämättä lupia rikkakasvien torjunta-aineita sietäville muuntogeenisille viljelykasveille, kunnes jäämiin liittyvät terveysriskit on tutkittu kattavasti ja tapauskohtaisesti, mikä edellyttää, että arvioidaan kattavasti tällaisten muuntogeenisten viljelykasvien ruiskuttamisesta täydentävillä rikkakasvien torjunta-aineilla aiheutuvat jäämät ja torjunta-aineiden hajoamistuotteet sekä mahdolliset yhteisvaikutukset, myös itse muuntogeenisen kasvin kanssa;
 5. on tyytyväinen siihen, että komissio myönsi lopulta 11. syyskuuta 2020 päivätyssä kirjeessään parlamentin jäsenille, että muuntogeenisiä organismeja koskevissa lupapäätöksissä on otettava huomioon kestävyysnäkökohdat⁽²²⁾; on kuitenkin erittäin pettynyt siihen, että komissio on sen jälkeen edelleen myöntänyt lupia muuntogeenisten organismien tuonnille unioniin huolimatta parlamentin jatkuvasta vastustuksesta ja siitä, että jäsenvaltioiden enemmistö äänestää tällaisia lupia vastaan;
 6. kehottaa EFSAa vaatimaan tietoja siitä, miten muuntogeenisistä kasveista saatujen elintarvikkeiden ja rehujen kulutus vaikuttaa suoliston mikrobiomiin;
 7. kehottaa EFSAa laajentamaan riskinarviointiaan, jotta voidaan ottaa täysin huomioon kaikki vuorovaikutukset ja yhteisvaikutukset, joita ilmenee Bt-toksiinien, muuntogeenisten kasvien ja niiden osien sekä täydentävien rikkakasvien torjunta-aineiden ruiskutuksessa syntyvien jäämien välillä, ja arvioida tähän liittyvät ympäristöön sekä terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen kohdistuvat vaikutukset;

⁽²⁰⁾ International Service for the Acquisition of Agri-biotech Applications, ”Global status of Commercialized Biotech/GM crops in 2017: Biotech Crop Adoption Surges as Economic Benefits Accumulate in 22 Years”, ISAAA Brief nro 53 (2017), s. 16 ja 21, <https://www.isaaa.org/resources/publications/briefs/53/download/isaaa-brief-53-2017.pdf>.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28. tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuden liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²²⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

Tiistai 15. helmikuuta 2022

8. kehottaa komissiota välittömästi keskeyttämään Brasiliassa ja Argentiinassa viljellyn muuntogeenisen soijan tuonnin, tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 artiklaa soveltaen, kunnes on otettu käyttöön tehokkaita ja oikeudellisesti sitovia mekanismeja, joilla estetään metsäkatoon ja niihin liittyviin ihmisoikeusloukkauksiin yhteydessä olevien tuotteiden saattaminen unionin markkinoille;
 9. toistaa kehoituksensa panna täytäntöön eurooppalainen kasviproteiinin tuotanto- ja hankintastrategia ⁽²³⁾, jonka avulla unioni voisi vähentää riippuvuuttaan muuntogeenisen soijan tuonnista ja luoda lyhyempiä elintarvikeketjuja ja alueellisia markkinoita;
 10. kehottaa jälleen kerran komissiota ottamaan huomioon kansainvälisistä sopimuksista, kuten Pariisin ilmastositoumuksesta, YK:n biodiversiteettisopimuksesta ja YK:n kestävä kehityksen tavoitteista, johtuvat unionin velvoitteet; kehottaa jälleen liittämään ehdotuksiin komission täytäntöönpanosäädöksiksi perustelut, joissa selitetään, miten niissä varmistetaan vahingon välttämisen periaatteen noudattaminen ⁽²⁴⁾;
 11. korostaa, että Euroopan parlamentin ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta 17. joulukuuta 2020 hyväksymissä tarkistuksissa ⁽²⁵⁾, jotka hyväksyttiin parlamentissa neuvoston kanssa käytävien neuvottelujen pohjaksi, todetaan, että komission ei pidä myöntää lupaa muuntogeenisille organismeille, jos jäsenvaltioiden määränemmistö ei kannata sitä; vaatii komissiota noudattamaan tätä kantaa ja kehottaa neuvostoa jatkamaan työtään ja hyväksymään kiireellisesti yleisnäkemyksen tästä asiasta;
 12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2), 64 kohta.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2), 102 kohta.

⁽²⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0364.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0025

Muuntogeeninen puuvilla GHB614 (BCS-GHØØ2-5)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB614 (BCS-GHØØ2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D076839/01 – 2021/3006(RSP))

(2022/C 342/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB614 (BCS-GHØØ2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D076839/01,
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 8. joulukuuta 2021 toimitetun äänestyksen, jossa päätettiin olla antamatta lausuntoa, ja muutoksenhakukomiteassa 31. tammikuuta 2022 toimitetun äänestyksen, jossa päätettiin myös olla antamatta lausuntoa,
- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 11 ja 13 artiklan ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 28. toukokuuta 2021 antaman ja 7. heinäkuuta 2021 julkaistun lausunnon ⁽³⁾,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa, joissa vastustetaan luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Scientific Opinion of the EFSA Panel on genetically modified cotton GHB614 for renewal authorisation under Regulation (EC) No 1829/2003 (application EFSA-GMO-RX-018), EFSA Journal 2021;19(7):6671, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/6671>

⁽⁴⁾ Parlamentti antoi kahdeksannella vaalikaudella 36 päätöslauselmaa, joissa vastustettiin luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille. Lisäksi parlamentti on antanut yhdeksännellä vaalikaudella seuraavat päätöslauselmat:

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MZHG0JG (SYN-ØØØJG-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0028)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa A2704-12 (ACS-GMØØ5-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0029)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. lokakuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 ja muunnostapahtumista MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 ja DAS 40278-9 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0030)

Tiistai 15. helmikuuta 2022

-
- Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0054)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 89788 (MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0055)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 ja alayhdistelmiä MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 ja NK603 × DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0056)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2019 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 ja GA21 kahta, kolmea, neljää tai viittä yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0057)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. toukokuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 × A5547-127 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0069)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 89034, MIR162 ja NK 603 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta ja komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1111 kumoamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0291)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0292)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 ja NK603 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0293)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0365)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411 ja muunnostapahtumista MON 87427, MON 89034, MIR162 ja MON 87411 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0366)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MIR604 (SYN-IR6Ø4-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0367)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 88017 (MON-88Ø17-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0368)
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 89034 (MON-89Ø34-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0369)

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon työjärjestyksen 112 artiklan 2 ja 3 kohdan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- A. ottaa huomioon, että komission päätöksellä 2011/354/EU⁽⁵⁾ sallittiin muuntogeenistä puuvillaa GHB614, jäljempänä ”muuntogeeninen puuvilla”, sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen markkinoille saattaminen; ottaa huomioon, että luvan soveltamisala kattoi myös sellaisten muuntogeenistä puuvillaa sisältävien tai siitä koostuvien tuotteiden markkinoille saattamisen, jotka eivät ole elintarvikkeita ja rehuja ja joita käytetään samaan käyttötarkoitukseen kuin mitä tahansa muuta puuvillaa, lukuun ottamatta viljelyä;
- B. ottaa huomioon, että Saksaan sijoittautunut BASF SE toimitti 22. huhtikuuta 2020 Yhdysvaltoihin sijoittautuneen BASF Agricultural Solutions Seeds US LLC:n, jäljempänä ”hakija”, puolesta komissiolle hakemuksen kyseisen luvan uusimiseksi asetuksen (EY) N:o 1829/2003 11 ja 23 artiklan mukaisesti;
- C. ottaa huomioon, että EFSA antoi muuntogeenistä puuvillaa koskevan luvan uusimista koskevasta hakemuksesta 28. toukokuuta 2021 myönteisen lausunnon, joka julkaistiin 7. heinäkuuta 2021; ottaa huomioon, että EFSA antoi muuntogeenistä puuvillaa koskevasta alkuperäisestä luvasta 5. maaliskuuta 2009 myönteisen lausunnon, joka julkaistiin 10. maaliskuuta 2009⁽⁶⁾;
- D. ottaa huomioon, että muuntogeeninen puuvilla ilmentää maissista peräisin olevaa muunnettua 5-enopyruvyyli-shikimaatti-3-fosfaattisyntaasia (2mEPSPS), joka ei ole herkkä vaikuttavaa ainetta glyfosaattia sisältäville laajavaikutteisille kasvun alkamisen jälkeen käytettäville lehdistölle levitettäville rikkakasvien torjunta-aineille⁽⁷⁾; ottaa huomioon, että toisin sanoen muuntogeeninen puuvilla sietää glyfosaattia, jäljempänä ”täydentävä rikkakasvien torjunta-aine”;
- E. ottaa huomioon, että vaikka puuvillansiemenöljyn käyttö elintarvikkeena on Euroopassa suhteellisen vähäistä, sitä käytetään monenlaisissa elintarvikkeissa, esimerkiksi salaattinkastikkeissa, majoneesissa, konditoriatuotteissa, suklaalevitteissä ja lastuissa; ottaa huomioon, että puuvilla syötetään eläimille pääasiassa puuvillansiemenkakkuna/-rouheena tai täysrasvaisina puuvillansiemeninä⁽⁸⁾; ottaa huomioon, että puuvillaa käytetään myös ihmisravinnoksi puuvillajauhon muodossa;

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB614 × T304-40 × GHB119 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0080)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MZIR098 (SYN-ØØØ98-3) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0081)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa DAS-81419-2 × DAS-44406-6 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0334)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia 1507 × MIR162 × MON810 × NK603 ja muunnostapahtumista 1507, MIR162, MON810 ja NK603 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0335)

— Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2021 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt 11 (SYN-BTØ11-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan luvan uusimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0336).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2011/354/EU, annettu 17. kesäkuuta 2011, muuntogeenistä puuvillaa GHB614 (BCS-GHØØ2-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 90).

⁽⁶⁾ Scientific Opinion of the Panel on Genetically Modified Organisms on an application (Reference EFSA-GMO-NL-2008-51) for the placing on the market of glyphosate tolerant genetically modified cotton GHB614, for food and feed uses, import and processing under Regulation (EC) No 1829/2003 from Bayer CropScience, EFSA Journal 2009;7(3):985, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.2903/j.efsa.2009.985>

⁽⁷⁾ EFSA:n lausunto vuodelta 2009, s. 7.

⁽⁸⁾ Scientific Opinion of the EFSA Panel on Genetically Modified Organisms on assessment of genetically modified cotton GHB614 × T304-40 × GHB119 for food and feed uses, import and processing under Regulation (EC) No 1829/2003 (application EFSA-GMO-NL-2014-122), EFSA Journal 2018;16(7):5349, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2018.5349>, s. 22.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

Täydentävän rikkakasvien torjunta-aineen jäämien puutteellinen arviointi

- F. ottaa huomioon, että komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 503/2013⁽⁹⁾ edellytetään sen arvioimista, vaikuttavatko odotetut maatalouskäytännöt tutkittavien ominaisuuksien ilmentymiseen; ottaa huomioon, että kyseisen täytäntöönpanoasetuksen mukaan tämä on erityisen tärkeää torjunta-aineita sietävien kasvien tapauksessa;
- G. toteaa, että rikkakasvien torjunta-aineita sietävien muuntogeenisten viljelykasvien on joissakin tutkimuksissa osoitettu johtavan täydentävien rikkakasvien torjunta-aineiden lisääntyvään käyttöön, etenkin koska ilmaantuu torjunta-aineita sietäviä rikkakasveja⁽¹⁰⁾; toteaa, että tästä syystä on odotettavissa, että muuntogeenisen puuvillan viljelyssä käytetään sekä suurempia että toistuvia glyfosaattiannoksia, minkä vuoksi sadossa voi esiintyä suurempia jäämäpitoisuuksia;
- H. ottaa huomioon, että EFSA totesi marraskuussa 2015, että glyfosaatti ei todennäköisesti ole syöpää aiheuttava, ja että Euroopan kemikaalivirasto totesi maaliskuussa 2017, että vaaraluokitus ei ollut aiheellinen; ottaa huomioon, että Kansainvälinen syöväntutkimuslaitos, joka on Maailman terveysjärjestön syöväntutkimukseen erikoistunut virasto, sen sijaan luokitteli glyfosaatin vuonna 2015 todennäköisesti ihmisille syöpää aiheuttavaksi aineeksi; ottaa huomioon, että joissakin viimeaikaisissa vertaisarvioituissa tutkimuksissa vahvistetaan glyfosaatin karsinogeeninen potentiaali⁽¹¹⁾;
- I. ottaa huomioon, että EFSA:n mukaan saatavilla ei ole toksikologisia tietoja, joiden perusteella voidaan arvioida riskiä, joka kuluttajille aiheutuu useista glyfosaattia sietävien muuntogeenisten viljelykasvien kannalta merkityksellisistä glyfosaatin hajoamistuotteista⁽¹²⁾;
- J. ottaa huomioon, että muuntogeenisistä kasveista löydettyjen rikkakasvien torjunta-aineiden jäämien ja niiden hajoamistuotteiden arvioinnin ei katsota kuuluvan muuntogeenisiä organismeja käsittelevän EFSA:n tiedelautakunnan toimivaltaan eikä sitä sen vuoksi tehdä osana muuntogeenisten organismien lupamenettelyä; toteaa tämän olevan ongelmallista, sillä geneettinen muuttaminen voi itsessään vaikuttaa tapaan, jolla kyseinen muuntogeeninen kasvi hajottaa täydentäviä rikkakasvien torjunta-aineita, sekä hajoamistuotteiden (metaboliittien) koostumukseen ja siten niiden toksisuuteen⁽¹³⁾;

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten huomautukset

- K. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot esittivät EFSA:lle kolmen kuukauden kuulemisjakson aikana useita kriittisiä huomautuksia⁽¹⁴⁾; ottaa huomioon, että näitä kriittisiä huomautuksia olivat muun muassa se, että koska käytännössä ei ole olemassa valvontajärjestelmää, jonka avulla voitaisiin nimenomaisesti jäljittää muuntogeenisten organismien tai niiden sivutuotteiden käyttöä ihmisten tai eläinten ravinnossa, kymmenen vuoden ajanjakson perusteella ei ole mahdollista tehdä merkityksellisiä johtopäätöksiä muuntogeenisten organismien ravintokäytön turvallisuudesta, että seurantaraporteissa (2011–2019) on monia puutteita ja ne eivät ole Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁵⁾ ja siihen liittyvien suuntaviivojen eivätkä geneettisesti muunnettujen kasvien markkinoille saattamisen jälkeisestä ympäristöseurannasta annettujen EFSA:n vuoden 2011 ohjeiden mukaisia, että (hakijan esittämä) kirjallisuusanalyysi oli epätydyttävä ja siten epätäydellinen ja että muuntogeenisen puuvillan ruiskuttaminen suuremmilla pitoisuuksilla glyfosaattia, jonka on tutkimuksissa osoitettu olevan toksista ihmisille ja eläimille, johtaa todennäköisesti siihen, että viljelykasveissa ja siten elintarvike- ja rehuketjussa esiintyy enemmän rikkakasvien torjunta-aineiden jäämiä ja metaboliitteja;

⁽⁹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 503/2013, annettu 3. huhtikuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisista muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen lupahakemuksista sekä asetusten (EY) N:o 641/2004 ja (EY) N:o 1981/2006 muuttamisesta (EUVL L 157, 8.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Ks. esimerkiksi Bonny, S., "Genetically Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and Impact", Environmental Management, tammikuu 2016;57(1), s. 31–48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> ja Benbrook, C. M., "Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. – the first sixteen years", Environmental Sciences Europe, 28. syyskuuta 2012, nro 24(1), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>

⁽¹¹⁾ Ks. esimerkiksi <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1383574218300887>, <https://academic.oup.com/tje/advance-article/doi/10.1093/tje/dyz017/5382278>, <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0219610> ja <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6612199/>

⁽¹²⁾ EFSA conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance glyphosate, EFSA journal 2015; 13 (11):4302, s. 3, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽¹³⁾ Tämä koskee myös glyfosaattia, kuten todetaan EFSA:n perustellussa lausunnossa "Review of the existing maximum residue levels for glyphosate according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005", EFSA Journal 2018; 16(5):5263, s. 12, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5263>

⁽¹⁴⁾ Jäsenvaltioiden huomautukset, saatavilla EFSA:n kysymysrekisterin kautta (viite: EFSA-Q-2014-00721): <https://www.efsa.europa.eu/en/register-of-questions>

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12. maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta – komission julistus (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

Tiistai 15. helmikuuta 2022

Unionin kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen

- L. ottaa huomioon, että asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 todetaan, että muuntogeeniset elintarvikkeet tai rehut eivät saa vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen, eläinten terveyteen tai ympäristöön, ja edellytetään komission ottavan päätöstään laatiessaan huomioon unionin lainsäädännön asiaankuuluvat säännökset sekä muut perustellut tekijät, jotka liittyvät tarkasteltavaan asiaan; katsoo, että näihin perusteltuihin tekijöihin olisi sisällytettävä unionin velvoitteet, jotka johtuvat Yhdistyneiden kansakuntien (YK) kestävä kehityksen tavoitteista, Pariisin ilmasopimuksesta ja biologista monimuotoisuutta koskevasta YK:n yleissopimuksesta, jäljempänä "YK:n biodiversiteettisopimus";
- M. ottaa huomioon, että oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportin vuoden 2017 raportissa todettiin, että vaarallisilla torjunta-aineilla on katastrofaalisia vaikutuksia terveyteen erityisesti kehitysmaissa⁽¹⁶⁾; toteaa, että YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden alataavoitteessa 3.9 pyrkimyksenä on vähentää vuoteen 2030 mennessä merkittävästi vaarallisista kemikaaleista ja ilman, veden ja maaperän saastumisesta sekä pilaantumisesta johtuvia kuolemia ja sairauksia⁽¹⁷⁾; ottaa huomioon, että muuntogeenisen puuvillan tuonnin salliminen lisääisi tämän glyfosaatilla käsiteltävän viljelykasvin kysyntää ja lisäksi siten työntekijöiden ja ympäristön altistumista kolmansissa maissa; katsoo, että työntekijöiden ja ympäristön altistumisen lisääntymisen riski on erityisen huolestuttava rikkakasvien torjunta-aineita sietävien muuntogeenisten viljelykasvien kohdalla, koska torjunta-aineita käytetään suurempia määriä;
- N. ottaa huomioon, että vuonna 2020 julkaistun vertaisarvioitun tutkimuksen mukaan Roundup, joka on yksi maailman laajimmin käytetyistä glyfosaattipohjaisista rikkakasvien torjunta-aineista, voi aiheuttaa luontokatoa ja tehdä ekosysteemeistä alttiimpia pilaantumiselle ja ilmastomuutokselle⁽¹⁸⁾;

Epädemokraattinen päätöksenteko

- O. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettua elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 8. joulukuuta 2021 toimitetussa äänestyksessä päätettiin olla antamatta lausuntoa, mikä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden määräenemmistö ei tukenut luvan myöntämistä; ottaa huomioon että muutoksenhakukomiteassa 31. tammikuuta 2022 toimitetussa äänestyksessä päätettiin myös olla antamatta lausuntoa;
- P. ottaa huomioon, että komissio myöntää olevan ongelmallista, että se tekee edelleen muuntogeenisiä organismeja koskevia lupapäätöksiä ilman, että jäsenvaltioiden määräenemmistö kannattaa niitä, ja toteaa, että tämä on näkyvä poikkeus kaikkien tuotelupien joukossa mutta siitä on tullut tavanomainen käytäntö muuntogeenisille elintarvikkeille ja rehuille myönnettäviä lupia koskevassa päätöksenteossa;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti antoi kahdeksannella vaalikaudella kaikkiaan 36 päätöslauselmaa, joissa vastustettiin elintarvike- ja rehukäyttöön tarkoitettujen muuntogeenisten organismien markkinoille saattamista (33 päätöslauselmaa) ja muuntogeenisten organismien viljelyä unionissa (kolme päätöslauselmaa); ottaa huomioon, että yhdeksännellä vaalikaudella Euroopan parlamentti on jo 21 otteeseen vastustanut muuntogeenisten organismien markkinoille saattamista; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden määräenemmistö ei puoltanut luvan myöntämistä millekään näistä muuntogeenisistä organismeista; toteaa, että syitä, joiden vuoksi jäsenvaltiot eivät tue lupia, ovat muun muassa ennalta varautumisen periaatteen noudattamatta jättäminen lupamenettelyssä ja riskinarviointiin liittyvät tieteelliset huolenaiheet;
- R. toteaa, että komissio jatkaa lupien myöntämistä muuntogeenisille organismeille huolimatta demokraattisuuden puutteesta, jonka se itsekin myöntää, jäsenvaltioiden tuen puuttumisesta ja parlamentin vastustuksesta;
- S. ottaa huomioon, että lainsäädäntöä ei tarvitse muuttaa, jotta komissio voi olla antamatta lupaa muuntogeenisille organismeille, kun jäsenvaltioiden määräenemmistö ei muutoksenhakukomiteassa puolla luvan antamista⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁶⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Food/Pages/Pesticides.aspx>

⁽¹⁷⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/health/>

⁽¹⁸⁾ <https://www.mcgill.ca/newsroom/channels/news/widely-used-weed-killer-harming-biodiversity-320906>

⁽¹⁹⁾ Asetuksen (EU) N:o 182/2011 (6 artiklan 3 kohta) mukaan komissio "voi hyväksyä" luvan, jos jäsenvaltioiden määräenemmistö ei muutoksenhakukomiteassa puolla luvan antamista, eli sen ei ole pakko hyväksyä lupaa.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetyn täytäntöönpanovallan;
2. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ei ole unionin oikeuden mukainen, sillä se ei ole sopusoinnussa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 tavoitteen kanssa; toteaa, että kyseisen asetuksen tavoitteena on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽²⁰⁾ säädettyjen yleisten periaatteiden mukaisesti luoda perusta ihmisten elämän ja terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä ympäristön ja kuluttajien etujen korkeatasoisen suojelun varmistamiselle muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen suhteen sekä varmistaa samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta;
3. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksen täytäntöönpanopäätökseksi;
4. kehottaa jälleen komissiota olemaan myöntämättä lupia rikkakasvien torjunta-aineita sietäville muuntogeenisille viljelykasveille, kunnes jäämiin liittyvät terveysriskit on tutkittu kattavasti ja tapauskohtaisesti, mikä edellyttää, että arvioidaan kattavasti tällaisten muuntogeenisten viljelykasvien ruiskuttamisesta täydentävillä rikkakasvien torjunta-aineilla aiheutuvat jäämät ja torjunta-aineiden hajoamistuotteet sekä mahdolliset yhteisvaikutukset, myös itse muuntogeenisen kasvin kanssa;
5. on tyytyväinen siihen, että komissio myönsi lopulta 11. syyskuuta 2020 päivätyssä kirjeessään parlamentin jäsenille, että muuntogeenisiä organismeja koskevissa lupapäätöksissä on otettava huomioon kestävyysnäkökohdat⁽²¹⁾; on kuitenkin erittäin pettynyt siihen, että komissio on sen jälkeen edelleen myöntänyt lupia muuntogeenisten organismien tuonnille unioniin huolimatta parlamentin jatkuvasta vastustuksesta ja siitä, että jäsenvaltioiden enemmistö äänestää päätöksiä vastaan;
6. kehottaa EFSAa vaatimaan tietoja siitä, miten muuntogeenisistä kasveista saatujen elintarvikkeiden ja rehujen kulutus vaikuttaa suoliston mikrobiomiin;
7. kehottaa jälleen kerran komissiota ottamaan huomioon kansainvälisistä sopimuksista, kuten Pariisin ilmastositomuksesta, YK:n biodiversiteettisopimuksesta ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteista, johtuvat unionin velvoitteet; kehottaa jälleen liittämään ehdotuksiin komission täytäntöönpanosäädöksiksi perustelut, joissa selitetään, miten niissä varmistetaan vahingon välttämisen periaatteen noudattaminen⁽²²⁾;
8. korostaa, että Euroopan parlamentin 17. joulukuuta 2020 hyväksymissä tarkistuksissa ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta⁽²³⁾, jotka hyväksyttiin parlamentissa neuvoston kanssa käytävien neuvottelujen pohjaksi, todetaan, että komission ei pidä myöntää lupaa muuntogeenisille organismeille, jos jäsenvaltioiden määränemmistö ei kannata sitä; vaatii komissiota noudattamaan tätä kantaa ja kehottaa neuvostoa jatkamaan työtään ja hyväksymään kiireellisesti yleisnäkemyksen tästä asiasta;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28. tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²¹⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2), 102 kohta.

⁽²³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0364.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0029

Euroopan keskuspankki – vuosikertomus 2021**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2021 (2021/2063(INI))**

(2022/C 342/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin (EKP) vuosikertomuksen 2020,
- ottaa huomioon EKP:n palautteen Euroopan parlamentin päätöslauselmaan EKP:n vuosikertomuksesta 2019,
- ottaa huomioon 23. tammikuuta 2020 alkaneen ja 8. heinäkuuta 2021 loppuun saatetun EKP:n strategian uudelleentarkastelun,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2021 julkistetun EKP:n uuden rahapoliittisen strategian,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2021 julkistetun EKP:n toimintasuunnitelman ja etenemissuunnitelman ympäristönäkökohtien sisällyttämiseksi tiiviimmin sen politiikkakehykseen,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n perussäännön ja erityisesti sen 2 ja 15 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 123 artiklan, 125 artiklan, 127 artiklan 1 ja 2 kohdan, 130 artiklan ja 284 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin pääjohtajan Christine Lagarden kanssa 18. maaliskuuta, 21. kesäkuuta ja 27. syyskuuta ja 15. marraskuuta 2021 järjestetyt rahapoliittiset vuoropuhelut,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2021 julkaistun euroaluetta koskevan EKP:n asiantuntijoiden makrotaloudellisen arvion,
- ottaa huomioon syyskuussa 2021 julkaistut EKP:n Occasional Paper -sarjan julkaisut nro 263–280 rahapoliittikan strategian uudelleentarkastelusta,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2021 julkaistun Euroopan keskuspankin kyselytutkimuksen euroalueen yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksista ”Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area – October 2020 to March 2021”,
- ottaa huomioon lokakuussa 2020 julkaistun EKP:n raportin digitaalisesta eurosta, huhtikuussa 2021 julkaistun EKP:n raportin digitaalista euroa käsittelevästä julkisesta kuulemisesta ja 14. heinäkuuta 2021 käynnistetyn EKP:n digitaalista euroa koskevan hankkeen,
- ottaa huomioon EKP:n marraskuussa 2017 julkaiseman Occasional Paper -sarjan julkaisun nro 201 käteisen rahan käytöstä ”The use of cash by households in the euro area”,
- ottaa huomioon syyskuussa 2021 tehdyn koko talouden kattavan EKP:n ilmastostressitestin,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2021 julkistetun komission syksyn 2021 talousennusteen,

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta nimettäessä ehdokkaita talous- ja rahapolitiikkaa koskeviin EU-tehtäviin ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuoteen 2030 ulottuvasta EU:n biodiversiteetti-strategiasta – Luonto takaisin osaksi elämäämme ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,
 - ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen piirissä hyväksytyyn Pariisin sopimuksen,
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportit maapallon lämpötilan noususta 1,5 asteella ”Global Warming of 1,5 °C”, ilmastonmuutoksesta ja maasta ”Climate Change and Land” sekä valtameristä ja krysosfääristä ilmaston muuttuessa ”Ocean and Cryosphere in a Changing Climate”,
 - ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän viherryttämistä koskevan verkoston (NGFS) 24. maaliskuuta 2021 julkaistun raportin ”Adapting central bank operations to a hot world: Reviewing some options”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 142 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0351/2021),
- A. ottaa huomioon, että komission syksyn 2021 talousennusteen mukaan vuonna 2020 EU:n BKT supistui 5,9 prosenttia ja euroalueen BKT 6,4 prosenttia; ottaa huomioon, että BKT:n ennakoitaan nousevan 5 prosenttia vuonna 2021 ja 4,3 prosenttia vuonna 2022 sekä EU:ssa että euroalueella ja että kasvussa on edelleen merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä; ottaa huomioon, että kasvunäkymiin liittyvä epävarmuus ja riskit ovat suuria ja riippuvat covid-19-pandemian kehityksestä ja siitä, miten nopeasti tarjonta mukautuu kysynnän nopeaan kääntymiseen talouden avautumisen jälkeen; ottaa huomioon, että koko EU:n talous on saavuttanut jälleen pandemiaa edeltäneen tuotantotasonsa vuoden 2021 kolmannella neljänneksellä, vaikka elpyminen on epätasaista eri maissa; katsoo, että jatkuvasti korkeat inflaatioasteet ovat elpymisen kannalta yksi suurimmista riskeistä;
- B. toteaa, että syyskuussa 2021 julkaistujen EKP:n asiantuntijoiden makrotaloudellisten ennakoarvioiden mukaan (euroalueen ulkopuolisen) maailmanlaajuinen reaalisen BKT:n arvioidaan kasvavan 6,3 prosenttia vuonna 2021 ennen kuin kasvu laantuu 4,5 prosenttiin vuonna 2022 ja 3,7 prosenttiin vuonna 2023; ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen toimeliaisuus oli jo vuoden 2020 lopulla ylittänyt pandemiaa edeltävän tason;
- C. ottaa huomioon, että syyskuussa 2021 työttömyysaste oli Eurostatin mukaan EU:ssa 6,7 prosenttia ja euroalueella 7,4 prosenttia, että työttömyys jakautui epätasaisesti EU:n ja jäsenvaltioiden eri osissa ja että nuorten ja naisten työttömyysasteet olivat edelleen paljon korkeammat (nuorilla 15,9 prosenttia EU:ssa ja 16 prosenttia euroalueella ja naisilla 7 prosenttia EU:ssa ja 7,7 prosenttia euroalueella); katsoo, että korkealla pysyvä nuorisotyöttömyysaste on vakava asia, johon on puututtava EU:ssa;
- D. toteaa, että syyskuussa 2021 julkaistun EKP:n asiantuntijoiden makrotaloudellisen ennakoarvion mukaan euroalueen yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin (YKHI) mukainen vuotuinen inflaatio on 2,2 prosenttia vuonna 2021 ja sen odotetaan laskevan keskimäärin 1,7 prosenttiin vuonna 2022 ja 1,5 prosenttiin vuonna 2023; ottaa huomioon, että inflaationäkymät vaihtelevat huomattavasti euroalueen eri osissa; ottaa huomioon, että lokakuussa 2021 euroalueen inflaatio nousi 4,1 prosenttiin, joka on korkein taso kymmeneen vuoteen; ottaa huomioon, että inflaation nousun tilapäisyys ja väliaikaisuus aiheuttavat huolta;
- E. ottaa huomioon, että vuoden 2020 lopussa eurojärjestelmän tase oli kaikkien aikojen suurin (6 979 324 miljoonaa euroa) ja kasvua oli lähes 50 prosenttia (2 306 233 miljoonaa euroa) verrattuna vuoden 2019 loppuun, mikä johtui kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden kolmannesta kierroksesta (TLTRO III) sekä pandemiaan liittyvässä poikkeustilanteessa toteutettavan osto-ohjelman (PEPP) ja omaisuuserien osto-ohjelman (APP) puitteissa hankituista arvopapereista;

⁽¹⁾ EUVL C 23, 21.1.2021, s. 105.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0277.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- F. ottaa huomioon, että EKP:n nettovoitot vuonna 2020 olivat 1 643 miljoonaa euroa, kun vuonna 2019 ne olivat 2 366 miljoonaa euroa; ottaa huomioon, että tämä lasku johtui pääasiassa valuuttavarantosaamisten ja rahapoliittisissa tarkoituksissa hallussa olevien arvopapereiden alhaisemmista nettokorkotuotoista ja erityisesti Yhdysvaltain dollarin määräisestä arvopaperisalkusta saatavien korkotulojen merkittävästä 50 prosenttiin laskusta sekä EKP:n neuvoston päätöksestä siirtää 48 miljoonaa euroa EKP:n rahoitusriskivaraukseen;
- G. ottaa huomioon, että EKP:n olisi myös tuettava unionin yleistä talouspolitiikkaa osallistuaan SEU-sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen unionin tavoitteiden saavuttamiseen unohtamatta kuitenkin hintatason vakauden ensisijaista tavoitetta;
- H. ottaa huomioon, että pienet ja keski- ja suuret yritykset (pk-yritykset) muodostavat EU:n talouden selkärangan ja vahvistavat taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja että niiden osuus kaikista EU:n yrityksistä on 99 prosenttia, ne työllistävät noin 100 miljoonaa ihmistä, niiden osuus EU:n BKT:stä on yli puolet ja niillä on keskeinen rooli lisäarvon tuottamisessa kaikilla talouden aloilla; ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttama talouskriisi on koetellut vakavasti pk-yrityksiä; toteaa, että yleisten talousnäkymien kehitys on vaikuttanut kielteisesti niiden mahdollisuuksiin saada rahoitusta; katsoo, että pk-yritykset tarvitsevat siksi lisätukea;
- I. ottaa huomioon, että EKP on toimivaltansa puitteissa sitoutunut edistämään Pariisin sopimuksen tavoitteita; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos, biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja sen seuraukset voivat heikentää rahapolitiikan tehokkuutta, vaikuttaa kasvuun ja lisätä hintojen ja makrotalouden epävakautta; toteaa, että ilman voimakkaita toimenpiteitä kielteinen vaikutus EU:n BKT:hen voi olla vakava;
- J. ottaa huomioon, että asumiskustannukset muodostavat lähes neljänneksen EU:n 27 jäsenvaltion kotitalouksien menoista; ottaa huomioon, että yli kaksi kolmasosaa EU:n väestöstä asuu omistusasunnossa; ottaa huomioon, että EU:ssa asuntojen hinnat ovat nousseet jyrkästi yli 30 prosenttia viime vuosikymmenen aikana ja vuokrat ovat nousseet lähes 15 prosenttia;
- K. toteaa, että 23. huhtikuuta 2021 julkaistun talven 2020–2021 Eurobarometri-tutkimuksen mukaan yhtenäisvaluutta euroa käyttävän Euroopan talous- ja rahaliiton julkinen kannatus oli 79 prosenttia euroalueella;
- L. ottaa huomioon, että vain kaksi EKP:n johtokunnan ja EKP:n neuvoston jäsenistä on naisia; toteaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuina EKP:n hierarkiassa;

Yleiskatsaus

1. suhtautuu myönteisesti EKP:n rooliin euron vakauden turvaamisessa; korostaa, että EKP:n sääntömääräinen riippumattomuus, sellaisena kuin siitä määrätään perussopimuksissa, on edellytys sille, että EKP voi täyttää tehtävänsä; korostaa myös, että tätä riippumattomuutta ei saisi loukata ja että sitä olisi aina täydennettävä vastaavalla vastuuvollisuuden tasolla;
2. pitää myönteisenä yksimielisesti hyväksytyä EKP:n rahapoliittisen strategian uudelleentarkastelua, josta ilmoitettiin 8. heinäkuuta 2021 ja jossa määritellään, miten sen ensisijainen tavoite ylläpitää hintatason vakautta saavutetaan ja miten se on osaltaan mukana pyrkimässä unionin tavoitteisiin, joita ovat tasapainoinen ja kestävä talouskasvu, erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous, jonka tavoitteena on täystyöllisyys, sosiaalinen edistys ja lähentyminen sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen, unohtamatta kuitenkin hintatason vakauden tavoitetta; toteaa, että tämä on ensimmäinen strategian tarkistus 18 vuoteen; suhtautuu myönteisesti EKP:n päätökseen, jonka myös pääjohtaja Lagarde toi esiin 27. syyskuuta 2021 pidetyssä rahapoliittisessa vuoropuhelussa ja jonka mukaan rahapoliittisen strategian tarkoituksenmukaisuutta arvioidaan säännöllisesti ja seuraavan kerran vuonna 2025, mikä myös parantaa yleistä tietoisuutta rahapolitiikasta ja osallisuutta siihen;
3. on huolissaan ennennäkemättömästä terveydenhuolto-, sosiaali- ja talouskriisistä, joka on aiheutunut covid-19-pandemiasta ja sitä seuranneista sulkutoimista, joiden seurauksena euroalueen talous supistui jyrkästi erityisesti jo valmiiksi haavoittuvissa maissa, taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus kasvoi voimakkaasti ja työmarkkinaolosuhteet heikkenivät nopeasti; on erityisen huolestunut covid-19-pandemian vaikutuksesta pk-yrityksiin; suhtautuu myönteisesti EU:n tämän johdosta toteuttamiin laajoihin julkisiin tukitoimenpiteisiin; panee merkille, että euroalueen taloudellinen toimeliaisuus on elpymässä odotettua nopeammin, vaikka elpymisen nopeus, laajuus ja tasaisuus ovat epävarmoja;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

4. korostaa, että kestävä kasvu, häiriönsietokyky ja hintatason vakaus voidaan saavuttaa kattavalla reagoinnilla, mukaan luettuna rahapolitiikan sekä tukevan ja harkinnanvaraisen finanssipolitiikan ja sosiaalisesti tasapainoisten ja tuottavuutta parantavien uudistusten ja investointien kalibroitu yhdistelmä; tukee pääjohtaja Lagarden kehotusta, jonka mukaan finanssi- ja rahapolitiikat olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti pyrittäessä selättämään covid-19-kriisi samalla kun korostetaan EKP:n itsenäisyyttä;
5. panee merkille EKP:n pääjohtajan 10. kesäkuuta 2021 antaman lausunnon siitä, että kunnianhimoinen ja koordinoitu finanssipolitiikan viritys on ratkaisevan tärkeä, sillä finanssipoliittisen tuen ennenaikainen päättäminen heikentäisi elpymistä ja lisäksi pitkän aikavälin arpeuttavia vaikutuksia; tunnustaa unionin ja kansallisen veropolitiikan merkityksen pandemian pahiten koettelemien kotitalouksien ja yritysten auttamisessa; panee merkille euroalueen maiden erilaiset elpymisasteet, jotka voivat johtaa moninopeuksiseen Eurooppaan pandemian päättymisen jälkeen; muistuttaa, että finanssipoliittinen tuki ja rahapolitiikka eivät saisi estää uudistuksia ja investointeja, joilla pyritään elvyttämään EU:n taloutta, vauhdittamaan kestävä ja osallistavaa kasvua, edistämään vihreää siirtymää ja vahvistamaan Euroopan itsenäisyyttä ja kilpailukykyä;
6. panee merkille presidentti Lagarden lausunnon, jonka mukaan keskitetty rahoituskapasiteetti voisi auttaa ohjaamaan euroalueen finanssipolitiikan kokonaisviritystä ja varmistamaan asianmukaisemman makrotalouspolitiikkojen yhdistelmän ja jonka mukaan euroalueen maiden rakenteelliset uudistukset ovat tärkeitä euroalueen tuottavuuden ja kasvupotentiaalin lisäämiseksi, rakenteellisen työttömyyden vähentämiseksi ja selviytymiskyvyn parantamiseksi; pitää erityisen tärkeänä suhdanteita tasoittavaa vakautusjärjestelyä sekä oikea-aikaista ja asianmukaista tukea talouden häiriöiden aikana sekä vihreän siirtymän rahoittamisessa; korostaa elpymis- ja palautumistukivälineen tärkeyttä covid-19-kriisin aiheuttaman taloudellisen ja sosiaalisen häiriön ratkaisemisessa;
7. pitää myönteisenä, että keskustelu EU:n talouden ohjausjärjestelmän tulevaisuudesta on jo alkanut;

Rahapolitiikka

8. pitää ilahduttavina EKP:n nopeita ja merkittäviä rahapoliittisia reaktioita covid-19-kriisiin poikkeustilanteessa; antaa tunnustusta myönteiselle vaikutukselle, joka euroalueella on saavutettu tällä reagoinnilla, johon kuuluvat PEPP-ohjelma, kelpoisuus- ja vakuuskriteerien helpottaminen ja uudelleen kalibroitujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden (TLTRO III) sekä hätätilanteen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden (PELTRO) tarjoaminen; muistuttaa EKP:n aikomuksesta jatkaa tukeaan niin kauan kuin se katsoo sen tarpeelliseksi toimeksiantonsa täyttämiseksi; pitää lisäksi myönteisenä EKP:n päätöstä pitää ennakoivan viestinnän, omaisuserien oston ja pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden kaltaiset instrumentit oleellisena osana keinovalikoimaansa; kehottaa EKP:tä edelleen huolehtimaan rahapoliittisten toimien tarpeellisuuden, soveltuvuuden ja oikeasuhteisuuden varmistamisesta ja valvonnasta;
9. panee merkille EKP:n päätöksen lisätä PEPP-ohjelman kokoa 750 miljardista eurosta 1 850 miljardiin euroon; panee merkille, että EKP aikoo jatkaa PEPP-ohjelman kautta tehtäviä omaisuserien netto-ostoja covid-19-kriisivaiheen päättymiseen saakka ja joka tapauksessa vähintään vuoden 2022 maaliskuun loppuun; panee merkille, että EKP on viime aikoina hidastanut PEPP-tuotteiden netto-ostovauhtia, koska EKP:n neuvosto on katsonut, että suotuisat rahoitusolot voidaan säilyttää hieman hitaammalla vauhdilla; korostaa pääjohtaja Lagarden 10. kesäkuuta 2021 antamaa lausuntoa, jonka mukaan kaikki PEPP-ohjelman lopettamista koskevat keskustelut olisivat ennenaikaisia, se olisi liian aikaista ja lopettaminen tapahtuu aikanaan; kehottaa EKP:tä jatkamaan PEPP-ostojaan niin kauan kuin se katsoo sen tarpeelliseksi toimeksiantonsa täyttämiseksi; panee merkille EKP:n aikomuksen tutkia edelleen omaisuserien ostojen kalibrointia; panee myös merkille puheenjohtaja Lagarden lausunnon, jonka mukaan pandemiatilanteen odotetun päättymisen jälkeenkin on tärkeää, että rahapolitiikalla, mukaan lukien omaisuserien ostojen asianmukainen kalibrointi, tuetaan elpymistä koko euroalueella ja kestävää paluuta 2 prosentin inflaatiotavoitteeseen;
10. panee merkille EKP:n päätöksen toteuttaa ostoja joustavasti PEPP-ohjelman puitteissa, jotta estetään rahoitusehtojen tiukentuminen, joka on ristiriidassa pandemian heikentävien vaikutusten torjunnan kanssa, samalla kun tuetaan rahapolitiikan sujuvaa välittymistä;
11. panee merkille, että omaisuserien netto-ostot APP-ohjelman puitteissa jatkuvat 20 miljardin euron kuukausitasolla; panee myös merkille, että APP-ostot jatkuvat niin pitkään kuin on tarpeen sen ohjauskorkojen elvyttävän vaikutuksen tehostamiseksi ja päättyvät ennen kuin se alkaa nostaa keskeisiä korkoja; muistuttaa, että pandemiaa edeltävä ohjelma APP pysyy toiminnassa tasaisessa tahdissa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

12. suhtautuu myönteisesti Kreikan joukkovelkakirjojen sisällyttämiseen PEPP-ohjelmaan; panee kuitenkin merkille, että ne eivät edelleenkaan sovi sisällytettäväksi julkisen sektorin velkapapereiden osto-ohjelmaan (PSPF) huolimatta merkittävästä edistyksestä; kehottaa EKP:tä arvioimaan uudelleen Kreikan joukkovelkakirjalainojen sisällyttämistä PSPF-ohjelmaan ja antamaan erityisiä suosituksia hyvissä ajoin ennen PEPP-ohjelman loppuun saattamista, jotta ne voidaan sisällyttää PSPF-ohjelmaan;
13. panee merkille EKP:n päätöksen jatkaa PEPP-ohjelman mukaisesti ostettujen erääntyvien arvopapereiden pääoman maksujen uudelleeninvestoimista vähintään vuoden 2024 loppuun ja jatkaa APP-ohjelman mukaisesti ostettujen erääntyvien arvopapereiden pääoman maksujen täysimääräistä uudelleeninvestoimista pitempään kuin siihen asti, että se alkaa nostaa EKP:n keskeisiä korkoja, ja joka tapauksessa niin kauan kuin se on tarpeen suotuisien likviditeettiolosuhteiden ja elvyttävän rahapolitiikan säilyttämiseksi;
14. panee merkille, että eurojärjestelmän rahoitusoperaatioiden määrä kasvoi 1 850 miljardiin euroon vuoden 2020 lopussa pitkälti TLTRO III:n vuoksi; panee lisäksi merkille, että eurojärjestelmän jäljellä olevien rahoitusoperaatioiden painotettu keskimääräinen erääntymisaika kasvoi noin 2,4 vuoteen vuoden 2020 lopussa;
15. suhtautuu myönteisesti EKP:n päätökseen tarjota edelleen likviditeettiä rahoitusoperaatioidensa kautta; toteaa, että TLTRO III:n kautta saatu rahoitus tukee keskeisellä tavalla pankkien antolainausta yrityksille ja kotitalouksille; korostaa kuitenkin, että joissakin tapauksissa vain hyvin pieni osa tästä likviditeettivavasta on lisännyt pankkien lainanantoa reaalityaloudelle ja erityisesti pk-yrityksille; kehottaa EKP:tä varmistamaan, että tällaiset toimenpiteet todella helpottavat reaalityalouden rahoittamista;
16. panee merkille EKP:n päätöksen uudesta symmetrisesti ilmaistusta keskipitkän ajan 2 prosentin inflaatiotavoitteesta ja sen sitoumuksen pitää yllä pysyvästi elvyttävää rahapolitiikan viritystä, jotta se voi saavuttaa inflaatiotavoitteensa; katsoo, että aritmeettisen viittauksen puuttuminen vaikeuttaa tavoitteesta poikkeamisten tulkintaa; panee merkille, että rahapolitiikan strategian keskipitkän aikavälin painotus mahdollistaa väistämättömät lyhyen aikavälin poikkeamat inflaatiotavoitteesta; kehottaa EKP:tä pohtimaan tarvittaessa, miten inflaation kiihtyminen voisi vaikuttaa sen rahapolitiikan viritykseen;
17. on huolissaan euroalueen inflaatioasteesta, joka nousi tammikuussa 2022 korkeimmalle kymmeneen vuoteen eli 5,1 prosenttiin ja vaihteli 3,3 prosentista 12,2 prosenttiin eri jäsenvaltioissa, mikä johtuu erilaisista tekijöistä, kuten energian hintojen perusvaikutuksesta, toimitusketjun pullonkuloista ja dramaattisen taantuman jälkeisestä elpymisestä; korostaa, että inflaation nousu määritellyn tason yläpuolelle voi olla erityisen haitallista köyhimmille väestöryhmille ja johtaa taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden lisääntymiseen; muistuttaa, että inflaatio pysyi viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana selvästi alle 2 prosentin tavoitteen; kehottaa EKP:tä valvomaan tiiviisti näitä suuntauksia ja niiden seurauksia ja ryhtymään tarvittaessa toimiin hintavakauden turvaamiseksi; vaatii pääjohtaja Lagarden tavoin, että rahapolitiikassa on keskityttävä edelleen talouden ohjaamiseen turvallisesti pois pandemian aiheuttamasta hätätilanteesta; toteaa, että EKP:n asiantuntijakyselyn (SPF) mukaan keskipitkän aikavälin inflaatio-odotukset pysyvät tiukasti ankkuroituna tavoitteeseen, vaikka jotkut markkinapohjaiset toimenpiteet merkitsevät keskipitkän aikavälin inflaatio-odotusten nousua;
18. katsoo, että EKP voisi tutkia vaihtoehtoisia rahapolitiikan välineitä, joilla voidaan kannustaa julkisiin ja yksityisiin investointeihin;
19. toteaa EKP:n odottavan, että keskeiset ohjauskorot pysyvät nykyisellä tai alhaisemmalla tasolla, kunnes inflaatio saavuttaa kaksi prosenttia selvästi ennen ennustejakson loppua ja kestäväällä tavalla koko ennustejakson loppuajaksi; korostaa, että alhainen korkotaso voi tarjota kuluttajille, yrityksille, mukaan lukien pk-yritykset, työntekijöille ja lainanottajille mahdollisuuksia, sillä nämä hyötyvät voimakkaammasta talouden dynamiikasta, matalammasta työttömyydestä ja alhaisemmista lainanottokustannuksista; on kuitenkin huolissaan alhaisten korkojen mahdollisesta vaikutuksesta kannattamattomien ja erittäin velkaantuneiden yritysten määrään, kasvua ja kestävyyttä parantavien uudistusten ja investointien kannustimiin sekä eläke- ja vakuutusjärjestelmiin;
20. pitää myönteisenä EKP:n päätöstä suositella, että kehitetään etenemissuunnitelma, jolla omistusasumiseen liittyvät kustannukset sisällytetään YKHI-indeksiin, jotta inflaatioaste kuvaisi paremmin kotitalouksille vertailukelpoista ja merkityksellistä inflaatiota, koska asumiskustannukset ovat nousseet jatkuvasti, ja jotta voidaan suunnitella paremmin tietoon perustuvia rahapolitiikan toimia; katsoo kuitenkin, että nykyisessä määritelmässään YKHI heijastaa kotitalouksien tavaroihin tai palveluihin tosiasiallisesti käyttämien menojen kehitystä; katsoo, että menetelmillä, joiden tarkoituksena on erottaa investointiosa kulutusosasta, olisi varmistettava, että asuntojen hintojen huomattavan nousun tosiasialliset vaikutukset kuluttajien menoihin otetaan asianmukaisesti huomioon; toteaa, että näiden kustannusten huomioon ottaminen on monivuotinen hanke; korostaa, että tällainen toimenpide voisi johtaa hintaindeksien nousuun ja inflaation kohoamiseen ainakin tilapäisesti keskipitkän aikavälin tavoitteen yläpuolelle ja vähentää siten EKP:n liikkumavaraa; kehottaa EKP:tä valmistautumaan tällaisiin riskeihin ja puuttumaan niihin tehokkaasti;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

21. toteaa, että YKHI-indeksin laadunoikausmenetelmiä on yhdenmukaistettava enemmän ja että jäsenvaltioissa on lisättävä laatua koskevien mukautusten avoimuutta;

Ilmastonmuutoksen torjunta

22. muistuttaa, että unionin Pariisin sopimuksen mukaiset sitoumukset sitovat EKP:tä unionin toimielimenä; korostaa, että ilmastoon ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän hätätilanteen ratkaiseminen edellyttää, että EKP omaksuu yhdenmukaisen lähestymistavan, joka olisi otettava huomioon kaikissa sen politiikoissa, päätöksissä ja toimissa, sekä noudattaa toimeksiantoaan tukea unionin yleistä talouspolitiikkaa ja tässä tapauksessa erityisesti ilmastoneutraalin talouden saavuttamista viimeistään vuoteen 2050 mennessä, kuten eurooppalaisessa ilmastolaissa esitetään; katsoo, että EKP:n on käytettävä kaikkia käytettävissään olevia välineitä ilmastoon liittyvien riskien torjumiseen ja lieventämiseen;

23. katsoo, että hintavakauden säilyttäminen voisi auttaa luomaan oikeat olosuhteet Pariisin sopimuksen täytäntöönpanolle;

24. panee merkille EKP:n ensimmäisen koko talouden kattavan ilmastostressitestin; toteaa tulosten osoittavan, että ilman voimakkaita toimenpiteitä kielteinen vaikutus EU:n BKT:hen voi olla vakava; suhtautuu siksi myönteisesti EKP:n sitoumukseen toteuttaa säännöllisesti ilmastostressitestejä sekä koko talouden että yksittäisten pankkien tasolla;

25. panee merkille, että EKP kehittää indikaattoreita sille, miten rahoituslaitokset altistuvat ilmastoon liittyville fyysisille riskeille salkkujensa kautta, mukaan lukien hiilijalanjälki-indikaattorit, sekä makrotalouden mallinnus- ja skenaarioanalyseja, jotta ilmatoriskit voidaan sisällyttää EKP:n malleihin ja arvioida niiden vaikutusta potentiaaliseen kasvuun; suhtautuu myönteisesti siihen, että EKP tekee siirtymäpolitiikkaa koskevia skenaarioanalyseja;

26. on tyytyväinen EKP:n uuteen toimintasuunnitelmaan ja sen yksityiskohtaiseen etenemissuunnitelmaan kohti ilmastonmuutokseen liittyviä toimia, jotta ilmastonmuutokseen liittyvät näkökohdat sisällytetään entistä paremmin osaksi sen politiikkakehystä ja malleja; panee kuitenkin merkille, että siinä keskitytään ilmastoon liittyviin riskeihin, ja korostaa kaksinkertaisen olennaisuuden periaatetta, joka on EU:n kestävän rahoituskehityksen ytimessä;

27. toteaa, että markkinaneutraaliuden käsite liittyy ”vapaaseen kilpailuun perustuvan avoimen markkinatalouden” periaatteeseen; kunnioittaa EKP:n riippumattomuutta ja kehottaa sitä puuttumaan markkinoiden toimintapuutteisiin ja varmistamaan resurssien tehokkaan kohdentamisen pitkällä aikavälillä pysyen samalla mahdollisimman epäpoliittisena ja markkinaneutraaliuden periaatetta kunnioittaen; toteaa, että EKP on jo useaan otteeseen poikennut markkinaneutraaliuden periaatteesta;

28. on tyytyväinen siihen, että vihreiden joukkovelkakirjojen ostot ja niiden osuus EKP:n salkusta kasvavat edelleen; pitää tätä osuutta kuitenkin erityisen alhaisena, kun otetaan huomioon vihreän siirtymän tarpeet; kehottaa EKP:tä nopeuttamaan työtään vihreiden joukkovelkakirjojen osuuden lisäämiseksi sen salkussa; pitää myönteisenä vihreitä joukkolainoja koskevan EU:n standardin luomista ja EKP:n tukea tässä asiassa; panee tältä osin merkille EKP:n päätöksen käyttää osa omien varojensa salkusta investointeihin keskuspankkien euromääräiseen vihreiden joukkolainojen sijoitusrahastoon (EUR BISIP G2); kehottaa EKP:tä tällä välin tarkastelemaan vihreiden joukkovelkakirjojen mahdollisia vaikutuksia hintavakauteen;

29. panee merkille, että joukkovelkakirjalainat, joiden tuottorakenne liittyy tiettyihin kestävyysuudistusavoitteisiin, joissa viitataan yhteen tai useampaan EU:n kestävyysluokitteluasetuksessa ⁽³⁾ vahvistettuun ympäristötavoitteeseen ja/tai yhteen tai useampaan ilmastonmuutosta tai ympäristön pilaantumista koskevaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteeseen, ovat 1. tammikuuta 2021 alkaen tukikelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioiden ja rahapoliittisten suorien ostojen vakuudeksi edellyttäen, että ne täyttävät kaikki muut kelpoisuusstandardit;

30. toteaa EKP:n toteuttavan toimia, joilla se sisällyttää vakuuskehukseensä ilmastoon liittyviä riskejä, mutta varoittaa viivyttelystä kehityksen käyttöönotossa; suhtautuu myönteisesti EKP:n sitoumukseen tarkastella luottoluokituslaitosten menetelmiä ja ilmoituksia ja arvioida, miten ne sisällyttävät ilmastonmuutosriskin luottoluokituksiin; on kuitenkin huolissaan siitä, että EKP tukeutuu riskiarvioinnissa edelleen liikaa yksinomaan yksityisiin ulkoihin luottoluokituslaitoksiin; kehottaa EKP:tä laajentamaan sisäisiä valmiuksiaan ilmastoon ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvien riskien arvioinnissa;

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18. kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

31. panee huolestuneena merkille, että joillakin EKP:n jälleenrahoitusohjelmilla ja omaisuuserien osto-ohjelmilla on välillisesti tuettu hiili-intensiivisiä toimia;
32. suhtautuu myönteisesti siihen, että EKP valmistelee yritysten omaisuuserien osto-ohjelmiansa yhdenmukaistamista Pariisin sopimuksen kanssa salkkunsaa hiili-intensiivisyyden vähentämiseksi, mutta varoittaa viivyttelystä;
33. kehottaa EKP:tä NGFS:n jäsenenä hyödyntämään yhdeksää NGFS:n keskuspankeille arvioimaa vaihtoehtoa, joilla ne voivat ottaa ilmastoon liittyvät riskit huomioon luottotoimia, vakuuksia ja omaisuuserien ostoja koskevissa toimintakehyksissään; kehottaa EKP:tä vahvistamaan ilmastonmuutosta koskevaa yhteistyötään kansainvälisten verkostojen kanssa myös NGFS:n ulkopuolella ja parantamaan vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta voidaan vahvistaa EU:n asemaa maailmanlaajuisena johtajana kestävän rahoituksen ja ilmastotoimien alalla;
34. on tyytyväinen EKP:n pyrkimykseen seurata ja pienentää ympäristöjalanjälkeään; pitää myönteisenä aikomusta perustaa ilmastonmuutoskeskus, joka kokoaa yhteen ilmastoasioita koskevan työn EKP:n eri osissa; odottaa EKP:n tehostavan työtään ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi tehokkaasti sen rutiinotoimintaan;

Muita näkökohtia

35. korostaa mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (mpk-yritykset) keskeistä roolia selkärankana EU:n taloudessa, taloudellisessa ja sosiaalisessa lähestymisessä ja työpaikkojen luomisessa; korostaa, että covid-19-pandemian aiheuttama talouskriisi on koetellut vakavasti mpk-yrityksiä ja heikentänyt merkittävästi niiden liikevaihtoa, kilpailukykyä, vihreään siirtymään liittyviä ponnisteluja ja mahdollisuutta saada rahoitusta; korostaa tarvetta kannustaa julkisia ja yksityisiä investointeja EU:ssa ja kehottaa siksi EKP:tä jatkamaan pyrkimyksiään helpottaa mpk-yritysten rahoituksen saantia;
36. on tyytyväinen EKP:n pitkäaikaiseen tukeen pankkiunionin loppuun saattamiselle ja korostaa vakavien viivytysten aiheuttamia riskejä; panee merkille EKP:n tuen itsenäisen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiselle; toteaa, että riskien jakaminen ja vähentäminen liittyvät toisiinsa ja että rahoituslaitosten suojajärjestelmillä on keskeinen rooli jäsenlaitosten suojelussa ja vakauttamisessa;
37. pitää myönteisenä tähän mennessä saavutettua edistystä järjestämättömien lainojen vähentämisessä; kehottaa ottamaan käyttöön unionin tason riittävän oikeussuojan, joka suojaa asuntolainan ottajia pakkolunastukselta;
38. kehottaa EKP:tä selvittämään, miten euron kansainvälistä asemaa voitaisiin vahvistaa; toteaa, että jos euron houkuttelevuutta varantovaluuttana vahvistetaan, se lisää entisestään sen kansainvälistä käyttöä ja lisää EU:n kykyä muotoilla talouspoliittinen virityksensä itsenäisesti, mikä on keskeinen tekijä Euroopan taloudellisen suvereniteetin turvaamisessa; korostaa, että hyvin suunnitellun euroalueen turvallisen sijoitusvälineen perustaminen voisi helpottaa rahoitusalan yhdentymistä ja auttaa pienentämään valtioiden ja pankkien välisen negatiivisen kierteen riskiä; painottaa, että euron aseman lujittaminen edellyttää Euroopan talous- ja rahaliiton syventämistä ja loppuun saattamista;
39. pitää myönteisenä, että vuonna 2020 väärennettyjen euroseteleiden määrä laski alimmalle tasolle vuoden 2003 jälkeen (17 miljoonasta); kehottaa EKP:tä tehostamaan väärentämisen torjuntaa ja yhteistyötään Europolin, Interpolin ja Euroopan komission kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa EKP:tä perustamaan järjestelmän, jolla voidaan jäsenvaltioiden oikeuksia rajoittamatta paremmin valvoa suuria transaktioita rahanpesun, verovilpin sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden rahoituksen torjumiseksi;
40. pitää myönteisenä EKP:n päätöstä aloittaa digitaalista euroa koskevan hankkeen 24 kuukautta kestävä tutkimusvaihe; kehottaa EKP:tä ottamaan tarkoin huomioon digitaalista euroa koskevan julkisen kuulemisen aikana esitetyt odotukset ja huolenaiheet, joihin kuuluvat yksityisyys, turvallisuus, saatavuus, mahdollisuus maksaa koko euroalueella, lisäkustannusten estäminen ja offline-käytettävyys; toteaa, että tämä tutkimusvaihe ei rajoita päätöstä digitaalisen euron mahdollisesta liikkeeseenlaskusta; muistuttaa, että digitaalinen euro ei ole kryptovara; huomauttaa, että digitaalisen euron olisi edistettävä taloudellista osallisuutta ja annettava kuluttajille ja yrityksille lisää tietosuojaa ja oikeusvarmuutta; on samaa mieltä EKP:n kanssa siitä, että digitaalisen euron olisi siksi täytettävä useita vähimmäisvaatimuksia, joita ovat muun muassa vankkuus, turvallisuus, tehokkuus ja yksityisyyden suoja; kehottaa EKP:tä tekemään tiiviisti yhteistyötä ja vaihtamaan säännöllisesti tietoja parlamentin kanssa tutkimusvaiheen aikana saavutetusta edistyksestä;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

41. muistuttaa olevansa erittäin huolissaan yksityisten stablecoinien rahoitusvakaudelle, rahapolitiikalle ja kuluttajan-suojalle aiheuttamista riskeistä;

42. muistuttaa, että käteismaksut ovat erittäin tärkeä maksuväline EU:n kansalaisille ja että digitaalinen euro ei saisi vaarantaa niitä; toteaa, että liikkeessä olevien euroseteleiden määrä ja arvo kasvoivat noin 10 prosenttia vuonna 2020; panee merkille eurojärjestelmän käteisrahaa koskevan vuoteen 2030 ulottuvan strategian, jonka tavoitteena on varmistaa, että kaikilla euroalueen kansalaisilla ja yrityksillä on jatkossakin sujuva pääsy käteispalveluihin ja että käteinen pysyy yleisesti hyväksyttynä maksuvälineenä, samalla kun käsitellään euroseteleiden ekologisen jalanjäljen vähentämistä sekä innovatiivisten ja turvallisten setelien kehittämistä; on huolestunut pankkiverkon supistuksista joissakin jäsenvaltioissa; katsoo, että tällaiset käytännöt voivat johtaa merkittäviin rajoituksiin keskeisten rahoituspalvelujen ja -tuotteiden yhtäläiselle saatavuudelle;

43. korostaa, että rahoitusalalla tapahtuu huomattavia muutoksia, jotka johtuvat innovoinnista ja digitalisaatiosta; korostaa, että tämä muutos lisää talous- ja pankkialaan kohdistuvien ulkoisten häiriöiden, kuten kyberhyökkäysten, riskiä; panee tyytyväisenä merkille EKP:n jatkuvat ponnistelut lujittaa reagointi- ja palautumisvalmiuksiaan kyberhyökkäys-tilanteissa uuden eurooppalaisen kyberpuolustuspolitiikan mukaisesti; toistaa olevansa huolissaan palvelunkeskeytyksistä, jotka vaikuttivat vakavasti TARGET2-järjestelmään ja TARGET2-arvopapereihin vuonna 2020; suhtautuu myönteisesti näiden tapausten riippumattomaan arviointiin ja panee merkille, että useiden havaintojen vakavuuden arvioitiin olevan ”suuri”; suhtautuu myönteisesti siihen, että eurojärjestelmä on hyväksynyt yleiset päätelmät ja sitoutunut panemaan täytäntöön arvioinnin suositukset; kehottaa EKP:tä varmistamaan TARGET2-järjestelmän kaltaisten herkkien infrastruktuurien vakauden, tehostamaan edelleen toimiaan kyberturvallisuuden alalla ja jatkamaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien kyberuhkien sietokyvyn edistämistä;

44. panee merkille TARGET2-saldojen erot Euroopan keskuspankkijärjestelmässä; toteaa, että näiden erojen tulkinta on kiistanalainen;

45. kehottaa EKP:tä varmistamaan, että pyritään tasapainoisesti mahdollistamaan säännelty rahoitusinnovointi rahoitusteknologian alalla ja varmistamaan rahoitusvakaus; kehottaa myös EKP:tä tehostamaan kryptovarojen kehittymisen valvontaa, jotta voidaan estää kielteiset vaikutukset ja niihin liittyvät riskit rahoitusvakauden, rahapolitiikan sekä markkinainfrastruktuurien ja maksujen toimivuuden ja turvallisuuden kannalta; korostaa, että kryptovarojen kehitys aiheuttaa lisähuolia, jotka liittyvät kyberturvallisuuteen, rahanpesuun, terrorismin rahoittamiseen ja muuhun rikolliseen toimintaan, joka kytkeytyy kryptovarojen mahdollistamaan anonymiteettiin; toteaa, että näitä riskejä voidaan lieventää asianmukaisella lainsäädännöllä, kuten tulevilla kryptovarojen markkinoita koskevalla asetuksella; panee merkille EKP:n aikomuksen kehittää ja panna täytäntöön toimintapolitiittinen vastaus, jolla lievennetään stablecoinien mahdollisia kielteisiä vaikutuksia EU:n maksuihin ja rahoitusympäristöön;

46. muistuttaa EKP:n tuesta Basel III:n täytäntöönpanolle, koska se vähentäisi pankkikriisin riskiä ja parantaisi siten rahoitusvakautta EU:ssa;

47. on huolissaan kohtuuttomista lausekkeista ja käytännöistä, joita pankkiala käyttää kuluttajasopimuksissa joissakin jäsenvaltioissa, ja korostaa tarvetta panna kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja koskeva direktiivi 93/13/ETY⁽⁴⁾ tehokkaasti ja nopeasti täytäntöön; kehottaa EKP:tä osallistumaan aktiivisesti tähän kaikkiin käytettävissä oleviin keinoin oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi;

48. panee merkille, että Bulgaria ja Kroatia liittyivät yhteiseen valvontamekanismiin vuonna 2020, joten niistä tuli ensimmäisiä euroalueen ulkopuolisia maita, jotka osallistuvat Euroopan pankkivalvontaan; panee merkille niiden kansallisten pankkien tasapuolisen edustuksen EKP:n valvontaelimessä; panee myös merkille Bulgarian levin ja Kroatian kunnan sisällyttämisen valuuttakurssimekanismiin (ERM II) yhtenä euron käyttöönoton edellytyksenä;

49. pitää myönteisenä, että EKP pyrkii varmistamaan rahoitusmarkkinoiden vakauden siinä tapauksessa, että ilmenee tapahtumia ja kielteisiä seurauksia, jotka liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan eroon Euroopan unionista, erityisesti niiden alueiden ja maiden osalta, joita asia suoraan koskee;

Avoimuus, vastuuvollisuus ja sukupuolten tasa-arvo

50. pitää myönteisenä kattavaa ja yksityiskohtaista palautetta, jota EKP antoi parlamentin EKP:n vuoden 2019 vuosikertomuksesta antamasta päätöslauselmasta; kehottaa EKP:tä jatkamaan tätä sitoutumista vastuuvollisuuteen ja julkaisemaan vastaisuudessa vuosittain kirjallisen palautteensa parlamentin EKP:n vuosikertomuksista antamiin päätöslausemiin;

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5. huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

51. korostaa, että EKP:n vastuuvollisuutta ja avoimuutta koskevia järjestelyjä on edelleen tehostettava; vaatii jälleen EKP:tä ryhtymään pikaisiin toimiin käynnistämällä mahdollisimman pian neuvottelut virallisesta toimielinten välisestä sopimuksesta, jotta varmistetaan, että EKP:n riippumattomuus ja vastuuvollisuus kulkevat käsi kädessä; kehottaa EKP:tä lisäämään yhteistyötä ja tiedonvaihtoa sekä parantamaan avoimuutta Euroopan parlamenttia ja kansalaisyhteiskuntaa kohtaan julkaisemalla raportteja kaikilla EU:n kielillä ja käyttämällä ”EKP kuuntelee” -aloitetta;

52. panee tässä yhteydessä merkille EKP:n nykyiset henkilöstösäännöt, jotka koskevat henkilöstön mahdollisia eturistiriitoja, ja kannustaa henkilöstösääntöjen laajaan soveltamiseen; ottaa huomioon EKP:n toteuttamat toimet, kuten korkean tason EKP:n virkamiehiä koskevien yhtenäisten menettelysääntöjen hyväksymisen ja päätöksen julkaista eettisen komitean lausunnot, jotka on osoitettu johtokunnan, hallintoneuvoston ja valvontaelimen nykyisille jäsenille yhtenäisten menettelysääntöjen voimantulon jälkeen;

53. pitää myönteisenä, että EKP on julkistanut omaisuusvakuudellisten arvopaperien osto-ohjelman (ABSPP) ja katettujen joukkolainojen (CBPP3) osto-ohjelman mukaiset jaksotettuun hankintamenuun perustuvat kokonaisomistukset ja erittelyt ensi- ja jälkimarkkinoilta ostetuista omistussuosuksista sekä näiden ohjelmien yhteenlasketut hallussapitotilastot;

54. suhtautuu myönteisesti EKP:n ilmoittamiin tietoihin eurojärjestelmän arvopaperimarkkinaohjelman (SMP) kautta saaduista kokonaisvoitoista sekä eurojärjestelmän SMP-ohjelman kokonaismäärästä liikkeeseenlaskijamaittain (Irlanti, Kreikka, Espanja, Italia ja Portugali); kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan tätä esimerkkiä nettorahoitusvaroja koskevien sopimusten (ANFA) osalta;

55. kehottaa jälleen EKP:tä varmistamaan tarkastuskomiteansa sekä eettisen komiteansa jäsenten riippumattomuuden; kehottaa EKP:tä tarkistamaan eettisen komitean toimintaa eturistiriitojen ehkäisemiseksi; kehottaa EKP:tä tarkistamaan toimikautensa päättävien jäsenten karenssiaikaa;

56. toteaa, että yli 90 prosenttia EKP:n neuvoo-antavien ryhmien jäsenistä on yksityiseltä sektorilta, mikä voi aiheuttaa puolueellisuutta, eturistiriitoja ja sääntelyloukkuja päätöksentekoprosessissa;

57. panee tyytyväisenä merkille EKP:n sisäisen väärinkäytösten paljastamista koskevan kehyksen parantamisen; kehottaa EKP:tä turvaamaan uuden sisäisen välineen koskemattomuuden ja tehokkuuden, jotta helpotetaan ammatillisten tehtävien mahdollisesta rikkomisesta, epäasianmukaisesta käytöksestä tai muista sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista ja mahdollistetaan väärinkäytösten paljastajien ja todistajien tehokas suojelu väärinkäytösten paljastajien suojelusta annetun direktiivin⁽⁹⁾ mukaisesti;

58. panee merkille EKP:n jatkuvat pyrkimykset parantaa viestintää parlamentin kanssa; on lisäksi pääjohtaja Lagarden kanssa yhtä mieltä siitä, että EKP:n on nykyaikaistettava viestintäänsä kansalaisille poliitikoistaan ja niiden vaikutuksista; panee merkille, että Eurobarometri-tutkimuksen mukaan vain 40 prosenttia euroalueen vastaajista luottaa EKP:hen; kehottaa EKP:tä jatkamaan rakentavaa vuoropuhelua kansalaisten kanssa sen päätösten selittämiseksi ja kansalaisten huolenaiheiden kuuntelemiseksi; on tämän osalta tyytyväinen pääjohtaja Lagarden kanssa 27. syyskuuta 2021 käydyssä rahapolitiisessa vuoropuhelussa esittämään ilmoitukseen, että tiedotustilaisuuksista tehdään kiinteä osa sen vuorovaikutusta kansalaisten kanssa;

59. panee merkille Euroopan oikeusasiamiehen päätöksen EKP:n pääjohtajan ja sen päätöksentekielinten jäsenten osallistumisesta kolmenkymmenen jäsenvaltion ryhmään (asia 1697/2016/ANA), jotta varmistetaan täysimääräinen avoimuus ja kansalaisten luottamus EKP:n riippumattomuuteen;

60. pitää valitettavana ja on vahvasti huolissaan siitä, että vain kaksi EKP:n johtokunnan jäsenistä ja vain kaksi EKP:n neuvoston 25 jäsenestä on naisia; muistuttaa, että johtokunnan jäsenten nimitykset olisi valmisteltava huolellisesti sukupuolten tasapuoliseen edustukseen perustuvaa lähestymistapaa ja täyttää avoimuutta noudattaen sekä yhdessä parlamentin kanssa perussopimusten mukaisesti; muistuttaa, että sukupuolten tasa-arvosta nimettäessä ehdokkaita talous- ja rahapolitiikkaa koskeviin EU-tehtäviin 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman 4 kohdan mukaisesti parlamentti sitoutuu olemaan ottamatta huomioon sellaisia ehdokasluetteloita, joissa ei ole noudatettu tasapuolisen sukupuolijakauman periaatetta; kannustaa EKP:tä lisäedistykseen tällä alalla; kehottaa euroalueen jäsenvaltioita

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23. lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon periaatteen täysimääräisesti nimitysprosessiin ja varmistamaan kaikkien sukupuolten yhtäläiset mahdollisuudet kansallisten keskuspankkien pääjohtajan asemaan;

61. pitää valitettavana, että sukupuolten välinen epätasapaino jatkuu myös EKP:n organisaatorakenteessa, erityisesti naisten osuudessa johtotehtävistä; toteaa, että vuoden 2019 loppuun mennessä naisten osuus kaikista EKP:n johtotehtävissä toimivista työntekijöistä nousi 30,3 prosenttiin ja sen ylemmän johdon tehtävissä 30,8 prosenttiin; kehottaa EKP:tä lisätoimiin; panee tältä osin tyytyväisenä merkille EKP:n uuden strategian sukupuolten tasapuolisen edustuksen parantamiseksi kaikilla henkilöstön tasoilla, mukaan luettuna tavoite palkata naisia vähintään puoleen uusista avoimista toimista kaikilla tasoilla ja kasvattaa naisten osuutta eri tasoilla 40–51 prosenttiin vuoteen 2026 mennessä; kehottaa EKP:tä kannustamaan edelleen naisten osallistumista ja edistämään aktiivisesti sukupuolten tasapuolista edustusta kaikissa tehtävissä koko organisaatiohierarkiassa;

o

o o

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0030

Tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täytäntöönpano**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta (2020/2085(INI))**

(2022/C 342/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 13 artiklan, jossa todetaan, että ”unioni ja jäsenvaltiot ottavat eläinten, jotka ovat tuntevia olentoja, hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon, kunnioittaen samalla erityisesti uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden lakeja ja hallinnollisia määräyksiä sekä tapoja”,
- ottaa huomioon sisäasioiden pääosaston kansalaisoikeuksien sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden politiikkayksikön marraskuussa 2020 julkaiseman tutkimuksen ”End the cage age: Looking for alternatives”, 10. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta ”End the Cage Age”⁽¹⁾ ja 30. kesäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta ”End the Cage Age” (”Häkkikasvatuksen aika on ohi”) C(2021)4747,
- ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁽²⁾ (yleisdirektiivi),
- ottaa huomioon munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19. heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY⁽³⁾,
- ottaa huomioon lihantuotantoa varten pidettävien kanojen suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista 28. kesäkuuta 2007 annetun neuvoston direktiivin 2007/43/EY⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 18. joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/119/EY⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 18. joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/120/EY⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja eläinten hyvinvointia koskevien EU:n tason merkintävaatimusten käyttöönotosta mahdollisesti saatavasta EU:n tason lisäarvosta kesäkuussa 2021 julkaistun Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun tutkimuksen ”Animal welfare on the farm – ex-post evaluation of the EU legislation: Prospects for animal welfare labelling at EU level – European Implementation Assessment”,
- ottaa huomioon komissiolle eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan Euroopan unionin strategian 2012–2015 arvioinnin tueksi lokakuussa 2020 laaditun tutkimuksen,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman tuotantokanien suojelun vähimmäisvaatimuksista⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman eläinten hyvinvoinnista, mikrobilääkkeiden käytöstä ja teollisen broilerituotannon ympäristövaikutuksista⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0295.

⁽²⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ EUVL L 182, 12.7.2007, s. 19.

⁽⁵⁾ EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7.

⁽⁶⁾ EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5.

⁽⁷⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 90.

⁽⁸⁾ EUVL C 345, 16.10.2020, s. 28.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuoteen 2030 ulottuvasta EU:n biodiversiteetti-strategiasta – Luonto takaisin osaksi elämäämme ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät eläinten hyvinvoinnista kestävä eläintuotannon erottamattomana osana,
 - ottaa huomioon 7. joulukuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät EU:n laajuisesta eläinten hyvinvointimerkistä,
 - ottaa huomioon 14. marraskuuta 2018 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 31 ”Eläinten hyvinvointi EU:ssa: kunnianhimoisten tavoitteiden ja käytännön tason täytäntöönpanon välisen kuilun umpeen kurominen”,
 - ottaa huomioon komission parhaillaan suorittaman eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön toimivuus-tarkastuksen,
 - ottaa huomioon 5. joulukuuta 2018 annetun alueiden komitean lausunnon aiheesta ”YMP:n uudistus” ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon erityiseurobarometrin 505 aiheesta ”Making our food fit for the future – Citizens’ expectations”,
 - ottaa huomioon Maailman eläintautijärjestön määrittelemät viisi vapautta, jotka ovat vapaus nälästä, aliravitsemuksesta ja janosta, vapaus pelosta ja kärsimyksestä, vapaus lämpökuormituksesta ja fyysisestä epämukavuudesta, vapaus kivusta, vammoista ja sairauksista sekä vapaus luontaiseen käyttäytymiseen,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevista strategista suuntaviivoista vuosiksi 2021–2030 (COM(2021)0236),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupame-nettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A9-0296/2021),
- A. katsoo, että eläinten hyvinvointi, joka on merkityksellinen tekijä kasvattajille, on eettinen kysymys, josta on tulossa yhä tärkeämpi asia kuluttajille ja yleensä yhteiskunnallemme; ottaa huomioon, että kuluttajien kiinnostus heidän ostamiensa elintarvikkeiden laatua ja eläinten hyvinvointia kohtaan on suurempaa kuin koskaan ja EU:n kansalaiset haluavat kuluttajina tehdä valistuneempia valintoja; ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointiin ja eläinten terveyteen liittyvällä elintarvikkeiden laadulla on suuri merkitys Pellolta pöytään -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;
- B. ottaa huomioon, että SEUT 13 artiklassa todetaan, että eläimet ovat tuntevia olentoja, ja määrätään, että pannessaan täytäntöön unionin maatalous- ja kalastuspolitiikkaa unionin ja jäsenvaltioiden on otettava eläinten hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon kunnioittaen samalla uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden tapoja;
- C. ottaa huomioon, että eurooppalaista elintarviketuotantoa koskevat vaatimukset sekä eläinten hyvinvointia koskevat kriteerit kuuluvat maailman korkeimpiin, mutta katsoo, että niitä on silti parannettava; toteaa, että monet maat ja alueet ovat toteuttaneet tärkeitä lisätoimia, esimerkiksi kieltämällä tietyt häkkikasvatuksen muodot;
- D. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön yhdenmukaisen sanamuodon ja soveltamisen varmistaminen ja sen ajantasaistaminen uusimman tieteellisen tiedon mukaisesti on ennakoedellytys eläinten hyvinvointia koskevien normien tiukentamiselle ja niiden noudattamiselle kaikilta osin;

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0277.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 86, 7.3.2019, s. 173.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- E. ottaa huomioon, että jotkut eurooppalaiset kasvattajat ovat edistyneet hieman viime vuosikymmeninä ja kyseenalaistaneet käytäntöjään sekä parantaneet ja mukauttaneet toimintaansa; ottaa huomioon, että he työskentelevät käytäntöjensä parantamiseksi neuvoa-antavien ja tutkimuselinten sekä erinäisten kansalaisjärjestöjen tuella; katsoo, että ottamalla käyttöön älykkäitä tuotantotekniikoita eläinten terveyden ja hyvinvoinnin seuraamiseksi on mahdollista parantaa edelleen tautien ehkäisyä ja eläinten hyvinvointia koskevien normien täytäntöönpanoa; toteaa, että eurooppalaiset kasvattajat ovat halukkaita etenemään tällä saralla mutta kohtaavat teknisiä, lainsäädännöllisiä ja taloudellisia esteitä; katsoo, että eläinten hyvinvointia parannettaessa on otettava huomioon kullekin lajille ominaiset terveysnäkökohdat ja että tuottajien ei pitäisi joutua yksin vastaamaan kustannuksista;
- F. ottaa huomioon, että teollisella kotieläintuotannolla on merkittävä rooli EU:n maataloudessa; ottaa huomioon, että hieman yli vuosikymmenessä on lakkautettu useita miljoonia maatiloja – yli kolmasosa kaikista Euroopan maataloista –, joista suurin osa oli pieniä perheyriksiä, koska maatalousjärjestelmä siirtyi kohti laajamittaista ja tehomaataloutta;
- G. ottaa huomioon, että talouden epävakaus pakottaa karjankasvattajat ottamaan huomioon pitkät kuoletus- ja investointijaksot esimerkiksi rakennuttaessaan eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tarkoitettuja eläinsuojia;
- H. ottaa huomioon, että eurooppalaiset kasvattajat toteuttavat parhaillaan lisätoimia karjankasvatuksen ja eläinsuojien kehittämiseksi, jotta voidaan lujittaa lähentymistä kohti Maailman eläintautijärjestön viittä vapautta;
- I. katsoo, että eläinten hyvinvointi kulkee käsi kädessä kasvattajien ja tilanhoitajien hyvinvoinnin kanssa ja että molempiin olisi osoitettava asianmukaiset resurssit ja enemmän käytännön tukea EU:n tasolla;
- J. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on korostanut suoraa yhteyttä eläinten ja ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin välillä; ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointi liittyy myös ympäristöön, mitä on parhaiten selvitetty yhteisen hyvinvoinnin näkökulmasta;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan tuotantoeläintilat työllistävät noin neljä miljoonaa ihmistä (palkallista ja palkatonta), joista 80 prosenttia asuu uusimmissa jäsenvaltioissa ⁽¹⁾;
- L. ottaa huomioon, että EU:n sisäisellä kalakaupalla on keskeinen rooli EU:n koko kalakaupassa ja että sen osuus kaikesta EU:n sisäisestä ja ulkoisesta kalakaupasta oli 86 prosenttia vuonna 2014 ja myytyjen kalojen määrä oli yhteensä 5,74 miljoonaa tonnia ja arvo 20,6 miljardia euroa, mikä oli korkein rekisteröity luku vuodesta 2006 ⁽²⁾;
- M. ottaa huomioon, että eläinten terveys ja hyvinvointi ovat avainasemassa elintarviketurvallisuuden, elintarviketurvan ja kansanterveyden varmistamisessa ja korkeiden laatustandardien edistämisessä EU:ssa;
- N. katsoo, että terveet kotieläimet ovat keskeinen tekijä kestävän ja vähähiilisemmän maatalouden saavuttamisessa;
- O. ottaa huomioon, että tieteellisen ja teknisen kehityksen ansiosta tiedetään, että eläimet ovat tuntevia olentoja ja niiden käyttäytymistä ja hyvinvointia ymmärretään paremmin;
- P. toteaa, että tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta on ollut erittäin vaikea kerätä tietoja ja ongelmia on ollut sekä tietojen saatavuudessa että laadussa, koska jäsenvaltioille ei ole asetettu seurantaa ja tietojen keruuta koskevia vaatimuksia;
- Q. katsoo, että nykyinen lainsäädäntö on osittain vanhentunutta eikä vastaa tietoa eläinten lajin, iän, koon ja fyysisen tilan mukaisista erityistarpeista eikä kotieläintuotannon käytäntöjen tämän hetken uusinta tieteen ja tekniikan kehitystä;

⁽¹⁾ Komissiolle tehty tutkimus "Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?", kesäkuu 2020.

⁽²⁾ Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskus, The EU fish market, vuoden 2015 painos.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- R. ottaa huomioon, että nykyinen EU:n lainsäädäntö, jonka rinnalla on voimassa erilaista kansallista lainsäädäntöä, tarjoaa erivapauksien, poikkeusten ja epätarkkojen vaatimusten yhdistelmän eikä siinä ei säädetä erityisistä suojaustoimista eikä taata suojelun tasoa, mikä johtaa erinäisiin ei-toivottuihin käytäntöihin, lainsäädännön hajanaisuuteen ja oikeudelliseen epävarmuuteen kotimarkkinoilla; toteaa, että kaiken tämän katsotaan vääristäneen kilpailua;
- S. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointia koskevassa EU:n lainsäädännössä vahvistetaan hyvinvointia koskevia lajikohtaisia vähimmäisvaatimuksia ainoastaan sikoja, munivia kanoja, broilereita ja vasikoita varten, kun taas muita elintarviketuotantoon tarkoitettuja lajeja eli yli kuuden kuukauden ikäistä lypsy- ja lihakarjaa, lampaita ja vuohia, broilerin emolintuja ja munivia kanoja, nuoria kanoja, kalkkunoita, ankoja ja hanhia, viiriäisiä, kaloja ja kaneja koskevaa lajikohtaista lainsäädäntöä ei ole annettu; ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointia koskeva EU:n lainsäädäntö ei tällä hetkellä sisällä laji- ja ikäkohtaisia säännöksiä, jotka kattaisivat kaikki tuotantosyklin vaiheet; ottaa huomioon, että lukuisia tuotantoeläimiin kuuluvia maaeläimiä ja eri lajeihin kuuluvia viljeltyjä kaloja suojellaan tällä hetkellä ainoastaan yleisdirektiivin yleisillä säännöksillä;
- T. katsoo, että kotieläintuotannon käytäntöjen paraneminen johtuu muista toimista kuin EU:n lainsäädännöstä ja virallisista tarkastuksista; toteaa, että monet jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön eläinten hyvinvointia koskevia omia normejaan, jotka ovat tiukempia kuin EU:n normit;
- U. katsoo, että jäsenvaltioilla on laaja harkintavaltia vaatimusten asettamisessa ja niiden noudattamisen arvioinnissa; ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat omaksuneet erilaisia lähestymistapoja resurssien kohdentamiseen ja virallisten tarkastusten priorisointiin;
- V. katsoo, että lainsäädännön täytäntöönpano on hyvin epä johdonmukaista eri jäsenvaltioissa; toteaa, että tämän seurauksena lainsäädännön noudattaminen vaihtelee ja sääntöjä noudattavat kasvattajat ovat vaarassa joutua epäedulliseen asemaan;
- W. toteaa, että sikoja (kantavia emakoita), vasikoita ja munivia kanoja koskevat direktiivit ovat johtaneet toivottuihin rakenteellisiin muutoksiin eläinten tuotantotavoissa; toteaa, että kananmuna-, vasikanliha- ja sianliha-alalla direktiivit ovat johtaneet merkittäviin rakennuksiin ja laitteisiin muutoksiin ja edistäneet hieman tilojen lukumäärään ja kokoon liittyvää kehitystä;
- X. ottaa huomioon, että yleisdirektiivin on todettu yleisesti ottaen olleen lajikohtaisia direktiivejä tehottomampi ja sillä on todettu olleen vähäinen vaikutus eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, koska sen vaatimukset ovat epämääräisiä, se jättää paljon tulkinnanvaraa ja siinä ei ole säädetty lypsylehmiä, broilerin ja siitoskanojen, kaniin, lampaiden ja kalkkunoiden lajikohtaisesta suojelusta;
- Y. katsoo, että tuotantopaineiden vuoksi tyypistämisen sekä ahtaiden ja stressaavien olosuhteiden kaltaiset tärkeimmät ongelmat, joihin lainsäädännöllä oli tarkoitus puuttua, ovat edelleen yleisiä; toteaa, että emakoiden pitopaikkoja koskevia tavoitteita ei ole saavutettu ja lainsäädännön täytäntöönpano on ollut kaiken kaikkiaan epä johdonmukaista, sillä emakoiden pitopaikat ovat edelleen liian ahtaita ja stressaavia eivätkä ne tarjoa riittävästi virikkeitä;
- Z. toteaa, että munivia kanoja koskeva direktiivi 1999/74/EY on ollut menestys, sillä siinä määritellään hyvin eri tuotantojärjestelmät; katsoo, että tämä menestys on kuitenkin suhteellista, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden soveltamat erilaiset täytäntöönpanotavat ja selkeiden, pakottavien ja kattavien säännösten puuttuminen direktiivistä, mikä on mahdollistanut kilpailun jatkuvan vääristymisen sisämarkkinoilla; katsoo, että direktiivillä ei ole saavutettu riittävästi edistystä eikä sillä kyetty vastaamaan munivien kanojen todellisiin tarpeisiin, mikä johti vähitellen muutospaineesiin ja siihen, että yksittäisissä jäsenvaltioissa alettiin käyttää enemmän häkkikasvatusjärjestelmän vaihtoehtoja⁽¹³⁾;
- AA. katsoo, että on sekä kasvattajien että kuluttajien etujen mukaista varmistaa yhtäläiset edellytykset sekä sisämarkkinoilla että tuotteiden tuonnille kolmansista maista;
- AB. katsoo, että munivien kanojen ja lihavasikoiden kasvattajien työolot ovat parantuneet, mutta tämä ei päde välttämättä siankasvattajiin;

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin tutkimus "End the cage age: Looking for alternatives", marraskuu 2020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- AC. ottaa huomioon komission päätöksen saattaa valmiiksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) valmistelema häkkikasvatuksen kieltä koskeva vaikutustenarviointi vuonna 2022 ja eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön, myös yleisdirektiivin, tarkistaminen vuoteen 2023 mennessä;
- AD. katsoo, että on erotettava toisistaan se, että sääntöjen noudattamatta jättämiset ovat yksittäistapauksia, joihin kiinnitetään liikaa huomiota, ja se, että suurin osa toimijoista noudattaa sääntöjä;
- AE. ottaa huomioon, että kotieläintuotannon menetelmissä ja tuotantojärjestelmissä on jäsenvaltioiden välisiä eroja;
- AF. toteaa, että Euroopan maatalousväestö vähenee hälyttävästi; katsoo, että sukupolvenvaihdosten liian vähäinen määrä vaikuttaisi haitallisesti eläinten hyvinvointia koskevien normien täytäntöönpanoon;
- AG. katsoo, että maataloutta, ympäristöä ja kansainvälistä kauppaa koskevien EU:n strategioiden ja toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia, täydentäviä ja tarkoituksenmukaisia, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla;
- AH. ottaa huomioon, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on yksi niistä sääntely- ja rahoitusvälineistä, joilla voidaan tukea tuotantoeläinten terveyden ja hyvinvoinnin parantamista etenkin ilmasto- ja ympäristöjärjestelmien avulla mutta myös tukemalla investointeja, vaikka YMP:n lisäksi tarvitaan muuta rahoitusta, jotta voidaan edetä tähän suuntaan; ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointia koskevaa uusinta EU:n strategiaa arvioidessaan komissio on todennut, että jäsenvaltiot eivät ole hyödyntäneet täysimääräisesti eläinten hyvinvointiin tarkoitettuja varoja ja että tällä hetkellä miljoonia euroja eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tarkoitetuista EU:n maaseudun kehittämisvaroista on jäänyt hyödyntämättä tai niitä on hyödynnetty heikosti; ottaa huomioon, että kotieläintuotanto hyötyy eniten toisen pilarin tuista epäsuotuisilla alueilla sijaitseville maatiloille, joiden osuus on 50 prosenttia Euroopan unionin käytössä olevasta maatalousmaasta, sekä maatalouden ympäristötoimista, joilla korvataan epäsuotuisaan sijaintiin liittyviä lisäkustannuksia tai hyvitetään velvoitteita noudattaen erityislainsäädäntöä⁽¹⁴⁾;
- AI. katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä eläinten hyvinvoinnin parantamiseen koko tuotantosyklin aikana ja tiukempien eläinten hyvinvointia koskevien normien edistämiseen sekä kotimaan että kansainvälisillä markkinoilla; katsoo, että olisi varmistettava, että poliittisilla päätöksillä ei heikennetä unionin kotieläintuotantoalaa eikä edistetä tuotannon vähentymistä, sillä tämä johtaisi tuotannon siirtymiseen muihin maihin, joissa kotieläintuotannon olosuhteet ja normit ovat heikommät kuin Euroopassa, sekä muihin ongelmiin, jotka ovat haitallisia eläinten hyvinvointia koskevien normien lisäksi myös Euroopan ympäristötavoitteille;
- AJ. katsoo, että merkinnät voivat olla tehokkaita vain, jos ne ovat tieteeseen perustuvia ja kuluttajien kannalta helposti ymmärrettäviä, jos ne auttavat kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja, jos ne on suunniteltu kaikkia eläintuotteita koskeville yhdenmukaisille sisämarkkinoille ja jos niitä tuetaan johdonmukaisella EU:n kauppapolitiikalla, jotta voidaan estää alhaisempien normien mukaisesti valmistettujen tuotteiden pääsy markkinoille, ja vain, jos niistä ei koidu lisää taloudellisia vaikutuksia elintarvikealan toimijoille, erityisesti kasvattajille, ja jos ne ovat tuottajien kannalta todella toteutuskelpoisia ilman, että niiden täytäntöönpanosta aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia tai velvoitteita; katsoo, että tällaisten merkintöjen on myös autettava luomaan uusia markkinoita tuottajille; ottaa huomioon, että tutkimusten ja julkisten kuulemisten tulokset osoittavat, että tietyt sidosryhmät, erityisesti yritykset, eivät ole täysin pakollisia merkintöjä koskevan ehdotuksen takana; katsoo, että vapaaehtoiset merkinnät kannattavat markkinoilla, joilla ei tehdä eroa tuotanto-ominaisuuksien perusteella; toteaa, että on vain vähän tietoa siitä, miten tutkitut merkintäjärjestelmät vaikuttavat elintarvikeyrityksiin sekä kuluttajien luottamukseen ja eläinten hyvinvointia koskevien käytäntöjen ymmärtämiseen;
- AK. toteaa, että käyttämällä DNA:n jäljitettävyyttä koskevaa teknologiaa jokaisen sairaan eläimen tai pilaantuneen elintarvikkeen jäljittämässä ja seurannassa voidaan vakuuttaa kuluttajia varmistamalla elintarviketurvallisuus ja ehkäistä elintarvikepetoksia;

⁽¹⁴⁾ Komissiolle tehty tutkimus "Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector?", kesäkuu 2020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- AL. katsoo, että kuluttajille suunnattuun tiedottamiseen käytettävät välineet olisi suunniteltava siten, että säilytetään tasapuoliset toimintaedellytykset ja yhdenmukainen toimintatapa; katsoo, että sellaisten yksityisten aloitteiden yleistyminen, joissa käytetään eläinten hyvinvointiin liittyviä suojaamattomia merkintöjä ja erilaisiin normeihin liittyviä väittämiä, on tehnyt tästä nykyään mahdotonta; toteaa, että häkittömästä järjestelmästä, vapaan laitumen järjestelmästä ja luonnonmukaisesta järjestelmästä peräisin olevien eläintuotteiden markkinat ja kasvipohjaisten vaihtoehtojen markkinat kasvavat EU:ssa;
- AM. katsoo, että lainsäädäntötoimien tavoitteena olisi oltava säännösten ja normien täytäntöönpanon yhdenmukaistaminen ja tehostaminen;
- AN. toteaa, että suurin osa eläinten hyvinvointimerkintöjä koskevista järjestelmistä on yksityisen sektorin käynnistämiä, kun taas loput ovat tulosta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista tai – vähemmässä määrin – toimivaltaisten kansallisten toimijoiden aloitteista joissakin jäsenvaltioissa;
- AO. ottaa huomioon, että EU:ssa eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät ovat vapaaehtoisia; toteaa, että useimmat niistä sisältävät muita kuin eläinten hyvinvointiin liittyviä näkökohtia, kuten jäljitettävyyden, kestävyys ja terveyden; ottaa huomioon, että niiden toiminta ja rakenne vaihtelevat suuresti;
- AP. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointimerkintöjä koskevista pakollisista säännöistä ei ole päästy yksimielisyyteen, mikä johtuu pääasiassa taloudellisista vaikutuksista, joita niiden täytäntöönpanosta aiheutuu erityisesti kasvattajille; toteaa, että vaikka pakolliset säännöt tasoittaisivat tiettyjä sääntöjenvastaisuuksia Euroopan markkinoilla, ne heikentäisivät yksityisiä aloitteita, joiden tavoitteena on tuotteiden erilaistaminen ja eläinten hyvinvoinnin hyödyntämiseen kaupallisen nosteen aikaansaaminen;

Päätelmät ja suositukset*Sääntöjen täytäntöönpano*

1. pitää myönteisenä, että komissio arvioi ja tarkistaa vuoteen 2023 mennessä eläinten hyvinvointia, mukaan lukien eläinkuljetukset ja eläinten teurastaminen, koskevaa lainsäädäntöä, jotta se saadaan vastaamaan uusinta tieteellistä näyttöä ja jotta voidaan laajentaa sen soveltamisalaa, helpottaa sen täytäntöönpanoa ja varmistaa eläinten hyvinvoinnin korkeampi taso Pellolta pöytään -strategian mukaisesti;
2. panee merkille, että monet kasvattajat ovat onnistuneet edistämään tiloillaan eläinten hyvinvointia ja jotkut heistä ovat erityisesti panostaneet ja sitoutuneet tulevaisuuteen suuntautumiseen ja kehitysprosessiin;
3. suosittaa, että kaikille kasvattajille annetaan EU:n tason kehyksen avulla keinot osallistua kehitysprosessiin, joka perustuu Maailman eläintautijärjestön määrittelemiin viiteen perusvapauten liittyviin puolueettomiin indikaattoreihin;
4. vaatii, että kaikki tulevat lainsäädäntötoimet (uuden lainsäädännön laatiminen tai nykyisen lainsäädännön tarkistaminen), jotka koskevat kotieläintuotantojärjestelmän (myös tiloihin liittyvää) parantamista tai muuttamista ja tuotantoeläinten hyvinvointia koskevia kriteerejä, perustuvat luotettavaan, tuoreeseen tieteelliseen tietoon tai systeemiseen lähestymistapaan perustuviin tutkimuksiin siten, että otetaan huomioon kaikki näkökohdat kestävyys ja eläinten hyvinvoinnin saavuttamiseksi; kehottaa säilyttämään tasapainon, noudattamaan tieteellisiä neuvoja, jotka koskevat tehtävien muutosten vaikutuksia eläimiin, ympäristöön ja kasvattajiin, erityisesti pienkasvattajiin, ja kuulemaan jäsenvaltioiden toimivaltaisia elimiä lainsäädäntöprosessin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa;
5. painottaa, että on toteutettava vaikutustenarviointeja ennen päätösten tekemistä ja kehitettävä lajikohtainen lähestymistapa, jotta voidaan säätää erityisvaatimuksia eri tyyppisiä tuotantoeläintiloja varten;
6. kehottaa tehostamaan eläintautien ehkäisyn hallinnointia ja edistämään tiukkoja eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevia normeja erityisesti rokotusten ja mikrobilääkkeiden tarpeettoman käytön ehkäisemiseksi, jotta voidaan ehkäistä zoonoottisten tautien leviämistä;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

7. on tietoinen siitä, että vastauksena komission pyyntöihin EFSA on antanut useita lausuntoja eläinperusteisten toimenpiteiden käytöstä sellaisten lajien osalta, jotka eivät kuulu erityislainsäädännön soveltamisalaan (lypsylehmät ja lihakarja); pitää valitettavana, että näitä EFSA:n ehdottamia eläinperusteisia toimenpiteitä ei ole toistaiseksi pantu täytäntöön; kehottaa sen vuoksi komissiota varmistamaan, että nämä eläinperusteiset toimenpiteet saatetaan ajan tasalle uusimman tieteellisen tiedon perusteella ja sisällytetään nykyiseen erityislainsäädäntöön;
8. toteaa, että tieteellisten elinten mukaan eläinperusteiset toimenpiteet eivät aina ole toteutuskelpoisia ja puolueettomasti todennettavia, vaikka ne ovatkin toivottavia; kehottaa sen vuoksi komissiota muotoilemaan eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä erittäin yksityiskohtaisia ja todennettavissa olevia vaatimuksia, joissa otetaan huomioon uusimmat tieteelliset lausunnot ja jäsenvaltioiden erilaiset tuotantojärjestelmät;
9. kehottaa komissiota varmistamaan, että nykyistä eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan, ja tarvittaessa päivittämään sääntöjä alan tieteellisen kehityksen ja tutkimustulosten perusteella, jotta ne vastaisivat paremmin yhteiskunnan vaatimuksia, laajentaen samalla kyseisten sääntöjen soveltamisalaa ja lisäten niiden joustavuutta, jotta ne voidaan mukauttaa uusimpaan tieteelliseen ja teknologiseen kehitykseen ja Europan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin;
10. muistuttaa, että tuotossuuntautuneet määrälliset muutokset on tehtävä asianmukaisen tieteellisen arvioinnin jälkeen ja jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä ja sidosryhmiä kuullen, jotta voidaan vastata toisaalta karjankasvattajien kohtaamiin haasteisiin ja toisaalta kansalaisten tarpeisiin ja odotuksiin ja huolehtia eläinten terveydestä ja hyvinvoinnista ottaen asianmukaisesti huomioon kuluttajien kannalta parhaat valinnat ja heidän ostovoimansa; muistuttaa, että Euroopan elintarvikejärjestelmän olisi taattava kohtuuhintaisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden saatavuus; katsoo, että tuottajille olisi taattava kohtuullinen osuus eläinten hyvinvointia koskevaa EU:n lainsäädäntöä noudattaen tuotettujen elintarvikkeiden hinnasta;
11. kehottaa lyhentämään ruoan toimitusketjuja ja tukeutumaan paikallisesti tai alueellisesti tuotettuihin elintarvikkeisiin, jotta voidaan parantaa kuluttajien mahdollisuuksia saada suoraan lähiruokaa ja tukea pienviljelijöitä;
12. kehottaa lainsäätäjää tutustumaan tämän kehityksen seurauksiin ja ottamaan ne asianmukaisesti huomioon; kehottaa arvioimaan muutoksia käyttäen kokonaisvaltaista lähestymistapaa, johon sisältyy kestävyys sosiaaliset, ympäristölliset, taloudelliset ja eläinten hyvinvointiin liittyvät näkökohdat sekä kasvattajien työhön liittyvät ergonomi- ja terveysnäkökohdat ja jossa otetaan erityisesti huomioon yhteinen terveys -lähestymistapa; muistuttaa, että eläinten hyvinvointiin on yhdistettävä kestävä taloudellinen lähestymistapa;
13. korostaa, että eläinten hyvinvointia ja terveyttä on parannettava kotieläintaloudessa osana yhteinen terveys -lähestymistapaa; huomauttaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on olennaisen tärkeää parantaa kotieläintalouden käytäntöjä, koska eläinten hyvinvoinnin parantaminen edistää eläinten terveyttä ja vähentää siten lääkehoidon tarvetta ja hillitsee zoonoosien leviämistä; kehottaa komissiota myös kehittämään yhteinen hyvinvointi -lähestymistapaa eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tarkastuksia, joilla seurataan unionin ulkopuolisista maista tuoduissa tuotteissa havaittuja antibiootteja ja muita kiellettyjä kemiallisia jäämiä osana komission strategiaa, jolla puututaan tehokkaasti eläinten, kalojen ja äyriäisten tuotannossa sekä vesiviljelyssä käytettävien antibioottien ja torjunta-aineiden sääntelemättömään käyttöön;
15. kehottaa ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla taataan kasvattajien turvallisuus ja koskemattomuus, kun eläimiin kohdistetaan tiettyjä toimia;
16. korostaa, että mahdollista muutosta on tarkasteltava ottaen huomioon aika, tuki ja rahoitus, jota kasvattaja tarvitsee sen toteuttamiseen, sen taloudelliset ja byrokraattiset vaikutukset ja se, että asiat eivät välttämättä etene nopeasti; korostaa tarvetta ottaa erityisesti huomioon investointikustannukset, koska alhaiset voittomarginaalit saattavat johtaa varsin pitkiin lainan takaisinmaksuaikoihin; toteaa, että tuotantoeläinten hyvinvointia parantavat muutokset edellyttävät asianmukaista siirtymäaikaa; toteaa, että kasvattajat osallistuvat meneillään olevaan investointisykliin eläinten hyvinvointiin liittyvien viimeaikaisten aloitteiden ja pitkien takaisinmaksuaikojen ansiosta;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

17. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen kansalaisaloitteen "End the Cage Age"; huomauttaa, että häkkikasvatukseen tehtävissä mahdollisissa muutoksissa on pidettävä mielessä häkkien selkeät ja täsmälliset määritelmät sekä niiden lajikohtaiset ominaisuudet, jotta voidaan siirtyä tehokkaasti vaihtoehtoisiin pitojärjestelmiin, jotka ovat jo kaupallisesti kannattavia ja käytössä, kuten kanojen kasvatusta lattiakanalassa, ulkokanalassa ja luonnonmukaisesti, kaniin kasvatusta pihatoissa, lattiakarsinoissa ja ulkolaidunaitauksessa tai luonnonmukaisesti, emakoiden vapaaporsitus- ja ryhmäkasvatustajärjestelmät, viiriäisten navetta- ja kerroslattiajärjestelmät tai vasikoiden pari- ja ryhmäkasvatustajärjestelmät;

18. kehottaa komissiota määrittelemään uuden lainsäädännön täytäntöönpanon yhteydessä täsmällisesti ja selkeästi yksittäisten eläinlajien kasvatolosuhteet ja -tilat, joiden olisi perustuttava esimerkkeihin vaihtoehtoisia pitojärjestelmiä koskevista hyvistä käytännöistä; suosittaa, että komissio keskittyy toimissaan elintarviketurvan parantamiseen ja EU:n maatalousmarkkinoiden lujittamiseen; kehottaa tarkistamaan munivista kanoista annettua neuvoston direktiiviä 1999/74/EY, jotta voidaan poistaa nopeasti käytöstä ja kieltää häkit ja ottaa kaikkia munivia kanoja varten käyttöön häkittömiä järjestelmiä, luoda tasapuoliset toimintaedellytykset ja parantaa tuotantoeläinten hyvinvointia EU:ssa;

19. huomauttaa, että investoinnit eläinten hyvinvoinnin parantamiseen johtavat tuotantokustannusten nousuun kotieläintuotannon tyypistä riippumatta; toteaa, että on määriteltävä täydentävä valtiontuki tai selkeä markkinoiden tuotto, sillä muuten tuotantokustannusten nousu estää kasvattajia investoimasta eläinten hyvinvointiin tai vaikeuttaa sitä, mikä olisi epätoivottava tilanne; toteaa siksi, että eläinten hyvinvointia koskevia normeja olisi tiukennettava asteittain ja vastuullisesti taloudellisten kannustimien järjestelmän pohjalta, myös YMP:n määrärahojen ulkopuolisilla varoilla;

20. kehottaa komissiota päättämään asianmukaisesta taloudellisesta tuesta kasvattajille, jotta kannustetaan heitä investoimaan eläinten hyvinvoinnin parantamiseen; kehottaa komissiota kiireellisesti puuttumaan näihin epäkohtiin sekä edistämään ja panemaan täytäntöön pysyviä parannuksia, joilla kasvattajia palkitaan ponnisteluistaan; kehottaa lisäämään kasvattajille myönnettävää taloudellista erityistukea, joka liittyy siirtymiseen vaihtoehtoisin eläinten pitojärjestelmiin, kun pannaan täytäntöön häkkikasvatusta kieltämistä koskevaa uutta lainsäädäntöä, jonka komissio on sitoutunut toteuttamaan vuoteen 2027 mennessä eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta "End the Cage Age" 10. kesäkuuta 2021 annetussa parlamentin päätöslauselmassa esitetyn kehotuksen perusteella; toteaa, että tämä edellyttää toimenpiteitä, joilla varmistetaan tarvittavat täydentävät resurssit sekä oikeudenmukaiset markkinahinnat; toteaa, että vaikka eläinten hyvinvointia koskevien normien ja muiden sääntelyn alojen jatkuva tiukentaminen on aina tervetullutta, siitä aiheutuu lisärasitusta normeja noudattaville kasvattajille; korostaa, että yhdenmukaisuus ja johdonmukaisuus voimassa olevien normien kanssa olisi otettava ensisijaisesti huomioon ensimmäisenä toimenpiteenä, jotta voidaan varmistaa, että normeja puutteellisesti noudattavat kasvattajat saadaan muiden kanssa samalle tasolle ja noudattamaan voimassa olevia normeja ennen kuin aiheutetaan lisäkuormitusta edistyksellisille kasvattajille; korostaa, että kasvattajien tulot ja Euroopan kotieläintuottajien kilpailukyky maailman maatalousmarkkinoilla on otettava huomioon vastavuoroisuuden pohjalta toimenpiteissä, joilla tehostetaan eläinten hyvinvointia koskevaa EU:n lainsäädäntöä;

21. on tietoinen siitä, että eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön ja vuosien 2014–2020 YMP:n välinen yleinen johdonmukaisuus on vähäistä, että erityislainsäädäntö on sisällytetty heikosti maaseudun kehittämistä koskeviin kansallisiin suunnitelmiin, että varoja ei ole osoitettu riittävästi eläinten hyvinvointia koskevaan tavoitteeseen ja että jäsenvaltioiden välillä on merkittäviä eroja; kannustaa jäsenvaltioita sisällyttämään kansallisiin strategisiin suunnitelmiinsa eläinten hyvinvointia koskevia ilmasto- ja ympäristöjärjestelmiä ja kehottaa komissiota varmistamaan, että kansallisilla strategisilla suunnitelmilla tuetaan ja ohjataan kasvattajia eläinten hyvinvointia koskevien normien parantamisessa; kehottaa kiireellisesti tarjoamaan taloudellista tukea kasvattajille, jotka toteuttavat tiloillaan siirtymän, mukaan lukien eläinten fyysisiä ja käyttäytymiseen liittyviä tarpeita paremmin vastaavien elinolosuhteiden tarjoaminen, joko julkisen politiikan (eri välineiden, muun muassa YMP:n ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston, johdonmukainen yhdistelmä) tai markkinoiden kautta; kehottaa kiireellisesti antamaan kuluttajille selkeää ja avointa tietoa varmistamalla eläintuotteissa koko tuotantoketjun ajan hyvinvointinäkökohtia, tuotantomenetelmä mukaan lukien, koskevat selkeät ja luotettavat merkinnät; kehottaa lisäksi panemaan täytäntöön kaikkia eläintuotteita koskevan avoimen, myönteisen ja leimaamattoman viestintästrategian ottamisen huomioon tiettyjen perinteisten alueellisten tuotteiden erityispiirteet, jotta voidaan antaa tietoa tuottajien ja eläinten kasvattajien työn merkityksestä ja laadusta sekä heidän asiantuntemuksestaan ja uuden eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön hyödyistä;

22. kehottaa komissiota tiedottamaan paremmin hyvistä käytännöistä ja lisäämään tehokkaammin niiden näkyvyyttä sekä avustamaan myönteisiin toimiin perustuvia kotieläintuotantoalan kehittämispyrkimyksiä tukemalla täytäntöönpanokeinoja, ottamalla näin huomioon kaikkien sidosryhmien pyrkimykset saada aloitteensa käynnistettyä ja omaksumalla kannustavan asenteen, jolla edistetään uusien käytäntöjen käyttöönottoa;

23. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, etteivät kasvattajat saa YMP:n vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea sellaisia nautaeläimiä varten, jotka myydään lopulta härkätaisteluun liittyvään toimintaan, jättämällä oikeassa suhteessa tällaisten nautaeläinten lukumäärän tukien ulkopuolelle;
24. kehottaa komissiota investoimaan kotieläimiä käsittelevien kasvattajien hyvinvointiin ja heidän ammattinsa houkuttelevuuteen, jotta voidaan parantaa nykyisten ja tulevien kasvattajien motivaatiota ja tuottavuutta ja edistää näin suoraan eläinten hyvinvointia;
25. ehdottaa, että tehostetaan kasvattajien ja eläimiä käsittelevien alan toimijoiden kohtuuhintaista koulutusta erityisellä moduulilla, joka sisältää perus- ja täydennyskoulutusta taitojen parantamiseksi; kehottaa komissiota arvioimaan säännöllisesti jäsenvaltioiden ja kasvattajien ponnisteluja perus- ja täydennyskoulutuksen laadun parantamiseksi ja palkitsemaan erityisestä sitoutumisesta; tukee jatkuvia pyrkimyksiä koota parhaita käytäntöjä koskevia esimerkkejä perus- ja täydennyskoulutuksen alalta ja niiden jakamista jäsenvaltioiden kanssa vuotuisten raporttien avulla; panee merkille, että monet havaituista eläinten hyvinvointia uhkaavista tekijöistä johtuvat eläimiä käsittelevien toimijoiden ja eläinten omistajien toimista ja käyttäytymisestä; kannustaa komissiota tarkastamaan, että kasvattajien ja eläimiä käsittelevien toimijoiden koulutus sisältyy kansallisiin strategisiin suunnitelmiin;
26. huomauttaa, että eläinten hyvinvoinnin edistämiseen tarkoitetut käytännöt voivat johtaa korkeampiin tuotanto-kustannuksiin ja lisätä kasvattajien työmäärää ja että tätä on kompensoitava vastaavalla korvauksella; korostaa, että esimerkiksi pihattojen asteittainen käyttöönotto porsitusyksiköissä edellyttäisi pitkää siirtymäaika, jotta aiheutuneet lisäkustannukset voidaan kompensoida markkinoiden kautta, ja uusien rakennusten rakentamista; vaatii asiaankuuluvilta viranomaisilta yhteistyötä rakennuslupien saamiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi;
27. korostaa, että jotkut toimenpiteet, joiden oletetaan edistävän eläinten hyvinvointia, voivat itse asiassa olla haitallisia ja heikentää muita kestävyysnäkökohtia, kuten hyvinvointia, terveyttä ja turvallisuuteen liittyviä kysymyksiä, mikrobilääkeresistenssin torjuntaa sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisspyrkimyksiä, jos niitä ei laadita kokonaisvaltaisesti; mainitsee esimerkkinä sen, että kanintuotannossa ulkokasvatus voi lisätä stressiä ja kuolleisuutta ja että emokanien sijoittaminen ryhmähäkkeihin voi johtaa aggressiiviseen käytökseen ja aiheuttaa stressiä ja vammoja sekä heikentää tulosta⁽¹⁵⁾; huomauttaa, että ulkokasvatus voi myös heikentää ulosteiden ja päästöjen valvontaa ja kasvattaa rehun tarvetta, mikä saattaa johtaa suurempiin hiilidioksidipäästöihin; toteaa, että karsinoiden koon ja ammoniakkipäästöjen välillä on lineaarinen yhteys⁽¹⁶⁾, minkä vuoksi kasvattajien on tultava toimeen eläinten hyvinvointia ja ympäristökysymyksiä koskevan ristiriitaisen lainsäädännön kanssa; toteaa, että täysin ”vapaaseen porsimiseen” tarkoitetut eläinsuojat tai häkkikasvatuksen äkillinen lopettaminen voisivat kasvattaa tartuntalähteiden määrää tuotantoeläinten keskuudessa ja lisätä elintilaan liittyvän valta-aseman ja kilpailun aiheuttamaa stressiä; huomauttaa, että sijoittaminen asianmukaisiin karsinoihin tietyissä elinkaaren vaiheissa voi auttaa hillitsemään eläintautien ja tauteja aiheuttavien infektioiden leviämistä ja estämään nuorten vasikoiden tai porsaiden tilan heikkenemistä ja vähentämään kuolleisuutta⁽¹⁷⁾; muistuttaa tässä yhteydessä, että lajikohtainen lähestymistapa on siksi tarpeen; kehottaa komissiota arvioimaan perusteellisesti kunkin ehdotuksen mahdollisia haitallisia vaikutuksia eläinten terveyteen ja hyvinvointiin;
28. korostaa sikatuotannossa esiintyvää vakavaa, monesta seikasta johtuvaa ongelmaa eli hännänpurentaa; toteaa, että tällaista käyttäytymistä aiheuttavien riskitekijöiden perusteellisessa tutkinnassa ja selvittämisessä on kohdattu teknisiä vaikeuksia kaikkialla EU:ssa; toteaa, että tämän vuoksi tähän mennessä ei ole löydetty minkäänlaisia luotettavia ratkaisuja ja näin ollen hännän tyypistämistä koskeva käytäntö on levinnyt laajalle, vaikka komissio ja parlamentti ovat toteuttaneet huomattavia toimia levittääkseen tietoa ja parhaita käytäntöjä siitä, että sikojen häntiä ei pitäisi tyypistää; pitää valitettavana, että tähän mennessä vain kaksi jäsenvaltiota on kieltänyt hännän tyypistämistä koskevan käytännön; korostaa, että hännänpurentaa koskevaa ongelmaa voidaan merkittävästi vähentää asianmukaisella virikkeellistämällä, erityisesti

⁽¹⁵⁾ Fortun-Lamothe, L., Savietto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., *Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cunicole socialement accepté*, "Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager" [Participatory initiative with a view to designing a socially accepted rabbit farming system, "Animal welfare: shared values" symposium], Strasbourg, 1. ja 2. heinäkuuta 2019.

⁽¹⁶⁾ Guingand, N., "Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et d'ammoniac?", *Journées Recherche Porcine* ["Reducing stocking density in the fattening phase: effects on odour and ammonia emissions", *French Swine Research Days*], 39, s. 43–48, 2007.

⁽¹⁷⁾ Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., *Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU*, Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti raportti, Bryssel ja Lontoo, syyskuu 2020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

antamalla sioille muokattavaa materiaalia, sekä varmistamalla riittävät tilat, panemalla täytäntöön hyviä ruokintakäytäntöjä ja asentamalla kiinteä lattia; ehdottaa, että rahoitetaan ja teetetään lisää tieteellistä tutkimusta, jonka tavoitteena on kartoittaa taloudellisesti kestävä ratkaisu, jolla taataan, että sikoja voidaan kasvattaa kaupallisesti sisätiloissa häntiä tyypistämättä; katsoo, että nykyisen lainsäädännön puitteissa tarvitaan ratkaisuja sikojen hyvinvoinnin turvaamiseksi ja mikrobilääkkeiden käytön vähentämiseksi loukkaantuneiden sikojen hoidossa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat sikojen häntien rutiininomaista tyypistämistä koskevaa kieltoa; katsoo lisäksi, että on selvennettävä seuraamuksia, joita sovelletaan hännän tyypistämistapauksiin silloin, kun sikoja on kasvatettu yhdessä jäsenvaltiossa ja ne viedään toiseen jäsenvaltioon lihotusta varten ⁽¹⁸⁾;

29. muistuttaa, että nykyisen lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan parantaa tuotantoeläinten hyvinvointia ja varmistaa oikeudenmukaiset ja tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla;

30. panee merkille EU:n siankasvatusalan pyrkimykset löytää vaihtoehtoja porsaiden kastraatiolle ja korostaa, että sikatilojen eläinlääkintäsäännöksiä on muutettava siten, että otetaan huomioon porsaiden kastraatiota koskevien vaihtoehtojen alalla saavutettu edistys;

31. kehottaa komissiota varmistamaan, että eri jäsenvaltioissa on saatavilla yhdenmukaistettu EU:n luettelo tuotteista ja menetelmistä, joita porsaiden kastraatiosta voidaan käyttää kivunlievitystä ja anestesiaa varten; kehottaa komissiota sallimaan eläinlääkkeiden lyhytaikaisen varastoinnin tiloilla ja antamaan eläinlääkäreille luvan jättää niitä tiloille tiukan sääntelykehyksen säännösten mukaisesti;

32. toteaa, että hanhenmaksan tuotannossa käytetään eläinten hyvinvointia koskevien kriteerien mukaisia tuotantomenetelmiä, koska kyseessä on laajaperäinen tuotantomuoto, jota harjoitetaan lähinnä perhetiloilla, joilla linnut viettävät 90 prosenttia elinajastaan ulkona; toteaa, että eläinten biologiset parametrit otetaan huomioon lihotusvaiheessa, joka kestää keskimäärin 10–12 päivää ja jonka aikana linnut ruokitaan kahdesti päivässä;

33. suhtautuu myönteisesti komission 12. toukokuuta 2021 julkaisemiin kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskeviin strategisiin suuntaviivoihin; korostaa, että on tärkeää edistää EU:n vesiviljelyalan kehittämistä kohti kestävämpiä menetelmiä, joissa kiinnitetään erityistä huomiota kalojen hyvinvointiin, jotta voidaan puuttua nykyiseen liialliseen tuontiriippuvuuteen; pitää myönteisenä, että parlamentin kalatalousvaliokunta laatii valiokunta-aloitteista mietintöä näistä suuntaviivoista; kehottaa komissiota esittämään tieteellisesti päteviä erityissäännöksiä viljeltyjen kalojen hyvinvoinnista;

34. kehottaa komissiota tehostamaan sisämarkkinoita ottamalla huomioon ajantasaistetusta eläinten hyvinvointia koskevasta EU:n lainsäädännöstä johtuvat muutokset, laatimalla yhtenäisen, kattavan ja yhteisen eläinten hyvinvointia EU:n jäsenvaltioissa koskevan strategian ja panemalla asiaankuuluvan lainsäädännön yhdenmukaisesti täytäntöön sekä varmistamalla, että eläinten hyvinvoinnin parantamista koskevia tavoitteita ja normeja ei heikennetä, ja valvomaan samalla voimassa olevan lainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa ja noudattamista kaikissa jäsenvaltioissa;

35. kannustaa komissiota lisäämään kuluttajavalistusta ja tiedottamaan kotieläintuotannon todellisuudesta ja sen todellisista vaikutuksista ympäristöön, luonnon monimuotoisuuteen ja ilmastoon sekä tuotantomenetelmien monimuotoisuudesta ja niiden alkuperästä osoittamalla, miten hyvin kasvattajat hoitavat ja pitävät eläimiään, sortumatta dogmatismiin tai leimaamiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi suuren yleisön tietoisuutta ja ymmärrystä kotieläintuotannon todellisuudesta ja eläinten hyvinvoinnista myös kouluissa annettavalla opetuksella;

36. kehottaa komissiota muotoilemaan sääntelykehyksensä uudelleen eläinten hyvinvoinnin parantamiseksi EU:ssa tekemällä sääntelykehyksestä selkeämmän, kattavamman, ennakoitavamman ja helpommin saatavilla olevan, jotta tavoitteet ja indikaattorit olisivat helpommin ymmärrettäviä ja tulkinnanvaraa jäisi siten vähemmän ja säännösten yhdenmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi jäsenvaltioille mahdollista ja helpompaa ennen sääntöjen tiukentamista tai niiden lisäämistä; ehdottaa, että yleisdirektiivi saatetaan ajan tasalle uusimman tieteellisen tiedon mukaisesti niin, että siihen sisällytetään tuotantoeläinten hyvinvointia koskevat komission tavoitteet ja kansalaisten odotukset sekä systemisen

⁽¹⁸⁾ Ks. neuvoston 5. lokakuuta 2021 antamat päätelmät sianliha-alan kriisistä ja komission alustava kertomus Tanskassa 9.–13. lokakuuta 2017 tehdystä tarkastuksesta, jossa arvioidaan jäsenvaltioiden toimia hännänpurenan ehkäisemiseksi ja sikojen häntien rutiininomaisen tyypistämisen välttämiseksi.

tutkimuksen tulokset, ja kehitetään lajikohtaisia direktiivejä ottaen asianmukaisesti huomioon kotieläintuotannon luonne, eläinten elämän eri vaiheet, tiloilla noudatettavat muut kuin kotieläintuotantoa koskevat käytännöt, perinteet ja alueelliset olosuhteet sekä maaperä- ja ilmasto-olosuhteiden moninaisuus;

37. panee merkille, että nykyinen eläinten hyvinvointia koskeva EU:n lainsäädäntö ei ole kattava, ja kehottaa komissiota arvioimaan eläinten hyvinvointia koskevan erityislainsäädännön tarvetta ja vaikutuksia uusimman tieteellisen tiedon valossa sellaisten elintarviketuotannossa käytettävien lajien osalta, jotka eivät tällä hetkellä kuulu lajikohtaisen lainsäädännön soveltamisalaan; panee merkille, että yleisdirektiivissä, sioista annetussa neuvoston direktiivissä 2008/120/EY, broilereista annetussa neuvoston direktiivissä 2007/43/EY ja munistista kanoista annetussa neuvoston direktiivissä 1999/74/EY ei ole eläinperusteisia hyvinvointi-indikaattoreita; toteaa lisäksi, että ympäristöolosuhteiden, kuten ilmanlaadun (typpi, hiiliidioksidi, pöly), valaistuksen (kesto, kirkkaus) ja mahdollisimman vähäisen melun, täytöntöönpanoa ja seuranta koskevien mitattavissa olevien vaatimusten puuttuminen vaikuttaa eläinten hyvinvointiin ja vääristää lisäksi kilpailua tulkinnanvaran vuoksi; kehottaa komissiota laatimaan täytäntöönpanokelpoisia ja mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden olisi oltava lajikohtaisia ja tieteellisesti ajan tasalla;

38. kehottaa komissiota selventämään jäsenvaltioiden seurantaan tarkoitettua kehystään ja varmistamaan, että haitallisiin käytäntöihin puututaan ja että rikkomusmenettelyjä käynnistetään, jos lainsäädäntöä ei noudateta; korostaa kotieläintuotannossa käytettävien täsmäteknikoiden merkitystä, mukaan lukien tuotantoeläinten terveyden ja hyvinvoinnin seurantavälineiden tarjoamat mahdollisuudet, sillä ne auttavat ehkäisemään ja valvomaan paremmin tautien puhkeamista tiloilla; korostaa, että eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön noudattamatta jättäminen johtuu monista tekijöistä, muun muassa eläinperusteisista indikaattoreista, joita ei voida panna täytäntöön eikä mitata; toteaa, että tarkastustiheys vaihtelee eri jäsenvaltioissa vähintään prosentista enintään 30 prosenttiin; on huolissaan siitä, että tarkastustiheyden suuri vaihtelu johtaa joko valvonta-asetuksen⁽¹⁹⁾ noudattamatta jättämiseen tai aiheuttaa kasvattajille huomattavia paineita; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan valvonta-asetuksen täytäntöönpanoa, jotta voidaan vähentää tarkastustiheyden vaihtelua jäsenvaltioiden ja kotieläintuotannon alojen välillä; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille vuosittain toimistaan ja jäsenvaltioiden toimista, joilla pyritään parantamaan tiloilla pidettävien eläinten hyvinvointia EU:ssa;

39. kehottaa komissiota liittämään kaikkiin päätöksiin tieteellisen arvioinnin ja vaikutustenarvioinnin (mukaan lukien ympäristöön liittyvät sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset), joissa olisi otettava huomioon EU:n kunkin alan kotieläintuotannon menetelmien moninaisuus ja analysoitava sekä eläinten tilannetta (lajeittain ja tuotantovaiheittain) että kasvattajien tilannetta, jotta voidaan ottaa huomioon kansalaisten odotukset ja luoda tehokas kasvatusjärjestelmä, jolla varmistetaan, että eläimet elävät suotuisissa olosuhteissa, eläinten hyvinvointia kunnioitetaan ja toiminta on kasvattajille taloudellisesti kannattavaa;

40. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi säädettävä asiaankuuluvista valvontajärjestelmistä, jotka voitaisiin yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden kesken, ja että jäsenvaltioiden on aina varmistettava EU:n lainsäädännön tinkimättömän noudattamisen valvonta; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille säännöllisesti raporteja eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta ja määrittelemään puutteita ja esittämään tietoja rikkomuksista jäsenvaltion, lajin ja rikkomustyyppin mukaan eriteltyinä;

41. kehottaa komissiota parantamaan yhteistyötä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä ja helpottamaan eri sidosryhmien välistä vuoropuhelua jäsenvaltioissa, jotta ne voivat yhdessä pohtia kotieläintuotantojärjestelmien kehittämistä; kannustaa jakamaan ”hyviä” käytäntöjä kotieläintuotannon alojen ja jäsenvaltioiden välillä; kehottaa kehittämään välineitä, joilla kannustetaan urauurtavia kasvattajia osallistumaan kehityshankkeisiin; kehottaa ottamaan kasvattajat ja eläinten hyvinvointiin erikoistuneet tutkijat mukaan Euroopan eri alueilla toteutettavien tutkimusten kaikkiin vaiheisiin; toivoo, että tutkimusasiakirjat ja hyvien käytäntöjen levittämistä koskevat asiakirjat käännetään kaikille Euroopan unionin kielille; panee merkille tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti Eurooppa tarjoamat mahdollisuudet, ja odottaa, että jäsenvaltioiden välistä tarkoituksenmukaista tasapainoa hankkeiden saannissa; kannustaa komissiota edistämään tulossuuntautunutta lähestymistapaa, joka tarjoaa asianmukaisen ympäristön jäsenvaltioiden edustajien, tieteellisten elinten, sidosryhmien, kasvattajien ja kansalaisjärjestöjen yhteen kokoamiselle sekä näkemysten ja parhaiden käytäntöjen vaihdolle, jotta eläinten hyvinvointia koskeva lainsäädäntö voidaan panna yhtenäisemmin täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden mukaisesti;

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/625, annettu 15. maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluvälineitä koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

42. panee tyytyväisenä merkille eri eläinlajien ja -luokkien hyvinvointia käsittelevien EU:n vertailukeskusten (EURCAW) perustamisen osana eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevaa EU:n strategiaa vuosiksi 2012–2015; kannustaa komissiota kehittämään edelleen EURCAW-verkostoa erityisesti erityislainsäädännön soveltamisalaa kuulumattomien lajien osalta tehokkaana foorumina, jonka avulla voidaan levittää kaikissa jäsenvaltioissa johdonmukaisesti ja yhdenmukaisesti teknistä tietoa siitä, miten EU:n lainsäädäntöä olisi pantava täytäntöön;

43. muistuttaa, että kohdennetuilla yksilöllisillä hallinnointikäytännöillä on usein huomattava vaikutus eläinten hyvinvointiin; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tulevien hankkeiden yhteydessä tulosperusteisen lähestymistavan, joka perustuu tieteelliseen näyttöön ja asiantuntemukseen sekä parhaiden käytäntöjen vertaisjakamiseen kasvattajien kesken;

44. korostaa, että on tärkeää keskustella säännöllisesti kansallisten ja alueellisten viranomaisten edustajien, maanviljelijä- ja sidosryhmäjärjestöjen, kansalaisjärjestöjen, kansalaisten ja asiantuntijoiden kanssa hyviä käytäntöjä koskevista esimerkeistä ja tarvittavista parannuksista eläinten hyvinvoinnin alalla; huomauttaa, että tietämyksen siirtäminen tällä alalla on matalista kustannuksistaan huolimatta erittäin tehokasta ja sitä olisi siksi alettava useammin käytännössä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että komissio on uusinut eläinten hyvinvointia käsittelevän foorumin toimeksiannon; katsoo, että hyvien käytäntöjen vaihtamista ja tietämyksen siirtämistä olisi vahvistettava ja helpotettava edelleen, jotta voidaan auttaa asianomaisia osapuolia nopeuttamaan ja yksinkertaistamaan säännöllistä tietojenvaihtoprosessiaan ja tallentamaan ja turvaamaan tietovirtansa; korostaa, että on tärkeää keskustella säännöllisesti myös niiden EU:n ulkopuolisten maiden edustajien kanssa, jotka tuovat eläimiä unionista;

45. kehottaa komissiota nivomaan eri strategiansa yhteen soveltamissäännöillä, jotka on laadittu johdonmukaisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, Pellolta pöytään -strategian, vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian sekä kauppaan, kaupallisiin käytäntöihin ja myynninedistämiseen liittyvien maatalouspolitiikkojen kanssa; korostaa, että näiden strategioiden välinen johdonmukaisuus on elinkelpoisen maatalousalan edellytys; kehottaa yhdenmukaistamaan eläinten hyvinvointia koskevan tarkistetun lainsäädännön täysin Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja Pellolta pöytään -strategian painopisteiden kanssa, laajentamaan sen soveltamisalaa ja lisäämään joustavuutta, jotta se voidaan mukauttaa uusimpaan tieteelliseen ja teknologiseen kehitykseen; kehottaa komissiota saattamaan kauppapolitiikan eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevien EU:n normien mukaiseksi arvioimalla uudelleen kolmansien maiden kanssa tehtyjä kauppasopimuksia ja sisällyttämään vastavuoroisuuden uusiin kahden- ja monenvälisiin kauppasopimuksiin, jotta luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja vältetään heikentämästä EU:n omien tuottajien taloudellista kannattavuutta ja varmistetaan, että tuottajat noudattavat eläinten hyvinvointia ja tuotteiden laatua koskevia EU:n normeja;

46. kehottaa komissiota yhdistämään toisiinsa erilaiset oikeudelliset tekstit, jotka liittyvät eläinten hyvinvointiin niin tiloilla kuin kuljetuksen tai teurastuksen aikanakin;

Eläinten hyvinvointimerkinnät

47. pitää valitettavana, että tuottajat, jotka osallistuvat vapaaehtoisesti eläinten hyvinvointia edistäviin järjestelmiin, saavat tästä vain rajallista taloudellista tuottoa; toteaa lisäksi, että eläinten hyvinvointimerkintöjen onnistuminen on mahdollista vain, jos maksetusta korkeammasta hinnasta saadaan kohtuullinen taloudellinen tuotto ja jos kustannukset ja hyödyt jaetaan oikeudenmukaisesti koko elintarvikeketjussa, jolloin kasvattajat saavat oikeudenmukaisen osuuden korkeammasta hinnasta, jonka kuluttaja maksaa ostaessaan elintarvikkeita, jotka ovat eläinten hyvinvointia koskevien EU:n merkintävaatimusten mukaisia;

48. kehottaa komissiota neuvottelemaan monenvälisissä yhteyksissä ja kahdenvälisen sopimusten yhteydessä vastavuoroisuuslausekkeista, jotka koskevat eläinten hyvinvointia koskevien normien noudattamista tuontituotteiden yhteydessä sekä paikkansapitävien tietojen antamista kuluttajille;

49. korostaa, että mahdollisten eläinten hyvinvointimerkintöjen käyttöönotto edellyttää varhaisessa vaiheessa yhdenmukaistettuja pakollisia sääntöjä, jotka laaditaan yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa ja jotka perustuvat selkeisiin tieteellisiin indikaattoreihin, sekä laajamittaisia tiedotuskampanjoita ja valistustoimia tietojen antamiseksi eurooppalaisille kuluttajille;

50. kehottaa komissiota lisäksi takaamaan eläinten hyvinvoinnin tuotantoketjussa myös tuottajasta eteenpäin ja sisällyttämään sen yhdenmukaistettuihin vapaaehtoisia merkintöjä koskeviin säännöksiin;

51. kehottaa komissiota aloittamaan kattavan eläinten merkitsemistä koskevan EU:n järjestelmän työstämisen, jotta voidaan kehittää vapaaehtoisia merkintöjä koskeva pakollinen EU:n kehys, jonka olisi katettava kaikki tuotantoeläinlajit mutta johon olisi sisällyttävä ja jossa olisi otettava huomioon kunkin lajin erityispiirteet kilpailun vääristymiseen johtavien riskien rajoittamiseksi sisämarkkinoilla, ja jättämään samalla riittävästi tilaa yksityisille aloitteille, joissa panostetaan tuotteiden monimuotoisuuteen ja noudatetaan korkeampia eläinten hyvinvointia koskevia normeja vipuvaikutuksen aikaansaamiseksi markkinoilla;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

52. kehottaa komissiota ehdottamaan yhdenmukaistettua ja pakollista EU:n kehystä, joka sisältää vapaaehtoisia eläinten hyvinvointimerkintöjä koskevia yhteisiä vaatimuksia, joka perustuu EU:n sääntöihin ja jossa jäsenvaltioita kehoitetaan ilmoittamaan käytössä olevat erilaiset menettelytavat; kehottaa laatimaan kehyksen eritelmät käyttäen teknisesti toteutettavissa olevaa ja tieteellisesti luotettavaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon tuotantomenetelmät koko syklin ajan, ja varmistamaan kasvattajille arvon palauttamisen, jotta mahdollistetaan markkinalähtöinen edistyminen eläinten hyvinvoinnin alalla; vaatii, että merkintäjärjestelmän on perustuttava selkeisiin teknisiin eritelmiin ja määritelmien selkeästi määriteltyyn käyttöön ja väitteisiin, joita voidaan käyttää markkinoinnissa, jotta estetään kuluttajien harhaanjohtaminen ja eläinten hyvinvoinnin kaunisteleminen;

53. muistuttaa, että johdonmukaisuuden vuoksi jalostetuissa tuotteissa ja eläinperäisissä ainesosissa olisi myös voitava käyttää tällaisia merkintöjä; suosittaa, että ehdotetussa eläinten hyvinvointimerkintöjä koskevassa järjestelmässä otetaan eläinten hyvinvoinnin rinnalla huomioon kuluttajien lisääntynyt tiedontarve ja Pellolta pöytään -strategian rinnakkaiset tavoitteet, jotka koskevat kestävyytteen, terveyteen ja ruokavalioon liittyviä kysymyksiä;

54. kehottaa komissiota tutkimaan tarkasti mahdollisia vaikutuksia, joita merkintöjä koskevia yhteisiä vaatimuksia sisältävän pakollisen EU:n kehyksen käyttöönotosta aiheutuu erityisesti kasvattajille, arvioimaan perusteellisesti vaikutuksia, jotka kohdistuvat elintarvikeketjun kaikkiin toimijoihin tuottajista kuluttajiin, ja hyödyntämään samalla erityisesti joissakin jäsenvaltioissa viime vuosina käyttöön otetuista julkisista merkintäjärjestelmistä saatuja kokemuksia; kehottaa komissiota välttämään ristiriitoja mahdollisten tulevien järjestelmien ja nykyisten merkintäjärjestelmien välillä, erityisesti eläinten hyvinvointia koskevissa erityisdirektiiveissä säädettyjen pakollisten vaatimusten suhteen; on huolissaan komission vuonna 2012 tekemän edellisen vaikutustenarvioinnin tuloksista, sillä sen mukaan merkinnät lisääisivät tuotannonalan kustannuksia lisäämättä kuitenkaan välttämättä hyötyjä;

55. kehottaa komissiota toteuttamaan politiikkaa, jolla suojellaan eurooppalaista kotieläintuotantoa kieltämällä sellaisten kotieläinten tai sellaisen lihan tuonti Eurooppaan, jotka eivät täytä eläinten hyvinvointia koskevia eurooppalaisia normeja;

o

o o

56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0031

Euroopan oikeusasiamiehen toiminta – vuosikertomus 2020**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2020 (2021/2167(INI))**

(2022/C 342/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2020,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 10 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15 artiklan, 24 artiklan 3 kohdan, 228 artiklan ja 298 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 11, 41, 42 ja 43 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista (vammaisyleissopimus),
 - ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista ja päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom kumoamisesta 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin asetuksen (EU, Euratom) 2021/1163 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon parlamentin 6. syyskuuta 2001 hyväksymän Euroopan hyvän hallintotavan säännösten,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen yhteistyötä koskevan puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006,
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan ja 142 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A9-0342/2021),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomus 2020 toimitettiin virallisesti Euroopan parlamentin puhemiehelle 6. syyskuuta 2021 ja että oikeusasiamies Emily O'Reilly esitteli kertomuksen vetoamusvaliokunnalle Brysselissä 14. heinäkuuta 2021;
- B. ottaa huomioon, että SEUT 20, 24 ja 228 artiklalla ja perusoikeuskirjan 43 artiklalla Euroopan oikeusasiamiehelle annetaan valtuudet ottaa vastaan kanteluja unionin toimielinten, elinten ja laitosten toiminnassa ilmenneistä epäkohdista, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä;
- C. ottaa huomioon, että SEU 10 artiklan 3 kohdan mukaan ”kaikilla kansalaisilla on oikeus osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa” ja ”päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia”;
- D. ottaa huomioon, että SEUT 15 artiklan mukaan ”unionin toimielimet, elimet ja laitokset toimivat mahdollisimman avoimesti edistääkseen hyvää hallintotapaa ja varmistaakseen kansalaisyhteiskunnan osallistumisen” ja ”kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin”; ottaa huomioon, että kansalaisten oikeuksien ja perusvapauksien suojelemisen kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että EU:n kansalaiset saavat korkeatasoisia palveluja ja että EU:n hallinto ottaa huomioon heidän tarpeensa ja huolenaiheensa;

⁽¹⁾ EUVL L 253, 16.7.2021, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- E. ottaa huomioon, että oikeutta hyvään hallintoon koskevan perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan ”jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”;
- F. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 43 artiklan mukaan ”jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä ja oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tehdä Euroopan oikeusasiamiehelle kantelu, joka koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten toiminnassa ilmenneitä epäkohtia, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä”;
- G. ottaa huomioon, että SEUT 298 artiklan 1 kohdassa todetaan, että ”unionin toimielimet, elimet ja virastot tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon”;
- H. toteaa, että vuonna 2020 oikeusasiamies käynnisti 370 tutkimusta, joista 365 käynnistettiin kantelun perusteella ja viisi oli oma-aloitteisia, ja päätti 394 tutkimusta (392 kantelun perusteella aloitettua ja kaksi oma-aloitteista tutkimusta); toteaa, että suurin osa tutkimuksista koski komissiota (210 tutkimusta, 56,8 prosenttia) ja sen lisäksi tutkimuksia tehtiin EU:n virastoista (34 tutkimusta, 9,2 prosenttia), Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistosta (EPSO) (30 tutkimusta, 8,1 prosenttia), Euroopan ulkosuhdehallinnosta (EUH) (14 tutkimusta, 3,8 prosenttia), Euroopan petostenttorijuntavirastosta (OLAF) (12 tutkimusta, 3,2 prosenttia), parlamentista (11 tutkimusta, 3 prosenttia), Euroopan keskuspankista (yhdeksän tutkimusta, 2,4 prosenttia), Euroopan investointipankista (yhdeksän tutkimusta, 2,4 prosenttia) ja muista toimielimistä (41 tutkimusta, 11,1 prosenttia);
- I. toteaa, että oikeusasiamiehen vuonna 2020 päättämien tutkimusten kolme tärkeintä aihetta olivat avoimuus ja vastuuvollisuus (tietojen ja asiakirjojen saatavuus) (25 prosenttia), palvelukulttuuri (24 prosenttia) ja harkintavallan asianmukainen käyttö, myös rikkomusmenettelyissä (17 prosenttia); toteaa, että muita aiheita olivat eettiset kysymykset EU:n hallinnossa, perusoikeuksien kunnioittaminen, moitteeton varainhoito, väärinkäytösten paljastaminen, menettelyllisten oikeuksien kunnioittaminen, palvelukseen ottaminen ja unionin henkilöstökysymysten hyvä hallinnointi;
- J. toteaa, että oikeusasiamiehellä on keskeinen rooli EU:n päätöksentekoprosessien täyden avoimuuden, demokraattisen vastuuvollisuuden ja lahjomattomuuden varmistamisessa;
- K. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen tärkein tehtävä on varmistaa, että kansalaisten oikeuksia kunnioitetaan kaikilta osin ja että oikeus unionin toimielinten, elinten ja laitosten harjoittamaan hyvään hallintotapaan ilmentää vaatimusten korkeaa tasoa;
- L. toteaa, että oikeusasiamies on tehnyt covid-19-pandemian puhkeamisen jälkeen huomattavan määrän töitä sen varmistamiseksi, että kaikki EU:n toimielimet noudattavat mahdollisimman hyvää hallintotapaa kansalaisten oikeuksien suojelemiseksi ja yleisen luottamuksen vahvistamiseksi;
- M. toteaa, että oikeusasiamies tutki komission covid-19-kriisin aikana tekemää työtä ja pyysi tietoja muun muassa komission ja edunvalvojien välisen vuorovaikutuksen avoimuudesta, sen päätöksenteosta kiireellisissä julkisissa hankinnoissa sekä pandemiaa koskevan tieteellisen neuvonannon avoimuudesta ja riippumattomuudesta;
- N. toteaa, että oikeusasiamiehen tutkimus Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) tehtävien hoitamisesta covid-19-kriisin aikana toi esille puutteita ECDC:n avoimuuskäytännöissä, myös niitä tietoja koskevissa käytännöissä, joihin sen riskinarvioinnit ja vuorovaikutus kansainvälisten kumppanien kanssa perustuvat; toteaa, että oikeusasiamies teki ehdotuksia ECDC:n covid-19-rokotteisiin liittyvien toimien julkisen valvonnan parantamiseksi;
- O. toteaa, että julkisuus ja avoimuus ovat tärkeimmät EU:n lainsäädäntöprosessin taustalla olevat periaatteet, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö on vahvistanut antaessaan selkeitä oikeudellisia ohjeita siitä, miten varmistaa näiden periaatteiden täysimääräinen ja johdonmukainen kunnioittaminen; toteaa, että tuomioistuimen mukaan avoimuuden ja tiedon puute heikentää kansalaisten luottamusta koko EU:n lainsäädäntöprosessin legitimiin; katsoo, että komissio ei toiminut avoimesti covid-19-rokotteista käydyissä neuvotteluissa ja rokotteiden hankinnassa ja jakelussa, mikä on vastoin kyseisiä periaatteita;
- P. katsoo, että EU:n kansalaisten oikeus tietoon ja EU:n toimielinten velvollisuus varmistaa täysi avoimuus erityisesti silloin, kun on kyse EU:n toimielinten ja lääkeyhtiöiden välisistä covid-19-rokotteita koskevista sopimuksista, ovat ensisijaisia mihin tahansa lääkeyhtiöiden tai EU:n toimielinten sellaisiin väitettyihin oikeuksiin nähden, jotka koskevat joko kaikkien tai joidenkin näihin sopimuksiin tai covid-19-rokotteisiin liittyvien tietojen salaamista tai vain osittaista julkistamista;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- Q. toteaa, että EU:n suunnitelmissa on Next Generation EU -välineestä rahoitettavien ennennäkemättömän tason menojen ja investointien jakso, jonka aikana myös luodaan merkittäviä yhteyksiä yksityiseen sektoriin; katsoo, että tämän vuoksi on entistäkin tärkeämpää, että EU:n toimielinten päätöksentekoprosessi perustuu täydelliseen avoimuuteen ja mahdollisimman tiukkiin eettisiin sääntöihin eturistiriita- ja korruptiotapausten ehkäisemiseksi;
- R. toteaa, että neuvosto ei noudattanut oikeusasiamiehen lopullisia suosituksia eikä asettanut yleisesti ja oikea-aikaisesti saataville lainsäädäntöasiakirjoja, jotka koskivat kalastuskiintiöiden asettamisen vuotuisten asetusten hyväksymistä; toteaa, että asiakirjat sisälsivät Århus-asetuksessa tarkoitettuja perustavanlaatuisia ympäristötietoja ja että neuvoston toiminta heikentää sen päätöksentekoprosessin avoimuutta; toteaa, että oikeusasiamies katsoi neuvoston päätöksen olevan hallinnollinen epäkohta ja korosti, että neuvosto ei edelleenkään täysin ymmärrä demokratian ja päätöksenteon avoimuuden välistä kriittistä yhteyttä;
- S. toteaa, että oikeusasiamies käynnisti tutkimuksen, joka koski neuvoston kieltäytymistä EU:n neuvoston puheenjohtajakausiin yrityssponsorointia koskevan kysymyksen käsittelystä; toteaa, että oikeusasiamies katsoi neuvoston toiminnan olleen hallinnollinen epäkohta, koska se ei ryhtynyt toimiin niiden maineriskien poistamiseksi, joita tällaisista kaupallisista yrityssponsoroinneista aiheutuu puheenjohtajavaltion puolueettomuudelle ja koko EU:n julkiselle kuvalle;
- T. toteaa, että oikeusasiamies toi esiin huolenaiheita komission nykyisistä käytännöistä torjunta-aineissa käytettävien tehoaineiden hyväksymiseksi ja siitä, että komission eturistiriitojen tarkistamista koskevan järjestelmän mukaan sen neuvonantajina toimivien ulkopuolisten tieteellisten asiantuntijoiden ei tarvitse ilmoittaa taloudellisia sidonnaisuuksia, joiden arvo on vähemmän kuin 10 000 euroa;
- U. katsoo, että komission olisi pitänyt arvioida kriittisemmin kaikkia eturistiriitariskejä, ennen kuin se teki sopimuksen BlackRock Investment Managementin kanssa tutkimuksen tekemisestä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tavoitteiden sisällyttämisestä EU:n pankkisääntöihin, koska kyse on yrityksestä, joka hallinnoi investointeja fossiilisiin polttoaineisiin ja pankkialaan, jotka kuuluvat ympäristöä, yhteiskuntaa ja hyvää hallintotapaa koskevien uusien sääntöjen soveltamisalaan; toteaa oikeusasiamiehen korostaneen, että EU:n julkisia hankintoja koskevat säännöt eivät ole riittävän perusteellisia ja selkeitä eturistiriitojen ehkäisemiseksi;
- V. ottaa huomioon, että Euroopan investointipankin (EIP) entinen varapääjohtaja erosi EIP:n hallituksesta marraskuussa 2020 ja siirtyi reilun kahden kuukauden kuluttua espanjalaisen yleishyödyllisen laitoksen, monikansallisen yhtiön Iberdrolan hallitukseen; toteaa, että EIP:n entinen varapääjohtaja vastasi EIP:n Espanjan-lainanantotoimien valvonnasta, Iberdrola mukaan lukien; toteaa, että Iberdrolalle on myönnetty vuoden 2019 jälkeen suuria lainoja yhteensä 1,39 miljardin euron arvosta, ja että yritys on näin ollen ollut yksi EIP:n viime vuosien suurimmista asiakkaista; katsoo, että tämä tapaus on osoitus EIP:n kiistanalaisesta ja vielä ratkaisemattomasta käytännöstä, jonka mukaan jäsenvaltioiden nimittämille EIP:n varapääjohtajille voidaan antaa tehtäväksi valvoa EIP:n lainanantotoimia heidän alkuperämaissaan, jolloin vaarana voi olla eturistiriitojen syntyminen;
- W. toteaa, että oikeusasiamiehen mukaan komission toiminnassa oli kyse hallinnollisesta epäkohdasta, kun se ei saattanut loppuun kestävään kehitykseen liittyvien vaikutusten arviointia ennen EU:n ja Mercosurin välisten kauppasopimusneuvottelujen päättymistä; toteaa oikeusasiamiehen havainnoissaan korostaneen sitä, että komissio ei noudattanut omia ohjeitaan kestävään kehitykseen liittyvien vaikutusten arviointien käytöstä ennen kauppaneuvottelujen saattamista loppuun;
- X. toteaa, että oikeusasiamies havaitsi hallinnollisia epäkohtia Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) päätöksessä hyväksyä sen silloisen pääjohtajan siirtyminen toimitusjohtajaksi Euroopan rahoitusmarkkinoiden liittoon (Association for Financial Markets in Europe, AFME), joka on rahoitusalan edunvalvontajärjestö, koska pankkiviranomainen ei ollut pyrkinyt vähentämään eturistiriitariskejä ja oli sallinut pääjohtajan päästä edelleen luottamuksellisiin tietoihin; toteaa, että EPV on aloittanut oikeusasiamiehen suositusten täytäntöönpanon, minkä johdosta oikeusasiamies on päättänyt tapauksen käsittelystä;
- Y. toteaa, että komission vetoomuksia koskevassa strategiassa viitataan sen vuoden 2016 tiedonantoon ”EU:n lainsäädäntö: parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla”, jonka säännöissä ei määrätä mistään vetoomuksia koskevasta hallinnollisesta menettelystä tai käytännöstä; katsoo, että komission lähestymistapa, jonka mukaan se kieltäytyy järjestelmällisesti toimenpiteistä yksittäisissä vetoomuksissa esille tuotujen aiheiden ja SEUT 6 artiklan mukaisia aloja koskevien vetoomusten suhteen, on vastoin SEUT 227 artiklan määräyksiä ja saa aikaan turhautumista ja pettymystä kansalaisten keskuudessa, ja toteaa, että samalla se heikentää mahdollisuuksia tunnistaa EU:n lainsäädännön soveltamiseen liittyviä järjestelmällisiä puutteita jäsenvaltioissa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- Z. toteaa, että useat vetoamusvaliokunnan vastaanottamista vetoamuksista liittyvät komission avoimuuden puutteeseen ja että niissä pyydetään, että komission, jäsenvaltioiden ja lääketeollisuuden tekemien covid-19-rokotus sopimusten kaikki yksityiskohdat ja niihin liittyvät potilastason kliinisten kokeiden tiedot julkaistaan;
- AA. toteaa, että oikeusasiamiehen tehtävänä on toimia oikeussuojamekanismina kansalaisille, joilla on vaikeuksia saada tutustua EU:n toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin; toteaa, että merkittävässä määrässä oikeusasiamiehen vuonna 2020 tekemiä tutkimuksia lopputuloksena sallittiin niihin asiakirjoihin tutustuminen joihin liittyy laajempi yleinen etu, vaikka sovellettava EU:n lainsäädäntö on rakenteellisesti riittämätöntä, koska se on vanhentunutta eikä enää vastaa EU:n toimielinten nykyisiä käytäntöjä;
- AB. toteaa, että oikeusasiamies toteutti toimia, joiden tarkoituksena oli edistää vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen tehokkaampaa ja johdonmukaisempaa täytäntöönpanoa kaikkialla EU:n hallinnossa, ja käynnisti strategisen aloitteen siitä, miten komissio on ottanut huomioon vammaisten työntekijöiden erityistarpeet covid-19-poikkeusolojen yhteydessä;
- AC. toteaa, että oikeusasiamies käynnisti tutkimuksen siitä, miten komissio varmistaa, että Unkari ja Portugali käyttävät Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI) saatavia määrärahoja vammaisten henkilöiden hoitopalveluihin perusoikeuskirjasta, ERI-rahastoja koskevasta asetuksesta ja vammaisyleissopimuksesta johtuvien laillisten velvoitteiden mukaisesti;
1. hyväksyy Euroopan oikeusasiamiehen esittelemän vuosikertomuksen 2020 ja kehuu sen erinomaista esitystapaa, jolla tuodaan esille tärkeimmät faktat ja numerotiedot oikeusasiamiehen toimista vuonna 2020;
 2. antaa Emily O'Reillylle tunnustusta hänen merkittävästä työstään EU:n toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen avoimuuden, vastuuvollisuuden ja lahjomattomuuden vahvistamiseksi ja siten kansalaisten perusoikeuksien turvaamiseksi erityisesti traagisena vuonna, jota ovat leimanneet covid-19-pandemian puhkeamisen tuhoisat seuraukset; muistuttaa, että avoimuusperiaate on vahvistettu oikeusvaltioperiaatteessa ja että se on osallistavan demokratian tärkeimpiä periaatteita;
 3. palauttaa mieliin, että oikeusasiamies voi antaa suosituksia ja ratkaisuehdotuksia ja ehdottaa parannuksia ongelman ratkaisemiseksi tapauksissa, joissa on ilmennyt hallinnollinen epäkohta; toteaa, että jos kantelu ei kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan, tämä voi suositella kantelun tekijälle kääntymistä toisen viranomaisen tai vetoamusvaliokunnan puoleen; panee merkille, että vuonna 2020 oikeusasiamies vastaanotti yli 1 400 kantelua, jotka eivät kuuluneet hänen toimivaltaansa pääasiassa siksi, että ne eivät koskeneet EU:n hallinnon toimintaa;
 4. antaa oikeusasiamiehelle tunnustusta siitä, miten hän valvoo etulinjassa toimivien EU:n toimielinten suoriutumista työstään pandemian aikana ja miten hän on korostanut niiden velvoitetta varmistaa avoimuus; pitää myönteisenä oikeusasiamiehen komissiolle esittämää kysymystä, joka koski komission saaman tieteellisen neuvonannon avoimuutta, sen kokouksia edunvalvojien kanssa ja sen päätöksiä kiireellisissä julkisissa hankinnoissa;
 5. toteaa arvostavansa oikeusasiamiehen rakentavaa yhteistyötä parlamentin ja erityisesti vetoamusvaliokunnan sekä muiden EU:n toimielinten kanssa; antaa tunnustusta oikeusasiamiehelle hänen kyvystään parantaa kansalaisille tarjottavien palvelujen laatua ja saatavuutta sekä siitä, että pandemia ei ole onnistunut heikentämään oikeusasiamiehen ydintoimintaa eikä keskeyttämään kantelujen käsittelyä;
 6. panee merkille, että oikeusasiamiehen tekemä työ on johtanut myönteisiin muutoksiin EU:n toimielimissä ja elimissä;
 7. korostaa avoimuuden ja hyvän hallintotavan ensisijaista merkitystä EU:n toimielinten työssä; pitää valitettavana, että komissio ei antanut riittäviä vastauksia oikeusasiamiehen esittämiin pyyntöihin, jotka koskivat komission covid-19-kriisin aikana tekemän työn keskeisiä elementtejä; kehottaa komissiota selkeyttämään kiireellisiä julkisia hankintoja koskevaa päätöksentekoaan myös eri lautakuntien jäsennimitysmenettelyjen suhteen menettelyn täyden avoimuuden varmistamiseksi;
 8. toteaa, että komissio on tunnustanut rokotemarkkinoiden perustuvan kilpailuun; katsoo, että on EU:n kansalaisten edun mukaista, että covid-19-rokotteita koskevat ennakkohankintasopimukset ja hankintasopimukset ovat selkeitä ja avoimia ja että tämä periaate on asetettava etusijalle niihin valmistajien vaatimukseen nähden, jotka koskevat

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

salassapitolausekkeiden lisäämistä sopimuksiin; painottaa, että kansalaisten ja toimielinten välinen luottamus on ensisijaisen tärkeää, erityisesti covid-19-kriisissä; kannustaa oikeusasiamiestä jatkamaan tutkimuksia ja pyytämään komissiota julkaisemaan ennakkohankintasopimuksista ja hankintasopimuksista muokkaamattomat versiot; kehottaa komissiota varmistamaan kaikkien covid-19-rokotteiden tutkimukseen, kehittämiseen, hankintaan ja jakeluun liittyvien tietojen täyden avoimuuden julkaisemalla ennakkohankintasopimuksista ja hankintasopimuksista muokkaamattomat versiot ja tekemällä covid-19-rokotteita koskevien tulevien sopimusten kaikkien yksityiskohtien julkaisemisesta edellytyksen lääkeyhtiöiden kanssa myöhemmin käytäville neuvotteluille; painottaa, että covid-19-pandemiaan liittyvä avoimuuden puute on vastoin kansalaisten tiedonsaantioikeutta ja omiaan lisäämään disinformaatiota ja epäluottamusta;

9. korostaa olevan ensiarvoisen tärkeää varmistaa niiden suositusten täysimääräinen ja johdonmukainen täytäntöönpano, joita oikeusasiamies esitti ECDC:n avoimuuskäytäntöjen ja yleisen työn parantamista koskeneen strategisen tutkimuksen perusteella, ja toteaa, että ECDC:llä on ensiarvoinen rooli covid-19-rokotteita koskevien olennaisten tietojen keräämisessä ja julkistamisessa ja yleisen luottamuksen vahvistamisessa EU:n covid-19-rokotestrategiaan;

10. antaa tukensa oikeusasiamiehen tekemälle työlle, jolla varmistetaan, että kansalaiset voivat käyttää kaikilta osin demokraattisia oikeuksiaan muun muassa osallistumalla suoraan EU:n toimielinten päätöksentekoprosessiin ja seuraamalla sitä yksityiskohtaisesti sekä käyttämällä oikeuttaan tutustua kaikkiin olennaisiin tietoihin, kuten myös EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vahvistettu;

11. pitää myönteisenä oikeusasiamiehen toimintaa niiden komissiolle esitettyjen pyyntöjen suhteen, jotka koskevat jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumissuunnitelmiin liittyvien asiakirjojen asettamista julkisesti saataville, sillä niihin liittyy merkittävä yleinen etu ja ne koskevat ennennäkemättömän suuria summia, jotka on tarkoitus jakaa Next Generation EU-välineen kautta; pitää myönteisenä, että komissio on jo asettanut saataville runsaasti elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvää materiaalia; korostaa, että tässä yhteydessä asiaankuuluvien viranomaisten on oltava avoimempia ja tehostettava harjoittamaansa valvontaa, minkä vuoksi myös oikeusasiamiehen on tehostettava EU:n määrärahoihin liittyvien hallinnollisten menettelyjen valvontaa; kehottaa oikeusasiamiestä tutkimaan Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsenten kanssa näiden toimivaltaan kuuluvia muita mahdollisia toimia EU:n varojen kohdentamisen ja käytön valvomiseksi, jotta EU:n kansalaisten oikeudet turvataan mahdollisilta eturistiriita- ja korruptiotapauksilta sekä oikeusvaltioperiaatteen loukkauksilta, ja edistämään näin EU:n toimielinten lahjomattomuuden, täydellisen avoimuuden ja demokraattisen vastuuvollisuuden varmistamista;

12. korostaa, että lainsäädäntöprosessin avoimuus on keskeistä kaikissa edustuksellisissa demokratioissa; pitää valitettavana, että neuvoston päätöksentekoprosessiin liittyviä nykyisiä käytäntöjä leimaa edelleen avoimuuden puute; pitää valitettavana, että neuvosto yhä estää kansalaisilta suoran ja oikea-aikaisen pääsyn lainsäädäntöasiakirjoihinsa lainsäädäntöprosessin aikana, mikä on vastoin kansalaisten oikeutta osallistua aktiivisesti päätöksentekoprosessiin;

13. kiittää oikeusasiamiestä tämän määrätietoisuudesta täyden avoimuuden saavuttamiseksi EU:n päätöksentekoprosessissa; palauttaa mieliin, että 17. tammikuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa lainsäädäntökäsittelyn avoimuutta EU:n neuvoston valmisteluelimissä koskevasta oikeusasiamiehen strategisesta tutkimuksesta OI/2/2017⁽²⁾ parlamentti tuki oikeusasiamiehen ehdotuksia lainsäädännän avoimuudesta; korostaa, että on seurattava, missä määrin oikeusasiamiehen suosituksia trilogineuvottelujen avoimuudesta pannaan täytäntöön; kehottaa neuvostoa tehostamaan avoimuutta koskevia toimiaan erityisesti kirjaamalla ja julkaisemalla jäsenvaltioiden kannat ja asettamalla saataville enemmän trilogineuvotteluasiakirjoja kansalaisten demokraattisten oikeuksien kunnioittamiseksi;

14. pitää myönteisenä, että EU:n hallinnon covid-19-pandemian vastaisia toimia koskevan laajemman strategisen työn yhteydessä oikeusasiamies käynnisti myös oma-aloitteisen tutkimuksen neuvoston käyttöön ottamista poikkeuksellisista päätöksentekomenettelyistä; kannustaa neuvostoa noudattamaan oikeusasiamiehen sille tekemiä neuvoston työn parantamista koskevia ehdotuksia;

15. kehottaa komissiota olemaan hyväksymättä torjunta-aineissa käytettäviä tehoaineita, jos niihin on todettu liittyvän erityisiä huolenaiheita tai niille ei ole määritetty turvallisia käyttöaiheita tai jos tarvitaan lisätietoa niiden turvallisuuden vahvistamiseksi, koska torjunta-aineiden käytöllä on jo nyt ollut vakavia seurauksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle;

(²) EUVL C 411, 27.11.2020, s. 149.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

16. pyytää komissiota varmistamaan torjunta-aineissa käytettäville tehoaineille täysin avoimen hyväksyntäprosessin ilman eturistiriitoja; panee merkille, että yli miljoona ihmistä EU:ssa on allekirjoittanut eurooppalaisen kansalaisaloitteen ”Pelastakaa mehiläiset ja maanviljelijät!”, jossa vaaditaan synteettisistä torjunta-aineista luopumista EU:ssa, toimenpiteitä luonnon monimuotoisuuden palauttamiseksi ja viljelijöiden tukemista siirtymässä kestäväan maatalouteen; pyytää oikeusasiamiestä jatkamaan EU:n tasolla käytössä olevien järjestelmien tutkimista sen varmistamiseksi, että alan nykyisillä toimintatavoilla ja menettelytakeilla turvataan mahdollisimman hyvä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu ja että tieteellisen näytön kerääminen ja analysointi tehdään täysin avoimesti, huolellisesti ja ilman eturistiriitoja;

17. palauttaa mieliin, että oikeusasiamies päätti maaliskuussa 2020 tutkimuksensa siitä, miten komissio varmistaa, että sille neuvonantajina toimivilla tieteellisillä asiantuntijoilla ei ole eturistiriitoja; pyytää komissiota parantamaan käyttämänsä prosessia, jossa arvioidaan sen neuvonantajina toimivien tieteellisten asiantuntijoiden riippumattomuutta, panemalla muun muassa kokonaisuudessaan täytäntöön oikeusasiamiehen asiassa tekemän tutkimuksen perusteella laaditut ehdotukset, joilla varmistetaan, että kyseisillä asiantuntijoilla ei ole eturistiriitoja;

18. kannustaa oikeusasiamiestä aloittamaan tutkimuksen komission strategisesta lähestymistavasta vetoomusten käsittelyssä, koska sen toiminta rajoittuu aiheisiin, joilla se katsoo olevan strategista merkitystä tai joissa tuodaan esille rakenteellisia ongelmia, minkä vuoksi yksittäiset tapaukset jäävät käsittelemättä, ja toteaa, että sen toiminnalla voi siten olla haitallinen vaikutus kansalaisten vetoomusoikeuteen ja hyvään hallintotapaan;

19. kritisoi komissiota siitä, että se ei saanut päätökseen kestäväan kehitykseen liittyvien vaikutusten arviointia ennen EU:n ja Mercosurin välisten kauppasopimusneuvottelujen loppuun saattamista; muistuttaa parlamentin kannasta, jonka mukaan vapaakauppasopimusten yhteiskunnalliset ja ympäristöön liittyvät vaikutukset on arvioitava perinpohjaisesti ennen kauppasopimusten loppuun saattamista;

20. arvostelee neuvoston puheenjohtajavaltioiden päätöstä käyttää yrityssponsorointia, koska se aiheuttaa vakavan maineriskin EU:n julkiselle kuvalle, ja korostaa olevan tärkeää välttää sponsoroinnin käyttämistä vastaisuudessa; katsoo olevan ensisijaisen tärkeää, että otetaan käyttöön mahdollisimman tiukat säännöt, joilla tällaisia käytäntöjä ehkäistään, neuvoston ja koko EU:n maineen ja lahjomattomuuden turvaamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan velvoitettaan tehdä täysin avointa yhteistyötä oikeusasiamiehen kanssa;

21. antaa tunnustusta oikeusasiamiehen työlle, jolla suojellaan EU:n kansalaisten oikeutta saada tutustua EU:n toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin ja varmistetaan, että kansalaisilla on käytettävissään asiakirjoja EU:n kaikilla virallisilla kielillä; pitää myönteisenä oikeusasiamiehen nopeutetun menettelyn aloitetta, joka liittyy asiakirjoihin tutustumista koskeviin tapauksiin ja jonka tarkoituksena on saada pyydettyjä asiakirjoja koskeva päätös 40 työpäivän kuluessa; korostaa, että vuonna 2020 asiakirjojen julkista saatavuutta koskevien kantelujen käsittelyn vaatima keskimääräinen aika oli kolmannes siitä, mitä se oli ennen vuotta 2018, jolloin menettely otettiin käyttöön; katsoo, että on olennaisen tärkeää taata EU:n toimielinten hallussa olevien asiakirjojen täysi avoimuus ja yleisön oikeus tutustua niihin, jotta kansalaisten demokraattiset oikeudet ja heidän luottamuksensa EU:n toimielimiin voidaan turvata mahdollisimman hyvin; katsoo, että asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽³⁾ on tarkistettava ensisijaisesti; pitää valitettavana, että asiakirjoihin tutustumista koskeva EU:n lainsäädäntö on vanhentunutta ja vaikeuttaa siten myös oikeusasiamiehen asiaan liittyviä toimia;

22. pitää myönteisenä oikeusasiamiehen jatkuvaa sitoutumista pyöröovitapausten ehkäisemiseen, myös EPV:tä koskevassa tapauksessa, jossa EPV saatiin noudattamaan oikeusasiamiehen suosituksia hyväksymällä uusi toimintamalli henkilöstöä koskevien työsuhteen jälkeisten rajoitusten ja kieltojen arvioinnissa sekä uudet menettelyt, joilla estetään välittömästi niiden työntekijöiden pääsy luottamukselliseen tietoon, joiden työsuhte on päättymässä;

23. kehottaa oikeusasiamiestä jatkamaan työtään, jolla varmistetaan, että kaikkien pyöröovitapauksiin liittyvien EU:n virkamiesten nimet julkaistaan ajoissa ja että kaikkien asiaan liittyvien tietojen täydellinen avoimuus taataan;

24. pitää myönteisenä oikeusasiamiehen käynnistämää tutkimusta siitä, miten EIP käsitteli entisen varapääjohtajansa hakeutumista työsuhteensa jälkeen johtavaan asemaan espanjalaiseen Iberdrola-yhtiöön, jolle EIP oli myöntänyt suuria lainoja; kritisoi sitä, että EIP ei toiminut parlamentin pyynnön mukaisesti eikä sisällyttänyt hallituksensa menettelytapasääntöihin määräyksiä, joilla jäseniä estettäisiin valvomasta lainanantoa ja hankkeiden toteuttamista alkuperämaissaan;

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

kehottaa EIP:tä noudattamaan kaikilta osin ja johdonmukaisesti parlamentin pyyntöä ja vahvistamaan lahjomattomuussääntöjään ja niiden täytäntöönpanon valvontaa eturistiriitojen ja mainehaitan välttämiseksi;

25. pitää myönteisinä oikeusasiamiehen tutkimuksia pakolaisten perusoikeuksien suojelusta, mukaan lukien hänen tutkimuksensa siitä, miten Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex) käsittelee perusoikeuksien rikkomuksia ja viraston toimivaltuuksien laajentamista, sekä tutkimukset kantelumekanismien avoimuudesta ja tehokkuudesta sekä perusoikeusvastaavan roolista ja riippumattomuudesta; kehottaa oikeusasiamiestä tähän liittyvänä jatkotoimena seuraamaan komission tulevia toimia ja tutkimaan, miten seurantamekanismilla valvotaan EU:n rahoittamien rajavalvontatoimien tehokkuutta; pitää erittäin tärkeänä oikeusasiamiehen tutkimusta siitä, miten komissio varmistaa jäsenvaltioiden viranomaisten noudattavan rajavalvontatoimissa perusoikeuksia;

26. pyytää komissiota noudattamaan kaikilta osin ja oikea-aikaisesti oikeusasiamiehen suosituksia, jotka hän antoi BlackRock-tapausta koskeneen tutkimuksensa perusteella, hyväksymällä vahvempia ja selkeämpiä sääntöjä, myös komission sisäisissä suuntaviivoissa, eturistiriitojen ehkäisemisestä kaikissa julkisissa hankintoja koskevissa menettelyissä, muun muassa niiden päätöksentekoprosessien lahjomattomuuden turvaamiseksi, jotka koskevat ympäristöä, yhteiskuntaa ja hyvää hallintotapaa koskevien uusien sääntöjen hyväksymistä EU:n tasolla;

27. antaa tukensa oikeusasiamiehen toimille vammaisyleissopimuksen täysimääräisen ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi EU:n hallinnossa, mukaan lukien hyviä käytäntöjä koskeva luettelo, jonka tarkoituksena on edistää johdonmukaista toimintatapaa kaikkialla EU:n hallinnossa vammaisten työntekijöiden erityistarpeisiin vastaamisessa covid-19-poikkeusolojen yhteydessä; pitää myönteisinä tutkimuksia, joita oikeusasiamies on tehnyt vammaisten henkilöiden tekemien kantelujen perusteella, ja kannustaa häntä työssään aktiivisena toimijana YK:n vammaisyleissopimuksen mukaisessa EU:n rakenteessa; muistuttaa tässä yhteydessä, että oikeusasiamies toimi puheenjohtajana YK:n vammaisyleissopimuksen mukaisessa EU:n rakenteessa vuonna 2020;

28. pitää myönteisenä, että hyvän hallinnon palkinnon jakamista jatketaan, ja toteaa, että palkinnolla annetaan tunnustusta EU:n kansalaisten elämään myönteisesti vaikuttaville EU:n julkisen hallinnon toimille; katsoo, että palkinnosta pitäisi tiedottaa enemmän, jotta kansalaiset näkisivät, että EU:n toimielimet toteuttavat käytännön toimia;

29. kehottaa komissiota tutkimaan niiden ERI-rahastoista myönnettyjen varojen käyttöä, jotka osoitettiin vammaisten henkilöiden hoitolaitosten rakentamiseen Unkarissa ja Portugalissa;

30. korostaa, että ERI-rahastoista on myönnetty varoja, joilla edistetään vammaisten henkilöiden oikeutta elää itsenäisesti ja kuulua yhteisöön; painottaa, että on olennaisen tärkeää valvoa myönnettyjen EU:n varojen käyttöä, sillä niitä pitäisi käyttää laitoshoidon purkamisen tukemiseen jäsenvaltioissa;

31. panee merkille, että oikeusasiamiehelle viime vuosina tehtyjen kantelujen määrä on hieman lisääntynyt, mikä osoittaa, että useammat kansalaiset ovat tietoisia elimen olemassaolosta ja sen yleisen edun hyväksi tekemästä erittäin hyödyllisestä työstä;

32. korostaa, että on noudatettava jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat syrjimättömyysperiaatetta, ja kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, että vammaiset henkilöt osallistuvat hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen;

33. pitää myönteisenä sitä, että oikeusasiamiehen vuonna 2020 loppuun saattamissa tapauksissa tutkimusten keskimääräinen kesto oli viisi kuukautta, mikä oli parannusta edellisvuoden seitsemään kuukauteen verrattuna;

34. panee tyytyväisenä merkille, että 57 prosenttia vuoden 2020 tapauksista saatiin päätökseen alle kolmessa kuukaudessa ja että niiden tapausten osuus, joiden ratkaisemiseen kuluu jopa 18 kuukautta, oli vain 1 prosentti, kun edellisvuonna se oli 10 prosenttia ja vuonna 2013 27 prosenttia; arvostaa näin ollen toimia, joilla pyritään ratkaisemaan kansalaisten esille tuomia ongelmia, ja kehottaa kaikkia asianomaisia toimielimiä vastaamaan Euroopan oikeusasiamiehen toimiston esittämiin pyyntöihin oikea-aikaisesti;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

35. panee merkille, että Euroopan oikeusasiamiehen toimialaan kuulumattomien kantelujen määrä on vuosien kuluessa pysynyt suhteellisen tasaisena (1 420 kantelua vuonna 2020, 1 330 vuonna 2019 ja 1 300 vuonna 2018); toteaa, että vuoden 2020 kertomuksen mukaan suurin osa näistä kanteluista ei koske EU:n hallintoa; pitää myönteisenä toimiston toimia, joilla pyritään tiedottamaan paremmin kansalaisille oikeusasiamiehen toimivallasta; huomauttaa samalla, että on parannettava viestintää ja tietämystä eri kantelumuodoista, joita kansalaiset voivat käyttää kantelun tekemiseksi kansallisesti tai EU:n tasolla; korostaa roolia, joka myös parlamentilla ja sen jäsenillä olisi tässä yhteydessä oltava;
36. toteaa, että oikeusasiamiehen tekemien ehdotusten hyväksymisaste EU:n toimielimissä vuonna 2020 oli 79 prosenttia, joka on hieman edellisvuotta enemmän; on vahvasti sitä mieltä, että unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen on noudatettava kaikilta osin ja johdonmukaisesti oikeusasiamiehen ratkaisuja, suosituksia ja ehdotuksia;
37. korostaa Euroopan oikeusasiamiesten verkoston ja sen välityksellä kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten kanssa pidettyjen vuotuisten kokousten merkitystä, jotta voidaan lisätä tietoisuutta siitä, mitä oikeusasiamiehen toimisto voi tehdä EU:n kansalaisten puolesta; pitää myönteisinä oikeusasiamiehen toimia pandemian aikana yhteyden pitämiseksi säännöllisesti kansallisiin kollegoihin ja verkkoseminaarien järjestämiseksi vuoden 2020 aikana eri aiheista, kuten pandemian vaikutukset, kriisin vastatoimia koskevien parhaiden käytäntöjen edistäminen ja vaihtaminen ja tekoälyn vaikutukset; antaa tunnustusta oikeusasiamiesten verkoston tekemälle merkittävälle työlle, kun se jakaa tietoa jäsentensä tehtävistä ja toimivallasta ja EU:n lainsäädännön asianmukaisesta täytäntöönpanosta; kehottaa verkostoa pohtimaan roolia, joka kansallisilla ja alueellisilla oikeusasiamiehillä voisi olla, jotta EU:n kansalaiset saataisiin osallistumaan enemmän EU:n päätöksentekoprosessiin; kannustaa lisäämään verkoston jäsenten välistä yhteistyötä myös tulevien rinnakkaisten tutkimusten edistämiseksi;
38. antaa tunnustusta oikeusasiamiehelle tämän toiminnasta digitaalisilla alustoilla EU:n kansalaisille tiedottamiseksi oikeusasiamiehen työstä; toteaa, että nopeimmin kasvava kanava vuonna 2020 oli Instagram, jossa seuraajien määrä kasvoi 71 prosenttia vuoden aikana (1 068 uutta seuraajaa); toteaa, että LinkedInissä seuraajien määrä kasvoi 34 prosenttia (1 237 uutta seuraajaa) ja Twitterissä, jossa yleisömäärä on suurin, seuraajien määrä kasvoi 11 prosenttia ja oli vuoden 2020 joulukuussa 29 200 (2 870 uutta seuraajaa);
39. onnittelee oikeusasiamiestä toimen perustamisen 25-vuotisjuhlan johdosta ja korostaa, että toimisto on sen jälkeen, kun se vuonna 1995 perustettiin, käsitellyt yli 57 000 kantelua ja tehnyt yli 7 300 tutkimusta ja että se on merkittävästi edistänyt EU:n toimielinten eettisten ja vastuuvuorollisuutta koskevien normien parantamista monilla eri osa-alueilla; antaa tukensa oikeusasiamiehen strategialle "Towards 2024", jonka tarkoituksena on lisätä oikeusasiamiehen toimiston vaikutusta, näkyvyyttä ja merkitystä ja jossa esitetään nykyisen toimikauden tavoitteet ja painopisteet, joihin kuuluu kansalaisille tiedottaminen oikeusasiamiehen työstä;
40. panee tyytyväisenä merkille oikeusasiamiehen uuden ohjesäännön, jonka määräykset selkeyttävät oikeusasiamiehen roolia ja antavat hänelle lisää toimivaltuuksia aloilla, jotka liittyvät väärinkäytösten paljastamiseen, häirintään ja eturistiriitoihin EU:n toimielimissä, elimissä ja virastoissa; katsoo olevan ensisijaisen tärkeää, että oikeusasiamiehelle myönnetään enemmän määrärahoja, jotta hänellä on tarvittavat resurssit koko työmääränsä hoitamiseksi tehokkaasti;
41. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen EU:n hallinnolle osoittamiin käytännön suosituksiin, jotka koskevat 24 virallisen kielen käyttöä yleisölle tarkoitetussa viestinnässä; korostaa, että nämä suositukset ovat ensisijaisen tärkeitä Euroopan kielten rikkaan monimuotoisuuden säilyttämiseksi; muistuttaa, että EU:n toimielinten pitäisi varmistaa paremmin kielten tasavertaisuus; toteaa, että EU:n toimielinten verkkosivujen pitäisi osoittaa paremmin EU:n 24 virallisen kielen tasavertaisuus, ja pitää valitettavana, että useat toimielinten verkkosivujen osiot ovat edelleen saatavilla vain joillakin kielillä;
42. pitää myönteisinä oikeusasiamiehen toimia yleisön osallistumisen parantamiseksi EU:n päätöksentekoprosessissa;
43. on tyytyväinen oikeusasiamiehen verkkosivuston uuteen versioon, joka on dynamisempi ja EU:n kansalaisille helppokäyttöisempi; kannustaa oikeusasiamiestä käännettämään useampia julkaisujaan kaikille EU:n virallisille kielille;
44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja niiden oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0032

Merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeva EU:n strategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevasta EU:n strategiasta (2021/2012(INI))

(2022/C 342/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan,
- ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13. lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon merten aluesuunnittelun puitteista 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 11. joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ⁽³⁾ (uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi),
- ottaa huomioon Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta 17. huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ⁽⁴⁾ (TEN-E-asetus),
- ottaa huomioon Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 ⁽⁵⁾, jota tarkistetaan parhaillaan,
- ottaa huomioon energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta 11. joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2018 antamansa päätöslauselman puhtaan energian innovoinnin nopeuttamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmastomuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135.

⁽³⁾ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39.

⁽⁵⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129.

⁽⁶⁾ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 463, 21.12.2018, s. 10.

⁽⁸⁾ EUVL C 23, 21.1.2021, s. 116.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman kattavasta EU:n lähestymistavasta energian varastointiin ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta teollisuusstrategiasta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman Euroopan vetystrategiasta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman energiajärjestelmien integrointia koskevasta EU:n strategiasta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman merituulipuistojen ja muiden uusiutuvan energian järjestelmien vaikutuksesta kalastusalaan ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon "Euroopan uusi teollisuusstrategia" (COM(2020)0102),
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon "Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteetti-strategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme" (COM(2020)0380) ja siihen liittyvän, 9. kesäkuuta 2021 samasta aiheesta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon "Vetystrategia ilmastonutraalille Euroopalle" (COM(2020)0301),
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon "Käyttövoimaa ilmastonutraalille taloudelle: EU:n energiajärjestelmän integrointistrategia" (COM(2020)0299),
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon "EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastonutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi" (COM(2020)0562),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission kertomuksen "Energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen (EU) 2018/1999 mukainen energiaunionin tilaa koskeva vuoden 2020 katsaus" (COM(2020)0950),
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon "EU:n strategia avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian potentiaalin valjastamiseksi ilmastonutraalin tulevaisuuden tarpeisiin" (COM(2020)0741),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2020 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta (COM(2020)0824),
- ottaa huomioon 1. lokakuuta 2015 annetun Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 3/2015 "Marine protection areas in Europe's seas – an overview and perspectives for the future" ja sen 6. lokakuuta 2020 antaman katsauksen "Management effectiveness in the EU's Natura 2000 Network of protection areas",
- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyt sopimuksen (Pariisin sopimus),

⁽⁹⁾ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 371, 15.9.2021, s. 58.

⁽¹¹⁾ EUVL C 425, 20.10.2021, s. 43.

⁽¹²⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 56.

⁽¹³⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 45.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0338.

⁽¹⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0277.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan ja kalatalousvaliokunnan lausunnot,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A9-0339/2021),
- A. ottaa huomioon, että EU on ratifioinut Pariisin sopimuksen sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja äskettäin hyväksytyyn eurooppalaiseen ilmastolain, jossa asetetaan EU:n tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä täydentäviä tavoitteita maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen vaikutusten torjumiseksi;
- B. katsoo, että siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästöihin ja erittäin energiatehokkaaseen ja voimakkaasti uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan talouteen edellyttää nopeaa siirtymistä puhtaaseen energiaan, jolla varmistetaan energian kestävyys, toimitusvarmuus ja kohtuuhintaisuus sekä tarvittava energiainfrastruktuuri;
- C. ottaa huomioon, että merellä tuotettavan uusiutuvan sähkön hinnan huomattava lasku on tehnyt siitä yhden kilpailukykyisimmistä hinnoitelluista energialähteistä niin, että maailmanlaajuisesti painotetut keskimääräiset merituulivoiman tasoitettujen kokonaistuotantokustannukset ovat laskeneet 48 prosenttia vuosien 2010 ja 2020 välillä 0,14 eurosta 0,071 euroon kWh, ja siten ratkaisevan tärkeän tekijän vihreässä siirtymässä, joka tasoittaa tietä nykyaikaiselle, resurssitehokkaalle ja kilpailukykyiselle taloudelle, ja että siitä on tullut yksi EU:n ilmastotavoitteiden tärkeimmistä pilareista; ottaa huomioon, että uusiutuvan energian tuotanto merellä antaa mahdollisuuden käyttää valtavia energialähteitä kotitalouksien suojelemiseksi energiaköyhyydeltä;
- D. katsoo, että merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevassa EU:n strategiassa olisi otettava huomioon EU:n merialueiden erilaiset maantieteelliset piirteet, joiden vuoksi on haastavaa laatia kaikille sopivaa lähestymistapaa;
- E. ottaa huomioon, että EU:n merellä tuotettavan uusiutuvan energian tuotantosektorilla on teknologinen johtoasema, jolla on merkittäviä mahdollisuuksia vauhdittaa EU:n taloutta tukemalla puhtaan energian tuotannon kasvua Euroopassa ja kaikkialla maailmassa;
- F. ottaa huomioon, että EU:n merituulivoiman tutkimus- ja kehittämisohjelmiin käytettävissä oleva kokonaismäärä on kymmenen viime vuoden aikana ollut 496 miljoonaa euroa; ottaa huomioon, että julkiset tutkimus- ja kehittämisinvestoinnit tuulivoiman arvoketjuun ovat jo olleet ratkaisevan tärkeitä alan kehityksen kannalta; ottaa huomioon, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian laajamittaiseen käyttöönottoon vuoteen 2050 mennessä tarvittavien investointien arvioidaan olevan lähes 800 miljardia euroa, joista noin kaksi kolmasosaa käytetään tähän liittyvän verkkoinfrastruktuurin rahoittamiseen ja noin kolmannes merellä tapahtuvaan sähköntuotantoon; ottaa huomioon, että NextGenerationEU -elpymissuunnitelma tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden saada käyttöön huomattavia määriä julkista pääomaa yksityisten investointien lisäksi;
- G. ottaa huomioon, että työvoiman osaaminen ja pätevyys ovat keskeisiä merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevan strategian onnistumisessa;
- H. ottaa huomioon, että EU:n satamilla on ratkaiseva rooli sen varmistamisessa, että merituulivoima on kustannustehokasta, ja toteaa, että satamat ovat portteja rannikkoyhteisöjen paikalliseen kehitykseen;
- I. ottaa huomioon, että Pohjanmeri on tällä hetkellä maailman johtava merituulivoiman käytön alue; ottaa huomioon, että Euroopan merialueet, kuten Atlanti, Välimeri, Itämeri ja Mustanmeri, ovat lupaavia alueita merituulivoiman tuotannon ja käyttöönoton lisäämiseksi EU:ssa; ottaa huomioon, että Atlantin alueen naapurissa sijaitsevilla EU:n läntisillä jäsenvaltioilla on sekä pohjaan kiinnitettyihin että kelluviin merituulivoimaloihin liittyviä suuria luonnollisia mahdollisuuksia; ottaa huomioon, että Välimeren alueen naapurissa sijaitsevilla EU:n eteläisillä jäsenvaltioilla on enimmäkseen kelluviin merituulivoimaloihin liittyviä suuria mahdollisuuksia; ottaa huomioon, että Itämeren alueen naapurissa sijaitsevilla EU:n jäsenvaltioilla on pohjaan kiinnitettyihin merituulivoimaloihin liittyviä suuria luonnollisia mahdollisuuksia; ottaa huomioon, että Mustanmeren alueen naapurissa sijaitsevilla EU:n itäisillä jäsenvaltioilla on sekä pohjaan kiinnitettyihin että kelluviin merituulivoimaloihin liittyviä suuria mahdollisuuksia;
- J. katsoo, että tarvitaan lisätutkimusta merellä tuotettavaan uusiutuvaan energiaan liittyvien eri teknologioiden ja infrastruktuurien vaikutuksesta meriekosysteemeihin, meren biologiseen monimuotoisuuteen ja merellisiin suojelualueisiin;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- K. katsoo, että siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen olisi täydennettävä luonnon ennallistamisella vaarantamatta vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian nykyisiä luontotavoitteita tai jättämättä ketään jälkeen, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitetään; katsoo, että energiakäänteen olisi oltava oikeudenmukainen ja osallistava;
- L. ottaa huomioon, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian hankkeissa ja niiden ympäristövaikutusten arvioinneissa on noudatettava lieventämishierarkiaan perustuvaa lähestymistapaa; ottaa huomioon, että jos välttäminen on mahdotonta tai hyvin vaikeaa, olisi toteutettava ja pantava tehokkaasti täytäntöön vähennystoimenpiteitä kaikissa vaiheissa sijoituspaikan valinnasta aina hyödyntämiseen ja käytöstä poistamiseen asti; ottaa huomioon, että niihin lieventäviin toimenpiteisiin kuuluvat ympäristövaikutusten arvioinneissa esitetyt vedenalaisen melun torjuntatoimenpiteet;
- M. katsoo, että komission olisi arvioitava, onko mahdollista perustaa Euroopan yhteistä etua koskeva tärkeä hanke laajamittaista kelluvaa tuulipuistoa ja elektrolyysilaitteistoa koskevaa hanketta varten;
- N. ottaa huomioon, että merialueita koskevien vaatimusten yhteensopivuudesta voidaan hyötyä sen varmistamisessa, että uusiutuvan energian tuottamisessa merellä noudatetaan vuoteen 2030 ulottuvaa EU:n biodiversiteettistrategiaa; ottaa huomioon, että merituulipuistoista voi olla hyötyä merten biologiselle monimuotoisuudelle, jos ne suunnitellaan ja rakennetaan kestäväällä tavalla; ottaa huomioon, että merituulivoiman tuotannon voimakas laajentaminen edellyttää älykästä lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa sen rinnakkaiselo kyseisillä alueilla jo toteutettavien toimien kanssa ja jotta aiheutetaan mahdollisimman vähän haittaa ympäristölle; ottaa huomioon, että tuulipuistojen rakentamisesta ja käytöstä sekä etenkin meriliikenteestä aiheutuvalla melusaasteella on vaikutuksia merten ekosysteemeihin, ja katsoo, että asiaa olisi käsiteltävä ympäristölainsäädännön keinoin; katsoo, että uusiutuvien energialähteiden kehittäjien ottaminen mukaan prosessin varhaisessa vaiheessa auttaa epäilemättä jakamaan merialueet onnistuneesti; katsoo, että merialueita olisi jaettava yhteisen merten aluesuunnittelun ja kansallisista rajoista riippumattoman rannikkoalueiden yhdenmetytyn käytön tuloksena; ottaa huomioon, että merituuliturbiinien sähköntuotto ylittää maalla sijaitsevien turbiinien sähköntuoton ja että merituuliturbiinit saavat todennäköisemmin lähistön asukkaiden hyväksynnän;
- O. katsoo, että minkäänlaista ihmisen toimintaa, uusiutuva energia mukaan luettuna, ei pitäisi sallia EU:n tiukasti suojelluilla alueilla, jotka on nimetty sellaisiksi vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa;
- P. ottaa huomioon, että strategialla pyritään tarjoamaan pitkän aikavälin puitteet, joilla edistetään merellä sijaitsevan infrastruktuurin ja muiden merialueiden käyttötapojen vankkaa rinnakkaiseloä, edistetään ympäristönsuojelua ja mahdollistetaan kalastusyhteisöjen kukoistaminen;
- Q. ottaa huomioon, että työntekijöiden oikeudenmukaista siirtymistä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporauksen alalta merellä tuotettavan uusiutuvan energian alalle olisi tuettava parantamalla heidän osaamisensa ja pätevyytensä tunnustamista; katsoo, että korkeimpien sosiaali- ja ympäristönormien noudattaminen on tärkeää;
- R. ottaa huomioon, että uusiutuvan energian tuotannon käynnistyminen merellä riippuu julkisen ja yksityisen sektorin ponnisteluista; ottaa huomioon, että julkisessa omistuksessa olevilla yrityksillä voi olla rooli merellä tuotettavan uusiutuvan energian alalla toimivien yksityisten yritysten rinnalla; katsoo, että valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevien sääntöjen tarkistamisen olisi tarjottava enemmän joustavuutta vihreän siirtymän täytäntöönpanossa, merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevat hankkeet mukaan luettuina;
1. katsoo, että ilmastomuutoksen torjuminen merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöön otolla on oleellisen tärkeää, jotta voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksen tavoitteet ja jotta EU voi täyttää sitoumuksensa saavuttaa kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt viimeisimmän tieteellisen näytön mukaisesti viimeistään vuoteen 2050 mennessä, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja NextGenerationEU -elpymissuunnitelmassa vahvistetaan; painottaa, että ilmastoneutraali talous edellyttää, että uusiutuva energia otetaan käyttöön ennennäkemättömässä laajuudessa; korostaa, että monet jäsenvaltiot ovat jäljessä tarvittavan uusiutuvan energian ja infrastruktuurin käyttöön otossa; korostaa lisäksi, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi toteutettava merkittäviä toimia saavuttaakseen täysi uusiutuvan energian potentiaalinsa; korostaa, että EU ei voi täyttää ilmastositoumuksiaan, jos merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöön oton nopeuttamiseksi ei toteuteta lisätoimia;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

2. kehottaa komissiota asettamaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian ja muut asiaankuuluvat energiateknologiat keskeiseksi osaksi EU:n energiajärjestelmää vuoteen 2050 mennessä;
3. korostaa, että energiansäästöt, energiatehokkuus ja uusiutuva energia kuuluvat keskeisiin tekijöihin ilmastoneutraalin talouden saavuttamisessa; muistuttaa unionin sitoutumisesta energiatehokkuus etusijalle -periaatteeseen ja korostaa, että on tärkeää panna tämä periaate täytäntöön kaikessa asiaankuuluvassa lainsäädännössä ja kaikissa asiaa koskevissa aloitteissa;
4. korostaa, että komission tiedonannossa COM(2020)0741 esitetyn suunnitelman mukaan merellä tuotettavan energian tuotantotavoite kaikilla EU:n merialueilla on vähintään 60 gigawattia vuoteen 2030 mennessä ja 340 gigawattia vuoteen 2050 mennessä; muistuttaa, että komission tiedonantoon COM(2020)0562 ⁽¹⁶⁾ liittyvän vaikutustenarvioinnin mukaan merituulivoiman kapasiteetin olisi oltava 70–79 gigawattia, jotta voidaan toteuttaa kustannuskilpailukykyisiä toimia ja saavuttaa 55 prosentin vähennys vuoteen 2030 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita sekä julkista ja yksityistä sektoria ylittämään tavoitteen, joka on 55 prosentin vähennys vuoteen 2030 mennessä; kehottaa komissiota tarkistamaan julkisia hankintoja ja valtiontukia koskevia sääntöjä, jotta varmistetaan kustannuskilpailukykyinen siirtymä, jota tukevat hyvin toimivat, merituulivoiman käyttöönottoa edistävät markkinat; panee merkille, että on alueita, joilla on laajalti hyödyntämättä jäänyttä merellä tuotettavan uusiutuvan energian potentiaalia, kuten Atlantti, Välimeri, Itämeri tai Mustameri; korostaa, että päätös etsiä lisää alueita merellä tuotettavan uusiutuvan energian lisäkapasiteetille vuoteen 2030 mennessä on äärimmäisen tärkeä; korostaa, että se olisi asetettava painopistetavoitteeksi ja että nämä alueet olisi löydettävä EU:ssa viimeistään vuosina 2023–2024, jotta rakentaminen olisi mahdollista vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että merituulivoiman ja valtamerienergian kilpailukyky energialähteenä kasvaa edelleen ja hinnat laskevat edelleen jatkuvan kehittämisen ja käyttöönoton myötä; korostaa, että merellä tuotettava uusiutuva energia on hyödyntämiskelpoinen energialähde ja että kestävässä ja luotettavassa energiajärjestelmässä on yhdistettävä merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa muihin energiateknologioihin, varastointimahdollisuuksiin ja joustavaan energiankulutukseen;
5. katsoo, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian on oltava kestävää koko arvoketjussa ja sen ympäristöön sekä taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen kohdistuvien haittavaikutusten on oltava vähäiset; muistuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman lupauksesta, jonka mukaan ketään ei pidä jättää jälkeen; korostaa, että ihmisten hyvinvoinnin olisi oltava keskeisellä sijalla vihreässä siirtymässä;
6. panee merkille, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian alalla EU:n yritykset ja teknologiat ovat hyvässä kilpailuasemassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU säilyttää teknologisen johtoaseman, pitää kiinni lahjakkuuksista ja tarjoaa kohtuuhintaista, turvallista ja kestävää energiaa ja ottaa samalla huomioon mahdolliset, myös ilmastomuutokseen liittyvät, vaikutukset ja vaikutukset meriympäristöön; korostaa, että on tärkeää säilyttää tämä kilpailuetu; korostaa alan mahdollisuuksia huomattavaan kasvuun ja sen panosta EU:n talouteen, mukaan lukien teknologian ja järjestelmien vienti; korostaa, että on tärkeää tukea tutkimus- ja kehittämisinvestointeja ja hyödyntää innovatiivista merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevan teknologiateollisuuden järjestelmää rajat ylittävän yhteistyön ja kumppanuuden avulla Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa, jotta voidaan helpottaa ja tukea vahvoja eurooppalaisia arvoketjuja, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä vihreän ja digitaalisen siirtymän kannalta, ja varmistaa samalla alalla kehitettyjen innovaatioiden nopea käyttöönotto; korostaa korkealaatuisten teollisuustyöpaikkojen merkitystä oikeudenmukaisen siirtymän helpottamisessa;
7. korostaa tarvetta säilyttää puhdas, kilpailukykyinen ja kestävä merellä tuotettavan uusiutuvan energian toimitusketju Euroopan unionissa; korostaa siksi, että toimittajien on tarpeen soveltaa kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa vuoropuheluprosessissa määritettyjä kaikkein korkeimpia laatu-, terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormeja eurooppalaisen sertifiointin ja eurooppalaisten standardien mukaisesti; korostaa lisäksi tarvetta minimoida kuljetuskustannukset toimitusketjussa; katsoo, että nämä seikat olisi otettava huomioon julkisissa tarjouskilpailuissa;
8. korostaa, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönotto on ihanteellinen tilaisuus syrjäisimmille alueille ja saarille poistaa hiiltä niiden energialähteiden yhdistelmästä ja vähentää merkittävästi niiden riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista; kehottaa tehostamaan Puhdasta energiaa EU:n saarille -aloitetta ja painottamaan sen puitteissa erityisesti merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa; muistuttaa, että saaret ovat erityisen alttiita merenpinnan nousulle;
9. kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman pian vaikutustenarvioinnin, jossa selvennetään merellä tuotettavan uusiutuvan energian taloudellisia ja sosioekonomisia vaikutuksia ja keskitytään erityisesti nykyisiin työpaikkoihin ja työpaikkojen luomiseen ottamalla käyttöön 300–450 gigawattia merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa vuoteen 2050 mennessä;

⁽¹⁶⁾ SWD(2020)0176.

10. kehottaa paikallisia toimivaltaisia viranomaisia arvioimaan aloitteita, joilla vahvistetaan paikallisia talouksia, lisätään paikallisia kestäviä työpaikkoja ja taloudellista toimintaa merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönoton avulla; kehottaa yksilöimään sellaisten alojen väliset synergiat, joilla voidaan parhaiten tukea vihreää siirtymää ja digitaalista muutosta ja edistää tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavaa talouden elpymistä, sekä kehittämään synergioita kestävän sinisen talouden mahdollistavien toimien kanssa;

Infrastruktuuri ja verkot

Infrastruktuuri-investoinnit

11. korostaa, että on pikaisesti parannettava ja laajennettava olemassa olevaa infrastruktuuria, sanotun kuitenkin rajoittamatta EU:n vuoteen 2030 ulottuvan biodiversiteettistrategian ja luontoa koskevan EU:n lainsäädännön soveltamista, jotta voidaan lisätä uusiutuviin energialähteisiin perustuvan sähkön käyttöä; pitää valitettavana, että monet jäsenvaltiot eivät vielä vuoteen 2020 mennessä olleet saavuttaneet sähköverkkojen 10 prosentin yhteenliitännästä koskevaa tavoitettaan, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävän infrastruktuurin, kuten merellä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön yhdistämiseen ja kuljettamiseen käytettävät siirtolinjat; muistuttaa asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklassa asetetusta vuotta 2030 koskevasta EU:n sähköverkkojen yhteenliitännätavoitteesta, joka on 15 prosenttia vuoteen 2030 mennessä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen, jolla nopeutetaan yhteenliitännätavoitteen toteuttamista; toteaa, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi laadittava merellä tuotettavan energian infrastruktuuria koskevia sopimuksia yhdessä maantieteellisten naapurialueiden kanssa;

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:ssa on riittävä infrastruktuuri, jolla varmistetaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian kustannustehokas käyttöönotto;

13. pitää tärkeänä, että varmistetaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian kehittäminen kestävällä, oikeudenmukaisella ja vastuullisella tavalla ja siten, että otetaan huomioon meriliikenteen ja merisatamien tärkeä rooli; korostaa, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian kehittämisessä olisi otettava huomioon turvalliset merenkulkureitit ja -käytävät, laivaliikenteen ankkurointialueet ja tulevaisuudessa rakennettavat meriliikenteen väylät satamiin; korostaa nykyaikaisten, kestävien ja innovatiivisten merisatamien merkitystä merellä tuotettavan uusiutuvan energian tuotantolaitteiden kokoonpanossa, valmistuksessa ja huollossa ja satamien infrastruktuuriin, myös liikenneterminaaleihin, ja aluksiin tehtäviä merkittäviä investointeja, jotka ovat välttämättömiä näiden palveluiden tarjoamiseksi; painottaa merisatamien asemaa merellä tuotettavan uusiutuvan energian ja sen tarvitseman logistiikan rantautumispaikkoina ja uusiutuvan energian keskittyminä merellä sijaitsevia sähköverkkoliityntöjä ja rajat ylittäviä yhdysjohtoja varten;

14. korostaa, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian saanti auttaa myös satamien viherryttämisessä, muun muassa laiturissa oleville aluksille tarkoitettujen maissa olevien sähköntuotantojärjestelmien myötä ja luomalla niistä kiertotalouden keskittymiä; korostaa, että jäsenvaltioiden merten aluesuunnitelmien olisi oltava tulevien suuntausten, muun muassa uusien liikennevirtojen, uusien laivaväylien ja suurempien alusten, mukaisia, ja että niiden olisi varmistettava, että merellä sijaitseva energiainfrastruktuuri voi olla rinnakkain meriliikenneväylien, kalastusteollisuuden, liikennejakojärjestelmien, ankkurointialueiden, alusten pääsyn ja niihin liittyvien toimintojen sekä satamien kehittämisen kanssa; korostaa, että on tarpeen varmistaa mahdollisimman korkea turvallisuustaso aluksille, jotka kulkevat lähellä merellä tuotettavan uusiutuvan energian infrastruktuuria samoin kuin myös alusliikennepalvelujen riittävä kattavuus ja hätäapualusten varmistaminen alueella;

15. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen TEN-E-asetuksen tarkistamisesta, jotta saavutetaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoite, ja lainsäädännön saattamisesta vastaamaan 1,5 celsiusasteen tavoitetta; pitää myönteisenä myös huomiota, jota komissio kiinnittää merellä tuotettavan uusiutuvan energian alan tarpeisiin ja painopisteisiin; korostaa, että kestävien ja tehokkaiden hybridi- ja säteittäisten merituulivoimavarojen kehittäminen tuotantoa, yhteenliittämistä ja siirtoa varten edellyttää tulevaisuuteen suuntautuvia julkisia ja yksityisiä suunnittelua ja investointeja; uskoo vahvasti, että sääntelykehyksillä olisi helpotettava ennakoivia investointeja; korostaa, että on tarpeen varmistaa koordinointi ja yhdenmukaistaminen maalla ja merellä sijaitsevan verkon kehittämissuunnitelmien välillä, myös määrittämällä rantautumispaikat merituulivoimaloiden kytkentöjä ja maaverkon käyttöä varten; kannustaa jäsenvaltioita nopeuttamaan tarvittavaa verkkoinfrastruktuuria, jotta helpotetaan vihreää siirtymää, jonka kannalta sähköistäminen on ratkaisevan tärkeää; toteaa, että suuret investoinnit, joita toteutetaan usein samanaikaisesti, edellyttävät huolellista ja täsmällistä suunnittelua;

16. korostaa, että on tärkeää määritellä se merellä tuotettavan uusiutuvan energian määrä, jonka jäsenvaltiot ottavat käyttöön kullakin merialueella vuosina 2030, 2040 ja 2050, ja sopia tähän liittyvästä yhteistyöstä investointivarmuuden varmistamiseksi sekä ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

17. ottaa huomioon merellä tuotettavan uusiutuvan energian mahdollisuudet kaikilla Euroopan merialueilla ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen keskeisiä teknologioita, jotka hyödyntävät tätä energiaa;
18. pitää erityisen myönteisenä, että komissio on strategiassa sitoutunut helpottamaan vuoropuhelua merellä tuotettavan uusiutuvan energian ympäristöllisestä, taloudellisesta ja sosiaalisesta kestävydestä ja edistämään ”käytäntö-yhteisöä”, jossa kaikki sidosryhmät, mukaan lukien teollisuus, kansalaisjärjestöt, kalastajat ja tutkijat, voivat vaihtaa näkemyksiä, jakaa kokemuksia ja työskennellä yhteisissä hankkeissa varhaisessa vaiheessa;
19. panee merkille mahdolliset edut, joita saadaan merellä sijaitsevien tuotantolaitosten ja siirtoverkkojen yhdistämisestä tarjouskilpailuissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita analysoimaan tämän täysimittaiseen tarjouskilpailuun perustuvan lähestymistavan tarjoamia mahdollisuuksia ja mahdollisia haasteita sekä arvioimaan sen sovellettavuutta eri kokoonpanoihin; korostaa, että tässä analyysissä on otettava huomioon mahdolliset haasteet, jotka liittyvät merellä ja maalla sijaitsevien siirtoverkkojen kannustimien ja optimaalisen suunnittelun varmistamiseen;
20. muistuttaa, että merellä tuotettavasta uusiutuvasta energiasta saatava sähkö luo myös mahdollisuuden uusiutuvan vedyn tuotantoon, kuten komission tiedonannoissa COM(2020)0741, COM(2020)0299 ja COM(2020)0301 esitetään;
21. panee merkille, että erilaiset uusiutuvan energian teknologiat täydentävät luontaisesti toisiaan jaetun infrastruktuurin, toimitusketjun synergioiden ja luotettavamman sähkön kokonaistuotannon osalta;
22. korostaa, että infrastruktuuriin on tehtävä investointeja, joilla tuetaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian alan laajentamista, erityisesti satamiin tehtäviä investointeja suurempien turbiinien ja komponenttien mukauttamiseksi, toiminnasta ja kunnossapidosta (mukaan lukien koulutustilat) huolehtimiseksi sekä pohjaan kiinnitettyjä ja kelluvia merituulivoimaloita koskevia käytöstäpoisto- ja tuotantokeskuksia varten; korostaa, että merellä tuotettavasta uusiutuvasta energiasta tulee keskeisen tärkeä toimitusvarmuuden kannalta ja että on toteutettava tarvittavat toimenpiteet infrastruktuurin turvaamiseksi kyberhyökkäyksiä vastaan;

Jäsenvaltioiden yhteistyö

23. korostaa, että jäsenvaltioiden yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta voidaan maksimoida merellisten energiavarojen tehokas käyttö, ottaen huomioon kunkin alueen erityispiirteet; korostaa, että Pohjanmeren energiayhteistyö on tärkeää, ja Yhdistynyt kuningaskunta olisi saatava palaamaan siihen mukaan; toteaa, että nykyistä oikeudellista kehystä olisi parannettava, jotta voidaan helpottaa tällaista yhteistyötä riittävässä määrin; uskoo vakaasti, että jos jäsenvaltioiden välistä ja samaan verkkoon yhteenliitettyjen kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä ei tehosteta, estetään merellä tuotettavan energian käyttöönotto; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet ilman lisäviivytystä; kannustaa jäsenvaltioita koordinoimaan ja laatimaan välittömästi suunnitelmia sähköntuotannon kehittämiseksi merialueilla;
24. korostaa, että jäsenvaltioiden ja naapurivaltioiden välistä merialueita koskevaa alueellista yhteistyötä olisi edistettävä yhteisellä suunnittelulla, poistamalla sääntelyn esteitä ja myös luomalla alueellisia merialueiden käyttökarttoja, jotka ovat kaikkien sidosryhmien saatavilla ja joita tarkistetaan säännöllisesti yhteisen seurantakehyksen avulla;
25. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen koordinoida jäsenvaltioiden kanssa vähintään 100 megawatin aalto- ja vuorovesivoiman käyttöönottoa vuoteen 2025 mennessä ja vähintään 1 gigawatin käyttöönottoa vuoteen 2030 mennessä;
26. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen asetukseksi Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suunta- viivoista ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta ja tukee yhteisen yhteyspisteen perustamista kutakin merellä sijaitsevaa sähkökäytävää varten, joiden olisi tarkoitus helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinointia ja yhteisen edun mukaisten merellä toteutettavan uusiutuvan energian hankkeiden lupamenettelyä;

Kaukolämmitys ja -jäähdytys

27. panee merkille, että merellisistä uusiutuvista energialähteistä tuotettava sähkö ja kaukolämmitys ja -jäähdytys voivat osaltaan edistää kaikkien sähkön loppukäyttötarkoitusten vihertymistä, kuten lämpöpumppuja, mikä johtaa kasvihuonepäästöjen vähenemiseen ja lopulta niiden poistumiseen; korostaa mahdollisuutta sisällyttää merellä tuotettava uusiutuva energia kaukolämpöön puhtaan sähkön ja lämpöpumppujen avulla;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

28. kehottaa komissiota analysoimaan kehittyneiden kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysmarkkinoiden parhaita käytäntöjä kehittyvien markkinoiden hyväksi; korostaa, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus kehittää kapasiteettia lämmityksen ja jäähdytyksen varastointiin ja siten kannustaa voimakkaasti vaihtelevan merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönottoa; korostaa, että tietojen puute ja puutteellinen yhteys rakennusten peruskorjausstrategioihin kuntatasolla estää uusiutuvien energialähteiden integroinnin jatkamista kaukolämpö- ja kaukojäähdytysmarkkinoilla;

29. korostaa kansallisten ja paikallisten viranomaisten roolia lämmityksen ja jäähdytyksen strategisessa suunnittelussa ja kaukoenergia-alan toimijoiden tukemisessa vähentämällä investointiriskejä ja helpottamalla julkisen sektorin suoran rahoituksen saatavuutta;

Tutkimus ja kehittäminen

30. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi tuettava monikäyttöyhdysjohtojen tutkimusta ja kehittämistä; korostaa tarvetta luoda monikäyttöyhdysjohtoja koskeva pitkän aikavälin kehys, jolla voidaan tehokkaasti integroida merellä ja maalla tuotettavan energian markkinat; kehottaa komissiota auttamaan eri laitteiden valmistajia kehittämään yhteisen standardin, jolla voidaan varmistaa yhdysjohtojen yhteensopivuus ja yhteentoimivuus; korostaa, että markkinoille pääsyn nopeuttamiseksi on suunniteltava, testattava ja demonstroitava uusia teknologioita, kuten monikäyttöyhdysjohtoihin liittyviä teknologioita, ja vähennettävä niiden aiheuttamia riskejä; kehottaa luomaan asianmukaiset puitteet näiden teknologioiden nopean kehittämisen varmistamiseksi;

31. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja yksityistä sektoria lisäämään investointeja kiertoon perustuvaan ja luontoa osallistavaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian suunnitteluun sekä merellä tuotettavan uusiutuvan energian asemien kierrätykseen ja purkamiseen liittyvään teknologiaan;

32. korostaa, että EU:n merellä tuotettavan uusiutuvan energian ala tukeutuu myös tuotuihin raaka-aineisiin ja komponentteihin tuotannossa ja että näiden materiaalien toimitusketjuja olisi suojeltava; korostaa, että toimittajien on tarpeen soveltaa kaikkein korkeimpia laatu-, terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormeja eurooppalaisen sertifiointin ja eurooppalaisten standardien mukaisesti;

33. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi tuettava sellaisten merellä kelluvien tuuli-, vuorovesi-, aalto- ja merivirtavoimaloiden tutkimusta ja kehittämistä, jotka voidaan mukauttaa erilaisiin merenpohjan olosuhteisiin Euroopassa; korostaa tässä yhteydessä myös, että on tarpeen tukea merellä tuotettavan uusiutuvan energian koko arvoketjun hiilestä irrottamista koskevaa ja uusiutuvia energialähteitä käyttävien teknologioiden, kuten meritulivoiman, sekä eri alojen yhteenliittämistä koskevaa tutkimusta, kehittämistä, laajentamista ja kaupallistamista, jotta voidaan luopua hiilestä muilla sektoreilla;

34. korostaa tarvetta hyödyntää syvillä merialueilla tuotettavaa uusiutuvaa energiaa; korostaa, että kelluva teknologia mahdollistaa suuremman ja tasaisemman tuulen nopeuden, mikä voi myös minimoida turbiinin ympäristövaikutuksia ja vähentää rannikkosuunnitteluun kohdistuvaa painetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään innovatiivisiin teknologioihin, kuten kelluviin alustoihin, liittyvää tutkimusta, kehittämistä, seurantaa ja innovointia; painottaa, että tämä on erinomainen tilaisuus EU:lle tulla maailmanlaajuisesti johtajaksi merellä tuotettavaan uusiutuvaan energiaan liittyvässä teknologiassa, joka on keskeisessä asemassa hiilestä irtautumisessa;

35. pitää olennaisen tärkeänä, että Euroopassa on uusiutuvan energian arvoketjujen keskeisiä osia, jotta voidaan saavuttaa EU:n ilmastotavoitteet ja tuoda merkittäviä taloudellisia etuja asukkaille; kehottaa toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla tuetaan paikallisen eurooppalaisen sisällön roolia uusiutuvan energian strategian toimitusketjussa ja lainsäädännössä;

36. pitää myönteisenä, että komissio ja Euroopan investointipankki ovat sitoutuneet tekemään yhteistyötä muiden rahoituslaitosten kanssa tukeakseen strategisia ja riskialttiimpia investointeja offshore-energiaan InvestEU-ohjelman kautta varmistaen samalla, että EU säilyy teknologisenä johtajana;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yhteydessä entistä tehokkaammin unionin varoja merellä tuotettavan uusiutuvan energian kehityksen tukemiseen syrjäisimmillä alueilla ja saarialueilla, jotta voidaan tehokkaasti vähentää niiden riippuvuutta fossiilisista polttoaineista;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

38. korostaa, että merellä tapahtuvan uusiutuvan energian tuotannon laajentamiseksi tarvitaan runsaasti pitkälle erikoistunutta ja pätevää työvoimaa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin ammattitaitoisen työvoiman puutteen ehkäisemiseksi varmistamalla houkuttelevat työolot, joissa otetaan huomioon terveys ja turvallisuus; tukee komission tavoitetta tukea toimivaltaisia kansallisia ja alueellisia viranomaisia merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevien erityisten koulutusohjelmien laatimisessa ja toteuttamisessa sekä tarvetta kehittää osaamisreservi merellä tuotettavan uusiutuvan energian alalla; kehottaa komissiota sisällyttämään merellä tuotettavan uusiutuvan energian ala seuraavaan Euroopan osaamisohjelmaan, jotta voidaan auttaa yksityisiä henkilöitä, monikansallisia yrityksiä ja pk-yrityksiä kehittämään merellä tuotettavan uusiutuvan energian alan edellyttämiä taitoja; korostaa naisten työllisyyden merkitystä merellä tapahtuvan energiantuotannon alan erittäin teknisessä ympäristössä;

39. katsoo, että koko hankesyklissä on keskeistä suunnitella, kehittää ja ottaa käyttöön merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa kiertotalouteen perustuvalla ja uusiutuvalla tavalla; korostaa erityisesti, että huomattava määrä uusiutuvan energian teknologioiden kasvun tukemiseen tarvittavia metalleja ja mineraaleja on hankittava vastuullisesti ja kiertotalouteen perustuen;

40. korostaa, että tarjolla on huomattavia mahdollisuuksia kehittää merellä tuotettavaa uusiutuvaa vetyä, joka voi osaltaan edistää uusiutuvan vedyn markkinoiden laajempaa kehittymistä; kehottaa komissiota arvioimaan, miten merellä tuotettavan uusiutuvan energian lähteet voisivat tasoittaa tietä uusiutuvan vedyn tuotannon kehittämiselle;

41. korostaa merellä tuotettavan uusiutuvan energian alan yksityisten ja julkisten investointien merkitystä merellä tuotettavaan uusiutuvaan energiaan liittyvien teknologioiden laajamittaisessa käyttöönotossa; kehottaa uudelleen komissiota räätälöimään Horisontti Eurooppa -puiteohjelman läpimurtoteknologioiden ja innovaatioiden kehittämiseksi, laajentamiseksi ja kaupallistamiseksi unionissa, jotta se voi kuroa umpeen innovoinnin ja markkinoilla käyttöönoton välisen kuilun ja tarjota riskirahoitusta varhaisessa vaiheessa olevalle teknologialle ja demonstrointihankkeille ja kehittää varhaisia arvoketjuja, jotta voidaan tukea tutkimusinfrastruktuuria, myös jäsenvaltioiden välisten kuilujen kaventamiseksi;

42. korostaa, että paremmat merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevat taidot ja parempi alakohtainen tietämys ovat omaisuutta, jota voidaan viedä kolmansiin maihin ja siten voidaan edistää EU:n palveluiden vientiä sekä ilmastomuutoksen hillintää maailmanlaajuisesti;

Luvat ja merten aluesuunnitelmat*Lupien myöntämisen yksinkertaistaminen*

43. toteaa, että vuosien 2030 ja 2050 tavoitteiden saavuttaminen edellyttää merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönoton nopeuttamista; korostaa, että meri- ja rannikkoalueita on hallinnoitava kestävämmiin, jotta voidaan hyödyntää merellä tuotettavan uusiutuvan energian potentiaalia; katsoo, että asianmukaiseen merten aluesuunnitteluprosessiin on liitettävä yhtenäinen lähestymistapa yleisön osallistumiseen, jotta voidaan ottaa huomioon kaikkien sidosryhmien ja rannikkoyhteisöjen näkemykset; panee merkille, että valtava kiinnostus merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa kohtaan synnyttää yhä enemmän lupahakemuksia; kehottaa jäsenvaltioita kiireesti yksinkertaistamaan asiaankuuluvia menettelyjä ja koordinoimaan toimiaan; kannustaa jäsenvaltioita hyväksymään keskitetyn yhteyspisteen;

44. panee merkille, että merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden käynnistämisen prosessi kestää nykyisin kauan, ja kehottaa nopeuttamaan sitä, jotta saavutetaan vuosien 2030 ja 2050 tavoitteet; toteaa, että jäsenvaltioiden menettelyjen ja teknisten standardien yksinkertaistaminen helpottaa nopeampaa käyttöönottoa; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään avoimen menettelyn lupien myöntämiseksi ja harkitsemaan lupien myöntämiselle asetettavien määräaikojen käyttöönottoa, mukaan lukien tarvittavat ympäristöarvioinnit ja -tutkimukset sekä sidosryhmien kuulemiset, ja ottamaan käyttöön määräajat lupien automaattiselle myöntämiselle, kun täydelliset asiakirja-aineistot on toimitettu, mukaan lukien määräaika päätöksen tekemiselle; korostaa, että on tärkeää lyhentää menettelyjä tarvittaessa ja toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että määräaikoja noudatetaan;

45. painottaa merialueille kehitystarkoituksessa perustettavien laitosten ennakkohyväksynnän sekä yhteys- ja siirtolinjojen rakentamisen merkitystä ja potentiaalia hankkeisiin liittyvän epävarmuuden poistamisessa ja toteutusaikojen lyhentämisessä;

46. pitää erittäin tärkeänä laajan yleisen yhteisymmärryksen luomista merellä tuotettavan uusiutuvan energian hankkeista ottamalla paikallisia toimijoita mukaan edistämään merituulivoiman ja sen edellyttämän laajan infrastruktuurin yleistä hyväksyntää; vaatii syrjäisimpienkin alueiden ja saarten rannikkoyhteisöjen sekä muiden sidosryhmien avointa ja tarkoituksenmukaista ottamista mukaan hankkeisiin; korostaa, kuinka tärkeää on vahvistaa suuren yleisön luottamusta uusiutuvan energian kykyyn turvata energiaomavaraisuus ja energian toimitusvarmuus; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään keskitettyjä asiointipisteitä, joista saa yksinkertaistettua tietoa merellä tuotettavan uusiutuvan energian läpimurtoteknologioiden demonstroitihankkeiden rahoitusmahdollisuuksista;

Merten aluesuunnitelmien sekä kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien yhteensovittaminen

47. panee merkille, että jotta merituulienergian tuotantokapasiteetti pohjoisilla vesillä riittäisi vastaamaan vuoden 2050 tavoitteita, siihen tarvittaisiin arvioiden mukaan 2,8 prosenttia merialasta; katsoo, että merellä tuotettavan uusiutuvan energian kehittäjien ottaminen mukaan prosessin varhaisessa vaiheessa auttaa jakamaan merialueet onnistuneesti; korostaa, että aluejako olisi tehtävä yhteisen merten aluesuunnittelun ja kansallisista rajoista riippumattoman rannikkoalueiden yhdenmetytyn käytön tuloksena; vaatii avointa prosessia ja mahdollisuutta tutustua alueellisiin merten aluesuunnitelmiin kaikkien sidosryhmien osallistumisen helpottamiseksi jo varhaisessa vaiheessa;

48. kiinnittää huomiota Horisontti 2020 -puiteohjelmasta rahoitettuun monikäyttöä Euroopan merillä koskevaan hankkeeseen (The Multi-Use in European Seas), jossa tarkastellaan mahdollisuuksia monikäyttöön EU:n viidellä merialueella Euroopan merillä; muistuttaa ohjeistuksestaan, jonka mukaan valtameren kestävä kehitys ei voi enää perustua vain yhden alan hallintoon vaan edellyttää kokonaisvaltaisempaa ja yhdenmetympää lähestymistapaa, sekä siitä, että monikäyttö ei rajoitu "saman" merialueen jakamiseen, vaan sen pitäisi kattaa infrastruktuurin ja muun omaisuuden yhteiskäyttö ja yhteiset toimet;

49. korostaa, että on kiireellistä varmistaa riittävä alue merellä tuotettavan uusiutuvan energian kehittämiseen, ja katsoo, että monikäyttöön liittyviä tarpeita olisi edistettävä ja kannustettava ennakoivasti julkisten sääntelyelinten toiminnan ja asianmukaisten tukiohjelmien avulla niin, että mennään huomattavasti aluesuunnitteluratkaisuja pidemmälle; huomauttaa, että merten aluesuunnitelmien laatimisen yhteydessä jäsenvaltioita kehoitettiin tavoittelemaan parhaan käytettävissä olevan tiedon ja laajan julkisen osallistumisen lisäksi myös mahdollisuuksia merialan toimintojen rinnakkaisuuteen;

50. toteaa, että asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti jäsenvaltioita vaadittiin toimittamaan kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmansa 31. joulukuuta 2019 mennessä ja edistymisraportti kahden vuoden välein; toteaa, että direktiivin 2014/89/EU mukaisesti jäsenvaltioita vaadittiin laatimaan merten aluesuunnitelmat 31. maaliskuuta 2021 mennessä; pitää valitettavana, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä toimittaneet merten aluesuunnitelmiaan, ja kehottaa komissiota ryhtymään toimiin; panee merkille vaaran, että kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ja merten aluesuunnitelmat eivät ole yhteensopivia aluejaon osalta; korostaa, että merten aluesuunnittelua koskeva direktiivi ja kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeva asetus sekä muu asiaa koskeva EU:n lainsäädäntö on sovittava pikaisesti yhteen; kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan ja laatimaan välittömästi merialueiden kehittämistä koskevia suunnitelmia vuodelle 2030 ja sen jälkeen;

51. pitää tässä yhteydessä myönteisenä strategian tavoitetta tarjota pitkän aikavälin puitteet, joilla edistetään merellä sijaitsevan infrastruktuurin ja muiden merialueiden käyttötapojen vankkaa rinnakkaiseloja ja joilla osallistutaan ympäristönsuojeluun;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita omaksumaan täysimääräisesti kokonaisvaltaisen elinkaariajattelun 300–450 gigawatin uusiutuvan energian tuotantoa merellä vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen toteuttamiskeinojen suunnittelussa ja täytäntöönpanossa;

53. kehottaa komissiota analysoimaan merellä sijaitsevien laitosten käytöstä poistamisen vaikutuksia sekä laatimaan tarvittaessa merellä sijaitsevan infrastruktuurin kestävää käytöstä poistamista koskevan EU:n strategian ympäristö- ja turvallisuusvaikutusten sekä taloudellisten vaikutusten minimoimiseksi; korostaa, että kyseisen strategian olisi sisällettävä olemassa olevan infrastruktuurin purkaminen ja katettava tuleva käytöstä poistaminen; painottaa, että EU:n laajuisia oikeudellista kehystä tarvitaan ainoastaan, jos analyysin perusteella jäsenvaltioiden nykyisessä lainsäädännössä ja välineissä havaitaan merkittäviä puutteita; kehottaa komissiota luomaan yksinkertaisen valvontakehyksen, jolla voidaan varmistaa avoin ja tehokas raportointi merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönoton edistymisestä, jotta saadaan selville, ovatko jäsenvaltiot saavuttamassa vuosien 2030 ja 2050 gigawattitavoitteet; katsoo, että komission olisi raportoitava parlamentille uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin raportointivaatimusten mukaisesti siitä, onko merellä tuotettavan uusiutuvan energian käyttöönotto edennyt suunnitellusti;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

54. vetoaa EU:n laajuisen, tuuliturbiinien lapojen kaatopaikalle sijoittamista koskevan kiellon käyttöön ottamiseksi vuoteen 2025 mennessä kiertotalouden saavuttamiseksi, maaperään ja meriin kohdistuvien haitallisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi ja maaperän suojelun tason parantamiseksi;

Markkinoiden rakenne

55. korostaa, että uusiutuvan energian tuotannon käynnistyminen merellä riippuu hyvin suunniteltujen markkina-sääntöjen asianmukaisesta soveltamisesta ja vakaasta sääntelykehyksestä, sillä tällaiset investoinnit ovat pitkäaikaisia; korostaa, että merituulivoiman kustannukset ovat laskeneet merkittävästi kahden viime vuosikymmenen aikana, ja kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan parhaat mahdolliset puitteet merituulivoiman markkinaehtoiselle kehittämiselle; korostaa, että jos fossiilisten polttoaineiden käytöstä ja niiden tukemisesta ei luovuta mahdollisimman pian ja jos merituulivoiman tuotantoa ei lisätä merkittävästi, uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttaminen ja ilmaston lämpenemisen rajoittaminen alle 1,5 celsiusasteeseen vuosisadan loppuun mennessä on mahdotonta;

56. kehottaa arvioimaan merellä tuotettavan uusiutuvan energian tuottamisesta ja siirtämisestä aiheutuvien kustannusten ja hyötyjen jakamista kestäväällä ja sosioekonomisesti hyväksyttävällä tavalla ja varmistamaan asianmukaiset kannustimet ja vakaan sääntelykehysten hankkeiden kehittäjille; korostaa, että epävarmuus kustannusten ja hyötyjen jakautumisesta estää yrityksiä käynnistämästä merellä tuotettavaan uusiutuvaan energiaan liittyviä hankkeita; kehottaa komissiota nopeuttamaan merellä toteutettavien hybridihankkeiden kustannusten ja hyötyjen jakamista koskevien EU:n ohjeiden julkaisemista;

57. korostaa, että EU:n olemassa olevilla rahoitusvälineillä, kuten Verkkojen Eurooppa -välineellä, voidaan tukea tarvittavan rahoituksen käyttöönottoa rajatylittävien uusiutuvaan energian perustuvien ratkaisujen ja yhteishankkeiden tukemiseksi EU:ssa; muistuttaa, että Verkkojen Eurooppa -välineestä voi saada tukea merellä sijaitsevien tuotantolaitosten mahdollisten sijoituspaikkojen kartoittamiseen sekä tarvittavien tutkimusten rahoittamiseen ja rakennustöihin, jos hankkeeseen osallistuu vähintään kaksi EU:n jäsenvaltiota;

58. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltiota tarvittaessa sisällyttämään merellä tapahtuvan uusiutuvan energiantuotannon hankkeita kansallisiin elpymis- ja palautumissuunnitelmiinsa ja muihin EU-rahoitteisiin kansallisiin ohjelmiin;

59. kehottaa tarkistamaan EU:n sähkömarkkinoita koskevaa nykyistä sääntelykehystä, jotta voidaan helpottaa uusiutuvan energian tuotannon käynnistymistä merellä ja poistaa keinotekoiset kaupan esteet, kiinteät hinnat, tuet ja muut markkinoita vääristävät mekanismit, jotka estävät merellä tuotettavan uusiutuvan energian lisääntyvää ja onnistunutta integrointia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita analysoimaan huolellisesti mahdollisuutta perustaa erityisiä merellä sijaitsevia tarjousalueita ja analysoimaan olemassa olevia tarjousalueita sekä selvittämään niiden soveltuvuutta merellä tuotettavan uusiutuvan energian kasvavan kapasiteetin integroimiseen; kehottaa komissiota määrittämään olemassa olevat sääntelymekanismit, joilla onnistuneesti edistetään merellä tuotettavan uusiutuvan energian integrointia hyvin toimiviin energiemarkkinoihin osana tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavaa mallia, mukaan lukien hybridihankkeiden ja uusien yhteistyömuotojen helpottaminen; kehottaa komissiota tarkastelemaan hybridihankkeiden parempia kehittämis-edellytyksiä, jotta voidaan varmistaa merellä tuotettavan uusiutuvan energian hybridihankkeiden parempi ja nopeampi täytäntöönpano ja joustavammat ehdot innovoinnin tehostamiseksi, mukaan lukien uudet omaisuusluokat, erityisesti kahden tai useamman markkinan yhdysjohtoihin liitettyjen merituulipuistojen osalta; toteaa, että tariffeissa olisi otettava huomioon riskit, jotka liittyvät uuden teknologian saattamiseen teolliseen käyttöön ensimmäistä kertaa;

60. korostaa, että markkinoiden rakenteen on oltava täysin yhteensopiva merellä tapahtuvan uusiutuvan energiantuotannon rakenteiden kanssa, mukaan lukien tarve varmistaa merellä tapahtuvan uusiutuvan energiantuotannon tarjousalueiden optimaalinen määrittäminen; katsoo, että merellä tapahtuvaan uusiutuvaan energiantuotantoon liittyvään siirtoinfrastruktuuriin olisi sovellettava eriyttämissääntöjä, joissa on määritelty selvästi eritellen järjestelmävastuuta koskevat roolit ja vastuut, kolmannen osapuolen pääsy sekä avoimet tariffit ja ehdot, sillä tämä hyödyttäisi sisämarkkinoita ja energiaunionia;

61. toteaa, että siirtyminen puhtaaseen energiaan edellyttää koko arvoketjun kestävyys ja hiilijalanjäljen huomioon ottamista merellä tapahtuvassa uusiutuvan energian tuotannossa ja muiden energiateknologioiden käytössä; korostaa, että merellä tapahtuvan energiantuotannon tarjouskilpailumenettelyihin olisi sisällyttävä kestävyyskriteerejä;

62. toteaa, että uusiutuva vety on avainasemassa EU:n tiellä kohti hiilineutraaliutta vuoteen 2050 mennessä; painottaa, että merellä tapahtuvalla uusiutuvan energian tuotannolla on jo yksin hankkeiden mittakaavan ja suuren kapasiteetin vuoksi olennainen merkitys uusiutuvan vedyn tuotannon lisäämisessä; katsoo, että tutkimus- ja kehittämistoimintaa on tuettava, jotta teollisuudella on kannusteita saattaa uusiutuva vetyä markkinoille laajojen kaupallisten hankkeiden avulla ja luoda siten todellista ja kestävä kysyntää vaikeilla aloilla;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

o

o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0033

SEU-sopimuksen 50 artiklan täytäntöönpanon arviointi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 SEU-sopimuksen 50 artiklan täytäntöönpanon arvioinnista (2020/2136(INI))**

(2022/C 342/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 50 ja 8 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 218 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle antaman ilmoituksen aikomuksestaan erota Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä SEU 50 artiklan 2 kohdan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan nojalla,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston (artikla 50) 29. huhtikuuta 2017 antamat suuntaviivat Yhdistyneen kuningaskunnan toimitettua SEU 50 artiklan mukaisen ilmoituksen, 15. joulukuuta 2017 antamat suuntaviivat brexit-neuvottelujen toista vaihetta varten ja 23. maaliskuuta 2018 antamat suuntaviivat EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen, jossa annetaan ohjeet sopimuksen neuvottelemiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä, sekä luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kyseisen jäsenvaltion Euroopan unionista eroamiseen sovellettavia yksityiskohtaisia määräyksiä koskevan sopimuksen tekemiseksi 22 päivänä toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen täydentämisestä 29. tammikuuta 2018 annetun neuvoston päätöksen, jossa annetaan täydentäviä ohjeita sopimuksen neuvottelemiseksi,
- ottaa huomioon luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa uuden kumppanuussopimuksen tekemiseksi 25. helmikuuta 2020 annetun neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/266 ⁽¹⁾ sekä sen lisäyksessä olevat, julkistetut ohjeet uuden kumppanuuden neuvottelemiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa 5. huhtikuuta 2017 neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta ⁽²⁾, 3. lokakuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽³⁾, 13. joulukuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽⁴⁾, 14. maaliskuuta 2018 EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista ⁽⁵⁾, 18. syyskuuta 2019 Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽⁶⁾, 15. tammikuuta 2020 Yhdistyneen kuningaskunnan erosopimuksen kansalaisten oikeuksia koskevien määräysten täytäntöönpanosta ja seurannasta ⁽⁷⁾ ja 12. helmikuuta 2020 ehdotuksesta valtuutuksen antamiseksi aloittaa neuvottelut uudesta kumppanuudesta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2020 antamansa suosituksen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa uudesta kumppanuudesta käytäviä neuvotteluja varten ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 58, 27.2.2020, s. 53.⁽²⁾ EUVL C 298, 23.8.2018, s. 24.⁽³⁾ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 2.⁽⁴⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 32.⁽⁵⁾ EUVL C 162, 10.5.2019, s. 40.⁽⁶⁾ EUVL C 171, 6.5.2021, s. 2.⁽⁷⁾ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 21.⁽⁸⁾ EUVL C 294, 23.7.2021, s. 18.⁽⁹⁾ EUVL C 362, 8.9.2021, s. 90.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 29. tammikuuta 2020 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman esityksestä neuvoston päätökseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen tekemisestä ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon komission 16. huhtikuuta 2019 antaman julkilausuman Euroopan parlamentin täysistunnolle,
 - ottaa huomioon sopimuksen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä ⁽¹¹⁾, jäljempänä ”erosopimus”, ja siihen liitetyn poliittisen julistuksen kehyksestä Euroopan unionin ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan tulevalle suhteelle ⁽¹²⁾, jäljempänä ”poliittinen julistus”,
 - ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2018 annetun Eurooppa-neuvoston päätöksen (EU) 2018/937 Euroopan parlamentin kokoonpanosta ⁽¹³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 10. joulukuuta 2018 antaman tuomion asiassa C-621/18, Andy Wightman ym. v. Secretary of State for Exiting the European Union, ECLI:EU:C:2018:999,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun selvityksen ”Article 50 TEU in practice: How the EU has applied the ‘exit’ clause” marraskuulta 2020,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin kansalaisoikeuksien sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden politiikkayksikön tilaaman tutkimuksen ”Interpretation and implementation of Article 50 TEU – Legal and institutional assessment” maaliskuulta 2021,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin hallitusten ja monenvälisten neuvottelujen muiden osanottajien välillä 10. huhtikuuta 1998 tehdyn Belfastin sopimuksen, jäljempänä ”pitkänperjantain sopimus”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A9-0357/2021),
- A. toteaa, että tämän mietinnön tarkoituksena on analysoida, miten SEU 50 artiklan määräyksiä on tulkittu ja sovellettu ja miten Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamista koskeva mainitun artiklan mukainen menettely järjestettiin ja toteutettiin, ja käsitellä tässä yhteydessä muun muassa saatuja EU:n oikeuteen ja Euroopan unionin toimintaan liittyviä kokemuksia;
- B. katsoo, että SEU 50 artiklan täytäntöönpanon tarkastelu auttaa ymmärtämään paremmin EU:n perustuslaillisen identiteetin keskeisiä osatekijöitä, Euroopan yhdentymistä ohjaavia periaatteita sekä päätöksenteon riippumattomuuden ja sääntelyoikeuden tärkeyttä, jotka olisi kaikki otettava huomioon tulevien perussopimusten muutosten yhteydessä;
- C. ottaa huomioon, että tarjoamalla jäsenvaltioille nimenomaisesti yksipuolisen oikeuden eroon, jonka ainoana ehtona on valtion oman valtiosäännön asettamien vaatimuksien noudattaminen, SEU 50 artikla puuttui unionista eroamista koskevaan epävarmuuteen ja monitulkintaisuuteen;
- D. ottaa huomioon, että SEU 50 artiklassa vahvistetaan ainoa menettely, jonka nojalla jäsenvaltio voi laillisesti erota unionista, määräämällä nimenomaisesti eroamisesta EU:n oikeuden nojalla;

⁽¹⁰⁾ EUVL C 331, 17.8.2021, s. 38.

⁽¹¹⁾ EUVL L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁽¹²⁾ EUVL C 34, 31.1.2020, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL L 165 I, 2.7.2018, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- E. katsoo, että SEU 50 artiklassa ei ole lainkaan tai ainakaan riittävän selkeää mainintaa monista menettelyyn liittyvistä näkökohdista, jotka nousivat esiin Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamisen yhteydessä;
- F. ottaa huomioon, että SEU 50 artiklassa ei aseteta mitään muodollisia vaatimuksia, jotka koskevat ilmoitusta aikomuksesta erota unionista, ilmoituksen määräaikaa tai sen peruuttamista; ottaa huomioon, että 50 artiklassa ei nimenomaisesti määrätä siirtymäjärjestelyjen mahdollisuudesta;
- G. ottaa huomioon, että SEU 50 artiklassa ei määritellä erityisiä vaatimuksia SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisen kahden vuoden määräajan mahdolliselle pidentämiselle, mikä näin mahdollistaa neuvotteluprosessin joustavuuden;
- H. ottaa huomioon, että SEU 50 artiklassa vahvistetaan EU:n jäsenyyden olevan vapaaehtoinen, mikä tarkoittaa, että jäsenvaltiota ei voida pakottaa jäämään tai eroamaan; ottaa huomioon, että päätös erota unionista on jäsenvaltion suvereeni päätös, joka tehdään eroavan valtion oman valtiosäännön mukaisesti;
- I. katsoo, että vilpittömän yhteistyön periaate edellyttää ilmoituksen jättämistä heti kun eropäätös on tehty;
- J. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin selvensi asiassa *Andy Wightman ym. v. Secretary of State for Exiting the European Union* 10. joulukuuta 2018 antamassaan tuomiossa, että eroava jäsenvaltio on vapaa yksipuolisesti peruuttamaan ilmoituksensa aikomuksestaan erota unionista niin kauan kuin perussopimuksia edelleen sovelletaan tuohon jäsenvaltioon;
- K. ottaa huomioon, että SEU 50 artiklassa ei selvästi sanota, sovelletaanko SEUT 218 artiklaa muilta osin kuin sen 3 kohdan osalta;
- L. ottaa huomioon, että siitä huolimatta, että kansalaisten enemmistö Skotlannissa ja Pohjois-Irlannissa äänesti jäämisen puolesta, brittien ilmaisevaa tahtoa erota EU:sta kunnioitettiin SEU 2 artiklassa ilmaistujen vapauden ja kansanvallan peruseriaatteiden mukaisesti;
- M. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestyksen yhteydessä ei toteutettu riittävästi valistuskampanjoita, minkä vuoksi kansalaisille ei missään vaiheessa annettu selkeää kuvaa suhteesta, joka heidän maansa ja EU:n välillä olisi eron jälkeen, ja heitä johdettiin usein harhaan eroamisen vaikutuksista erityisesti Pohjois-Irlannin osalta; toteaa tämän paljastaneen väärän tiedon aiheuttamat riskit ja haasteet;
- N. ottaa huomioon, että SEU 50 artikla antaa unionin toimielimille poikkeuksellisen horisontaalisen toimivallan neuvotella sopimuksesta, joka kattaa kaikki jäsenvaltion eron järjestämisen kannalta välttämättömät kysymykset;
- O. katsoo, että kaikilla EU:n toimielimillä oli eroprosessissa keskeinen asema SEU 50 artiklan määräysten tulkinnassa ja soveltamisessa, toimielinten häiriöiden minimoinnissa, jäsenvaltioiden välisen yhtenäisyyden turvaamisessa ja hallitun eron varmistamisessa;
- P. katsoo, että komission pääneuvottelijan Michel Barnierin omaksuma kaksivaiheinen toimintatapa osoittautui oikeaksi;
- Q. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen mukaan Euroopan parlamentti edustaa suoraan kansalaisia unionin tasolla; ottaa huomioon, että parlamentti on osa SEU 50 artiklan mukaista päätöksentekomenettelyä ja huolehtii yleisestä poliittisesta valvonnasta SEU 14 artiklan mukaisesti, minkä vuoksi sen olisi osallistuttava tiiviisti eroneuvotteluihin, jotta se voi antaa hyväksyntänsä SEU 50 artiklan mukaisesti;
- R. ottaa huomioon, että aivan kuin kaikkien SEUT 218 artiklan 3 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen neuvoteltujen kansainvälisten sopimusten yhteydessä parlamentilla on SEU 50 artiklassa määrättyssä menettelyssä vähäinen rooli, joka rajoittuu mahdollisen erosopimuksen hyväksymiseen; toteaa, että näistä rajoituksista huolimatta parlamentti osallistui eroprosessiin aktiivisesti sen alusta saakka ja sitoutui suojelemaan EU:n kansalaisten etuja ja turvaamaan Euroopan unionin yhtenäisyyden koko prosessin aikana;
- S. toteaa, että parlamentilla oli keskeinen rooli prosessin aikana siinä, että se edusti kaikkia EU:n kansalaisia, sekä EU-27:stä että Yhdistyneestä kuningaskunnasta;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- T. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan erolla oli vaikutusta Euroopan parlamentin kokoonpanoon Eurooppa-neuvoston päätöksen (EU) 2018/937 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- U. ottaa huomioon, että eroprosessi on johtanut ennakoimattomuuteen ja luonut haasteita EU:n ja eroavan jäsenvaltion ohella myös ja aivan erityisesti niille kansalaisille ja yhteisöille, joihin ero välittömimmin vaikuttaa; ottaa huomioon, että tämän epävarmuuden taloudelliset ja sosiaaliset kustannukset ovat osoittautuneet erittäin korkeiksi ja luoneet myös paineita EU:n ja eroavan jäsenvaltion välisille poliittisille suhteille; katsoo, että eroprosessin aikana voitaisiin saavuttaa suurempi varmuus muun muassa edellyttämällä, että eropäätöksestä tehtävään ilmoitukseen olisi liitettävä suunnitelma eroavan jäsenvaltion tavoittelemasta tulevasta suhteesta;
- V. katsoo, että unionin toimielimet ovat kaikin keinoin pyrkineet välttämään eroprosessin politisoitumista mutta SEU 50 artiklan mukainen ero on silti luonteeltaan poliittinen, sillä sen perustana ja taustalla ovat EU:n jäsenyyttä ja/tai suhdetta EU:hun koskevat perusvalinnat;
- W. toteaa, että jäsenvaltion eroaminen Euroopan unionista aiheuttaa merkittävän poliittisen, taloudellisen ja sosiaalisen häiriön, jonka kielteisiä seurauksia voidaan lieventää vain osittain huolellisesti suunnitelluilla ja neuvotelluilla hallituilla erojärjestelyillä;
- X. toteaa, että poliittisessa julistuksessa kehyksestä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevalle suhteelle vahvistetaan parametrit kunnianhimoiselle, laajalle, syvälle ja joustavalle kumppanuudelle, joka kattaa ulkopoliittikan, turvallisuuden ja puolustuksen ja niihin liittyvien alojen yhteistyön;
- Y. ottaa huomioon, että erosopimuksen voimaantulon jälkeen SEU 49 artikla tarjoaa ainoan laillisen keinon Yhdistyneelle kuningaskunnalle liittyä uudelleen EU:n jäseneksi;
- Z. ottaa huomioon, että SEU 8 artiklassa korostetaan EU:n ja sen naapurimaiden välistä erityissuhdetta;
- AA. ottaa huomioon, että parlamentin työjärjestyksen mukaan unionista eroamisen seuraukset toimielinten kannalta kuuluvat perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan vastuualueeseen;

Ennennäkemätön prosessi

1. korostaa, että yhden jäsenvaltion ero on ollut ennennäkemätön ja äärimmäisen kriittinen prosessi Euroopan unionille;
2. tunnustaa Yhdistyneen kuningaskunnan eron Euroopan unionista mutta pitää sitä silti valitettavana;
3. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-jäsenyydestä luopumisen historiallinen merkitys ei saanut eikä saa unionia poikkeamaan yhdentymisprosessista, sillä SEU 50 artiklassa annetaan EU:n oikeusjärjestystä koskevat takeet ja suojataan Euroopan yhdentymisen keskeiset tavoitteet;
4. korostaa, että SEU 50 artiklan määräykset sekä tapa, jolla niitä on tulkittu ja pantu täytäntöön, heijastelevat ja ylläpitävät yhteisiä arvoja ja tavoitteita, jotka muodostavat unionin perustan ja joita ovat erityisesti vapaus, kansanvalta ja oikeusvaltio;
5. katsoo, että SEU 50 artikla on tavoitteidensa mukaisesti turvannut jäsenvaltioiden suvereenin oikeuden erota Euroopan unionista ja siten nimenomaisesti vahvistanut EU:n jäsenyyden vapaaehtoisuuden sekä turvannut Yhdistyneen kuningaskunnan hallitun eron unionista samalla kun se on mahdollistanut tiiviimmän suhteen rakentamisen EU:n ja kolmannen maan asemassa olevan Yhdistyneen kuningaskunnan välille;

EU:n painopisteet

6. katsoo, että yleisesti ottaen SEU 50 artiklan ja Yhdistyneen kuningaskunnan unionista irtaantumiseksi käytyjen eroneuvottelujen tavoitteet saavutettiin, sillä niiden myötä kyettiin tarjoamaan oikeusvarmuutta, minimoimaan aiheutuneet häiriöt ja tarjoamaan selkeä visio tulevasta kansalaisille ja oikeushenkilöille varmistamalla hallittu ero ja samalla suojelemaan Euroopan unionin, sen kansalaisten ja sen jäsenvaltioiden loukkaamattomuutta ja etuja;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

7. katsoo, että painopisteiden nopea ja pitävä määrittäminen Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen yhteydessä ja erityisesti eroprosessin koskettamien miljoonien Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien EU:n kansalaisten ja EU:ssa asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksien suojele, Irlannin saaren erityisolosuhteiden huomioiminen ja yhteinen taloudellinen selvitysratkaisu olivat avainasemassa prosessin jäsentelyssä ja sen unioniin kohdistuvien vaikutusten vakauttamisessa; katsoo kuitenkin, että neuvottelujen aikana olisi pitänyt määrittellä selkeämmin, miten ratkaistaan riidat, joita erosopimuksen soveltamisesta saattaa seurata, erityisesti unionin tuomioistuimen aseman osalta;
8. uskoo, että tehtävien jakaminen selkeästi toimielinten välillä sekä komission ja sen pääneuvottelijan omaksuma ennennäkemättömän osallistava ja läpinäkyvä lähestymistapa muun muassa parlamenttia kohtaan olivat keskeisiltä osin ylläpitämässä johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä EU:ssa sekä sen jäsenvaltioiden keskuudessa, edistämässä EU:n keskeisten tavoitteiden ja etujen toteutumista neuvotteluissa ja turvaamalla unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä;
9. kiittää keskeisiä institutionaalisia toimijoita siitä, että ne turvasivat 27 jäsenvaltion sekä unionin toimielinten sisäisen ja niiden välisen yhtenäisyyden ja siten kunnioittivat eron luonnetta unionin prosessina;
10. katsoo, että unionin edut on suojattu menettelyn strategisen organisoinnin ja eri vaiheiden välisen ehdollisuuden ansiosta; viittaa etenkin neuvottelujen jaksottamiseen siten, että aluksi neuvoteltiin erojärjestelyjä koskevasta sopimuksesta, tämän jälkeen siirryttiin käsittelemään siirtymäjärjestelyjä ja neuvottelut päättyivät sopimukseen EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä uutta ja tiivistä kumppanuutta koskevasta kokonaisvaltaisesta yhteisymmärryksestä, jonka mahdollisti merkittävä edistyminen neuvotteluissa kansalaisten oikeuksista, Irlannin ja Pohjois-Irlannin kysymyksestä, taloudellisesta selvitysratkaisusta sekä SEU 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisen perustellusta ja merkityksellisestä soveltamisesta;
11. arvostaa sitä, että neuvotteluissa Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa painotettiin kansalaisten oikeuksia, jotka ovat nyt ja vastaisuudessa merkittävä huolenaihe, ja että erojärjestelyjen asiaa koskevasta luvusta päästiin sopuun neuvottelujen melko varhaisessa vaiheessa, sillä 19. maaliskuuta 2018 julkaistu erosopimusluonnoksen ensimmäinen versio sisälsi kaikilta osin sovitun toisen osan kansalaisten oikeuksista, myös sen määräysten välittömästä vaikutuksesta, sekä kansalaisten oikeuksia koskevien määräysten kuulumisesta unionin tuomioistuimen toimivaltaan;
12. korostaa, että unioni totesi jo prosessin alussa selkeästi, että Irlannin saaren erityinen tilanne ja tarve turvata pitkänperjantain sopimus ja lieventää Yhdistyneen kuningaskunnan eron Irlantiin kohdistuvia vaikutuksia olivat koko EU:ta koskevia kysymyksiä;
13. katsoo, että eroa seurannut ajallisesti rajattu siirtymäaika, jonka kuluessa eron jälkeen sovellettiin edelleen sääntelyä, talousarviota, valvontaa, oikeudenkäyttöä ja täytäntöönpanoa koskevia nykyisiä EU:n välineitä ja rakenteita, oli molempien osapuolien edun mukainen sekä helpotti tulevaa suhdetta koskevia neuvotteluja ja siirtymistä siihen;
14. muistuttaa, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevaa suhdetta koskeva kehys määriteltiin erosopimukseen liitettyssä poliittisessa julistuksessa, joka sisältää molempien osapuolten vahvistamat selkeät määräykset yhteistyöstä ulkopoliittikan, turvallisuuden ja puolustuksen aloilla;
15. pitää valitettavana, että koska poliittinen julistus ei ole oikeudellisesti sitova, Yhdistyneellä kuningaskunnalla oli oikeudelliset perusteet olla käsittelemättä sen keskeistä sisältöä erityisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevilta osin ja näin ollen kyseiset osa-alueet eivät olleet mukana neuvotteluissa;

Eroava jäsenvaltio

16. katsoo kuitenkin, että Yhdistyneen kuningaskunnan kannalta eroprosessille oli ominaista pitkittynyt epävarmuus alusta alkaen neuvottelujen päättymiseen asti, mikä näkyi muun muassa kansanäänestyksen ja SEU 50 artiklan mukaisen eroamisilmoituksen välisenä viipeenä; uskoo, että tämä epävarmuus vaikutti kansalaisiin ja talouden toimijoihin erityisesti Irlannin saarella; katsoo, että sopimuksettoman eron luoman uhkakuvan synnyttäminen vaaransi vakavasti hallitun eron mahdollisuuden;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

17. katsoo tältä osin, että unionista eroamista koskevan päätöksen poliittiset ja taloudelliset seuraamukset ovat merkittäviä; uskoo, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ollut aidosti ja kattavasti arvioinut näitä seuraamuksia ennen eropäätöstä, minkä johdosta se ei ollut riittävästi valmistautunut menettelyyn; uskoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla oli hatarat tiedot Euroopan unionista eikä heille tiedotettu asianmukaisesti unionista eroamista koskevan päätöksen kauaskantoisista seurauksista;

18. katsoo, että SEU 50 artiklan määräyksiin ilmoituksesta ja SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisen määräajan pidentämisestä on suhtauduttu riittävän joustavasti, jotta on voitu vastata Yhdistyneen kuningaskunnan toisiaan seuranneiden hallitusten poliittiseen epäröintiin ja epäjohtonmukaisuuksiin, samalla kun on onnistuttu säilyttämään eroprosessin eheys ja ylläpitämään unionin oikeusjärjestystä;

19. muistuttaa, että eropäätös on jäsenvaltion suvereeni oikeus ja että unioni on veloitettu tunnustamaan eroa hakevan valtion aikomuksen; huomauttaa, että SEU 50 artiklassa ei täsmennetä eikä siten rajoiteta millään tavoin eroaikaista tehtävän ilmoituksen muotoa; uskoo tähän liittyen, että jos jäsenvaltio ei noudata EU:n oikeutta ja/tai ilmaisee aikeensa kieltäytyä soveltamasta perussopimuksia tai tunnustamasta unionin tuomioistuimen tuomiovaltaa ja kunnioittamasta sen tuomioita, kyseessä on selkeä osoitus haluttomuudesta noudattaa EU:n jäsenyyteen liittyviä velvoitteita;

20. huomauttaa, että eroaminen Euroopan unionista on luonteeltaan monimutkainen prosessi ja että eroavan jäsenvaltion tekemät poliittiset valinnat, jotka koskevat sen tulevia suhteita unioniin, voivat tehdä siitä entistä monimutkaisemman;

Hallitun eron merkitys

21. katsoo, että siitä huolimatta, ettei ero edellytä eroavan jäsenvaltion ja unionin välistä sopimusta, Yhdistyneen kuningaskunnan eroprosessi osoittaa, miten tärkeää on tehdä sopimus erojärjestelyistä erityisesti asianomaisten kansalaisten oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi;

22. katsoo, että EU:n toimet tekivät kaikkensa ja täyttivät velvollisuutensa varmistaa sopimuksen aikaansaaminen; kiittää sopimuksettoman eron välttämiseksi nähtyä vaivaa; toteaa tältä osin, että mikäli sopimusta ei saavuteta, ero tulee SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti voimaan kahden vuoden kuluttua siitä, kun neuvosto on saanut ilmoituksen; korostaa, että SEU-sopimuksessa ei ole määräyksiä sopimuksettoman ja hallitsemattoman eron varalle;

23. korostaa, että koska EU:n sisämarkkinat ovat pitkälle yhdentyneet, yhden jäsenvaltion ero vaikuttaa kaikkiin taloudellisen toiminnan aloihin ja EU:ssa, jäsenvaltioissa ja paikallisesti on tarpeen tehdä kaikilla tasoilla oikeudellisia ja hallinnollisia mukautuksia; toteaa jälleen pitävänsä tärkeänä komission ja jäsenvaltioiden kaikilla julkishallinnon tasoilla tekemää työtä ja toimia tietoisuuden lisäämiseksi ja kansalaisten ja yksityisen sektorin valmisteleminen julkaisemalla monia yksittäisten sidosryhmien brexitiin valmistautumista koskevia ilmoituksia ja hyväksymällä hyvissä ajoin yksipuolisia ja väliaikaisia varautumistoimenpiteitä, jotta voitiin ottaa huomioon sopimuksettoman ja hallitsemattoman eron mahdollisuus;

24. toteaa, että SEU-sopimuksessa ei esitetä aineellisia vaatimuksia, jotka koskevat eroavan jäsenvaltion ja unionin välisen suhteen kehystä ja sen kytköstä erojärjestelyihin; muistuttaa kuitenkin, että SEU 50 artiklan 2 kohdan mukaan erosopimuksessa on otettava huomioon puitteet, jotka sääntelevät eroavan valtion myöhempiä suhteita unioniin;

25. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan tapauksessa SEU 50 artiklan 3 kohdassa määrätty jäsenvaltion eroilmoituksesta alkava kahden vuoden määräaika, jonka kuluttua perussopimuksia lakataan soveltamasta eroavaan jäsenvaltioon, osoittautui liian lyhyeksi hallitun eron toteuttamiseksi, koska pidettiin tarpeellisenä pidentää tätä ajanjaksoa kolmeen kertaan ja ottaa vielä sen jälkeen käyttöön siirtymäaika; muistuttaa, että tätä määräaika voidaan pidentää SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti; katsoo, että määräajan pidennys mahdollistaa neuvottelujen jatkamisen, jotta vältetään sopimukseton tila; palauttaa kuitenkin mielen, että kyseisen kahden vuoden ajanjakson ja sen pidennysten aikana kansalaiset, talouden toimijat, jäsenvaltiot ja kolmansien maiden kauppakumppanit joutuivat toimimaan ennennäkemättömässä ja pitkätyyisessä oikeudellisessa epävarmuudessa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

26. panee merkille, että jäsenvaltion eroaminen on aiheuttanut ennennäkemättömiä oikeudellisia seurauksia EU:n kansainvälisille sitoumuksille erityisesti siksi, että Maailman kauppajärjestössä (WTO) sovitut tariffikiintiöt oli neuvoteltava uudelleen eroavan jäsenvaltion kiintiöosuuden huomioon ottamiseksi, jolloin kolmannet maat saattoivat esittää aiempaa laajempaa markkinoille pääsyä koskevia vaatimuksia; katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan eron yhteydessä tehty EU:n tariffikiintiöiden jako hoidettiin periaatteessa hyvin hyväksymällä ensin sisäinen säädös (erityisesti asetus (EU) 2019/216⁽¹⁴⁾), jossa vahvistettiin uuden jaon mukaiset EU:n tariffikiintiöt, ja neuvottelemalla tämän jälkeen WTO:ssa kolmansien maiden kanssa, vaikka WTO-tasolla sovittuja tulliliiton hajoamista käsitteleviä oikeudellisia määräyksiä ei olekaan;

SEU 50 artiklan mukainen jousto

27. katsoo, että SEU 50 artiklassa on löydetty hyvä tasapaino oikeudellisesti kestävä eroprosessin varmistamisen ja kulloisiinkin olosuhteisiin mukautumisessa tarvittavan poliittisen jouston turvaamisen välillä; toteaa kuitenkin, että SEU 50 artiklan määräykset eivät ole riittävän yksityiskohtaisia seuraavien näkökohtien osalta:

- muodolliset vaatimukset eroaikomusta koskevalle ilmoitukselle ja nimenomainen mahdollisuus peruuttaa ilmoitus
- SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisen kahden vuoden määräajan pidentämistä koskevat asianmukaiset puitteet, jotka mahdollistavat joustavuuden neuvotteluissa vilpittömän yhteistyön periaatetta noudattaen
- vaikutukset, joita aiheutuu velvoitteesta ottaa huomioon tulevaa suhdetta koskeva kehys
- SEUT 218 artiklan määräysten soveltaminen erityisesti sen suhteen, mikä on Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin tuomioistuimen rooli
- mahdolliset siirtymäjärjestelyt;

28. pitää valitettavana sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroaminen tarkoitti kokonaisen EU:n kansalaisten yhteisön poistumista; muistuttaa, että Euroopan parlamentti kannatti erityisen aktiivisesti ja kävi aktiivista vuoropuhelua kansalaisten ja heitä edustavien järjestöjen kanssa, kun sen valiokunnat ja brexit-ohjausryhmä järjestivät kuulemistilaisuuksia ja kokouksia ja pyrkivät näin antamaan kansalaisille mahdollisuuden tuoda esiin huolensa ja odotuksensa eroprosessin aikana; katsoo kuitenkin, että EU:n toimielimet olisivat voineet tiedottaa kansalaisille ahkerammin eroprosessin eri vaiheissa;

29. katsoo, että koska eroprosessi ei ole ennakoitavissa, eroamista koskevilla SEU-sopimuksen määräyksillä olisi varmistettava oikeusvarmuus niille runsaslukuisille EU:n kansalaisille ja eroavan jäsenvaltion kansalaisille, joihin ero vaikuttaa, turvaamalla heidän EU:n oikeuden perusteella saamansa oikeudet ja varmistamalla tehokas täytäntöönpanojärjestelmä sulkematta pois seurantamekanismien luomisen ja tiedotuskampanjoiden mahdollisuutta; korostaa, että asianomaisille kansalaisille, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville kansalaisille, on tiedotettava hyvissä ajoin ja asianmukaisesti heidän eroon liittyvistä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;

30. katsoo, että kun otetaan huomioon unionista eroamista koskevan päätöksen luonne ja sen syväiset vaikutukset eroavan jäsenvaltion kansalaisiin, lopullisen eroamispäätöksen vahvistavan kansanäänestyksen järjestäminen voi olla tärkeä kansanvallan tae; katsoo, että vahvistuksen saaminen kansalaisilta tälle lopulliselle valinnalle on ratkaisevan tärkeää myös siinä tapauksessa, että neuvottelut erosopimuksesta epäonnistuvat ja ollaan päätymässä sopimuksettomaan eroon; katsoo, että tämän prosessin kuluessa olisi toteutettava kaikki mahdolliset toimet, jotta voidaan välttää disinformaatio, ulkomainen sekaantuminen ja epäselvytykset rahoituksessa;

Toimielinten rooli eroprosessissa

31. katsoo, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot yhdessä ovat olleet vastaanottavaisia ja noudattaneet johdonmukaista ja yhtenäistä toimintatapaa tarjoamalla oikea-aikaisia, selkeitä ja hyvin jäsenyntyä määritelmiä eroprosessin eri näkökohtiin, myös niihin, joita ei nimenomaisesti mainita SEU 50 artiklassa, erityisesti neuvottelujen tavoitteisiin ja pääperiaatteisiin, EU:n toimivaltuuksiin jäsenvaltion eroon liittyvissä kysymyksissä, neuvottelujen jaksottamiseen, erosopimuksen laajuuteen, siirtymäjärjestelyihin sekä tulevan suhteen kehukseen;

⁽¹⁴⁾ EUVL L 38, 8.2.2019, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

32. korostaa, että parlamentilla on ollut keskeinen asema koko eroprosessissa ja se on osallistunut aktiivisesti strategioiden määrittämiseen sekä EU:n ja sen kansalaisten etujen ja prioriteettien suojaamiseen esittämällä asianmukaisesti perusteltuja päätöslausemia aina siitä asti kun alettiin valmistella Yhdistyneen kuningaskunnan EU:n jäsenyyttä koskevaa kansanäänestystä; muistuttaa tässä yhteydessä, että parlamentin toimia kanavoi pääasiassa puheenjohtajakokouksen 6. huhtikuuta 2017 asettama brexit-ohjausryhmä, jota valiokunnat sekä puheenjohtajakokous tukivat ja jonka työhön ne tiiviisti osallistuivat;

33. korostaa, että parlamentti toimi kokonaisuutena ja yhtenäisesti valvoessaan eroprosessia niin poliittisten elintensä kuin valiokuntiansakin kautta ja niitä kehoitettiin kartoittamaan vastuualueidensa politiikka-aloilla ja lainsäädännössä jo varhaisessa vaiheessa Yhdistyneen kuningaskunnan eron vaikutusta; tuo jälleen esiin alakohtaisista poliitikoista vastaavien valiokuntien jatkuvan osallistumisen merkityksen neuvottelujen aikana; kiittää valiokuntia pitkäkestoisesta ja perinpohjaisesta valmistelutyöstä niiden kerätessä näyttöä, neuvoja ja asiantuntijatietoa kuulemisten, työpajojen ja tutkimusten kautta kaikista niistä kysymyksistä, jotka liittyvät eroon tai EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevaan suhteeseen;

34. katsoo, että Eurooppa-neuvostolla oli prosessissa kokoava ja vakauttava rooli, jota se käytti muun muassa antamalla SEU 50 artiklan 2 kohdan mukaisia suuntaviivoja, tulkitsemalla ja soveltamalla SEU 50 artiklan määräyksiä, myös kysymyksissä, joista määräyksissä ei ole mainintaa, ja asettamalla unionin etujen mukaisen selkeän poliittisen linjan neuvotteluehtojen määrittelyssä sekä nimettäessä komissio unionin neuvottelijatahoksi;

35. tähdentää, että SEU 50 artiklan 4 kohdan mukaan eroavaa jäsenvaltiota edustava Eurooppa-neuvoston tai neuvoston jäsen ei voi osallistua Eurooppa-neuvostossa tai neuvostossa eroprosessin käsittelyyn eikä sitä koskevien päätösten tekemiseen, kun taas eroavasta jäsenvaltiosta valitut Euroopan parlamentin jäsenet säilyttävät asemansa kaikkine oikeuksineen ja velvollisuuksineen siihen asti kun ero astuu voimaan;

36. tunnustaa SEU 50 artiklan täytäntöönpanon aikana harjoitetun toimielinten välisen yhteistyön ja avoimuuden poikkeuksellisuuden, josta ovat esimerkkeinä neuvotteluissa käytetyt työskentelymenetelmät ja -rakenteet, tiedotuskanavat, neuvotteluasiakirjojen julkaiseminen sekä osallistuminen kokouksiin ja erityisesti sherpa-ryhmän ja yleisten asioiden neuvoston kokouksiin;

37. pitää tärkeinä Euroopan parlamentin ehdottamia ja Eurooppa-neuvoston prosessin kuluessa antamissaan neuvotteluohjeissa käyttöön ottamia ja neuvotteluissa myöhemmin täytäntöön pantuja keskeisiä periaatteita, jotka ovat

- kansalaisten EU:n kansalaisuuteen perustuvien oikeuksien turvaaminen
- toimiminen unionin edun mukaisesti sekä sen perustuslaillisen koskemattomuuden ja päätöksenteon riippumattomuuden turvaaminen
- Euroopan unionin tuomioistuimen aseman turvaaminen
- unionin taloudellisen vakauden ylläpitäminen
- eroavan maan perussopimukseen perustuvien oikeuksien ja velvollisuuksien täysimittaisen toteutumisen suojaaminen, mukaan lukien vilpittömän yhteistyön periaate
- jäsenvaltion ja unionin ulkopuolisen maan välisen selkeän eron ylläpitäminen, sillä unionista eronneella maalla ei voi olla samoja oikeuksia ja velvollisuuksia kuin jäsenvaltiolla;

38. tukee edelleen täysipainoisesti näitä periaatteita;

39. katsoo, että nämä periaatteet ulottuvat SEU 50 artiklaa laajemmalle, sillä ne ovat Euroopan yhdentymisen perusta ja niistä on muodostunut keskeinen osa EU:n perustuslaillista identiteettiä ja oikeusjärjestystä, vaikka ne eivät ole osa SEU-sopimusta;

40. panee tältä osin merkille, että SEU 50 artiklan mukainen eroprosessi on saanut sekä EU:n että sen jäsenvaltiot vahvistamaan unionin perustuslaillisen identiteetin;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022***EU:n ja eroavan jäsenvaltion oikeudet ja velvoitteet***

41. muistuttaa, että kunnes erosopimus astuu voimaan tai, jollei sopimusta synny, kun SEU 50 artiklan 3 kohdassa mainittu kahden vuoden määräaika tai sen jatkoaika on kulunut, eroava valtio pysyy jäsenvaltiona ja nauttii kaikista niistä oikeuksista ja on kaikkien niiden velvoitteiden alainen, joita sille perussopimuksesta seuraa, ilman poikkeuksia eli mukaan lukien SEU 4 artiklan 3 kohdan mukainen vilpittömän yhteistyön periaate sekä velvollisuus järjestää Euroopan parlamentin vaalit, nimittää edustajansa unionin toimielimiin ja elimiin, varmistaa kansalaisten oikeuksien täysimääräinen suojeleminen ja noudattaa taloudellisia velvoitteitaan;

Parlamentin harjoittama valvonta

42. korostaa, että Euroopan parlamentin harjoittama poliittinen valvonta on välttämätön osa parlamentaarista demokratiaa ja takaa avoimuuden ja poliittisen vastuun; onkin ehdottomasti sitä mieltä, että tarkasteluvaihetta koskeva parlamentin valta on turvattava ja tarkasteluun on varattava riittävästi aikaa, ja toteaa, että tämä koskee kaikkien kansainvälisten sopimusten tekemistä, myös sopimusten väliaikaista soveltamista ja erityisesti sopimuksia, jotka tehdään Euroopan unionista eroamisen yhteydessä; toteaa tässä yhteydessä, että EU-eroon liittyvien parlamentin oikeuksien osalta on tärkeää soveltaa täysimääräisesti SEUT 218 artiklan 10 kohtaa, jossa todetaan, että Euroopan parlamentille on tiedotettava menettelyn kaikissa vaiheissa unionin ja kolmannen maan välisistä neuvotteluista; korostaa, että komission on pidettävä parlamentti ajan tasalla tasavertaisesti neuvoston kanssa;

43. katsoo, että parlamentin käyttöön ottamat brexit-ohjausryhmä ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevien asioiden koordinoitiryhmä olivat molemmat ensiarvoisen tärkeitä rakenteita Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytyjen neuvottelujen kaikissa vaiheissa pyrittäessä takaamaan parlamentin toteuttama seuranta ja sen osallistuminen sekä varmistamaan neuvottelujen avoimuus; katsoo, että SEU 50 artiklan täytäntöönpano oli hyvä esimerkki toimielinten välisestä kollektiivisesta koordinoinnista, jolla tuetaan unionin etuja, ja että sitä olisi sovellettava kaikkiin kansainvälisiin sopimuksiin koskeviin neuvotteluihin;

44. katsoo tältä osin, että parlamentilla on keskeinen asema parlamentaarisen ja demokraattisen ulottuvuuden turvaamisessa menettelyssä, jolla on tällainen vaikutus unionin perussopimusjärjestelmään ja toimielimiin sekä EU:n kansalaisten oikeuksiin; katsoo, että sen poliittiseen valvontaan liittyvä rooli on turvattava ja sitä on vahvistettava siten, että siihen sisällytetään välttämätön hyväksyntä kaikilla neuvottelujen merkityksellisillä osa-alueilla;

45. korostaa tältä osin, että huolimatta siitä, että SEU 50 artiklan mukainen prosessi on päättynyt ja EU-ero on astunut voimaan, EU:n jäsenyyden tosiasiallinen purkautuminen ja erosopimuksen täytäntöönpano ovat pitkän aikavälin prosesseja; muistuttaa tässä yhteydessä, että parlamentti aikoo osallistua täysipainoisesti erosopimuksen täytäntöönpanon valvontaan;

Pohdittavia kysymyksiä

46. katsoo, että SEU 50 artiklassa käsitellään jäsenvaltion eroon liittyviä menettelyllisiä kysymyksiä ja se mahdollistaa niiden ratkaisemisen mutta se ei ratkaise niitä merkittäviä poliittisia, sosiaalisia ja taloudellisia seuraamuksia ja haitallisia vaikutuksia, joita jäsenvaltion eroamisella unionista on EU:n jäsenvaltioissa ja niiden kesken sekä kansainvälisesti;

47. muistuttaa esittämästään pyynnöstä pohtia tarkoin Yhdistyneen kuningaskunnan eroa Euroopan unionista ja eron vaikutusta unionin tulevaisuuteen; uskoo, että tällaisen pohdinnan avulla pitäisi turvata avoin ja tavallista laajempi vuoropuhelu niistä uudistuksista, joita unioni tarvitsee, jotta voidaan vahvistaa sen kansanvaltaisuutta ja parantaa sen kykyä palvella kansalaisten tarpeita ja odotuksia; muistuttaa tässä yhteydessä, että unionissa on alettu pohtia sen tulevaisuutta ennennäkemättömällä tavalla Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin puitteissa; korostaa, että pohdintaan osallistuu kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten oikeuksia ajavien järjestöjen edustajia;

48. katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden velvollisuutena ja tehtävänä on tehdä nykyistä enemmän, jotta voidaan turvata Euroopan yhdistymisprosessi, suojella eurooppalaisia arvoja ja periaatteita, mukaan lukien vilpittömän yhteistyön periaate, ja estää jäsenvaltion EU-eroon toistuminen; pitää tähän liittyen valitettavana Euroopan parlamentin ja sen valiokuntien pidättyvyyttä ja vähäistä osallistumista valmistauduttaessa Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestykseen, minkä vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset, jotka tuolloin olivat EU:n kansalaisia, eivät saaneet kattavasti tietoa EU:n toiminnasta ja eron vaikutuksista; korostaa, että olisi otettava käyttöön suojatoimia, joilla varmistetaan, että julkinen keskustelu, jota käydään ennen kuin jäsenvaltio päättää SEU 50 artiklan soveltamisesta, mahdollistaa asianomaisten kansalaisten tietoon perustuvan päätöksenteon; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tarjoamaan johdonmukaisesti laaja-alaista

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

tietoa EU:n kansalaisille Euroopan unionin toiminnasta, sen toiminta-aloista, sen päätöksentekoprosesseista, EU:n kansalaisten oikeuksista sekä EU:sta eroamisen seurauksista; katsoo, että Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi tarjoaa tätä tarkoitusta varten mahdollisuuden vahvistaa vuoropuhelua kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa Euroopan unionista ja siitä, miten sitä tulisi kehittää; kannustaa komissiota esittämään ehdotuksen, jonka mukaan Euroopan tason poliittiset puolueet voivat rahoittaa kansanäänestyskampanjoita, jotka liittyvät SEU- tai SEUT-sopimuksen täytäntöönpanoon;

o

o o

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0034

Kuudennen alv-direktiivin täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 kuudennen alv-direktiivin täytäntöönpanosta: mitä vielä puuttuu EU:n alv-vajeen pienentämiseksi? (2020/2263(INI))

(2022/C 342/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 ja 14 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 artiklan,
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste ⁽¹⁾ (kuudes arvonlisäverodirektiivi),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä ⁽²⁾ (arvonlisäverodirektiivi),
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2017 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/2455 direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2018 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2018/1910 direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamisesta ja yksinkertaistamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2019 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2019/1995 direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2020 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2020/285 yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2020 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2020/284 direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen maksupalveluntarjoajia koskevien vaatimusten käyttöön ottamiseksi ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2017 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/2454 hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 311, 7.12.2018, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 310, 2.12.2019, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 62, 2.3.2020, s. 13.

⁽⁷⁾ EUVL L 62, 2.3.2020, s. 7.

⁽⁸⁾ EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 348, 29.12.2017, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2459 yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 2. lokakuuta 2018 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2018/1541 asetusten (EU) N:o 904/2010 ja (EU) 2017/2454 muuttamisesta hallinnollista yhteistyötä arvonlisäveron alalla tehostavien toimenpiteiden osalta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2026 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta sähköisen rajapinnan kautta mahdollistettavien tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta sekä muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavia taikka tavaroiden etämyyntiä harjoittavia tai tiettyjä kotimaan sisäisiä luovutuksia suorittavia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien osalta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/194 neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavia, tavaroiden etämyyntiä harjoittavia ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia suorittavia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien osalta ⁽¹³⁾, joka liittyy sähköisen kaupankäynnin alv-säännöksiä koskevaan pakettiin,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/847 verotuksen alan yhteistyötä koskevan Fiscalis-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1286/2013 kumoamisesta ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta (COM(2018)0020),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän osalta (COM(2018)0021),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa sovellettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän toimintaa koskevien yksityiskohtaisten teknisten toimenpiteiden käyttöönoton osalta (COM(2018)0329) ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon arvonlisäveron tulevaisuudesta: Kohti yksinkertaisempaa, vakaampaa ja tehokkaampaa sisämarkkinoiden tarpeisiin suunniteltua alv-järjestelmää (COM(2011)0851),
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2017 annetun komission tiedonannon alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista: Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika (COM(2017)0566),
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2016 julkaistun komission toimintasuunnitelman ”Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä” (COM(2016)0148),
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2019 hyväksymänsä kannan ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa sovellettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän toimintaa koskevien yksityiskohtaisten teknisten toimenpiteiden käyttöönoton osalta ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁰⁾ EUVL L 348, 29.12.2017, s. 32.

⁽¹¹⁾ EUVL L 259, 16.10.2018, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 313, 4.12.2019, s. 14.

⁽¹³⁾ EUVL L 40, 13.2.2020, s. 114.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 188, 28.5.2021, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Voimaantuloa lykätty 1. päivään heinäkuuta 2022.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 449, 23.12.2020, s. 295.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2021 hyväksymänsä kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta ⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 19. toukokuuta 2021 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi veroyhteistyötä koskevan Fiscalis-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1286/2013 kumoamisesta (06116/1/2021 – C9-0179/2021 – 2018/0233(COD)) ⁽¹⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman alv:n tulevaisuudesta ⁽¹⁹⁾,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen” ⁽²⁰⁾,
- ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman talousrikoksista, veropetoksista ja veronkierrosta ⁽²¹⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman Euroopan digitaalisen tulevaisuuden rakentamisesta: digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnan esteiden poistaminen ja tekoälyn käytön parantaminen eurooppalaisten kuluttajien hyväksi ⁽²²⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman verotietojen vaihtoa koskevien EU:n vaatimusten täytäntöönpanosta: edistyminen, saadut kokemukset ja esteet ⁽²³⁾,
- ottaa huomioon DIW ECON -konsulttiyhtiön toteuttaman ja parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston 30. elokuuta 2021 julkaiseman tutkimuksen ”VAT gap, reduced VAT rates and their impact on compliance costs for businesses and on consumers”, jossa tarkastellaan arvonlisäverovajetta, alennettuja arvonlisäverokantoja ja niiden vaikutusta säännösten noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2020 annetun tilintarkastustuomioistuimen lausunnon nro 11/2020 (annettu SEUT 287 artiklan 4 kohdan ja SEUT 322 artiklan 2 kohdan nojalla) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (EU, Euratom) arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 muuttamisesta,
- ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2019 annetun tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 12/2019 ”Sähköinen kaupankäynti: monia arvonlisäveron ja tullien kantoon liittyviä haasteita ei ole ratkaistu”,
- ottaa huomioon 8. helmikuuta – 3. toukokuuta 2021 pidetyn julkisen kuulemisen aiheesta ”Rahoitus- ja vakuutuspalveluja koskevat alv-säännöt – tarkistaminen”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0355/2021),

⁽¹⁷⁾ EUVL C 474, 24.11.2021, s. 182.

⁽¹⁸⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 270.

⁽¹⁹⁾ EUVL C 94 E, 3.4.2013, s. 5.

⁽²⁰⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 107.

⁽²¹⁾ EUVL C 108, 26.3.2021, s. 8.

⁽²²⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 204.

⁽²³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0392.

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

- A. ottaa huomioon, että neuvosto hyväksyi vuonna 1977 kuudennen arvonlisäverodirektiivin, jonka tavoitteena oli luoda arvonlisäveron yhdenmukainen määräytymisperuste, jonka pohjalta vahvistettaisiin yhdenmukaistetut verokannat; ottaa huomioon, että tuolloin kaikki jäsenvaltiot olivat jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaisamisesta 11. huhtikuuta 1967 annettujen neuvoston ensimmäisen⁽²⁴⁾ ja toisen⁽²⁵⁾ direktiivin mukaisesti ottaneet käyttöön arvonlisäverojärjestelmän; ottaa huomioon, että jäsenvaltiot päättivät sen saavuttamiseksi käyttöön otettavasta siirtymäkaudesta, jota on sittemmin pidennetty;
- B. ottaa huomioon, että kuudes arvonlisäverodirektiivi laaditaan uudelleen ja kumotaan arvonlisäverodirektiivissä selkeyden lisäämiseksi; ottaa huomioon, että arvonlisäverodirektiivissä säädetään, että siirtymäsäännöt on korvattava lopullisella järjestelmällä, joka perustuu veron kantamiseen alkuperämaassa; ottaa huomioon, että siirtymäkauden järjestelmä on monimutkainen, puutteellinen ja rakenteensa vuoksi altis petoksille;
- C. ottaa huomioon, että arvonlisäveron kanto on ensisijaisesti kunkin jäsenvaltion vastuulla;
- D. ottaa huomioon, että vuonna 2013 käynnistettiin merkittävä uudelleentarkastelu sellaisen lopullisen järjestelmän aikaansaamiseksi, joka perustuisi määräpaikkaperiaatteeseen, mikä vähentäisi järjestelmän alttiutta petoksille⁽²⁶⁾; ottaa huomioon, että määräpaikkaperiaatteen mukaan arvonlisävero lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa loppukulutus tapahtuu;
- E. ottaa huomioon, että 25. toukokuuta 2018 hyväksyttiin ehdotus direktiiviksi, jossa otetaan käyttöön lopullista arvonlisäverojärjestelmää koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä unionin sisäistä yritysten välistä tavarakauppaa ja ”siirtymäkauden” järjestelmän lakkauttamista varten⁽²⁷⁾; ottaa huomioon, että parlamentti vahvisti tätä koskevan kantansa 12. helmikuuta 2019 ja että neuvosto ei ole vielä vahvistanut omaansa; ottaa huomioon, että tämä viivyttää tärkeitä päätöksiä arvonlisäveron mukauttamisesta EU:n talouden elpymisen yhteydessä kohtaamiimme haasteisiin ja että toimettomuuden vuoksi lainsäädännössä on edelleen sellaisia porsaanreikiä, jotka mahdollistavat arvonlisäverovajeen kasvun;
- F. ottaa huomioon, että EU:n arvonlisäverovaje väheni 20 prosentista vuonna 2009 10 prosenttiin vuonna 2019 ja että silloisten alustavien arvioiden mukaan vaje voi alittaa 130 miljardia euroa; ottaa huomioon, että suuntaus kääntyi vuonna 2020 pandemian ja sen sosioekonomisten vaikutusten vuoksi; ottaa huomioon, että menetettyjen varojen määräksi arvioidaan 164 miljardia euroa ja että kolmasosa tästä summasta on päätynyt petostentekijöille ja järjestäytyneen rikollisuuden verkostoille; ottaa huomioon, että nämä menetykset voivat muodostaa 13,7 prosentin arvonlisäverovajeen; toteaa, että tämä skenaario edellyttää strategisia toimintavaihtoehtoja;
- G. ottaa huomioon, että komissiolle 10. syyskuuta 2020 laaditun EU28:n arvonlisäverovajetta koskevan selvityksen loppuraportin 2020 (”Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2019 Final Report”) mukaan arvonlisäverovaje jäsenvaltioissa vaihtelee suuresti: alle yhdestä prosentista yli 33 prosenttiin;
- H. ottaa huomioon, että nämä menetykset ovat haitallisia sekä EU:n talousarviolle (arvonlisävero on toinen EU:n omista varoista) ja kansallisille talousarvioille että yrityksille ja EU:ssa asuville ihmisille;
- I. ottaa huomioon, että vuosien 2021–2027 Fiscalis-ohjelmalla, jonka talousarvio on 269 miljoonaa euroa, pyritään torjumaan verotuksen epäoikeudenmukaisuutta auttamalla kansallisia veroviranomaisia toimimaan paremmin yhteistyössä veropetosten, verovilpin ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi; ottaa huomioon, että edellinen ohjelma toi EU:lle 591 miljoonan euron tulot;
- J. toteaa, että vuonna 2010 perustettua EU:n petostentorjunta-asiantuntijoiden Eurofisc-verkostoa on sen tehokkuuden varmistamisen vuoksi vahvistettava ja sille on annettava riittävät resurssit yhteisten riskianalyyysien tekemiseksi, tutkintatoimien koordinoimiseksi ja yhteistyön tekemiseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF), Europolin ja Euroopan syyttäjänviraston kanssa erityisesti arvonlisäveropetosten tutkimiseksi; toteaa, että järjestelmä, jossa on paljon erilaisia arvonlisäverokantoja ja korkeat säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset, saattaa lisätä petoksia;

⁽²⁴⁾ EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301.

⁽²⁵⁾ EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303.

⁽²⁶⁾ EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaletta koskevan EU:n toimintasuunnitelman mukaisesti.

⁽²⁷⁾ COM(2018)0329.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- K. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen lausunnossa nro 11/2020 käsitellään ehdotettua uutta menetelmää arvonlisäveroon perustuvien omien varojen laskemiseksi; ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuin toteaa lausunnossaan, että ehdotus ”yksinkertaistaa huomattavasti jäsenvaltioiden alv-perusteisten omien varojen laskentaa nykyiseen järjestelmään verrattuna” mutta että tilintarkastustuomioistuin ”on kuitenkin havainnut riskin siitä, että lopullinen monivuotinen painotettu keskimääräinen alv-kanta ei välttämättä ole edustava kaikkien jäsenvaltioiden osalta”;
- L. toteaa, että covid-19-pandemian aiheuttama sosioekonominen kriisi on vaatinut jäsenvaltioilta huomattavia verotuksellisia ja talousarviotoimia, myös yrityksille myönnettävien tukien muodossa;
- M. ottaa huomioon, että arvonlisäveroon perustuvien omien varojen osuus EU:n talousarviosta vuonna 2019 oli 11 prosenttia eli yhteensä 17,8 miljardia euroa;
- N. toteaa, että komission esittämä oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskeva toimintasuunnitelma elpymisstrategian tueksi on osa EU:n uutta strategiaa, jolla yksinkertaistetaan verotusta ja mukautetaan sitä talouden digitalisaatioon ja vihreään siirtymään sekä torjutaan veropetoksia ja verovilppiä; toteaa, että toimintasuunnitelmassa arvonlisäveroon liittyvät asiat määritellään ensisijaisiksi tavoitteiksi, joissa keskitytään arvonlisäveropetosten torjuntaan ja rahoituspalvelujen arvonlisäveron nykyaikaistamiseen talouden digitalisoitumisen näkökulmasta;
- O. ottaa huomioon, että arvonlisäverodirektiivin hyväksymisen jälkeen rahoituspalvelut on muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta vapautettu arvonlisäverovelvollisuudesta sillä perusteella, että niistä kannetaan muita veroja (esim. vakuutusmaksuista kannettava vero);
- P. toteaa, että arvonlisävero on kaikkien 27 jäsenvaltion perimä välillinen vero, jota kannetaan useiden erilaisten kansallisten järjestelmien mukaan, ja katsoo, että kaikista niistä voidaan löytää hyviä käytäntöjä sovellettaviksi EU:n laajuisessa uudistuksessa; katsoo, että kansallisia esimerkkejä olisi pidettävä huomionarvoisina malleina ja että komission on toimittava tällaisten hyvien käytäntöjen vaihtoforumina; toteaa, että yksi esimerkki tällaisista hyvistä käytännöistä on erään jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntönsä vuonna 2013 tekemät muutokset, joilla kuluttajille luotiin kannustimia pyytää lasku vaikeasti verotettavilla aloilla;
- Q. katsoo, että yleinen tavoite digitalisoida verotus on keskeinen avoimuuden, yksinkertaisuuden, vastuuvollisuuden ja automaattisen raportoinnin varmistamiseksi ja että se on välttämätön lopullisen, yksinkertaistetun ja tulevaisuuteen varautuvan arvonlisäverojärjestelmän kannalta; ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on sysännyt eteenpäin digitalisaation kehittämistä kaikissa liiketoimissa; toteaa, että pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat tällaisen digitalisaatioprosessin keskiössä ja että niitä olisi tästä syystä tuettava uusimman teknologian ja taitotiedon hankkimisessa;
- R. ottaa huomioon, että arvonlisävero on laajalti yhdenmukaistettu EU:n tasolla ja kuuluu unionin talousarvion omiin varoihin, minkä vuoksi se edellyttää laajaa yhteistyötä EU:n tasolla;
- S. toteaa, että parlamentti kunnioittaa täysin kansallisen verotuksellisen itsemääräämisoikeuden periaatetta;

Verokannat, veropohjat ja arvonlisäverovajeet EU:n jäsenvaltioissa

1. suhtautuu myönteisesti yleiseen positiiviseen kehitykseen, sillä EU:n jäsenvaltioiden arvonlisäverovaje pieneni 20 prosentista 10 prosenttiin vuosina 2009–2019, mikä viittaa arvonlisäveropetosten vähenemiseen EU:ssa ja siten arvonlisäverotulojen osuuden kasvuun BKT:ssa;
2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita analysoimaan ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat onnistuneet välttämään suuren arvonlisäverovajeen; tukee pyrkimystä löytää innovatiivisia veroratkaisuja, jotka sopivat uusiin taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin realiteetteihin;
3. toteaa joidenkin arvioiden osoittavan, että verotuloihin nähden neutraali verouudistus voisi alentaa yleistä arvonlisäverokantaa EU27:ssä keskimäärin seitsemän prosenttiyksikköä ja vähentää sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia; korostaa, että näiden arvioiden mukaan alennusten suuruus vaihtelee EU:n jäsenvaltioiden välillä Viron kahdesta Kreikan 13 prosenttiyksikköön; toteaa, ettei tämä ei ole ainoa keino vastata tarpeeseen vähentää verojärjestelmän monimutkaisuutta; katsoo, että alempi yleinen arvonlisäverokanta voisi hyödyttää kuluttajia ja erityisesti pienituloisia kotitalouksia; toteaa, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus tutkia, miten tällainen yksi yleinen alennettu verokanta hyödyttäisi reilua kilpailua niiden markkinoilla;

4. katsoo, että monien alennettujen verokantojen käyttö on yhteiskunnassa oikeutettua erityisesti keinona vähentää arvonlisäverojärjestelmän regressiivisyyttä ja auttaa saavuttamaan tietyt kansalliset poliittiset tavoitteet, kuten välttämättömyyshyödykkeiden ja esimerkiksi terveydenhuollon ja elintarvikkeiden saatavuus, mutta toteaa, että se myös lisää verotusjärjestelmän monimutkaisuutta ja vaikeaselkoisuutta, nostaa säännösten noudattamisen kustannuksia ja voi edesauttaa petoksia; ymmärtää, että alennettujen verokantojen soveltaminen voi johtaa kuluttajahintojen alenemiseen mutta että se riippuu useasta muusta tekijästä; toteaa siksi, että tarvitaan perusteellinen analyysi ja vaikutustenarviointi;
5. panee merkille, että jäsenvaltioiden yleisten verokantojen välillä on merkittäviä eroja, mikä tekee järjestelmästä monimutkaisen, vaikka erot ovatkin perusteltuja erilaisten kansallisten talousjärjestelmien vuoksi; korostaa, että tätä monimutkaisuutta pahentaa se, että alennettuja verokantoja sovelletaan eri tavoin, mikä on oikeutettua pyrittäessä saavuttamaan sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät tavoitteet; muistuttaa, että mahdollisuus soveltaa poikkeuksellisen alhaisia verokantoja (viidessä jäsenvaltiossa) ja siirtymäkauden verokantoja (viidessä jäsenvaltiossa) muodostaa lisäesteen johdonmukaiselle ja täysin yhteentoimivalle yhteiselle järjestelmälle;
6. ymmärtää, että järjestelmää monimutkaistavat entisestään erilaiset verokannat mutta myös vapautukset ja poikkeukset, joiden on todella oltava poikkeuksia; palauttaa mieliin erityistilanteen, jossa ennen vuotta 1992 ja sen jälkeen liittyneitä jäsenvaltioita kohdellaan eriarvoisesti ja niihin sovelletaan eri sääntöjä; kehottaa komissiota käsittelemään tätä kysymystä tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa;
7. toteaa, että komissio on käynnistänyt kahden viime vuosikymmenen aikana lähes 200 rikkomusmenettelyä arvonlisäverasioissa; kehottaa komissiota esittämään yhteenvedon näiden menettelyjen tärkeimmistä tuloksista pohjustaakseen tulevia lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat alennettuja verokantoja, vapautuksia ja sitä, ettei säännöksiä ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
8. toteaa, että covid-19-pandemia antoi syyn soveltaa arvonlisäveroon liittyviä poikkeussääntöjä, mikä osoittaa, että kiireellisissä tai odottamattomissa olosuhteissa tarvitaan jonkinasteista joustavuutta; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon tulevissa arvonlisäveroa koskevissa lainsäädäntöehdotuksissa;
9. toteaa, että arvonlisäverovajeen vaihtelu seuraa talouden suhdanteita ja että verosäännösten puutteellinen noudattaminen liittyy toisinaan yleisen arvonlisäverokannan korkeuteen, oikeuslaitoksen ja -järjestelmän tehottomuuteen, heikompiin oikeudellisiin instituutioihin, mielikuvaan laajasta korruptiosta sekä siihen, mikä on harmaan talouden osuus koko taloudesta;
10. panee huolestuneena merkille, että jotkin jäsenvaltiot eivät yleensä ottaen vapauta luontoissuorituksia arvonlisäverosta, minkä vuoksi yritykset tuhoavat kulutustavaroita, erityisesti palautuksia, vaikka tällainen vapautus on voimassa olevan arvonlisäverodirektiivin perusteella mahdollinen; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille selventävät ohjeet siitä, että luontoissuorituksia koskevat arvonlisäverovapautukset ovat unionin voimassa olevan arvonlisäverolainsäädännön mukaisia, kunnes jäsenvaltiot hyväksyvät ehdotuksen neuvoston direktiiviksi (COM(2018)0020, 98 artiklan 2 kohta);
11. pitää valitettavana, ettei alueellisista eroista ole käytettävissä riittävästi tietoja, ja katsoo, että tämä saattaa rajoittaa merkittävästi arvonlisäverovajeen mittaamista; kehottaa komissiota tarkistamaan, voisiko alueellisten arvonlisäverovaje-mittausten tuottaminen ja julkaiseminen olla hyödyllinen väline avoimuuden parantamisessa ja arvonlisäverovajeen pienentämisessä;

Alennettujen verokantojen suuren määrän vaikutus yrityksiin

12. katsoo, että alennettujen verokantojen nykyisen kirjavuuden vuoksi yrityksille aiheutuu säännösten noudattamisesta hallinnollista lisärasitetta; toteaa, että arvonlisäverosäännösten noudattamisen kokonaiskustannukset vaihtelevat jäsenvaltioissa yhdestä neljään prosenttia yrityksen liikevaihdosta; toteaa, että digitalisaatio voi olla merkittävä tekijä sääntöjen noudattamisesta yrityksille aiheutuvien kustannusten vähentämisessä;
13. toteaa, että sääntöjen noudattaminen on pk-yrityksille suhteessa kalliimpaa, koska niiden kustannukset ovat kiinteämääräisiä ja yrityksen koosta riippumattomia, ja katsoo, että säännösten noudattamiseen korkeat kustannukset haittaavat pääsyä EU:n sisämarkkinoille; katsoo näin ollen, että EU:n arvonlisäverojärjestelmien keskinäiset erot saattavat jarruttaa unionin sisäistä kauppaa kaikilla yrityksillä, erityisesti pk-yrityksillä; toteaa kuitenkin, että ei ole luotettavaa empiiristä näyttöä erilaisten arvonlisäverojärjestelmien vaikutuksista kansainväliseen kauppaan tai siitä, voisivatko ne luoda eriarvoiset toimintaedellytykset tällaiselle kaupalle erityisesti säännösten noudattamisen korkeiden kustannusten, vapautusten ja puutteellisten palautusjärjestelmien vuoksi;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

14. panee merkille digitalisaation tarjoamat mahdollisuudet alentaa säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, joskin nämä hyödyt toteutuvat usein vasta pitkällä aikavälillä; katsoo, että digitaaliset innovaatiot ⁽²⁸⁾ todennäköisesti alentavat säännösten noudattamisen kustannuksia, lisäävät liiketoimien avoimuutta ja karsivat byrokratiaa; korostaa tarvetta varmistaa tietoturvasuoja, yksityisyydensuoja ja liiketietojen luottamuksellisuus; korostaa, että yrityksiä on tuettava toissijaisilla keinoilla ⁽²⁹⁾ EU:n ohjelmien avulla ja että pk-yrityksiä ja muita haavoittuvassa asemassa olevia talouden toimijoita on erityisesti tuettava EU:n järjestämällä digitaaliseen siirtymään liittyvällä koulutuksella, jotta ne voivat hyötyä siirtymästä ja osallistua siihen; korostaa, että tällainen yleinen lähestymistapa pk-yritysten taitotiedon ja käytännön toiminnan digitalisoinnin nopeuttamiseksi hyödyttäisi viime kädessä arvonlisäveron kantamista; korostaa hajautetun tilikirjan teknologian mahdollisuuksia arvonlisäveropetosten, kuten vilpillisiin yhteisöostajiin liittyvien petosten, ehkäisemisessä ja odottaa mielenkiinnolla lainsäädäntöehdotusta arvonlisäveroa koskevien ilmoitusvelvollisuuksien nykyaikaistamisesta; kehottaa lisäksi komissiota laatimaan aloitteen, jolla elinkeinonharjoittajat voivat soveltaa hajautetun tilikirjan teknologiaa helposti ja jolla karsitaan byrokratiaa;

15. toteaa, että kaupankäynnin helpottamiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi sisämarkkinoilla komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa parannettava Euroopan verotietokantaa, joka on yrityksille tarkoitettu arvonlisäverotietoja koskeva EU:n verkkoportaali; korostaa, että portaalin olisi tarjottava nopeasti, ajantasaisesti ja tarkasti olennaiset tiedot arvonlisäverojärjestelmän täytäntöönpanosta eri jäsenvaltioissa ja etenkin erilaisten tavaroiden ja palvelujen oikeista arvonlisäverokannoista eri jäsenvaltioissa sekä nollaverokannan ehdoista; toteaa, että tällainen portaali voisi myös auttaa tämänhetkisen arvonlisäverovajeen korjaamisessa; ehdottaa, että EU:n laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä otetaan käyttöön arvonlisäverotietoja koskevassa EU:n verkkoportaalissa;

16. huomauttaa, että EU:n laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä on esimerkki digitaalisesta innovaatiosta, jonka avulla EU:n yritykset voivat yksinkertaistaa arvonlisäveron maksamista ja näin ollen sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia sähköisen kaupankäynnin alalla EU:ssa; toteaa, että tällainen sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentäminen hyödyttää erityisesti pk-yrityksiä; panee merkille, että komissio on valmis ehdottamaan arvonlisäverodirektiiviin vuodelle 2022 tai 2023 sellaista muutosta, jolla laennetaan laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisalaa entisestään; kehottaa komissiota tutkimaan, miten laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisalaa voidaan kasvattaa;

17. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ja parantamaan keskinäistä yhteistyötään ja soveltamaan helmikuussa 2020 hyväksytyjä alv-maksutietojen vaihtoa koskevia sääntöjä kaikilta osin helpottaakseen veropetosten havaitsemista rajat ylittävissä sähköisissä liiketoimissa;

18. toteaa, että jäsenvaltiot käyttävät jo uutta teknologiaa parantaakseen kotimaisten ostosten verotuksellista tarkastamista; ymmärtää, että nämä kansalliset toimenpiteet on otettava huomioon kaikissa arvonlisäverojärjestelmän uudistuksissa, koska ne ovat harkitsemisen arvoisia hyviä käytäntöjä; kannattaa tältä osin koordinoitua lisäämistä jäsenvaltioiden välillä, jotta rajat ylittäviä liiketoimia voidaan helpottaa ilman, että toimijoille ja kuluttajille aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia; kehottaa komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia nopeamman EU:n sisäisiä arvonlisäveron alaisia liiketoimia koskevan tietojenvaihtojärjestelmän edistämiseksi ja sen saattamiseksi yhteentoimivaksi kansallisten mekanismien kanssa; kannattaa sähköisen laskutuksen laajentamista ja kehottaa ottamaan käyttöön sähköistä laskutusta koskevan EU:n standardin, jolla yhdenmukaistetaan erityisesti sähköisessä laskussa olevat tiedot, jotta voidaan helpottaa yhteentoimivuutta rajojen yli, varmistaa oikeudellisten velvoitteiden noudattaminen, lisätä liiketoimien avoimuutta ja siten vähentää petoksia ja virheitä;

19. korostaa, että on kiireesti puuttettava rajat ylittäviin arvonlisäveropetoksiin ja karusellipetoksiin panemalla asianmukaisesti täytäntöön tehokkaat tietojenvaihtomekanismit ja antamalla kansallisille viranomaisille ja muille viranomaisille, kuten OLAFille, riittävät resurssit (henkilöstöön liittyvät, taloudelliset, tekniset ja teknologiset); korostaa Eurofiscin kaltaisten elinten arvokasta panosta; muistuttaa maksupalveluntarjoajien roolista ja tarpeesta taata arvonlisäveroa koskevan raportoinnin korkea taso; katsoo, että on välttämätöntä saada komissiolta vaikutuksia koskeva tutkimus, jossa arvioidaan yleisen käännetyn verovelvollisuuden mekanismeja, joka otettiin käyttöön useassa jäsenvaltiossa,

⁽²⁸⁾ Esimerkiksi tekoäly, massadata ja lohkoketjuteknologia.

⁽²⁹⁾ Tällä tarkoitetaan, että tuki tulee ensisijaisesti jäsenvaltioilta ja sen jälkeen EU:lta.

kun ne panivat täytäntöön tietyn kynnsarvon ylittäviin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin tilapäisesti sovellettavan yleisen käännetyn verovelvollisuuden mekanismista annetun neuvoston direktiivin⁽³⁰⁾, ja toteaa, että sen avulla voidaan torjua vilpillisiin yhteisöostajiin liittyviä petoksia ja arvioida erityisesti sen vaikutuksia kaikenlaisten arvonlisäveropetosten torjuntaan ja yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin;

20. toteaa, että erilaisten verokantojen suuri määrä voi aiheuttaa hintavääristymiä sisämarkkinoilla, mikä luo kannustimia rajat ylittävälle ostoksille; toteaa, että erityisesti arvonlisäverokantojen moninaisuus kannustaa hyödyntämään maiden välisiä hintaeroja siirtämällä kulutusta alempien arvonlisäverokantojen jäsenvaltioihin, mikä vääristää valtioiden tulojenkantoa;

21. muistuttaa, että yritysten on saatava helposti ja keskitetysti tietoja verokannoista, eri jäsenvaltioissa eri tavaroihin ja palveluihin sovellettavista oikeista arvonlisäverokannoista sekä nollaverokannan ehdoista; muistuttaa, että yritykset tarvitsevat myös selkeitä ja yksiselitteisiä arvonlisäverosääntöjä, jotta edistetään rajat ylittävää liiketoimintaa ja vähennetään yritysten hallinnollista rasitetta; suhtautuu tältä osin myönteisesti yksinkertaistettuun ja digitalisoituun menetelmään, jolla rajat ylittävää liiketoimintaa harjoittavat pienyritykset rekisteröidään verkkoportaalissa arvonlisäverojärjestelmään, mikä vähentää kustannuksia ja hallinnollista rasitetta; toteaa, että 26 jäsenvaltiota 27:stä käyttää alennettuja verokantoja olennaisena osana vero- ja sosiaalipolitiikkaansa; muistuttaa, että yhteinen verkkotietoportaali arvonlisäverojärjestelmien täytäntöönpanosta eri jäsenvaltioissa edistäisi rajat ylittävää toimintaa ja vähentäisi yritysten hallinnollista rasitetta;

22. suhtautuu myönteisesti positiiviseen kehitykseen, jossa sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia vähennetään jatkamalla yritysten ja julkishallinnon digitalisointia; toteaa, että OECD-maissa verosäännösten noudattamiseen tarvittava aika väheni vuosina 2006–2020 230 tunnista 162 tuntiin, mikä johtui pääasiassa sähköisten ilmoitus- ja maksujärjestelmien käyttöönottoamisesta⁽³¹⁾;

23. korostaa, että hyvin suunniteltu arvonlisäverojärjestelmä on neutraali eikä sen pitäisi vaikuttaa kauppaan, mutta toteaa, että periaatteen noudattamista on käytännössä vaikea seurata maailmanlaajuisesti, kun otetaan huomioon arvonlisäverovapautusten soveltaminen, palautusjärjestelmien tehottomuus ja verokantojen moninaisuus, jotka lisäävät säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia; muistuttaa, että tehokas arvonlisäverojärjestelmä auttaa verovilpin ja verosuunnittelun torjunnassa; korostaa, että yhä useammat pk-yritykset ovat halukkaita käymään kauppaa kaikkialla EU:ssa erityisesti sähköisten maksutapahtumien kautta ja että EU:n arvonlisäverojärjestelmällä olisi pyrittävä helpottamaan tällaista rajat ylittävää kasvua;

24. toteaa empiirisen näytön osoittavan, että nykyinen useiden arvonlisäverokantojen järjestelmä on jäsenvaltioissa regressiivinen mitattuna prosenttiosuutena käytettävissä olevista tuloista mutta mitattuna prosenttiosuutena menoista se on useimmissa jäsenvaltioissa yleensä suhteellinen tai hieman progressiivinen; toteaa lisäksi, että menojen perusteella laskettuna nykyinen alennettujen ja nollatason arvonlisäverokantojen järjestelmä edistää osaltaan arvonlisäveron progressiivisuutta yhtenäisen arvonlisäverokannan järjestelmiä paremmin; toteaa lisäksi näytön osoittavan, että arvonlisäveron progressiivisuutta edistävät vain sellaiset arvonlisäverokannat, jotka on alennettu pienituloisten kotitalouksien tukemiseksi (kuten elintarvikkeiden alennetut verokannat); kehottaa jäsenvaltioita tähtäämään nimenomaan alemman tulotason kotitalouksien tukemiseen ottaessaan käyttöön alennettuja arvonlisäverokantoja;

25. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi saatava soveltaa välttämättömyshyödykkeisiin arvonlisäveron nollaverokantaa;

Alennettujen arvonlisäverokantojen vaikutus kuluttajiin sekä sosiaalisiin tavoitteisiin ja ympäristötavoitteisiin

26. toteaa, että alennettujen verokantojen käyttö ei johda järjestään kuluttajahintojen pysyvään alenemiseen ja että alennettujen verokannan tehokkuus riippuu monista tekijöistä, kuten siitä, missä määrin yritykset siirtävät sen vaikutuksen kuluttajille, sen ajallisesta kestosta, alennuksen suuruudesta ja verokantajärjestelmän monimutkaisuudesta; korostaa, että alennusten täysimittainen siirtyminen hintoihin on näin ollen monimutkaista eikä niitä pitäisi toteuttaa ilman asianmukaista vaikutustenarviointia; toteaa myös, että vaikka nykyiset alennetut ja nollatason arvonlisäverokannat tuovat EU:n pienituloisille kotitalouksille suurempaa suhteellista etua (mitattuna osuutena menoista), niistä on tyypillisesti enemmän hyötyä absoluuttisena summana (käteinen) suurituloisille kotitalouksille; toteaa siksi, että tarvitaan laajoja analyyseja ja vaikutustenarviointeja sen varmistamiseksi, että alennuksia sovelletaan vain silloin, kun niistä voi olla hyötyä pienituloisille kotitalouksille;

⁽³⁰⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2018/2057, annettu 20. joulukuuta 2018, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tietyn kynnsarvon ylittäviin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin tilapäisesti sovellettavan yleisen käännetyn verovelvollisuuden mekanismin osalta (EUVL L 329, 27.12.2018, s. 3).

⁽³¹⁾ PWC:n ja Maailmanpankkiryhmän 26. marraskuuta 2019 julkaistu verotusta koskeva tutkimus "Paying Taxes 2020: The changing landscape of tax policy and administration across 190 economies", s. 27.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

27. korostaa, että alennetuilla verokannoilla pyritään yleensä oikeutetusti varmistamaan, että välttämättömyyshyödykkeet ovat kaikkien saatavilla; korostaa, että välttämättömyyshyödykkeiden (esimerkiksi elintarvikkeet) alennetut arvonlisäverokannat edistävät yleensä arvonlisäveron progressiivisuutta; korostaa, että alennetut verokannat voivat olla vaikuttavampia yhteiskunnissa, joissa tuloerot ovat suuret ja joissa esiintyy paljon sosiaalista ja taloudellista eriarvoisuutta; toteaa, että alennettujen arvonlisäverokantojen tehokkuudesta yhteiskunnan kannalta toivottavien tai ympäristöhyödykkeiden edistämässä on vain vähän näyttöä, eikä sekään ole yksiselitteistä;

28. on erittäin huolestunut kulutusverojen regressiivisestä luonteesta; korostaa, että arvonlisävero olisi pidettävä alhaisena, koska se rasittaa suhteettomasti pienituloisia kotitalouksia, mikä pahentaa eriarvoisuutta varallisuuden jakautumisessa;

29. toteaa, että alennettujen arvonlisäverokantojen tehokkuutta ympäristöystävällisten hyödykkeiden edistämässä on vieläkin vaikea arvioida, koska empiirinen näyttö puuttuu, vaikka tietyissä tapaustutkimuksissa ja tietyillä malleilla myönteisiä vaikutuksia voidaankin mitata; korostaa kuitenkin, että ympäristöystävällisen kulutuksen edistämiseksi on ensisijaisen tärkeää, että jäsenvaltiot luopuvat asteittain kaikista ympäristölle haitallisten tavaroiden ja palvelujen alennetuista verokannoista asteittain vuoteen 2030 mennessä, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa vahvistetut EU:n ilmastotavoitteet; kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan hyvitysmekanismien toteuttamista pienituloisten kotitalouksien avuksi, jotta ne pärjäisivät pienemmillä käytettävissä olevilla tuloilla, kun saastuttavien tavaroiden ja palvelujen arvonlisäverokannat nousevat;

30. korostaa tässä yhteydessä, että alennettujen verokantojen yhteydessä olisi aina otettava huomioon julkisen talouden kestävyys; toteaa, että yhdenmukaiseen arvonlisäverojärjestelmään tähtäävässä järjeistämässä olisi otettava huomioon aikaisemmin ja väliaikaisesti sovelletut alennetut verokannat muiden edellytysten täytyessä;

31. korostaa näytön viittaavan siihen, että alennetut arvonlisäverokannat ovat melko tehottomia sosiaalisten tavoitteiden tai ympäristötavoitteiden saavuttamisen kannalta valtiolle aiheutuvien huomattavien kustannusten vuoksi, kun otetaan huomioon verokantojen erojen suuruus, verotulojen väheneminen, hallinnollisten kustannusten kasvu, kalliit tarkastukset, talous- ja yhteiskuntaelämän edustajien harjoittama painostus, säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset, talouden vääristymät ja jopa verovilppi, sekä kohderyhmän tavoittamisen vaikeus;

32. toteaa, että muiden kuin yleisten arvonlisäverokantojen vaikuttavuuden ja tehokkuuden täysipainoinen arviointi edellyttää niiden vertaamista vaihtoehtoihin politiikan välineisiin; katsoo, että nämä toimenpiteet voivat olla vaikuttavampia, joustavampia, näkyvämpiä ja kannattavampia välineitä näiden sosiaalisten tavoitteiden ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi, jos valtiot käyttävät niitä tehokkaasti; panee kuitenkin merkille, että nämä välineet ovat kansallisen verotuksellisen itsemääräämisoikeuden ytimessä ja että ne kuuluvat kansalliseen toimivaltaan, koska niitä yhdenmukaistavaa EU:n lainsäädäntöä ei ole; huomauttaa, että niissä on joka tapauksessa noudatettava EU:n kilpailupolitiikkaa;

33. korostaa, että laadittaessa vaikuttavaa taloudellista, sosiaalista ja vihreää kokonaisvaltaista verojärjestelmää on syytä tutkia yhdenmukaista arvonlisäverojärjestelmää yhdistettynä vaihtoehtoihin politiikan välineisiin ja joukkoon sosiaalisia uudistuksia ja ympäristöverotuksellisia välineitä, kunhan ne eivät rasita pienituloisia kotitalouksia kohtuuttomasti; toteaa, että Uuden-Seelannin arvonlisäverojärjestelmä perustuu yhdenmukaiseen 15 prosentin kiinteään verokantaan ja että maa myöntää vähävaraisille kotitalouksille verohyvityksiä; korostaa, että pyrkimykset yksinkertaistaa tai yhdenmukaistaa arvonlisäverojärjestelmää EU:ssa eivät johtaisi korkeampiin yleisiin arvonlisäverokantoihin; palauttaa mieliin, että kiinteämääräiset tuet ja tiedotuskampanjat voisivat edelleen olla meriittihyödykkeitä edistävä vaihtoehto;

Päätelmät

34. palauttaa mieliin, että arvonlisäverotulot ovat yksi tärkeimmistä julkisten tulojen lähteistä ja että niiden osuus on keskimäärin noin 21 prosenttia kokonaisverotuloista EU:ssa; toteaa, että arvonlisäverovaje on EU:ssa keskimäärin 10 prosenttia ja että arvonlisäverotulot ovat myös unionin talousarvion omia varoja; korostaa, että kaikenlainen arvonlisäveropohjan alentaminen voi johtaa julkisen talouden tulojen menetykseen; kehottaa kansallisia veroviranomaisia toteuttamaan aloitteita arvonlisäverovajeen pienentämiseksi, jotta kohennetaan julkista taloutta erityisesti covid-19-pandemian aiheuttaman talouden laskusuhdanteen valossa ja vahvistetaan EU:n omia varoja;

35. pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että jäsenvaltioiden veroviranomaisten välisessä yhteistyössä on edistytty merkittävästi viime vuosikymmenen aikana; kannattaa sitä, että jäsenvaltiot jatkavat keskusteluja hallinnollisen yhteistyön vahvistamiseksi;

36. toistaa DIW ECON -konsulttiyhtiön tutkimuksen päätelmät, joissa korostetaan, että yleistä verokantaa sovellettiin jäsenvaltioissa keskimäärin 71 prosenttiin kokonaisveropohjasta vuonna 2019; toteaa, että arvonlisäverojärjestelmien moninaisuudesta johtuvia sääntöjen noudattamisen kustannuksia voidaan vähentää merkittävästi jatkamalla yritysten ja julkishallinnon digitalisointia; huomauttaa, että arvonlisäverojärjestelmien moninaisuuden aiheuttamat kustannukset yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, sen mahdollisesti sisämarkkinoille ja kauppaan aiheuttamat vääristymät sekä sen vaikutukset valtioiden tulojen menetyksiin on arvioitava huolellisesti, jotta EU:ssa voidaan saada aikaan yhtenäinen, oikeudenmukainen ja tehokas arvonlisäverojärjestelmä; toteaa, että elintarvikkeiden kaltaisiin välttämättömyshyödykkeisiin sovellettava alennettu verokanta tekee arvonlisäverosta yleensä progressiivisemmän ja että pienituloiset kotitaloudet hyötyvät alennetuista arvonlisäverokannoista vaikka ne ovatkin vähemmän tehokkaita tulonjaon tai ympäristötavoitteiden saavuttamisen kannalta;

37. toteaa, että vaikeudet pienentää jäsenvaltioiden välistä arvonlisäverovajetta johtuvat eri tekijöiden yhteisvaikutuksesta ja että näitä tekijöitä ovat esimerkiksi tarve säilyttää tietty määrä arvonlisäverovapautuksia tietyille tavaroille ja palveluille ja jäsenvaltioiden halu pitää käytössä vähintään viiden prosentin alennettuja verokantoja; katsoo, että jäsenvaltioiden on voitava säilyttää mahdollisuus määrittää omat arvonlisäverokantansa, koska arvonlisävero on tärkeä talousarvioväline;

38. kehottaa ottamaan käyttöön yksinkertaistetun ja nykyaikaistetun arvonlisäverojärjestelmän, jolla rajoitetaan vapautuksia ja muita kuin yleisiä verokantoja, jotta parannetaan oikeudenmukaista ja tehokasta kilpailua yritysten välillä sisämarkkinoilla, alennetaan sääntöjen noudattamisen kustannuksia ja edistetään sääntöjen vapaaehtoista noudattamista; toteaa, että tällainen yksinkertaistettu arvonlisäverojärjestelmä saisi lisähyötyjä laajennetusta arvonlisäveron erityisjärjestelmästä, sillä se vähentäisi eurooppalaisille yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja edistäisi unionin sisäistä kauppaa; panee merkille Portugalin entisenä neuvoston puheenjohtajavaltiona ja Slovenian nykyisenä puheenjohtajavaltiona tekemän ehdotuksen poistaa jäsenvaltioiden tasolla asteittain kaikki alennetut ja nollassa arvonlisäverokannat ympäristölle haitallisilta tavaroilta ja palveluilta, kuten fossiilisilta polttoaineilta, kemiallisilta torjunta-aineilta ja kemiallisilta lannoitteilta; kehottaa tutkimaan pienituloisia kotitalouksia koskevien sosiaalisten toimenpiteiden toteuttamista, jotta voidaan hyvittää käytettävissä olevien tulojen pieneneminen, kun saastuttavien tavaroiden ja palvelujen arvonlisäverokannat nousevat; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään nopeasti ehdotuksen tarkistetuksi arvonlisäverokantoja koskevaksi direktiiviksi ⁽³²⁾;

39. korostaa, että arvonlisäverovaje on pääasiassa seurausta kussakin jäsenvaltiossa vaikuttavien tekijöiden yhteispeleistä, ja toteaa, että näitä tekijöitä ovat muun muassa lainsäädännön porsaanreiät, verohallintojen resurssien ja digitaalisen tehokkuuden puute, täytäntöönpano- ja täytäntöönpanon valvontatoimien tehottomuus erityisesti veropetosten ja veronkierron torjunnassa ja aggressiivinen verosuunnittelu; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita parantamaan hallinnollista yhteistyötä ja edistämään kansallisten veroviranomaisten toimintaa; suhtautuu myönteisesti Transaction Network Analysis -välineeseen ja kannattaa tiiviimmän yhteistyön rakentamista Eurofiscin jäsenten välillä karusellipetosten nopeaksi havaitsemiseksi; kehottaa Euroopan tulevaisuuskonferenssia käsittelemään tätä kysymystä EU:n taloudellisten etujen suojaamisen yhteydessä;

40. katsoo, että on tutkittava mahdollisuutta ottaa käyttöön sähköinen laskutus kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaisemmalla tavalla eikä vain sen nykyisessä pakollisessa muodossa EU:n julkisissa hankinnoissa, koska sähköinen laskutus on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi petosten ja vilpin torjunnassa niissä valtioissa, joissa se on otettu käyttöön myös muissa transaktioissa, ja koska se on myös johtanut yksinkertaistamiseen ja säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseen;

41. muistuttaa, että parlamentin aloitteesta perustetun EU:n veroalan seurantakeskuksen riippumattomuus ja puoluepoliittinen sitoutumattomuus ovat tärkeitä; korostaa, että kauden 2021–2027 Fiscalis-ohjelma on välttämätön väline nopean ja rakentavan yhteistyön edistämiseksi veroviranomaisten välillä;

42. palauttaa mieliin, että alennettujen verokantojen tehokkuutta toimintapolitiikan välineinä on aina arvioitava muihin käytössä oleviin toimintapolitiikan välineisiin liittyvässä erityisessä asiayhteydessä; lisää, että alennetuilla verokannoilla täydennetään usein olemassa olevia sosiaali- ja ympäristöpolitiikan välineitä ja että suorat verokannustimet, kuten verovapaat osuudet ja progressiiviset verokannat, ovat välineitä, jotka kohdistuvat tehokkaammin pienituloisten kotitalouksien hyväksi ja ovat yleensä edullisempia muiden edellytysten täytyessä;

⁽³²⁾ COM(2018)0020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

43. painottaa, että on välttämätöntä siirtyä sellaiseen lopulliseen arvonlisäverojärjestelmään, joka perustuu määräraikassa tapahtuvan verotuksen periaatteeseen; kehottaa neuvostoa mahdollisimman pian hyväksymään 25. toukokuuta 2018 annetun ehdotuksen direktiiviksi (COM(2018)0329), kun otetaan huomioon menetettyjen kansallisten ja EU:n talousarviovarojen määrä nykyisessä järjestelmässä; korostaa tässä yhteydessä tulevan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän pääperiaatteita, joiden mukaan tavaroiden unioniluovutusten rajat ylittävä verotus tapahtuu määränpäässä ja tavarantoimittaja perii ja laskuttaa arvonlisäveron määräjäsenvaltiossa;
44. kehottaa komissiota antamaan tämän mietinnön jatkotoimina konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia, joissa käsitellään edellä mainittuja aiheita; kehottaa neuvostoa arvostamaan arvonlisäverojärjestelmän asianmukaista uudistamista koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä parlamentin kanssa ja ottamaan huomioon nämä ehdotukset sekä antamaan arvoa myös perustavanlaatuiselle tarpeelle taata demokraattisuus EU:n veropolitiikan muutoksissa;
45. tukee tilintarkastustuomioistuimen ehdotusta⁽³³⁾ harkita sellaisen mekanismin käyttöönottoa, jolla monivuotisen rahoituskehysten kattamana ajanjaksona voidaan tarkistaa monivuotista painotettua keskimääräistä arvonlisäverokantaa, jotta vältetään arvonlisäveron perustuvan rahoitusosuuden vääristyminen kyseisenä aikana, jos jäsenvaltio päättää muuttaa arvonlisäveropolitiikkaansa;
46. toteaa, että arvonlisäverodirektiivi on hyväksyttävä neuvostossa yksimielisesti SEUT 113 artiklan mukaisesti;
47. palauttaa mieliin, että verotunnistenumero on hyödyllinen väline, jolla taataan verovelvoitteiden noudattaminen ja kunnioittaminen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan kaikkia mahdollisia tapoja, joilla verotunnistenumero voi toimia raportoinnin korkean tehokkuuden varmistavana mekanismina;
48. kannattaa ajatusta vuodesta 2015 käytössä olleen laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisalan laajentamisesta kattamaan arvonlisäveron ilmoittaminen ja maksaminen; korostaa, että laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän mukauttaminen on kohdennettava erityisesti kasvavaa sähköistä kaupankäyntiä ajatellen;
49. kehottaa komissiota arvioimaan nykyistä kehystä ja esittämään konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia rajat ylittävien liiketoimien tarkastamisesta, sillä tätä on vahvistettava arvonlisäveron varmistamiseksi; korostaa tässä yhteydessä tarvetta käsitellä erityisesti mahdollisuuksia, joita syntyy sellaisten uusien digitaalitekniologioiden käyttämisestä, joissa on veronmaksajien oikeuksista johtuen korkeat tietosuojaj- ja yksityisyysstandardit;
50. muistuttaa, että on tärkeää taata sähköisen kaupankäynnin alv-säännöksiä koskevan paketin täysimääräinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja asianmukainen täytäntöönpano; kehottaa komissiota arvioimaan, mikä tilanne on tältä osin, ja esittämään konkreettisia ehdotuksia sääntöjen mukauttamiseksi tarvittaessa, ottaen huomioon sähköisen kaupankäynnin eksponentiaalinen kasvu; toteaa, että sähköisen kaupankäynnin alalla on huomattava arvonlisäverovaje; kehottaa komissiota tutkimaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen asiasta antaman erityiskertomuksen päätelmiä, jotta arvonlisäverovaje voidaan korjata;
51. muistuttaa, että on tärkeää käydä tiiviimpää vuoropuhelua arvonlisäverosta kansainvälisten kumppaneiden, pääasiassa tärkeimpien kauppakumppaneiden, kanssa; katsoo, että tämän yhteistyön lähtökohtana olisi oltava hallinnollisen yhteistyön periaate, jotta taataan tarkoituksenmukainen tietojenvaihto, joka voi auttaa torjumaan veropetoksiin tai -vilppiin johtavia järjestelmiä;
52. panee merkille komission aikomuksen muuttaa arvonlisäverokomiteansa luonnetta ja tulevaa komiteamenettelyä koskevia tavoitteitaan; korostaa, että parlamentin kantaan on luotettava tässä asiassa; muistuttaa, että on varmistettava, että verotusta koskevaa EU:n institutionaalista kehystä ja välillisen verotuksen toimivallan jakoa noudatetaan täysimääräisesti;
- o
- o o
53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽³³⁾ Lausunto nro 11/2020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0037

Leluturvallisuudirektiivin täytäntöönpano**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 lelujen turvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY (leluturvallisuudirektiivi) täytäntöönpanosta (2021/2040(INI))**

(2022/C 342/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon lelujen turvallisuudesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY ⁽¹⁾ (leluturvallisuudirektiivi),
- ottaa huomioon komission 19. marraskuuta 2020 antaman arvioinnin lelujen turvallisuudesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2009/48/EY (SWD(2020)0287),
- ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3. joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ⁽²⁾ (yleinen tuoteturvallisuudirektiivi),
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENIS:stä ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifioinnista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta 17. huhtikuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881 (kyberturvallisuusasetus) ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon sisämarkkinoita, yritysten, mukaan luettuna pienten ja keskisuurten yritysten, kilpailukykyä, kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehualaa ja Euroopan tilastoja koskevan ohjelman (sisämarkkinaohjelma) perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 99/2013, (EU) N:o 1287/2013, (EU) N:o 254/2014 ja (EU) N:o 652/2014 kumoamisesta 28. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/690 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽³⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁴⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽⁵⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽⁶⁾ EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 151, 7.6.2019, s. 15.

⁽⁸⁾ EUVL L 153, 3.5.2021, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon kosmeettisista valmisteista 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (CPL-asetus) ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmu-kaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/53/EU ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25. heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY ⁽¹⁴⁾ (tuotevastuudirektiivi),
- ottaa huomioon tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 8. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 kosmeettisista valmisteista ⁽¹⁶⁾ (kosmetiikka-asetus),
- ottaa huomioon elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1935/2004 ⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta 6. syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY ⁽¹⁸⁾ (akkudirektiivi),
- ottaa huomioon aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁹⁾ (CLP-asetus),

⁽⁹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽¹¹⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62.

⁽¹³⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88.

⁽¹⁶⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽¹⁷⁾ EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4.

⁽¹⁸⁾ EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

- ottaa huomioon pysyvistä orgaanisista yhdisteistä 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1021 ⁽²⁰⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla ⁽²¹⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman aiheesta ”kohti kestävämpiä sisämarkkinoita yritysten ja kuluttajien hyväksi” ⁽²²⁾,
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2020 antamansa päätöslauselman automatisoiduista päätöksentekoprosesseista: kuluttajansuojan sekä tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistaminen ⁽²³⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sisämarkkinapakettista ⁽²⁴⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta standardoinnista 2000-luvulla ⁽²⁵⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman tuotteiden käyttöään pidentämisestä: kuluttajien ja yritysten saama hyöty ⁽²⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman sisämarkkinastrategiasta ⁽²⁷⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle digitaalisia palveluja koskevasta säädöksestä: sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen ⁽²⁸⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle tekoälyä, robotiikkaa ja niihin liittyvää teknologiaa koskevien eettisten näkökohtien kehuksesta ⁽²⁹⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2019 antamansa päätöslauselman kattavasta hormonaalisia haitta-aineita koskevasta Euroopan unionin kehuksesta ⁽³⁰⁾,
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman kestävyttä edistävästä kemikaalistrategiasta ⁽³¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) huhtikuussa 2021 antaman katsauksen leluturvallisuudirektiivistä ”The EU Toy Safety Directive”,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista (digipalvelusäädös) sekä direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (COM(2020)0825),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä (tekoälysäädös) ja tiettyjen unionin säädösten muuttamisesta (COM(2021)0206),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon ja sen valvonnan parantamista koskevasta pitkän aikavälin toimintasuunnitelmasta (COM(2020)0094),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkyttöä ympäristöä” (COM(2020)0667),
- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Tekoälyä koskevan eurooppalaisen lähestymistavan edistäminen” (COM(2021)0205),

⁽²⁰⁾ EUVL L 169, 25.6.2019, s. 45.

⁽²¹⁾ EUVL C 425, 20.10.2021, s. 19.

⁽²²⁾ EUVL C 425, 20.10.2021, s. 10.

⁽²³⁾ EUVL C 294, 23.7.2021, s. 14.

⁽²⁴⁾ EUVL C 388, 13.11.2020, s. 39.

⁽²⁵⁾ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 2.

⁽²⁶⁾ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 60.

⁽²⁷⁾ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 112.

⁽²⁸⁾ EUVL C 404, 6.10.2021, s. 2.

⁽²⁹⁾ EUVL C 404, 6.10.2021, s. 63.

⁽³⁰⁾ EUVL C 158, 30.4.2021, s. 18.

⁽³¹⁾ EUVL C 371, 15.9.2021, s. 75.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Uusi kuluttaja-asioiden toimintaohjelma – Kuluttajien selviytymiskyvyn vahvistaminen kestävästä elpymisestä varmistamiseksi” (COM(2020)0696),
 - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon lasten oikeuksia koskevasta EU:n strategiasta (COM(2021)0142),
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät ”Unionin kestävä kemikaalistrategia: tulosten aika”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A9-0349/2021),
- A. ottaa huomioon, että lelujen turvallisuudesta annettu direktiivi (leluturvallisuudirektiivi) hyväksyttiin vuonna 2009, jotta voidaan varmistaa lasten terveyden ja turvallisuuden korkea taso ja parantaa lelujen sisämarkkinoiden toimintaa poistamalla esteet jäsenvaltioiden välisestä lelujen kaupasta;
- B. ottaa huomioon, että EU:n tiukan leluturvallisuuskehyksen tarkoituksena on varmistaa, että lapset voivat leikkiä mahdollisimman turvallisesti, ja sitä pidetään laajalti maailmanlaajuisena vertailukohtana;
- C. ottaa huomioon, että leikki tunnustetaan jokaisen lapsen oikeudeksi lapsen oikeuksien sopimuksessa, jonka kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet; ottaa huomioon, että leikkiminen edistää lapsen kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia ja on olennainen osa kasvua; ottaa huomioon, että tutkimukset osoittavat, että lelut voivat rikastuttaa leikkiä ja saavat lapset leikkimään pidempään;
- D. ottaa huomioon, että leluturvallisuudirektiivi on yhdenmukaisuuden ylärajan määrittävä direktiivi, mikä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltiot eivät saa ottaa käyttöön muita vaatimuksia kuin ne, joista direktiivissä säädetään; ottaa huomioon, että säännöt ja vaatimukset ovat usein tiukempia lelujen osalta kuin muiden tuotteiden, koska kuluttajat, joita varten ne on suunniteltu, ovat haavoittuvia;
- E. toteaa, että vilpillisten elinkeinonharjoittajien toiminta ja vaatimustenvastaisten tuotteiden verkkomyynti heikentävät liian usein EU:n leluturvallisuudirektiivin tehokkuutta;
- F. ottaa huomioon, että vaikka leluturvallisuudirektiivin kokonaisvaltaisesta vaikutuksesta ei ole olemassa kattavia tietoja, se on silti suurelta osin tehokas lelujen vapaan liikkuvuuden takaamisessa sisämarkkinoilla, ja ottaa huomioon, että yritysten, jotka toimivat markkinoilla leluturvallisuudirektiivin täysimääräisen soveltamisen jälkeen, määrä kasvoi 10 prosenttia vuosina 2013–2017, ja että EU:n leluetuotannon liikevaihto on kasvanut jatkuvasti direktiivin voimaantulon jälkeen; ottaa huomioon, että 99 prosenttia alan yrityksistä on pk-yrityksiä ja suurin osa näistä yrityksistä on mikroyrityksiä;
- G. ottaa huomioon, että leluturvallisuudirektiivissä edellytetään, että EU:n markkinoilla saatavilla olevat lelut ovat turvallisia, ja sillä taataan lasten suojelun korkea taso leluissa olevien kemiallisten aineiden aiheuttamilta vaaroilta; ottaa huomioon, että tiettyjä vaatimuksia ja standardeja saatetaan joutua mukauttamaan nopeasti, jos tieteellinen ja teknologinen kehitys tuo esiin leluihin liittyviä aiemmin tuntemattomia riskejä ja haasteita;
- H. ottaa huomioon, että kestävyttä edistävässä kemikaalistrategiassa komissio korosti tarvetta ottaa käyttöön tai vahvistaa säännöksiä, joissa otetaan huomioon kemikaalien yhteisvaikutukset myös lelujen osalta ja laajentaa riskinhallintaa koskevaa yleistä lähestymistapaa, jotta varmistetaan, että kulutustavarat, mukaan lukien lelut, eivät sisällä syöpää tai geenimutaatioita aiheuttavia kemikaaleja, vaikuta lisääntymis- tai hormonijärjestelmään tai ole pysyviä ja biologisesti kertyviä; ottaa huomioon, että kestävyttä edistävässä kemikaalistrategiassa myös komissio veloitetaan arvioimaan tapoja ja aikataulua sille, miten sama yleinen lähestymistapa laajennetaan kulutustavaroiden osalta koskemaan muita haitallisia kemikaaleja, mukaan lukien immuunijärjestelmään, neurologiseen järjestelmään ja hengityselimiin vaikuttavat kemikaalit ja jollekin tietyille elimelle myrkylliset kemikaalit;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

I. ottaa huomioon, että kestävyiden parantaminen on tärkeää, mutta lelujen turvallisuuden olisi aina oltava etusijalla; ottaa huomioon, että kestävyiden parantamista koskevat vaatimukset eivät saisi vaarantaa turvallisuutta;

1. on tyytyväinen leluturvallisuudirektiiviä koskevaan komission arviointikertomukseen, jonka tarkoituksena on arvioida direktiivin toimivuutta sen voimaantulon jälkeen;

2. panee merkille leluturvallisuudirektiivin lisäarvon edelliseen direktiiviin verrattuna lasten turvallisuuden parantamisessa ja yhtä korkeatasoisen suojelun varmistamisessa kaikkialla sisämarkkinoilla sekä sen merkityksen oikeusvarmuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomisessa yrityksille; pitää valitettavana, että jotkin EU:n ulkopuolisista valmistajista, jotka myyvät tuotteitaan sisämarkkinoilla, erityisesti verkossa toimivilla markkinapaikoilla, eivät noudata EU:n lainsäädäntöä ja että monet EU:ssa myytävistä leluista aiheuttavat edelleen merkittäviä uhkia lapsille;

3. panee merkille standardien keskeisen merkityksen, jotta valmistajat voivat soveltaa direktiiviä tehokkaasti ja sujuvasti, sekä ilmoitettujen laitosten roolin vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa silloin, kun standardeja ei ole saatavilla tai niitä ei sovelleta; korostaa, että ilmoitettujen laitosten määrää on lisättävä joillakin alueilla; korostaa, että jäsenvaltioilla olisi oltava avoimet, osallistavat, kestävät, läpinäkyvät ja laadukkaat standardit; korostaa, että standardien olisi oltava myös teknologianeutraaleja ja suorituskykyyn perustuvia ja niillä olisi varmistettava tasapuoliset kilpailuedellytykset talouden toimijoille ja erityisesti pk-yrityksille;

4. korostaa, että on kehitettävä kunnianhimoisia standardeja adaptiivisille leluille, joiden avulla vammaiset lapset voivat käyttää leluja ja olla vuorovaikutuksessa niiden kanssa, mikä ei muutoin olisi mahdollista;

5. panee merkille, että joillakin markkinavalvontaviranomaisilla on vaikeuksia panna täytäntöön leluturvallisuudirektiivin 11 artiklaa, jossa veloitetaan valmistajat merkitsemään varoitukset leluihin selvästi näkyvällä, helposti luettavalla, helposti ymmärrettävällä ja täsmällisellä tavalla; korostaa, että nämä vaikeudet johtuvat erityisvaatimusten ja niihin liittyvien standardien puutteesta; kehottaa siksi komissiota ottamaan käyttöön erityisvaatimuksia, jotka koskevat leluissa olevien varoitusten näkyvyyttä ja luettavuutta, jotta jäsenvaltiot voivat panna nämä vaatimukset yhdenmukaisesti täytäntöön;

6. toteaa, että leluturvallisuudirektiivin asianmukaisen soveltamisen täytäntöönpano ja valmistelu oli työläs prosessi, joka kesti useita vuosia ja edellytti eurooppalaisilta lelujen valmistajilta huomattavia taloudellisia investointeja; korostaa oikeudellisen vakauden merkitystä eurooppalaisten yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten perheyriyten, vakaalle kehitykselle;

7. toteaa kuitenkin, että leluturvallisuudirektiivin tarkistamista edellyttäviä epäjohtonmukaisuuksia on edelleen olemassa; pyytää siksi komissiota jatkamaan arviointiprosessiaan ja tekemään kattavan vaikutustenarvioinnin sen tarkistamiseksi, olisiko niitä käsiteltävä ja miten; korostaa, että erityisesti lainvalvontaviranomaisten on toteutettava lisätoimia sen varmistamiseksi, että kaikki EU:n markkinoille leluja asettavat talouden toimijat soveltavat tiukkoja turvallisuusvaatimuksia; korostaa, että on otettava huomioon haasteet, erityiset riskit ja kielteiset vaikutukset, joita aiheutuu vaatimustenmukaisia leluja tuottaville yrityksille siitä, että myynnissä on vaatimustenvastaisia, vaarallisia ja väärennettyjä leluja, jotka ovat peräisin pääosin EU:n ulkopuolisista maista, ja että on puututtava uusien teknologioiden käytöstä aiheutuviin riskeihin;

Kemikaalit

8. antaa tunnustusta nykyisen leluturvallisuudirektiivin joustavuudelle ja suhteellisen hyvin tulevaisuuden vaatimukset täyttävälle luonteelle, kun otetaan huomioon, että vuosina 2012–2019 direktiiviä muutettiin 14 kertaa, jotta se voitiin mukauttaa uuteen tieteelliseen näyttöön, joka toi esiin aiemmin tuntemattomia riskejä lapsille erityisesti kemikaalien alalla; on kuitenkin huolissaan siitä, että on edelleen ongelmia, jotka voivat vaarantaa lasten turvallisuuden ja jotka voidaan ratkaista vain osittain täytäntöönpanosäädöksillä;

9. korostaa, että EU:n markkinoille saatettujen lelujen on oltava leluturvallisuudirektiivin sekä asiaa koskevan EU:n kemikaalilainsäädännön, erityisesti REACH-asetuksen, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetun direktiivin, kosmetiikka-asetuksen, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista annetun asetuksen, akkudirektiivin, CLP-asetuksen ja pysyvistä orgaanisista yhdisteistä annetun asetuksen, mukaisia riippumatta siitä, missä ne on valmistettu;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

10. korostaa, että vaatimusten hajauttaminen useisiin eri säädöksiin ja erilaisten raja-arvojen asettaminen voi olla haastavaa erityisesti pk-yrityksille ja edellyttää joissakin tapauksissa aineiden mittaamista kahteen kertaan, kuten aineiden siirtymän ja pitoisuuksien raja-arvojen tapauksessa; kehottaa siksi komissiota harkitsemaan mahdollisuutta koota kaikki leluihin sovellettavat raja-arvot lisäarvioinnin perusteella yhtenäisiksi arvoiksi yhteen säädökseen, jotta voidaan yksinkertaistaa vaatimustenmukaisuuden arviointia ja tehdä vaatimusten noudattamisesta helpompaa ja vähemmän kuormittavaa; kehottaa komissiota lisäksi harkitsemaan tiedonsaannin yksinkertaistamista myös verkkoportaalien kautta, jotta voidaan selvittää, mitä missäkin olosuhteissa vaaditaan, ja helpottamaan navigointia näiden eri säädösten välillä markkinavalvonnan, talouden toimijoiden ja kuluttajien kannalta;

11. on huolissaan siitä, että leluturvallisuudirektiivissä säädettyä kieltoa koskeva poikkeus sellaisten kemikaalien osalta, joissa on karsinogeeniä, mutageenejä tai jotka ovat lisääntymisen kannalta vaarallisia (CMR-aineet), mahdollistaa tietyissä tapauksissa näiden kemikaalien pitoisuudet, jotka vaikuttavat olevan liian korkeat, jotta lasten suojele voidaan varmistaa; kehottaa komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin sen analysoimiseksi, olisiko asiaankuuluvan tieteellisen komitean suositusten mukaisesti laskettava yleisiä rajoja, jotka koskevat leluturvallisuudirektiivin poikkeuksia CMR-aineiden osalta, ja tutkimaan kestävyyttä koskevan kemikaalistrategian mukaisesti, olisiko poistettava mahdollisuus poiketa säännöistä, jotka koskevat CMR-aineiden esiintymistä silloin, kun ne eivät ole lapsen ulottuvilla leluissa, ja olisiko annettava asianmukaisia säännöksiä sen estämiseksi, että lapset eivät altistu vaarallisille, myrkyllisille, haitallisille, syövyttävälle ja ärsyttävälle aineille; kehottaa komissiota ottamaan huomioon lasten yhteisaltistuksen kemikaaleille sekä mahdolliset matalista annoksista aiheutuvat vaikutukset;

12. korostaa, että kansallisella tasolla vahvistetut leluturvallisuudirektiivissä vahvistettuja raja-arvoja alemmat raja-arvot alle 36 kuukauden ikäisille lapsille tarkoitettujen lelujen tai suuhun laitettavien lelujen kemikaaleille, kuten nitrosamiinit ja nitrosoituvat aineet, luovat epäjohtomukaisuuksia, vaikka komissio olisi ne perustellut; toteaa kuitenkin, että kaikkien EU:n lapsien olisi nautittava samasta suojelun korkeasta tasosta; toteaa, että tätä raja-arvoa ei voida muuttaa täytäntöönpanosäädöksellä, vaan se edellyttäisi lainsäädäntömenettelyä; kehottaa siksi komissiota arvioimaan, onko raja-arvoa mukautettava tiukimpaan kansallisella tasolla voimassa olevaan arvoon leluturvallisuudirektiivin tarkistamisen yhteydessä kattavan vaikutustenarvioinnin jälkeen ja onko luotava joustava mekanismi, joka mahdollistaa raja-arvojen mukauttamisen nopeasti vaarallisten kemiallisten aineiden osalta sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa kansallisella tasolla asetetaan eri arvoja; katsoo, että näin voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla kuluttajien ja talouden toimijoiden eduksi; korostaa, että parlamentin on jatkettava tätä tarkoitusta varten hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten perusteellista valvontaa;

13. pitää myönteisenä sitä, että komissio on sitoutunut laajentamaan CMR-aineiden riskejä koskevaa yleistä lähestymistapaa hormonaalisiin haitta-aineisiin Maailman terveysjärjestön (WHO) määritelmän pohjalta ja analysoimaan vaikutustenarvioinnissa, sovelletaanko sitä leluturvallisuudirektiivin tulevassa tarkistuksessa sen varmistamiseksi, että hormonaaliset haitta-aineet kielletään leluissa heti niiden tunnistamisen jälkeen; pitää myönteisenä myös sitä, että komissio on sitoutunut harkitsemaan horisontaalisen lainsäädännön käyttöönottoa tätä tarkoitusta varten niin kuin parlamentti ja neuvosto ovat toistuvasti pyytäneet ja noudattamaan kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa olevaa ”yksi aine, yksi arviointi” -lähestymistapaa; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti sitoumukseen arvioida tämän lähestymistavan laajentamista kemikaaleihin, jotka vaikuttavat immuunijärjestelmään, neurologiseen järjestelmään tai hengityselimiin ja kemikaaleihin, jotka ovat myrkyllisiä tietyille elimelle, jotta voidaan taata korkeatasoinen suoja näitä kemikaaleja vastaan ja varmistaa niiden käyttöä leluissa koskeva tulevaisuuden vaatimukset täyttävä sääntely, joka vastaa komission aikomusta asettaa näiden kemikaalien kaikki käyttötarkoitukset etusijalle REACH-asetuksen rajoituksissa;

14. on huolissaan siitä, että alle 36 kuukauden ikäisille lapsille tarkoitetuissa leluissa olevia kemikaaleja koskevissa tiukemmissa säännöksissä ei oteta huomioon sitä, että vanhemmat lapset ovat myös alttiita vaarallisille aineille; toteaa, että tämä jako voi johtaa siihen, että valmistajat kiertävät säännöksiä ilmoittamalla, että lelu on tarkoitettu yli 36 kuukauden ikäisille lapsille, vaikka näin ei selvästikään ole; korostaa, että monet sidosryhmät, komissio ja jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että tämä jako ei selvästikään ole asianmukainen, koska se voi luoda porsaanreihiä ja saattaa rajoittaa leluturvallisuudirektiivin tehokkuutta, ja ovat pyytäneet sen poistamista; kehottaa siksi komissiota analysoimaan tätä kysymystä leluturvallisuudirektiivin tarkistusta varten tehtävässä vaikutustenarvioinnissa ottamalla täysin huomioon uusimman tieteellisen näytön, päättämään, onko tämä jako poistettava ja asettamaan erityiset raja-arvot lelujen kemikaaleille; katsoo, että jos on tieteellistä näyttöä siitä, että kemikaali on vaarallinen lapsille, sen käyttöä leluissa ja lapsiin liittyvissä tuotteissa olisi rajoitettava;

Markkinavalvonta ja uudet teknologiat

15. toteaa, että leluturvallisuudirektiivissä veloitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteuttamaan markkinavalvontaa ottamalla ennalta varautumisen periaate asianmukaisesti huomioon, testaamaan markkinoilla olevia leluja ja varmentamaan valmistajien asiakirjat vaarallisten tai vaatimustenvastaisten lelujen poistamiseksi markkinoilta ja

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

toteuttamaan toimenpiteitä niitä vastaan, jotka ovat vastuussa niiden markkinoille saattamisesta; on huolissaan siitä, että leluturvallisuusdirektiivin mukainen markkinavalvonta ei ole riittävän tehokasta, vaikka se on ratkaisevan tärkeässä asemassa vaarassa olevien lasten terveyden ja turvallisuuden suojaamisessa, ja siitä, että se heikentää lainsäädäntöä noudattavien talouden toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja kilpailukykyä, mistä on hyötyä vilpillisille elinkeinonharjoittajille, jotka eivät noudata EU:n sääntöjä; panee merkille, että edelleen raportoidaan ongelmista, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen saamista joiltakin talouden toimijoilta;

16. pitää myönteisenä, että on hyväksytty asetus (EU) 2019/1020, jolla pyritään parantamaan markkinavalvontaa vahvistamalla ja yhdenmukaistamalla kansallisten viranomaisten suorittamia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että sisämarkkinoille saatettavat tuotteet, myös lelut, ovat turvallisia ja sääntöjen mukaisia, ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan sen nopeasti täytäntöön ja antamaan tulli- ja markkinavalvontaviranomaisille riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset ja tekniset resurssit tarkastusten määrän ja tehokkuuden lisäämiseksi, jotta voidaan varmistaa leluturvallisuusdirektiivin tehokas täytäntöönpano ja estää vaarallisten ja vaatimustenvastaisten lelujen leviäminen EU:ssa;

17. kehottaa komissiota arvioimaan asetuksen (EU) 2019/1020 täytäntöönpanoa ja soveltamista jäsenvaltioissa ja tukemaan aktiivisesti jäsenvaltioita kansallisten markkinavalvontastrategioiden täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota hyväksymään täytäntöönpanosäädöksiä, joissa unionin tason yhteisen riskianalyysin pohjalta tarkastuksille asetetaan vertailuarvoja ja tekniikoita, jotta voidaan varmistaa unionin oikeuden johdonmukainen täytäntöönpano, tehostaa unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksia, välttää erot ja varmistaa tarkastusten tehokkuus ja yhtenäisyys; kehottaa komissiota hyväksymään täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään menettelyt EU:n testauslaitosten nimeämiseksi asetuksen (EU) 2019/1020 21 artiklan mukaisesti;

18. kehottaa komissiota tutkimaan jatkuvasti mahdollisuuksia käyttää uusia teknologioita, kuten sähköisiä merkintöjä, lohkoketjua ja tekoälyä, jotta voidaan havaita vaaralliset tuotteet, vähentää riskejä ja parantaa leluturvallisuusdirektiivin noudattamista sekä helpottaa markkinavalvontaviranomaisten työtä tarjoamalla helposti saatavilla olevaa, ajantasaista, jäseneltyä ja mahdollisuuksien mukaan digitaalista tietoa tuotteista ja niiden jäljitettävyydestä toimitusketjussa;

19. muistuttaa rajallisista taloudellisista ja henkilöstöresursseista, jotka ovat viime vuosina heikentäneet monen markkinavalvontaviranomaisten tehokkuutta ja toimien kattavuutta; on tässä yhteydessä tyytyväinen sisämarkkinaohjelman hyväksymiseen sekä markkinavalvontaa koskevan erityistavoitteen, jolla on oma budjettikohta, ja siihen kohdennettujen resurssien käyttöönottoon, millä edistetään jäsenvaltioiden toimien tukemista sen varmistamiseksi, että EU:n markkinoille tulee ainoastaan turvallisia ja vaatimustenmukaisia leluja;

20. korostaa, että tehokas markkinavalvonta on olennaisen tärkeää vaarallisten lelujen havaitsemiseksi ja leluturvallisuusdirektiivin asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi; kehottaa siksi jäsenvaltioita tehostamaan markkinavalvontatoimiensa koordinoitua muun muassa vaihtamalla parhaita käytäntöjä ja digitalisoimalla järjestelmiään sekä vahvistamaan yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten, kuten tulli-, televiestintä- ja tietosuojaviranomaisten, välillä; kehottaa siksi markkinavalvonta- ja tulliviranomaisia jakamaan aktiivisesti kokemuksiaan ja tehostamaan koordinoitua ja yhteistyötä myös rajat ylittävällä tasolla niin, että voidaan mahdollistaa vaarallisia leluja koskevan tiedon nopeat siirrot ja pysäyttää tehokkaasti vaarallisten lelujen tuonti; korostaa, että sisämarkkinoille asetettavien lelujen jatkuvat ja tehokkaat tarkastukset kaikkialla EU:ssa ovat erittäin tärkeitä, jotta varmistetaan, että lelut ovat EU:n vaatimusten mukaisia; kehottaa komissiota järjestämään ja rahoittamaan yhteisiä markkinavalvontatoimia, mukaan lukien koulutus- toimet, tehostamaan leluja koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa ja tekemään yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaarallisia leluja koskevien tietojen vaihtamiseksi; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita määräämään näytteenoton ja tarkastusten vähimmäistasosta täytäntöönpanon parantamiseksi;

21. korostaa, että markkinavalvontaviranomaisten olisi tehtävä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa mysteeriasiakastutkimuksia myös verkossa toimivilla markkinapaikoilla vaarallisten lelujen havaitsemiseksi tehokkaammin, erityisesti siksi, koska lelut ovat tuotteita, joista ilmoitetaan useimmin tuoteturvallisuutta koskevassa EU:n nopeassa tiedonvaihtojärjestelmässä (Safety Gate);

22. on huolissaan verkkoon liitettyjen lelujen aiheuttamista uusista haavoittuvuuksista ja riskeistä, jotka koskevat lasten turvallisuutta, yksityisyyttä ja mielenterveyttä; korostaa, että on tärkeää turvata lasten yksityisyys, kun käytetään verkkoon liitettyjä leluja; on huolissaan siitä, että osa näistä jo EU:n markkinoilla olevista leluista ei ole tarpeeksi turvallisia eikä niissä ole minkäänlaisia suoja- toimia kyberuhkia vastaan tai ne ovat riittämättömiä; kannustaa verkkoon liitettyjen lelujen valmistajia sisällyttämään sisäänrakennettuja turvamekanismeja leluihinsa; kehottaa komissiota tutkimaan erilaisia riski- ja

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

suhteellisuusperiaatetta koskevia toimintavaihtoehtoja, kuten leluturvallisuudirektiivin soveltamisalan laajentamista sisällyttämällä siihen yksityisyyttä ja tietoturva koskevia säännöksiä, hyväksymällä verkkoon liitettyjen tuotteiden ja niihin liittyvien palvelujen kyberturvallisuusvaatimuksia koskevan horisontaalista lainsäädäntöä, esimerkiksi eurooppalainen kyberturvallisuusasetus, tai panemaan täytäntöön asiaa koskevan horisontaalisen lainsäädännön, kuten radiolaitedirektiivin, sekä yleisen tietosuoja-asetuksen, ja tiedottamaan parlamentille valinnoistaan;

23. on huolissaan siitä, että kuluttajat reagoivat huonosti takaisinvetoihin ja että vaarallisia leluja jää lasten käyttöön niiden takaisinvedosta huolimatta; pyytää siksi komissiota julkaisemaan takaisinvetomenettelyjä koskevat suuntaviivat, mukaan lukien tarkistuslista, jossa on konkreettisia vaatimuksia, ja pyytää verkossa toimivia markkinapaikkoja luomaan tehokkaita mekanismeja, joilla varmistetaan, että ne voivat tavoittaa käyttäjät, ostajat ja myyjät, jotta heille voidaan tiedottaa välttämättömistä takaisinvedoista mahdollisimman nopeasti ja lisätä niiden kuluttajien määrää, jotka takaisinvedoilla saavutetaan;

Sähköinen kaupankäynti

24. toteaa sähköisellä kaupankäynnillä olevan myönteistä merkitystä, mukaan lukien verkossa toimivat markkinapaikat, jotka ovat edesauttaneet EU:n leluvalmistajien kehittymistä; korostaa tässä yhteydessä näiden yritysten toiminnan kasvua sekä EU:ssa että sen ulkopuolella; painottaa, että sähköisen kaupankäynnin kehittyminen hyödyttää kuluttajia, mutta myös asettaa markkinavalvontaviranomaisille haasteita verkossa myytävien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa; panee merkille, että monet verkosta ostetut tuotteet eivät täytä EU:n turvallisuusvaatimuksia, ja on huolissaan vilpillisten myyjien verkossa myymien vaarallisten lelujen suuresta määrästä; katsoo, että vaatimustenvastaisten ja vaarallisten lelujen myynti verkossa on saatava loppumaan;

25. pitää myönteisenä, että komissio on antanut asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklaa koskevat suuntaviivat, joissa selvennetään talouden toimijoiden tehtäviä erityisesti verkossa myytävien ja kolmansista maista EU:n markkinoille tulevien tuotteiden osalta; korostaa tarvetta puuttua vaatimustenvastaisiin tuotteisiin, joita myydään suoraan kuluttajille EU:n ulkopuolisista maista verkossa toimivien markkinapaikkojen kautta; muistuttaa, että talouden toimijat voivat saattaa EU:n markkinoille ainoastaan turvallisia tuotteita; korostaa, että kaikkien talouden toimijoiden on noudatettava EU:n sääntöjä, jotta voidaan varmistaa lasten turvallisuus ja mahdollistaa yrityksille tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa markkinavalvonta- ja tulliviranomaisia tehostamaan yhteistyötään, mukaan lukien vaatimustenvastaisia löydöksiä koskeva tietojenvaihto, ja toteuttamaan tehokkaita täytäntöönpanotoimia, jotta estetään vilpillisiä kauppiaita hyödyntämästä EU:n markkinoita;

26. korostaa ”tunne yritysasiakkaasi” -periaatteen lisäarvoa, kun tarkoituksena on parantaa verkossa myytävien lelujen vaatimustenmukaisuutta ja jäljitettävyyttä; huomauttaa tuoteturvallisuussitoumuksen vapaaehtoisuudesta ja markkinoitoimijoiden vähäisestä osallistumisesta siihen; pitää valitettavana, että tuoteturvallisuussitoumuksen vaikutukset ovat toistaiseksi olleet vähäisiä;

27. korostaa, että verkossa toimivilla markkinapaikoilla voi olla valtava rooli vaarallisten lelujen liikkuvuuden rajoittamisessa; katsoo siksi, että ne olisi velvoitettava ottamaan enemmän vastuuta alustoillaan myytävien lelujen turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta, erityisesti vaatimustenvastaisten lelujen tunnistamisesta ja poistamisesta, myös käyttämällä Safety Gate -järjestelmää, ja tehokkaasta yhteistyöstä markkinavalvontaviranomaisten kanssa vaatimustenvastaisten lelujen poistamiseksi ja vaarallisten lelujen uudelleen ilmaantumisen estämiseksi; korostaa tässä yhteydessä erittäin painokkaasti, että on olennaisen tärkeää varmistaa tehokas ja ennakoitava täytäntöönpano sekä johdonmukaisuus kaikilta osin leluturvallisuudirektiivin ja erilaisten välineiden, kuten digipalvelusäädöksen, tekoälysäädöksen, yleisen tuoteturvallisuusasetuksen ja yleisen tuoteturvallisuudirektiivin tarkistamista koskevan tulevan säädöksen, välillä, jotta voidaan taata mahdollisimman korkeat turvallisuusstandardit ja perusoikeudet; kehottaa löytämään ratkaisuja, joiden avulla kuluttajajärjestöt ja luotettavat ilmoittajat voivat ilmoittaa vaatimustenvastaisista leluista;

28. korostaa, että on tehostettava yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa, jotta voidaan estää vaarallisten ja vaatimustenvastaisten lelujen pääsy EU:n markkinoille ja samalla varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset yrityksille; kehottaa komissiota julkaisemaan tietoja valvontatoimistaan;

Oikeudellinen väline ja jatkotoimet

29. toteaa, että leluturvallisuudirektiivi toimii itse asiassa asetuksena, ja kehottaa sen vuoksi komissiota harkitsemaan, voisiko sen tarkistaminen olla mahdollisuus muuttaa se asetukseksi, jotta voidaan parantaa sen vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja välttää täytäntöönpanon epäjohtamismuutokset jäsenvaltioiden välillä ja markkinoiden pirstoutuminen;

30. kehottaa komissiota arvioimaan, tarvitaanko tulevassa tarkistuksessa laajempia muutoksia ja tukeutumaan tässä perusteelliseen vaikutustenarviointiin analysoidakseen sitä, voitaisiinko leluturvallisuudirektiivin tulevaan tarkistukseen sisällyttää mekaanisia ja fyysisiä vaatimuksia, CMR-aineet, nitrosamiinien ja nitrosoituvien aineiden raja-arvot sekä allergisoivien hajusteiden ja vaarallisen kemikaalien merkintäsääntöjä helppojen ja joustavien mukautusten mahdollistamiseksi, ja miten tämä toteutettaisiin;

31. on huolissaan siitä, että jotkut tuottajat välttyvät noudattamasta leluturvallisuudirektiiviä, koska heidän tuotteensa eivät ole leluja, vaikka niitä selvästi käytetään sellaisina; korostaa, että komission ohjeasiakirjoista on apua sen selvittämisessä, onko tuote lelu vai ei, ja leluturvallisuudirektiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, jotta siitä on hyötyä sekä markkinavalvontaviranomaisille että talouden toimijoille; korostaa kuitenkin, että ”harmaalla alueella” on edelleen tuotteita, ja kehottaa näin ollen komissiota ratkaisemaan tämän lelujen määritelmäongelman leluturvallisuudirektiivin tulevan tarkistamisen yhteydessä; korostaa, että tarvitaan avointa ja rakentavaa vuoropuhelua asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa;

32. korostaa lelujen tärkeää roolia lasten kehityksessä ja taitojen muodostuksessa sekä lelujen antamaa pedagogista tukea uusien tehtävien suorittamisessa ja taitojen parantamisessa ja oppimisessa hyvin nuoresta iästä lähtien; kehottaa komissiota tarkistamaan leluturvallisuudirektiiviä lelujen turvallisuuden parantamiseksi ja tuottajille aiheutuvan rasitteen ja hallinnollisten ja oikeudellisten kustannusten vähentämiseksi, jotta voidaan varmistaa selkeä väylä saada turvallisia ja kohtuuhintaisia leluja kaikille lapsille Euroopan unionissa;

33. katsoo, että kuluttajat ja arvoketjujen toimijat tarvitsevat tietoa kestävämmän käyttäytymisen edistämiseksi; kehottaa näin ollen komissiota analysoimaan vaikutustenarvioinnissa, voiko lelujen kestävyys ja korjattavuus vaikuttaa niiden turvallisuuteen, ja jos näin todetaan, analysoimaan, voisiko lelujen kestävyyttä ja korjattavuutta koskevia tietoja lisätä merkintäsääntöihin oikeasuhtaisesti ja niin, että ne eivät rajoittavia; katsoo tässä yhteydessä, että innovatiivisia ja digitaalisia ratkaisuja voitaisiin käyttää näiden tietojen asettamiseksi kuluttajien saataville siten, että varmistetaan, että turvallisuustiedot ovat selvästi tunnistettavissa ja että vältetään yrityksille aiheutuvaa liiallista rasitetta ja minimoidaan pakkausmateriaalit;

34. katsoo, että varoitukset ja turvallisuustiedot ovat tärkeitä kuluttajille; panee merkille, että merkintöjä koskevat lisävaatimukset olisi pidettävä mahdollisimman vähäisinä, jotta huomio ei kiinnity muualle; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta ilmoittaa sähköisesti vaatimustenmukaisuutta koskevat tiedot, joita ei ole tarkoitettu loppukuluttajalle;

Tiedot

35. korostaa, että lelujen aiheuttamista onnettomuuksista ei ole saatavilla yhdenmukaisia EU:n laajuisia tilastoja, minkä vuoksi on vaikeaa arvioida leluturvallisuudirektiivin tarjoaman suojan tasoa määrällisesti ja antaa tietoja leluja koskevaa standardointityötä varten; katsoo, että koordinoinnin ja rahoituksen riittämättömyys EU:n tasolla on perimmäinen syy yhdenmukaisten tietojen puutteeseen, ja kehottaa komissiota käsittelemään asiaa direktiivin tulevassa tarkistuksessa; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta perustaa onnettomuuksista ja loukkaantumisista yleiseurooppalainen tietokanta, jossa on erityinen leluja koskeva osio, joka on julkinen, käyttäjäystävällinen ja viranomaisten, kuluttajien ja valmistajien saatavilla ja johon voidaan kirjata ja kerätä tietoja onnettomuuksista ja loukkaantumisista, jotka johtuvat vaarallisista leluista, mukaan lukien verkossa myytävät lelut; katsoo lisäksi, että lisävaihtoehtona olisi käyttää indikaattoreita ja tietoja, kuten markkinavalvontaa koskevasta tieto- ja viestintäjärjestelmästä, Safety Gate -järjestelmästä ja leluturvallisuudirektiivin tehokkuuden arviointia koskevista yhteisistä toimista kerättyjä tietoja, ja pyytää komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön digitaalisia ratkaisuja, jotka voisivat parantaa jäljitettävyyttä toimitusketjussa ja edistää lelujen korkeampaa turvallisuustasoa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

36. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan leluturvallisuudirektiiviä koskevien tietojen keruuta, joka tällä hetkellä vaihtelee, ei ole edustavaa ja on puutteellista, ja vaihtamaan tietoja lelujen turvallisuuteen liittyvistä riskeistä ja haavoittuvuuksista; kehottaa yrityksiä tehostamaan yhteistyötään jäsenvaltioiden kanssa ja jakamaan enemmän tietoa leluihin liittyvistä onnettomuuksista, jotta voidaan parantaa lasten turvallisuutta ja lisätä luottamusta sisämarkkinoilla oleviin leluihin;

37. kehottaa komissiota hyödyntämään leluturvallisuudirektiivin tarkistamisen tarjoaman tilaisuuden kehittää indikaattoreita, joiden avulla voidaan seurata direktiivin asianmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja sen yleistä vaikuttavuutta; kehottaa komissiota parantamaan jäsenvaltioiden, markkinavalvontaviranomaisten ja ilmoitettujen laitosten säännöllistä tiedonkeruuta; suosittelee, että komissio laatii EU:n tasolla yleisraportin, joka perustuu kansallisiin raportteihin, ja julkistaa ne ja asettaa ne helposti kaikkien niistä kiinnostuneiden osapuolten saataville;

o

o o

38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0038

Syöväntorjunnan tehostaminen Euroopassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 syöväntorjunnan tehostamisesta Euroopassa – kohti kattavaa ja koordinoitua strategiaa (2020/2267(INI))

(2022/C 342/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2020 antamansa päätöksen syöväntorjuntaa käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon syöväntorjuntaa käsittelevän erityisvaliokuntansa 27. lokakuuta 2020 julkaiseman työasiakirjan ”Inputs of the Special Committee on Beating Cancer (BECA) to influence the future Europe’s Beating Cancer Plan” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2021 annetun komission tiedonannon EU:n syöväntorjuntasuunnitelmasta (COM(2021)0044),
- ottaa huomioon EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman 2021–2027 ⁽³⁾ (Horisontti Eurooppa) ja siihen kuuluvan syöväntorjunnan mission ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden saatavuudesta – kohti vahvempaa ja kestävämpää EU:ta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon syöpää koskevien yhteisten toimien (EPAAC, CANCON, iPAAC) yhteydessä laaditut oppaat sekä harvinaisia syöpäsairauksia koskevan yhteisen toiminnan (JARC) puitteissa perustetun harvinaisten syöpien toimintaohjelman 2030,
- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon uudesta eurooppalaisesta tutkimusalueesta tutkimusta ja innovointia varten (COM(2020)0628),
- ottaa huomioon 2. joulukuuta 2003 annetun neuvoston suosituksen 2003/878/EY syöpäseulonnan ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Kansainvälisen syövätutkimuslaitoksen (IARC) toukokuussa 2017 julkaiseman raportin syöpäseulonnan ⁽⁷⁾ annetun neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulonnan ja diagnosoinnin eurooppalaiset laadunvarmistusohjeet,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pelloilta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” (COM(2020)0381),

⁽¹⁾ EUVL C 362, 8.9.2021, s. 182.

⁽²⁾ Syöväntorjuntaa käsittelevän erityisvaliokunnan 27. lokakuuta 2020 julkaisema työasiakirja.

⁽³⁾ Asetus (EU) 2021/695, annettu 28. huhtikuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti Eurooppa” perustamisesta sekä sen osallistumista ja tulosten levittämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Syöväntorjunnan missiolautakunnan välikertomus ”Conquering cancer: Mission possible”.

⁽⁵⁾ EUVL C 269 I, 7.7.2021, s. 3.

⁽⁶⁾ EUVL L 327, 16.12.2003, s. 34.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/default/files/major_chronic_diseases/docs/2017_cancerscreening_2ndreportimplementation_en.pdf

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon työterveyttä ja -turvallisuutta koskevasta EU:n strategiakehyksestä kaudelle 2021–2027 (COM(2021)0323),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan lääkestrategia” (COM(2020)0761),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä” (COM(2020)0667),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon terveestä maapallosta kaikille – EU:n toimintasuunnitelma ”Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” (COM(2021)0400),
- ottaa huomioon työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/37/EY (syöpää aiheuttavia aineita ja perimän muutoksia aiheuttavia aineita koskeva direktiivi) ⁽⁸⁾, mukaan lukien sen kolme muutosdirektiiviä sekä komission ehdotuksen neljänneksi muutosdirektiiviksi (COM(2020)0571),
- ottaa huomioon työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon syöväntorjuntaa käsittelevän erityisvaliokuntansa 19. huhtikuuta 2021 julkaiseman julkista kuulemistä koskevan tiivistelmäraportin ”The impact of the COVID-19 pandemic on cancer prevention, health services, cancer patients and research: lessons from a public health crisis”,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan terveysunionin rakentaminen – EU:n muutosjoustavuuden vahvistaminen valtioiden rajat ylittävien terveysuhkien varalta” (COM(2020)0724) sekä seuraavat siihen liittyvät 11. marraskuuta 2020 annetut komission ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi: ehdotus asetukseksi rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista (COM(2020)0727), ehdotus asetukseksi Euroopan lääkeviraston roolin vahvistamisesta kriisivalmiudessa ja -hallinnassa lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden osalta (COM(2020)0725) sekä ehdotus asetukseksi tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 851/2004 muuttamisesta (COM(2020)0726) ja niitä koskevat väliaikaiset sopimukset,
- ottaa huomioon unionin terveystalouden toimintaohjelman (EU4Health) perustamisesta kaudeksi 2021–2027 24. maaliskuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/522 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi terveysteknologian arvioinnista ja direktiivin 2011/24/EU muuttamisesta (COM(2018)0051) ja sitä koskevan sopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisistä lääketutkimuksista ja direktiivin 2001/20/EY kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 536/2014 ⁽¹¹⁾ (kliinisiä tutkimuksia koskeva asetusta) ja kyseisen asetuksen mukaisesti perustetun kliinisiä tutkimuksia koskevan tietojärjestelmän,
- ottaa huomioon Digitaalinen Eurooppa -ohjelman perustamisesta 29. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/694 ⁽¹²⁾,

⁽⁸⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50.

⁽⁹⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 107, 26.3.2021, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 166, 11.5.2021, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 21/2019 ympäristön vaikutuksista terveyteen ja hyvinvointiin Euroopassa, ”Healthy environment, healthy lives: how the environment influences health and well-being in Europe”⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon EU:n syöväntorjunta-suunnitelmasta⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon tieteen ja teknologian tulevaisuuspaneelille (STOA) heinäkuussa 2021 5G-verkon terveysvaikutuksista laaditun tutkimuksen ”The health impact of 5G”⁽¹⁵⁾ päätelmät ja suositukset,
- ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, erityisesti terveyttä ja hyvinvointia koskevan tavoitteen 3,
- ottaa huomioon eurooppalaisen syöväntorjuntaohjeiston neljännen painoksen⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaiset syövänhoidon suositukset⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon lasten oikeuksia koskevasta EU:n strategiasta (COM(2021)0142),
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2018 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan HI-viruksen/aidsin, virushepatiitin ja tuberkuloosin torjunnasta Euroopan unionissa ja sen naapurimaissa – Tilannekatsaus, politiikan välineet ja hyvät käytännöt (SWD(2018)0387),
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön (WHO) vuonna 2020 julkaiseman alkoholia ja syöpää koskevan raportin ”Alcohol and cancer in the WHO European Region: An appeal for better prevention”⁽¹⁸⁾,
- ottaa huomioon kaikkia puolueita yhdistävän eturyhmän ”Euroopan parlamentin jäsenet syöpää vastaan” (MAC) toiminnan ja päätelmät,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta⁽¹⁹⁾,
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n vaihtoehtoista lääkkeiden saatavuuden parantamiseksi⁽²⁰⁾,
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman kestävyttä edistävästä kemikaalistrategiasta⁽²¹⁾,
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan direktiivin täytäntöönpanosta⁽²²⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa⁽²³⁾,
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n kansanterveysstrategiasta covid-19-pandemian jälkeen⁽²⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman lääkepulasta – kuinka ratkaista kasvava ongelma⁽²⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman lastenlääkkeitä koskevasta asetuksesta⁽²⁶⁾ ja komission alustavan vaikutustenarvioinnin lastenlääkkeitä ja harvinaisia sairauksia koskevan EU:n lainsäädännön tarkistamisesta,

⁽¹³⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/healthy-environment-healthy-lives>

⁽¹⁴⁾ EUVL C 341, 24.8.2021, s. 76.

⁽¹⁵⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU\(2021\)690012_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU(2021)690012_EN.pdf)

⁽¹⁶⁾ <https://cancer-code-europe.iarc.fr/index.php/en/>

⁽¹⁷⁾ <https://www.europecancer.org/2-standard/66-european-code-of-cancer-practice>

⁽¹⁸⁾ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/336595/WHO-EURO-2020-1435-41185-56004-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

⁽¹⁹⁾ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁽²⁰⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 4.

⁽²¹⁾ EUVL C 371, 15.9.2021, s. 75.

⁽²²⁾ EUVL C 449, 23.12.2020, s. 71.

⁽²³⁾ EUVL C 411, 27.11.2020, s. 48.

⁽²⁴⁾ EUVL C 371, 15.9.2021, s. 102.

⁽²⁵⁾ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 83.

⁽²⁶⁾ EUVL C 238, 6.7.2018, s. 128.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon työjärjestyksensä 54 artiklan,
 - ottaa huomioon syöväntorjuntaa käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnön (A9-0001/2022),
- A. toteaa, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmalla olisi vastattava tehokkaasti syöpään menehtyneiden potilaiden (Euroopassa syöpään kuolee vuosittain 1,3 miljoonaa ihmistä, joista 6 000 on lapsia ja nuoria) perheiden ja terveydenhuollon ammattilaisten esittämään vaatimukseen edistymisestä sekä niiden potilaiden kiireellisiin tarpeisiin, jotka parhaillaan tarvitsevat varhaista diagnoosia ja tehokkaita, innovatiivisia, saatavilla olevia ja kohtuuhintaisia hoitomenetelmiä ja syöpähoitoja ja hoitoja syöpään liittyviin komplikaatioihin ja sairauksien yhteisesiintymiseen, ja niiden yli 12 miljoonan syövästä selvinneen henkilön ja heidän perheidensä oikeutettuihin odotuksiin, joilla on edessään vaikea paluu takaisin normaaliin elämään, ja toteaa, että syöväntorjuntasuunnitelmalla olisi tarjottava ratkaisuja tuleville sukupolville, jotka haluavat suojautua terveysuhkilta ja riskitekijöiltä, sekä hallituksille, joille syöpä ja siihen liittyvät hoidot aiheuttavat jatkuvasti kasvavan taloudellisen ja sosiaalisen rasitteen; katsoo, että unionin syöväntorjuntatoimilla olisi pyrittävä kasvattamaan syöpäpotilaiden viiden vuoden eloonjäämislukua;
- B. toteaa, että Euroopan osuus maailman väestöstä on alle kymmenen prosenttia mutta sen osuus kaikista syöpätapauksista on neljännes ja että syöpä on Euroopassa toiseksi yleisin kuolinsyy sydän- ja verisuonisairauksien jälkeen ja yli vuoden ikäisten lasten suurin sairaudesta johtuva kuolinsyy; ottaa huomioon, että syöpää sairastavien lasten ja nuorten erityistarpeet edellyttävät jatkuvaa huomiota ja tukea maailmanlaajuisesti ja että lasten syöpäsairauksien tutkiminen olisi erotettava aikuisten syövän hoidosta; ottaa huomioon, että vaikka kuolleisuus on hieman vähentynyt seulontakampanjoiden, paremman diagnosoinnin ja lääketieteellisen innovoinnin ansiosta diagnosoitujen tapausten määrä kasvaa silti jatkuvasti, ja toteaa, että tämä johtuu erityisesti elinajanodotteiden pidentymisestä ja siitä johtuvasta väestön ikääntymisestä; toteaa, että EU:ssa lähes kolme neljäsosaa kaikista syöpätapauksista diagnosoidaan 60-vuotiailla ja sitä vanhemmilla henkilöillä;
- C. toteaa, että syöpä tuo konkreettisesti esille sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden ja eriarvoisuuden terveydenhuollossa, sillä EU:n jäsenvaltioiden välillä on yli 25 prosentin eroja syöpään sairastuneiden eloonjäämisluvuihin; toteaa, että EU:n kansalaiset ovat eriarvoisessa asemassa, mitä tulee ennaltaehkäisyyn, riskitekijöiltä suojautumiseen sekä terveellisiä elintapoja ja vääriä tietoja koskevaan valistukseen; toteaa, että EU:n kansalaiset ovat eriarvoisessa asemassa, kun on kyse oikea-aikaisesta pääsystä kohtuuhintaiseen ja laadukkaaseen hoitoon, ja tämä ilmenee sekä jäsenvaltioiden välillä että niiden sisällä eri alueiden välillä; ottaa huomioon, että mahdollisuus käyttää täysin monialaisia ja moniammatillisia lääkintäryhmiä vaihtelee suuresti Euroopan eri osissa; toteaa, että EU:n kansalaiset ovat syövästä parannuttuaan ja taudin oireettomassa vaiheessa ollessaan eriarvoisessa asemassa, mitä tulee mahdollisuuksiin palata työhön, taloudelliseen riippumattomuuteen, paluuseen tasapainoiseen perhe-elämään ja sosiaaliseen elämään sekä emotionaalisen tasapainon uudelleenrakentamiseen; ottaa huomioon, että yhteiskuntaluokka ja sukupuoli ovat tärkeitä eriarvoisuuden ja epätasa-arvon aiheuttajia taudin kaikissa vaiheissa;
- D. toteaa, että useimmissa jäsenvaltioissa on laadittu erityisiä kansallisia tai alueellisia syöpää koskevia toimintapolitiikkoja ja että näiden tavoitteet, valmiudet ja määrärahat vaihtelevat; ottaa huomioon, että eräistä alueista on tullut syöväntorjunnan keskuksia ja niillä on asiantuntemusta, jota olisi jaettava kaikkialla unionissa;
- E. katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmalla olisi pyrittävä paitsi ratkaisemaan keskeinen kansanterveysongelma ja auttamaan potilaita elämään pidempi ja parempi elämä myös pienentämään terveyseroja sekä vähentämään terveyteen liittyvää eriarvoisuutta ja syövän aiheuttamaa sosiaalista ja taloudellista rasitetta; katsoo, että komission olisi edistettävä potilaskeskeistä ja kansalaisten oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa sisällyttämällä oikeudenmukaisuuteen, kestävyYTEEN, tasa-arvoon, yhteisvastuullisuuteen, innovointiin ja yhteistyöhön liittyvät näkökohdat EU:n syöväntorjuntasuunnitelman keskiöön, mukaan lukien sen syöpäsairaiden lasten auttamista koskeva aloite;
- F. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on aiheuttanut ja aiheuttaa edelleen vakavia häiriöitä syöpäseulontaohjelmille, hoidolle, tutkimukselle sekä selviytymistä ja seurantaan koskeville palveluille ja tämä vaikuttaa syöpäpotilaisiin, perheisiin ja terveydenhuollon ammattilaisiin; ottaa huomioon, että pandemia on synnyttänyt kiireellisen tarpeen korjata syöpäpalveluja kaikissa Euroopan maissa ja puuttua erittäin huolestuttavaan ruuhkautumiseen ennaltaehkäisytöissä sekä varhaisessa havaitsemisessa ja diagnosoinnissa; ottaa huomioon, että Euroopassa on pandemian aikana

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

- jäänyt tekemättä arviolta 100 miljoonaa seulontatestiä ja miljoona syöpätapausta on diagnosoimatta; ottaa huomioon, että joka viides syöpäpotilas ei ole saanut ajoissa tarvitsemaansa leikkaus- tai solunsalpaajahoitoa ⁽²⁷⁾; ottaa huomioon, että terveydenhuollon ammattilaiset ovat kantaneet pandemian taakan ja joutuneet selviytymään erittäin stressaavassa työympäristössä;
- G. ottaa huomioon, että terveysosaaminen tarkoittaa tiedon ja taitojen hankkimista, tietoisuutta oikeuksista ja rohkaistumista ryhtymään toimiin oman ja yhteisön terveyden parantamiseksi; katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelman mukaisissa terveysosaamista edistävissä toimissa olisi keskityttävä potilaiden ja kansalaisten voimaannuttamiseen uusimpien viestintävälineiden avulla ja myös etsimällä asiantuntemusta ja tekemällä yhteistyötä potilasjärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka ovat jo vuosia työskennelleet terveysosaamisen levittämiseksi; katsoo, että potilaiden voimaannuttaminen edellyttää, että potilaita autetaan ymmärtämään oikeuksiaan; katsoo, että kaikissa yrityksissä parantaa terveysosaamista, digitaalinen osaaminen mukaan luettuna, olisi otettava huomioon syrjäytyneet henkilöt ja oppimisvaikeuksista kärsivien henkilöiden tarpeet; katsoo, että tietotekniikan osaamisessa, saatavuudessa ja käytössä esiintyvä eriarvoisuus sekä alueelliset, kansalliset, sosiaaliset ja taloudelliset erot olisi otettava huomioon; katsoo, että tarvittavien tietojen olisi oltava saatavilla yleisillä muilla kuin EU:n kielillä, jotta maahanmuuttajat, uudet tulijat ja muut haavoittuvassa asemassa olevat ryhmät ja vähemmistöyhteisöt voidaan tavoittaa; katsoo, että terveysosaamisen parantamiseksi olisi myös autettava kansalaisia havaitsemaan väärä tieto ja kiinnitettävä huomiota haitallisiin vaikutuksiin, joita tällä voi olla syöpähoidon kaikilla aloilla, mukaan lukien ennaltaehkäisy, rokotukset ja hoito;
- H. ottaa huomioon, että noin 40 prosenttia EU:n syöpätapauksista on ehkäistävissä ennalta; ottaa huomioon, että ennaltaehkäisy on tehokkaampaa kuin mikään hoito ja kustannustehokkain pitkän tähtäimen syöväntorjuntastrategia; katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa olisi käsiteltävä kaikkia syövän keskeisiä riskitekijöitä ja sosiaalisia taustatekijöitä; ottaa huomioon, että EU:n taso on ratkaisevan tärkeä syövän ennaltaehkäisyssä, sillä unionilla on merkittäviä toimivaltuuksia, jotka vaikuttavat useimpiin syövän riskitekijöihin;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 21/2019 mukaan syöpä on yleisin ei-tarttuva tauti, jossa kuolinsyy liittyy ympäristön tilaan, ja että 32:ssa korkean tulotason Euroopan maassa oli vuonna 2016 yli 250 000 syöpäkuolemaa, joissa kuolinsyy liittyi ympäristön tilaan; ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskus määritteli ilmansaasteet, kemikaalit, polttoaineen polttamisen sisätiloissa ja säteilyn syövän ympäristöllisiksi riskitekijöiksi;
- J. ottaa huomioon, että ilmansaasteet ovat merkittävien kuolleisuustekijä ja saasteita tulee monista eri lähteistä, kuten energiasta, liikenteestä, maataloudesta ja teollisuudesta, ja ne aiheuttavat vuosittain 400 000 ennenaikaista kuolemaa, muun muassa keuhkosyövän, sydänsairauksien ja aivohalvauksen vuoksi;
- K. ottaa huomioon, että yhteistyön tehostamisesta rokotuksien ehkäistävissä olevien tautien torjunnassa annettussa komission tiedonannossa (COM(2018)0245) suositellaan, että olisi laadittava EU:n ohjeet kattavien sähköisten rokotustietojärjestelmien perustamiseksi kansallisella tasolla rokotusohjelmien tehokasta seuranta varten; katsoo, että järjestelmiä perustettaessa olisi noudatettava täysimääräisesti tietosuojasääntöjä; ottaa huomioon, että ihmisen papilloomavirus (HPV) on sukupuoliteitse tarttuva infektio, joka liittyy lähes 5 prosenttiin kaikista naisten ja miesten syövästä eri puolilla maailmaa, erityisesti kohdunkaulan ja nielun syövästä, mutta myös peräaukon, siittimen, emättimen ja ulkosynnyttimien syövästä; katsoo, että sekä HPV-rokotusten kattavuutta koskevien tavoitteiden saavuttaminen tyttöjen osalta että laadukas organisoitu kohdunkaulan syövän seulonta ovat tarpeen, jotta voidaan saavuttaa WHO:n vuoden 2030 tavoitteet kohdunkaulan syövän poistamisesta kansanterveysongelmana; ottaa huomioon, että HPV-rokotuskattavuus on huolestuttavan alhainen kaikissa jäsenvaltioissa; panee merkille ja pitää valitettavana, että rokotuskattavuudessa on jäsenvaltioiden välillä suuria eroja, sillä kattavuus vaihtelee alle 30 prosentista yli 70 prosenttiin (laumasuojan edellyttämä kattavuus on 70 prosenttia); ottaa huomioon, että *Helicobacter pylori* -infektio on pääasiallinen syöpää ja pääasiassa mahalaukun adenokarsinoomaa aiheuttava sairaus maailmanlaajuisesti;
- L. ottaa huomioon, että tietyt endokriiniset syövät (kuten kilpirauhas-, rinta- ja kivessyöpä) ovat lisääntyneet; ottaa huomioon, että hormonaalisten syöpien endokriinisilla hoidoilla voi olla endokriinisia sivuvaikutuksia; ottaa huomioon, että syöpähoidoilla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia, kuten hormonaalisia sairauksien yhteisesiintymisiä syövästä selvinneillä; ottaa huomioon, että lihavuus on tunnettu riskitekijä monille syöville, myös endokriinisille syöville; ottaa huomioon, että altistuminen hormonaalisille haitta-aineille vaikuttaa liikalihavuuden ja syövän

⁽²⁷⁾ <https://www.europecancer.org/resources/201:time-to-act.html>
<https://www.europecancer.org/timetoact/impact/data-intelligence>

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

kehittämiseen; ottaa huomioon, että hormonaaliset haitta-aineet maksavat jäsenvaltioille vuosittain 157–270 miljardia euroa (jopa 2 prosenttia EU:n bkt:stä) ⁽²⁸⁾ terveydenhuoltomenoina ja ansionmenetyksinä johtuen pääasiassa niiden aiheuttamista neurologisen kehityksen häiriöistä ja aineenvaihduntahäiriöistä sekä syövästä;

- M. ottaa huomioon, että altistuminen vaarallisille aineille työpaikalla aiheuttaa vuosittain noin 120 000 työperäistä syöpätapausta, mikä aiheuttaa vuosittain noin 80 000 kuolemantapausta, mikä on 8 prosenttia kaikista syöpäkuolemista (12 prosenttia miesten syöpäkuolemista ja 7 prosenttia naisten syöpäkuolemista); ottaa huomioon, että syy-yhteyden määrittäminen voi kuitenkin olla vaikeaa, sillä oireet ilmaantuvat vasta pitkien aikojen kuluttua; ottaa huomioon, että WHO:n alainen IARC on yksilöinyt 50 ensisijaista syöpää aiheuttavaa ainetta ja osoittanut, että työntekijät altistuvat niille laajalti Euroopassa; panee merkille, että valtaosa työperäisistä syövästä vaikuttaa olevan ehkäistävässä, jos syöpää aiheuttavia aineita säännellään asianmukaisesti, mutta direktiivissä 2004/37/EY on säädetty sitovat työperäisen altistumisen raja-arvot vain 27:lle syöpää aiheuttavalle aineelle; katsoo, että tarvitaan lisätoimia työtyöhön ja UV-säteilyyn (ulkotyöntekijöiden osalta) liittyvien työperäisten syöpien ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja tunnustamiseksi paremmin;
- N. ottaa huomioon, että väestörakenteen kehityksen, uuden teknologian ja uudentyyppisten työpaikkojen myötä muuttuvilla työmarkkinoilla voi olla vaikutuksia työterveyteen ja -turvallisuuteen; ottaa huomioon, että yhä useammat työntekijät siirtyvät alustatyöhön, perinteisestä poikkeavaan työhön tai epätyypilliseen työhön; ottaa huomioon, että säteilyn, stressin, työn organisoinnin ja työolojen kaltaiset tekijät on kaikki yhdistetty työperäiseen syöpään ⁽²⁹⁾; ottaa huomioon, että tällä hetkellä ei ole saatavilla luotettavia ja vertailukelpoisia EU:n tason tietoja altistumisesta syöväen riskitekijöille työpaikalla ⁽³⁰⁾;
- O. ottaa huomioon, että toisin kuin työtapaturmissa, joissa vammojen arviointi ja korvausten saaminen on helpompaa, voi kestää vuosia tai vuosikymmeniä, ennen kuin työperäiset syöväet diagnosoidaan ja niiden syy tunnustetaan asianmukaisesti; ottaa huomioon, että ammattitaudeista annetussa komission suosituksessa ⁽³¹⁾ suositellaan, että jäsenvaltiot sisällyttävät suosituksen liitteessä I olevan eurooppalaisen luettelon mahdollisimman pian kansallisiin lakeihinsa, asetuksiinsa tai hallinnollisiin määräyksiinsä, jotka koskevat sellaisia ammattitaupeja, joista voidaan maksaa korvauksia; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden väliset erot ammattitautien tunnustamisasteessa johtavat siihen, että monien työntekijöiden ammattitautia ei tunnusteta koskaan;
- P. ottaa huomioon, että radon on väritön ja hajuton radioaktiivinen kaasu, joka ilmassa hajotessaan vapauttaa säteilyä, joka voi vahingoittaa solujen DNA:ta kehon sisällä; ottaa huomioon, että radonpitoisuudet vaihtelevat suuresti eri alueilla tai jopa asuinalueilla ja että radonia voi esiintyä sekä ulko- että sisäilmassa;
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2011 IARC luokitteli radiotaajuiset sähkömagneettiset kentät mahdollisesti ihmisille syöpää aiheuttaviksi matkapuhelinten käyttöön liittyvän pahanlaatuisen aivosyövän, gliooman, riskin lisääntymisen vuoksi; ottaa huomioon, että vuosina 2015 ja 2018 julkaistut tutkimukset osoittavat, että glioblastooma lisääntyi merkittävästi (kasvainien määrä yli kaksinkertaistui) 20 vuoden aikana (vuosina 1995–2015) kaikissa ikäryhmissä, ja että toiset tutkimukset osoittavat, että 18–80-vuotiailla lisääntynyt glioblastooman riski liittyy matkapuhelimen ja langattoman puhelimen käyttöön; katsoo, että näiden riskien selvittämiseksi tarvitaan lisätutkimuksia;
- R. ottaa huomioon, että vuosittain 24 prosenttia kaikista uusista syöpädiagnooseista, mukaan lukien kaikki lasten syöväet, eri puolilla Eurooppaa on harvinaisia syöpämuotoja ja itsessään kansanterveydellinen haaste; ottaa huomioon, että harvinaisia syöpiä sairastavat potilaat kohtaavat haasteita, jotka liittyvät myöhäiseen tai virheelliseen diagnosointiin, asianmukaisten hoitojen ja asiantuntemuksen puutteelliseen saatavuuteen, ymmärryksen puutteeseen taustalla olevasta tieteestä, uusien hoitojen kehittämisen huonoon kaupalliseen toteutettavuuteen, saatavilla olevien kudospankkien vähäisyyteen, vaikeuksiin hyvin resursoitujen kliinisten tutkimusten suorittamisessa sekä eristyneisyyden tunteisiin;

⁽²⁸⁾ <https://www.endocrine.org/news-and-advocacy/news-room/2015/estimated-costs-of-endocrine-disrupting-chemical-exposure-exceed-150-billion-annually-in-eu>

⁽²⁹⁾ EU-OSHA: <https://osha.europa.eu/en/themes/work-related-diseases/work-related-cancer>

⁽³⁰⁾ EU-OSHA: <https://osha.europa.eu/en/publications/worker-survey-exposure-cancer-risk-factors/view>

⁽³¹⁾ Komission suositus, annettu 19. syyskuuta 2003, eurooppalaisesta ammattitautiluettelosta (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 28).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- S. katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelma olisi pantava täytäntöön tiiviissä yhteistyössä IARC:n suositusten ja toimien, maailmanlaajuisista terveyttä koskevien YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden, mukaan lukien yleisen terveydenhuollon saavuttamista koskeva tavoite, WHO:n suositusten ja suuntaviivojen, kansainvälisten terveyssovitusten, mukaan lukien tupakoinnin torjuntaa koskeva WHO:n puitesopimus ja WHO:n lastensyöpää koskeva maailmanlaajuinen aloite, EU:n yhteisten syöväntorjuntatoimien sekä asiantuntijoiden ja potilasjärjestöjen suositusten ja ohjeiden kanssa; katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi EU:n solidaarisuus matalan ja keskitulotason maita kohtaan ja kumppanuus niiden kanssa, myös WHO:n Euroopan alueen maiden kanssa;
- T. ottaa huomioon, että Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisehdoista tehdyssä asiakirjassa Ruotsille myönnetään poikkeus EU:n laajuisesta kiellosta, joka koskee tiettyntyyppisen suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan myyntiä;
- U. ottaa huomioon, että Välimeren ruokavalio tunnetaan terveellisenä ja tasapainoisena ruokavaliona, jolla on suojaava rooli pääasiallisten kroonisten rappeutumissairauksien primaari- ja sekundaaripreventiossa;
- V. ottaa huomioon, että vaikka EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa kiinnitetään merkittävää huomiota erilaisiin syöpäseulontaa koskeviin toimintapoliittisiin tarpeisiin, seulontaohjelmien ulkopuolelle jäävien syöpien varhaiseen havaitsemiseen ei ole tarjolla yhtä paljon aloitteellisuutta; katsoo, että siksi tarvitaan kohdennettuja toimia, joilla lisätään kansalaisten ja terveydenhuollon ammattilaisten tietoisuutta syövän varoitusmerkeistä;
- W. ottaa huomioon, että syöpälääkkeiden hinnat ovat nousseet syövän kokonaismenoja nopeammin ja että uudet syöpälääkkeet, jotka tulevat markkinoille kovaan hintaan, on yksilöity yhdeksi merkittäväksi tekijäksi syöpähoito-
menojen kasvussa; ottaa huomioon, että vuonna 2018 julkaistussa syöpälääkkeiden hinnoittelua ja sen vaikutuksia koskevassa WHO:n teknisessä raportissa⁽³²⁾ todettiin, että syöpälääkkeiden hinnat olivat korkeampia kuin muiden käyttöaiheiden lääkkeiden hinnat ja että syöpälääkkeiden kustannukset nousivat nopeammin, mikä johti siihen, että monet potilaat eri puolilla maailmaa eivät saaneet hoitoa, ja haittasi hallitusten kykyä tarjota hoidon kohtuuhintainen saatavuus kaikille;
- X. toteaa, että syövän torjuntaa kattavalla strategialla, kuten komission esittämällä EU:n syöväntorjuntasuunnitelmalla, voitaisiin käyttää mallina muille ei-tarttuville taudeille, ja katsoo, että syöväntorjuntasuunnitelman saavutuksia ja periaatteita olisi käytettävä myös muita kroonisia sairauksia sairastavien potilaiden hyväksi, ja katsoo, että vastaavia suunnitelmia olisi laadittava muita sellaisia sairauksia varten, joissa kuolleisuus on korkea;
- Y. toteaa, että jäsenvaltioiden välinen koordinointi, unionin tasolla toteutettava yhteinen politiikka ja tietämyksen jakaminen rajojen yli ovat keskeisiä sen kannalta, että syöväntorjunnassa voidaan edistyä; toteaa, että ensisijainen vastuu terveyden suojelusta ja terveydenhuoltojärjestelmistä on jäsenvaltioilla;
- Z. katsoo, että alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla tarvitaan kattava, monialainen ja koordinoitu lähestymistapa, jolla puututaan elintapoihin liittyviin, biologisiin, ympäristöön liittyviin, työhön liittyviin, sosioekonomisiin ja kaupallisiin terveyden vaikuttaviin tekijöihin, jotta voidaan tukea kaikkiin syövän näkökohtiin (ennaltaehkäisy, havaitseminen, hoito, palliatiivinen hoito, selviytyneiden jatkohoito ja elämä sairauden jälkeen) liittyviä toimia hyödyntämällä tehokkaasti esimerkiksi riittäviä resursseja ja rahoitusta, lainsäädäntöä, tutkimusta ja tietämyksen jakamista sekä muita tällaisia keskeisiä keinoja; ottaa huomioon, että potilaskeskeisten hoitomenetelmien on osoitettu parantavan potilaiden elämänlaatua ja yleistä selviytymistä; toteaa, että uudet teknologiat ja tekoäly tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia parantaa syöpätutkimusta, hoitomenetelmiä ja hoitoa;
- AA. toteaa, että tutkimus ja innovointi ovat ainoat toivomme syövän torjumiseksi lopullisesti jonakin päivänä; toteaa, että tarvitaan jatkuvaa ja vaikuttavaa rahoitusta, jotta voidaan tukea kunnianhimoisia hankkeita ja taata hyvät ja vakaat työolot syöpätutkijoille; ottaa huomioon, että lääkeyhtiöt, pk-yritykset mukaan luettuina, ovat innovoinnin keskeisiä sidosryhmiä syöpäalalla;
- AB. katsoo, että terveys kaikissa politiikoissa- ja yhteinen terveys -lähestymistapoja olisi edistettävä entisestään ja syöväntorjuntaan tähtäävät toimet olisi sisällytettävä osaksi kaikkia EU:n politiikkoja;

(32) <https://www.who.int/publications/m/item/technical-report-on-pricing-of-cancer-medicines-and-its-impacts>

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

AC. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön voimavaroja, tarjottava riittäviä kannustimia ja varmistettava kestävä talousarviot syöpää koskevan kunnianhimoisen tavoitteen saavuttamiseksi eli syövän aiheuttaman rasitteen poistamiseksi ja syöpäkuolleisuuden selättämiseksi Euroopassa;

AD. katsoo, että EU:n syövän torjuntasuunnitelma voisi näin ollen olla merkittävä askel kohti todellista Euroopan terveysunionia ja kansalaisille julkinen osoitus siitä, mitä EU:n terveysyhteistyöllä voidaan saada aikaan;

1. panee tyytyväisenä merkille EU:n syövän torjuntasuunnitelman ja kehottaa komissiota etsimään uusia synergioita suunnitelman ja EU4Health-ohjelman, Euroopan lääkestrategian, kemikaalistrategian ja päivitetyn Euroopan teollisuusstrategian välillä; katsoo, että tällainen syöpää koskeva kattava kehys edistäisi syövän ennaltaehkäisyä, varhaista havaitsemista ja parantamista; kehottaa komissiota työskentelemään sellaisen yhteisen syöpäpolitiikan kehittämiseksi, johon sisältyy tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia;

A. Toiminta-alat**I. Syövän ennaltaehkäisy kaikissa EU:n politiikoissa**

2. on vahvasti sitä mieltä, että kaikissa EU:n politiikoissa ja rahoitusohjelmissä olisi pantava täytäntöön kattavia syövän vastaisia ennaltaehkäiseviä toimia toteuttamalla toimenpiteitä, joilla tuetaan muuttuvien riskitekijöiden aiheuttamien haittojen poistamista tai vähentämistä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään kaikkiin asiaankuuluviin politiikkoihin syövän ennaltaehkäisyä koskevia yleisille suunnattuja tiedotuskampanjoita; kehottaa komissiota virtaviivaistamaan EU:n syövän torjuntasuunnitelman tavoitteet kaikkiin asiaankuuluviin alakohtaisiin politiikkoihin; on vahvasti sitä mieltä, että ennaltaehkäisevien toimien olisi perustuttava näyttöön; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään syövän syyt ja ennaltaehkäisevien toimien tehokkuutta ja täytäntöönpanoa koskevan tieteellisen tutkimuksen rahoitusta;

3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan ja panemaan kansallisella ja EU:n tasolla täytäntöön tehokkaita ennaltaehkäisytoimenpiteitä, jotka perustuvat riippumattomaan tieteelliseen asiantuntemukseen, parhaisiin käytäntöihin ja saatuihin kokemuksiin sekä kliinisiin ohjeisiin; kehottaa tässä yhteydessä erityisesti panemaan täytäntöön eurooppalaisen syövän torjuntaohjeiston, jotta voidaan vähentää syöpäriskejä uusimman tieteellisen näytön perusteella, ja saattamaan syövän torjuntaohjeiston säännöllisesti ajan tasalle jatkuvan seuranta- ja arviointisyklin perusteella;

4. toteaa, että yli 40 prosenttia kaikista syövästä olisi ehkäistävissä ennalta toteuttamalla koordinoituja toimia, joissa puututaan elintapoihin liittyviin, biologisiin, ympäristöön liittyviin, työhön liittyviin, sosioekonomisiin ja kaupallisiin terveyteen vaikuttaviin tekijöihin; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota terveellisten elämäntapojen ylläpitämiseen, jotta voidaan ehkäistä syöpää ja vähentää tiettyjen syöpien uusimista;

5. tukee Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaan kuuluvan syövän torjunnan mission tavoitetta estää yli kolme miljoonaa ennenaikaista kuolemaa vuosina 2021–2030 vauhdittamalla syövän ennaltaehkäisyyn ja torjuntaan liittyvien ohjelmien edistymistä, ja toteaa, että näillä pyritään luomaan yhdenvertaiset mahdollisuudet päästä näiden ohjelmien piiriin; kehottaa komissiota osoittamaan riittävästi rahoitusta Horisontti Eurooppa -puiteohjelman syövän torjunnan missioon ja muihin asiaankuuluviin ohjelmiin (kuten "Science and Policy for a Healthy Future" – HBM4EU) tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

6. pitää valitettavina syövän ennaltaehkäisyyn liittyviä merkittäviä terveyden eriarvoisuutta ja terveyseroja EU:ssa; korostaa, että on tunnistettava ja kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin, syrjäytyneisiin ja sosiaalisesti syrjäytyneisiin väestöryhmiin ja syrjäisillä alueilla (kuten maaseudulla, eristyneillä alueilla tai syrjäisillä alueilla, jotka sijaitsevat kaukana terveyskeskuksista) asuviin ihmisiin, jotta varmistetaan heidän pääsynsä syövän ennaltaehkäisyä koskevien palvelujen piiriin; katsoo tässä yhteydessä, että syövän ennaltaehkäisyssä on otettava huomioon myös sosiaalinen oikeudenmukaisuus, mikä edellyttää systemaattisia muutoksia koko väestön kattavilla julkisilla politiikoilla yksilön elintapojen muutosten lisäksi;

7. toteaa, että tupakan käyttö on ylivoimaisesti yleisin ehkäistävissä olevien syöpien syy EU:ssa, sillä tupakan käyttö aiheuttaa 15–20 prosenttia syöpätapauksista ja on merkittävin syöpäkuolemien riskitekijä Euroopassa (se aiheuttaa 27 prosenttia syöpäkuolemista eli 700 000 syöpäkuolemaa EU:ssa vuosittain); muistuttaa, että EU:n sisällä on tämän osalta suuria eroja, sillä tupakoitsijoiden osuus väestöstä vaihtelee yli viisinkertaisesti maasta toiseen;

8. tukee voimakkaasti tavoitetta tupakattomasta sukupolvesta, sellaisena kuin se on esitettyä EU:n syövän torjuntasuunnitelmassa, jonka tavoitteena on vähentää tupakkaa käyttävien osuus alle viiteen prosenttiin vuoteen 2040 mennessä, kun se tällä hetkellä on noin 25 prosenttia; kehottaa komissiota asettamaan välitavoitteita, joita seurataan ja edistetään jatkuvasti, myös kansallisella tasolla, ja joista raportoidaan syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterissä, jotta voidaan

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

parhaiten ohjata toimia yleistavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa komissiota rahoittamaan tupakoinnin lopettamista edistäviä ohjelmia; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä parhaiden ja tehokkaimpien käytäntöjen vaihtamiseksi tupakoinnin vähentämiseksi;

9. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen tarkistaa tupakkatuotedirektiiviä⁽³³⁾, tupakkaverodirektiiviä⁽³⁴⁾ ja yksityishenkilöiden tekemiä rajatylittäviä tupakkaostoja koskevaa oikeudellista kehystä ja vaatii komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä ja esittämään lainsäädäntöehdotuksia seuraavien toimien toteuttamiseksi:

a) kaikkien tupakkatuotteiden vähimmäisvalmisteverojen ja niiden lopullisen markkinahinnan korottaminen ja lähentäminen ylöspäin, mikä parantaisi ennaltaehkäisyä vähentämällä tupakan käyttöönottoa ja käyttöä erityisesti nykyisten tupakoitsijoiden keskuudessa ja estäisi nuoria aloittamasta tupakointia;

b) vakiomuotoisia neutraaleja pakkauksia koskeva vaatimus sekä velvoite, jonka mukaan tupakkatuotepakkauksiin on merkittävä terveysvaroituksia, myös kuvallisia varoituksia, jotka peittävät 80 prosenttia pakkauksen etu- ja takapuolen pinnasta; ja

c) tunnusomaisia makuja tupakkatuotteissa koskevan kiellon tiukka täytäntöönpano, jotta nämä tuotteet olisivat vähemmän houkuttelevia tupakoimattomien ja nuorten näkökulmasta;

10. kehottaa arvioimaan ja tarkistamaan tällä hetkellä käytettyjä tupakkatuotteissa ja vastaavissa tuotteissa olevan tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin mittausten menetelmiä riippumattoman ja viimeaikaisen tieteellisen tutkimuksen perusteella;

11. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön kertakäyttömuovidirektiivin (EU) 2019/904⁽³⁵⁾ mukaiset velvoitteet muovivaivoja sisältävien tupakkatuotteiden suodattimien osalta, jotta voidaan ottaa huomioon näihin suodattimiin liittyvät ympäristö- ja terveysongelmat;

12. kehottaa komissiota seuraamaan sähkösavukkeisiin, kuumennettaviin tupakkatuotteisiin ja uusiin tupakkatuoteryhmiin liittyvien terveysriskien tieteellisiä arviointeja, mukaan lukien näiden tuotteiden käyttöön liittyvien riskien arviointi verrattuna muiden tupakkatuotteiden kulutukseen, sekä laatimaan unionin tasolla luettelon näiden tuotteiden sisältämistä ja niiden vapauttamista aineista; toteaa, että sähkösavukkeet saattavat antaa joillekin tupakoitsijoille mahdollisuuden lopettaa tupakointi asteittain; toteaa samalla, että sähkösavukkeet eivät saisi olla houkuttelevia alaikäisille ja tupakoimattomille; kehottaa siksi komissiota arvioimaan tupakkatuotedirektiivin puitteissa, mitkä sähkösavukkeiden maut ovat erityisen houkuttelevia alaikäisille ja tupakoimattomille, ja ehdottamaan niiden kieltämistä ja lisäksi ehdottamaan kaikkien tunnusomaisten makujen kieltämistä kuumennettavissa tupakkatuotteissa ja uusissa tupakkatuoteryhmissä;

13. kehottaa panemaan pikaisesti ja kaikilta osin täytäntöön tupakoinnin torjuntaa koskevan Maailman terveysjärjestön puitesopimuksen (FCTC)⁽³⁶⁾ sekä WHO:n lisäpöytäkirjan tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämiseksi⁽³⁷⁾ kiinnittäen erityistä huomiota puitesopimuksen 5.3 artiklaan ja sen ohjeisiin, jotka koskevat kansanterveyspolitiikan suojelua tupakkateollisuuden ajamilta omilta eduiltaan; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön kaikkia virkamiehien ja muuta henkilöstöä koskevat erityiset menettelysäännöt näiden ollessa vuorovaikutuksessa tupakkateollisuuden kanssa, Euroopan oikeusasiamiehen asiassa 852/2014/LP tekemän päätöksen⁽³⁸⁾ mukaisesti;

14. kannattaa komission ehdotusta, joka koskee savuttomista ympäristöistä 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston suosituksen⁽³⁹⁾ saattamista ajan tasalle siten, että sen soveltamisala laajennetaan koskemaan uusia tuotteita, kuten sähkösavukkeita ja kuumennettavia tupakkatuotteita, sekä savuttomien ympäristöjen lisäämistä myös ulkotiloissa;

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3. huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1).

⁽³⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21. kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24).

⁽³⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/904, annettu 5. kesäkuuta 2019, tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutuksen vähentämisestä (EUVL L 155, 12.6.2019, s. 1).

⁽³⁶⁾ <https://fctc.who.int/who-fctc/overview>

⁽³⁷⁾ <https://fctc.who.int/protocol/overview>

⁽³⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fti/decision/en/73774>

⁽³⁹⁾ EUVL C 296, 5.12.2009, s. 4.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

15. muistuttaa, että IARC luokittelee alkoholijuomien sisältämän etanolin ja asetaldehydinin ihmiselle syöpää aiheuttaviksi aineiksi ja että Euroopassa arviolta kymmenen prosenttia kaikista miesten syöpätapauksista ja kolme prosenttia naisten syöpätapauksista johtuu alkoholin käytöstä⁽⁴⁰⁾; korostaa, että mitä pienempi alkoholin kulutus on, sitä pienempi on riski syövän kehittymisestä; korostaa, että haitallinen alkoholinkäyttö on riskitekijä monille erilaisille syöville, kuten suontelon, nielun, kurkunpään ja ruokatorven syöville, maksasyöville, suolistosyöville sekä naisten rintasyöville; palauttaa mieliin edellä mainitun WHO:n tutkimuksen⁽⁴¹⁾, jossa todetaan, että syövän ennaltaehkäisyyn kannalta turvallisinta on alkoholin nollakäyttö, ja korostaa, että tämä on otettava huomioon laadittaessa ja pantaessa täytäntöön syövän ennaltaehkäisyä koskevaa politiikkaa⁽⁴²⁾;

16. pitää myönteisenä komission tavoitetta vähentää alkoholin haitallista käyttöä vähintään kymmenellä prosentilla vuoteen 2025 mennessä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään toimia alkoholiin liittyvien haittojen vähentämiseksi ja ehkäisemiseksi tarkistetun EU:n alkoholistrategian⁽⁴³⁾ puitteissa, mukaan lukien alaikäisiä koskeva alkoholin nollakäyttöstrategia, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, ja noudattamaan samalla toissijaisuusperiaatetta ja alkoholinkäytön ikärajoja koskevaa nykyistä kansallista lainsäädäntöä; kannattaa paremman tiedon tarjoamista kuluttajille parantamalla alkoholijuomien pakkausmerkintöjä siten, että niihin sisällytetään tietoja kohtuullisesta ja vastuullisesta alkoholinkäytöstä, sekä säätämällä ainesosaluettelon ja ravintoarvoilmoituksen merkitsemisen pakolliseksi ja ottamalla käyttöön digitaaliset pakkausmerkinnät; pyytää komissiota toteuttamaan erityisiä toimia, jotka kohdistuvat runsaaseen ja vaaralliseen alkoholinkäyttöön⁽⁴⁴⁾; pitää tärkeänä, että alaikäisiä suojellaan alkoholinkäyttöä koskevalta kaupalliselta viestinnältä sekä alkoholituotemerkkien tuotesijoittelulta ja sponsoroinnilta esimerkiksi digitaalisessa ympäristössä, sillä mainonta ei saa kohdistua erityisesti alaikäisiin eikä se saa kannustaa alkoholin käyttöön; kehottaa kieltämään alkoholimainonnan ja -sponsoroinnin urheilutapahtumissa, joiden osanottajat ovat pääasiassa nuoria; kehottaa seuraamaan tarkistetun audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin⁽⁴⁵⁾ täytäntöönpanoa tiiviisti; kehottaa lujittamaan ehdotetulla digipalvelusäädöksellä jäsenvaltioiden kykyä pitää voimassa ja panna täytäntöön lainsäädäntöä, jolla pyritään suojelemaan alaikäisiä ja muita haavoittuvassa asemassa olevia väestöryhmiä alkoholijuomia koskevalta kaupalliselta viestinnältä; kannustaa osoittamaan julkisia varoja kansallisiin ja unionin tiedotuskampanjoihin; kannattaa alkoholiverotusta ja yksityishenkilöiden tekemiä alkoholituotteiden rajatylittäviä ostoja koskevan EU:n lainsäädännön suunniteltua tarkistamista sekä alkoholin hinnoittelupolitiikan tarkistamista, mukaan lukien alkoholijuomien verokorotusten harkitseminen;

17. korostaa, että elintarvikkeilla on merkittävä vaikutus yksilöiden terveyteen ja että tieteellinen näyttö osoittaa, että väärän kokoisten ruoka-annosten syömisellä on kielteisiä vaikutuksia terveyteen ja se voi lisätä syövän kehittymisen riskiä; kehottaa laatimaan kattavia ravitsemuskampanjoita Euroopan unionin Pellolta pöytään -strategian mukaisesti;

18. kannustaa jäsenvaltioita harkitsemaan ravitsemusneuvonnan tarjoamista perusterveydenhuollossa;

19. korostaa terveellisen ruokavalion merkitystä syövän esiintyvyyden ja uusiutumisen ehkäisemisessä ja rajoittamisessa ja painottaa, että yksilöllistä syöpäriskiä voi pienentää lisäämällä kestävästi tuotettujen kasvien ja kasvipohjaisten elintarvikkeiden, kuten tuoreiden hedelmien ja vihannesten, täysjyvätuotteiden ja palkokasvien, käyttöä; korostaa lisäksi tarvetta puuttua lihan ja pitkälle jalostettujen tuotteiden sekä runsaasti sokeria, suolaa ja rasvaa sisältävien tuotteiden liikakäyttöön; pitää siksi myönteisenä EU:n kouluhedelmä-, kouluvihannes- ja koulumaito-ohjelman sekä EU:n maataloustuotteiden menekinedistämistoimien tulevaa tarkistamista; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan ja

⁽⁴⁰⁾ Scoccianti C., Cecchini M., Anderson A.S. ym., "European Code against Cancer 4th Edition: Alcohol drinking and cancer", *Cancer Epidemiol.* Joulukuu 2016; 45: s. 181–188. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27816465/>

⁽⁴¹⁾ <https://www.euro.who.int/en/health-topics/disease-prevention/alcohol-use/news/news/2018/09/there-is-no-safe-level-of-alcohol,-new-study-confirms>

⁽⁴²⁾ <https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736%2818%2931310-2>

⁽⁴³⁾ Komission tiedonanto 24. lokakuuta 2006 "EU:n strategia jäsenvaltioiden tukemiseksi alkoholiin liittyvien haittojen vähentämiseksi" (COM(2006)0625).

⁽⁴⁴⁾ [https://www.thelancet.com/journals/lanonc/article/PIIS1470-2045\(21\)00279-5/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanonc/article/PIIS1470-2045(21)00279-5/fulltext)

⁽⁴⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14. marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69).

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

auttamaan kuluttajia tekemään tietoon perustuvia, terveellisiä ja kestäviä elintarvikevalintoja säätämällä yhdenmukaisesti, pakkauksen etupuolelle sijoitettavien ravintoarvomerkintöjen käytön pakolliseksi, ja katsoo, että merkinnät olisi kehitettävä vankan ja riippumattoman tieteellisen näytön perusteella; pitää myönteisenä sitä, että EU:n lapsitakuun⁽⁴⁶⁾ yhteydessä keskitytään terveelliseen ravitsemukseen, ja kehottaa laatimaan uuden lasten lihavuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman; kannattaa verotuksellisia toimenpiteitä tuoretuotteiden (kuten hedelmien ja vihannesten, palkokasvien, palkoviljojen ja täysjyvätuotteiden) hinnan laskemiseksi kohtuulliselle tasolle ja niiden saannin helpottamiseksi kansallisella tasolla, erityisesti pienituloisten henkilöiden kannalta; kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään hinnoittelupolitiikkaa, kuten erilaisia arvonnäkökulmia, ja markkinoiden sääntelyä vaikuttaakseen sellaisten elintarvikkeiden ja juomien kysyntään, saantiin ja hintatasoon, jotka sisältävät vain vähän tyydyttyneitä rasvoja, transrasvoja, suolaa ja sokeria; tukee jäsenvaltioita niiden tarkistaessa säännöksiä, joilla rajoitetaan makeutettujen juomien ja runsaasti rasvaa, suolaa ja sokeria sisältävien jalostettujen elintarvikkeiden mainontaa, mukaan lukien mainonta sosiaalisessa mediassa, ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen kattavaksi EU:n laajuisiksi asetukseksi, jolla kielletään tällainen alaikäisille suunnattu mainonta;

20. toteaa, että lihavuutta pidetään riskitekijänä monentyypisille syöpäsairauksille, kuten suolistosyövälle, munuais- syövälle ja rintasyövälle; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan aktiivisesti lihavuutta asettamalla saataville terveelliseen ruokavalioon kuuluvia vaihtoehtoja ja tekemällä mahdolliseksi urheilun harrastamisen paitsi valistamalla ja kannustamalla kansalaisia tekemään oikeita valintoja myös sisällyttämällä perusterveydenhuoltoon siihen erottamattomana osana kuuluvia ohjelmia, joilla autetaan lihavuudesta kärsiviä potilaita pudottamaan painoa terveellä tavalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan lihavuuteen liittyvää tutkimusta ja innovointia, joilla pyritään kuvaamaan geneettisten tekijöiden, ihmisen mikroflooran tai psykologisen tilan vaikutusta muun muassa painoon, ja selvittämään tehokkaimpia hoitoja;

21. panee tyytyväisenä merkille, että komissio aikoo puuttua karsinogeenisten vierasaineiden esiintymiseen elintarvikkeissa; muistuttaa komissiolle 8. lokakuuta 2020 antamastaan päätöslauselmasta⁽⁴⁷⁾, jossa kehoitettiin asettamaan tiukat oikeudelliset rajat akryyliamidin esiintymiselle elintarvikkeissa, jotta voidaan suojella asianmukaisesti kuluttajia, erityisesti kaikkein haavoittuvimpia, kuten imeväisikäisiä ja lapsia; kehottaa komissiota esittämään pikaisesti lainsäädäntöehdotuksia;

22. kehottaa komissiota ottamaan huomioon Euroopan parlamentin 16. tammikuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa esittämät kehotukset parantaa torjunta-aineita koskevaa unionin lupamenettelyä;

23. kehottaa jäsenvaltioita, alue- ja paikallishallintoja, kansalaisyhteiskunnan edustajia ja työnantajia edistämään ja helpottamaan liikunnan ja urheilun harrastamista läpi elämän, sillä näiden tiedetään vähentävän syövästä esiintyvyyttä ja uusiutumista sekä mielenterveysongelmia ja edistävän sosiaalista osallisuutta; korostaa, että on tärkeää tehdä liikunta- ja urheiluharrastuksesta kaikkien saatavilla olevaa ja osallistavaa nuoresta iästä lähtien, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, rahoittamalla julkisia infrastruktuureja, laitteita ja ohjelmia; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan sairaalapotilaiden mahdollisuutta liikuntaan, jos sitä suositellaan hoidon kannalta;

24. pitää myönteisenä, että EU on käynnistänyt HealthLifestyle4all-kampanjan, jolla edistetään urheilua, liikuntaa ja terveellisiä ruokavaloita ja joka kattaa myös muita keskeisiä aloja; suosittaa, että koulut sisällyttävät terveystieteiden opetusohjelmiaan, jotta varmistetaan, että lapset ja nuoret oppivat terveellisiä elämäntapoja ja saavat tietoa eurooppalaisesta syöväntorjuntaohjelmasta, ja kehottaa sisällyttämään terveystieteiden olennaiseksi osaksi sosiaalihuollon alan koulutuspolitiikkaa;

25. huomauttaa, että auringon säteily sisältää näkymättömiä ultraviolettisäteitä ja että tämä UV-säteily voi johtaa ihosyöpään; kehottaa siksi komissiota tarkistamaan työntekijöiden altistumista fyysisistä tekijöistä (keinotekoinen optinen säteily) aiheutuville riskeille koskevaa direktiiviä 2006/25/EY⁽⁴⁸⁾ ja sisällyttämään sen soveltamisalaan auringon säteilyn; kannattaa UV-säteilyaltistukselta suojautumisen lisäämistä EU:n tasolla, erityisesti ulkotyöntekijöitä koskevan työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön avulla; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen selvittää toimenpiteitä,

⁽⁴⁶⁾ Komission ehdotus 24. maaliskuuta 2021 neuvoston suosituksiksi eurooppalaisen lapsitakuun perustamisesta (COM(2021)0137).

⁽⁴⁷⁾ EUVL C 395, 29.9.2021, s. 32.

⁽⁴⁸⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 38.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

jotka koskevat altistumista UV-säteilylle, mukaan lukien keinorusketuslaitteet (solariumlaitteet)⁽⁴⁹⁾; korostaa tiedotuskampanjoiden merkitystä, jotta ihmiset saadaan tietoisiksi liialliseen auringonvalolle altistumiseen liittyvistä riskeistä ja opetetaan tunnistamaan mahdolliset varoitusmerkit; kehottaa toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä, joilla vähennetään lasten ja nuorten altistumista UV-säteilylle; kehottaa antamaan tiukempaa lainsäädäntöä solariumlaitteiden käytöstä kosmeettisiin tarkoituksiin ja kieltämään niiden käytön alaikäisiltä; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kansallisiin syöpärekistereihin melanoomaa koskevan raportoinnin;

26. toteaa, että Euroopassa syövän aiheuttamasta rasitteesta noin kahden prosentin voidaan katsoa johtuvan ionisoivasta säteilystä ja että radonille ja sen hajoamistuotteille altistuminen sisätiloissa on toiseksi merkittävin keuhkosyövän aiheuttaja Euroopassa; odottaa mielenkiinnolla Euratomin tutkimus- ja koulutusohjelman⁽⁵⁰⁾ tuloksia, jotka lisäävät tietämystä radonille altistumisesta, sekä ehdotettavia toimia, joilla vähennetään sen kerääntymistä asuntoihin; muistuttaa, että ionisoivaa säteilyä voi esiintyä myös yksityisissä kotitalouksissa; kannustaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita kartoittamaan nykyisiä ja mahdollisia kriittisiä alueita, jotta tähän uhkaan voidaan reagoida tehokkaasti; kehottaa komissiota osoittamaan varoja tällaisen ennustekartan laatimiseen ja edistämään yleisölle suunnattuja tiedotuskampanjoita, joilla lisätään tietoisuutta asiasta; kannustaa jäsenvaltioita päivittämään säännöllisesti kansallisia suunnitelmiaan radonaltistuksen vähentämiseksi, kuten radioaktiivisille lähteille altistumista koskevassa direktiivissä⁽⁵¹⁾ kehoitetaan, ja kannustaa päivittämään ohjeita, jotka koskevat radonin vaikutusten lieventämistä uusissa rakennuksissa; kehottaa komissiota arvioimaan niiden nykyisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja tehokkuutta, joilla suojellaan ionisoivalle säteilylle altistuvia työntekijöitä, kuten lentokoneiden miehistöjä, ydinvoimalaitosten työntekijöitä, asian kannalta merkityksellisissä teollisuusympäristöissä työskenteleviä työntekijöitä ja tutkijoita sekä radiologian, sädehoidon tai isotooppilääketieteen parissa työskenteleviä terveydenhuollon ammattilaisia ja eläinlääkäreitä, sekä tarkistamaan näitä toimenpiteitä silloin kun se on tarpeellista ja oikeasuhteista;

27. kehottaa komissiota edistämään sähkömagneettisten kenttien, myös 5G:n, ja syövän välisiä yhteyksiä koskevaa monitieteistä tieteellistä tutkimusta, jotta voidaan kerätä tieteellistä näyttöä sähkömagneettisten kenttien pitkän aikavälin vaikutuksista ja tiedottaa yleisölle hyvissä ajoin näiden tutkimusten tuloksista; kehottaa edistämään tutkimusta, joka koskee radiotaajuuksille altistumista vähentävän teknologian kehittämistä;

28. katsoo, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelma ennaltaehkäisee osaltaan merkittävästi syöpää Euroopassa vähentämällä ilman, elintarvikkeiden, veden ja maaperän saastumista sekä kemikaaleille altistumista; kehottaa sisällyttämään Pelloilta pöytään -strategiaan, kestävyyttä edistävään kemikaalistrategiaan, saasteettomuusstrategiaan ja myrkyttömään ympäristöön tähtävään strategiaan arvioinnin toimintapolitiikkojen vaikutuksesta syövän esiintyvyyteen; suhtautuu myönteisesti EU:n ilmanlaadunormien tulevaan tarkistamiseen ja kehottaa komissiota mukauttamaan normit WHO:n suuntaviivoihin ilmanlaadudirektiivien täytäntöönpanosta 25. maaliskuuta 2021 annetun parlamentin päätöslauselman⁽⁵²⁾ mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että yhteisellä maatalouspolitiikalla autetaan viljelijöitä vähentämään torjunta-aineiden käyttöä; kannustaa Euroopan lääkestrategian tavoitteiden mukaisesti tutkimaan, käyttämään ja kehittämään ympäristön kannalta turvallisempia lääkkeitä ja kannustaa ottamaan käyttöön tehokkaita jätteenpoistomekanismeja, joilla vältetään ympäristön pilaantumista;

29. korostaa tarkistetun juomavesidirektiivin⁽⁵³⁾ täysimääräisen täytäntöönpanon tarvetta sekä vesipolitiikan puitedirektiivin⁽⁵⁴⁾ täytäntöönpanoa ja sen täytäntöönpanon valvontaa ja toteaa, että vesipolitiikan puitedirektiivi vähentää sellaisten tiettyjen pinta- ja pohjavesissä esiintyvien haitallisten aineiden pitoisuuksia, jotka mahdollisesti lisäävät syövän esiintyvyyttä;

⁽⁴⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26. helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽⁵⁰⁾ Neuvoston asetus (Euratom) 2021/765, annettu 10. toukokuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa ”Horisontti Eurooppa” täydentävän Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelman perustamisesta vuosiksi 2021–2025 sekä asetuksen (Euratom) 2018/1563 kumoamisesta (EUVL L 167 I, 12.5.2021, s. 81).

⁽⁵¹⁾ Neuvoston direktiivi 2013/59/Euratom, annettu 5. joulukuuta 2013, turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta (EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1).

⁽⁵²⁾ EUVL C 494, 8.12.2021, s. 64.

⁽⁵³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/2184, annettu 16. joulukuuta 2020, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EUVL L 435, 23.12.2020, s. 1).

⁽⁵⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

30. kehottaa erityisesti tiukentamaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun asetuksen (REACH) ⁽⁵⁵⁾ mukaisia karsinogeenisuutta koskevia tietovaatimuksia, jotta voidaan tunnistaa kaikki valmistetut tai maahantuodut karsinogeeniset aineet niiden määrästä riippumatta kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian mukaisesti, ja kehottaa myös toteuttamaan REACH-asetuksen mukaisen kemikaalien, myös hormonaalisten haitta-aineiden, rekisteröinnin, arvioinnin, lupamenettelyn ja rajoittamisen yhdessä IARC:n ja WHO:n arviointien kanssa; suhtautuu myönteisesti kestävyyttä edistävään kemikaalistrategiaan sisältyvään sitoumukseen laajentaa yleistä lähestymistapaa riskinhallintaan sen varmistamiseksi, että kulutustavarat eivät sisällä kemikaaleja, jotka aiheuttavat syöpiä tai geenimutaatioita, vaikuttavat lisääntymiselimiin tai umpieritysjärjestelmään tai ovat hitaasti hajoavia, biokertyviä ja myrkyllisiä; kehottaa komissiota panemaan pikaisesti täytäntöön kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa suunnitellut toimenpiteet, joilla vähennetään kansalaisten altistumista syöpää aiheuttaville aineille ja hormonaalisille haitta-aineille kaikkien altistumisreittien kautta; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota väestöryhmiin, jotka ovat erityisen alttiita vaarallisille kemikaaleille, ja ottamaan nämä haavoittuvat väestöryhmät paremmin huomioon kemikaalien riskinarvioinneissa; korostaa, että kuluttajille tiedottaminen altistumisreiteistä heidän jokapäiväisessä elämässään on ratkaisevan tärkeää ennaltaehkäisyn tehostamiseksi, ja pitää tässä yhteydessä myönteisenä tuotteissa esiintyviä huolta aiheuttavia aineita koskevan tietokannan perustamista; kehottaa Euroopan ympäristökeskusta laatimaan yhdessä Euroopan kemikaaliviraston kanssa raportin ympäristön kemikaaleista Euroopassa; kehottaa arvioimaan raportissa syöpää aiheuttavien aineiden ja hormonaalisten haitta-aineiden systeemistä luonnetta Euroopan tuotanto- ja kulutusjärjestelmissä, niiden käyttöä tuotteissa, niiden esiintymistä ympäristössä Euroopassa sekä niistä ihmisten terveydelle aiheutuvia haittoja, erityisesti syövään osalta;

31. katsoo, että eurooppalaisen syöväntorjuntaohjeiston seuraavassa versiossa on otettava huomioon ympäristössä esiintyviä syöpää aiheuttavia aineita koskeva tuorein tieto; kehottaa komissiota ehdottamaan viipymättä REACH-asetuksen 68 artiklan 2 kohdan, elintarvikkeen kanssa kosketuksissa olevia materiaaleja koskevan asetuksen ⁽⁵⁶⁾, kosmeettisia valmisteita koskevan asetuksen ⁽⁵⁷⁾, lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin ⁽⁵⁸⁾ ja muun asiaankuuluvan kulutustavaroita koskevan lainsäädännön tarkistamista, jotta voidaan varmistaa kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian mukaisesti, että kulutustavarat eivät sisällä syöpää aiheuttavia kemikaaleja; kehottaa lisäksi tarkistamaan tätä lainsäädäntöä säännöllisesti, jotta otetaan huomioon uusien materiaalien, suuntausten ja tuotteiden kehitys; korostaa, että elintarvikkeissa, elintarvikkeen kanssa kosketuksissa olevissa materiaaleissa, kosmetiikassa, kulutushyödykkeissä, leluissa ja juomavedessä on hormonaalisia haitta-aineita ja että altistuminen, myös pieninä annoksina, voi aiheuttaa lyhyellä ja pitkällä aikavälillä haittavaikutuksia, myös syöpää ⁽⁵⁹⁾; korostaa, että kun otetaan huomioon EU:n väestön laaja altistuminen monille epäillyille ja tunnetuille hormonaalisille haitta-aineille ja se, että yhteisaltistuksella useille samankaltaisilla tai erilaisilla altistumisreiteillä toimiville hormonaalisille haitta-aineille voi olla kumulatiivisia vaikutuksia, on tarpeen vähentää altistuminen hormonaalisille haitta-aineille minimiin ja tehdä EU:n sääntelystä johdonmukaisempaa eri aloilla; kannustaa jatkamaan tutkimusta, jotta voidaan määrittää kemikaalien kyky toimia hormonaalisina haitta-aineina;

32. tukee täysin kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian mukaista komission sitoumusta muuttaa kemikaalien luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta annettua asetusta (asetus (EY) N:o 1272/2008 ⁽⁶⁰⁾) ottamalla käyttöön uusia vaaraluokkia muun muassa hormonaalisille haitta-aineille, mukaan lukien epäillyt hormonaaliset haitta-aineet, ja saattaa ilmoittamista koskevat vaatimukset ajan tasalle kaikessa asiaankuuluvassa lainsäädännössä, jotta aineet voidaan tunnistaa;

33. kehottaa komissiota sisällyttämään turvallisuuden integroinnin ("benign by design") lähestymistavan kemikaalien ja lääkkeiden tuotantoa koskeviin sääntelyvaatimuksiin, jotta voidaan soveltaa aidosti ennalta varautuvaa lähestymistapaa terveyteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön kohdistuvien riskien lieventämiseksi;

⁽⁵⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18. joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27. lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽⁵⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30. marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁽⁵⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18. kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU\(2019\)608866_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU(2019)608866_EN.pdf)

⁽⁶⁰⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

34. suhtautuu myönteisesti työterveyttä ja -turvallisuutta koskevan EU:n strategiakehyksen 2021–2027 julkaisemiseen, erityisesti työperäisiin kuolemantapauksiin liittyvään Vision Zero -lähestymistapaan, sekä vuodeksi 2023 suunniteltuun työterveyttä ja -turvallisuutta käsittelevään huippukokoukseen, jotta voidaan arvioida edistymistä Vision Zero -tavoitteen saavuttamisessa; korostaa, että työmarkkinaosapuolet ja sidosryhmät on otettava tiiviisti ja säännöllisesti mukaan tähän strategiakehykseen; pitää kuitenkin valitettavana, että strategiakehyksen piiriin kuuluvien aineiden määrä on rajallinen; kannustaa analysoimaan ja tutkimaan jatkuvasti uusia aineita, joiden epäillään olevan syöpää aiheuttavia, perimää vaurioittavia ja/tai lisääntymiselle vaarallisia, asettamaan työperäisen altistuksen raja-arvot sellaisille kemiallisille aineille, joita varten niitä ei vielä ole, ja tarkistamaan raja-arvoja säännöllisesti aina, kun se on tarpeen viimeaikaisten tieteellisten tietojen ja teknisen kehityksen perusteella; pitää myönteisenä Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviraston (EU-OSHA) laatimaa kyselytutkimusta työntekijöiden altistumisesta syövän riskitekijöille; korostaa, että järjestelmällisemmät ihmisten biomonitorointia koskevat ohjelmat, joissa noudatetaan kaikilta osin tietosuojatoimenpiteitä ja joita toteutetaan sekä ammatillisissa että muissa yhteyksissä, voivat olla yksi useista merkityksellisistä lähteistä tiedolle yleisistä kemikaaleille altistumisen vaikutuksista ja terveysvaikutuksista; kehottaa siksi komissiota nostamaan tavoitetasoaan kiireellisesti päivittämällä kunnianhimoisesti ja säännöllisesti työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annettua direktiiviä 2004/37/EY; kehottaa komissiota esittämään työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan vuoteen 2024 toimintasuunnitelman työperäisen altistumisen raja-arvojen asettamiseksi vähintään 25 muulle aineelle tai aineiden ryhmälle tai prosessissa syntyvälle aineelle; korostaa tässä yhteydessä, että komission on lisättävä valmiuksia tarkistaa työperäisen altistuksen raja-arvoja ja lisätä niihin uusia, muun muassa siten, että lisätään asiaankuuluvien yksiköiden ja viranomaisten henkilöstöä; muistuttaa tässä yhteydessä, että käynnissä olevat neuvottelut direktiivin 2004/37/EY neljännessä tarkistuksesta tarjoavat tilaisuuden sisällyttää liitteeseen 1 myös työ, johon liittyy altistuminen vaarallisille lääkkeille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä I vahvistetut syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja/tai lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 1A tai 1B luokittelukriteerit, jotta varmistetaan parhaat mahdolliset yleiset ja yksilölliset suojelutoimenpiteet näitä tuotteita käsitteleville työntekijöille; toistaa kehotuksensa luoda uusi johdonmukainen, avoin ja riskiperusteinen järjestelmä altistumisrajojen asettamiseksi ja ottaa paremmin huomioon työntekijöiden altistuminen aineyhdistelmille; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen lisätä hormonaaliset haitta-aineet erityistä huolta aiheuttavien aineiden luokkaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) mukaisesti ja luokitella ne asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti; korostaa, että työntekijöitä olisi myös suojeltava altistumiselta hormonaalisille haitta-aineille; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen esittää vuonna 2022 lainsäädäntöehdotus, jolla vähennetään edelleen työntekijöiden altistumista asbestille, sillä tämä on IARC:n mukaan todistetusti syöpää aiheuttava aine (ryhmä 1) ja aiheuttaa edelleen noin puolet kaikista työperäisistä syövästä Euroopassa; toistaa tässä yhteydessä työntekijöiden suojelemisesta asbestilta 20. lokakuuta 2021 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁶¹⁾ esittämänsä pyynnöt, erityisesti kehotuksensa laatia eurooppalainen strategia kaiken asbestin poistamiseksi, sekä ehdotuksensa, jotka koskevat muuhun kuin työperäiseen asbestialtistukseen liittyvien riskien parempaa arviointia; pyytää jäsenvaltioita helpottamaan todistetusti työperäisten syöpien tunnistamista ja korvauksien maksamista niistä sekä tehostamaan työsuojeluviranomaisten suorittamaa työperäisen altistumisen seuranta;

35. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita saavuttamaan YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, jotka koskevat tartuntatauteja, jotta voidaan edistää tarttuviin tauteihin liittyvien syöpien ennaltaehkäisyä; suhtautuu myönteisesti rokotusohjelmiin, joilla pyritään torjumaan HPV-tartuntoja; vaatii, että jäsenvaltioissa pannaan täytäntöön sukupuoli-neutraali ja julkisesti rahoitettu HPV-rokotusohjelma kaikkien HPV-tartuntoihin liittyvien syöpien poistamiseksi, ja vaatii, että vuoteen 2030 mennessä 90 prosenttia 15-vuotiaista tytöistä on rokotettu täysimääräisesti ja poikien rokotuksia on lisätty merkittävästi; kehottaa raportoimaan syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterissä edistymisestä HPV-rokotuksia koskevien EU:n syöväntorjuntasuunnitelman tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön yhteistyön tehostamisesta rokotuksien ehkäistävissä olevien tautien torjunnassa 7. joulukuuta 2018 annetun neuvoston suosituksen⁽⁶²⁾, jotta voidaan vähentää rokotuskattavuudessa olevia eroja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien välillä ja parantaa lasten rokotustasoa; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen ehdottaa neuvoston suositusta rokotuksien ehkäistävissä olevista syövästä; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan koordinoituja toimia, joilla torjutaan syöpää aiheuttavia viruksia, kuten HPV:tä ja hepatiitti B -virusta, jotta estetään niiden leviäminen; kehottaa yhdenmukaistamaan HPV- ja hepatiitti B -viruksilta rokottamista jäsenvaltioiden kansallisissa ohjelmissa sekä varmistamaan samalla, että rokotuksista jaetaan tietoa ja edistetään niiden tasavertaista saatavuutta haavoittuville ryhmille ja riskiryhmään kuuluville aikuisille; kannustaa seuraamaan säännöllisesti nykyistä HPV- ja hepatiitti B -viruksilta rokottamista EU:n tasolla käyttäen Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) kehittämää covid-19-rokotteiden seurantarjestelmää vastaavaa seurantarjestelmää, joka myös kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön parhaita käytäntöjä ja pitämään yllä vauhtia; kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan tietoa, varmistamaan tietojärjestelmien yhteentoimivuuden ja tehostamaan

⁽⁶¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0427.

⁽⁶²⁾ EUVL C 466, 28.12.2018, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

kansallisten rokotustietojärjestelmien kehittämistä; korostaa, että Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskuksella olisi oltava keskeinen rooli jäsenvaltioiden edistymisen seurannassa; tukee lisätutkimusta rokotteiden kehittämisestä muita viruksia, kuten hepatiitti C -virusta ja ihmisen immuunikatovirusta (HIV), vastaan; katsoo, että tällä välin hoitoratkaisuja olisi käytettävä suuressa mittakaavassa, jotta saavutetaan WHO:n tavoite hepatiitti C -viruksen hävittämisestä vuoteen 2030 mennessä, ja kehottaa komissiota käyttämään elpymis- ja palautumistukivälineen varoja näiden tavoitteiden saavuttamiseen rahoittamalla seulontatoimia; kehottaa tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa rokottamista koskevan väärän tiedon vaikutuksen lieventämiseksi ja rokotevastaisuuteen puuttumiseksi; kehottaa käyttämään tähän tarkoitukseen EU4Health-ohjelmaa ja muita EU:n rahoitusvirtoja, myös kansalaisten, koulutuksen tarjoajien ja terveydenhuollon ammattilaisten tietoisuuden lisäämiseen tähtäävien toimien tukemiseen, sekä tukemaan elintapoja koskevaa tutkimusta Horisontti Eurooppa -puiteohjelman yhteydessä; suosittaa soveltamaan disinformaatiota koskevia EU:n käytännönsäätöjä tehokkaammin erityisesti rokotteita koskevan väärän tiedon osalta;

36. huomauttaa, että viimeaikaiset tiedot vahvistavat, että kroonisista tulehduksista, myös reumasairauksista ja tuki- ja liikuntaelinsairauksista, kärsivillä ihmisillä on suurempi riski sairastua syöpään ja muihin pahanlaatuisiin sairauksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tutkimusta kroonisten tulehdusten, syövän ja tuki- ja liikuntaelinsairauksien välisestä suhteesta;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan edelleen niin aikuisten kuin lasten ja nuorten syöpien syitä koskevaan tutkimukseen;

38. korostaa, että on tärkeää osoittaa riittävästi rahoitusta luonnontieteiden sekä humanististen ja yhteiskuntatieteiden tutkimukseen, jotta voidaan arvioida lasten syöpiin liittyvää laadukkaaseen hoitoon pääsyn ja innovoinnin eriarvoisuutta eri puolilla Eurooppaa, sillä lapsisyöpäpotilaiden eloonjäämisaste vaihtelee tästä syystä jopa 20 prosenttia jäsenvaltioiden välillä, ja laatia korjaavia toimenpiteitä, joilla taataan yhtäläiset oikeudet ja hoitoon pääsy kaikille syöpää sairastaville lapsille ja nuorille unionissa; pitää tässä yhteydessä valitettavana jäsenvaltioiden ja myös jäsenvaltioiden eri alueiden välisiä eroavuuksia korkealaatuisiin terveydenhuoltopalveluihin pääsyssä ja pyytää komissiota puuttumaan näihin eroavaisuuksiin asianmukaisilla lainsäädäntötoimenpiteillä yhdenvertaisten oikeuksien varmistamiseksi EU:ssa;

39. suosittaa kannustamaan imetykseen naisten rintasyöpäriskin rajoittamiseksi jakamalla äideille tietoa imetyksen eduista ja valistamalla heitä siitä;

40. huomauttaa, että tiettyjen geenien mutaatioiden on osoitettu altistavan syöväälle; korostaa, että näiden mutaatioiden havaitsemiseksi on käytettävissä menetelmiä joko syntymän yhteydessä tiettyjen lasten syöpien varhaiseksi havaitsemiseksi tai myöhemmin elämässä, erityisesti rintasyövän, munasarjasyövän ja suolistosyövän osalta, ja että näiden mutaatioiden havaitseminen voi auttaa ehkäisemään tai havaitsemaan varhaisvaiheen syöpää ja ohjaamaan hoitovalintoja; suosittaa siksi, että jäsenvaltiot tukevat geenitestauksen parempaa saatavuutta kaikenikäisille potilaille yhdistettynä lääketieteelliseen neuvontaan ja pitkälle kehitettyyn sekvensointiin korvamerkitsemällä rahoitusta ja luomalla selkeitä väyliä nopeaa ja tehokasta korvausta varten ja lisäämällä tietoisuutta siitä, missä määrin kansalaiset voivat saada tällaisia palveluja unionissa; suosittaa, että lisätään investointeja geenisekvenssialustoihin liittyviin infrastruktuuriin ja taitoihin sekä erikoistuneiden geenineuvojien koulutukseen tietyissä yksiköissä, joita joissakin keskuksissa jo on olemassa; kehottaa komissiota tukemaan geenitutkimusta sellaisten genotyyppien löytämiseksi, jotka suuremmalla todennäköisyydellä kehittävät tiettyjä syöpiä, kuten lapsuusiän syöpiä, sairauksina, joihin liittyy lyhyt altistuminen ulkoisille tekijöille;

41. korostaa, että molekyyliepidemiologian kaltaiset tekniikat voivat tarjota uutta tietoa siitä, mikä on geenien ja ympäristön vuorovaikutuksen osuus syövän kehittämisessä tavanomaiseen epidemiologiaan verrattuna; huomauttaa, että näitä tietoja ja epigenetiikkaa koskevia lisätutkimuksia voidaan käyttää lisäämään ymmärrystä syövän syihin vaikuttavista riskitekijöistä ja lisäämään varhaista havaitsemista;

42. tukee voimakkaasti eurooppalaisen syövän torjuntaohjeiston suunniteltua tarkistamista, jotta voidaan laatia, jakaa ja panna täytäntöön parhaita käytäntöjä syövän ennaltaehkäisyä koskevissa ohjelmissa keskittyen erityisesti muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin, ja tukee käyttäjystävällisten EU:n mobiilisovellusten käyttöönottoa, jotka tukevat ihmisiä ja ulottuvat syövän ennaltaehkäisystä ja koulutuksesta hoitoon, kuten EU:n syövän torjuntasuunnitelmassa todetaan; korostaa, että sen lisäksi, että kaikki ajantasaiset tiedot ovat saatavilla mobiilisovelluksessa, ne olisi asetettava saataville myös muussa kuin digitaalisessa muodossa osallistavuuden varmistamiseksi; painottaa, että IARC:n olisi arvioitava järjestelmällisesti eurooppalaista syövän torjuntaohjeistoa ja komission olisi jatkossakin koordinoitava arviointityötä;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

43. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään syöpäriskejä ja syövän taustatekijöitä koskevaa terveysosaamista sekä siihen liittyvää digitaalista lukutaitoa, kehittämään koulutusvälineitä ennaltaehkäisyä varten ja tukemaan verkko-oppimismallustojen ja -sovellusten luomista; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota muita heikommassa asemassa oleviin, haavoittuviin, sosiaalisesti syrjäytyneisiin ja marginalisoituneisiin henkilöihin ja korostaa, että erityiset tiedotuskampanjat ryhmille, joilla on erityisiä terveysosaamiseen liittyviä tarpeita, ovat olennaisen tärkeitä; panee merkille, että on tärkeää lisätä terveysosaamista, joka koskee syöpää aiheuttavia aineita työpaikalla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että työnantajat tarjoavat asianmukaista koulutusta; korostaa, että perusterveydenhuoltopalvelujen tarjoajilla on tärkeä rooli terveyden edistämässä useiden väestöryhmien keskuudessa, sillä ne voivat mukauttaa terveyden edistämistä koskevat toimensa potilaiden tarpeisiin potilaiden digitaalisten taitojen perusteella ja silloinkin, kun heillä ei ole lainkaan digitaalisia taitoja; katsoo, että syövän ennaltaehkäisy on ensimmäinen askel kohti väestön terveyskasvatusta koskevaa eurooppalaista julkista politiikkaa;

44. kehottaa lujittamaan jatkuvasti syöpätietokeskusta ja katsoo, että sen tehtäväksi olisi annettava laatia synergiassa kansallisten ohjelmien kanssa eurooppalainen etenemissuunnitelma laajamittaisen ennaltaehkäisykampanjoiden ja tehokkaiden terveyden edistämistä (haittoja aiheuttamattomat elintavat, terveellinen ravinto, liikunta, syöpää aiheuttavien virusten tartuntatiet ja rokotus- ja hoitomahdollisuudet tällaisten infektioiden kohdalla jne.) koulutusohjelmissa koskevien tiedotuskampanjoiden laatimiseksi ja koordinoimiseksi keskittyen erityisesti nuoriin ja heikommassa asemassa oleviin ryhmiin; panee merkille, että on tärkeää tehdä yhteistyötä kansallisten ja paikallisten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa näitä kampanjoita koskevaa viestintää laadittaessa;

45. korostaa, että tupakointi ja haitallinen alkoholin käyttö, huono ravitsemus, suuri painoindeksi, liikkumattomuus ja ympäristön pilaantuminen ovat riskitekijöitä muissakin kroonisissa sairauksissa; katsoo tämän vuoksi, että syövän ennaltaehkäisyä ja riskien vähentämistä koskevat toimet on toteutettava yhdenmukaisesti kroonisten tautien ehkäisyohjelman yhteydessä tiiviissä yhteistyössä terveyden edistämisen, sairauksien ehkäisyn ja ei-tarttuvien tautien hallinnan ohjausryhmän kanssa; kehottaa järjestämään tilannekatsauksen saamiseksi ennaltaehkäisyä käsittelevän huippukokouksen, jossa keskityttäisiin syövän ja muiden kroonisten sairauksien kaupallisiin taustatekijöihin ja joka kokoaisi yhteen EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, potilasjärjestöt ja terveysalalla toimivat kansalaisyhteiskunnan järjestöt;

46. kehottaa panemaan ennaltaehkäisyohjelmat täytäntöön osallistavalla tavalla ottaen päätöksentekoprosessin kaikille tasoille mukaan alueet ja kunnat, kansalaiset, työmarkkinaosapuolet, kansalaisyhteiskunnan ja potilasjärjestöt erityisesti Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin kautta;

II. Syövän inklusiivinen seulonta ja havaitseminen

47. pitää valittavana, että usein oireisen syövän diagnoosi myöhästyy ja on puutteellinen, koska tietoja puuttuu tai ei noudateta syövän seulonta- ja havaitsemismenetelmiä; toteaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota seulontaohjelmien ja varhaisen havaitsemisen ja syöpähoitopalvelujen jatkuvuuteen terveyskriisien (kuten covid-19-kriisin) yhteydessä tai tilanteissa, joissa terveydenhuoltojärjestelmien valmiudet ovat heikentyneet; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään yhteistyössä syövän sidosryhmien kanssa julkisia terveyskampanjoita, joilla puututaan terveyskriisin mahdollisesti aiheuttamiin viivästyksiin seulonnessa, varhaisessa havaitsemisessa ja hoidossa; korostaa syöpäseulonta-ohjelmia koskevien nopeiden ja ajantasaisten tietojen merkitystä, jotta mahdollistetaan nopea toiminta ja seuranta, jos tavanomaisissa seulontavalmiuksissa esiintyy häiriöitä, jotta myöhemmäksi siirrettyjen seulontatoimien määrä voidaan vähentää ehdottomaan minimiin;

48. pitää valittavana jäsenvaltioiden välistä eriarvoisuutta syöpäseulonnan saatavuudessa, mikä johtaa siihen, että syövän myöhäisen diagnosoinnin vuoksi eloonjäämismahdollisuudet ovat pienemmät, mikä merkitsee EU:n kansalaisten syrjintää asuinmaan perusteella, ja toteaa, että tätä ei voida hyväksyä; korostaa, että Eurostatin mukaan erot kattavuudessa ovat rintasyöpäseulonnan osalta vähintään kymmenkertaiset EU:n eri osien välillä; huomauttaa, että "Health at a Glance: Europe 2018" -julkaisussa todettiin, että kohdunkaulan syövän seulonnan osalta kattavuus kohdeväestön keskuudessa vaihtelee jäsenvaltioiden välillä 25 prosentista 80 prosenttiin; panee merkille tuoreimman IARC:n raportin seulonnan vuodelta 2003 annettujen neuvoston suositusten täytäntöönpanosta ja toteaa, että raportin mukaan ainoastaan 18 jäsenvaltiota ilmoitti, että niillä on kansallisia tai alueellisia väestöperusteisia ohjelmia rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulomiseksi; kehottaa komissiota tukemaan hankkeita esimerkiksi EU4Health-ohjelman, Horisontti Eurooppa -puiteohjelman syöväntorjunnan mission tai muiden asiaankuuluvien ohjelmien kautta, jotta voidaan selvittää syövän varhaisen havaitsemisen ja varhaisen diagnosoinnin esteitä Euroopassa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

49. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä erityisesti raja-alueilla ja eristyneillä alueilla (mukaan lukien vuoristoalueet ja seulantakeskuksista kaukana sijaitsevat kaupunkialueet) sosiaalisen ja maantieteellisen eriarvoisuuden vähentämiseksi syöpäseulonnessa ja varhaisen diagnoosinnin palveluissa;

50. kannattaa EU:n syövän torjuntasuunnitelmassa ilmoitettua EU:n tukeman uuden syöpäseulontajärjestelmän käynnistämistä, jolla autetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että 90 prosentille rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulptaan oikeutetusta EU:n väestöstä tarjotaan seulptaa vuoteen 2025 mennessä; kehottaa komissiota sisällyttämään järjestelmään muita syöpiä uusimman tieteellisen näytön perusteella ja asettamaan selkeät tavoitteet kullekin syöpätyypille; tukee tutkimuksen tekemistä muuntotyypisistä syöivistä, jotka voidaan tehokkaasti havaita seulpton avulla; kehottaa komissiota arvioimaan joka toinen vuosi syöpäseulontajärjestelmän tuloksia sen kannalta, onko se tasapuolisesti kohdeväestön saatavilla, seuraamaan jäsenvaltioiden ja alueiden välisiä eroja, ehdottamaan asianmukaisia uusia toimenpiteitä ja mukauttamaan seulptaohjelmat uusimpien syöpäseulontatutkimusten tuloksiin ja esittämään tarvittaessa toimenpiteitä seulpta- ja ennaltaehkäisy palvelujen kattavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota raportoimaan seulptatavoitteiden saavuttamisesta ja seuraamaan sitä syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterissä;

51. kannustaa jäsenvaltioita edistämään rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulptaa osana järjestäytyneitä väestöpohjaisia kansallista ja alueellista ohjelmaa, myös kaukaisilla ja syrjäisimmillä alueilla, ja tarjoamaan riittävät resurssit; toistaa, että EU:n syövän torjuntasuunnitelmassa olisi samalla kiinnitettävä enemmän huomiota sellaisten syöpien seulpta-, diagnosointi- ja hoitoalotteisiin, joita ei voida ehkäistä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kohdennettua seulptaa suuririskisten ryhmien osalta; suosittaa painokkaasti, että jäsenvaltiot kehittävät kattavan seulptapolitiikan, joka mahdollistaa oikea-aikaisen seulpton, kun havaitaan syöpiä, joilla on perinnöllisiä ominaisuuksia; suosittaa, että jäsenvaltiot laativat ja kehittävät eri syöpätyypeille tutkimusohjelmia, jotka koskevat tehokkaita, tarkkoja, ei-invasiivisia ja innovatiivisia varhaisen diagnoosin menetelmiä, kuten biologisia merkkiaineita;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän sekä varhaisen havaitsemisen palvelujen laadunvarmistusta koskevat eurooppalaiset suuntaviivat, jotta voidaan minimoida näiden syöpien diagnosointiin kuluva aika; suosittaa, että jäsenvaltioiden väliseen eriarvoisuuteen seulpton osalta puututaan mahdollisesti tiukentamalla syöpäseulptaa koskevia kriteerejä, oikeudellisia kehyksiä, hallintoa ja laadunvarmistusrakenteita ja tekemällä niistä enemmän tieteeseen perustuvia; katsoo, että syöpäseulptonnessa oleviin eroihin puuttumiseksi EU:n tasolla tarvitaan yhteisiä standardoituja seulptaprotokollia, jotka menevät parhaiden käytäntöjen suuntaviivoja pidemmälle, esimerkiksi seulptaohjelmien järjestämistä koskevia algoritmeja ja seulptaohjelmien laadun arviointia koskevia indikaattoreita;

53. kannustaa parantamaan ja yhdenmukaistamaan syöpäseulptatietojen keruuta, jotta voidaan laatia vuotuinen eurooppalainen raportti; kannustaa myös nykyisten seulptaohjelmien säännölliseen seurantaan EU:n tasolla; tähdentää, että seulptaohjelmista saadut syövän esiintyvyyttä koskevat tietokokonaisuudet on yhdistettävä ammattiryhmiin, mikä voi auttaa tunnistamaan asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä; katsoo, että julkisten terveyspalvelujen vahvistaminen (mukaan lukien rahoitus, infrastruktuuri ja terveydenhuollon ammattilaisia koskevat näkökohdat) on avainasemassa syövän ennaltaehkäisyyn, seulpton ja diagnoosinnin parantamisessa; korostaa syöpäsairauksien yhteisesiintymisten seulpton ja niitä koskevan tiedonkeruun merkitystä, jotta niitä voidaan ennakoita paremmin; korostaa, että tieteellisen edistyksen syöpäriskin ennustamisessa olisi mahdollistettava riskien mukaisten asianmukaisten ohjelmien kehittäminen;

54. korostaa tarvetta seurata tiiviisti nykyisiä ja entisiä hepatiitti B- ja C-potilaita syövän kehittymisen ehkäisemiseksi;

55. kannustaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta helpottaa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan direktiivin⁽⁶³⁾ mukaista "toisen lausunnon" järjestelmää vaikeissa tai epätyypillisissä syöpätapauksissa ja suosittaa, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön potilaiden oikeuden pyytää, että yhden jäsenvaltion asiantuntijat kysyvät neuvoa toisen jäsenvaltion asiantuntijoilta yhden yhtenäisen järjestelmän puitteissa;

56. suhtautuu myönteisesti komission johtavien tieteellisten neuvonantajien ryhmän sekä tieteellisen neuvonannon mekanismien käynnistämään prosessiin, joka koskee vuonna 2003 annetun rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulptaa koskevan neuvoston suosituksen tulevaa päivitystä, jossa otetaan huomioon uudet seulptatetit ja

⁽⁶³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/24/EU, annettu 9. maaliskuuta 2011, potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

viimeisimmät tiedot parhaista seulontamenetelmistä (magneettikuvaus, HPV-testaus, seulonta riskiryhmien mukaan ja riskin laskenta); korostaa, että näitä seulontaohjelmia koskevat tiedot olisi toimitettava yhteisen tutkimuskeskuksen syöpätietokeskukselle (ikä aloitettaessa ja sen jälkeisillä kerroilla, vaikutus eloonjäämiseen, kustannustehokkuus jne.) ja että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi arvioitava niitä säännöllisesti; kehottaa komissiota laatimaan EU:n suuntaviivat tutkimustoiminnan edistämiseksi, jotta voidaan arvioida uusien tieteeseen perustuvien syöpäseulontaohjelmien (mukaan lukien keuhkosityöpä, eturauhassyöpä, mahasyöpä ja munasarjasyöpä) sisällyttämistä ja tekoälyn roolia osana neuvoston suosituksen päivittämistä vuonna 2022 tiiviissä yhteistyössä IARC:n, WHO:n, terveydenhuollon ammattilaisten ja potilasjärjestöjen kanssa; toteaa, että kohdennettu keuhkosityöpäseulonta vähentää kuolleisuutta, ja kehottaa tunnustamaan tämän osoittavan näytön; kannustaa neuvostoa harkitsemaan edellä mainitun arvioinnin tulosten perusteella keuhko- ja eturauhassyöpäseulonnan sisällyttämistä neuvoston suosituksen päivitykseen vuonna 2022; kehottaa komission johtavien tieteellisten neuvonantajien ryhmän lausunnon sekä syöpäseulonnasta annetun neuvoston suosituksen vuonna 2022 tehtävän päivityksen perusteella asettamaan selkeitä ja konkreettisia tavoitteita kaikkien uusien syöpien osalta, joita on torjuttava;

57. kannattaa sitä, että komissio ja jäsenvaltiot perustavat kansallisille seulontakeskuksille EU:n foorumin, jossa hyödynnetään kokemuksia vastaavista vaihto- ja yhteistyöfoorumeista, joista voidaan mainita esimerkiksi terveysteknologian arviointia käsittelevä eurooppalainen verkosto (EUnetHTA) ja lääkevirastojen päälliköt; suosittaa, että foorumille annetaan tehtäväksi jakaa asiantuntemusta ja panna täytäntöön parhaita käytäntöjä, keskustella yhteisistä haasteista, kannustaa yhteistyöhön, koulutukseen ja valmiuksien kehittämiseen seulontaohjelmien laadun parantamiseksi, toimia EU:n tukemien syöpäseulontaohjelmien ja -aloitteiden keskitettynä yhteyspisteenä ja ylläpitää pitkällä aikavälillä syöpäseulontaa koskevaan IARC:n laatimaan täytäntöönpanoraporttiin tietoja toimittavien tahojen verkostoa;

58. korostaa, että on tärkeää lisätä EU:ssa asuvien keskuudessa tietoisuutta syöpäseulonnasta ja varhaisesta havaitsemisesta ja saada ihmiset käyttämään niitä enemmän, ja katsoo, että tämä olisi tehtävä toteuttamalla unionin laajuisia valistuskampanjoita osana tietoisuutta lisääviä Euroopan laajuisia teemapäiviä ja motivaatiotutkimuksia sekä parantamalla olemassa olevien viestintäkampanjoiden täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan, rahoittamaan ja toteuttamaan lisätoimia, joilla pyritään lisäämään tietoisuutta syöpäseulonnasta ja edistämään seulontaan osallistumista sekä suuren yleisön että seulontaan oikeutettujen asukkaiden keskuudessa suorien ilmoitusten avulla; kannustaa jäsenvaltioita työstämään aktiivisesti valistusstrategioita perusterveydenhuollon keskuksissa; kannustaa tutkimaan elintapoihin sidoksissa olevia tekijöitä ja syövän varhaista havaitsemista ja diagnosointia haittaavia esteitä, jotta voidaan lisätä osallistumista seulontaohjelmiin, joita tuetaan EU:n rahoituksella, kuten Horisontti Eurooppa-tutkimusohjelmasta myönnettävällä rahoituksella;

59. kehottaa tehostamaan yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden ja erityisesti laajemman Euroopan alueen kanssa, jotta voidaan edistää seulontakampanjoiden ja varhaisdiagnostiikkaohjelmien järjestämistä erityisesti naisten syöpien osalta ja erityisesti matalan ja keskitulotason maissa sekä vähemmistöyhteisöissä ottaen samalla huomioon naisten syöpien erityispiirteet kyseisissä maissa; korostaa, että tämä voi olla EU:n merkittävä panos syöpää koskevien kansainvälisten tavoitteiden saavuttamiseen, kuten WHO:n tavoitteeseen poistaa kohdunkaulan syöpä kansanterveysongelmana;

60. tunnustaa terveydenhuollon palveluneuvonnassa työskentelevien työntekijöiden, potilasohjaajien ja kansalaisjärjestöjen merkityksen ja kehottaa ottamaan nämä mukaan päätöksentekoprosesseihin ja resurssien kohdentamista koskeviin strategioihin; toteaa, että nämä ovat keskeisessä asemassa erityisesti ennaltaehkäisy- ja rokotuskampanjoissa auttaessaan poistamaan viranomaisten ja yhteiskunnan, myös haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien, välisiä esteitä;

61. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita vahvistamaan yhteistyötä WHO:n kanssa ja pyrkimään WHO:n toimintapolitiittisten suositusten ja suuntaviivojen täytäntöönpanoon;

III a. Tasavertainen pääsy syöpähoitoon: kohti mahdollisimman laadukasta hoitoa

62. pitää valittavana, että EU:ssa potilailla on edelleen haasteita terveydenhuoltoon pääsyssä ja kliinisiin tutkimuksiin osallistumisessa muissa jäsenvaltioissa ja että vain vähemmistö potilaista ja osa terveydenhuollon ammattilaisista on tietoisia potilaiden oikeudesta hakeutua rajatylittävään terveydenhuoltoon nykyisten kehysten eli rajatylittävää

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

terveydenhuoltoa koskevan direktiivin ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen⁽⁶⁴⁾ puitteissa; kehottaa uudistamaan rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevaa direktiiviä erityisesti liikkuvuuden ja pitkälle erikoistuneiden laitteiden ja hoidon saatavuuden mahdollistamiseksi vahvistamalla kansallisia yhteyspisteitä myöntämällä niille enemmän varoja ja mahdollistamaan sellaisten komission suuntaviivojen laatimisen, joissa asetetaan hyväksyttävät ja yhdenmukaistetut tarkistus- ja hyväksymisaikataulut, jotta voidaan nopeuttaa hoitoon pääsyn aikaa EU:ssa sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen mukaisesti; kehottaa lisäämään tiedotuskampanjoita potilaiden oikeuksista rajatylittävään terveydenhuoltoon, myös terveydenhuollon ammattilaisille suunnattuja kampanjoita, sekä perustamaan keskitetyn asiointipisteen, josta saa tietoa mahdollisuuksista saada rajatylittävää terveydenhuoltoa EU:ssa; korostaa tarvetta vähentää logistisia ja kielellisiä esteitä, joita potilaat kohtaavat käyttäessään terveydenhuoltoa toisessa EU:n jäsenvaltiossa; korostaa, että potilaille on annettava selkeää tietoa ennakkolupavaatimuksista, joita tiettyihin jäsenvaltioihin sovelletaan; korostaa tarvetta tarjota erityistä taloudellista tukea pienituloisille vanhemmille, jotka matkustavat lapsensa mukana ulkomaille hoitoa varten; korostaa, että rajatylittävän terveydenhuollon kehyksen, jossa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevalle direktiiville ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevalle asetukselle annetaan yhtäläinen painoarvo, kokonaisvaltaisella tarkistuksella on helpotettava prosessia sellaisten potilaiden osalta, jotka täyttymättä jääneiden tarpeiden ja mahdollisten hyötyjen vuoksi matkustavat ulkomaille klinisiin tutkimuksiin ja saattavat kohdata muun muassa epäselvyyttä kotiinpaluun jälkeisistä jatkomenettelyistä ja siitä, miten kansalliset vakuutuslaitokset suhtautuvat klinisiin kokeisiin osallistumisesta aiheutuviin kustannuksiin; korostaa, että klinisten tutkimusten rajatylittävää saatavuutta on selvennettävä, sillä tämä ei käy selvästi ilmi rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevasta direktiivistä; korostaa, että pienituloisten potilaiden syrjäytymisen välttämiseksi kaikki hoitoon liittyvät kustannukset olisi korvattava ennen hoidon aloittamista; kehottaa komissiota harkitsemaan nykyisten kehysten seuraavan tarkistuksen yhteydessä yhtenäisten lupa- ja korvaussääntöjen laatimista rajatylittävän terveydenhuollon saatavuudesta, mukaan lukien oikeus toiseen lausuntoon; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan yhdessä komission vuoden 2018 sähköistä terveydenhuoltoa koskevan strategian säännöllisiä arviointeja syöpäpotilaiden sähköisten terveystietojen keskinäisen verkostoitumisen, paremman yhteentoimivuuden ja paremman datan laadun, tietosuojan ja -turvan varmistamiseksi alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla varmistaen samalla, että noudatetaan tiukasti potilaiden terveystietojen tietosuojaa ja -turvaa koskevia sääntöjä; panee merkille syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterin tarjoamat mahdollisuudet raportointiin ja parannusten mittaamiseen näillä aloilla;

63. panee merkille, että syöpäpotilaille on tärkeää antaa nopeasti hoitoa ja toimittaa tulokset asiaankuuluvista lääketieteellisistä kokeista oikea-aikaisesti, sillä mitä kauemmin se kestää, sitä pidemmälle sairaus etenee ja uhkaa potilaan eloonjäämistä; pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa julkiset resurssit eivät riitä takaamaan oikea-aikaista havaitsemista ja hoitoa, minkä vuoksi julkisesta sosiaaliturvasta riippuvaisilla potilailla on pienemmät eloonjäämismahdollisuudet, jolloin heillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin yksityinen sektori;

64. kehottaa tunnustamaan vastavuoroisesti syöpähoitoa koskevat terveystietojen pätevydet kaikkialla EU:ssa ja harkitsemaan yhteistä tunnustamisjärjestelmää EU:n ulkopuolisille maille, kuten direktiivissä 2005/36/EY⁽⁶⁵⁾ edellytetään, ja varmistamaan, että siinä helpotetaan syöpäsairauksien tutkimukseen liittyvien erikoisalojen tunnustamista; kehottaa kehittämään taitojen parantamista koskevia ohjelmia, jotta ne, jotka haluavat erikoistua syöpäsairauksien tutkimiseen, voivat tehdä niin missä tahansa uransa vaiheessa;

65. kehottaa tunnustamaan syöpätautien lääkehoidon ja lasten syöpäsairauksien tutkimisen täysimääräisesti erikoisaloiksi, laatimaan yleiseurooppalaiset laatustandardit syövän lääketieteellisten hoitojen antamista ja valvontaa varten sekä aikuisille että lapsille ja helpottamaan potilaiden mahdollisuuksia kääntyä syöpäasiantuntijoiden puoleen hyötyäkseen innovaatioista ja uusien lupaavien lääkkeiden varhaisten kliinisten tutkimusten ja soluterapian ja geeniterapian kaltaisten monimutkaisten hoitojen terveysteknologioiden ja vertailukeskusten saatavuudesta; korostaa tarvetta varmistaa, että mahdollisuus hyödyntää innovointia varhaisissa kliinisissä tutkimuksissa, joissa on kyse uusiutuneista tai vaikeasti hoidettavista pahanlaatuisista sairauksista, kuuluu asiaa koskevien säännösten piiriin;

66. kehottaa vahvistamaan kirurgisia taitoja EU:ssa tunnustamalla syövän kirurgisen hoidon erikoisalaksi, laatimalla syöpäkirurgian yleiseurooppalaiset laatustandardit, helpottamalla potilaiden pääsyä suurien potilasmäärien syöpäkirurgia-keskuksiin ja asettamalla saataville innovatiivisia kirurgisia menetelmiä; kehottaa antamaan tunnustusta korkealaatuiselle

⁽⁶⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29. huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7. syyskuuta 2005, ammattipätevyysjärjestelmien tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

leikkaushoidolle ja korostaa sen merkitystä varhaisessa vaiheessa havaittujen syöpien hoidossa; korostaa, että on edistettävä syövän kirurgisen hoidon peruskoulutus suunnitelman laatimista sekä henkilökohtaista erikoiskoulutusta syövän kirurgisen hoidon alalla, ja kehottaa laatimaan ohjelmia syövän leikkaushoitokoulutuksen yhdenmukaistamiseksi; kannattaa syövän kirurgisen hoidon kliinisten tutkimusten kehittämistä osana paikallista hoitoa ja edistää EU:n ja kansallisten tutkimus- ja innovointirahastojen investointien lisäämistä syövän kirurgisen hoidon tutkimukseen; korostaa standardoitujen syövän kirurgisten hoitojen merkitystä, jotta voidaan parantaa syövästä selvinneiden elämänlaatua pitkällä aikavälillä;

67. kannattaa korkealaatuisen sädehoidon parantamista ja sen parempaa ja yhdenvertaista saatavuutta EU:ssa tunnustamalla lääketieteellinen fysiikka ja sädehoito erityisaloiksi, edistämällä yhteisiä koulutusnormeja, lisäämällä EU:n rahoitusta jäsenvaltioille niiden sädehoitoinfrastruktuurin laajentamiseksi ja investoimalla enemmän EU:n tutkimus- ja innovointirahoitusta ja kansallista tutkimus- ja innovointirahoitusta sädehoidon tutkimukseen;

68. kehottaa edistämään geriatrinen syöpäsairauksien tutkimusta, joka ansaitsee erityistä huomiota ja jota on täydennettävä tieteellisellä tutkimuksella, jotta voidaan varmistaa parhaat hoito- ja diagnoosimenetelmät ikääntyneille potilaille; muistuttaa, että EU:ssa yli 60 prosenttia uusista syöpätapauksista ja yli 70 prosenttia syöpäkuolemista on 65 vuotta täyttäneillä ihmisillä; toteaa, että tämän osuuden odotetaan kasvavan EU:n väestön ikääntyessä, mikä muodostaa ratkaisevan haasteen terveydenhuoltojärjestelmille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan tähän tilanteeseen kiireellisesti konkreettisin toimin; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita erityisesti toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan ikääntyneiden kliinisiä tutkimuksia, monialaisten ja kattavien geriatrinen syöpähoitomallien täytäntöönpanoa rutiinoinnaisilla hoitopoluilla sekä geriatrinen syöpäsairauksien tutkimuksen osaamiskeskusten perustamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään syöpäpotilaita hoitavien työntekijöiden mahdollisuuksia saada koulutus- ja täydennyskoulutusta geriatrian periaatteista;

69. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan toimia, joilla edistetään hoidon yhteydessä potilaiden hedelmällisyyden suojelua erityisesti lasten syöpien ja nuorten syöpien yhteydessä;

70. suhtautuu myönteisesti ionisoivan säteilyn lääketieteellisiä sovelluksia koskevaan strategiseen suunnitelmaan⁽⁶⁶⁾ sisältyvään uuteen toimintasuunnitelmaan, jolla tuetaan radioisotooppien tuotantokapasiteetin ja toimitusten turvallisuutta korvaamalla nykyinen vanheneva kalusto ja ottamalla käyttöön olemassa olevia teknologioita, erityisesti reaktoreita ja hiukkaskiihdyttimiä, nykyisten rahoitusvälineiden puitteissa, vältetään radioisotooppipulaa helpottamalla rajojen ylittämistä ja kuljetuksia koskevia poikkeuksia sekä parannetaan lääketieteessä käytettävän säteilyteknologian, joka ei tällä hetkellä ole tasapuolisesti saatavilla kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, laatua ja turvallisuutta arvioimalla radioisotooppeja terveysteknologian menetelmien arviointien avulla, yhdenmukaistamalla markkinoille pääsyä, vahvistamalla isotooppilääketiede täysin riippumattomaksi lääketieteelliseksi erikoisalaksi, edistämällä koulutusstandardeja ja investoimalla isotooppilääketieteen tutkimukseen;

71. kehottaa komissiota edistämään ja jäsenvaltioita vahvistamaan yleislääkäreiden, lastenlääkäreiden, sairaanhoitajien, perusterveydenhuollon ammattilaisten ja erikoislääkäreiden roolia, kun otetaan huomioon heidän tärkeä roolinsa potilaiden ohjaamisessa diagnostiisiin testeihin ja syöpäsairauksien asiantuntijoille sekä erikoistuneiden ravitsemusasiantuntijoiden ja ravitsemusterapeuttien, psykologien ja kuntoutuksen asiantuntijoiden rooli syöpähoitoon ja jatkohoidon aikana, jotta voidaan varmistaa oikeanlaisen hoidon saatavuus oikeaan aikaan optimaalisen hoitopolun kautta; kehottaa perustamaan monialaisia ryhmiä, jotka hoitavat syöpäpotilaita kaikissa heille annettavissa eri hoidoissa, ja tekemään päätökset monialaisissa hoitotyöryhmissä, jotka kokoavat yhteen erilaisia syöpäasiantuntijoita ja perusterveydenhuollon ammattilaisia; korostaa, että terveydenhuollon ammattilaisille on tärkeää tarjota jatkuvaa koulutusta, jotta heidät voidaan pitää ajan tasalla uusista syöpähoitovaihtoehdoista; kehottaa laajentamaan hoitokoordinaattorin roolia, jotta voidaan varmistaa potilaiden hoidon asianmukainen koordinointi ja antaa potilaille mahdollisuus tutustua helposti syöpädiagnosiin koskeviin ajantasaisiin tietoihin ja neuvoja terveydenhuoltojärjestelmän käytöstä;

72. katsoo, että direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaa olisi tarkistettava, jotta voidaan tunnustaa vastavuoroisesti syöpäsairaanhoitajakoulutus ja muun hoitoprosessia tukevan lääkintähenkilöstön koulutus;

⁽⁶⁶⁾ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Strategic agenda for medical ionising radiation applications (SAMIRA)” (SWD(2021) 0014).

73. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kansallisissa syöväntorjuntaohjelmissaan strategioita, joihin kuuluu syövänhoidon ammattilaisten työuupumisriskiä ehkäiseviä toimenpiteitä ja joissa toteutetaan niitä; kehottaa komissiota ja EU-OSHAa kiinnittämään huomiota tähän huoleen ja korostaa, että niitä olisi pidettävä EU:n syöväntorjuntasuunnitelman tärkeinä täytäntöönpanokumppaneina tässä suhteessa;

74. kannustaa käyttämään potilaiden ja heidän perheenjäsentensä elämänlaadun säilyttämiseksi syövän avohoitoa silloin, kun se on mahdollista ja turvallista; korostaa erityisesti, että lasten avohoitoa olisi edistettävä edellyttäen, että käytettävissä olevat tilat/ympäristöt ja lääkinnälliset laitteet suunnitellaan siten, että ne vastaavat lapsipotilaiden tarpeita; korostaa farmaseuttien, onkologien ja sairaanhoitajien roolia suun kautta annettavia syöpälääkkeitä käyttävien potilaiden monialaisessa seurannassa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan sähköistä terveydenhuoltoa ja etälääketieteen ja etähoidon palveluja tai parantamaan niitä syövän laitoshoidon ja avohoidon jatkuvuuden ja lähiyhteisössä järjestetyn hoidon varmistamiseksi; kehottaa komissiota käyttämään Horisontti Eurooppa -puiteohjelman tutkimusrahoitusta etälääketieteen käytön tukemiseen ja avustamaan näyttöön perustuvien suuntaviivojen laatimisessa; kehottaa toteuttamaan toimia, joilla varmistetaan etälääketieteen palvelujen yhtäläinen saatavuus kaikissa jäsenvaltioissa, ja myöntämään EU4Health- ja Digitaalinen Eurooppa -ohjelmista rahoitusta, jolla tuetaan potilaiden ja terveydenhuollon ammattilaisten digitaalisen lukutaidon parantamista;

75. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan syöpäpotilaille kokonaisvaltaisia ja monialaisia palliatiivisia hoitopalveluja, jotta voidaan lievittää heidän kipujaan ja pahoinvointiaan, edistää mukavuushoitoa ja varmistaa hoito- ja hoivahenkilöstön läsnäolo säilyttäen samalla potilaiden ihmisarvo ja ottaen huomioon hoidon ennakkosuunnittelu ja potilaan itsenäisyys; kehottaa komissiota tukemaan ja koordinoimaan säännöllistä tietojen vaihtoa ja saattohoidon ja palliatiivisen kotihoidon parhaiden käytäntöjen täytäntöönpanoa EU:n tasolla; kehottaa kehittämään lapsille tarkoitettua palliatiivista hoitoa erityisesti jäsenvaltioissa, joissa tällaista hoitoa ei vielä tarjota laajalti; kannustaa jäsenvaltioita käsittelemään palliatiivista hoitoa kansallisissa syöväntorjuntasuunnitelmissaan, maksimoimaan palliatiivisten yksiköiden määrän kullakin alueella, jotta niiden määrä voidaan mukauttaa asianmukaisesti potilaiden tarpeisiin, minimoimaan odotusajat ja varmistamaan kestävä rahoituksen ja hyvin koulutetun henkilöstön riittävän määrän; katsoo, että EU:n ammatillisten pätevyyksien tunnustamista koskevaa sääntelykehystä olisi laajennettava palliatiivisen hoidon koulutuksen ja terveydenhuollon ammattilaisten käytäntöjen standardoimiseksi; korostaa, että tarvitaan palliatiivisen hoidon osaamisverkostoja, ja katsoo, että ne on integroitava syövän hoitoketjuihin kaikilla tasoilla, erityisesti erikoissairaaloissa, perusterveydenhuollon keskuksissa, saattohoidossa ja kotihoidossa, ja korostaa myös sairaalan ja alueen välisen integroinnin tarvetta; korostaa, että potilaiden mahdollisuuksia saada tukihoidoja ja palliatiivista hoitoa (myös psyko-onkologisia palveluja) kaikkialla unionissa olisi mitattava ja saatavuudesta olisi raportoitava syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterin kautta; kehottaa syventämään terveydenhuoltojärjestelmien ja sosiaalihuoltojärjestelmien välistä yhteistyötä kaikissa jäsenvaltioissa;

76. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään erityiset laadunvarmistuskriteerit ja järjestelmät (mukaan lukien yhteiset standardit asianmukaiselle organisoinnille, infrastruktuurille ja pätevyyksille, monialaiselle praktiikalle, ammattilaisten täydennyskoulutukselle, potilaiden valistamiselle ja osallistumiselle kliiniseen tutkimukseen) sekä yhteiset kliiniset ohjeet, jotta voidaan varmistaa, että akkreditointistandardeja sovelletaan syöpäpotilaita hoitaviin julkisiin ja yksityisiin sairaaloihin syöpien tehokkaan, turvallisen ja tasa-arvoisen hoitamisen varmistamiseksi kaikkialla EU:ssa; vaatii, että näissä kriteereissä on noudatettava tiukimpia saatavilla olevia näyttöön perustuvan tieteen standardeja, jotka on julkaistu vertaisarvioituissa tieteellisissä julkaisuissa; vaatii, että sekä julkiset että yksityiset laitokset, jotka täyttävät laadunvarmistuskriteerit, olisi sisällytettävä kansallisiin syöväntorjuntasuunnitelmiin osana EU:n syöväntorjuntasuunnitelmaa, jotta syöpähoito olisi mahdollisimman laadukasta kaikille potilaille kaikkialla EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan karttoja onkologisista terveystarpeista ja yhdistämään ne realistisiin kartoituksiin ja luetteloihin niiden nykyisestä onkologisesta infrastruktuurista; katsoo, että tämän kartoituksen avulla jäsenvaltiot voivat paremmin suunnitella olemassa olevan lääketieteellisen infrastruktuurin saatavuutta, määrittää selkeitä toiminta-aloja ja priorisoida resurssien kohdentamista sekä suunnitella rajatylittävää yhteistyötä onkologisten vertailukeskusten välillä;

77. suhtautuu myönteisesti suunnitelmassa ilmoitettuun EU-verkoston perustamiseen, jolla yhdistetään kaikkien jäsenvaltioiden tunnustetut kansalliset laaja-alaiset syöpäkeskukset (vertailukeskukset) ja helpotetaan laatuvarmistettujen diagnoosien ja hoitojen käyttöönottoa, mukaan lukien koulutus, tutkimus ja kliinisten tutkimusten edistäminen kaikkialla EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan tällaisten keskusten perustamista harvinaisia syöpiä ja monimutkaisia hoitoja vaativia syöpiä varten; kehottaa komissiota yksilöimään tämän tyyppiset olemassa olevat keskukset EU:ssa, edistämään vähintään yhden kansallisen laaja-alaisen syöpäkeskuksen perustamista kuhunkin jäsenvaltioon ja tukemaan näiden keskusten verkoston koordinoitua; korostaa, että verkoston tavoitteisiin olisi kuuluttava eriarvoisuuden vähentäminen sekä translaatiotutkimuksen, kliinisen tutkimuksen ja tulosten tutkimuksen vahvistaminen; korostaa, että translaatiotutkimuksen edistämistä ja kehittämistä olisi pidettävä EU:n laaja-alaisen syöpäkeskusten verkoston tärkeänä

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

keskeisenä tavoitteena; toteaa, että tätä EU:n verkostoa kehittäessään komission olisi harkittava tarvetta investoida huipputason laitteisiin ja hyvin koulutettuihin lääkäreihin ja muihin terveydenhuollon asiantuntijoihin, joilla on eri erikoisaloja, ja suosittelee, että suunnitteilla olevan EU:n laaja-alaisten syöpäkeskusten verkoston työhön otetaan alusta alkaen mukaan useita hyvin kehittyneitä syöpähoidon erikoisaloja ja lääketieteen aloja, jotta voidaan vahvistaa monialaista yhteistyötä ja parantaa siten tuloksia potilaiden kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan jo olemassa olevan rajatylittävän yhteistyön, kuten eurooppalaisten osaamisverkostojen ja lapsuusiän syöpiin liittyvän yhteistyön, kestävyyttä; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita osoittamalla osan koheesio- ja aluerahastojen määrärahoista näiden keskustusten perustamisen tukemiseen, jotta varmistetaan koko väestön täysi kattavuus;

78. kehottaa yksilöimään, vahvistamaan tai perustamaan kussakin jäsenvaltiossa WHO:n ohjeistuksen mukaisen kansallisen syövän torjuntaohjelman, joka koostuu yhdestä rakenteesta, mahdollisesti kansallisesta syöpäinstituutista, jonka tehtävänä on vastaavien kansallisten syövän torjuntaohjelmien täytäntöönpano ja jatkotoimet ja jolla on asianmukaiset tavoitteet ja resurssit; kehottaa sovittamaan kansallisten syövän torjuntaohjelmien sisällön mahdollisimman hyvin yhteen EU:n syövän torjuntasuunnitelman kanssa, jotta helpotetaan sen onnistunutta täytäntöönpanoa; suosittelee, että kansalliset syövän torjuntasuunnitelmat perustetaan syövän torjunnan eurooppalaisen kumppanusohjelman (EPAAC) laatiman laadukkaiden kansallisten syövän torjuntaohjelmien eurooppalaisen oppaan mukaisesti, ja kehottaa sisällyttämään kaikkiin kansallisiin syövän torjuntasuunnitelmiin erityisen lapsuusiän syöpiä ja harvinaisia syöpiä koskevan osion, jotta varmistetaan, että osoitetaan asianmukaiset resurssit ja otetaan käyttöön asianmukaisia täytäntöönpano-ohjelmia näiden potilaiden erityistarpeiden täyttämiseksi; suhtautuu myönteisesti näiden organisaatioiden verkoston perustamiseen; korostaa, että kansallisiin syövän torjuntasuunnitelmiin olisi sisällytettävä määräyksiä riittävästä henkilöstövalmiuksista, jotta taataan kussakin jäsenvaltiossa riittävä määrä onkologisia työntekijöitä niin, että määrä on oikeassa suhteessa kokonaisväestömäärään;

III b. Yhtäläiset mahdollisuudet saada syöpähoitoa ja lääkkeitä EU:ssa

79. kehottaa komissiota vahvistamaan EU:n lääkemarkkinoita, jotta parannetaan tasavertaista hoitoon pääsyä, mukaan lukien innovaatiot ja yksilöllistetty hoito, vähennetään lääkepulaa, ratkaistaan innovatiivisten teknologioiden ja hoitojen korkeiden hintojen ongelma, kannustetaan rinnakkais- ja biosimilaarilääkkeiden käyttöä ja parannetaan aikuisten ja lasten syöpähoitoja; kehottaa komissiota ja kansallisia kilpailuviranomaisia arvioimaan EU:n lääkemarkkinoita ja keskittymään suurten lääkeyhtiöiden harjoittamaan pk-yritysten ostamiseen, joka heikentää reilua kilpailua; kannustaa käymään monen sidosryhmän välistä vuoropuhelua lääkkeiden saatavuudesta ja innovaatioista, jotka perustuvat ACCELERATEn⁽⁶⁷⁾ kaltaisiin malleihin lapsuusiän syöpien alalla ja joihin osallistuvat kaikki asiaankuuluvat toimijat, kuten tutkijat, teollisuus, terveydenhuollon ammattilaiset ja potilaiden edustajat;

80. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan lääkkeiden ja muiden terveystuotteiden kansallista tutkimus- ja tuotantokapasiteettia muun muassa perustamalla kansallisia lääkelaboratorioita, jotta voidaan tarjota yhtäläiset mahdollisuudet hoitoon, vähentää lääkepulaa ja riippuvuutta lääketieteellisyydestä, varmistaa innovatiivisten hoitojen maksuton saatavuus ja parantaa aikuisten ja lasten syöpähoitoja; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita takaamaan syöpäpotilaiden käyttämien hoitojen ja lääkkeiden maksuttoman saatavuuden julkisten terveydenhuoltopalvelujensa kautta ja harkitsemaan lääkepolitiikkaa, joka tarjoaa yli 65-vuotiaille, kroonisesti sairaille ja taloudellisessa ahdingossa oleville perheille maksuttoman lääkkeiden saatavuuden;

81. kehottaa komissiota tarkistamaan ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/83/EY⁽⁶⁸⁾ ja ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31. maaliskuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 726/2004⁽⁶⁹⁾, jotta voidaan vahvistaa myyntilupakehystä, parantaa lääkkeiden saatavuutta ja lisätä rinnakkais- ja biosimilaarilääkkeitä koskevaa kilpailua;

82. toteaa, että lääkepula vaikuttaa usein syöpäpotilaisiin ja että vakavat häiriöt syöpähoitojen tarjonnassa ovat erittäin haitallisia heille, heidän omaishoitajilleen ja heidän perheilleen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ehkäistäkseen ja hallitakseen kaikkien lääkkeiden ja lääkinnällisten tuotteiden ja erityisesti syöpälääkkeiden pulaa, myös

⁽⁶⁷⁾ <https://www.accelerate-platform.org/>

⁽⁶⁸⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽⁶⁹⁾ EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

edullisten olennaisten syöpälääkkeiden pulaa; kannattaa yhteisen korin kehittämistä syöpälääkkeille, joista saattaa olla pulaa, jotta varmistetaan potilaille jatkuva mahdollisuus asianmukaiseen hoitoon avoimesti ja asianmukaisesti määriteltyjen potilaiden tarpeiden perusteella;

83. kehottaa vahvistamaan ja monipuolistamaan toimitusketjua EU:ssa, erityisesti syöpälääkkeiden toimitusketjua, valvomaan tiiviisti toimituksiin liittyviä jännitteitä ja lääkepulaa sekä luomaan strategisen varmuusvaraston tällaisista kriittisistä lääkkeistä, vaikuttavista aineista ja raaka-aineista, erityisesti siellä, jossa toimittajien määrä on vähäinen; vaatii, että EU:n lääkelainsäädännössä asetetaan lääkeyhtiöille oikeudellinen velvoite ilmoittaa lääkevirastolle tiedot olennaisten syöpälääkkeiden riittävistä varmuusvarastoista; korostaa kestävien hankintakäytäntöjen merkitystä lääkepulan ehkäisemisessä; kehottaa komissiota julkisista hankinnoista annetun direktiivin⁽⁷⁰⁾ mukaisesti laatimaan ohjeita, joiden avulla tuetaan lääkealan julkisia hankintoja koskevia käytäntöjä syöpälääkkeiden yhteydessä, erityisesti sovellettaessa kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen kriteeriä, ja joiden tavoitteena on varmistaa kestävyys, kilpailu ja toimitusvarmuus pitkällä aikavälillä sekä kannustaa valmistusteollisuuteen investoimista;

84. toteaa, että rinnakkais- ja biosimilaarilääkkeet mahdollistavat tehokkaan ja turvallisen syöpähoidon, lisäävät kilpailua ja tuottavat säästöjä terveydenhuoltojärjestelmille ja auttavat näin parantamaan lääkkeiden saatavuutta; kehottaa sisällyttämään EU:n syövän torjuntasuunnitelmaan ja kansallisiin syövän torjuntasuunnitelmiin strategisen tavoitteen edistää aktiivisesti patenttisuojan ulkopuolella olevien lääkkeiden käyttöä silloin, kun se on asianmukaista ja hyödyllistä potilaille; korostaa, että niiden markkinoille pääsyä ei pitäisi estää tai viivästyttää ja että niiden kehitysprosessia olisi edistettävä ja rahoitettava; kehottaa komissiota varmistamaan kiireellisesti, että kilpailu on teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvien oikeuksien päättyessä tervettä varmistamalla, että biosimilaarilääkkeet ovat alusta alkaen saatavilla, ja poistamalla kaikki esimerkiksi patenttien kytkemisjärjestelyjen avulla luotavat kilpailun esteet kieltämällä teollis- ja tekijänoikeuksien pitkittämisen käytännöt, jotka viiväyttävät kohtuuttomasti lääkkeiden saatavuutta, ja mahdollistamalla maailmanlaajuisesti yhtenäinen kehittäminen;

85. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi lähennyttävä lääketieteellisten teknologioiden arvioinnissa; pitää siksi myönteisenä, että Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät 22. kesäkuuta 2021 yhteisymmärryksen terveydenhuollon menetelmien arviointia koskevasta asetuksesta, jolla tuetaan innovatiivisten syöpädiagnoosien ja -hoitojen yhdenmukaista arviointia ja nopeampaa saatavuutta, ja katsoo, että tehokkaammalla päätöksentekoprosessilla voisi muiden toimenpiteiden ohella olla merkitystä sen helpottamisessa; pitää myönteisenä, että syöpälääkkeet ovat yksi ensimmäisistä lääkeryhmistä, joita arvioidaan yhdessä terveydenhuollon menetelmien arviointia koskevan asetuksen mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia, joilla pyritään edistämään asetuksen nojalla tehtävien yhteisten kliinisten arviointien käyttöönottoa ja käyttöä; korostaa, että WHO:lla on välineitä, joita se käyttää sisällyttääkseen syöpälääkkeet WHO:n olennaislääkkeiden luetteloon;

86. muistuttaa, että kaikilla potilailla on oikeus parhaaseen mahdolliseen hoitoon riippumatta heidän varallisuudestaan, sukupuolestaan, iästään tai kansallisuudestaan; panee huolestuneena merkille, että erilaisten syöpähoitojen saatavuudessa on suuria eroja ja että yksi tärkeimmistä syistä on korkea hinta; painottaa siksi tarvetta varmistaa turvallisten, tehokkaiden ja kohtuuhintaisten lääkkeiden, erityisesti syöpälääkkeiden, tasapuolinen saatavuus EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisiä hintaneuvotteluja lääkeyhtiöiden kanssa lääkepolitiikkaa koskevan Beneluxa-aloitteen ja Vallettan julistuksen mukaisesti; kehottaa komissiota asettamaan uusien hoitojen oikeudenmukaisen hinnoittelun ja kohtuuhintaisuuden keskeiseksi osaksi EU:n syövän torjuntasuunnitelmaa ja Euroopan lääkestrategiaa erityisesti liittämällä EU:n julkiseen rahoitukseen ehtoja (esimerkiksi Horisontti Eurooppa -ohjelman ja innovatiivista terveydenhuoltoa koskevan aloitteen puitteissa) ja varmistamaan, että julkiset investoinnit tutkimukseen ja kehittämiseen otetaan huomioon ja että julkisesti rahoitetusta tutkimuksesta saadut lääkkeet ovat saatavilla oikeudenmukaisin ja kohtuullisin hinnoin; korostaa, että tämän olisi koskettava myös lääkkeitä, joilla on erityinen sääntelyyn perustuva suoja tai markkinasuoja, kuten harvinaisten tai lapsuusiän syöpien hoitoon kehitettyjä lääkkeitä; kehottaa lisäämään lääkejärjestelmän avoimuutta erityisesti hinnoittelukomponenttien, korvausperusteiden ja lääkkeiden todellisten (netto)hintojen osalta eri jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan oikeudenmukaisemmat hinnat ja lisätään julkista vastuuvollisuutta lääkealalle;

87. kannattaa voimakkaasti yhteishankintamenettelyjen laajentamista erityisesti (äärimmäisen) harvinaisten syöpien, lapsuusiän syöpien ja uusien syöpien lääkkeiden ja -hoitojen, lääkehoidon ja diagnostiikan yhdistävien testien ja syöpä-ehkäisevien rokotteiden, kuten HPV- ja hepatiitti B -rokotteiden, osalta, jotta voidaan torjua lääkepulaa ja parantaa syöpähoitojen kohtuuhintaisuutta ja saatavuutta EU:n tasolla; toteaa, että yhteisten hankintamenettelyjen pitäisi lyhentää

⁽⁷⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26. helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

vastausaikoja ja niiden olisi oltava avoimia; korostaa, että yhteisellä julkisella hankinnalla ei pitäisi estää saatavuutta potilaiden osalta eikä lääketieteellistä innovointia;

88. kehottaa komissiota tukemaan sääntelykehystä, jolla vahvistetaan kannustimia harvinaisten syöpien hoidolle EU:ssa näiden puutteiden korjaamiseksi tehokkaasti; korostaa, että patenttijärjestelmät eri puolilla maailmaa on laadittu siten, että tietyn ajan, eli vain patentin voimassaoloajan, vain keksijä saa hyödyntää patenttiaan kaupallisesti, ja että tämän jälkeen kuka tahansa voi vapaasti ottaa keksinnön tuotantoon; pyytää komissiota kehittämään uusia kohdennettuja kannustimia, joilla varmistetaan syöpälääkkeiden tasapuolinen saatavuus myös aloilla, joilla tuotteiden kehittäminen ei muuten olisi kestävä;

89. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY⁽⁷¹⁾ tarkistamiseksi, jotta varmistetaan lääkkeiden, erityisesti syöpälääkkeiden, hintojen ja korvaussummien määrittämisessä jäsenvaltioissa käytettyjen menettelyjen tehokas valvonta ja täysi avoimuus; kannustaa toimivaltaisia viranomaisia pyytämään lääkeyhtiöiltä tietoja tutkimus- ja kehittämiskustannuksista, mukaan lukien julkisista varoista saatava rahoitus, ennen myyntiluvan myöntämistä sekä niiden saamista veroeduista ja tuista; pyytää, että lääkekustannusten laskennassa otetaan huomioon julkisten varojen käyttö; kehottaa Euroopan lääkevirastoa lisäämään tarkastusten määrää, jotta voidaan arvioida, miten lääkeyhtiöt noudattavat avoimuusvaatimuksia;

90. toteaa, että biologiassa on tapahtunut valtavia edistysaskelia, että syöpä on yläkäsite yli 200 sairaudelle ja että täsmälääketiedettä tai yksilöllistettyä hoitoa voidaan tarjota erilaisiin mutaatioihin kohdennetun lääkehoidon avulla; katsoo, että täsmälääketiede tai yksilöllistetty hoito, joka koostuu hoidon valinnasta genotyyppejä tai fenotyyppejä kuvastavien yksittäisten kasvainten biomerkkiaineiden perusteella, on lupaava tapa parantaa syövän hoitoa; kannustaa siksi jäsenvaltioita kehittämään yksilöllistettyä hoitoa kaikkialla EU:ssa tekemällä keskinäistä yhteistyötä ja edistämään alueellisten molekyylibiologisten geenitutkimusalojen käyttöönottoa ja helpottamaan potilaiden yhdenvertaista ja nopeaa pääsyä pitkälle kehitetyn diagnostiikan ja yksilöllistetyn hoidon piiriin ottaen täysimääräisesti huomioon tietosuojan ja varmistaen, että potilaat saavat tietoa ja antavat suostumuksensa terveystietojensa käyttöön tutkimuksessa; toteaa, että syöpien hajauttaminen ja luokittelu eriytyneiden genotyyppien perusteella ei saisi johtaa niiden määrittelemiseen ”keinotekoisiksi harvinaisiksi sairauksiksi” taloudellisen korvauksen lisäämiseksi;

91. muistuttaa, että yksilöllistetyn hoidon yhteydessä sukupuoleen perustuvaa lääketiedettä ja hoitoja pidetään tehokkaina hoitostrategioina syövän hoidossa, kun otetaan huomioon miesten ja naisten väliset erot biologisella, geneettisellä ja tuki- ja liikuntaelinten tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan sukupuoleen perustuvan syöpähoiton kehittämistä lääkäreiden antamien tietojen mukaisesti;

92. suhtautuu myönteisesti kansanterveyttä edistävä genomitieto -hankkeeseen ja EU:n syöväntorjuntasuunnitelmaan kuuluvan yksilöllistettyä ennaltaehkäisyä koskevan etenemissuunnitelman laatimiseen, jotta voidaan tunnistaa tutkimuksen ja innovoinnin puutteet ja tukea lähestymistapaa, jolla kartoitetaan kaikki tunnetut biologiset poikkeamat, jotka johtavat alttiuteen sairastua syöpään, perinnölliset syövät mukaan luettuina, joiden osuus syöpätapauksista on 5–10 prosenttia;

93. kehottaa soveltamaan täysimääräisesti ja nopeasti ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisistä lääketutkimuksista 16. huhtikuuta 2014 annettua asetusta (EU) N:o 536/2014⁽⁷²⁾; katsoo, että asetuksen soveltaminen helpottaisi suurten kliinisten tutkimusten käynnistämistä yhdenmukaisella, tehokkaalla ja koordinoitulla tavalla Euroopan tasolla syöpälääketutkimuksen helpottamiseksi ja syöpäpotilaiden ja heidän perheidensä elämänlaadun parantamiseksi; katsoo lisäksi, että asetusta olisi sovellettava johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan järjestyksessä kliinisen tutkimuksen toteuttamisen menettelyjä; korostaa, että on tärkeää tarkastella uudelleen mahdollisuuksia vähentää kliinisiin tutkimuksiin liittyvää hallinnollista raskautta; kehottaa ottamaan covid-19-pandemiasta pitkällä aikavälillä oppia kansainvälisen tutkimusyhteistyön ja tietojenvaihdon tulevista muodoista;

94. huomauttaa, että Euroopan lääkeviraston käynnistämä ensisijaislääkkeitä koskeva ohjelma voi olla erittäin tehokas väline, jolla lisätään tukea innovatiivisten syöpälääkkeiden kehittämiselle, jotta ne saadaan potilaille nopeammin;

⁽⁷¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/105/ETY, annettu 21. joulukuuta 1988, ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 8).

⁽⁷²⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

95. kehottaa luomaan kestävämmän ympäristön, myös taloudellisen tuen osalta, erityisesti ilman kaupallista tarkoitusta toimivien kolmansien osapuolten harjoittamalle tutkimukselle lääkkeiden uudelleenkehittämisestä syövän hoitoon ja nykyisen tutkimuksen arvioinnille sekä aloittamaan lisähankkeen, jossa käytetään suurteholaskentaa käytössä olevien molekyylien ja uusien lääkeyhdistelmien nopeaan testaamiseen alkaen ennusteeltaan huonojen ja harvinaisten syöpien hoidosta;

96. korostaa, että on tärkeää käsitellä lääkkeiden alkuperäistarkoituksesta poikkeavaa käyttöä, mukaan lukien edulliset lääkkeet ja harvinaisiin syöpiin käytettävät lääkkeet; kehottaa komissiota analysoimaan lääkkeiden alkuperäistarkoituksesta poikkeavan käytön nykytilannetta;

97. toteaa, että monet tulevat teknologiat edellyttävät monimutkaisia säännöksiä (esimerkiksi solu- ja geeniterapiat); katsoo, että unionin olisi rahoitettava, kannustettava ja varmistettava sääntelyprosessi, jossa aktiivisesti kannustetaan tutkimusta ja innovointia, ennakoidaan tutkijoiden tarpeita tiedemaailmassa, teollisuudessa ja klinikoilla, tiedotetaan ja opastetaan aktiivisesti heitä sääntelyprosesseista, valmistellaan maaperää tuleville teknologioille, arvioidaan näitä teknologioita vaihteittain ja edistetään turvallisten ja tehokkaiden uusien hoitojen tuloa markkinoille;

98. muistuttaa, että on tärkeää tuottaa vahvaa näyttöä lääkkeiden tehosta ja turvallisuusprofiileista ja raportoida niistä sekä kliinisissä tutkimuksissa että markkinoille tulon jälkeisissä seurantatutkimuksissa; kannattaa sellaisten kliinisten tutkimusten kehittämistä, jotka koskevat uusien ja kohtuuhintaisten syöpälääkkeiden käyttöä aikuisilla ja lapsilla; kannattaa kliinisten monikeskustutkimusten kehittämistä kaikkialla Euroopassa, jotta voidaan löytää parempia hoitomuotoja potilaille, myös lapsipotilaille ja ikääntyneille potilaille; korostaa, että viranomaisten on varmistettava avoimuus, tutkimuksen suorittamista koskevien vaatimusten noudattaminen ja asiaankuuluvien tietojen varhainen toimittaminen Euroopan lääkevirastolle ja suurelle yleisölle;

99. panee merkille komission lainsäädäntöehdotuksen terveyshätätilanteiden valmiusviranomaisen (HERA) perustamisesta; panee merkille, että komission olisi tehtävä vuoteen 2023 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi perusteellinen tarkastelu HERAn toimien toteuttamisesta sekä sen rakenteesta, hallinnoinnista, rahoituksesta ja henkilöstöresurssista; panee merkille, että näissä tarkasteluissa on keskityttävä erityisesti mahdolliseen tarpeeseen muuttaa HERAn rakennetta, mukaan lukien muun muassa mahdollisuus tehdä HERAsta itsenäinen virasto, tarkistaa HERAn toimeksiantoa ja ymmärtää tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia; toteaa, että komission olisi raportoitava tarkastelujen tuloksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja että nämä tulokset olisi julkistettava; toteaa, että näihin tarkasteluihin olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus esille otettujen kysymysten käsittelemiseksi kunnioittaen täysin Euroopan parlamentin roolia toisena lainsäätäjänä; katsoo, että jos HERA muutetaan itsenäiseksi virastoksi, se voisi siinä vaiheessa ennakoida, kannustaa, kehittää yhdessä ja helpottaa syöpäpotilaiden nopeaa, tasa-arvoista ja kestävää pääsyä syöpäinnovaatioihin, mukaan lukien taudinmäärittäminen ja lääkehoidon ja diagnostiikan yhdistävät testit; katsoo, että HERA voisi pitkällä aikavälillä tehdä tiivistä yhteistyötä julkisten ja yksityisten tahojen kanssa sellaisten yksityisten ja julkisten valmiuksien ekosysteemin suunnittelemiseksi, koordinoimiseksi ja rakentamiseksi, jotka voivat tarjota sopivia hätätilannekehyksiä keskeisten raaka-aineiden saatavuudelle EU:ssa maailmanlaajusten toimituskatkojen tilanteessa;

100. korostaa tarvetta edistää ihmishenkiä pelastavien syöpähoitojen innovointia; kehottaa siksi komissiota luomaan syöpälääkkeitä ja hoitoja koskevan lääkelainsäädännön kehyksen, jolla edistetään todellisia läpimurtonnovaatioita eikä niin kutsuttuja me too -lääkkeitä, jotka ovat vain uusia aineita samaan käyttötarkoitukseen ilman että niistä olisi merkittävä hyötyä, tai erittäin kalliita lääkkeitä, jotka tarjoavat potilaille vain vähäisiä parannuksia; kehottaa julkisista viranomaisista, yksityisistä yrityksistä ja kansalaisjärjestöistä, myös potilaiden ja syövästä selvinneiden järjestöistä ja tutkijoista koostuvaa suurta ryhmittymää tekemään yhteistyötä monimutkaisia tekniikoita, muun muassa monimutkaista hoitoa, kuten soluhuhoitoa (CAR T -solut), geeniterapiaa, kasvaingenomiuutteita (lähetti-RNA) käyttävää adoptiivista immunoterapiaa ja nanoteknologiaa, edellyttävien syövän hoitovaihtoehtojen saatavuuden ja kohtuuhintaisuuden takaamiseksi; korostaa, että innovatiivisten hoitojen laajemman käytön helpottamiseksi EU:n ja jäsenvaltioiden on paitsi tehtävä parhaansa rahoittaakseen tällä hetkellä saatavilla olevia hoitoja myös tuettava kustannustehokkaampien menetelmien kehittämistä; katsoo, että innovatiivimpien ja tehokkaimpien hoitomuotojen kustannusten alentaminen lisää niiden laajempaa saatavuutta potilaiden hyödyksi EU:ssa ja sen ulkopuolella; kehottaa varmistamaan innovatiivisten hoitomuotojen yhtäläisen saatavuuden sekä tiheästi asutuilla kaupunkialueilla että pienemmällä maaseutualueilla tai syrjäisillä alueilla;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

III c. Tasavertainen pääsy monialaiseen ja laadukkaaseen syöpähoitoon: kohti parempaa reagoitua syöpäpotilaisiin kohdistuviin terveyskriisien vaikutuksiin

101. korostaa, että covid-19-kriisillä on ollut ja on edelleen merkittävä vaikutus syöpäpotilaiden eloonjäämiseen ja elämänlaatuun sairauden kaikissa vaiheissa, mikä johtuu viivästyksistä ennaltaehkäisevissä toiminna kuten rokotuksissa, ennaltaehkäisyjärjestelmien, kliinisten tutkimusten, seulonnan, lähetteen, diagnoosien, kirurgisten toimenpiteiden ja hoitojen lykkääntymisestä, lääkkeiden ja muiden lääkinnällisten tarvikkeiden tarjonnan puutteesta, erikoistuneen työvoiman puutteesta ja terveydenhuoltoalan ammattilaisten kanssa käytävän viestinnän vähenemisestä sekä potilaiden tartunnan pelosta; korostaa, että on näyttöä siitä, että klinikoilla eri puolilla Eurooppaa oli 1,5 miljoonaa syöpäpotilasta vähemmän pandemian ensimmäisenä vuotena ja että klinikoilla tehtiin arviolta 100 miljoonaa syöpäseulontatestiä vähemmän, joten miljoonan EU:n kansalaisen syöpä saattaa olla jäänyt diagnosoimatta covid-19-pandemian seurauksena ⁽⁷³⁾;

102. katsoo, että covid-19-pandemia on ollut todellinen stressiteksi EU:n terveydenhuoltojärjestelmille; korostaa, että keskeisimmäksi opetuksiksi olisi katsottava, että on investoitava terveydenhuoltoalaan ja laadittava hätästrategia, jotta jäsenvaltiot voivat reagoida koordinoitulla tavalla mahdollisissa tulevissa terveyskriiseissä; korostaa, että haavoittuvat ryhmät, esimerkiksi syöpäpotilaat, ovat erityisen alttiita terveyskriisin aikana; korostaa, että tämän hätästrategian erityistoimenpiteillä olisi pyrittävä suojelemaan haavoittuvia ryhmiä, esimerkiksi syöpäpotilaita, jotka eivät voi odottaa kriisin päättymiseen asti; korostaa, että näillä erityistoimenpiteillä olisi tuettava tuotteiden kehittämistä, tuotantoa ja varastointia näiden haavoittuvien ryhmien suojelemiseksi;

103. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään huolellisesti tietoja sopivien rekisterien kautta, jotta voidaan seurata covid-19-rokotteiden vaikutuksia haavoittuviin väestöryhmiin, esimerkiksi syöpäpotilaisiin, ja heidän myöhempiä immuunivasteitaan;

104. panee huolestuneena merkille, että covid-19-pandemia on pahentanut jo olemassa ollutta terveydenhuoltoalan työvoimapulaa; toteaa, että on kiireesti varmistettava erikoistuneiden terveydenhuollon ammattilaisten riittävä määrä syöpähoitossa; toistaa, että hätästrategian erityistoimenpiteillä olisi pyrittävä puuttumaan työvoimapulaan palkkaamalla sekä perus- että erikoisterveydenhuollon ammattilaisia ja uudelleenkouluttamalla heitä, jos he ovat muiden alojen asiantuntijoita; ehdottaa, että syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisteri voisi toimia välineenä, jolla mitataan olemassa olevaa työvoimapulaa ja raportoidaan siitä; korostaa, että tarvitaan uusia lähestymistapoja ihmiskeskiseen terveydenhuoltoon, jotta varmistetaan diagnostiikan, hoidon ja laadukkaiden julkisten terveyspalvelujen saatavuus kaikille; korostaa, että tarvitaan osaamisrakennetta koskevaa työtä, jotta terveydenhuoltoalan henkilöstötarpeisiin voidaan vastata parhaalla mahdollisella tavalla; tukee tätä koskevien hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan terveydenhuollon ammattilaisille, kuten hoitajille, tarkoitettuja verkkokoulutusfoorumia ja perustamaan terapeuttisen hoidon ohjelmia, joissa myönnetään tutkintoja ja tunnustetaan heidän pätevyytensä;

105. pitää valittavana, että potilaille on edelleen runsaasti vaikeuksia saada laadukkaita julkisia terveydenhuoltopalveluja, koska monet julkisten sairaaloiden syöpäosastot kärsivät työvoimapulasta ja kapasiteetin puutteesta; kehottaa siksi perustamaan julkisiin sairaaloihin laadukkaita sädehoito-osastoja ja nykyaikaisia syöpäkeskuksia, jotka perustuvat eurooppalaisiin suuntaviivoihin ja ovat uusimman tieteellisen näytön mukaisia;

106. kehottaa jäsenvaltioita ja asiaankuuluvia viranomaisia tunnustamaan omaishoitajien keskeisen roolin, integroimaan heidät terveys- ja hoitoryhmiin ja antamaan heille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja käytettävissä olevista tukitoimista terveydenhuollon ammattilaisten tuella; toteaa, että pandemia on pahentanut omaishoitajien ratkaisevaa roolia, sillä he tekevät suurimman osan syöpäpotilaiden päivittäisestä hoidosta ja heillä on selkeä käytännön ja poliittisen tuen puute muun muassa sosiaalisten oikeuksien, koulutuksen, psykologisen avun, tiedottamisen ja tunnustamisen osalta; kiinnittää huomiota omaishoitajien suureen osuuteen EU:n väestöstä ja eroihin siinä, miten heitä tuetaan ja miten heidän oikeutensa tunnustetaan eri jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota harkitsemaan omaishoidon virallistamista, jolla varmistettaisiin tiettyjen vähimmäisoikeuksien tunnustaminen erityisesti pitkäaikaishoitoa tarjoavien omaishoitajien osalta;

⁽⁷³⁾ Euroopan syöpäjärjestö, "Cancer Will Not Wait for the Covid-19 Pandemic to End. It is Time to Act.", 11.5.2021, luettu 21. joulukuuta 2021.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

107. kannattaa digitaalisen terveydenhuollon viestintäkanavan kehittämistä oireiden etänä tapahtuvaa seuraamista varten ja syövän muun kuin sairaalahoidon jatkuvuuden varmistamiseksi; kehottaa takaamaan lääkäriissäkäyntien, psykososiaalisten palvelujen ja yhteydenpidon saatavuuden potilaan ja terveydenhuollon ammattilaisten välillä sekä terveydenhuollon ammattilaisten ja potilaan perheen välillä siten, että käytetään etälääketiedettä ja etähoitoa ja integroidaan ne terveydenhuoltojärjestelmiin terveysuhattomissa ympäristöissä sairaaloissa tai mahdollisuuksien mukaan ja turvallisesti apteekkeissa; kehottaa edistämään sellaisten hoitokeinojen kehittämistä, joilla voidaan tukea siirtymistä kotihoitoon;

108. pyytää lisäämään terveysalan ammattilaisten, potilaiden, syövästä selvinneiden, omaishoitajien ja vanhempien sekä viranomaisten välistä viestintää terveystoimien vaikuttavuudesta ja turvallisuudesta, erityisesti syövän seulonnan, diagnosoinnin ja hoidon osalta, sekä lisäämään tiedotuskampanjoita kriisi-aikoina;

109. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään eurooppalaisia ennaltaehkäisy- ja hoitosuunnitelmia osana johdonmukaista ja kokonaisvaltaista hätästrategiaa, joilla ehkäistään syöpälääkkeiden, laitteiden, tuotteiden ja henkilöstön pulaa terveyskriisien aikana ja puututaan siihen; korostaa myyntiluvan haltijoiden ja tukkukauppioiden vastuuta asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön mukaisesti;

IV. Vahva tuki syöpäpotilaille, syövästä selvinneille ja omaishoitajille

110. korostaa, että syöpäpotilaiden ei pitäisi kärsiä ”kaksinkertaista rangaistusta” jokapäiväisessä elämässään; kehottaa hyväksymään syrjinnän vastaisen direktiivin sekä panemaan oikeudenmukaisesti ja tasa-arvoisesti täytäntöön rahoituspalveluja koskevat direktiivit, kuten kulutusluottodirektiivin ⁽⁷⁴⁾, syrjimättä syöpäpotilaita ja syövästä selvinneitä;

111. korostaa, että on tarpeen keskittyä potilaiden elämänlaatuun, koska sellaisten kroonista syöpää sairastavista henkilöiden määrä on lisääntymässä, joiden sairautta ei voida parantaa mutta joiden tila ehkä voidaan vakauttaa usean vuoden ajaksi; korostaa, että on tärkeää antaa erityisiä EU:n suosituksia potilaiden ja syövästä selvinneiden elämänlaadun parantamiseksi muun muassa kattavalla tukihoidolla, joka sisällytetään syövän hoitoon alkaen diagnosoinnista ja jatkuen koko sairauden ajan (mukaan lukien kivunlievitys, psykologiset palvelut, mukautettu liikunta, tieteelliseen näyttöön perustuvat täydentävät hoitomuodot, koulutuksen saatavuus, ravitsemustuki, sosiaaliapu, joka kattaa kaikki päivittäiset työtehtävät, kuten kotitalousavun tai lastenhoitopalvelut, lisääntymisterveydenhuollon saatavuus ja esteettisen eheyden palauttaminen) ja mahdollisuus käyttää erikoistuneita tukikeskuksia; pyytää jäsenvaltioita tunnustamaan jälkiseuraukset (fyysiset tai psyykkiset vammat) sekä sosiaalisen syrjinnän myös työpaikalla; pyytää komissiota ehdottamaan jäsenvaltioille suuntaviivoja, joissa korostetaan, miten tärkeää on luoda kattavat järjestelmät, joilla taataan, että näihin tarpeisiin vastataan; toteaa, että syöpä on taloudellisesti raskas sairaus, muutenkin kuin syöpähoitojen hinnassa mitattuna; kehottaa komissiota perustamaan foorumin palliatiivista hoitoa koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi ja tukemaan palliatiivista hoitoa koskevaa tutkimusta;

112. kehottaa komissiota harkitsemaan hoitoa ja hoivaa koskevaa EU:n strategiaa asianmukaisen, helposti saatavilla olevan ja laadukkaan pitkäaikaishoidon varmistamiseksi;

113. painottaa, että kansanterveysviranomaisten hyväksymistä tieteellisesti tunnustetuista integratiivisen lääketieteen muodoista voi olla hyötyä potilaille useiden sairauksien, kuten syövän, ja niiden hoidon aiheuttamien rinnakkaisvaikutusten suhteen; painottaa, että on tärkeää kehittää holistinen, integratiivinen ja potilaskeskeinen lähestymistapa ja rohkaista tarvittaessa näiden hoitomuotojen täydentävään käyttöön terveydenhuollon ammattilaisten valvonnassa;

114. korostaa, että aliravitsemus voi heikentää syöpähoitoa tuloksia, minkä vuoksi optimaalinen ravitsemuksellinen hoito on olennainen osa syöpähoitoa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan suosituksia kliinisen ravitsemuksen sisällyttämiseksi kaikkiin syöpähoitoon osa-alueisiin, mukaan lukien hoito, tuki ja tutkimus; katsoo, että aina kun siihen on tarvetta, syöpäpotilaille on annettava monialaiseen ryhmään mukaan otettavan ruokavalioasiantuntijan tarjoamaa kliinistä ravitsemuksellista tukea; pitää siksi myönteisenä suunniteltua ravitsemuksellista tukea koskevaa erikoisalojen välistä koulutusta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään vähimmäisvaatimukset monialaisen työvoiman ravitsemuksellista hoitoa koskevalle jatkuvalla koulutukselle; suosittelee, että ravitsemuksen hallinnasta tehdään kiinteä ja eettinen osa kaikkea syöpäpotilaita koskevaa kliinistä tutkimusta; suosittelee lisäksi asianmukaisen ravitsemuksellisen tuen sisällyttämistä syöpäpotilaiden oikeuksien peruskirjaan;

⁽⁷⁴⁾ EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

115. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikille syöpäpotilaille tiedotetaan täysimääräisesti hedelmällisyyden säilyttämiseen pyrkivien toimenpiteiden mahdollisuudesta ennen aktiivisen hoidon aloittamista; kehottaa laatimaan terveydenhuollon ammattilaisille EU:n tasolla suuntaviivat, joissa määritellään ikä, jolloin syöpäpotilaille olisi tiedotettava lisääntymisterveyteen liittyvien menettelyjen saatavuudesta; kannustaa lisäksi jäsenvaltioita säätämään, että kansalliset sairausvakuutusjärjestelmät korvaavat nämä palvelut kaikille syöpäpotilaille, jotka kuuluvat pakollisen kansallisen sairausvakuutuksen piiriin;

116. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon syöpäpotilaiden perheiden ja sukulaisten yleisen uupumuksen ja tarjoamaan heille, erityisesti heikoimmassa asemassa oleville, psykologista ja sosioekonomista apua ja tukea kuolemantapauksissa sekä lepoaikoja työpaikalla koko sairauden ajan; kannustaa lisäksi kehittämään syöpäpotilaille ja heidän perheilleen yhdenmukaisia, asianmukaisia ja helposti saatavilla olevia tukijärjestelmiä, joissa otetaan huomioon terveys-, yhteisö- ja sosiaalipalvelut;

117. muistuttaa, että potilaiden vaikutusmahdollisuudet ja terveysosaaminen ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n syöpästrategian kannalta ja että potilaskeskeisyyden ja osallistavan päätöksenteon on oltava hoidon kehittämistä koskevien prosessien ytimessä; kannustaa edistämään potilaiden tiedonsaantia ja aktiivista osallistumista omaan hoitoonsa ja kehottaa antamaan omaishoitajille ja potilaille terapeutista koulutusta ja lisäämään heidän vaikutusmahdollisuuksiaan hoito-ohjelmissa; katsoo, että lapsipotilaiden hoitoon liittyvään koulutukseen ja heidän vaikutusmahdollisuuksiensa parantamiseen olisi käytettävä räätälöityä menetelmää, kun otetaan huomioon heidän erityispiirteensä ja -tarpeensa; kehottaa tarjoamaan potilaille osallistavaa päätöksentekoa, johon sisältyy yksilöllistä ja ymmärrettävää näyttöön perustuvaa tietoa, olennaisena osana kansallisia syöväntorjuntasuunnitelmia, joita EU:n syöväntorjuntasuunnitelma tukee; kehottaa tukemaan tällaisia aloitteita ja toimia syöpäpotilaiden vaikutusmahdollisuuksien parantamiseksi EU:n rahoituksella, erityisesti EU4Health-ohjelmalla;

118. tunnustaa riippumattomien potilaiden ja omaishoitajien yhdistysten keskeisen roolin potilaiden edunvalvonnassa ja avustamisessa, syöpäpotilaille ja omaishoitajille tarjottavissa palveluissa, terveysosaamisen levittämisessä, tietoisuuden lisäämisessä ja jatkuvassa tuessa sekä EU:n että kansallisella tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon näiden yhdistysten virallisen osallistumisen sekä niiden pyynnöt ja suositukset syöpään liittyviä politiikkoja ja lainsäädäntöä laadittaessa ja antamaan niille julkista tukea sekä toiminta-avustusten että hankekohtaisten avustusten muodossa, jotta varmistetaan niiden riippumattomuus yksityisestä rahoituksesta; kehottaa komissiota asettamaan selkeät kriteerit, joiden mukaisesti julkista rahoitustukea voidaan myöntää; katsoo, että lapsipotilaat olisi otettava mukaan sekä yksilöllisesti että kollektiivisesti kaikkien potilaiden terveydenhuollon ja tutkimusmenettelyjen parantamiseen antamalla oman panoksensa erityisten kokemustensa kautta; katsoo siksi, että olisi kehitettävä asianmukaisia oppimis- ja opetusvälineitä ja rahoitettava niitä asianmukaisesti lasten osallistumisen suunnittelemiseksi ja varmistamiseksi;

119. korostaa, että on tärkeää varmistaa työntekijöille asianmukaiset mahdollisuudet esittää korvausvaatimuksia työperäisen syövän tapauksessa; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön komission 19. syyskuuta 2003 antaman suosituksen ammattitaudeista ja varmistamaan, että työntekijöillä on mahdollisuus hakea asianmukaisia korvauksia työperäisen syövän tapauksessa, mikä takaisi jokaiselle työntekijälle mahdollisuuden saada asianmukainen korvaus sen jälkeen, kun hän on altistunut haitallisille aineille tai saanut työperäisen syövän; kehottaa komissiota laatimaan ammattitautien vähimmäisluettelon, jossa on vertailukelpoiset perusteet niiden tunnustamiselle kaikkialla EU:ssa;

120. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan syövästä selvinneiden integroitumista yhteiskuntaelämään ja työmarkkinoille ja auttamaan heitä siirtymään uusiin ammatillisiin rooleihin siinä tapauksessa, että jälkiseuraukset estävät heitä jatkamasta samassa työssä, ja helpottamaan lapsuusiän syövästä selvinneiden paluuta kouluun tai opintoihin; panee merkille syövän seurannan yleisen aliarvostuksen verrattuna yhtä tärkeään syövän ehkäisyyn; palauttaa mieleen yhteisessä toiminnassa CHRODIS+ kehitetyt suositukset ja välineet, joilla edistetään potilaiden työssä pysymistä, kykyä palata työhön ja heidän uudelleen integroitumistaan työmarkkinoille, ja kannustaa komissiota tukemaan näiden suositusten ja välineiden täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa; kannattaa erityisiä EU:n suosituksia syövästä selvinneiden hyväksi toteutettaviksi toimenpiteiksi, joilla estetään primaarisen syövän uusiutuminen ja uusien syöpien kehittyminen, sekä toimenpiteitä heidän kuntoutustaan varten, mukaan lukien lapsuusiän syövästä selvinneiden pitkän aikavälin jatkohoitoa koskevat erityissäännökset heidän siirtymään aikuisuuteen; korostaa, että syövästä selvinneille on tarjottava lääketieteellistä ja psykologista jälkihoitoa;

121. katsoo, että EU-OSHA olisi valtuutettava ottamaan vahvempi rooli hyvien käytäntöjen edistämässä jäsenvaltioissa syöpäpotilaiden ja syövästä selvinneiden integroitumiseksi työpaikalle ja heidän suojelemisekseen syrjinnältä; odottaa mielenkiinnolla EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa ilmoitettua uutta tutkimusta, joka koskee syövästä selvinneiden paluuta työhön ja jossa kartoitetaan kansallisia työllisyys- ja sosiaaliturvapolitiikkoja sekä määritetään esteitä ja jäljellä olevia haasteita;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

122. korostaa työsuojeluviranomaisten keskeistä roolia työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön noudattamisen varmistamisessa ja työperäisten syöpien ehkäisemisessä; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan työsuojeluviranomaisia ja varmistamaan niiden riittävän rahoituksen; korostaa, että seuranta ja todentaminen ovat erityisen tärkeitä liikkuville työntekijöille; kehottaa toteuttamaan Euroopan työviranomaisen mahdollisimman nopeasti ja saattamaan sen toimintavalmiiksi mahdollisimman pian ja kehottaa Euroopan työviranomaista tarjoamaan todellista työsuojelutarkastusvoimaa rajat ylittävissä tapauksissa ja valvomaan työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön noudattamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan Euroopan työviranomaisen mukaan rajat ylittäviin tilanteisiin, jotta varmistetaan työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön asianmukainen täytäntöönpano;

123. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota muutoksiin EU:n työmarkkinoilla ja varmistamaan riittävän rahoituksen asianmukaista tiedonkeruuta varten; katsoo, että laaja ja perusteellinen tiedonkeruu on ehdottoman tärkeää ja se on edelleen komission ensisijainen tavoite, jotta voidaan vastata tarvittaviin lainsäädännöllisiin ja muihin aloitteisiin työperäisten syöpien ehkäisemiseksi; korostaa tarvetta perustaa kaikkia jäsenvaltioita varten kattavia kansallisia rekistereitä, jotka mahdollistaisivat EU:n laajuisen tiedonkeruun karsinogeneille altistumisesta, ja korostaa, että näiden rekisterien olisi katettava kaikki asiaankuuluvat syöpää aiheuttavat aineet; kehottaa tekemään tiivistä yhteistyötä EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden, EU-OSHAn ja asiaankuuluvien sidosryhmien välillä ja ottamaan myös työmarkkinaosapuolet vahvasti mukaan; kehottaa hyödyntämään kerättyjä tietoja, jotta voidaan toteuttaa tarvittavia lainsäädännöllisiä ja muita toimenpiteitä työperäisten syöpien torjumiseksi;

124. kannattaa suunnitelmassa ilmoitetun syövästä selvinneiden älykortin käyttöönottoa, joka on tarkoitettu kaikille eurooppalaisille syövästä selvinneille, erityisesti lapsuus- ja nuoruusiän syövistä selvinneille – joita varten on olemassa syövästä selvinneiden passi mallina – ja jossa on yhteenveto heidän kliinisestä historiastaan, mukaan lukien potilaiden omat kokemukset, ja jolla helpotetaan ja seurataan jatkohoitoa; korostaa yksilökohtaisten terveystietojen arkaluonteisuutta ja näin ollen sitä, että älykortti on suojattava täysimääräisesti EU:n yleisen tietosuojasetuksen⁽⁷⁵⁾ nojalla;

125. katsoo, että vakuutuksenantajien ja pankkien ei pitäisi ottaa huomioon syöpään sairastuneiden ihmisten terveydentilaa ja terveydellistä taustaa; vaatii kansallista lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että syövästä selvinneitä ei syrjitä muihin kuluttajiin verrattuna; panee merkille komission aikomuksen tehdä yritysten kanssa yhteistyötä laatiakseen käytäntösäännöt sen varmistamiseksi, että syöpähoitojen kehitys ja niiden tehon parantuminen näkyvät rahoituspalvelujen tarjoajien liiketoimintakäytännöissä; kannattaa samalla niiden edistysaskeleiden tukemista, jotka on saavutettu Ranskassa, Belgiassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa, joissa syövästä selvinneillä on ”oikeus tulla unohdetuksi”; pyytää, että vuoteen 2025 mennessä kaikkien jäsenvaltioiden olisi taattava oikeus tulla unohdetuksi kaikille eurooppalaisille potilaille kymmenen vuoden kuluttua hoidon päättymisestä ja enintään viiden vuoden kuluttua hoidon päättymisestä niiden potilaiden osalta, joiden diagnoosi tehtiin ennen 18 vuoden ikää; kehottaa ottamaan käyttöön yhteiset normit oikeudelle tulla unohdetuksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kuluttajansuojapolitiikkaa koskevien asiaankuuluvien määräysten nojalla, jotta voidaan korjata luottokelpoisuuden arviointia koskevien kansallisten käytäntöjen hajanaisuus ja varmistaa syövästä selvinneille tasa-arvoinen luotonsaanti; kehottaa sisällyttämään asiaa koskevaan EU:n lainsäädäntöön syövästä selvinneiden oikeuden tulla unohdetuksi, jotta estetään syrjintä ja parannetaan syövästä selvinneiden mahdollisuuksia saada rahoituspalveluja;

126. kehottaa komissiota edistämään Euroopan syöpäjärjestön käynnistämää syöpähoidon eurooppalaista säännöstöä, joka on vaikutusmahdollisuuksia lisäävä ja informatiivinen väline sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset potilaat saavat parasta mahdollista hoitoa;

127. katsoo, että tarvitaan kiireellisesti syöpäpotilaiden oikeuksia koskeva eurooppalainen peruskirja; kehottaa ottamaan huomion tässä peruskirjassa kaikki syöpäpotilaiden hoitoketjun vaiheet (toisin sanoen ennaltaehkäisy ja alkudiagnoosin saatavuus ja koko hoitoaika) ja soveltamaan sitä yhtäläisesti kaikkiin EU:n kansalaisiin riippumatta siitä, missä maassa tai millä alueella he asuvat;

V. Lasten, nuorten ja nuorten aikuisten syövän haasteet

128. suhtautuu myönteisesti komission ilmoittamiin Spotlight-aloitteisiin, jotka liittyvät lapsuusiän syöpiin; kehottaa asettamaan selkeitä poliittisia vaatimuksia lapsuusiän syövän tutkimustarpeille; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota korjaamaan sen, että investoinnit eivät kohdistu tasapuolisesti lapsuusiän syöpiin; katsoo, että olisi varattava selkeä ja erityinen EU:n rahoitus lapsuusiän syövän tutkimusta ja hoitoa varten ja että määrärahat olisi korvamerkittävä kaikista asiaankuuluvista EU:n ohjelmista; korostaa, että on tärkeää tukea lapsuusiän syöpiin keskittyviä kansainvälisiä akateemisia tutkimusaloja, jotka perustuvat muiden asiaankuuluvien toimijoiden tekemään tutkimukseen;

⁽⁷⁵⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

129. panee merkille, että kokeiden käynnistämiseen liittyvä nykyinen byrokraattinen työmäärä Euroopassa on liian raskas monien harvinaisten sairauksien, kuten lapsuusiän syöpien, kannalta, koska tutkijajohtoiset kokeet kärsivät kaupallisen sponsoroinnin puutteesta ja monet ei-kaupalliset järjestöt ovat edelleen haluttomia toimimaan monikansallisten lapsia koskevien tutkimusten sponsoreina yleiseurooppalaisella tasolla; kehottaa komissiota tarkistamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä tältä osin ja helpottamaan lapsia koskevia monikansallisia tutkimuksia;

130. kehottaa edistämään luuydinluovutuksia jäsenvaltioissa, jotta voidaan pelastaa tuhansia leukemiadiagnoosin saaneita ihmisiä, joiden määrä kasvaa jatkuvasti ja joiden joukossa on monia lapsia, koska se on yleisin lapsuusiän syöpä; korostaa, että luuytimen siirto on monien leukemiasta ja muista verisairauksista kärsivien ainoa toivo ja että kolmella potilaalla neljästä ei ole yhteensopivaa perheenjäsentä, joten he tarvitsevat luovuttajan;

131. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keskittymään varmistamaan, että syöpää sairastavilla lapsilla on yhtäläiset ja maantieteellisesti tasa-arvoiset mahdollisuudet hyötyä parhaasta asiantuntijadiagnostiikasta ja monialaisesta hoidosta, ja parantamaan syöpähoidon tuloksia kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että lastenonkologin oppiaine ja ammattitehtävä olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että jokaisen potilaan, joka on sairastunut syöpään lapsena tai nuorena, olisi saatava jatkuvaa sairaanhoitoa ja seurantaa myös aikuisikään tultuaan, ja kehottaa siksi toteuttamaan toimenpiteitä lapsia ja aikuisia hoitavien terveydenhuollon ammattilaisten välisen yhteistyön joustavoittamiseksi; kannustaa vaihtamaan tietoa syöpien kehityksestä lasten ja nuorten keskuudessa;

132. korostaa, että tarvitaan kattavia väestöpohjaisia lasten syöpärekistereitä, jotka perustuvat kansainvälisesti sovituihin lasten syöpäluokitusjärjestelmiin, jotta voidaan varmistaa laadukkaat vertailukelpoiset tiedot kaikkialla Euroopassa; toistaa, että lasten ja nuorten syöpätapausten lukumäärä unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa on julkaistava vähintään kerran vuodessa;

133. kehottaa tunnustamaan EU:n tasolla syöpää sairastavat nuoret ja nuoret aikuiset erityisenä ryhmänä, jolla on erityisiä lääketieteellisiä ja psykososiaalisia tarpeita, ja perustamaan heille tarkoitettuja kouluohjelmia;

134. korostaa, että syöpää sairastavien ja siitä selvinneiden lasten, nuorten ja nuorten aikuisten mielenterveysongelmiin on puututtava tehokkaasti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan asianmukaisten psykososiaalisten tukitoimien yhtäläisen saatavuuden tälle potilasryhmälle;

135. korostaa tarvetta vahvistaa syöpää sairastavien lasten, nuorten ja nuorten aikuisten oikeutta rajatylittävään hoitoon silloin, kun parasta hoitoa ei ole saatavilla heidän asuinmaassaan, ja varmistaa, että innovoinnin saatavuus uusiutuneiden tai vaikeasti hoidettavien pahanlaatuisten sairauksien kliinisten tutkimusten kautta taataan asiaa koskevassa lainsäädännössä, parantamalla nykyisten rajatylittävien yhteistyöhankkeiden, kuten eurooppalaisten osaamisverkostojen ja erityisesti lapsuusiän syöpiä käsittelevän eurooppalaisen osaamisverkoston, kestävyttä; korostaa, että on selvennettävä kliinisten tutkimusten rajatylittävää saatavuutta, sillä tämä ei käy selvästi ilmi rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevasta direktiivistä;

136. toteaa, että sekä lastenlääkkeitä⁽⁷⁶⁾ että harvinaislääkkeitä⁽⁷⁷⁾ koskevat asetukset ovat edistäneet harvinaisia sairauksia sairastaville potilaille ja lapsille tarkoitettujen lääkkeiden kehittämistä ja saatavuutta ja ohjanneet yksityisiä ja julkisia investointeja aiemmin laiminlyödyille aloille; vaatii lastenlääkkeitä ja harvinaislääkkeitä koskevien asetusten kunnianhimoista tarkistamista, jotta voidaan varmistaa innovatiivisten syöpälääkkeiden saatavuus, tunnistaa tärkeimmät lääkkeet heikosti ennustetuista syövästä kärsivien lasten tarpeisiin vastaamiseksi, tukea tieteellistä tutkimusta ja pk-yritysten osallistumista, vähentää viiveitä, jotta lapset voivat saada lastenlääkkeitä ja geeni- ja soluterapiaa nopeammin, edistää kilpailua mukauttamalla sääntelykehystä ja kannustaa investointeja patenttisuojan ulkopuolella oleviin harvinaislääkkeisiin ja lastenlääkkeisiin sekä puuttua tiettyjen keskeisten lääkkeiden rajalliseen saatavuuteen, joka johtuu lääkepulasta ja innovatiivisten lääkkeiden korkeista hinnoista; suosittelee, että saatavilla olevia uusia lasten syöpälääkkeitä lisätään 20 prosenttia vuoteen 2027 mennessä ja parannetaan yksilöllistetyn hoidon saatavuutta; katsoo näin ollen, että selkeä velvoite sisällyttää mukaan pediatriinen tutkimus olisi katsottava rahoituksen hakemisen edellytykseksi; kehottaa komissiota

⁽⁷⁶⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁷⁾ EYVL L 18, 22.1.2000, s. 1.

Keski viikko 16. helmikuuta 2022

tarvittaessa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kehittämään järjestelmän, joka suosii todellisten läpimurtoinnovaatioiden saatavuutta lapsisyöpäpotilaille; kehottaa komissiota helpottamaan sellaisten lääkkeiden käyttötarkoituksen muuttamista, jotka eivät toimi aikuisilla, jos siihen on tieteellisiä ja prekliinisiä perusteita, ja tarjoamaan tehokkaampia ja räätälöityjä kannustimia lasten syöpälääkkeiden kehittämiseen sekä uusien lasten syöpälääkkeiden ensin lapsiin -soveltamisen kehittämiseen; kehottaa komissiota edistämään lastenlääkkeiden oikea-aikaista kehittämistä ja vähentämään viivästyksiä esimerkiksi asteittain kasvavilla suhteellisilla palkkioilla, joita maksetaan varhaisessa vaiheessa eikä yksinomaan lisäsuojatodistuksen voimassaolon päättyessä; kehottaa komissiota poistamaan lastenlääkeasetuksen 11 artiklan b alakohdan tulevassa uudelleentarkastelussa, jotta lasten syöpälääkkeiden kehittämistä ohjaavat tiede ja lääkkeen vaikutusmekanismi;

137. kehottaa perustamaan EU:n tason neuvoo-antavan työryhmän, joka koostuu lasten, nuorten ja nuorten aikuisten syöville omistautuneista sidosryhmistä ja joka tukisi asiaankuuluvien toimien tavoitteellista ja johdonmukaista täytäntöönpanoa suunnitelmassa, Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa, Euroopan lääkestrategiassa ja EU4Health-ohjelmassa;

138. korostaa, että on tärkeää panna täytäntöön Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari ja valvoa sitä, ja kehottaa jäsenvaltioita saattamaan täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun direktiivin (EU) 2019/1158 ⁽⁷⁸⁾, jossa otetaan käyttöön omaishoitajien vapaa ja mahdollisuus pyytää joustavia työaikajärjestelyjä, jotta työntekijöillä on oikeus viiden työpäivän pituiseen omaishoitovapaaseen vuodessa henkilökohtaisen hoidon tai tuen tarjoamiseksi omaiselle tai henkilölle, joka asuu samassa taloudessa työntekijän kanssa ja joka tarvitsee merkittävää hoitoa tai tukea vakavasta lääketieteellisestä syystä kunkin jäsenvaltion määritelmän mukaisesti;

139. suhtautuu myönteisesti komission ilmoittamaan syövästä selvinneiden nuorten EU-verkoston perustamiseen;

140. kannattaa Joint Action on Rare Cancer -järjestön suositusta eurooppalaisen yksilöllisen potilastunnisteen, syövästä selvinneiden passin ja pitkän aikavälin seuranta ja lapsuusiän hoidosta aikuisten hoitoon siirtymistä koskevien suuntaviivojen käyttöönotosta, jotta voidaan varmistaa lapsuusiän syövästä selvinneiden pitkän aikavälin tulosten seuranta rajatylittävissä tilanteissa; korostaa, että "oikeutta tulla unohdetuksi" on mukautettava tämän väestöryhmän tarpeisiin;

VI. Harvinaisten aikuisiän syöprien haasteet

141. toteaa, että harvinaiset aikuisiän syövät ovat kansanterveydellinen haaste; muistuttaa, että harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavilla potilailla on yhteisiä haasteita, jotka liittyvät heidän sairauksiensa epätavallisuuteen ja harvinaiseen luonteeseen, kuten pitkät diagnoosijat ja toisinaan virhediagnoosit sekä vaikeudet saada oikea-aikaista ja asianmukaista hoitoa; panee merkille, että potilaat tuntevat usein olevansa yksin ja eristyksissä ja kärsivät huomattavasti heikommasta elämänlaadusta ja että myös heidän omaishoitajiinsa kohdistuu merkittäviä ja kielteisiä vaikutuksia; kehottaa sisällyttämään syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisteriin tiedot harvinaisista syövästä, joiden osuus kaikista uusista syöpätapauksista on noin 24 prosenttia kaikissa ikäryhmissä;

142. kannattaa harvinaisia aikuisiän syöpiä koskevan erityisen lippulaivahankkeen käyttöönottoa EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa, jotta voidaan vastata tämän potilasyhteisön kohtaamiin erityishaasteisiin ja hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla harvinaisia syöpäsairauksia koskevassa vuoden 2030 toimintaohjelmassa esitettyjä suosituksia tutkimuksen edistämiseksi ja hoidon parantamiseksi harvinaisia syöpiä sairastavien potilaiden sairauden kaikissa vaiheissa; korostaa, että on tärkeää varmistaa, että harvinaiset aikuisiän syövät sisällytetään kaikkiin aloitteisiin suunnitelman neljässä pilarissa;

143. kehottaa myöntämään erityistä rahoitusta harvinaisten aikuisiän syöprien tutkimushankkeille Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa, myös syöväntorjunnan missiossa (esimerkiksi UNCAN.eu – eurooppalainen syöväntorjunta-aloite), jotta voidaan kehittää kohdennettuja hoitoja ja tukea harvinaisiin aikuisiän syöpiin liittyvien tietokantojen, rekisterien ja biopankkien kehittämistä;

144. korostaa, että harvinaisten aikuisiän syöprien diagnosointi entistä nopeammin on vaikeaa; suosittelee siksi, että päästäisiin helpommin ja nopeammin molekyyli-testaukseen, joka voi auttaa potilaita saamaan tarkan diagnoosin ja kohdennetun hoidon ja tarvittaessa jopa mahdollisuuden käyttää asianmukaisia klinisiä tutkimuksia; korostaa lisäksi, että biomerkkiaineita koskeva tutkimus on ratkaisevan tärkeää tällä alalla;

⁽⁷⁸⁾ EUVL L 188, 12.7.2019, s. 79.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

145. kehottaa lisäämään tietoisuutta harvinaisista aikuisiän syövästä perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon ammattilaisten keskuudessa ja toteuttamaan asianmukaisesti potilaiden lähettämisen erikoistuneisiin monialaisiin asiantuntijakeskuksiin sekä kansallisella että unionin tasolla;

146. kannustaa jäsenvaltioita perustamaan harvinaisia aikuisiän syöpiä käsitteleviä kansallisia verkostoja, jotta voidaan optimoida potilaiden ohjaaminen erikoistuneisiin keskuksiin oikea-aikaisesti ja helpottaa vuorovaikutusta eurooppalaisten osaamisverkostojen kanssa, jotta voidaan maksimoida monitieteisen tiedon ja laadukkaan hoidon vaihto sekä edistää kliinistä tutkimusta;

147. kehottaa parantamaan harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden koskevien kliinisten tutkimusten ja erityiskäyttöohjelmien saatavuutta; pitää valitettavana, että monista maista tulevien harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden on edelleen erittäin vaikeaa päästä erityiskäyttöohjelmien ja tutkimusten piiriin ulkomailla; kehottaa panemaan paremmin täytäntöön EU:n järjestelmät, joilla harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavia potilaita autetaan hakeutumaan terveydenhuoltoon ulkomailla, ja katsoo, että kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien olisi helpotettava harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden, joilla on vain vähän hoitovaihtoehtoja, pääsyä kokeisiin ja erityiskäyttöohjelmiin;

148. kannustaa ottamaan käyttöön uudenlaisia sääntelytapoja, joiden avulla harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavat potilaat saavat käyttöönsä uusia innovatiivisia hoitomuotoja turvallisessa seurannassa, samalla kun helpotetaan reaali maailman datan keräämistä kliinisissä tutkimuksissa kerätyn datan lisäksi;

149. korostaa tarvetta sisällyttää harvinaiset aikuisiän syövätkin erikoisalojen väliseen syöpäkoulutusohjelmaan, johon sisältyy myös erikoissairaanhoidon koulutusta harvinaisia aikuisiän syöpiä varten yhdessä eurooppalaisten osaamisverkostojen kanssa; korostaa tarvetta tukea harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavia potilaita, omaishoitajia ja potilaiden edustajia koskevia koulutusohjelmia yhdessä eurooppalaisten osaamisverkostojen kanssa, jotta voidaan parantaa terveysosaamista ja viime kädessä auttaa potilaita ja heidän perheitään tekemään tietoon perustuvia valintoja hoitovaihtoehtoista ja jatkohoidosta;

150. toteaa harvinaisten aikuisiän syöpien erityispiirteet ohjelmissa, joilla pyritään parantamaan syöpäpotilaiden, syövästä selvinneiden ja omaishoitajien elämänlaatua; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään erityiskoulutusta muille ammattihenkilöille kuin terveydenhuollon tarjoajille (esimerkiksi sosiaalityöntekijöille, tapausten käsittelijöille jne.), jotka hoitavat harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden asioita; korostaa, että harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden on saatava asianmukaista psykologista tukea, kuntoutusta ja hoidon pitkäaikaisten sivuvaikutusten seuranta sellaisilta ammattilaisilta, jotka ymmärtävät heidän harvinaisen sairautensa ja sen erityispiirteet; suosittelee, että kaikille harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastaville potilaille toimitetaan myös syövästä selvinneiden hoitosuunnitelma; katsoo, että myös harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden omaishoitajien (usein perheenjäsenenä) on saatava erityistä psykososiaalista tukea, jotta he voivat selviytyä sairauden vakavuudesta ja monimutkaisuudesta sekä hoidon aiheuttamasta merkittävästä rasitteesta;

151. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kansallisiin syöväntorjuntasuunnitelmiinsa erityisen osion, jossa käsitellään harvinaisten aikuisiän syöpien hallintaa (ja lapsuusiän syöpiä käsittelevän osion), kuten harvinaisten syöpien toimintaohjelmassa 2030 suositellaan; katsoo, että nämä erityispiirteet olisi otettava huomioon kaikkien kansallisten syöväntorjuntasuunnitelmien erityisissä osioissa, mukaan lukien merkittävät yhteisvaikutukset harvinaisia sairauksia koskevien kansallisten suunnitelmien kanssa, jotta voidaan edistää tutkimusta ja parantaa näiden potilaiden hoidon hallintaa ja hoitoketjuja perusterveydenhuollosta aina pitkälle erikoistuneisiin monitieteisiin terveydenhuollon keskuksiin, jotka ovat osa asianomaisia eurooppalaisia osaamisverkostoja tai ovat tiiviissä yhteydessä niiden kanssa; toteaa, että tähän mennessä monissa jäsenvaltioiden kansallisissa syöväntorjuntasuunnitelmissa ei ole otettu riittävästi huomioon harvinaisia aikuisiän syöpiä ja lapsuusiän syöpiä;

152. kehottaa asianomaisia kansallisia viranomaisia ottamaan harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavia potilaita edustavat järjestöt mukaan kansallisiin syöväntorjuntasuunnitelmiin, jotta ne voivat tuoda esiin harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden tarpeita ja odotuksia ja osallistua aktiivisesti harvinaisia aikuisiän syöpiä koskevien erityis-toimenpiteiden täytäntöönpanoon;

B. Toimintavälineet**I. Kokonaisvaltainen tutkimus ja sen vaikutukset**

153. korostaa, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelma olisi pantava täytäntöön tiiviissä yhteistyössä Horisontti Eurooppa -puiteohjelman syöväntorjunnan mission ja sen tavoitteiden kanssa, joilla edistetään EU:n investointeja syöpää koskevaan tutkimukseen, julkiseen tuotantoon ja innovointiin; panee tyytyväisenä merkille, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta rahoitetaan tutkimusinfrastruktuureja, pilvipalveluja ja Euroopan innovaationeuvoston toimia; kehottaa komissiota

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

käsittämään lapsuusiän syöpiä Horisontti Eurooppa -puiteohjelman seuraavan strategisen ohjelman mukaisen eurooppalaisen kumppanuuden aiheena; suosittelee, että Euroopan horisontti -ohjelman hankkeille, jotka koskevat uusia lasten syöpälääkkeitä, myönnetään asianmukainen rahoitus, jotta voidaan korjata nykyiset lastenlääkkeitä koskevat puutteet;

154. muistuttaa, että monialainen syöpätutkimus ja sen tulosten soveltaminen jokapäiväisessä kliinisessä käytännössä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa syövän ehkäisy, diagnosoinnin, hoidon ja selvinneiden jatkohoidon jatkuva parantaminen; suhtautuu siksi myönteisesti Horisontti Eurooppa -puiteohjelman kumppanuuksien käynnistämiseen tieteellisen tiedon muuntamiseksi potilaat tavoittaviksi innovaatioiksi; pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti Horisontti Eurooppa -kumppanuuksien toimintaa ja tutkimuksen muuntamista todelliseksi lisäarvoksi nykyiselle lääkärintyölle;

155. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon uudesta eurooppalaisesta tutkimus- ja innovointialueesta, jossa esitetään strategiset tavoitteet ja toimet, jotka on toteutettava tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa; kannattaa tavoitetta, jonka mukaan 3 prosenttia EU:n BKT:stä investoidaan tutkimukseen ja kehittämiseen, sillä se auttaa edistämään huippututkimusta kaikkialla EU:ssa ja mahdollistaa sen, että tutkimustulokset tavoittavat tiedeyhteisön, yhteiskunnan ja reaalityöelämän; pitää valittavana merkittävää eriarvoisuutta tutkimusrahoituksessa eri puolilla EU:ta; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään eurooppalaisen tutkimus- ja innovointisopimuksen, johon sisältyy sitoumus lisätä tutkimukseen ja innovointiin suunnattuja julkisia menoja 1,25 prosenttiin BKT:stä vuoteen 2030 mennessä koordinoitulla tavalla kaikkialla EU:ssa;

156. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja varmistamaan houkuttelevia tieteellisiä uramahdollisuuksia tutkijoille Euroopassa kiinnittäen erityistä huomiota naisiin; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hyvin organisoitua tiedealan työvoimaa ja infrastruktuuria ja varmistamaan tutkimuskeskustensa jatkuvan rahoituksen; on tyytyväinen siihen, että ehdotettu innovatiivinen terveysalan aloite auttaa luomaan EU:n laajuisen tutkimus- ja innovointiekosysteemin ja edistää terveydenhuoltoalan, tiedeyhteisön ja muiden sidosryhmien välistä yhteistyötä tieteellisen tiedon muuntamiseksi innovaatioiksi, jotka koskevat sairauksien, myös syövän, ennaltaehkäisyä, diagnosointia, hoitoa ja hallintaa;

157. palauttaa mieliin vaatimuksensa kestävästä ja riittävästä rahoituksesta kilpailukykyiselle eurooppalaiselle syöpätutkimukselle; korostaa, että tällaisella tutkimuksella olisi pyrittävä käsittämään aloja, joilla on runsaasti täyttämättömiä tarpeita, ja että se olisi tehtävä syövänhoidon jatkumon kaikissa osissa, myös kaikkien hoitomuotojen osalta; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään vähintään 20 prosentilla terapeuttisia, diagnostisia ja seulontaan liittyviä syöpäinnovaatioita koskevaa julkista tutkimusta, joka kattaa kaikki asianomaiset potilasryhmät; kehottaa lisäksi tukemaan Euroopan horisontti -puiteohjelmaa ja kansallisia tutkimusohjelmia lastenlääkkeitä ja harvinaislääkkeitä koskevaa tutkimusta varten innovaatiopalkintorahastojen avulla; katsoo, että julkisen rahoituksen saamisen edellytyksiä olisi tarkistettava siten, että varmistetaan julkisten ja yksityisten tahojen välisten sopimusten avoimuus sekä uusien innovaatioiden saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta koskevat ehdot, kun hankkeet onnistuvat;

158. kannattaa Conquering Cancer Mission Boardin suositusta perustaa tutkimusohjelma, jonka tehtävänä on määrittää tehokkaita syövän ennaltaehkäisystrategioita ja -menetelmiä, jotka liittyvät terveyteen vaikuttaviin kaupallisiin taustatekijöihin ja altistumiseen työperäisille karsinogeneille⁽⁷⁹⁾; kannattaa suositusta perustaa politiikan tukijärjestely, jolla tehostetaan tietämyksen jakamista ja tuetaan syöpään liittyvien ennaltaehkäisy politiikkojen täytäntöönpanoa EU:n tasolla sekä kansallisella ja paikallisella tasolla;

159. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota laatimaan ohjelmia, joilla tarjotaan tarvittavaa tukea äskettäin konsolidoidulle eurooppalaiselle solupohjaisten interseptiivisten syöpälääkkeiden yhteisölle, joka luo ja integroi soluihin ja tekoölyyn liittyviä läpimurtoteknologioita syövän varhaisten tapahtumien ja hoitovasteen ymmärtämiseksi ja käyttäen tätä tietämystä potilastulosten parantamiseen; kannattaa solupohjaisten interseptiivisten syöpälääkkeiden foorumin perustamista koordinoimaan ja luomaan synergioita tutkimuksen, innovoinnin ja monialaisten toimien välillä; korostaa tarvetta investoida tutkimukseen ja innovointiin liittyviin lähestymistapoihin, jotta voidaan luoda innovatiivista solupohjaista varhaista havaitsemista ja yksilöllistä hoitoa koskevia strategioita syöpiin;

⁽⁷⁹⁾ Syöväntorjunnan missiolautakunta, *Conquering Cancer – Mission Possible*, Euroopan komissio, 2020.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

160. korostaa, että syöpää on tutkittava riippumattomasti ja monitieteisesti ”koepenkiä sairaavuoteeseen” eli laboratoriotutkimuksista aina potilaiden kanssa tehtäviin soveltaviin tutkimuksiin asti ja että on arvioitava uudelleen säännöllisesti jo markkinoilla olevien lääkkeiden tehokkuutta; korostaa, että tämän tutkimuksen tulokset on julkistettava avoimella ja yksinkertaisella tavalla; kehottaa ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla rajoitetaan disinformaation ja väärän tiedon aiheuttamia terveysriskejä, erityisesti sosiaalisessa mediassa, kiinnittäen erityistä huomiota toimiin lasten ja nuorten suojelemiseksi; kehottaa tukemaan aloitteita tieteen tunnetuksi tekemiseksi;

161. painottaa, että on tärkeää investoida uusien muiden kuin eläinkokeisiin perustuvien tutkimusmenetelmien, kuten in silico ja organoidit, kehittämiseen prekliinisten tarkkailujaksojen lyhentämiseksi, tutkimuksen tehokkuuden lisäämiseksi sekä tarpeettomien ja usein vähemmän luotettavien eläinkokeiden vähentämiseksi; korostaa, että ympäristökemikaalien karsinogeenisuuden testaamiseen käytettävien muiden kuin eläinkokeiden, kuten sellaisten testausstrategioiden, joissa keskitytään syöpään johtaviin biologisiin mekanismeihin, olisi tarjottava merkityksellisempää tietoa kuin tällä hetkellä käytössä olevat eläinperäiset menetelmät kemikaaliturvallisuuden arvioinnissa, jotta viranomaiset voivat toteuttaa nopeampia toimenpiteitä rajoittaakseen altistumista haitallisille kemikaaleille, jotka voivat johtaa syöpään;

162. kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan voimakkaasti kansanterveyden tarpeita palvelevan julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön edistämiseen ja kilpailukyvyyn esteiden poistamiseen kaikkialla EU:ssa;

163. ottaa huomioon tekoälyn, massadatan algoritmisen analyysin ja muun nykyaikaisen teknologian käytön merkittävät mahdolliset vaikutukset syöpien diagnosointiin ja syöpiä koskevaan päätöksentekoon tulevina vuosina; korostaa, että reaali maailman datan, matemaattisen mallintamisen, tekoälyn ja digitaalisten välineiden yhdistäminen auttaa merkittävästi kehittämään innovatiivisia hoitoja kustannustehokkaammin ja mahdollisesti vähentämään kliinisiin tutkimuksiin tarvittavien potilaiden määrää ja eläinten käyttöä tutkimuksessa; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään syöpäbiologian tuntemusta toteuttamalla genomiikan ja informatiikan infrastruktuureja; kehottaa kaikkia toteutuskumppaneita ottamaan aina huomioon tietosuojan, luottamuksen, avoimuuden, potilaskeskeisyyden ja potilaiden osallistumisen periaatteet;

164. korostaa kliinisen tutkimuksen ratkaisevaa merkitystä ja kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan potilaiden hoidon ja tutkimus- ja innovointialoitteiden yhteensovittamista erityisesti pienemmissä keskuksissa vähentämällä terveydenhuollon ammattilaisten työtaakkaa ja potilasmäärää;

165. kehottaa tutkimaan tekoälyn ja nykyaikaisen teknologian mahdollisia myönteisiä vaikutuksia syövän diagnosointiin, seurantaan, päätöksentekoon ja hoitoon; pitää myönteisenä genomiikka kansanterveydelle -hankkeen käynnistämistä, jolla taataan suojattu pääsy suuriin genomitietoihin, joita käytetään neljää ominaispiirrettä (ennaltaehkäisevä, ennakoiva, yksilöllistetty ja osallistava) noudattavassa lääketieteessä;

166. kannattaa uusien digitaalisten resurssien ja alustojen, kuten eurooppalaisen syöpäkuvantamisaloitteen, luomista ja eurooppalaisen syöpätietojärjestelmän vahvistamista, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hyödyntää tulevina vuosina massadataan sovellettavaa tekoälyä; korostaa, että näiden alustojen sisältämien tietojen on oltava saatavilla yhdenvertaisesti ja avoimesti;

167. pitää myönteisenä, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelman puitteissa käynnistetään syövän diagnosointi ja hoito kaikkien ulottuville -lippulaivahanke, jonka tavoitteena on parantaa innovatiivisen syövän diagnosoinnin ja hoidon saatavuutta ja edistää uuden polven sekvensointiteknologian käyttöä kasvainsolujen nopeita ja tehokkaita geneettisiä profiileja varten, jotta tutkijat ja klinikot voivat jakaa syöpäprofiileja ja soveltaa samoja tai samankaltaisia diagnostisia ja terapeuttisia lähestymistapoja potilaisiin, joilla on vastaavat syöpäprofiilit; korostaa, että on harkittava yksilöllisiä hoitoja, jotka perustuvat hyvin suunniteltuihin kliinisiin tutkimuksiin, joista on todistetusti lisähyötyä potilaille;

168. pitää myönteisenä EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa ilmoitettua Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta rahoitettavaa yksilöllistettyä hoitoa koskevaa kumppanuutta, jolla yksilöidään yksilöllistetyn hoidon tutkimus- ja koulutuspainopisteet, tuetaan syövän ennaltaehkäisyä, diagnosointia ja hoitoa koskevia tutkimushankkeita ja annetaan suosituksia yksilöllistetyn hoidon lähestymistapojen käyttöönotosta päivittäisessä lääkärityössä; korostaa, että yksilöllisille lääkkeille on luotava hyvin määritelty ja maailmanlaajuisesti johdonmukainen terminologia, joka virtaviivaistaisi tutkimusinvestointeja ja hyödyttäisi potilaiden terveysosaamista; kannattaa yksilöllistetyn ennaltaehkäisyn toteutus-

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

suunnitelman laatimista, jotta voidaan tunnistaa tutkimuksen ja innovoinnin aukot ja kartoittaa kaikki tunnetut syöpäalttiuteen johtavat biologiset poikkeamat, perinnölliset ja ympäristötekijät sekä pediatriiset kysymykset mukaan luettuina; kehottaa mahdollistamaan näiden ratkaisujen saatavuuden julkisten terveydenhuoltojärjestelmien kautta;

169. kehottaa tehostamaan valmiuksien kehittämistä, infrastruktuuria, yhteistyötä ja rahoitusta voittoa tavoittelemattomalle kliiniselle tutkimukselle hoitostrategioiden parantamiseksi keskittyen ikääntyneisiin sekä haavoittuvassa asemassa oleviin ja aliedustettuihin potilasryhmiin, myös naisiin ja lapsiin; kehottaa EU:ta tukemaan terveydenhuoltojärjestelmän ja hoidon optimoinnin toimintasuunnitelmaa;

170. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään humanististen tieteiden ja yhteiskuntatieteiden tutkimuksia, erityisesti niitä, joilla puututaan terveyseroihin syöpäsairauksien eri vaiheissa, sekä tutkimusta, joka koskee syövän hoidon organisoimisen optimointia, terveydenhuoltopalvelujen ja niiden tarjoajien rahoitusta, terveydenhuoltopalvelujen tarjoamisen järjestämistä ja hallintolaitosten toimintaa; kehottaa sisällyttämään tutkimuksiin syövän hoitoon liittyvät eriarvoisuudet, jotka liittyvät sukupuolen, iän ja sosioekonomisen aseman kaltaisiin tekijöihin, kiinnittäen erityistä huomiota syrjäytyneisiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin yhteiskuntaryhmiin;

171. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan eurooppalaisten kliinisten monikeskustutkimusten kehittämistä, erityisesti kun on kyse syövästä, joiden tapauksia on vähän, ja/tai joihin on vähemmän hoitovaihtoehtoja, ja vahvistamaan monikansallista yhteistyötä ja rajatylittävien kliinisten tutkimusten tekemistä hyödyntäen tarvittaessa olemassa olevia rakenteita, kuten Euroopan kliinisen tutkimuksen neuvostoa lapsuusiän syöpien alalla, ja kannustamaan pienempien maiden osallistumista; korostaa lisäksi, että kaikkia EU:n syöpäpoliittisia aloitteita on koordinoitava määrittelyjen ja yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

172. kannattaa kliinistä tutkimusta, jolla arvioidaan hoitoon liittymättömien toimenpiteiden toteutettavuutta, tehokkuutta ja kustannustehokkuutta, kuten terveyteen vaikuttavia tekijöitä (myös ympäristötekijöitä) ja elämänlaatua koskevia tutkimuksia;

173. on vakuuttunut, että potilaat ja itsenäiset potilasjärjestöt, samoin kuin vanhemmat ja omaishoitajat olisi otettava mukaan kliinisiä tutkimuksia koskevien tutkimuksen prioriteettien ja päätepiteiden määrittämiseen sen varmistamiseksi, että tutkimukset tyydyttävät eurooppalaisten potilaiden täyttymättömät tarpeet, mukaan lukien elämänlaatu ensisijaisena päätepiteenä; katsoo, että kokeiden lopputulokset olisi ilmoitettava osallistuville potilaille ja yleisölle; kehottaa ottamaan lapsipotilaat mukaan täyttämättömien tarpeiden määrittelyyn, jotta saadaan tietoa kliinisten tutkimusten tutkimussuunnitelman laatimista varten, parannetaan viestintää kohdeväestön kanssa ja tehostetaan menetelmiä tutkimustulosten levittämiseksi; korostaa, että kliinisiä tutkimuksia koskevan asetuksen avoimuussäännösten noudattamista olisi valvottava ja siitä olisi raportoitava säännöllisesti;

174. kannattaa kliinisten kokeiden tarkempaa valvontaa ja syöpähoitojen tutkimuksen ja kehittämisen avoimuuden lisäämistä, mukaan lukien sellaisen portaalin perustamista, jonka kautta potilaat voivat saada tietoa saatavilla olevista kliinisistä tutkimuksista Euroopassa; vaatii avoimuutta kliinisistä tutkimuksista, myös keskeytetyistä, saatujen tietojen saatavuudesta ja käytöstä EU:n tasolla; korostaa, että tähän olisi sisällyttävä myös lapsille ja nuorille potilaille räätälöityä tietoa;

175. suosittelee, että tutkimus otetaan syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterin parametriksi, jotta voidaan mitata ja seurata eriarvoisuutta kliinisten tutkimusten saatavuudessa sekä ymmärtää paremmin alueellisia ja kansallisia eroja tutkimuksissa ja reagoida niihin sekä seurata parannuksia suunnitelman kautta toteutettavista aloitteista, kuten EU:n kattavien syöpäkeskusten verkostosta;

176. korostaa, että sukupuolisidonnaiset erot syöpätutkimuksessa olisi otettava huomioon sekä prekliinisissä että kliinisissä vaiheissa, jotta voidaan kuvata muun muassa eroja sairauden fysiopatologiassa ja siihen liittyvissä sairauksien yhteisesiintymissä sekä lääkkeiden farmakokinetiikassa/farmakodynamiikassa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

177. on tyytyväinen vuonna 2021 annettuun syöpätutkimusta koskevaan Porton julkilausumaan, jossa korostetaan mahdollisuuksia kattavaan syövän translaatiotutkimukseen, jonka avulla voidaan saavuttaa syöpäkohtainen kymmenen vuoden eloonjääminen 75 prosentille potilaista, jotka diagnosoidaan vuonna 2030 niissä jäsenvaltioissa, joissa on pitkälle kehittyneet terveydenhuoltojärjestelmät; kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisesti ja toimimaan johtavassa roolissa tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

178. pitää myönteisenä, että Marie Skłodowska-Curie -toimilla jatketaan tutkijoiden koulutusta syövän ennaltaehkäisyssä, ennustamisessa, havaitsemisessa, diagnosoinnissa ja hoidossa;

II. Tietämyksen jakaminen

179. katsoo, että asiantuntijuuden, tietojen, koulutusohjelmien ja viestintävälineiden jakaminen on tarpeen, jotta voidaan lisätä terveydenhuollon ammattilaisten, tutkijoiden ja potilaiden tietämystä syövästä; korostaa, että monialainen ja rajat ylittävä yhteistyö ja tietämyksen jakaminen ovat ratkaisevan tärkeitä syöpähoidon laadun parantamiseksi edelleen EU:ssa; toteaa, että tietojen yhteiskäyttö on keskeistä, jotta tekoälyä ja koneoppimisvälineitä voidaan soveltaa tutkimukseen edellyttäen, että se tehdään ihmisen valvonnassa, ja jotta mahdollistetaan terveydenhuollon digitalisaatio, puututaan syövän ennaltaehkäisyssä, diagnosoinnissa ja hoidossa esiintyviin eroihin eri puolilla Eurooppaa ja optimoidaan terveydenhuoltojärjestelmien resurssien käyttö lisäämällä tehokkuutta ja mahdollistamalla siten syöpähoitotietojen laajempi saatavuus myös vähemmän kaupungistuneilla ja syrjäisillä alueilla; korostaa terveystietojen arkaluonteisuutta; kehottaa noudattamaan täysimääräisesti 27. huhtikuuta 2016 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuojasetus) ⁽⁸⁰⁾, jotta vältetään tarpeettomat rajoitukset rajat ylittävään terveydenhuoltoon; korostaa, että erityisesti tietosuojaviranomaisten on tulkittava ja pantava täytäntöön yhdenmukaisesti yleistä tietosuojasetusta, mukaan lukien sen johdanto-osan 33 ja 157 kappaleet, ja sen vuorovaikutusta kliinisiä tutkimuksia koskevan asetuksen kanssa, kun sitä aletaan soveltaa, mukaan lukien kyseisen asetuksen johdanto-osan 29 kappale ja 28 artiklan 2 kohta, tieteellisen tutkimuksen helpottamiseksi kaikkialla EU:ssa; pyytää Euroopan tietosuojaneuvostoa varmistamaan, että sen terveystutkimusta koskevia suuntaviivoja päivitetään tutkimuksen edistämiseksi, ja kehottaa komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia vuoden 2022 loppuun mennessä;

180. pyytää komissiota arvioimaan eurooppalaisten osaamisverkostojen toimintaa, erityisesti niiden roolia asiantuntijuuden ja parhaiden käytäntöjen jakamisessa, ja siten rationalisoimaan potilaiden lähettämistä eteenpäin, kun kyse on harvinaisista syövästä, joita sairastaa noin 5,1 miljoonaa potilasta kaikkialla Euroopassa ja jotka vaativat laaja-alaista yhteistyötä; korostaa eurooppalaisten osaamisverkostojen merkitystä terveyserojen poistamisessa ja turvallisemman ja laadukkaan hoidon varmistamisessa yli EU:n rajojen;

181. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan asianmukaisen ja kestävästi pitkän aikavälin rahoituksen eurooppalaisille osaamisverkostoille ja integroimaan ne kansallisiin terveydenhuoltojärjestelmiin; kehottaa rahoittamaan muun muassa etävastaanottojen korvaamista, ystävyyskaupunkitoiminnan ja koulutusohjelmien tukemista sekä potilaiden matkustamisen tehokasta korvaamista rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan direktiivin mukaisesti silloin, kun se on tarpeen, jotta voidaan edistää hoidon tason parantamista ja parhaiden mahdollisten toimien tasapuolista saatavuutta kaikille niistä tarvitseville potilaille kaikkialla Euroopassa; kehottaa myös tukemaan sellaisten digitaalisten infrastruktuurien käyttöönottoa, parantamista ja sujuvaa toimintaa, jotka yksinkertaistavat ja helpottavat pääsyä eurooppalaisiin osaamisverkostoihin, sekä laatimaan EU:n terveystietostrategian, jolla parannetaan harvinaisten sairauksien nykyisiä rekistereitä yhteisessä ja yhdenmukaisessa data-avaruudessa; korostaa, että eurooppalaisten osaamisverkostojen toiminnan jatkumiselle on taattava rahoitus EU4Health-ohjelmasta, Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta, eurooppalaista ohjausjaksoa koskevasta ohjelmasta, rakennerahastoista ja varainhoitoasetuksen 195 artiklasta; kannattaa neljän olemassa olevan eurooppalaisen osaamisverkoston (lapsuusiän syöpiä koskeva PaedCan, harvinaisia aikuisiän kiinteitä syöpiä koskeva EURACAN, – harvinaisia hematologisia sairauksia, harvinaiset hematologiset pahanlaatuiset sairaudet mukaan luettuina, koskeva EuroBloodNet ja perinnöllisiä syöpäriskejä koskeva GENTURIS) laajentamista kattamaan harvinaiset, monimutkaiset, huonosti parantuvat syövät ja lapsuusiän syövät, koska tämä voisi helpottaa potilaiden, myös lasten, nuorten ja nuorten aikuisten yhdenvertaista pääsyä parhaaseen saatavilla olevaan hoitoon kaikkialla Euroopassa ja parantaa eurooppalaisten osaamisverkostojen toimivuutta ja harvinaisten sairauksien potilasryhmien terveystuloksia;

⁽⁸⁰⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

182. katsoo, että eurooppalaisten osaamisverkostojen lisäkehittäminen ja optimointi edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden osallistumista olemassa oleviin eurooppalaisiin osaamisverkostoihin niin, että jokaisella jäsenvaltiolla on vähintään yksi täysjäsen tai liitännäisjäsen kussakin osaamisverkostossa ja osaamisverkostojen kussakin subkliinisessä osiossa / temaattisessa verkossa, potilastason menettelyjen helpottamista kansallisten yhteyspisteiden ja osaamisverkostojen välisen tehokkaan yhteistyön kautta, osaamisverkostojen toiminnan arviointia jakamalla tietoja niiden tuloksellisuudesta ja verkostoitumisesta harvinaisten syöpien alalla, tehokkaiden etälääketieteen välineiden käyttöönottoa tapaustietojen ja kuvantamistulosten jakamiseksi turvallisesti, jotta voidaan keskustella monimutkaisista harvinaisista syöpätapauksista, sekä riittävän ja pitkäaikaisen rahoituksen osoittamista sekä EU:n tasolla (EU4Health-ohjelma) että kansallisella tasolla;

183. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan asianmukaisesti huomioon valtiollasta riippumattomien paikallisten, alueellisten ja kansallisten järjestöjen merkityksen syöpäpotilaiden, syövästä selvinneiden ja heidän omaistensa yhdistämisessä, kun otetaan huomioon niiden osallistuminen tiedonjakoprosessiin ja syöväntorjuntaan, niiden antama lainsäädännöllinen tuki ja näiden järjestöjen, erityisesti niiden, jotka osallistuvat syöväntorjuntaohjelmiin, erillinen rahoitus;

184. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan erikoistunutta ja räätälöityä lähestymistapaa aikuisiän harvinaisiin syöpiin ja lapsuusiän syöpiin ottaen oppia EU:n aloitteista sekä integroimaan eurooppalaiset osaamisverkostot täysin kansallisiin terveydenhuoltojärjestelmiinsä; kehottaa laatimaan tietojen keruuta koskevat yhteiset ja johdonmukaiset protokollat ja laatimaan yhteiset määritelmät, joilla selitetään kerätyt tiedot; kehottaa ottamaan harvinaisia syöpäpotilaita edustavat järjestöt mukaan eurooppalaisiin osaamisverkostoihin ja eurooppalaiseen vertailukeskukseen;

185. muistuttaa, että Yhteinen tutkimuskeskus on ottanut aktiivisen roolin syöpärekisterien toiminnan tukemisessa ja tietojen hyödyntämisessä; katsoo, että olisi vahvistettava Yhteisen tutkimuskeskuksen toimeksiantoa, rahoitusta ja poliittista tukea, jotta se voi jatkaa ja nopeuttaa koordinoitua työtä syöpärekistereiden kanssa, erityisesti potilastulosten ja todellisissa olosuhteissa saadun näytön keräämisen ja syöpäklustereiden tunnistamisen osalta sekä niiden integroimiseksi nykyisiin syöpärekistereihin;

186. suhtautuu myönteisesti yksinomaan pediatriseen tutkimukseen, mukaan lukien syöpätutkimus, keskittyvän eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin kehittämiseen, joka helpottaa pediatria perustutkimusta, prekliinistä ja kansainvälistä pediatria tutkimusta, joka tukee kliinisten tutkimusten ja lääkkeiden saatavuutta lapsille;

187. pitää myönteisenä syöpätietokeskuksen toiminnan käynnistämistä vuonna 2021 syöpään liittyvien tieteellisten ja teknisten hankkeiden välisen vaihdon ja koordinoinnin edistämiseksi EU:n tasolla; katsoo, että tietokeskukseen olisi otettava mukaan kaikki sidosryhmät (kunkin kansallisen syöväntorjuntaohjelman edustajat, potilas- ja hoitajayhdistykset, tiedeyhteisöt, asiaankuuluvat EU:n elimet ja virastot, talouden toimijoiden edustajat jne.); katsoo, että tämän tietokeskuksen perustana tulisi olla tietojen seulonta, eurooppalaisten osaamisverkostojen raportit ja syöpärekisterit; katsoo, että sen tehtävä olisi määriteltävä selkeästi ja siinä pitäisi

- a) koordinoida kaikkien kansallisten syöväntorjuntaohjelmien verkostoa;
- b) laatia eurooppalainen etenemissuunnitelma laajamittaisten ennaltaehkäisykampanjoiden ja terveyden edistämistä koskevien koulutusohjelmien käynnistämistä varten;
- c) koordinoida seulontaohjelmien, syöpärekisterien ja syöpähoitokeskusten kansallista akkreditointia ohjaavien yhteisten laatuperusteiden vahvistamista;
- d) kehittää uusimman tieteellisen näytön pohjalta kliinisen käytännön ohjeita ja laadunvarmistusjärjestelmiä, jotta voidaan parantaa kaikkien syöpätyyppien ja erityisesti harvinaisten syöpien ja lapsuusiän syöpien koko hoitoketjuja;
- e) laatia vuosikertomukset sekä luoda viitekehykset tiedonkeruun parantamiseksi seulontaohjelmista, syöpärekistereistä ja eurooppalaisista osaamisverkostoista EU:n tasolla;
- f) esitellä ennaltaehkäisy- ja diagnosoinnin vaikutuksia koskevia tutkimuksia, mukaan lukien arviot taloudellisten kustannusten pienenemisestä ennaltaehkäisyyn ja diagnosointiin tehtävien investointien lisääntymisen takia;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- g) koordinoida parhaiden käytäntöjen ja tulosten vaihtoa eurooppalaisten osaamisverkostojen ja laaja-alaisten syöpäkeskusten välillä;
- h) luoda EU:n syövän torjuntasuunnitelmaan ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaan perustuva kattava malli, jossa on potilailta ja omaishoitajilta saatavaa tietoa, jotta voidaan kartoittaa tutkimuksen painopisteitä ja mahdollisesti luoda valmiudet koordinoitun ja tehokkaan eurooppalaisen syöpätutkimushenkilöstön kehittämiseksi;
- i) helpottaa syöpiä koskevassa eurooppalaisessa pilvipalvelussa kerättyjen anonymisoitujen tietojen jakamista klinikoille ja tutkijoille sekä laitoksille, joissa kehitetään terveyspalveluja ja nykyaikaisia teknologisia ratkaisuja syöpäpotilaille;
- j) tukea terveydenhuollon ammattilaisten, potilaiden ja omaishoitajien yhteisiä koulutusohjelmia;
- k) antaa kansalaisille ja ammattilaisille ajantasaista, vahvistettua ja avointa tietoa syövän syistä ja hoidosta ja syöpää koskevasta EU:n lainsäädännöstä;
- l) seurata merkityksellisten suositusten täytäntöönpanon tasoa jäsenvaltioiden kansallisissa syövän torjuntasuunnitelmissa ja asettaa seurannan tulokset säännöllisesti saataville;
- m) ehdottaa suunnitelmassa esitetyille keskeisille tuloksille mitattavissa ja toistettavissa olevat indikaattorit;

188. muistuttaa, että tutkijoiden on tehtävä yhteistyötä parhaan mahdollisen hoidon löytämiseksi erityisesti harvinaisesta syövästä kärsiville potilaille, mutta että he kohtaavat vakavia esteitä; kehottaa siksi komissiota tarkastelemaan järjestelmällisesti tieteellisen neuvonnan mekanisminsa tai rajat ylittävää syöpätutkimusta käsittelevän erityislähettilään nimittämisen kautta kaikkia rajatylittävän syöpätutkimuksen ja -yhteistyön esteitä, sääntely mukaan luettuna, rajatylittävän syöpätutkimuksen edistämiseksi;

189. suosittelee, että luodaan ainakin yksi syöpärekisteri kutakin EU:n aluetta kohti, mukaan lukien kaukaiset ja syrjäisimmät alueet; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa syöpärekisterien moitteeton toiminta; kannattaa kansallisten syöpärekisterien valmiuksien vahvistamista, jotta voidaan kerätä standardoituja potilaan itsearviointiin perustuvia kyselyjä, kartoittaa paremmin EU:n kansalaisten elämäntapoja, myös sosioekonomisia olosuhteita, ammatillista tietoa, ympäristötekijöitä ja muita tietoja, sekä tunnistaa syövän esiintyvyyteen ja siitä selviytymiseen liittyvän eriarvoisuuden syyt; korostaa, että tietoja on ehdottomasti kerättävä yhteistyössä kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa edistämään tietolähteiden vertailtavuutta ja alueellisten ja kansallisten syöpärekisterien yhteentoimivuutta yhdenmukais-tamalla tiedonkeruun laajuuden ja laadun sekä varmistamaan näiden tietojen turvallisen saatavuuden; kehottaa antamaan kansallisille syöpärekistereille tehtäväksi analysoida sairastuvuuseroja ja antaa kansallisille syöpäneuvostoille ja Yhteiselle tutkimuskeskukselle suosituksia toimien tarpeesta; kehottaa käyttämään nykyaikaisia epidemiologian ja molekyyli-genetiikan menetelmiä syövän esiintyvyyden analysoimiseksi ja sen syiden tunnistamiseksi; kehottaa ottamaan käyttöön lasten pahanlaatuisia sairauksia koskevat erityiset syöpärekisterit kansainvälisen lapsisyöpäluokituksen mukaisesti; kehottaa parantamaan harvinaisia aikuisiän syöpiä sairastavien potilaiden pääsyä klinisiin tutkimuksiin ja erityisluvalliseen käyttöön;

190. kannattaa voimakkaasti syöpään liittyvien eriarvoisuuksien rekisterin perustamista unionin tasolla EU:n syövän torjuntasuunnitelmassa ilmoitetulla tavalla, jotta voidaan kartoittaa suuntauksia, eroavaisuuksia ja eriarvoisuutta jäsenvaltioiden välillä ja sisällä; katsoo, että tämä rekisteri auttaa tunnistamaan haasteet ja erityiset toiminta-alat investoinnin ja toimien ohjaamiseksi ja eriarvoisuuksien selvittämisen helpottamiseksi EU:n, kansallisella ja alueellisella tasolla; kehottaa asettamaan rekisterin yleisön saataville; korostaa, että rekisterissä on otettava huomioon myös sosiaalinen eriarvoisuus, joka liittyy esimerkiksi sosioekonomiseen asemaan, ammattiin ja sukupuoleen;

191. kehottaa komissiota edistämään tieteellisten tulosten julkaisemista avoimesti, jotta ne olisivat helposti kaikkien terveydenhuollon ammattilaisten ja tutkijoiden saatavilla;

192. kannattaa komission aikomusta antaa syöpäpotilaille valmiudet tarkastella ja jakaa turvallisesti sähköisiä potilaskertomuksia rajojen yli; katsoo, että komissio voisi luoda perustan eurooppalaiselle terveysdata-avaruudelle yhteistyössä Digital Health Europan kanssa keräämällä, analysoimalla ja vaihtamalla anonymisoituja terveystietoja (jotka on kerätty syöpärekistereistä, sairaaloista, tieteellisistä klinisistä tutkimuksista ja kohorttitutkimuksista) ja biologisia tietoja (jotka on saatu veri- ja kasvainnäytteistä) syöpiä koskevassa eurooppalaisessa pilvipalvelussa; korostaa, että yleisen tietosuoja-asetuksen yhdenmukainen tulkinta kaikissa jäsenvaltioissa on perusta uusille tietojen yhteiskäyttöä koskeville aloitteille, kuten eurooppalaiselle terveystietoalueelle; kannustaa käyttämään terveystietoa tutkimustarkoituksiin (data-alt-ruismi); suhtautuu myönteisesti suunniteltuun virtuaalisen Euroopan syöpäpotilaiden digitaalisen keskuksen perustamiseen

Horisontti Eurooppa -puiteohjelman syöväntorjunnan mission puitteissa standardoidun lähestymistavan soveltamisen tukemiseksi halukkaiden potilaiden osallistumisessa standardoitujen ja yhdenmukaisesti määriteltyjen terveystietojensa säilytykseen ja vaihtoon; suosittelee ottamaan potilaat mukaan kaikkiin toimiin, jotka liittyvät terveystietojen säilytykseen ja käyttöön politiikantekoa ja tutkimusta varten; suhtautuu myönteisesti eurooppalaisen syöpätietojärjestelmän suunniteltuun laajentamiseen ennen vuotta 2022;

193. kehottaa parantamaan terveydenhuollon ammattilaisten koulutuksen standardeja; kannustaa toteuttamaan terveydenhuollon ammattilaisten yhteisiä ja monialaisia koulutusohjelmia tiiviissä yhteistyössä eurooppalaisten tieteellisten yhdistysten kanssa; suhtautuu myönteisesti erikoisalojen välisen syöpäkoulutusohjelman käynnistämiseen hoidon ja hoitoketjun kaikissa vaiheissa, mukaan lukien diagnosointi, hoito, komplikaatiot ja rinnakkaisairaudet, selviytyminen ja saattohoito;

III. EU:n syöväntorjuntasuunnitelman rahoitus

194. korostaa, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmaa ei pitäisi nähdä vain poliittisena sitoumuksena muutoksen edistämiseen vaan konkreettisina ja kunnianhimoisina aloitteina, joilla tuetaan, koordinoidaan ja täydennetään jäsenvaltioiden ponnisteluja vähentää syövästä aiheutuvaa kärsimystä; kannustaa komissiota optimoimaan suunnitelmassa esitettyjen aloitteiden johdonmukaisen täytäntöönpanon ja antamaan jäsenvaltioille selkeät ohjeet konkreettisista toimista, joilla puututaan syöpädiagnoosin ja -hoidon epätasa-arvoiseen saatavuuteen, sekä myöntämään riittävästi rahoitusta erityisesti epätasa-arvoisen saatavuuden parantamiseksi; korostaa kuitenkin jäsenvaltioiden eräviä valmiuksia ottaa vastaan tähän asti terveydenhuolto-ohjelmiin osoitettuja varoja; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeistusta ja selkeän yleiskuvan varatuista EU:n resursseista, erityisesti määritellyistä keinoista, joilla EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa esitetyt toimet kytketään siinä yksilöityihin EU:n rahoitusmekanismeihin, sekä mahdollisista synergioista ja täydentävyyksistä EU4Health-ohjelman ja muiden, kuten Digitaalinen Eurooppa, Horisontti Eurooppa, NextGenerationEU/ elpymis- ja palautumistukiväline, sekä rakenne- ja koheesiorahastojen välillä, jotta voidaan parantaa laadukkaiden diagnoosien ja hoidon tasapuolista saatavuutta, varmistaa riittävät investoinnit syövän ehkäisyyn ja innovointiin ja parantaa terveydenhuoltojärjestelmien selviytymiskykyä; korostaa koheesiorahastojen merkitystä terveydenhuollon yhtäläisten mahdollisuuksien saavuttamisessa erityisesti EU:n vähemmän kehittyneissä osissa, maaseutualueet mukaan luettuina, kun ne investoivat terveydenhuollon infrastruktuuriin ja työvoimaan;

195. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelman ja niiden omien kansallisten syöväntorjuntasuunnitelmien asianmukaiseen täytäntöönpanoon on kohdistettu riittävästi varoja; katsoo, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmasta enintään 30 prosenttia olisi osoitettava kansallisten syöväntorjuntasuunnitelmien täytäntöönpanoon;

196. pitää myönteisenä 4 miljardin euron rahoitussuunnitelmaa ja panee merkille, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmassa esitetyt rahoituslähteet täydentävät toisiaan; toteaa, että ehdotetut määrärahat olisi nähtävä ensimmäisenä askeleena kohti kaikkien suunnitelman mukaisten toimien toteuttamista; muistuttaa, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelma saa rahoitusta eri lähteistä, kuten EU4Health-ohjelmasta, Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta ja Digitaalinen Eurooppa -ohjelmasta, koheesiopolitiikan rahastoista sekä elpymis- ja palautumistukivälineestä; korostaa, että syöväntorjunta on sisällytettävä kaikkiin rahoituslähteisiin yhtenäisellä ja avoimella tavalla; painottaa erityisesti, että on tärkeää parantaa syöpätutkimusta, innovointia ja ennaltaehkäisyä sekä osoittaa niitä varten enemmän rahoitusta; korostaa, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelmaa varten ehdotettuja määrärahoja on tarkistettava säännöllisesti, jotta niitä voidaan mahdollisuuksien mukaan lisätä; korostaa, että jäsenvaltioiden on otettava nämä varat käyttöön, jotta ne vastaisivat kunkin maan kartoittamia tarpeita ja palvelevat yleistä etua ja julkisia terveyspalveluja;

o

o o

197. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan alueiden komitealle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamentille sekä Maailman terveysjärjestölle.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0039

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpano – vuosikertomus 2021

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosikertomus 2021 (2021/2182(INI))

(2022/C 342/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 21 ja 36 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n peruskirjan, YK:n merioikeusyleissopimuksen, 1. elokuuta 1975 hyväksytyn Helsingin päätöslauselman ja siihen liittyvät myöhemmät asiakirjat sekä 19.–21. marraskuuta 1990 allekirjoitetun uutta Eurooppaa koskevan Pariisin peruskirjan,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 16. kesäkuuta 2021 julkaiseman yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevan selvityksen – EU:n prioriteetit vuonna 2021 (HR(2021)0094),
 - ottaa huomioon 31. lokakuuta 2000 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325(2000) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
 - ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa suosituksen EU:n ja Venäjän välisten poliittisten suhteiden suunnasta ⁽¹⁾ ja 16. joulukuuta 2021 antamansa päätöslauselman tilanteesta Ukrainan rajalla ja Venäjän miehittämällä Ukrainan alueilla ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2016 ja 8. heinäkuuta 2018 annetut EU:n ja Naton yhteistyötä koskevat yhteiset julistukset,
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Hongkongin tilanteesta, mukaan lukien päätöslauselmansa 8. heinäkuuta 2021 Hongkongista ja erityisesti Apple Daily:n tapauksesta ⁽³⁾ ja 19. kesäkuuta 2020 Kiinan kansantasavallan hyväksymästä Hongkongin turvallisuuslaista ja EU:n tarpeesta puolustaa Hongkongin laajaa autonomiaa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0354/2021),
- A. toteaa, että parlamentin velvollisuutena ja vastuulla on harjoittaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan demokraattista valvontaa, ja katsoo, että sen olisi saatava käyttöönsä tarvittavat tiedot avoimesti ja oikea-aikaisesti ja sillä olisi oltava käytettävissään tehokkaat keinot voidakseen suorittaa tämän tehtävän täysimääräisesti ja tehokkaasti;
- B. ottaa huomioon, että viimeaikainen kansainvälinen kehitys ja moniulotteiset haasteet sekä nopeasti muuttuva geopoliittinen ympäristö ovat kiihdyttäneet unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan keskeisiin näkökohtiin vaikuttavia nykyisiä suuntauksia, paljastaneet EU:n haavoittuvuuden ulkoisille tapahtumille ja paineille ja korostaneet, että tarvitaan vahvempaa, kunnianhimoisempaa, uskottavampaa, strategisempaa ja yhtenäisempää EU:n toimintaa maailmanlaajuisesti, sekä tuoneet korostetusti esiin sen, että EU:n on voitava itsenäisesti asettaa omat strategiset tavoitteensa ja kehittää valmiudet niiden saavuttamiseksi;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0383.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0515.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0356.

⁽⁴⁾ EUVL C 362, 8.9.2021, s. 71.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- C. ottaa huomioon, että näistä kehityskuluista ja haasteista voidaan mainita esimerkiksi Kiinan Wuhanista alkunsa saanut ennennäkemätön covid-19-pandemia ja sen seuraukset, Yhdysvaltojen muuttuva rooli maailmannäyttämöllä, Venäjän toimet Euroopan turvallisuusrakenteiden hajottamiseksi ja jatkuvat hyökkäykset Ukrainaaan sekä Georgiaan ja Ukrainaaan kuuluvien alueiden miehitys, EU:n jäsenvaltioita vastaan tehdyt hybridihyökkäykset, kuten muuttajien välineellistäminen, joilla pyritään kyseenalaistamaan demokraattiset perustamme, kansainvälisen oikeuden jatkuva rikkominen Valko-Venäjällä, Kiinan kommunistisen puolueen ja muiden autoritaaristen ja totalitaaristen hallintojen kasvava ylmielisyys, Afganistanin valtiollisten rakenteiden nopea romahtaminen ja talibanien valtaannousu, jännitteet indopasifisella alueella, erityisesti Etelä-Kiinan ja Itä-Kiinan merillä sekä Taiwaninsalmessa, joukkotuhousteiden leviäminen, asesulkusopimusten kyseenalaistaminen, ilmastonmuutos, talousrikokset, pakkomuuttoa aiheuttaneiden paikallisten konfliktien paheneminen, kilpailu luonnonvaroista, energia- ja vesipula, valtioiden romahtaminen, terrorismi, kansainvälinen järjestäytynyt rikollisuus, kyberhyökkäykset ja disinformaatiokampanjat;
- D. ottaa huomioon, että nykyiset suuntaukset ovat seurausta siitä, että globaalissa vallan tasapainossa on siirrytty kohti kovan geopoliittisen kilpailun leimaamaa moninapaista maailmaa, mikä vaikeuttaa globaalihallintaa ja kansainvälisten julkishyödykkeiden tarjontaa aikana, jolloin niitä tarvittaisiin yhä enemmän;
- E. ottaa huomioon, että maailma on siirtynyt uuteen ”rauhan vastaiseen aikakauteen”, jota leimaa geopoliittisen epävarmuuden lisääntyminen ja alueellisten konfliktien ja valtakilpailun lisääntyminen, millä on merkittäviä vaikutuksia EU:n turvallisuuteen;
- F. toteaa, että Venäjän asevoimien keskittäminen Ukrainan vastaiselle rajalle ja sen laittomasti miehittämille alueille sekä Valko-Venäjälle ja Kaliningradin alueelle ovat uskottava ja vakava uhka Ukrainan ja Euroopan turvallisuudelle; katsoo, että Venäjän federaation mahdollisesti toteuttamien uusien sotilaallisten toimien ja hybridihyökkäysten olisi johdettava ankarien talous- ja rahoituspakotteiden hyväksymiseen tiiviissä yhteistyössä Yhdysvaltojen, Naton ja muiden kumppanien kanssa;
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen haitalliset vaikutukset EU:n turvallisuuteen ovat käymässä yhä selvemmiksi;
- H. ottaa huomioon, että yli puolet maailman väestönkasvusta vuoteen 2050 mennessä tapahtuu todennäköisesti Afrikassa ja että Afrikan osuuden maapallon väkiluvun 2,4 miljardin kasvusta ennustetaan olevan 1,3 miljardia; toteaa, että tämän kasvun keskittyminen joihinkin kaikkein köyhimpiin maihin johtaa yhdessä ilmastonmuutoksen vaikutusten kanssa erinäisiin uusiin haasteisiin, joilla on erittäin ongelmallisia vaikutuksia sekä kyseisiin maihin että EU:hun, jollei niihin puututa välittömästi; ottaa huomioon, että kauppaa ja kehitystä koskevassa YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin raportissa 2019⁽⁵⁾ todetaan, että YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelman 2030 sitoumusten saavuttamiseksi tarvitaan lisärahaa 2,5 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuodessa;
- I. katsoo, että EU:n on johtoasemansa edistämiseksi ja monenvälisyyden elvyttämiseksi ja uudistamiseksi toimittava globaalilla näyttämöllä yhdellä yhtenäisellä äänellä, joka perustuu yhteiseen strategiseen kulttuuriin, jota ohjaavat sen demokraattiset arvot, oikeusvaltio, sosiaalinen oikeudenmukaisuus, perusoikeudet, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo, vapauden tukeminen globaalisti ja sen visio kestävästä ja osallistavasta tulevaisuudesta;
- J. ottaa huomioon, että laaja enemmistö unionin kansalaisista ja suurin osa Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin digitaalisella alustalla saaduista kommentteista kannattaa EU:n vahvempaa roolia ja yhteistä eurooppalaista lähestymistapaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevissa asioissa ja haluaa EU:lta yhtenäisempää ja tehokkaampaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa;
1. korostaa, että voidakseen kehittää strategisen tavoitteensa mukaisesti maailmanlaajuisia johtoasemaansa EU:n olisi muokattava yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa seuraavien kuuden toimen pohjalta:
- sellaisen sääntöihin perustuvan kansainvälisen järjestyksen puolustaminen, joka perustuu YK:n peruskirjassa, Helsingin päätöksiäkirjassa ja uutta Eurooppaa koskevassa Pariisin peruskirjassa vahvistettuihin periaatteisiin ja sitoumuksiin,

(5) YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssi, *Trade and Development Report 2019 – Financing a Global Green Deal*, 2019.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- johtoaseman ottaminen maailmanlaajuisia painopisteitä koskevien monenvälisen kumppanuuksien, erityisesti sen YK-kumppanuuden, vahvistamisessa sekä ihmisoikeuksien suojelemisessa ja edistämisessä maailmanlaajuisesti,
- EU:n näkyvyyden lisääminen ja päätöksenteon parantaminen sekä EU:n kovan ja pehmeän vallan välineiden täysimittainen ja tehokkaampi hyödyntäminen muun muassa ottamalla unionin ulkopoliittikkaa koskevassa päätöksenteossa käyttöön määränemmistöpäätökset,
- Euroopan riippumattomuuden saavuttaminen siten, että kytketään EU:n ulkoiset ja sisäiset toimet johdonmukaisesti toisiinsa ja yhdistetään toisiinsa kyky toimia tarvittaessa itsenäisesti ja valmius pyrkiä strategiseen solidaarisuuteen samanmielisten kumppaneiden kanssa,
- alueellisten strategioiden laatiminen jatkossakin, mukaan lukien diplomaattista ja taloudellista osallistumista sekä turvallisuusyhteistyötä koskevat strategiat,
- demokraattisen valvonnan, vastuuvollisuuden sekä unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan parlamentaarisen ulottuvuuden vahvistaminen;

Johtoaseman ottaminen maailmanlaajuisia painopisteitä koskevien monenvälisen kumppanuuksien, erityisesti sen YK-kumppanuuden, vahvistamisessa sekä ihmisoikeuksien suojelemisessa ja edistämisessä maailmanlaajuisesti

2. panee tyytyväisenä merkille unionin kasvavan kunnianhimon ja aloitteet johtoaseman ottamiseksi tärkeimpiä painopisteitä koskevien globaalien kumppanuuksien edistämiseksi ja sääntöihin ja arvoihin perustuvan monenvälisen järjestyksen vahvistamisessa keskeisten instituutioiden ja järjestöjen uudistamisen avulla niiden tehokkuuden parantamiseksi ja niiden kestävyyden lisäämiseksi ja hyödyntämällä paremmin olemassa olevia globaalihallinnan mekanismeja ja instituutioita; toteaa, että näiden aloitteiden myötä kansainvälisen oikeuden ohjaama kansainvälinen yhteisö pystyy vastaamaan tehokkaasti maailmanlaajuisiin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, pandemioihin, energiakriisiin tai terrori-iskujen uhkaan, ja torjumaan vihamielisten autoritaaristen toimijoiden vaikutusvaltaa; palauttaa mieliin, että EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikalla on varmistettava YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden 2030 täytäntöönpano;

3. korostaa, että EU:n ja YK:n välille on kehitettävä aidosti strateginen kumppanuus ilmastotoimien ja ihmisoikeuksien sekä kriisinhallinnan aloilla; kehottaa jäsenvaltioita ja hallituksia kaikkialla maailmassa antamaan YK:n elimille enemmän toimivaltaa, resursseja ja toimintavalmiuksia; pitää valittavana, että Kiina ja Venäjä estävät YK:n turvallisuusneuvostoa tuomitsemasta sortohallintoja teoistaan ja vaikeuttavat yhtenäisen kansainvälisen vastauksen antamista eri kriiseihin ja estävät G7-ryhmän päätösten täytäntöönpanon YK:n tasolla; toistaa tukevansa voimakkaasti Kansainvälistä rikostuomioistuinta (ICC) ja kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita myöntämään riittävästi taloudellista tukea, jotta ICC voi hoitaa tehtävänsä;

4. korostaa, että EU:n on puolustettava ja edistettävä demokratiaa maailmanlaajuisesti näyttämällä esimerkkiä, muun muassa varmistamalla demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden tiukka noudattaminen kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa EU:ta edistämään demokraattisten valtioiden liittoumaa kaikkialla maailmassa; korostaa tarvetta resurssien yhdistämiseen, parhaiden käytänteiden jakamiseen, yhteisten toimien koordinointiin ja yhteisten strategioiden laatimiseen autoritaaristen valtioiden ja niiden sijaistoimijoiden sekä demokraattisten yhteiskuntien demokratiavastaisten toimijoiden pahantahtoisen sekaantumisen ja disinformaation torjumiseksi; katsoo, että onnistuakseen tässä EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi edistettävä – esimerkiksi tekemällä tiivistä yhteistyötä Naton kanssa – kaikki hallinnonalat ja koko yhteiskunnan kattavaa lähestymistapaa kyberuhkien torjuntaan yhdistettynä kunnianhimoiseen demokratian tukiohjelmaan keskittyen sananvapauden ja tiedotusvälineiden riippumattomuuden vaalimiseen ja edistämiseen; ilmaisee tältä osin täyden tukensa Yhdysvaltojen isännöimille demokraatihuippukokouksille, joissa keskitytään konkreettisiin toimiin, joilla puolustetaan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, estetään demokratian heikkenemistä ja torjutaan korruptiota;

5. kehottaa EU:ta kehittämään välineistöään ulkomaisen puuttumisen, propagandan ja vaikutusoperaatioiden torjumiseksi, myös kehittämään uusia välineitä, joiden avulla voidaan periä maksuja tekijöiltä, ja vahvistamaan asiaankuuluvia rakenteita, erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) strategisia viestintäerityistyöryhmiä; suhtautuu myönteisesti disinformaatiota koskevien käytännesääntöjen meneillään olevaan tarkistukseen; korostaa, että EU:n on parannettava toimiansa näkyvyyttä tiedottamalla ulkoisista toimistaan paremmin ja strategisemmin sekä omille kansalaisilleen että unionin ulkopuolella;

Torstai 17. helmikuuta 2022

6. on syvästi huolissaan jatkuvasta demokratian heikkenemisestä ja ihmisoikeuksien taantumisesta yhä useammissa EU:n ulkopuolisissa maissa; muistuttaa, että EU:n on tärkeä tukea maailman vaaliprosesseja jatkuvasti muun muassa lähettämällä vaalitarkkailuvaltuuskuntia, ja muistuttaa parlamentin keskeisestä roolista tässä asiassa; korostaa, että on tärkeää varmistaa mahdollisimman korkeatasoinen suojelu kansallisille vaalitarkkailijoille; kehottaa EU:ta lujittamaan edelleen kansainvälistä yhteistyötä vaalitarkkailun alalla yhdessä kaikkien asianomaisten kumppaneiden, kuten Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj), Euroopan neuvoston sekä kansainvälisen vaalitarkkailun periaatejulistuksen ja kansainvälisten vaalitarkkailijoiden toimintasääntöjen hyväksyneiden järjestöjen, kanssa;
7. kannustaa EU:ta kehittämään edelleen johtavaa asemaansa vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien suojelemisessa ja edistämisessä monenvälisillä foorumeilla ja erityisesti YK:ssa; katsoo, että EU:n olisi varmistettava EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitski-laki) avoin ja tehokas käyttö, mukaan lukien laajentamalla sen soveltamisalaa korruptioon liittyviin rikoksiin; palauttaa mieleen, että EU:n olisi valvottava paremmin tekemiensä kansainvälisten sopimusten ihmisoikeusmääräysten täytäntöönpanoa; muistuttaa EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän poliittisesta luonteesta, sillä se on osa yhdenmukaista ja kattavaa poliittista lähestymistapaa;
8. korostaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen ja EU:n sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kolmannen toimintasuunnitelman (GAP III) täysimääräistä täytäntöönpanoa ja järjestelmällistä sisällyttämistä kaikkiin EU:n ulkoisiin toimiin kaikilla osallistumisen tasoilla ja kaikissa asiaankuuluvissa toimissa ja käsitteissä myös GAP III:n elinkaaren jälkeen; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan johtoaseman naisista, rauhasta ja turvallisuudesta annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) täytäntöönpanossa; vaatii EUH:ta parantamaan henkilöstönsä maantieteellistä tasapainoa, jotta se koostuisi asianmukaisesti kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisista ja heijastaisi koko jäsenvaltioiden kirjoa virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen⁽⁶⁾ 27 artiklan mukaisesti;
9. kehottaa panemaan vuonna 2020 hyväksytyyn EU:n rauhanvälitystä koskevan toimintaperiaatteen tehokkaasti täytäntöön, jotta vahvistetaan EU:n asemaa vaikuttavana maailmanlaajuisena toimijana, joka investoi konfliktien ehkäisyyn ja sovitteluun, ja johtavana toimijana rauhan edistämisessä ja täytäntöönpanossa kansainvälisellä tasolla; muistuttaa EU:n suhteellisesta edusta konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa yksittäisiin jäsenvaltioihin nähden; korostaa keskeistä roolia, joka parlamentilla on tällä alalla parlamentaarisen diplomatian kautta; tunnustaa nuorisojärjestöjen roolin rauhanomaisten yhteiskuntien rakentamisessa sekä rauhan, suvaitsevaisuuden, kulttuurien välisen ja uskontojen välisen vuoropuhelun kulttuurin edistämisessä;
10. kehottaa jälleen tukemaan enemmän EU:n meriturvallisuusstrategiaa, sillä merenkulun vapauden säilyttäminen on kasvava haaste sekä maailmanlaajuisesti että naapurustossa; korostaa, että merenkulun vapautta olisi aina kunnioitettava; kehottaa EU:ta kiinnittämään enemmän huomiota merenkulun vapauden varmistamiseen ja toimenpiteisiin, joissa keskitytään aseellisten konfliktien ja sotilaallisten välikohtausten rauhoittamiseen ja ehkäisemiseen merellä;
11. kehottaa laatimaan yhdessä keskeisten kumppaneiden kanssa kunnianhimoisen EU:n toimintaohjelman uskonnon- ja vakaumuksen vapauden tukemiseksi unionin ulkopuolella ja vakaumuksen tai uskonnon takia tapahtuvan vainon ongelman käsittelemiseksi; toteaa, että uskonnon- ja vakaumuksen vapauden tukeminen auttaa osaltaan edistämään kestäväää rauhaa ja vastaamaan moniin EU:n ja sen kumppanimaiden kohtaamiin haasteisiin; kehottaa komissiota nimeämään mahdollisimman pikaisesti uuden uskonnon- ja vakaumuksen vapautta edistävän EU:n erityislähettilään;
12. panee tyytyväisenä merkille EU:n toimet maailmanlaajuisena edelläkävijänä ilmastonmuutoksen torjunnassa ja kehottaa komissiota ja EUH:ta ehdottamaan uusia aloitteita, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kansainvälistämistä sekä aloitteita ilmastoon liittyviin turvallisuusriskeihin vastaamiseksi, ja puuttumaan ilmastonmuutoksen vaikutuksiin paikallisella tasolla, erityisesti haavoittuvassa asemassa olevissa väestöryhmissä ja niissä yhteisöissä, joihin kohdistuu voimakkaita vaikutuksia; katsoo, että EU:n olisi tuettava kunnianhimoisia tavoitteita hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi unionin ulkopuolisissa maissa, ja korostaa, että ilmastodiplomatian on oltava keskeisessä asemassa; odottaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanolla on myös merkittäviä geopolittisia vaikutuksia ja että se vaikuttaa EU:n suhteisiin joidenkin sen kumppaneiden kanssa, kuten EU:n riippuvuuteen Venäjän fossiilisten polttoainoiden toimituksista;
13. suhtautuu myönteisesti EU:n lähestymistapaan ja maailmanlaajuisen johtoasemaan covid-19-rokotteiden toimittamisessa ja pandemian sosiaalisiin ja taloudellisiin seurauksiin puuttumisessa COVAX-mekanismiin ja Team European maailmanlaajuisen elvytyspaketin avulla; kehottaa EU:ta esittämään vankan maailmanlaajuisen terveysstrategian, johon sisältyy muun muassa maailmanlaajuisia ja unionin toimia parempien maailmanlaajuisen valmiuksien varmistamiseksi tulevia kriisejä varten ja kriisien tehokkaaksi torjumiseksi sekä maksuttoman, oikeudenmukaisen, kohtuuhintaisen ja tasapuolisen maailmanlaajuisen rokotesaataavuuden varmistamiseksi; toteaa jälleen, että EU:n on vahvistettava terveyden-

⁽⁶⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

huoltoon liittyvää riippumattomuuttaan ja monipuolistettava toimitusketjujaan niin, että päästään eroon turvautumisesta autoritaarisiin ja totalitaarisin järjestelmiin; suhtautuu myönteisesti EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen kumppanuuteen maailmanlaajuisen covid-19-rokotuskampanjan osalta;

14. toteaa, että teknologia, yhteydet ja tietovirrat ovat EU:n ulkosuhteiden ja kumppanuussopimusten tärkeitä ulottuvuuksia ja niillä on merkittäviä geopolitiittisiä vaikutuksia; kehottaa EU:ta kehittämään globaaleja kumppanuuksia oikeudenmukaisten, avointen ja arvoihin perustuvien normien ja standardien asettamiseksi teknologioiden sääntöihin perustuvalla, eettisellä ja ihmiskeskeisellä käytöllä yksittäisten käyttäjien yksityisyyttä kunnioittaen, erityisesti tekoälyn ja internetin hallinnon osalta, asettamalla kyberdiplomatia ulkoisten toimijensa ytimeen; korostaa, että EU:n on varmistettava demokratioiden välinen yhteistyö ja koordinointi tältä osin sekä varmistettava kansainvälisen ja humanitaarisen oikeuden noudattaminen konflikteihin puuttuessa; korostaa, että uusi digitaalitekhnologia voi olla erityinen uhka ihmisoikeuksien puolustajille, toimittajille ja muille, sillä se valvoo, rajoittaa ja heikentää heidän toimintaansa, kuten Pegasus-paljastukset ovat hiljattain osoittaneet; kehottaa EU:ta tekemään aloitteen, jolla edistetään sortotarkoituksessa käytettävän vakoiluohjelmateknologian viennin keskeyttämistä ja vankan sääntelykehiksen hyväksymistä tällä alalla; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan, että eurooppalaisen valvontateknologian ja teknisen tuen viennin yhteydessä noudatetaan ihmisoikeuksia koskevaa huolellisuusvelvoitetta ja asianmukaista valvontaa kaksikäyttöasetuksen⁽⁷⁾ mukaisesti; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä unionin ulkopuolisten maiden hallitusten kanssa kyberturvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevan sortavan lainsäädännön käytäntöjen ja lainsäädännön lopettamiseksi; korostaa, että EU:n on säilytettävä yksilön oikeudet; korostaa siksi, että sosiaalisen pisteytyksen järjestelmät eivät ole EU:n perusarvojen mukaisia; painottaa, että tällaisia valvontapolitiikkoja ja -välineitä ei pitäisi missään olosuhteissa ottaa käyttöön eikä käyttää EU:ssa; korostaa tämän vuoksi, että EU:n on pyrittävä rajoittamaan ja torjumaan digitaalisten sortotoimien ylikansallista ulottuvuutta; toteaa, että puolustusteknologian ja aseiden vienti kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan;

15. muistuttaa, että EU:n olisi laadittava ja pantava täytäntöön maailmanlaajuisia yhteyksiä koskeva strategia, jolla laajennettaisiin nykyistä Euroopan ja Aasian yhteyksiä koskevaa EU:n strategiaa ja joka toimisi strategisena vastauksena sen vaikutusvallan lujittamiselle monilla maailman alueilla, kuten Latinalaisessa Amerikassa, Afrikassa ja Aasiassa; pitää siksi myönteisenä komission 1. joulukuuta 2021 esittämää kunnianhimoista ja monitahoista ”Global Gateway” -strategiaa, jolla pyritään investoimaan muun muassa digitaalisiin verkkoihin ja laadukkaaseen infrastruktuuriin kumppaneiden kanssa eri puolilla maailmaa oikeudenmukaisella ja kestäväällä tavalla ja jossa luvataan vahvempia kumppanuuksia luomatta riippuvuutta; korostaa, että komission olisi asetettava unionin ulkopuolisten maiden kanssa toteutettavien yhteyksiä koskevien hankkeiden edellytykseksi se, että on noudatettava tiukasti sosiaalisia ja työntekijöiden oikeuksia, avoimuutta, ihmisoikeuksia, huolellisuusvelvoiteperiaatteita, yhteentoimivuutta, hyvää hallintotapaa ja demokraattisia normeja, sekä se, että teknologiaa on käytettävä eettisesti sekä kotimaassa että ulkomailla; toteaa tässä yhteydessä, että komission olisi laadittava strategia, jolla parannetaan sen kumppaneiden mahdollisuuksia käyttää luotettavaa ja turvallista teknologiaa; korostaa, että yhteyksiin tehtävillä investoinneilla on tuettava talouden kestävyttä ja talouden hiilestä irtautumista Pariisin ilmastopöytäkirjan mukaisesti; pyytää lisätoimia EU:n yhteyksiä koskevien kumppanuuksien täytäntöönpanemiseksi ja kannustaa komissiota kehittämään näitä yhteyksiä koskevia hankkeita yhdessä ja yhteistyössä samanmielisten kumppaneiden kanssa; suhtautuu myönteisesti yhteyksiä koskevan kumppanuuden luomiseen Afrikan unionin kanssa seuraavassa AU–EU-huippukokouksessa;

16. panee tyytyväisenä merkille G7-maiden maailmanlaajuisen ”Build Back Better World” -aloitteen ja kehottaa EU:ta osallistumaan aktiivisesti sen kehittämiseen edelleen, esimerkiksi kartoittamalla kytköksiä ”Global Gateway” -aloitteeseen, jotta ne voisivat vahvistaa toisiaan;

EU:n näkyvyyden lisääminen ja päätöksenteon parantaminen sekä EU:n kovan ja pehmeän vallan välineiden täysimittainen ja tehokkaampi hyödyntäminen muun muassa ottamalla unionin ulkopoliittikkaa koskevassa päätöksenteossa käyttöön määränemmistöpäätökset

17. muistuttaa, että EU tarvitsee ennen kaikkea yhtenäisyyttä ja jäsenvaltioidensa vahvempaa ja aitoa poliittista tahtoa sopia yhdessä EU:n yhteisen ulkopoliittikan tavoitteista ja EU:n turvallisuus- ja puolustusyhteistyöstä sekä edistää niitä, minkä tavoitteena on panna täytäntöön Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan tavoitteet, arvot, periaatteet ja normit; korostaa tarvetta perustaa turvallisuus- ja puolustusunioni, joka toimii lähtökohtana yhteisen eurooppalaisen puolustuspolitiikan täytäntöönpanolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/821, annettu 20. toukokuuta 2021, kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan unionin valvontajärjestelmän perustamisesta (EUVL L 206, 11.6.2021, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

18. korostaa, että EU:n ulkopolitiikka tarvitsee omat välineet ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä turvallisuuden ja puolustuksen alalla; muistuttaa, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö kirjattiin Lissabonin sopimukseen, mutta se perustettiin vasta vuonna 2017; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja neuvostoa hyödyntämään rohkeasti mahdollisimman tehokkaasti kaikkia perussopimusten mahdollistamia ulkopolitiikan välineitä;

19. korostaa, että EU:n on vahvistettava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kykyään toimia tehokkaasti, oikea-aikaisesti, ennakoivasti ja itsenäisesti ja muotoiltava EU:n vastaus nykyisiin ja tuleviin haasteisiin; korostaa, että EU:n on kiireesti perustettava mekanismi, jolla jäsenvaltiot ja EU vaihtavat automaattisesti tietoja ja tiedustelutietoja EU:n ulkopuolella tapahtuvista ulko- ja turvallisuusasioista, myös terrorismista, joka uhkaa edelleen eurooppalaisia arvoja ja turvallisuutta ja edellyttää moniulotteista lähestymistapaa; pitää myönteisenä nykyistä strategisen kompassin prosessia, joka toimii lähtökohdana edistymiselle kohti Euroopan turvallisuus- ja puolustusunionia ja EU:n strategiselle riippumattomuudelle turvallisuudessa ja puolustuksessa sekä sellaisen yhteisen eurooppalaisen strategisen turvallisuus- ja puolustuskulttuurin syntymiselle, jota ohjaavat yhteiset arvomme ja tavoitteemme ja yhteinen ymmärrys uhkista sekä se, että kunnioitetaan jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikkoja; odottaa, että strateginen kompassi auttaa muokkaamaan yhteistä näkemystä EU:n turvallisuudesta ja puolustuksesta strategisen riippumattomuuden saavuttamiseksi; korostaa, että tulokset olisi otettava huomioon EU:n vuoden 2016 globalistategian uudistetussa versiossa, jossa otetaan huomioon keskeiset uhat, haasteet ja mahdollisuudet ja joka tarjoaa mahdollisuuksia EU:n aktiivisemmalle maailmanlaajuiselle roolille; korostaa lisäksi, että näiden havaintojen olisi muodostettava perusta muiden asiakirjojen, kuten vuonna 2018 hyväksytyyn voimavarojen kehittämissuunnitelman, tarkistamiselle;

20. korostaa ihmisoikeuksien merkitystä erottamattomana osana ulkoasioita koskevaa EU:n välineistöä ja tähdentää sen täydentävyyttä; kannustaa lisäksi EU:ta koordinoimaan yhteistyötä kumppanimaiden kanssa ihmisoikeuksien puolustamiseksi ja seuraamusten soveltamiseksi niiden vaikuttavuuden lisäämiseksi; palauttaa mieliin, että rajoittavien toimenpiteiden johdonmukainen ja yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on EU:n ulkopolitiikan uskottavuuden ja tehokkuuden edellytys; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana sekä neuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa EU:n ulkoisen toimintapolitiikan yhtenäisyydestä, johdonmukaisuudesta ja tehokkuudesta vastaavina tahoina varmistamaan, että EU:n hyväksymien rajoittavien toimenpiteiden noudattamatta jättämisestä seuraavat kansalliset vastatoimet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta varmistamaan niiden EU:n rajoittavien toimenpiteiden tehokkuuden ja täysimääräisen noudattamisen, jotka on määrätty Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen ja Krimin laittoman liittäminen johdosta; vaatii, että EU jatkaa tiivistä koordinoitua ja yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa pakotteiden käytön alalla ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi välttämällä samanaikaisesti mahdollisia ei-toivottuja seurauksia molempien eduille;

21. korostaa lisäksi, että strategisella kompassilla olisi neuvoston hyväksyttyä sen oltava merkittävä lisäarvo EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kannalta, ja sen olisi vahvistettava entisestään jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta; pitää myönteisenä, että strateginen kompassi perustuu EU:n ja sen jäsenvaltioiden kohtaamista uhkista ja haasteista tehtyyn yhteiseen analyysiin, siinä yksilöidään nykyiset ja tulevat puutteet valmiuksissa, sekä institutionaalisissa valmiuksissa että varoissa, ja esitetään selkeä toimintasuunnitelma näiden puutteiden korjaamiseksi; toteaa jälleen aikovansa olla mukana tässä prosessissa erityisesti käyttämällä oikeuttaan harjoittaa valvontaa ja ottamalla käyttöön säännöllistä uudelleenarviointia koskevan menettelyn; odottaa strategisen kompassin lopullisen luonnoksen ja Naton strategisen toimintaperiaatteen olevan keskenään johdonmukaisia, jotta voidaan varmistaa tehokkaampi yhteistyö ja taakanjako ja määrittää tapoja EU:n ja Naton yhteistyön vahvistamiseksi; muistuttaa yhteistä joukkovalikoimaa koskevasta periaatteesta; kehottaa jäsenvaltioita saavuttamaan strategisen kompassin valmistuttua yhteisen strategisen toimintatavan ja kunnianhimoisen yhteisen yhteisymmärryksen SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdasta ja SEUT-sopimuksen 222 artiklasta sekä niiden suhteesta Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklaan; odottaa, että strateginen kompassi voi tarjota kumppanuusmaille, myös itäisen kumppanuuden maille, enemmän mahdollisuuksia, jotka liittyvät häiriönsietokyvyn parantamiseen nykyaikaisia turvallisuusuhkia ja -haasteita vastaan; katsoo, että Venäjän nykyinen aggressiivinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka olisi määriteltävä tässä asiakirjassa merkittäväksi turvallisuusuhkaksi Euroopan mantereelle;

22. muistuttaa, että perussopimukset tarjoavat mahdollisuuden kehittää YUTP:n päätöksentekomenettelyjä; palauttaa mieliin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklan 2 kohdan, jonka mukaan neuvosto voi tehdä YUTP-asioissa tiettyjä päätöksiä määränemmistöllä, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklan 3 kohtaan sisältyvän siirtymäausekkeen, joka mahdollistaa sen, että voidaan asteittain siirtyä määränemmistöpäätöksiin niissä YUTP:n alan päätöksissä, joilla ei ole sotilaallista tai puolustukseen liittyvää merkitystä mutta jotka parantavat EU:n yhteisvastuuta ja keskinäistä avunantoa kriisiaikoina; korostaa, että yksimielisyysvaatimus heikentää EU:n toimintakykyä, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita käyttämään määränemmistöpäätöksiä YUTP:n päätöksenteossa; toistaa erityisesti kehotuksensa määräe-

Torstai 17. helmikuuta 2022

nemmistöpäätöksiin siirtymisestä annettaessa lausuntoja kansainvälisistä ihmisoikeuskysymyksistä ja tehtäessä ihmisoikeuksiin liittyviä päätöksiä, päätettäessä pakotteiden käyttönotosta EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän mukaisesti sekä tehtäessä päätöksiä kaikkien yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alan siviilioperaatioiden hyväksymisestä; korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 ja 44 artiklan soveltaminen voisi parantaa EU:n joustavuutta ja toimintavalmiuksia monenlaisissa ulkopoliittisissa kysymyksissä;

23. kehottaa vahvistamaan EU:n ja Naton välisiä neuvotteluja poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa ja Pohjois-Atlantin neuvostossa;

24. toistaa kehotuksensa uusien yhteistyömuotojen, kuten Euroopan turvallisuusneuvoston, luomisesta konflikteja ja kriisejä koskevan yhdenmisen lähestymistavan kehittämiseksi; korostaa, että tämän yhteistyömuodon kokoonpanoa ja mahdollista toimeksiantoa olisi harkittava; muistuttaa, että meneillään oleva Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi tarjoaa puitteet tätä koskevien innovatiivisten ehdotusten hahmotteluun; vaatii, että konferenssin on oltava kunnianhimoisempi EU:n politiikkojen ulkoisen ulottuvuuden osalta, myös turvallisuuden ja puolustuksen osalta, ja olisi esimerkiksi perustettava EU:n pysyviä monikansallisia sotilasyksiköitä ja siirryttävä määränemmistöpäätöksiin EU:n ulkopoliittikkaa koskevassa päätöksenteossa; toteaa kuitenkin, että uudet institutionaaliset puitteet eivät yksin ratkaise YTPP:n rakenteellisia ja poliittisia haasteita; kehottaa jälleen perustamaan puolustusministerien neuvoston;

25. korostaa, että EU:n omiin välineisiin olisi sisällyttävä eurooppalaisen diplomaattiakatemian perustaminen, ja katsoo, että akatemian tehtävänä olisi oltava EU:n diplomaattien koulutus alusta alkaen ja heidän lähentämisenä EU:n yhteisiin arvoihin ja etuihin, siten että siirrytään kohti yhteisen diplomaattikulttuurin määrittämää todellista yhteishenkeä eurooppalaisesta näkökulmasta; kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön pilottihankkeen ”Kohti eurooppalaisen diplomaattiakatemian perustamista”, jolla voitaisiin tasoittaa tietä kyseisen akatemian perustamiselle ja johon olisi kuuluttava valintamenettelyn luominen EUH:hon ja EU:n edustustoihin pääsyä varten; korostaa, että on tärkeää vahvistaa EU:n diplomaattista edustusta unionin ulkopuolisissa maissa ja pyrkiä täysipainoiseen diplomaattiseen edustukseen yleisesti monenvälisissä järjestöissä ja erityisesti YK:ssa; korostaa, että EU:n vahvempi edustus unionin ulkopuolisissa maissa ja monenvälisissä järjestöissä edistäisi merkittävästi EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden tarvitsemää yhtenäisyyttä, kun on kyse yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamisesta;

26. korostaa, että kokonaisvaltainen lähestymistapa YUTP:aan edellyttää kaikkien EU:n ulkoisen toiminnan alalla käytössä olevien resurssien välistä synergiaa; korostaa tässä yhteydessä Euroopan parlamentin keskeistä roolia ja suhteellista etua, joka sillä on EU:n diplomatiassa erityisesti parlamenttien välisten suhteiden ja sen kautta, että parlamentti toimii laajasti kolmansien osapuolten kanssa toteutettavien demokratiatukiohjelmien välityksellä; kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita tunnustamaan parlamentin olennaiseksi osaksi Team Europe -lähestymistapaa ja ottamaan tämän huomioon toimintarakenteissa; korostaa, että kulttuurista on tullut hyödyllinen diplomaattinen väline ja olennainen osa EU:n pehmeää valtaa; korostaa, että kulttuurilla on suuret mahdollisuudet edistää EU:n arvoja;

27. kehottaa EUH:ta ja neuvostoa toteuttamaan toimia EU:n erityisedustajien ja erityislähettiläiden toiminta-alan ja tehtävien uudelleentarkastelemiseksi ja varmistamaan näiden virkojen tehokkuuden ja lisäarvon avoimen ja kattavan arvioinnin, kuten parlamentti pyysi 13. maaliskuuta 2019 antamassaan suosituksessa⁽⁸⁾; kehottaa EUH:ta ja neuvostoa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet parlamentin suosituksen noudattamiseksi mahdollisimman pian;

28. panee tyytyväisenä merkille komission pyrkimykset parantaa EU:n ennakointivalmiuksia, myös YUTP:n osalta, kuten toisessa strategisessa ennakointiraportissa ”The EU’s capacity and freedom to act” esitetään; ehdottaa, että toimielinten välisistä ennakointitoimenpiteistä päätettäisiin poliittisella tasolla, jotta ennakointi liitettäisiin osaksi politiikantekoa ja parannettaisiin EU:n valmiutta vastata tuleviin haasteisiin, kuten ilmastosta johtuvaan kriisiin ja konfliktiin, sekä vahvistetaan sen valmiuksia vaikuttaa alueelliseen ja maailmanlaajuiseen kehitykseen;

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin suositus 13. maaliskuuta 2019 neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle EU:n erityisedustajien toiminta-alasta ja tehtävistä (EUVL C 23, 21.1.2021, s. 146).

Torstai 17. helmikuuta 2022

29. korostaa, että EU:n talousarvion ulkoinen ulottuvuus on rahoitettava asianmukaisesti ja että sen on oltava valmis vastaamaan viipymättä nykyisiin, nouseviin ja tuleviin haasteisiin; korostaa, että ulkoisten toimien talousarviossa olisi keskityttävä sekä maantieteellisiin että temaattisiin painopistealoihin ja aloihin, joilla EU:n toimilla voidaan tuoda eniten lisäarvoa;

Euroopan riippumattomuuden saavuttaminen siten, että kytketään EU:n ulkoiset ja sisäiset toimet johdonmukaisesti toisiinsa ja yhdistetään toisiinsa kyky toimia tarvittaessa itsenäisesti ja valmius pyrkiä strategiseen solidaarisuuteen samanmielisten kumppaneiden kanssa

30. kehottaa EU:ta lisäämään strategista riippumattomuuttaan tietyillä aloilla, jotka ovat olennaisen tärkeitä sen kannalta, että unioni säilyttää asemansa edelläkävijänä kansainvälisellä näyttämöllä, ja toteaa, että näistä voidaan mainita esimerkiksi EU:n arvojen, perusoikeuksien, reilun kaupan, talouden, turvallisuuden ja teknologian, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden sekä vihreän ja digitaalisen siirtymän edistäminen ja energia sekä sen rooli autoritaaristen ja totalitaaristen hallintojen ylimielisyyteen puuttumiseksi; korostaa, että EU:n ulkoiset ja sisäiset toimet on kytkettävä toisiinsa johdonmukaisesti; toistaa kehotuksensa perustaa Euroopan turvallisuus- ja puolustusunioni, joka toimisi lähtökohtana yhteisen eurooppalaisen puolustuksen toteuttamiselle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan 2 kohdan määräyksen mukaisesti ja joka antaisi EU:lle mahdollisuuden toimia itsenäisesti turvallisuusetujensa turvaamiseksi tarvittaessa ja auttaisi tekemään EU:sta kyvykkäämmän ja uskottavamman strategisen kumppanin liittolaisilleen, mukaan lukien Nato ja Yhdysvallat; kehottaa tehostamaan ja virtaviivaistamaan puolustusyhteistyötä esimerkiksi puolustus-tarvikkeisiin liittyvissä kysymyksissä;

31. korostaa, että EU:n riippumattomuus turvallisuuden ja puolustuksen alalla tarkoittaa tehokkaan kriisinhallinnan edellyttämien luotettavien ja yhteentoimivien strategisten valmiuksien kehittämistä, koordinoitua ja nopeaa käyttöönottoa, EU:n ja sen kansalaisten suojelua, keskeisten kumppaneiden koulutusta, tehokasta yhteistyötä, päätöksentekoa ja työnjakoa, kehittämis- ja tuotantovalmiuksia täysin solidaarisesti jäsenvaltioiden välillä ja EU:n tasolla sekä muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n ja Naton, välillä, kykyä tehdä päätöksiä ja toimia tarvittaessa itsenäisesti ja riippumattomasti ja omien etujensa, periaatteidensa ja arvojensa mukaisesti, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrätään, erityisesti vakiinnuttamalla asemansa tehokkaana globaalina toimijana ja noudattaen täysimääräisesti kansainvälistä oikeutta; korostaa, että etusijalle olisi asetettava vahvojen ja luotettavien liittoutumien, kumppanuuksien ja monenvälisen järjestelyjen toteuttaminen sekä strategisen solidaarisuuden rakentaminen samanmielisten maiden kanssa; korostaa, että tällaisen lähestymistavan olisi entisestään vahvistettava kumppaneiden kanssa tehtävää yhteistyötä erityisesti Naton puitteissa; toteaa, että näiden parannettujen Euroopan strategisten valmiuksien ja rakenteiden olisi oltava yhteensopivia ja täydentäviä Naton kanssa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission puheenjohtajan ilmoitusta Euroopan puolustusta käsittelevästä huippukokouksesta Ranskan puheenjohtajakaudella; korostaa, että EU ja Nato esittävät yhteisen julistuksen yhteistyöstä vuoden 2021 loppuun mennessä; kehottaa perustamaan varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittämän EU:n nopean toimintakyvyn ensimmäisenä askeleena kohti EU:n pysyvien monikansallisten sotilasyksiköiden perustamista; korostaa, että tällaisten joukkojen olisi tarjottava lisäarvoa verrattuna EU:n taistelujoukkoihin, joita ei ole otettu koskaan käyttöön; kehottaakin neuvostoa ja komissiota arvioimaan ja laatimaan vaihtoehtoja sellaisten EU:n pysyvien monikansallisten sotilasyksiköiden perustamiselle, joiden rahoitus olisi peräisin sekä Euroopan rauhanrahastosta että EU:n talousarviosta, käyttäen täysimittaisesti hyödyksi nykyisiä EU:n perussopimuksissa tarjottuja mahdollisuuksia;

32. toteaa, että Nato on Euroopan yhteisen turvallisuuden ja puolustuksen pysyvä perusta, ja kannustaa liittolaisia Atlantin molemmin puolin vahvistamaan sitoutumisensa Natoon, jota pidetään pääasiallisena instituutiona euroatlanttisen alueen puolustuksessa; kehottaa jälleen liittolaisia pitämään voimassa ja täyttämään sovitut taakanjakoa koskevat vaatimukset, mukaan lukien tavoite, että puolustusmenot ovat kaksi prosenttia bkt:stä, kuten Newportissa vuonna 2014 pidetyssä Naton huippukokouksessa sovittiin;

33. kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan asevientipolitiikkaansa sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8. joulukuuta 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP⁽⁹⁾ säännösten mukaisesti ja soveltamaan tiukasti kaikkia perusteita; toistaa kehotuksensa varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle asettaa etusijalle asesulun, asestariisunnan ja asevalvonnan ala, koska vihamieliset valtiosta riippuvat toimijat uhkaavat valvontajärjestelmiä ja muita järjestelmiä jää pitkälti huomiotta ja sellaista uutta teknologiaa kehitetään ja otetaan käyttöön, joka voidaan luokitella mahdollisesti paitsi murrokselliseksi myös vallankumoukseksi sotilaallisissa toiminna;

34. korostaa, että unionin on edelleen kehitettävä ja vahvistettava teknologista, operatiivista ja digitaalista riippumattomuuttaan ja asiantuntemustaan vahvistamalla vahvaa eurooppalaista puolustusteollisuutta ja -markkinoita, kehittämällä Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa, lisäämällä yhteistä sotilaallista tutkimusta ja kehittämistä, hankintoja, koulutusta, ylläpitoa, yhteistä lähestymistapaa toimitusvarmuuteen ja kunnianhimoisempaa

⁽⁹⁾ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

Torstai 17. helmikuuta 2022

yhteistyötä demokraattisten liittolaisten kanssa; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota uusiin murroksellisiin teknologioihin, kyberturvallisuustoimenpiteisiin ja kyberpuolustukseen, kriittisten infrastruktuurien suojeluun ja häiriönsietokykyyn sekä mikrojohteiden kaltaisten keskeisten teknisten komponenttien toimitusvarmuuteen; muistuttaa olemassa olevien välineiden ja mekanismien, kuten pysyvän rakenteellisen yhteistyön, Euroopan puolustusrahaston ja puolustuksen koordinoitun vuosittaisen tarkastelun tarjoamista mahdollisuuksista; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään näitä välineitä ja mekanismeja täysimääräisesti; suhtautuu myönteisesti Euroopan turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamisen sekä EU:n strategisen riippumattomuuden keskeisenä välineenä toimivan Euroopan puolustusrahaston ensimmäisiin ehdotuspyyntöihin;

35. suhtautuu epäilevästi EU:n teknologiseen riippuvuuteen EU:n ulkopuolista tarjoajista, erityisesti epädemokraattisista valtioista; pitää huolestuttavana, että unioni on riippuvainen ulkomaisista välineistä kyberturvallisuutensa varmistamiseksi; kehottaa EU:n toimielimiä saavuttamaan EU:n laajuisen yksimielisyyden siitä, että Euroopan riippumattomuus on säilytettävä useilla keskeisillä teknologian aloilla, ja esittämään käytännönläheisen ja riippumattoman lähestymistavan riippuvuuksien ja geopoliittisen pakottamisen välttämiseksi kriittisillä teknologian aloilla; korostaa erityisesti 5G:n ja merenalaisten kaapelien infrastruktuurin strategista merkitystä;

36. painottaa, että yhteinen kyberpuolustuspolitiikka ja kunnollinen kyberpuolustuskyky ovat keskeisiä tekijöitä syvemmän ja vahvemman Euroopan turvallisuus- ja puolustusunionin kehittämisen kannalta; korostaa, että sekä yhteistä että jäsenvaltioiden sotilaallista kyberpuolustuskykyä on tarpeen kiireellisesti kehittää ja vahvistaa; korostaa, että kaikkien EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä kaikilla tasoilla kyberturvallisuusstrategian laatimiseksi; kehottaa EUH:ta varmistamaan kyberturvallisuuden riittävän tason resursseilleen, tiloilleen ja toimintoilleen, mukaan lukien sen päätoimipaikka ja EU:n edustustot;

37. korostaa, että Euroopan avaruusala on keskeinen tekijä mahdollistettaessa EU:n riippumattomuuden saavuttaminen maailmanlaajuisella tasolla ja yhteiskuntiemme vauraus ja turvallisuus; ilmaisee vakavan huolensa siitä, että ulkoavaruudesta on nopeasti tulossa poliittinen näyttämö, joka heijastaa geopoliittista kilpailua maapallolla, ja uusi teknologinen eturintama ja että se voi nopeasti muuttua sotilaalliseksi näyttämöksi, jos ei oteta käyttöön oikeita kansainvälisiä oikeudellisia välineitä; tukee aloitteita, joilla pyritään tehostamaan EU:n avaruuspolitiikkaa, mukaan lukien kunnianhimoinen uusi EU:n avaruusohjelma, jolla on pyrittävä suojaamaan nykyisiä ja tulevia Euroopan avaruusresursseja; vaatii, että EU:n olisi saatettava poliittiset ja taloudelliset sitoumuksensa vastaamaan avaruusalan kunnianhimoisia tavoitteita; kehottaa EU:ta sitoutumaan entistä tiiviimmin kattavan kansainvälisen avaruutta koskevan sääntelyn kehittämiseen, jotta voidaan välttää avaruuden aseistaminen; tukee Euroopan unionin satelliittikeskusta, joka antaa päätöksentekijöille varhaisia varoituksia mahdollisista kriiseistä ja tarjoaa globaalia tilannetietoisuutta;

Alueellisten strategioiden laatiminen jatkossakin, mukaan lukien diplomaattista ja taloudellista osallistumista sekä turvallisuusyhteistyötä koskevat strategiat

38. suhtautuu myönteisesti Slovenian EU-puheenjohtajakaudella Brdo pri Kranjussa järjestetyn Länsi-Balkanin huippukokouksen päätelmiin; muistuttaa tukevensa Länsi-Balkanin maiden EU-jäsenyyssnäkömiä ja toistaa näin ollen kehoituksensa nopeuttaa laajentumisprosessia ja tarjota selkeä tie maille, jotka haluavat liittyä unioniin; vaatii jäsenvaltioita viimeinkin lunastamaan lupauksensa ja painottaa, että ensimmäiset hallitustenväliset konferenssit on järjestettävä kiireellisesti Albanian ja Pohjois-Makedonian kanssa ja Kosovon viisumivapaus on myönnettävä viipymättä; korostaa, että laajentumismenettely perustuu jatkossakin siihen, että ehdokasvaltioiden on täytettävä kaikki asiaankuuluvat Eurooppa-neuvoston vahvistamat kriteerit keskittyen demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien vahvistamiseen sekä sovinnon edistämiseen ja taloudelliseen kehitykseen Länsi-Balkanilla, ja toteaa, että nämä ovat ennakkoehdellistyksiä rauhalle, vakaudelle ja vauraudelle; korostaa tarvetta tehostaa yhteistyötä vastattaessa yhteisiin haasteisiin; painottaa, että on tarpeen arvioida laajentumispolitiikasta saatuja kokemuksia ja parantaa näkyvyyttä ja tehdä lisää investointeja alueella yleisen tietoisuuden ja näin ollen EU:n uskottavuuden ja sitoutumisen lisäämiseksi; kehottaa EU:ta tekemään yhteistyötä Länsi-Balkanin maiden kanssa, jotta voidaan löytää ratkaisuja muiden uudistusten esteenä oleviin ongelmiin, mukaan lukien 14 keskeisen painopisteen toteuttaminen Bosnia ja Hertsegovinassa Daytonin rauhansopimuksen täytäntöönpanon varmistamiseksi; korostaa merkitystä, joka kyseisten kumppanivaltioiden osallistumisella Euroopan yhdentymiseen on koko maanosan vakaudelle ja turvallisuudelle; kehottaa EU:ta tukemaan kansalaisyhteiskuntaa Länsi-Balkanilla eurooppalaisten arvojen edistämiseksi ja levittämiseksi; panee tyytyväisenä merkille EUFOR Althea -operaation työn, joka edistää rauhaa ja vakautta Bosnia ja Hertsegovinassa ja maan osallistumista Euroopan yhdentymiseen; palauttaa mieliin, että tällä operaatiolla on edelleen keskeinen asema Bosnia ja Hertsegovinan sekä alueen turvallisuuden ja vakauden kannalta; painottaa mahdollisen tulevan laajentumisen vuoksi, että EU:n päätöksentekoa on tehostettava; tuomitsee jyrkästi Serbitasavallan perustuslain vastaiset ja separatistiset toimet, joiden tarkoituksena on luoda rinnakkaiset instituutiot lääketieteen ja lääkinnällisten laitteiden, oikeuden, puolustuksen, turvallisuuden ja verotuksen aloilla, mikä heikentää Bosnia ja Hertsegovinan valtiorakenteita ja uhkaa sen yhtenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta; tuomitsee haitallisen roolin, joka alueellisilla toimijoilla ja Venäjän harjoittamalla ulkomaisella sekaantumisella on; kehottaa

Torstai 17. helmikuuta 2022

neuvostoa asettamaan kohdennettuja pakotteita Milorad Dodikia ja hänen liittolaisiaan vastaan tämän harjoittaman korruption, maan vakauden jatkuvan horjuttamisen sekä Bosnia ja Hertsegovinan suvereniteetin ja alueellisen koskemattomuuden heikentämisen vuoksi;

39. korostaa, että äskettäin hyväksytyyn liittymistä valmistelevan tukivälineen 2021–2027 (IPA III) olisi tuettava pitkän aikavälin investointeja alueen eurooppalaiseen tulevaisuuteen ja että välineen vahvempi ehdollisuus olisi hyödynnettävä tehokkaasti konkreettisten tulosten aikaansaamiseksi; pitää myönteisenä demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen liittyvää vahvempaa ehdollisuutta nykyaikaistetun IPA III:n nojalla; pitää myönteisenä Länsi-Balkanin talous- ja investointisuunnitelmaa ja vaatii sen välitöntä toimeenpanoa alueen pitkän aikavälin elpymisen ja talouskasvun sekä sen kestävien yhteyksien edistämiseksi, jotta Länsi-Balkania voidaan lähentää EU:n sisämarkkinoihin;

40. vahvistaa vankkumattoman tukensa itäisille kumppaneille ja erityisesti niiden itsenäisyydelle, suvereniteetille ja niiden kansainvälisesti tunnustettujen rajojen mukaisen alueen koskemattomuudelle sekä sille, että kunnioitetaan kansan tahtoa päättää omasta tulevaisuudestaan ja ulkopoliitikastaan ilman ulkopuolista puuttumista; vaatii Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehtyjen assosiaatiosopimusten sekä Armenian kanssa tehdyn kokonaisvaltaisen ja tehostetun kumppanuussopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa; korostaa tarvetta jatkaa neuvotteluja EU:n ja Azerbaidžanin välisestä kokonaisvaltaisesta ja tehostetusta kumppanuussopimuksesta niiden edellytysten mukaisesti, jotka parlamentti on asettanut 4. heinäkuuta 2018 EU:n ja Azerbaidžanin välistä laaja-alaista sopimusta koskevista neuvotteluista antamassaan suosituksessa ⁽¹⁰⁾; kehottaa itäisiä kumppaneita ja erityisesti niitä, jotka ovat päättäneet jatkaa demokratian ja Eurooppaan yhdentymisen tiellä, turvaamaan perusvapauksien, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamisen ja jatkamaan tarpeellisten yhteiskunnallisten, taloudellisten ja poliittisten uudistusten täytäntöönpanoa; panee tyytyväisenä merkille 18. maaliskuuta 2020 annetun komission yhteisen tiedonannon itäisestä kumppanuudesta vuoden 2020 jälkeen – itäinen kumppanuus, joka hyödyttää kaikkia (JOIN(2020)0007); muistuttaa, että yhdentymisen jatkamiseen tarkoitettua EU:n tuen ehtona on konkreettinen edistyminen näissä uudistuksissa; tukee EU:n ehdollisuuden ja eriyttämisen periaatetta, myös kannustimia; korostaa, että itäisten kumppaneiden menestys voidaan osoittaa ja vahvistaa vain EU:hun yhdentymisprosessilla ja että sillä voidaan osoittaa myös Venäjän kansalle, minkälaisia sosioekonomisia hyötyjä eurooppalaistyypiset uudistukset voivat saada aikaan; kehottaa komissiota ja neuvostoa käyttämään tulevaa itäisen kumppanuuden huippukokousta vahvan viestin antamiseen kumppaneillemme; kehottaa EU:n johtajia varmistamaan, että viisi pitkän aikavälin tavoitetta ja vuodelle 2025 asetetut kymmenen uutta tavoitetta, jotka rahoitetaan kesäkuussa 2021 ehdotetulla talous- ja investointisuunnitelmalla, edistävät tosiasiallisesti sosiaalista ja taloudellista elpymistä covid-19-pandemiasta, vahvistavat taloudellisia suhteita ja luovat kauppapareittejä EU:n ja kumppanimaiden välille;

41. tuomitsee Venäjän ja muiden ulkopuolisten toimijoiden suoran ja välillisen osallistumisen aseellisiin konflikteihin sekä hybridihyökkäyksiin ja miehityksiin alueella sekä sotilasjoukkojen keskittämiseen alueelle tai Venäjän alueen vastaisille rajoille; korostaa, että jatkuva uhka läheisyydessämme edellyttää sekä EU:n että Naton fyysistä läsnäoloa alueella; tukee EU:n ja itäisten kumppaneiden välisen yhteistyön vahvistamista turvallisuuden ja puolustuksen alalla, erityisesti mitä tulee paikallisten konfliktien rauhanomaisen ratkaisemisen edistämiseen, hybridiuhkisiin, kyberhyökkäyksiin sekä disinformaatio- ja propagandakampanjoihin reagoimiseen ja kolmansien osapuolten demokraattisiin prosesseihin sekaantumisen lopettamiseen ja yhteiskunnan selviytymiskyvyn kasvattamiseen; panee merkille kolmen assosioituneen kumppanin lähentymisen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa ja tukee tehostettua yhteistyötä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla, mukaan lukien osallistuminen pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön, jos edellytykset täyttyvät;

42. on erittäin huolestunut Valko-Venäjän tilanteesta; tuomitsee mitä jyrkimmin rauhanomaisiin mielenosoittajiin kohdistuvat väkivaltaisuudet ja vaatii, että kaikki ennen niin kutsuttuja presidentinvaaleja 9. elokuuta 2020 ja vaalien jälkeen poliittisista syistä pidätyt henkilöt vapautetaan välittömästi ja ehdoitta ja heitä vastaan nostetuista syytteistä luovutaan; muistuttaa kieltäytyneensä tunnustamasta Aljaksandr Lukašenkaa Valko-Venäjän presidentiksi; kehottaa neuvostoa panemaan viipymättä ja tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten kumppaneiden kanssa täytäntöön tiukimmat ja laajimmat mahdolliset pakotteet kaikkia valkovenäläisiä vaalipetoksiin, väkivaltaan ja sortoon syylistyneitä henkilöitä vastaan sekä sellaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan, jotka järjestävät tai edistävät toimintaa, joka helpottaa EU:n ulkorajojen laitonta ylittämistä; kehottaa neuvostoa jatkamaan kansainvälistä koordinoitua, jolla pyritään lisäämään diktaattorin ja hänen hallintonsa eristämistä; tuomitsee jyrkästi Lukašenkan hallinnon hybridihyökkäykset EU:ta vastaan, myös laittomien maahanmuuttajien käytön EU:n ulkorajoilla ja ihmisten välineellistämisen poliittisiin tarkoituksiin kansainvälisten normien vastaisesti; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita reagoimaan nopeasti uusiin uhkiin unionin lainsäädännön ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja mukauttamaan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa sekä muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikkaansa

⁽¹⁰⁾ EUVL C 118, 8.4.2020, s. 158

Torstai 17. helmikuuta 2022

uusiin haasteisiin; ilmaisee solidaarisuutensa tällaisia uhkia kohtaaville jäsenvaltioille; ilmaisee huolensa venäläisten joukkojen laajamittaisesta lähettämisestä Valko-Venäjälle, pitää sitä uhkana Euroopan turvallisuudelle ja Valko-Venäjän suvereniteetille ja vaatii vetämään joukot välittömästi pois ja kunnioittamaan maan suvereniteettia; korostaa vankkumatonta tukeaan demokraattiselle Valko-Venäjälle ja tähdentää, että Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajien kanssa on tärkeää tehdä entistä enemmän yhteistyötä; korostaa rankaisemattomuuden torjuntaa Valko-Venäjällä edistävän parlamentin foorumin merkitystä ja kehottaa käyttämään kaikki saatavilla olevat oikeudelliset keinot Lukašenkan ja hänen hallintonsa jäsenten saattamiseksi oikeuden eteen;

43. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän yhteistyötä Etelä-Kaukasuksella alueen vakauden ja vaurauden eteen ja torjuttava alueellisten vallankäyttäjien vaikutus ja sekaantuminen; pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan osallistumista poliittisen kriisin lieventämiseen Georgiassa; pitää sitä osoituksena EU:n johtajuudesta ja kehottaa vastaavaan lähestymistapaan kriisi- ja konfliktitilanteissa itäisen kumppanuuden alueella ja sen ulkopuolella; tukee Georgian alueellista koskemattomuutta ja tuomitsee Venäjän miehityksen Georgian alueilla, myös Abhasiassa ja Tshinvalin alueella / Etelä-Ossetiassa; muistuttaa Venäjää sen kansainvälisistä velvoitteista vuoden 2008 aseleposopimuksen nojalla, jonka tekemisessä EU toimi välittäjänä Ranskan puheenjohtajakaudella; vaatii Venäjää toimimaan rakentavasti ja mahdollistamaan edistyksen Geneven kansainvälisissä neuvotteluissa; vaatii Venäjää lopettamaan ihmisoikeusloukkauksensa Georgian miehityksellä alueilla ja muistuttaa Venäjän federaatiota sen oikeudellisesta velvollisuudesta tosiasiallisen valvontavallan käyttäjänä asiassa Georgia v. Venäjä (II) annetun Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomion⁽¹¹⁾ mukaisesti; tuomitsee miehitysvallan käyttäjien provokaatiot, mukaan lukien Georgian kansalaisten sieppaukset, tapot, laittomat pidätykset ja jatkuvat rajanmääritystoimet; kehottaa EU:ta, sen jäsenvaltioita ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa osallistumaan aktiivisesti kestävä ratkaisun löytämiseen Armenian ja Azerbaidžanin välille Vuoristo-Karabahin kysymyksessä ja estämään jännitteiden kärjistymisen alueella erityisesti painostamalla Azerbaidžania ja Armeniaa käsittelemään sodan jälkeisiä kysymyksiä, mukaan lukien rajalinjojen vetäminen ja kaikkien jäljellä olevien sotavankien vapauttaminen; toteaa, että Etyjin Minskin ryhmä on edelleen ainoa kansainvälisesti tunnustettu formaatti tämän konfliktin ratkaisemiseksi alueellista koskemattomuutta, voimanäytöstä pidättäytymistä, itsemääräämisoikeutta ja yhdenvertaisia oikeuksia koskevien periaatteiden ja konfliktien rauhanomaisen ratkaisemisen perusteella; kehottaa ryhmää palaamaan nopeasti välittäjän rooliinsa;

44. tuomitsee jälleen jyrkästi Venäjän Ukraina kohdistaman aggressiivisen politiikan, erityisesti sotilasjoukkojen ennennäkemättömän laajan keskittämisen Ukrainan rajoille, miehitykselle Donbasin alueelle ja laittomasti liitetulle Krimille sekä Valko-Venäjälle, jatkuvan taloudellisen ja sotilaallisen tuen laittomille asevoimille Donbasissa, Krimin autonomisen tasavallan ja Sevastopolin kaupungin laittoman miehityksen, Asovanmeren saarron sekä toistuvat kyberhyökkäykset ja muut hybridihyökkäykset Ukrainaa vastaan; korostaa, että Venäjän sotilasjoukkojen keskittäminen on uhka rauhalle, vakaudelle ja turvallisuudelle Euroopassa; kehottaa Venäjän hallitusta vetämään joukkonsa Ukrainan rajoilta ja lopettamaan naapureidensa uhkailun; korostaa, että jos Venäjä jatkaa hyökkäyksiään Ukrainaa vastaan, tämä johtaa ankariin poliittisiin, taloudellisiin, rahoituksellisiin ja henkilökohtaisiin pakotteisiin Venäjän federaatiota, sen taloutta ja sen päättäjiä vastaan; suhtautuu myönteisesti Krimin tilannetta käsittelevän kansainvälisen foorumin perustamiseen ja kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja kaikkia samanmielisiä kumppaneita osallistumaan aktiivisesti tähän aloitteeseen, jolla pyritään palauttamaan Ukrainan alueellinen koskemattomuus; toistaa tukensa Krimin tataarien Mejlisille, joka on ainoa kansainvälisesti tunnustettu Krimin tataareita edustava elin, ja panee tyytyväisenä merkille Ukrainan kansalaisten, erityisesti Krimin tataarien, lannistumattoman asenteen miehityksellä Krimillä; kehottaa käynnistämään uudelleen Minskin prosessin Itä-Ukrainan sotilaallisen konfliktin lopettamiseksi; kannattaa jatkuvia vaatimuksia, jotka koskevat uskottavan sotilaallisen ja turvallisuusalan avun lisäämistä Ukrainan turvallisuusalalle ja sotilaallisiin uudistuksiin, ja harkitsee sotilaallisen koulutuksen tarjoamista Ukrainan asevoimien upseereille; panee merkille EU:n ja Ukrainan välisen kyberturvopuhelun ensimmäisen tapaamisen ja kehottaa lisäämään EU:n kyberturvallisuusapua Ukrainalle; pitää myönteisenä keskustelua EU:n sotilaallisesta neuvonta- ja koulutusoperaatiosta Ukrainassa ja ilmaisee tukensa sille;

45. tuomitsee jyrkästi laajalle levinneet väkivallanteot, jotka puhkesivat Kazakstanissa tammikuussa 2022 järjestettyjen rauhanomaisten mielenosoitusten jälkeen; kehottaa Kazakstanin viranomaisia käynnistämään täydellisen ja riippumattoman kansainvälisen tutkinnan levottomuuksien aikana tapahtuneista ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksista

46. korostaa Euroopan turvallisuustilanteesta Yhdysvaltojen, sen eurooppalaisten liittolaisten ja Venäjän välillä käytävän vuoropuhelun kiireellisyyttä; painottaa, että EU:n on oltava näiden neuvottelujen erottamaton osapuoli kaikkien Euroopan valtioiden itsenäisyyden, suvereniteetin ja alueellisen koskemattomuuden säilyttämiseksi, luottamusta lisäävien toimenpi-

⁽¹¹⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21. tammikuuta 2021, Georgia v. Venäjä (II).

Torstai 17. helmikuuta 2022

teiden edistämiseksi ja jännitteiden purkamiseksi Euroopassa; korostaa samalla, että jos Venäjän federaatio valtaa Ukrainan, EU:n on oltava valmis asettamaan Venäjälle pitkälle meneviä pakotteita yhdessä Yhdysvaltojen sekä muiden liittolaistensa ja läheisten kumppaniensa kanssa;

47. muistuttaa, että SEU-sopimuksen 49 artiklan nojalla Georgialla ja Ukrainalla on mahdollisuus EU:hun yhdentymiseen ja ne voivat hakea unionin jäsenyyttä sillä edellytyksellä, että ne noudattavat kaikkia Kööpenhaminan kriteereitä ja demokratian periaatteita, kunnioittavat perusvapauksia, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia sekä noudattavat oikeusvaltioperiaatetta; kehottaa siksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita tunnustamaan Georgian ja Ukrainan mahdollisuuden EU:hun yhdentymiseen, jota pidetään olennaisen tärkeänä maiden turvallisuuden ja vakauden kannalta sekä niiden sisäisten uudistusten toteuttamisen vauhdittajana;

48. pitää myönteisenä 9. helmikuuta 2021 annettua komission ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan yhteistä tiedonantoa uudistetusta kumppanuudesta eteläisten naapurimaiden kanssa⁽¹²⁾ ja tukee rauhaa, vakautta ja vaurautta sekä demokraattisia periaatteita alueella; kehottaa komissiota panemaan täysimääräisesti täytäntöön tässä yhteisessä tiedonannossa esitetyt aloitteet; pitää valitettavana, että 25 vuotta sitten käynnistetty Barcelonan prosessi ei ole vielä johtanut jaetun vaurauden, vakauden ja vapauden alueen rakentamiseen Välimeren alueen eteläisten naapurimaiden kanssa; palauttaa kuitenkin mieliin kehoituksensa arvioida rohkeasti uudelleen koko Euroopan naapurisuuspolitiikka ja varmistaa, että tässä politiikassa painotetaan entistä enemmän rahoituksen ja tukien myöntämistä EU:n lähialueilla sijaitseville unionin ulkopuolisille maille, jotta voidaan varmistaa, että naapuruuskomppanit edistyvät uudistuksissaan ja sitoutuvat läheiseen vuoropuheluun ja yhteistyöhön EU:n kanssa taaten samalla räätälöidyt politiikkatoimet;

49. palauttaa mieliin EU:n sitoutumisen Lähi-idän rauhanprosessiin ja osapuolten välisen sopimuksen tekemiseen, mukaan lukien lopullista asemaa koskevaan sopimukseen liittyvät kysymykset, ottaen erityisesti huomioon tarpeen säilyttää olosuhteet paikan päällä sellaista kahden valtion ratkaisua varten, joka perustuu vuoden 1967 rajoihin ja Jerusalemin asemaan molempien valtioiden pääkaupunkina ja joka käsittää turvallisen Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, alueellisesti yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden vallitessa itsemääräämisoikeuden ja kansainvälisen oikeuden täysimääräisen kunnioittamisen pohjalta; kehottaa tässä hengessä jatkamaan jälleen aitoja rauhanpyrkimyksiä, joiden tarkoituksena on saavuttaa konkreettisia tuloksia molempien osapuolten välillä kansainvälisen yhteisön tuella; kehottaa EU:ta lisäämään toimiaan israelilaisten ja palestiinalaisten välisen rauhanprosessin elvyttämiseksi, mukaan lukien luottamusta lisäävillä toimenpiteillä, alueellisella vuoropuhelulla ja transatlanttisen yhteistyön lisäämisellä alueella sekä hyödyntäen paremmin vaikutusvaltaansa molempia osapuolia kohtaan; korostaa jatkuvaa tarvetta tukea elintärkeiden palvelujen toimittamista miljoonille palestiinalaispakolaisille kaikkialla Lähi-idässä; pyytää näin ollen, että YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestölle (UNRWA) annetaan jatkuvaa poliittista ja taloudellista EU:n tukea ja kansainvälistä tukea;

50. kehottaa lopettamaan toimet, jotka saattavat heikentää kahden valtion ratkaisun toteuttamiskelpoisuutta paikan päällä, erityisesti israelilaisiirtokuntien rakentaminen ja palestiinalaisten kotien ja infrastruktuurin tuhoaminen miehitetillä Länsirannalla, myös Itä-Jerusalemissa; vaatii poliittista ratkaisua Gazan alueen saarron lopettamiseksi ja humanitaarisen kriisin helpottamiseksi yhdessä tarvittavien turvallisuustakeiden kanssa Israeliin kohdistuvan väkivallan estämiseksi; tuomitsee jyrkästi terrorismin; korostaa, että Palestiinassa järjestettävät vaalit ovat merkittävät Palestiinan poliittisten elinten demokraattisen legitimiuden ja kansan tuen palauttamiseksi;

51. kiinnittää huomiota siihen, että Abraham-sopimusten tekemisestä on kulunut yksi vuosi, ja painottaa niiden merkitystä rauhalle ja yhteistyölle alueella; kehottaa komissiota ja neuvostoa tukemaan Israelin ja arabimaiden välisten suhteiden normalisointia Abraham-sopimusten täytäntöönpanon ja laajentamisen kautta tärkeänä panoksena kestävän rauhan saavuttamiseen Lähi-idässä; toteaa, että Yhdysvalloilla on tärkeä rooli;

52. ilmaisee vakavan huolensa Libanonin tilanteesta ja vaatii erityisen vakavasti Libanonin hallitusta toimimaan tehtävälähtöisesti, uskottavasti ja vastuullisesti ja vapaana ulkopuolisesta vaikuttamisesta; korostaa Hizbollahin ja muiden ryhmittymien erityistä vastuuta Libanonin vuoden 2019 kansanliikkeen tukahduttamisesta ja Libanonin poliittisesta ja taloudellisesta kriisistä; kehottaa Irania pidättäytymään sekaantumasta Libanonin sisäisiin asioihin ja vaatii kunnioittamaan Libanonin itsemääräämisoikeutta ja poliittista riippumattomuutta; tuomistaa jyrkästi sen, että Hizbollah on ampunut raketteja eteläisestä Libanonista kohti Israelin siviilialueita; toteaa, että presidentti Bashar al-Assadilla ei saa olla minkäänlaista roolia konfliktin jälkeisessä Syyriassa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2254 (2015) mukaisesti; suhtautuu myönteisesti kemiallisten aseiden käyttöä koskevaan rikostutkintaan, joka kohdistuu al-Assadiin ja hänen liittolaisiinsa ja jossa heidät saatetaan vastuuseen lukuisista sotarikoksista, ja antaa tukensa sille; suosittaa, että jäsenvaltiot laajentavat luetteloa kohdennettujen pakotteiden kohteista, mukaan lukien Assadin hallinnon siviili- ja sotilaskamiehet,

(12) JOIN(2021)0002.

Torstai 17. helmikuuta 2022

joiden katsotaan uskottavasti osallistuneen sotarikoksiin, rikoksiin ihmisyyttä vastaan ja muihin vakaviin rikkomuksiin; kehottaa jälleen komissiota esittämään rankaisemattomuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman, jossa on erillinen Syyriä koskeva luku; korostaa, että tällä toimintasuunnitelmalla olisi pyrittävä koordinoimaan ja yhdenmukaistamaan paremmin jäsenvaltioiden resursseja ja toimia sotarikollisten syytteen asettamiseksi EU:ssa;

53. on edelleen erittäin huolissaan Turkin hallituksen yhä ylimielisemmäksi käyvistä ulkopoliitikasta, joka asettaa maan usein vastakkain EU:n, sen yksittäisten jäsenvaltioiden ja sen naapurivaltioiden kanssa; toteaa, että 19. lokakuuta 2021 annetun Turkkia koskevan komission vuoden 2021 kertomuksen ⁽¹³⁾ mukaan Turkin YUTP-mukautusten taso on pysynyt erittäin alhaisena ja se oli noin 14 prosenttia elokuussa 2021; muistuttaa Turkin pitkään heikentyneestä ihmisoikeus-tilanteesta ja demokratian tilasta; toteaa, että Turkille myönnettävään EU:n rahoitukseen sovelletaan ehdollisuutta koskevia sääntöjä, myös YK:n peruskirjan periaatteiden, kansainvälisen oikeuden sekä eurooppalaisten arvojen ja periaatteiden noudattamisen osalta; kehottaa aloittamaan uudelleen diplomaattisen vuoropuhelun kestävien ratkaisujen löytämiseksi riitoihin itäisen Välimeren alueella ja toteaa jälleen arvostavansa sitä, että Turkki on ottanut vastaan miljoonia syyrialaisuuttajia ja -pakolaisia; toteaa, että Turkki tulee vastaisuudessaakin olemaan EU:n kannalta maa, johon kohdistuu keskeisiä strategisia intressejä, ja että yhteistyötä on tehostettava yhteistä etua koskevilla aloilla keskittyen erityisesti tiettyihin politiikan aloihin, kuten ilmastonmuutokseen, terrorismin torjuntaan, muuttoliikkeeseen, turvallisuuteen ja talouteen; pitää tässä yhteydessä myönteisenä äskettäistä ja kaikkien aikojen ensimmäistä korkean tason vuoropuhelua muuttoliikkeestä ja turvallisuudesta; toteaa, että Turkin mahdollisuus liittyä EU:hun on tällä hetkellä epärealistinen; vaatii siksi painokkaasti, että jos nykyistä kielteistä suuntausta ei nopeasti ja johdonmukaisesti muuteta, komission olisi lokakuussa 2005 hyväksytyyn neuvottelukehityksen mukaisesti suositeltava Turkin kanssa käytävien liittymisneuvottelujen virallista keskeyttämistä, jotta molemmat osapuolet voivat jäsenneilyn korkean tason vuoropuhelun kautta tarkastella realistisesti uudelleen nykyisen kehityksen asianmukaisuutta ja sen toimintaa ja kartoittaa mahdollisia uusia ja vaihtoehtoisia kattavia muotoja tuleville suhteille; muistuttaa, että EU on valmis käyttämään kaikkia käytettävissään olevia välineitä, mukaan lukien pakotteita, puolustukseen omia ja jäsenmaidensa etuja sekä ylläpitääkseen alueellista vakautta;

54. korostaa, että brexit-sopimuksen, mukaan lukien Irlantia ja Pohjois-Irlantia koskeva pöytäkirja sekä kauppaa ja yhteistyösopimus, täysimääräinen täytäntöönpano on tärkeää; korostaa pöytäkirjan merkitystä rauhan ja vakauden ylläpitämiseksi sekä Euroopan sisämarkkinoiden eheyden ja asianmukaisen toiminnan kannalta; panee tyytyväisenä merkille sopimuksessa määrätyn Euroopan parlamentin ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin jäsenten parlamentaarisen edustajakokouksen perustamista koskevat toimet; suhtautuu avoimesti EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteistyön kehittämiseen ja vahvistamiseen edelleen ja toteaa, että tämä voisi johtaa sopimukseen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta ja yhteisistä huolenaiheista; korostaa tässä yhteydessä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tiiviin yhteistyön merkitystä kansainvälisillä foorumeilla, erityisesti YK:ssa, kun otetaan huomioon useat yhteiset arvot ja edut sekä maantieteellinen läheisyys;

55. korostaa tarvetta vahvistaa EU:n ja Yhdysvaltojen välistä transatlanttista yhteistyötä yhdenvertaisen kumppanuuden pohjalta yhteisten arvojen ja tavoitteiden sekä johtajuutta ja vastuuta koskevan kumppanuuden periaatteen pohjalta kunnioittaen toisen osapuolen riippumattomuutta, etuja ja pyrkimyksiä; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille EU:n ja Yhdysvaltojen vuoden 2021 huippukokouksen julkilausuman "Towards a renewed Transatlantic partnership", joka tarjoaa hyvän perustan kunnianhimoiselle transatlanttiselle toimintaohjelmalle; tukee täysin synergioiden tavoittelemista ja yhteisiin ulko- ja turvallisuuspoliittisiin tavoitteisiin pyrkimistä ja sitoutuu niihin ja toteaa, että ne voidaan saavuttaa syventämällä entisestään yhteistyötä EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttisen vuoropuhelun puitteissa, jotta voidaan vastata moniin keskeisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, esimerkiksi ilmastonmuutokseen, sekä autoritaaristen ja totalitaaristen hallintojen aiheuttamaan uhkaan; pitää myönteisenä transatlanttisen kauppaa- ja teknologianeuvoston perustamista; suosittaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisiä huippukokouksia järjestetään säännöllisesti välttämättömän transatlanttisen yhteistyön edistämiseksi pysyvästi ja korkeatasoisesti; toistaa tukevansa sellaisen transatlanttisen poliittisen neuvoston perustamista, jota johtavat molempien osapuolten ulkopoliittikan johtohenkilöt; painottaa, että vahva transatlanttinen suhde edellyttää myös EU:lta toimintavalmiuksien kehittämistä; korostaa, että turvataksaan elintärkeitä etunsa ja saavuttaakseen ulkopoliittiset tavoitteensa EU:n on sopeuduttava nopeasti Yhdysvaltojen muuttuvaan asemaan maailmannäyttämöllä; korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen on koordinoitava toimiaan terrorismin ja radikalisoitumisen torjumisessa ja varmistettava, että toteutettuja toimia tuetaan tarvittavin resurssein; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja puuttumaan yhdessä kulttuuriperinnön suojeluun ja säilyttämiseen kohdistuviin jatkuviin ja kasvaviin uhkiin erityisesti konfliktialueilla;

⁽¹³⁾ SWD(2021)0290.

Torstai 17. helmikuuta 2022

56. korostaa, että EU:n suhteet Afrikkaan ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta voidaan vastata kumppanimaiden tarpeisiin ja kehittää niiden suurta potentiaalia sekä ajaa yhteisiä etuja; korostaa, että EU:n ja sen naapurimaanosan välisen suhteen olisi heijastettava Euroopan ja Afrikan yhteistä kohtaloa ja siinä olisi keskityttävä luomaan uskottava tulevaisuudennäkymä varsinkin nuorimmille sukupolville; pitää myönteisenä 9. maaliskuuta 2020 annettua komission ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan yhteistä tiedonantoa "Tavoitteena kokonaisvaltainen EU–Afrikka-strategia"⁽¹⁴⁾ ja kehottaa jälleen siirtymään eteenpäin avunantajien ja avunsaajien välisestä suhteesta ja suosimaan aitoa kumppanuutta, jonka ytimessä ovat inhimillinen kehitys ja luonnonvarojen suojeleminen; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeen kehottaa komissiota ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa syventämään keskustelua EU:n afrikkalaisten kumppaneiden – niin yksittäisten maiden kuin alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin (AU) muodostavien alueellisten talousmekanismien ja alueellisten talousyhteisöjen – kanssa; korostaa, että on tärkeää tukea Afrikan unionia ja sen alueellisia osia niiden pyrkimyksissä toimivan turvallisuusarkkitehtuurin toteuttamiseksi konfliktien ehkäisemistä ja hallinnointia varten tarjoamalla myös kattavaa tukea Afrikan valmiusjoukkojen ja niiden alueellisten osien saattamiseksi toimintakykyisiksi; kehottaa panemaan kestävän kehityksen tavoitteet poikkeuksetta täytäntöön EU:n ja Afrikan välisten suhteiden kaikilla osa-alueilla; pitää myönteisenä Cotonoun sopimuksen jälkeisen sopimuksen tekemistä huhtikuussa 2021 ja yhteyksiemme vahvistamista Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden järjestön maihin sekä tehostettua yhteistyötä monenvälisillä foorumeilla kestävän kehityksen asialistan ja ilmastotoimien aloilla; on huolissaan siitä, että Cotonoun jälkeisen sopimuksen allekirjoittaminen on viivästynyt; panee merkille Afrikan maiden kanssa tehdyt takaisinotto-sopimukset;

57. ilmaisee vakavan huolensa Sahelin alueen lisääntyvästä turvattomuudesta, joka vaikuttaa lukemattomien siviilien turvallisuuteen ja elinoloihin, ja islamistimilitanttien jatkuvasti lisääntyvistä hyökkäyksistä, jotka vaikuttavat vakavalla tavalla alueen vakauteen varsinkin Malissa ja Burkina Fasossa; kehottaa EU:ta ja G5 Sahel -ryhmää toimimaan turvallisuuden romahtamisen estämiseksi alueella laajemmin; pitää tässä yhteydessä myönteisenä uudistettua kumppanuutta Naton ja Mauritanian välillä, joka on EU:n tärkein alueellinen liittolainen ja jonka joukot ovat eturintamassa torjumassa terrorismia alueella; tuomitsee yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten läsnäolon Afrikassa, erityisesti Venäjän hallituksen tukeman Wagner Groupin, joka on syyllistynyt laajamittaisiin ihmisoikeusrikkomuksiin toimiessaan epädemokraattisten valtioiden etujen mukaisesti viattomien siviilien sekä sodan runtelemien Afrikan maiden turvallisuuden, vakauden ja vaurauden kustannuksella; korostaa, että EU:n Afrikka-strategiaa on päivitettävä yhdennetyllä lähestymistavalla, jolla voidaan varmistaa turvallisuus ja kehitys, jotta voidaan saavuttaa vakaus Sahelin huolestuttavassa tilanteessa, kun otetaan huomioon vuonna 2021 havaittu kehitys ja alueen kasvava epävakaus ja alueen tapahtumien merkittävä vaikutus paitsi Afrikkaan myös EU:hun ja sen jäsenvaltioihin; painottaa tämän huomioon ottaen tarvetta tehdä yhteistyötä puolustuksen, kehityksen ja rauhanrakentamisen alojen strategiassa jihadistien nousun estämiseksi Sahelin alueella ja Afrikan muissa osissa;

58. on syvästi huolissaan viimeaikaisesta kehityksestä Venäjällä ja muistuttaa, että EU:n etujen mukaista on vapauden, vakauden ja rauhan ylläpitäminen Euroopan mantereella ja sen ulkopuolella; katsoo, että EU:n olisi tehtävä yhteistyötä ja toimittava tiiviisti Naton ja muiden kumppaneiden kanssa estääkseen Venäjää toteuttamasta epävakautta aiheuttavia ja kumouksellisia toimia Euroopassa, erityisesti Baltian maissa ja Itä-Euroopassa, ja toteaa, että Venäjä toimii esimerkiksi vaaleihin sekaantumisen, disinformaatiokampanjoiden sekä äärioikeistolaisille puolueille tarjotun tuen keinoin, korostaa, että tukahduttamistoimien, joita Venäjän viranomaiset kohdistavat oman maan kansalaisiin, on tultava niille nykyistä kalliimmiksi; pitää valitettavana, että Venäjän asevoimat miehittävät edelleen Ukrainan ja Georgian osia kansainvälisen oikeuden vastaisesti, että ne ovat edelleen läsnä Moldovan tasavallassa ja että Venäjä horjuttaa edelleen rauhaa ja turvallisuutta alueella ja käyttää aktiivisesti hybriditoimia demokratioita vastaan Euroopassa; on huolissaan Länsi-Balkanin alueella tapahtuvasta Venäjän sekaantumisesta, joka toteutetaan disinformaatiokampanjoita sisältävillä hybriditaktiikoilla, joilla pyritään heikentämään EU:n asemaa ja yksittäisten valtioiden sitoutumista eurooppalaiseen tulevaisuuteen; korostaa tarvetta puhua yhdellä äänellä EU:n politiikasta tässä yhteydessä, mukaan lukien pakotteiden määrääminen; kehottaa siksi komissiota koordinoimaan Venäjän-strategiaansa tiiviimmin jäsenvaltioiden kanssa niin, että EU näyttäytyy yhtenäisenä rintamana Venäjän uhkien edessä; korostaa, että parlamentti on suosittelut EU:ta tarkistamaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa EU:n Venäjän-politiikan ja kehittämään kattavan EU:n Venäjän-strategian; kehottaa EU:ta laatimaan strategian EU:n tulevista suhteista demokraattisen Venäjän kanssa, millä osoitettaisiin selvästi tällaisilla suhteilla saatavat edut Venäjän kansalle; korostaa, että suhteet Venäjään eivät voi muuttua merkittävästi niin kauan kuin se harjoittaa aggressiivista politiikkaa EU:ta ja naapureitaan kohtaan; toistaa, että EU:n on tehtävä selväksi, että jos Venäjä jatkaa nykyistä Valko-Venäjän-politiikkaansa, EU:n on otettava käyttöön uusia rajoittavia toimenpiteitä ja pelotteita Venäjää vastaan; ilmaisee huolensa siitä, että Venäjä on toistuvasti rikkonut asevaltasopimuksia ja -normeja, mikä johtaa keskipitkän kantaman ydinaseita koskevan INF-sopimuksen epäonnistumiseen, sekä kemiallisia aseita koskevan yleissopimuksen rikkomisesta käyttämällä sotilaallisia hermomyrkyjä sekä kotimaassa että EU:n alueella; korostaa tarvetta painostaa

⁽¹⁴⁾ JOIN(2020)0004.

Torstai 17. helmikuuta 2022

Venäjän federaatiota noudattamaan kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä sopimuksia; pitää valitettavana, että Venäjä käyttää energiavaroja geopoliittisena painostusvälineenä, ja toteaa, että tämä koskee erityisesti Ukrainan kautta jäsenvaltioihin tapahtuvia kaasutoimituksia, ja kehottaa minimoimaan energiariippuvuuden Venäjästä kannustamalla energialähteiden ja reittien monipuolistamiseen, myös keskeyttämällä Nord Stream 2 -hanke; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan Euroopan energiavarmuutta, erityisesti kun otetaan huomioon kaasun ja sähkön hintojen nykyinen jyrkkä nousu; kehottaa EU:ta toimimaan tiiviimmässä yhteistyössä Venäjän kansan kanssa muun muassa kehittämällä selkeästi määritelty ”yhteistyötavoite”, jonka ei pitäisi keskittyä ainoastaan perinteiseen valikoivaan yhteistyöhön Kremlin kanssa vaan pikemminkin ”strategiseen” ja dynaamisempaan yhteistyöhön Venäjän opposition ja kansalaisyhteiskunnan kanssa;

59. korostaa, että arktisella alueella on strateginen ja geopoliittinen merkitys EU:lle ja tähdentää EU:n sitoumusta olla vastuullinen toimija, joka pyrkii alueen pitkän aikavälin kestäväan ja rauhanomaiseen kehitykseen; korostaa arktisen alueen vastassa olevien haasteiden ainutlaatuista monitahoisuutta, joka edellyttää EU:lta enemmän sitoutumista ja ratkaisuja, ottaen huomioon myös arktisen alueen asukkaiden, alkuperäiskansat mukaan lukien, tietämyksen ja tahdon; pitää tässä yhteydessä myönteisenä 13. lokakuuta 2021 annettua komission ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan yhteistä tiedonantoa vahvemman EU:n sitoutumisesta rauhanomaiseen, kestäväan ja vauraampaan arktiseen alueeseen⁽¹⁵⁾; kehottaa kaikkia sidosryhmiä reagoimaan ilmastomuutoksen erittäin hälyttäviin vaikutuksiin ja seurauksiin alueella; korostaa, että arktisen alueen militarisoitumisen mahdollisuuteen liittyy huomattavia turvallisuusriskejä alueella ja sen ulkopuolella, ja on huolissaan maailmanlaajusten turvallisuuskysymysten mahdollisesta leviämisestä arktiselle alueelle ja Venäjän asevoimien asteittaisesta ja merkittävästä keskittämisestä arktiselle alueelle sekä Kiinan kauaskantoisten kehitys- ja infrastruktuuria-aloitteiden ja -tavoitteiden vaikutuksista alueella; toteaa, että arktinen alue on keskeisessä asemassa koko Euroopan turvallisuuden kannalta; painottaa, että EU:lla on oltava selkeä visio asemastaan arktisen alueen turvallisuuskysymyksissä ja EU:n on tehtävä toimivaa yhteistyötä Naton kanssa; korostaa kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten sopimusten kunnioittamisen merkitystä, jotta voidaan välttää jännitteitä arktisella alueella; kehottaa kiinnittämään tarkemmin huomiota arktisen alueen ensimmäiseen kuitukaapeliin, joka on osa internetin hermojärjestelmää ja johon on kohdistunut jatkuvasti enemmän kansainvälistä tiedustelutoimintaa; kannustaa Arktisen neuvoston jäseniä puuttumaan lisääntyneeseen militarisoitumiseen ja etsimään foorumeita, joilla tähän voitaisiin puuttua asianmukaisesti sekä Arktisen neuvoston jäsenten että muiden jäsenten kanssa; kannattaa EU:n vahvempia pyrkimyksiä päästä tarkkailijaksi Arktiseen neuvostoon vahvemman geopoliittisen vaikutusvallan saamiseksi;

60. painottaa, että Kiina on EU:lle yhteistyö- ja neuvottelukumppani mutta myös kilpakumppani yhä useammilla aloilla ja systeeminen kilpailija; palauttaa mieliin 16. syyskuuta 2021 antamassaan EU:n uutta Kiina-strategiaa koskevassa päätöslauselmassa⁽¹⁶⁾ korostamansa kehotuksen, jonka mukaan EU:n olisi kehitettävä määrätietoisempi, kattavampi ja yhdenmukaisempi EU:n Kiina-strategia, joka yhdistää kaikki jäsenvaltiot ja muokkaa suhteita entistä ylimielisempään ja muiden asioihin puuttuvaan Kiinaan koko EU:n edun mukaisesti; korostaa, että tämän strategian olisi edistettävä sääntöihin perustuvaa monenvälistä järjestystä ja asetettava keskeiseen asemaan EU:n arvojen ja etujen puolustaminen ja sen olisi perustuttava kolmeen periaatteeseen: yhteistyöhön silloin kun se on mahdollista, kilpailuun silloin kun se on tarpeellista ja vastakkainasetteluun silloin kun se on välttämätöntä; kehottaa lisäämään demokraattisten maiden välistä yhteistyötä, jotta voidaan puuttua Kiinan kommunistisen puolueen kasvavaan ylimielisyyteen ja sortoon;

61. kannattaa voimakkaasti Taiwanin merkityksellistä osallistumista tarkkailijana kansainvälisten järjestöjen kokouksiin, mekanismeihin ja toimintaan ja syvempää EU:n ja Taiwanin välistä yhteistyötä, mukaan lukien kahdenvälistä investointisopimusta; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota aloittamaan pikaisesti vaikutustenarvioinnin, julkisen kuulemisen ja selvitystyön kahdenvälisestä investointisopimuksesta Taiwanin viranomaisten kanssa valmisteltaessa neuvotteluja kahdenvälisen taloussuhteiden syventämiseksi; panee erittäin huolestuneena merkille viimeaikaiset voimannäytöt ja kasvavat jännitteet alueen kriittisillä seuduilla, kuten Etelä-Kiinan ja Itä-Kiinan merillä ja Taiwaninsalmessa; ilmaisee vakavan huolensa Kiinan jatkuvista sotaharjoituksista Taiwaninsalmessa, mukaan lukien myös Taiwaniin kohdistetut tai Taiwanin omalla tunnustusvyöhykkeellä tapahtuvat harjoitukset; kehottaa Kiinan kansantasavaltaa lopettamaan tällaisen sotilaallisen sapelinkalistelun, joka uhkaa vakavalla tavalla rauhaa ja vakautta Taiwaninsalmessa ja indopasifisella alueella; muistuttaa, että Kiinan ja Taiwanin välistä suhdetta olisi kehitettävä rakentavasti vuoropuhelulla; korostaa vastustavansa kaikkia sellaisia yksipuolisia toimia, jotka voivat heikentää Taiwaninsalmen nykytilannetta; korostaa, että maiden välisiin suhteisiin ei saa tehdä muutoksia vastoin Taiwanin kansalaisten tahtoa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita omaksuma ennakoivan roolin, kun ne pyrkivät samanmielisten kansainvälisten kumppaneiden kanssa säilyttämään rauhan ja vakauden Taiwaninsalmessa, ja vakiinnuttamaan kumppanuuden Taiwanin demokraattisen hallituksen kanssa;

⁽¹⁵⁾ JOIN(2021)0027.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0382.

Torstai 17. helmikuuta 2022

62. tuomitsee jyrkästi Kiinassa jatkuvat ihmisoikeusloukkaukset, jotka kohdistuvat erityisesti etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin, pääasiassa muslimiiguureihin, kristittyihin ja tiibetiläisiin, ja tuomitsee myös demokratian ja vapauksien tukahduttamisen Macaossa ja Hongkongissa, mukaan lukien ankan kansallisen turvallisuuslain säätämisen vuonna 2020; tuomitsee Kiinan aggressiivisen toiminnan Etelä-Kiinan ja Itä-Kiinan merillä, mikä vaikuttaa merenkulun vapauteen, sekä Kiinan revisionistisen asenteen Itä-Aasiassa, mistä on aiheutunut useita rajaselkkauksia sen naapureiden kanssa;

63. toistaa tuomitsevansa jyrkästi perusteettomat ja mielivaltaiset pakotteet, joita Kiinan viranomaiset ovat määränneet useille eurooppalaisille yksityishenkilöille ja tahoille, myös viidelle Euroopan parlamentin jäsenelle; kehottaa jälleen Kiinan hallitusta luopumaan näistä täysin perusteettomista rajoitustoimista;

64. tuomitsee Kiinan kansantasavallan toimet Hongkongissa ja korostaa, että Hongkongin itsehallinnon käynnissä oleva heikentäminen ei ole ainoastaan vastoin Kiinan kahdenvälisten sopimusten velvoitteita ja kansainvälistä oikeutta vaan kyseenalaistaa myös Kiinan aseman uskottavana kumppanina; vahvistaa sitoutumistaan EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän mukaisesti kohdennettuihin pakotteisiin niitä Kiinan viranomaisia vastaan, jotka ovat osallistuneet ihmisoikeusloukkauksiin Hongkongissa ja Xinjiangissa, ja kehottaa lisäksi neuvostoa hyväksymään kohdennettuja pakotteita, mukaan lukien matkustuskieltojen ja varojen jäädyttämisen täytäntöönpano, sellaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan Hongkongissa ja Kiinassa, jotka ovat syyllistyneet vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin ja kansainvälisen oikeuden loukkauksiin Hongkongissa; kehottaa niitä jäsenvaltioita, joilla on vielä Kiinan ja Hongkongin kanssa tehtyjä luovutus sopimuksia, keskeyttämään henkilöiden luovuttamiset aina, kun henkilön luovuttaminen altistaa hänet kidutukselle tai julmalle, epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle tai rangaistukselle, jos kyseistä henkilöä vastaan nostettaisiin syytteet poliittisista syistä, muissa tilanteissa, joissa etniset vähemmistöt, Hongkongin demokratiamielisen opposition edustajat ja toisinajattelijat yleensä olisivat kohteena, ja jos tämä olisi vastoin Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia EU:n velvoitteita;

65. korostaa, että EU:n on tärkeää liittyä transatlanttisten kumppaneidensa joukkoon pyrittäessä tekemään riippumaton ulkoinen tutkimus Kiinan Wuhanista peräisin olevan covid-19-viruksen alkuperästä, jotta saadaan tarpeellisia vastauksia ja tietoja tulevien maailmanlaajusten, ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan suoraan vaikuttavien katastrofien mahdollisesta estämisestä;

66. tuomitsee Kiinan kommunistisen puolueen pakkokeinot Liettuaa ja EU:n muita jäsenvaltioita ja kumppaneita vastaan ja vaatii suurempaa solidaarisuutta Kiinan kommunistisen puolueen pakkokeinojen kohteena olevia maita kohtaan tekemällä myös yhteistyötä demokraattisten liittolaistemme kanssa avaamalla markkinamme talouksille, jotka kärsivät Kiinan kommunistisen puolueen taloudellisista pakkokeinoista; pitää myönteisenä komission päätöstä käynnistää Maailman kauppajärjestössä menettely Kiinaa vastaan Liettuan puolustamiseksi;

67. on tyytyväinen komission puheenjohtajan ilmoitukseen suunnitelmista laatia uusi yhteinen tiedonanto kumppanuudesta Persianlahden alueen maiden kanssa; kehottaa EU:ta esittämään sellaisen johdonmukaisen strategian unionin tasapainoiseksi osallistumiseksi alueella, jonka keskeisenä strategisena tavoitteena on alueellisen turvallisuuden ja yhteistyön edistäminen; toteaa, että tällaisella osallistumisella olisi pyrittävä luomaan synergioita alueellisten toimijoiden kanssa, kuten Bagdadin yhteistyö- ja kumppanuuskonferenssin välityksellä ja tarjoamalla enemmän EU:n tukea Track II -vuoropuhelualoitteille, joihin osallistuu tieteenharjoittajia, kansalaisyhteiskunta, uskonnollisia johtajia ja muita toimijoita; on innostunut Iranin ja Saudi-Arabian välisten jännitteiden purkautumisesta ja kehottaa molempia maita saattamaan pikaisesti päätökseen täysimääräisten diplomaattisuhteiden elvyttämisen; palauttaa mielen, että EU:n ensisijaisena tavoitteena on elvyttää yhteinen kattava toimintasuunnitelma (Iranin ydinsopimus) Euroopan ja alueen turvallisuuden takaamiseksi; muistuttaa, että Iranin ydinsopimus on edelleen ainoa tapa pysäyttää Iranin huolestuttava ydinalan toiminta; panee tyytyväisenä merkille varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja EUH:n roolin soviteltaessa Yhdysvaltojen ja Iranin välillä Iranin ydinsopimuksen elvyttämispyrkimysten yhteydessä; kehottaa Yhdysvaltoja ja Irania pyrkimään merkityksellisiin neuvotteluihin, jotta Iranin ydinsopimusta ryhdytään jälleen noudattamaan; vaatii, että Iranin ydinsopimuksen elvyttämiseksi Iranin on palattava täysimääräisesti ydinsopimuksen mukaisesti velvoitteisiinsa ja kaikki Iranin ydinsopimukseen liittyvät Yhdysvaltojen pakotteet on poistettava; toteaa, että on tarpeen puuttua Iranin laajempiin haitallisiin ja epävakautta lisääviin toimiin kaikkialla Lähi-idässä ja sen ulkopuolella, myös jäsenvaltioiden alueella, ja torjua niitä; painottaa, että mihin tahansa Iranin kanssa tehtävään sopimukseen on sisällyttävä riittävät takeet siitä, että Iran ei voi hankkia ydinaseita; ilmaisee vakavan huolensa siitä, että Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) on raportoinut, ettei sillä ole pääsyä Iranissa sijaitseissa ydinlaitoksissa ja toimipaikoissa oleviin valvonta- ja seurantalaitteisiinsa, mistä on

Torstai 17. helmikuuta 2022

paljon haittaa IAEA:n mahdollisuuksille tarkistaa ja valvoa Iranin ydinaseohjelmaa, ja että turvatoimiin liittyviä kysymyksiä on jäänyt ratkaisematta kahden viime vuoden aikana; tuomitsee Iranin ihmisoikeusloukkaukset sen omaa kansaa vastaan, Iranin ballististen ohjusten ohjelman ja terroriteot alueella;

68. korostaa, että Afganistanin tilanteen olisi saatava EU arvioimaan uudelleen kansainvälistä lähestymistapaa kansakunnan rakentamiseen ulkomailla ja muotoilemaan strategisesti uudelleen ulkopoliittikan yhdenmukainen lähestymistapa, lisäämään vastuutaan globaalista turvallisuudesta ja pyrkimään suurempaan riippumattomuuteen ulko- ja turvallisuuspolitiikassaan; on huolissaan Afganistanin dramaattisesta humanitaarisesta, poliittisesta, taloudellisesta ja turvallisuustilanteesta varsinkin ottaen huomioon, että joka kolmatta afganistanilaista uhkaa vakava nälänhätä; kehottaa komissiota ja EUH:ta lisäämään humanitaarista apua ja käyttämään kaikkia saatavilla olevia välineitä varmistaa, että vaarassa oleville afganistanilaisille on tarjolla suojelua; korostaa, että talibanhallinnon on kannettava vastuu ja sillä on vastuuvollisuus ihmiselämän ja omaisuuden suojelusta sekä turvallisuuden, yhteiskuntajärjestyksen ja julkisten palvelujen palauttamisesta; muistuttaa, että afganistanilaiset naiset ja tytöt, Afganistanin kansalaisyhteiskuntaan liittyvien ammattien edustajat, ihmisoikeuksien puolustajat, poliittiset aktivistit, journalistit, tieteenharjoittajat, taiteilijat, uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen edustajat ja muut ryhmät, jotka ovat vaarassa, aivan kuten kaikki afganistanilaiset, ansaitsevat turvallisen ja ihmisarvoisen elämän ja mahdollisuuden osallistua täysimääräisesti koulutukseen ja julkiseen elämään, ja panee tyytyväisenä merkille laajan kansainvälisen tuen heidän oikeuksilleen ja vapauksilleen; kehottaa evakuoimaan edelleen afganistanilaisia, jotka ovat vaarassa, erityisesti naistuumareita, ihmisoikeuksien puolustajia, journalisteja, paikallista henkilöstöä ja muita henkilöitä, jotka ovat vaarassa demokratian ja perusvapauksien edistämiseen liittyvän toimintansa tähden; kehottaa EU:ta turvaamaan 20 viime vuoden saavutukset ja varmistamaan, että Afganistan ei muutu jälleen terroristijärjestöjen turvapaikaksi; kehottaa EU:ta tarkastelemaan perusteellisesti 20 vuotta jatkunutta toimintaa Afganistanissa ja ottamaan siitä opiksi sekä laatimaan välittömästi kattavan, näihin oppeihin perustuvan EU:n strategian Afganistania ja sitä ympäröiviä maita varten; korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä naapurimaiden ja alueen maiden kanssa, jotta voidaan varmistaa maailmanlaajuinen turvallisuus ja alueen vakaus, ja samalla olisi pidettävä mielessä, että kaikilla Afganistanin naapureilla ja alueen mailla ei suinkaan ole samoja tavoitteita kuin Yhdysvaltojen johtamalla koalitiolla; korostaa tässä yhteydessä eräiden valtioiden tärkeää roolia EU:n kansalaisten kotimaahan palauttamisessa ja hädässä olevien Afganistanin kansalaisten evakuoimisessa, ja toteaa, että tämä oli mahdollista erityisesti siksi, että nämä valtiot käyttivät merkittäviä diplomaattisia painostuskeinoja talibanjoukkoja vastaan;

69. pitää myönteisenä sitä, että EU on sitoutunut uudelleen indopasifiseen alueeseen ja tunnustaa sen kasvavan merkityksen EU:n edulle, jotka esitetään EU:n yhteistyöstrategiasta indopasifisella alueella 16. syyskuuta 2021 annetussa varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission yhteisessä tiedonannossa⁽¹⁷⁾ sekä 19. huhtikuuta 2021 samasta aiheesta annetuissa neuvoston päätelmissä; kannustaa tiiviimpään yhteistyöhön alueen maiden, erityisesti Japanin, Kaakkois-Aasian maiden liittoon (ASEAN) kuuluvien maiden, Australian, Uuden-Seelannin ja Korean, kanssa; panee merkille alueella vallitsevan voimakkaan geopoliittisen kilpailun ja alueelliset kiistat, jotka johtuvat suurelta osin Kiinan kasvavasta ylimielisyydestä naapureihinsa nähden; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan kansainvälisen oikeuden, erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen, periaatteita; korostaa tarvetta pitkän aikavälin strategiselle sitoutumiselle indopasifiseen alueeseen ja kattavien ja strategisten kahden- ja monenvälisen vuoropuhelumekanismien luomiseen indopasifisen alueen maiden ja niiden yhteiskuntien kanssa, erityisesti samanmielisten maiden, muun muassa Japanin, Etelä-Korean, Australian ja Uuden-Seelannin, kanssa; korostaa indopasifisen alueen turvallisuuden ja vakauden merkitystä EU:n vaurauden ja turvallisuuden kannalta; panee merkille alueella kehittyvät uudet kumppanuudet, esimerkiksi Australian, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen kolmenvälisen sotilaallisen liittouman (AUKUS), ja pitää valitettavana, että kyseisen kumppanuuden perustamista koordinoitiin heikosti;

70. korostaa Intian kasvavaa alueellista ja geopoliittista vaikutusvaltaa; korostaa, että EU:n ja Intian välisen kumppanuuden vahvistamiseksi ja kahdenvälisen suhteiden täysimääräiseksi hyödyntämiseksi tarvitaan enemmän poliittista sitoutumista; muistuttaa, että tarvitaan syvempää kumppanuutta, jonka olisi perustuttava yhteisiin arvoihin ja ihmisoikeuksien täysimääräiseen kunnioittamiseen; toteaa, että Intia on tärkeä kumppani EU:lle, kun otetaan huomioon sen asema ja johtava rooli keskeisillä aloilla; huomauttaa, että Intian naapurialueesta ja indopasifisesta alueesta on entistä selvemmin tullut alue, jolla Kiina, laajentumispolitiikkansa ja -tavoitteidensa kautta, aiheuttaa kasvavia strategisia, geopoliittisia, taloudellisia ja kaupallisia haasteita;

71. kehottaa lisäämään ja vahvistamaan yhteistyötä Latinalaisen Amerikan alueen kumppaneiden kanssa; katsoo, että suhteiden lujittaminen Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kanssa on erittäin tärkeää EU:n geopoliittisen strategian kannalta maailmassa; korostaa, että unionin on vahvistettava siteitä, jotka yhdistävät EU:n Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maihin, erityisesti puolustettaessa monenvälistä sääntöihin perustuvaa järjestystä; kehottaa EU:ta hyödyntämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä yhteistyön syventämiseksi Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kumppaneiden

⁽¹⁷⁾ JOIN(2021)0024.

Torstai 17. helmikuuta 2022

kanssa; kehottaa EU:ta hankkimaan takaisin asemansa Latinalaisen Amerikan maiden varteentotettavana kumppanina, kun otetaan huomioon, että muilla geopoliittisilla toimijoilla on yhä merkittävämpi asema alueella varsinkin covid-19-pandemian ja rokotediplomatian seurauksena; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön entistä määrätietoisempaa politiikkaa suhteessa autoritaarisiin hallintoihin, jotka ovat hyötäneet suhteistaan EU:hun ja heikentäneet, loukanneet tai suorastaan tukahduttaneet kansalaistensa oikeuksia ja vapauksia;

Demokraattisen valvonnan, vastuuvollisuuden sekä EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan parlamentaarisen ulottuvuuden vahvistaminen

72. korostaa Euroopan parlamentin parlamentaarisen diplomatian resurssien tarjoamaa panosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, esimerkiksi sen mietintöjä ja päätöslauselmia, sen laajaa parlamenttien välisten pysyvien elinten verkostoa, sen eri puolilta maailmaa tulevien viranhaltijoiden kanssa käymää poliittista vuoropuhelua ja sen demokratiatukeen, välitystoimintaan ja vaalitarkkailuun liittyviä toimia; viittaa Ukrainaan tammi-helmikuussa 2022 tekemäänsä tiedonhankintamatkaan esimerkkinä parlamentaarisen diplomatiansa reagoitukyvyistä; toteaa, että parlamentin olisi hyödynnettävä täysimääräisesti valvonta- ja budjettivaltaansa unionin kansainvälisellä tasolla tekemissä päätöksissä; korostaa parlamentin demokratiaa tukevien ohjelmien merkitystä, sillä ne tarjoavat hyvän mahdollisuuden vahvistaa EU:n asemaa kaikkialla maailmassa ottamalla mukaan keskeisiä poliittisia sidosryhmiä ja helpottamalla kestävää demokraattista hallintoa EU:n ulkopuolisissa maissa;

73. korostaa, että parlamenttien välinen poliittinen ja tekninen vuoropuhelu on ratkaisevan tärkeää ja se on koordinoitava hyvin toimeenpanevan elimen toimien kanssa; korostaa tämän vuoksi, että YUTP:n alalla on tärkeää varmistaa kaiken tarvittavan tiedon sujuva vaihto toimielinten välillä, mukaan lukien asiaa koskevan luottamuksellisen tiedon vaihto, jotta EU:n ulkoiset toimet kokonaisuudessaan olisivat tehokkaampia ja YUTP olisi vastuullisempaa;

74. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita mahdollistamaan EU:n ulkoisten toimien parlamentaarisen valvonnan ja vahvistamaan sitä muun muassa jatkamalla säännöllisiä kuulemisia varapuheenjohtajan / korkean edustajan sekä komission kanssa; korostaa, että tällainen valvonta on tärkeää eurooppalaisen demokratian asianmukaisen toiminnan ja kansalaisten luottamuksen kannalta; korostaa, että tällainen valvonta voi olla lähtökohtana parlamentin vahvemmalle institutionaaliselle roolille yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla; pyytää viemään nopeasti loppuun neuvottelut, jotka koskevat parlamentin mahdollisuudesta tutustua neuvoston arkaluonteisiin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alan tietoihin vuonna 2002 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽¹⁸⁾ korvaamista; kehottaa koordinoimaan jäsenvaltioiden turvallisuus- ja tiedustelupalveluja;

75. korostaa, että parlamentaariset yleiskokoukset ovat tärkeitä yhteistyön ja toimielinten välisen vuoropuhelun paikkoja ja että niiden panos Euroopan ulkoiseen toimintaan on arvokas myös turvallisuusasioissa ja että parlamentaaristen yleiskokousten toimintaa on tarpeen edistää ja niiden asianmukainen toiminta ja kehitys on taattava; kehottaa vahvistamaan parlamentin harjoittamaa EU:n edustustojen työn valvontaa, kun ne edustavat EU:n arvoja ja periaatteita ulkomailla ja pyrkivät turvaamaan EU:n etuja ihmisoikeuksiin liittyvästä lähestymistavasta tinkimättä; korostaa, että EU:n edustustoilla on oltava kaikki tarvittavat ja asianmukaiset resurssit ja valmiudet, jotta ne voivat toimia tehokkaasti näissä tehtävissä;

76. kehottaa hyödyntämään täysimääräisesti Euroopan parlamentin merkittävämpää osallistumista Globaali Eurooppa- ja IPA III -ohjelmien valmisteluun; pitää myönteisenä, että on käynnistetty ulkoisista rahoitusvälineistä kahdesti vuodessa käytävä korkean tason geopoliittinen vuoropuhelu, sillä tämä on ratkaisevan tärkeä väline, jolla voidaan paitsi valvoa myös aktiivisesti muotoilla EU:n ulkopolitiikan painopisteitä; korostaa, että näillä geopoliittisilla vuoropuheluilla pyritään tarjoamaan parlamentille mahdollisuus antaa suuntaviivoja, strategista ohjausta ja ohjelmointi- ja täytäntöönpano-ohjeita kaikista Globaali Eurooppa- ja IPA III -ohjelmien temaattisista ja maantieteellisistä painopisteistä; tähdentää kuitenkin, että parlamentin olisi saatava olennaiset valmisteluasiakirjat riittävän ajoissa ja riittävän yksityiskohtaisina voidakseen harjoittaa mielekästä valvontaa; kehottaa parantamaan rahoitusvälineiden täytäntöönpanon avoimuutta perustamalla hankkeita ja toimia varten keskitetyn ja avoimen julkisen tietokannan;

⁽¹⁸⁾ EYVL C 298, 30.11.2002, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

77. muistuttaa neuvostoa parlamentin oikeudesta saada tietoa kaikista kansainvälisten sopimusten neuvottelemiseen ja tekemiseen liittyvien menettelyjen vaiheista ja sen oikeudesta antaa hyväksyntä kyseisille sopimuksille tai kieltäytyä hyväksymästä niitä; aikoo käyttää tätä perussopimuksissa määritettyä valtaa taatakseen EU:n puolesta neuvoteltujen kansainvälisten sopimusten avoimuuden ja demokraattisen valvonnan sekä Euroopan rauhanrahaston käyttöönoton, kuten parlamentin 28. maaliskuuta 2019 hyväksymässä suosituksessa⁽¹⁹⁾ todettiin, mukaan lukien sen täydentävyyden muihin EU:n ulkoisen toiminnan alan välineisiin nähden;

78. toistaa kantansa, jonka mukaan on korkea aika tarkistaa vuoden 2010 julistusta poliittisesta vastuusta, jotta tätä perustaa parlamentin ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan välisille suhteille voidaan kehittää;

o

o o

79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin suositus 28. maaliskuuta 2019 neuvostolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tekemästä ja komission tukemasta ehdotuksesta neuvostolle neuvoston päätökseksi Euroopan rauhanrahaston perustamisesta (EUVL C 108, 26.3.2021, s. 141).

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0040

Yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpano – vuosikertomus 2021**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus 2021 (2021/2183(INI))**

(2022/C 342/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sotilaallisesta liikkuvuudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman autonomisista asejärjestelmistä,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2019 antamansa kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY ja valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 2008/118/EY muuttamisesta unionin puitteissa toteutettavan puolustustoiminnan osalta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman aseviennistä: yhteisen kannan 2008/944/YUTP täytäntöönpano ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 antamansa päätöslauselman direktiivin 2009/81/EY täytäntöönpanosta puolustus- ja turvallisuusalan hankintojen osalta ja direktiivin 2009/43/EY täytäntöönpanosta puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtojen osalta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2021 antamansa kannan esitykseen neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välisen kauppaja yhteistyösopimuksen sekä turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoon ja suojaamiseen sovellettavia turvallisuusmenettelyjä koskevan Euroopan unionin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 285, 29.8.2017, s. 110.

⁽²⁾ EUVL C 388, 13.11.2020, s. 22.

⁽³⁾ EUVL C 232, 16.6.2021, s. 71.

⁽⁴⁾ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 54.

⁽⁵⁾ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 41.

⁽⁶⁾ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 47.

⁽⁷⁾ EUVL C 404, 6.10.2021, s. 202.

⁽⁸⁾ EUVL C 494, 8.12.2021, s. 54.

⁽⁹⁾ EUVL C 506, 15.12.2021, s. 159.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n ja Naton yhteistyöstä transatlanttisten suhteiden puitteissa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n kyberpuolustusvalmiuksien tilasta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan puolustusrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2018/1092 kumoamisesta 29. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/697 ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa perustamisesta, päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta ja kumoamisesta sekä asetuksen (EU) 2017/1601 ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 kumoamisesta 9. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/947 ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 14. marraskuuta 2016 neuvostolle esittämän asiakirjan ”Turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelma” ja 14. marraskuuta 2016 annetun neuvoston päätelmät EU:n globaalistrategian täytäntöönpanosta turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla, minkä myötä asetettiin uusi tavoitetaso EU:n turvallisuus- ja puolustusosalalle,
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2018 annetut neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) siviilialan sopimuksen tekemisestä,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät nuorisosta, rauhasta ja turvallisuudesta sekä 5. kesäkuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät nuorista ulkoisessa toiminnassa,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) strategisesta tarkastelusta vuonna 2020,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2021 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston jäsenten julkilausuman turvallisuudesta ja puolustuksesta,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät aiheesta uudistettu kumppanuus eteläisten naapurimaiden kanssa: uusi Välimeren alueen toimintaohjelma,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät Sahelin aluetta koskevasta Euroopan unionin yhdenmetyistä strategiasta,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013, 18. marraskuuta 2014, 18. toukokuuta 2015, 27. kesäkuuta 2016, 14. marraskuuta 2016, 18. toukokuuta 2017, 17. heinäkuuta 2017, 25. kesäkuuta 2018, 17. kesäkuuta 2019, 10. joulukuuta 2019, 17. kesäkuuta 2020, 12. lokakuuta 2020, 20. marraskuuta 2020, 7. joulukuuta 2020 ja 10. toukokuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät YTPP:stä,
- ottaa huomioon 18. lokakuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU-johtoisten joukkojen Althea-operaatiosta,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät Valko-Venäjän hallinnon käynnistämistä maahanmuuttajia välineenä käyttävistä hybridihyökkäyksistä,

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0346.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0412.

⁽¹²⁾ EUVL L 170, 12.5.2021, s. 149.

⁽¹³⁾ EUVL L 209, 14.6.2021, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvostossa 20. kesäkuuta 2019 hyväksytyyn uuden strategisen ohjelman 2019–2024,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston jäsenten ja G5 Sahel -ryhmän jäsenvaltioiden 28. huhtikuuta 2020 antaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 5. lokakuuta 2021 hyväksytyyn neuvoston toiminta-ajatuksen ilmastonmuutosta ja turvallisuutta koskevasta yhdenmuisesta lähestymistavasta,
- ottaa huomioon neuvoston 9. marraskuuta 2020 antaman ilmastonmuutosta ja puolustusta koskevan etenemissuunnitelman,
- ottaa huomioon neuvoston kokouksessa 20. marraskuuta 2020 esitetyn kertomuksen Euroopan puolustusviraston vuosittaisesta puolustuskatsauksesta,
- ottaa huomioon unionia tai sen jäsenvaltioita uhkaavien kyberhyökkäysten vastaisista rajoittavista toimenpiteistä 17. toukokuuta 2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/797 ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) ja siihen osallistuvien jäsenvaltioiden luettelon vahvistamisesta 11. joulukuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2315 ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan rauhanrahaston perustamisesta ja päätöksen (YUTP) 2015/528 kumoamisesta 22. maaliskuuta 2021 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2021/509 ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2021 annetut neuvoston päätökset (YUTP) 2021/748, 2021/749 ja 2021/750 Kanadan, Norjan kuningaskunnan ja Amerikan yhdysvaltojen osallistumisesta sotilaallisen liikkuvuuden PRY-hankkeeseen,
- ottaa huomioon Mosambikissa toteutettavasta Euroopan unionin sotilaskoulutusoperaatiosta (EMUT Mozambique) 12. heinäkuuta 2021 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2021/1143,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta (Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe – A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy),
- ottaa huomioon 6. maaliskuuta 2014 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Tavoitteena kansainvälisten merialueiden avoimuus ja turvallisuus: Euroopan unionin merellisen turvallisuusstrategian osatekijät” (JOIN(2014)0009),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Strateginen lähestymistapa selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa” (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2020 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n kyberturvallisuusstrategia digitaaliselle vuosikymmenelle” (JOIN(2020)0018),
- ottaa huomioon puheenjohtaja von der Leyenin vuosien 2020 ja 2021 puheet unionin tilasta sekä niihin liittyvät aiesopimukset,
- ottaa huomioon komission 30. kesäkuuta 2021 hyväksymän Euroopan puolustusrahaston vuotuisen työohjelman 2021,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 12. syyskuuta 2019 julkaiseman katsauksen nro 09/2019 ”Puolustusalan toiminta Euroopassa”,
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin sopimuksen,
- ottaa huomioon EU:n ja Naton yhteistyötä koskevat kaksi yhteistä julistusta, jotka allekirjoitettiin 8. heinäkuuta 2014 ja 10. heinäkuuta 2018,

⁽¹⁴⁾ EUVL L 129 I, 17.5.2019, s. 13.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 331, 14.12.2017, s. 57.

⁽¹⁶⁾ EUVL L 102, 24.3.2021, s. 14.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon EU:n ja Naton neuvostojen 6. joulukuuta 2016 ja 5. joulukuuta 2017 vahvistamien yhteisten ehdotusten täytäntöönpanoa koskevan 17. toukokuuta 2021 julkaistun kuudennen tilanneselvityksen,
 - ottaa huomioon EU:n ja Naton neuvostojen 6. joulukuuta 2016 ja 5. joulukuuta 2017 vahvistamat 74 yhteistä ehdotusta Varsovan yhteisen julistuksen täytäntöön panemiseksi,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2021 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen julkilausuman ”Kohti uudistettua transatlanttista kumppanuutta”,
 - ottaa huomioon Venäjän toteuttaman Krimin laittoman miehityksen ja liittämisen Venäjään,
 - ottaa huomioon Venäjän toteuttamat jäsenvaltioiden ilmatilan ja merirajojen loukkaukset,
 - ottaa huomioon Kiinan kasvavan taloudellisen ja sotilaallisen läsnäolon Välimeren maissa ja Afrikan maissa,
 - ottaa huomioon kotimaisen ja ulkomaisen terrorismin uhan pääasiassa Isisin kaltaisten ryhmien taholta,
 - ottaa huomioon tekoälyn, avaruusvoimavarojen ja kvanttilaskennan kaltaiset uudet teknologiat, jotka tarjoavat uusia mahdollisuuksia ihmiskunnalle mutta jotka luovat myös uusia puolustus- ja ulkopoliittisia haasteita, jotka edellyttävät selkeää strategiaa ja liittolaisten välistä yhteisymmärrystä,
 - ottaa huomioon YK:n peruskirjan ja vuoden 1975 Helsingin Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöä koskevan päätössiakirjan,
 - ottaa huomioon YK:n merioikeusyleissopimukset,
 - ottaa huomioon Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) 8. syyskuuta 2021 pidetyn ylimääräisen huippukokouksen päätteeksi annetun julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen nro 16, jolla pyritään edistämään oikeudenmukaisia, rauhanomaisia ja osallistavia yhteiskuntia kestävän kehityksen hyväksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0358/2021),
- A. katsoo, että covid-19-pandemia toi vuonna 2020 näkyviin kasvavat maailmanlaajuiset uhat sekä ulkopuolisista riippuvuuksista johtuvan unionin haavoittuvuuden; katsoo, että pandemia on laajentanut turvallisuuden ja strategisen riippumattomuuden käsitteen koskemaan terveyteen, teknologiaan ja talouteen liittyviä huolia;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan strateginen ympäristö heikkenee nopeasti ja pysyvästi; katsoo, että terrorismi on edelleen keskeinen uhka; katsoo, että valtiot osoittavat vallanhalunsa ja laajentumisstrategioidensa tavoittelun hyväksymällä aseellisen voimankäytön; katsoo, että tämä strategia voi johtaa meren, avaruuden, arktisen alueen ja kyberavaruuden militarisointiin sekä kilpavarustelun käynnistymiseen uudelleen;
- C. katsoo, että sekä strategisiin infrastruktuureihin kohdistuvien kyberhyökkäysten moninkertaistuminen covid-19-kriisin aikana että äskettäinen Pegasus-tapaus ovat esimerkkejä, jotka oikeuttavat suojatoimenpiteiden nopean kehittämisen kaikkia kyberuhkien uusimpia muotoja ja kehittyneimpiä vakoilutekniikoita vastaan; ottaa huomioon, että EU on sitoutunut investoimaan 1,6 miljardia euroa viranomaisten, yritysten ja yksityishenkilöiden reagointivalmiuksiin ja kyberturvallisuustyökalujen käyttöönottoon sekä kehittämään julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä tällä alalla;
- D. ottaa huomioon, että parlamentti eurooppalaisen demokratian ilmaisuforumina on yksi kohde; katsoo, että covid-19-pandemian aikaisesta etätyöstä johtuneet digitalisaatiotoimet ovat entisestään vain lisänneet parlamentin altistumista nykyisille uhille;
- E. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden sotilaallisten voimavarojen yhteenlaskettu talousarvio on 395 miljardia euroa, mikä on maailman toiseksi suurin; ottaa huomioon, että Euroopan valmiudet ovat hajanaiset ja kärsivät päällekkäisyyksistä, puutteista ja yhteentoimimattomuudesta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- F. katsoo, että uhkien jatkuva monimutkaistuminen liittyy teknologiseen kehitykseen, yhteiskuntien digitalisaatioon ja kansainvälisten talouksien yhdentymiseen; katsoo, että tämä lisää hybridiuhkia, joissa yhdistyvät sotilaalliset ja muut kuin sotilaalliset keinot, kuten disinformaatio, muuttoliikkeen käyttäminen kiristykseen, kyberhyökkäykset sekä taloudellinen painostus, jotka ovat vastoin eurooppalaisia etuja ja arvoja ja jotka ovat yhä suurempi uhka EU:n, sen yritysten, sen julkisten palvelujen ja sen kansalaisten turvallisuudelle;
- G. katsoo, että unionin rajoilla ja sen intressialueilla lisääntyviin kriisuihkiin vastaaminen edellyttää, että jäsenvaltiot sitoutuvat toimittamaan EU:n yleistavoitteiden mukaisesti nopean toiminnan voimavaroja ja erityisesti taisteluosastoja; katsoo, että niillä on useita politiikkaan, organisaatioon ja rahoitukseen liittyviä rajoituksia; katsoo, että sen vuoksi niitä ei ole koskaan lähetetty;
- H. katsoo, että Venäjän joukkojen ennennäkemätön keskittyminen Ukrainaan ja sen ympärille yhdistettynä Venäjän hallituksen esittämiin vaatimuksiin voisi – jos sitä ei vastusteta – johtaa vaikutuspiirin paluuseen Euroopassa ja tehdä tyhjäksi EU:n itäisten kumppaneiden, kuten Ukrainan ja Georgian, pyrkimykset liittyä Natoon;
- I. ottaa huomioon kansainvälisen yhteisön ja erityisesti EU:n sitoutumisen Sahelin alueeseen ja erityisesti Maliin; toteaa Malin juntan jo ottaneen vastaan ja käyttäneen niin sanottuun Wagner-ryhmään kuuluvia venäläisiä sotilaallisia neuvonantajia ja palkkasotilaita sotilaallisiin toimiin Malissa; ottaa huomioon julmuudet, joihin tämä yritys on syyllistynyt kaikkialla, missä se toimii;
- J. katsoo, että vetäytyminen Afganistanista ja vallan palautuminen talibaneille lisää terroristiuhkaa alueella ja sen ulkopuolella; ottaa huomioon, että EU toteutti YTPP-operaation eli Euroopan unionin poliisioperaation Afganistanissa (EUPOL Afghanistan) vuosina 2007–2016 ja myönsi Afganistanille 17 miljardia euroa; ottaa huomioon, että jäsenvaltiot olivat vetäytymisen aikana riippuvaisia Yhdysvalloista, joka lähetti erittäin lyhyessä ajassa 6 000 sotilasta turvaamaan Kabulin lentoaseman, minkä ansiosta pystyttiin evakuoimaan EU:n kansalaisia sekä vaarassa olevia afganistanilaisia; ottaa huomioon, että EU ei tässä tilanteessa pystynyt toteuttamaan ilmasiltaa eikä koordinoimaan evakuoitejaan; katsoo, että jos unionin pitäisi toteuttaa Kabulin evakuointia vastaava operaatio, se ei nykytilanteessa kykene tekemään nopeasti päätöksiä, lähettämään joukkoja eikä järjestämään onnistuneita evakuoiteja ja ilmasiltoja tehokkaasti ja ripeästi; katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on siksi hyödynnettävä kaikki Afganistanin kriisistä saadut kokemukset kiireellisesti, jotta unionin itsenäisiä toimintavalmiuksia voidaan parantaa vastaavia tilanteita varten; katsoo, että strategisen kompassin avulla on voitava asettaa EU:lle tavoitetaso erityisesti Afganistanin epäonnistumisesta saatujen kokemusten kannalta;

EU:n turvallisuus- ja puolustusdoktriini, jossa hyödynnetään strategista riippumattomuutta edistävää strategista kompassia

1. korostaa, että EU:lla on edessään:

- moninapaisessa maailmassa valtiollisista ja valtiosta riippumattomista toimijoista aiheutuvia uusia ja kehittyviä uhkia, kuten terrorismi, autoritaarisuuden nousu, hybridisodankäynnin kautta syntyvät hybridiuhkat, kuten kyberhyökkäykset, ja muuttoliikkeen käyttäminen välineenä, jotka ovat hämärtäneet sodan ja rauhan väliset rajat lisäten luonnonvaroihin, energiaturvallisuuteen ja ilmastomuutokseen kohdistuvia uhkia
- kaikkialla maailmassa lisääntyvä militarisoituminen ja toistuva maailmanlaajuinen valtakilpailu, johon liittyy kasvava sotilaallinen ulottuvuus ja lisääntyvät geopoliittiset jännitteet, ”epärauhan” aikakausi, jolle on ominaista vihamielinen kilpailu, asestariisuntatoimien ja kansainvälisten asevalvontajärjestelmien väheneminen, joukkotuhoaseiden, myös ydinaseiden, leviäminen ja kemiallisten aseiden käyttö
- yhä epävakaa naapurialueet sekä idässä että etelässä;

katsoo, että epävakaus ja ennakoimattomuus unionin rajoilla ja sen lähialueilla (Pohjois-Afrikka, Lähi-itä, Kaukasian, Balkanin maat, itäinen Välimeri jne.) sekä sen laajemmilla naapurialueilla (Sahel, Afrikan sarvi jne.) yhdessä Venäjän Ukrainaan ja Georgiaan kohdistuvien hyökkäysten kanssa ovat sekä suora että välillinen uhka mantereen turvallisuudelle; korostaa, että sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välillä vallitsee erottamaton yhteys; toteaa, että aktiivinen toiminta naapurialueilla on Euroopan unionin etujen mukaista; korostaa Länsi-Balkanin vakauden merkitystä; panee huolestuneena merkille Krimin niemimaalla lisääntyvän militarisoinnin ja Venäjän federaation yritykset horjuttaa Mustanmeren aluetta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

2. tuomitsee jyrkästi Venäjän sotilasjoukkojen keskittämisen Ukrainaan ja sen ympärille sekä Venäjän hallituksen vaatimuksen pysäyttää Naton laajeneminen ja muotoilla uudelleen Euroopan turvallisuusarkkitehtuuri käyttäen perustana vanhentunutta käsitystä "vaikutuspiireistä"; korostaa sitä, että jokainen demokraattinen maa voi vapaasti valita omat liittoumansa, ja tukee tässä yhteydessä Ukrainan ja Georgian länteen suuntautuvia pyrkimyksiä, mukaan lukien niiden Nato-jäsenyys ja tuleva EU-jäsenyys;

3. panee merkille, että vuotta 2020 leimasivat covid-19-pandemia ja lukuisat unionin ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan haasteet, jotka toivat esiin riittämättömän koordinoinnin ja riippuvuutemme muusta maailmasta; korostaa, että EU:n on otettava tästä oppia vahvistaakseen etenkin digitaalista ja teknologista suvereniteettia ja yleistä strategista riippumattomuuttaan sisäisenä toimijana sekä valmiuksiaan ja halukkuuttaan päättää ja toimia tarvittaessa itsenäisesti ulkoasioiden sekä turvallisuus- ja puolustusasioiden alalla ja arvioidakseen uudelleen riippuvuuttaan toimijoista, jotka eivät jaa samoja arvoja; toteaa jälleen, että unionin on vahvistettava riippumattomuuttaan terveydenhuollon alalla;

4. suhtautuu myönteisesti strategiseen kompassiin liittyvien toimien aloittamiseen eli ennennäkemättömään strategiseen pohdintaprosessiin, joka olisi saatettava päätökseen maaliskuussa 2022; korostaa, että strategisen kompassin kehittäminen on lähtökohta yhteisen eurooppalaisen puolustuksen täytäntöönpanolle SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohdan määräysten mukaisesti ja YTPP:n määrittelylle ja että sen olisi oltava merkittävä askel kohti todellista eurooppalaista puolustusunionia, jossa otetaan huomioon joidenkin jäsenvaltioiden erityinen perustuslaillinen tilanne; katsoo, että strategisella kompassilla olisi kehitettävä parempaa yhteenkuuluvuutta turvallisuuden ja puolustuksen alalla; korostaa, että – erittäin moninapaisessa maailmassa, jossa suurvaltojen välinen kilpailu on lisääntynyt – unionin yhteenlaskettu painoarvo voi edistää EU:n jäsenvaltioiden turvallisuuden takaamista ja että tarvitaan vahvaa EU:n puolustuspolitiikkaa, jotta EU saa keinot, joilla voimme työskennellä pyrkiä kohti rauhaa, ihmisten turvallisuutta, demokratiaa ja kestävää kehitystä; korostaa, että Euroopan puolustusunioni olisi osa EU:n ilmoittamaa tavoitetta saavuttaa strateginen riippumattomuus; huomauttaa, että tässä yhteydessä unionin ja sen jäsenvaltioiden ulkoihin turvallisuushaasteisiin on vastattava ennen kaikkea vahvistamalla ja ottamalla konkreettisesti käyttöön voimavaroja, joilla voidaan arvioida paremmin kriisitilanteita, tehdä päätöksiä nopeammin ja ryhtyä jyrkempiin toimiin, kun olosuhteet sitä edellyttävät, ja tarvittaessa riippumattomasti, jotta voidaan puolustaa unionin etuja ja arvoja liittoutumia ja kumppanuuksia kunnioittaen; toteaa, että se lisäksi unionin johdonmukaisuutta turvallisuuden ja puolustuksen alalla; katsoo, että on kiireellisesti kehitettävä todellinen Euroopan turvallisuusunioni, joka kattaa kaikki sotilaalliseen turvallisuuteen ja siviiliturvallisuuteen liittyvät näkökohdat, välineet, budjetit ja valmiudet sekä konfliktien kaikki vaiheet ennaltaehkäisystä konfliktien jälkeiseen vakauttamiseen ja joka perustuu nykyaikaiseen, edistykselliseen ja vahvaan inhimillisen turvallisuuden käsitteeseen, joka vastaa EU:n kansalaisten, paikallisväestön ja valtion instituutioiden turvallisuutta ja vakautta koskevia turvallisuusvaatimuksia; vaatii unionia parantamaan konfliktinestoa ja sovittelua, vuoropuhelua ja liennyttämistä koskevia institutionaalisia valmiuksiaan;

5. painottaa, että sitä on tuettava 360 asteen uhka-analyysillä; korostaa, että strategisen kompassin on oltava unionin kunnianhimoinen vastaus tähän analyysiin, jonka havaintoja on tarkasteltava säännöllisesti ja realistisesti, jotta voidaan kehittää mekanismi jatkuvaa uhka-arviointia ja parlamentin kuulemista varten;

6. korostaa, että strategisella kompassilla on voitava vahvistaa unionin valmiuksia toimia yhä uskottavampana strategisena kumppanina ja globaalina rauhan edistäjänä, mikä vahvistaa ja tukee sääntöihin perustuvaa kansainvälistä järjestelmää ja monenvälistä yhteistyötä sekä kykyä toimia tarvittaessa riippumattomasti; korostaa, että tätä toimintaa on päivitettävä säännöllisesti ja otettava käyttöön kunnianhimoinen suunnitelma, jonka tarkoituksena on olla realistinen ja toimiva ja johon sisällyttävä päätösten ja seurantamekanismien täytäntöönpanoaikataulu; korostaa, että tämän toiminnan on mahdollistettava se, että unioni edistyy johdonmukaisesti ja tehokkaasti kohti johdonmukaista puolustuspolitiikkaa, yhteistä strategista kulttuuria, yhteisymmärrystä EU:n strategisista haasteista ja valmiuksia ennakoida uhkia, ja mahdollistettava nopeat ja koordinoitujen vastatoimet, tulevat toimintaskenaariot ja valmiudet itsenäiseen selviytymiskykyyn siten, että EU voi ottaa käyttöön resursseja solidaarisuuden pohjalta perussopimusten mukaisesti, jos jäsenvaltio on uhattuna ja kun kansainvälinen rauha, turvallisuus ja vakaus ovat uhattuina EU:n ulkopuolella, ja viime kädessä varmistaa unionin kansalaisten, etujen ja arvojen suojelun; palauttaa mieliin, että neuvoston 14. marraskuuta 2016 annetuissa päätelmissä esitetty EU:n turvallisuus- ja puolustusala koskeva nykyinen tavoitetaso sisältää vastatoimet ulkoihin konflikteihin ja kriiseihin, kumppanien valmiuksien kehittämisen ja "unionin ja sen kansalaisten suojelun"; korostaa, että EU:n reagoinnissa konflikteihin ja kriiseihin perustana on oltava yhdenmukainen toimintamalli;

7. korostaa, että parlamentin ja erityisesti sen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan on tärkeää saada Euroopan ulkosuhdehallinnolta (EUH) säännöllisiä päivityksiä ja raportteja strategisen kompassin täytäntöönpanosta siitä lähtien, kun strateginen kompassi hyväksytään maaliskuussa 2022;

Torstai 17. helmikuuta 2022

YTPP-operaatiot vuonna 2020 – arviointi ja suositukset

8. muistuttaa, että unionilla on parhaillaan käynnissä yksitoista siviilioperaatiota ja seitsemän sotilasoperaatiota; muistuttaa, että näistä vain kolmessa on täytäntöönpanovaltuudet: Euroopan unionin johtamat merivoimien (EUNAVFOR) Somalian ATLANTA-operaatio, EUNAVFORin Välimeren IRINI-operaatio (EUNAVFOR MED IRINI) ja EU:n sotilasjoukot Bosnia ja Hertsegovinassa (EUFOR ALTHEA); palauttaa mieliin EU:n yleisen sitoutumisen Saheliin ja Afrikan sarveen kuuden siviilioperaation (valmiuksien kehittämistä Somaliassa koskeva Euroopan unionin operaatio (EUCAP Sahel Mali), EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia) ja kuuden sotilasoperaation (Euroopan unionin Malin koulutusoperaatio (EUTM Mali), EUTM Somalia, EUNAVFOR ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI) kautta; toteaa, että näitä operaatioita ei ole vielä hyödynnetty täysimääräisesti ja että covid-19-pandemian vaikutukset ovat kielteisesti niihin, mikä on vaikuttanut operaatioiden toimintaan ja heikentänyt niiden vaikuttavuutta; ehdottaa, että EU:n YTPP-operaatioiden talousarviota, suunnittelua ja kalustoa arvioidaan covid-19-pandemiasta saatujen kokemusten perusteella ja harkitsee siksi tulosten tarkistamista ja mahdollisesti niiden toimeksiannon mukauttamista osana operaation vakiomuotoista strategista tarkistamista;

9. korostaa unionin naapurialueen kestävän vakauden, ihmisten turvallisuuden ja vaurauden merkitystä unionille; toteaa, että YTPP-sotilasoperaatiot on nyt lähes yksinomaan suunnattu asevoimien koulutukseen ilman täytäntöönpanoulottuvuutta ja siten, että ne saavat vain vähän tukea; katsoo, että toimeksiantoa olisi vahvistettava vaikuttamatta näiden operaatioiden muuhun kuin täytäntöönpanoulottuvuuteen korostaen valmennusta, jotta eurooppalaiset neuvonantajat voivat tarkistaa kentällä mahdollisimman tarkasti, onko koulutusohjelmat pantu asianmukaisesti täytäntöön ja vastaavtko ne paikallisten asevoimien todellisia operatiivisia tarpeita;

10. korostaa, että aseiden toimittamisessa Euroopan rauhanrahaston puitteissa olisi noudatettava täysimääräisesti EU:n yleistä kantaa aseviennistä, kansainvälisiä ihmisoikeuksia ja humanitaarista oikeutta ja siihen olisi sisällytettävä tehokkaita avoimuussäännöksiä;

11. pitää valitettavana Malin vallankaappajien toimia; on erittäin huolissaan siitä, että Malin alueella ja yleensä Sahelissa välttämättömien valtiollisten palvelujen saatavuus on puutteellista; ilmaisee syvän huolensa alueen turvallisuustilanteen heikkenemisestä; on erittäin huolissaan YK:n pääsihteerin raporteista, joissa luetaan aseellisten ryhmien, kuten terroristiryhmien, Malin asevoimien ja muiden G5 Sahel -maiden asevoimien tekemiä ja jatkuvia vakavia ihmisoikeusloukkauksia ja vakavia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia, mukaan lukien väitetyt sotarikokset; pitää tässä yhteydessä rankaisemattomuutta erittäin valitettavana ja korostaa, että tällaisten rikosten jatkuminen heikentää myös eurooppalaisia ja kansainvälisiä pyrkimyksiä luoda suojattu ja turvallinen ympäristö ja torjua aseellisia ryhmiä ja terroristeja; korostaa vihamielisten toimijoiden lisääntyvää osallistumista alueella, joka olennaisen tärkeä turvallisuudellemme, sillä tämä voisi vaarantaa EU:n ja Malin yhteisen tavoitteen saavuttaa ihmisten turvallisuus, rauha, vakaus ja kestävä kehitys maassa, jossa muut toimijat, joilla ei välttämättä ole samoja eettisiä periaatteita EU:n ja sen jäsenvaltioiden kanssa, eivät halua täyttää valmiuksien puutteita riippumatta siitä, noudatetaanko oikeusvaltioperiaatetta tai sota-oikeutta; ilmaisee vakavan huolensa ulkomaisten yksityisten sotilasyhtiöiden kasvavasta vaikutusvallasta ja Malin hallituksen mahdollisista suunnitelmista aloittaa venäläisen yksityisen sotilasyhtiön (Kremlin sijaissotija Wagner Group) kanssa Malin asevoimien kouluttamista koskeva yhteistyö; huomauttaa, että tällainen yhteistyö ei sovi yhteen EU:n turvallisuus- ja puolustusyhteistyön, erityisesti EUTM Mali -operaation, kanssa ja että sen vuoksi EU:n olisi arvioitava uudelleen toimintaansa Malissa; vaatii nykyisiä Malin viranomaisia olemaan tekemättä sopimusta Wagner Groupin kanssa ja estämään sen henkilöstön saapumisen Malin alueelle; korostaa yleisemmin tarvetta seurata tiiviisti maailmanlaajuisia toimintaa haavoittuvilla alueilla, kuten Afrikassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Itä-Euroopassa, lisäävien yksityisten turvallisuus- ja sotilasyritysten toimia ja muistuttaa, että asiasta on tärkeää tiedottaa parlamentille;

12. panee merkille ilmoituksen Ranskan sotilaallisen toiminnan uudelleen organisoinnista Sahelin alueella yhdessä kansainvälisten ja afrikkalaisten kumppanimme kanssa ja niitä kuullen; korostaa, että tämä kehitys olisi toteutettava kuullen tiiviisti Sahelin alueella toimivia kaikkia kansainvälisiä kumppaneita ja erityisesti eurooppalaisia kumppaneita; pitää myönteisenä EU:n ja jäsenvaltioiden jatkuvaa sitoutumista G5 Sahel -maiden vakauttamiseen erityisesti tukemalla G5 Sahel -ryhmän yhteisiä turvallisuusjoukkoja siten, että vahvistetaan EU:n YTPP-operaatioita ja EU:n jäsenvaltioiden armeijoiden lisääntyvää osallistumista Takuba Task Force -joukkoihin;

13. on tyytyväinen siihen, että EUTM Mali -operaation uutta laajennettua toimeksiantoa mukautetaan; kehottaa vahvistamaan asevoimien rakenteellista yhteistyötä ja niille annettavaa muuta kuin täytäntöönpanoa koskevaa tukea sekä nopeuttamaan alueellistamisprosessia, jonka avulla operaatiossa voidaan antaa sotilaallista tukea G5-ryhmän maiden asevoimille ja erityisesti Burkina Fasolle ja Nigerille, millä on vaikutusta kansainvälisiin, eurooppalaisiin ja afrikkalaisiin kumppaneihin; korostaa Euroopan rauhanrahaston tarjoamia mahdollisuuksia, jotka koskevat Malin armeijan

Torstai 17. helmikuuta 2022

kouluttamiseen tarvittavan kaluston toimittamista, joka on erittäin tärkeässä asemassa EU:n toiminnan ja sen tehokkuuden vahvistamisessa; on vakuuttunut siitä, että EU on lisättävä nopeasti ja tehokkaasti valmiuksiaan tarjota kalustoa, jotta EUCAP- ja EUTM-operaatiot eivät menetä uskottavuuttaan paikallisviranomaisten silmissä, edellyttäen, että kyseiset turvallisuusjoukot noudattavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta ja ovat demokraattisen valvonnan alaisia;

14. pyytää jäsenvaltioilta huomattavaa panosta EUTM Mali -operaation konsultointitoimintaan ja pyytää niitä lähettämään sen edistämiseen kykenevää henkilöstöä; muistuttaa, että Sahelin alueella on jatkettava YTPP:n alueellistamisprosessia, jotta voidaan vahvistaa yhteistyötä ja koordinoitua kansainvälisten toimijoiden sekä alueella toimivien EU:n jäsenvaltioiden kanssa, ja tehtävä se käynnissä olevilla aloitteilla, kuten Sahelin vakautta ja turvallisuutta koskevalla kumppanuudella (P3S-aloite); korostaa, että EU tukee vakaasti myös G5 Sahel -ryhmän yhteisten turvallisuusjoukkojen ja niihin liittyvän poliisikomponentin saattamista toimintavalmiuteen; pitää myönteisenä uutta Sahelin aluetta koskevaa EU:n yhdenmuetä strategiaa, johon kuuluu laajempi hyvän hallinnon vahvistamiseen keskittyvä lähestymistapa ja joka korostaa erityisesti valtiollista läsnäoloa ja julkisten palvelujen saatavuutta alueen maissa; korostaa EUCAP Sahel Mali -operaatiossa toteutettuja toimia, joiden tarkoituksena on tukea Malin turvallisuusjoukkojen lähettämistä Malin keskiosiin; korostaa toimia EUCAP Sahel Niger -operaatiossa, jossa tuetaan Nigeriä kansallisen puolustus- ja turvallisuuspolitiikan kehittämisessä; muistuttaa, että YTPP-toimien alueellistamiseen tukee EU:n yhdenmuetä lähestymistapaa Sahelin alueella ja että siten alueellisen neuvonantavan koordinoituyksikön (RACC) toimia on jatkettava; katsoo, että YTPP:n alueellistettu lähestymistapa Sahelissa on merkityksellinen, mutta edellyttää selkeämpää organisointia ja koordinoitua jo olemassa olevien YTPP:tä koskevien siviili- ja sotilasoperaatioiden, paikallisten toimijoiden ja muiden kansainvälisten järjestöjen välillä, kuten YK:n rauhanturvaoperaatio, YK:n operaatio Malin vakauttamiseksi (MINUSMA) ja Ranskan armeijan johtamat operaatiot; vaatii huomattavia toimia Burkina Fason auttamiseksi, koska maan on vastattava voimakkaasti uhkiin rajallisin voimavaroin; muistuttaa, että jotta sotilas- ja turvallisuustoimet ovat pysyvästi tehokkaita, niiden ohella on toteutettava konkreettisia ja näkyviä toimenpiteitä keskeisten palvelujen tarjoamiseksi väestölle; korostaa, että Guineanlahden rannikkovaltioita on voitava tukea entistä aktiivisemmin, jotta ne voivat torjua kohtaamaansa terroristiuhkaa; korostaa, että Sahelin, Länsi-Afrikan ja Afrikan sarven alueiden kasvavaan epävakauteen ja näiden alueiden kehittyvien tapahtumien merkittäviin seurauksiin sekä Afrikan mantereelle että Euroopan unionille on kiinnitettävä erityistä huomiota;

15. suhtautuu myönteisesti meneillään oleviin keskusteluihin Mosambikin ja Intian osallistumisesta YTPP-operaatioihin Afrikassa; pitää myönteisenä Georgian aktiivista osallistumista YTPP-toimiin ja erityisesti sen osallistumista koulutusoperaatioihin Keski-Afrikan tasavallassa ja Malissa;

16. palauttaa mieliin, että Somalian turvallisuustilanne on erittäin huolestuttava ja horjuttaa vakautta kaikkialla Afrikan sarvessa ja jopa sen ulkopuolella; korostaa, että Al-Shabab on edelleen yksi voimakkaimmista Al-Qaidan liittyvistä terroristijärjestöistä ja että tämän seikan olisi kannustettava jäsenvaltioita osallistumaan enemmän EU:n operaatioihin tällä strategisella alueella ja antamaan niille tarvittavat varat; korostaa, että EUTM Somalian vahvistaminen neuvontavalmiuksilla johtorakenteissa voi vaikuttaa merkittävästi siihen, miten operaatiot toteutetaan monenvälisen sotilaallisen avun yhteydessä; korostaa, että EUNAVFOR Atalanta, EUCAP ja EUTM Somalia muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden, jolla tuetaan Afrikan sarvea koskevaa unionin strategista kehystä; pitää myönteisenä Atalanta-operaation ratkaisevaa roolia merirosvouksen ja ihmiskaupan torjunnassa Afrikan sarven alueella ja siten onnistunutta Maailman ruokaohjelman aluksien suojelua sekä EUCAP Somalia -operaation roolia Puntmaan ja Somalimaan liittovaltion ja alueviranomaisten neuvonnassa rannikkovartiostotoiminnan ja meripoliisivoimien kehittämisessä; korostaa, että EU:n sitoutuminen Afrikan sarven alueella on edelleen merkityksellistä Somalian turvallisuusjoukkojen valmiuksien vahvistamiseksi, ja huomauttaa myös, että niiden tehokkuutta on parannettava; pitää myönteisenä samanmielisten kumppanien osallistumista ja kannustaa siihen edelleen, jotta voidaan varmistaa turvalliset vesiväylät Adeninlahdella ja Intian valtamerellä; kehottaa ottamaan käyttöön yhdenmuetä lähestymistavan merirosvousta aiheuttavien kehitys- ja hallinto-ongelmien ratkaisemiseksi;

17. panee huolestuneena merkille Keski-Afrikan tasavallan poliittisen tilanteen ja turvallisuustilanteen heikkenemisen; kehottaa palauttamaan kattavan vuoropuhelun hallituksen, demokraattisen opposition ja kansalaisyhteiskunnan välille sekä elvyttämään rauhansopimuksen; pitää valitettavana, että vuodesta 2018 lähtien Keski-Afrikan tasavallan presidentti on turvautunut Wagner Groupiin, joka on yksityinen sotilasyritys ja venäläinen sijaisotija, joka on vastuussa sotarikoksista ja vakavista ihmisoikeusloukkauksista Keski-Afrikan tasavallassa; on huolissaan tämän päätöksen vaikutuksesta Keski-Afrikan tasavallan joukkojen koulutusoperaation toimintakykyyn ja tehokkuuteen; tuomitsee sen, että eräät paikalliset ja ulkomaiset aseelliset joukot, myös ulkomaiset turvallisuusalan yritykset, aiheuttavat uhkia ja vihamielisiä välikohtauksia, jotka kohdistuvat YK:n yhdenmuetä moniulotteiseen Keski-Afrikan tasavallan vakauttamisoperaatioon (Minusca), sekä EU:n

Torstai 17. helmikuuta 2022

toimiin kohdistetut disinformaatiokampanjat; pitää myönteisenä Keski-Afrikan tasavallassa toteutettavaa EU:n neuvonta-operaatiota (EUAM RCA) ja on täysin sen takana; pitää myönteisenä EUTM-operaation toimia, erityisesti Keski-Afrikan tasavallan asevoimien upseerien ja aliupseerien kouluttamista, sekä operaation panosta turvallisuusalan uudistuksen yleiseen prosessiin, jota Minusca koordinoi, ja antaa sille täyden tukensa; korostaa, että väestölle on tiedotettava operaation tavoitteista ja edistymisestä; korostaa, että on tärkeää arvioida EU:n todellisia valmiuksia vastata Keski-Afrikan tasavallan asevoimien kalustotarpeisiin osana strategista uudelleentarkastelua, joka on määrä toteuttaa vuoden 2022 alkupuoliskolla; vaatii, että EUTM-operaation muodostamille yksiköille Euroopan rauhanrahaston puitteissa annettavan tuen ehtona on, että Keski-Afrikan tasavallan viranomaiset edistävät myönteistä kehitystä poliittisessa, sisäisessä ja alueellisessa tilanteessa;

18. muistuttaa Mosambikin kanaalin strategisesta merkityksestä; suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan sitoumukseen vastata kasvavaan terroristiuhkaan Cabo Delgadon alueella ja on huolissaan tämän uhan leviämistä alueella; suhtautuu myönteisesti neuvoston päätökseen aloittaa Mosambikissa toteutettava Euroopan unionin sotilaskoulutusoperaatio (EUTM Mozambique); panee merkille Euroopan rauhanrahaston käytön EUTM Mozambique -operaation yhteisten kustannusten kattamiseksi ja puolustustarvikkeiden hankkimiseksi; kehottaa neuvostoa ja EUH:ta hyödyntämään mahdollisimman hyvin Euroopan rauhanrahastoa ja käyttämään tätä kokemusta hyödyksi Euroopan rauhanrahaston parantamisessa ja laajentamisessa tulevaisuudessa; panee merkille, että EUTM-operaatio täyttää erityisen tavoitteen, joka on erikoisjoukkojen yksikköjen kouluttaminen islamistisen kapinallisuuden torjumiseksi Cabo Delgadon alueella, mukaan lukien jihadistiliike Ansar al-Sunna; kehottaa ottamaan sen käyttöön mahdollisimman pian tilanne huomioon ottaen; kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan operaation joukkojen muodostamiseen tasapuolisemmin; korostaa, että Mosambikia varten tarvitaan hallinnoinnin puutteiden ja kehitystarpeiden käsittelemiseksi kokonaisvaltaista ja johdonmukaista pitkän aikavälin strategiaa, jossa on myös torjuttava islamistien kapinointia, jotta konflikti voidaan ratkaista kestävästi; korostaa, että on varmistettava, että hallituksen joukot noudattavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja että laittomiin teloituksiin, kidutukseen, ryöstelyyn ja muihin väärinkäytöksiin syyllistyneet saatetaan oikeuden eteen;

19. suhtautuu myönteisesti neuvoston 18. lokakuuta 2021 antamissa päätelmissä esitettyyn varauksettomaan sitoutumiseen EUFOR Althea -operaatioon ja Althea-operaation uudistamiseen vuonna 2020 ja siihen, että sen toimeksianto kohdennetaan uudelleen Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten tukemiseen turvallisen ja vakaan ympäristön ylläpitämiseksi myös kesäkuussa 2021 esitetyn operaation kolmannen strategisen uudelleentarkastelun avulla; muistuttaa, että tämä operaatio pohjusti Bosnia ja Hertsegovinan rauhaa, vakautta ja yhdentymistä Eurooppaan ja että tällä operaatiolla on edelleen ratkaiseva rooli Bosnia ja Hertsegovinan ja koko alueen turvallisuudelle ja vakaudelle; muistuttaa, että tästä operaatiosta saadut kokemukset ja niistä opitut asiat tuovat olennaista lisäarvoa kaikkiin nykyisiin ja tuleviin sotilas- ja siviilialan YTPP-operaatioihin; on huolestunut Bosnia ja Hertsegovinan serbipresidentin Milorad Dodikin mahdollisista perustuslain vastaisista ja separatistisista toimista, jotka heikentävät Daytonin rauhansopimusta ja siten koko alueen turvallisuutta ja rauhaa; korostaa, että on edelleen pidettävä yllä riittävää horisontaalista valmiutta, jotta voidaan reagoida nopeasti, jos turvallisuustilanne heikkenee; toteaa, että tätä operaatiota voitaisiin edistää suojatuilla tieto- ja viestintäkanavilla jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin ja parantamalla julkisiin lähteisiin perustuvien tiedustelutietojen keräämis- ja analysointivalmiuksia; pitää tärkeänä jatkaa miinojen jälkiraivausta ja Bosnia ja Hertsegovinan asevoimien yhteiskoulutusta on jatkettava; vaatii jäsenvaltioita täyttämään Althea-operaation joukkojen muodostamista koskevat sitoumuksensa; odottaa Ukrainan osallistumista Althea-operaatioon; antaa tunnustusta EU:n ja Naton tärkeälle yhteistyölle Länsi-Balkanin alueella, erityisesti EUFOR Althea -operaatioissa, jonka operatiivinen päämaja sijaitsee Naton Euroopan-joukkojen pääesikunnassa (SHAPE) Berliini plus -järjestelyn ansiosta;

20. panee tyytyväisenä merkille Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) tulokset; hyväksyy sen jatkamisen kahdella vuodella; korostaa, että YTPP-sitoumuksia alueella on edelleen pohdittava; tuomitsee jyrkästi Venäjän toteuttaman Georgiaan kuuluvien Abhasian ja Tskhinvalin/Etelä-Ossetian alueiden laittoman miehityksen ja militarisoimisen, jotka loukkaavat kansainvälistä oikeutta ja jotka ovat vakava uhka itäisen kumppanuuden alueelle ja koko Euroopalle; on huolissaan alueen turvallisuustilanteen heikkenemisestä Georgian miehityksillä alueilla ja Venäjän federaation toteuttamista toimista, jotka horjuttavat rauhaa ja turvallisuutta itäisen kumppanuuden alueella; kehottaa EU:ta vaatimaan edelleen Venäjää osallistumaan rakentavasti Geneven kansainvälisiin keskusteluihin ja täyttämään EU:n 12. elokuuta 2008 välittämän tulitaukosopimuksen mukaiset velvollisuutensa ja erityisesti vetämään kaikki sotajoukkonsa Georgian miehityksiltä alueilta ja sallimaan EU:n tarkkailuoperaatiolle esteettömän pääsyn koko Georgian

Torstai 17. helmikuuta 2022

alueelle; tuomitsee Georgian kansalaisten laittomat pidätykset ja sieppaukset sekä niin sanottujen rajanmääritystoimien lisääntymisen hallinnollisella rajalla; on huolissaan EUMM Georgia -operaatioon kohdistetuista disinformaatiokampanjoista ja kehottaa vahvistamaan sen valmiuksia seurantaan, analysointiin ja strategiseen viestintään; vahvistaa vankkumattoman tukensa itäisen kumppanuuden maille ja erityisesti niiden itsenäisyydelle, suvereniteetille ja niiden kansainvälisesti tunnustettujen rajojen mukaisen alueen koskemattomuudelle; kannustaa EU:ta vahvistamaan sitoutumistaan rauhanomaiseen konfliktinratkaisuun koko itäisen kumppanuuden alueella; toistaa kehoituksensa siitä, että EU:n olisi varmistettava, että itäisen kumppanuuden maiden turvallisuusolot otetaan asianmukaisesti huomioon strategisessa kompassissa, ja harkittava myös sellaisten turvallisuussopimusten ja -kehysten laatimista, joilla lisätään investointeja ja apua turvallisuus-, sotilas-, tiedustelu- ja kyberyhteistyöhön assosioituneissa maissa eli Georgiassa, Moldovassa ja Ukrainassa niiden selviytymiskyvyn ja turvallisuuden vahvistamiseksi;

21. panee merkille Irakin turvallisuusalan uudistusta tukevan Euroopan unionin neuvontaoperaation (EUAM) vahvistamisen ja sen täydentämisen sisäisen turvallisuuden uudistuksen täytäntöönpanon sekä terrorismin (myös väkivaltaisten ääriliikkeiden torjunnan) ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan ja ehkäisyn kansallisten strategioiden täytäntöönpanon tukemisella erityisesti rajavalvonnan, talousrikollisuuden (erityisesti korruption), rahanpesun ja kulttuuriperintöön kuuluvien esineiden salakuljetuksen osalta;

22. kehottaa EU:ta puuttumaan kulttuuriperinnön suojeluun ja säilyttämiseen kohdistuviin jatkuviin ja kasvaviin uhkiin ja torjumaan kulttuuriesineiden salakuljetusta erityisesti konfliktialueilla; panee merkille, että Irakissa joidenkin yhteisöjen kulttuuriperinnön ja historiallisten juurien riistäminen on tehnyt niistä alttiimpia radikalisoitumiselle; muistuttaa, että EUAM Irak on ainoa YTPP-operaatio, jonka toimeksiantoon kuuluu kulttuuriperinnön suojelua koskeva osa, jotta paikallisille kumppaneille voidaan antaa apua ja koulutusta kulttuuriperinnön säilyttämiseen ja suojeluun liittyvien turvallisuushaasteiden ratkaisemisessa; kehottaa neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään samanlaisen osan muihin operaatioihin;

23. kannustaa lähettämään Euroopan unionin yhdenmisen rajavalvonnan avustusoperaation Libyassa (EUBAM Libya) jäseniä Tripoliin, josta se suorittaa tehtävänsä; ehdottaa, että tässä operaatiossa, jonka tarkoituksena on auttaa Libyan viranomaisia hajottamaan rikollisjärjestöjen verkostoja, jotka ovat mukana muuttajien salakuljetuksessa, ihmiskaupassa ja terrorismissa rajaturvallisuuden ylläpitämiseen liittyvillä aloilla, selvitetään alueellisen strategian puitteissa edelleen mahdollisuuksia tukea Sahelin alueen valtioiden rajavalvontavalmiuksien EU-johtoista kehittämistä Sahelin alueen YTPP-operaatioiden yhteydessä (erityisesti EUCAP Sahel Niger -operaatio); ilmaisee vakavan huolensa muuttajien, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten kohtalosta Libyassa; kehottaa Libyan viranomaisia ja sotilasjoukkoja sulkemaan muuttajien säilönnöttölat;

24. pitää myönteisenä Välimerellä toteutettavan YTPP-operaation (EUNAVFOR MED IRINI) käynnistämistä ja sen jatkamista 31. maaliskuuta 2023 saakka; korostaa sen keskeistä roolia asevientikiellon täytäntöönpanossa Libyassa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2526 (2020) mukaisesti; korostaa, että valmiuksien kehittäminen häiritsee ihmis- ja asekauppaa; pitää valitettavana sitä, että EUNAVFOR MED IRINI -operaation tarkastukset kiellettiin useita kertoja vuonna 2020 jopa turkkilaisilla aluksilla; kehottaa EUH:ta tiedottamaan asiasta avoimesti; toteaa, että tähän asti EUNAVFOR MED -operaatiolla on ollut hyvin vähän varoja, mikä rajoittaa merkittävästi sen valmiuksia; on huolissaan siitä, että Nato, joka toimii alueella Sea Guardian -operaation kautta, ei tee tehokasta yhteistyötä lisäämällä yhteistyön yhteenkuuluvuutta tai jakamalla tietoja ja resursseja; korostaa, että on strategisesti tärkeää laatia operaatiosta julkinen tiedonanto operaatiosta ja sen pääsystä aluksiin, ystävällismielisistä lähestymisistä ja tarkastuksista, mukaan luettuna kieltäytymiset; korostaa merihädässä olevien henkilöiden etsintää ja pelastamista koskevia kansainvälisiä velvoitteita noudattaen täysimääräisesti merioikeutta; kehottaa EU:ta ottamaan merkittävän roolin Välimerellä, koska siitä on tullut toimija, joka pystyy takaamaan alueen vakauden; suhtautuu myönteisesti EU:n yhteys- ja suunnitteluyksikön (EULPC) tuloksiin turvallisuus-, tiedustelu- ja suunnitteluasiantuntemuksen tarjoamisessa EU:n toimijoille Brysselissä ja paikan päällä tai merellä (EU:n edustusto, EUBAM, EUNAVFOR MED) ja YK:n Libyan-tukioperaatiolle (UNSMIL);

25. pitää valitettavana, että Turkilla on monella EU:n ja sen naapuruston huolta aiheuttavalla alueella yleisesti epävakauttava rooli, joka uhkaa alueellista rauhaa, turvallisuutta ja vakautta; on erittäin huolestunut Turkin EU:n jäsenvaltioihin, erityisesti Kreikkaan ja Kyprokseen, kohdistamista laittomista toimista ja sotilaallisilla toimilla uhkailuista itäisellä Välimerellä ja tuomitsee ne jyrkästi, sekä sen äskettäin ilmoittamista laittomista toimista Kyproksen ja Kreikan merialueilla; panee merkille pyrkimykset jännitteiden lievittämiseksi, mutta pitää valitettavana provokatiivisia toimia ja Turkin sotilasalusten MED IRINI -operaatioon kohdistamia hyökkäyksiä kansainvälisen oikeuden ja EU:n jäsenvaltioiden suvereniteettioikeuksien vastaisesti; muistuttaa, että unioni on valmis käyttämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä ja

Torstai 17. helmikuuta 2022

vaihtoehtoja, myös niitä, jotka ovat SEU-sopimuksen 29 artiklassa ja SEUT-sopimuksen 215 artiklassa, puolustaakseen etujaan ja jäsenvaltioiden etuja ja vaaliakseen alueellista vakautta;

26. kiittää työtä, jonka siviiliturvallisuusalan uudistamista koskeva Euroopan unionin neuvontaoperaatio Ukrainassa (EUAM Ukraine) on tehnyt; panee merkille EUH:n tarvearviointiraportin ammatillisen sotilaskoulutuksen alasta Ukrainassa ja suhtautuu myönteisesti käynnissä olevaan työhön, jossa arvioidaan EU:n mahdollista toimintaa Ukrainassa sen perusteella ja täydennetään Ukrainan ja kansainvälisten kumppanien toimenpiteitä ammatillisen sotilaskoulutuksen uudistamiseksi Ukrainassa;

27. kehottaa elvyttämään siviilialan YTPP:n panemalla täytäntöön siviilialan YTPP-sopimuksen 22 sitoumusta; korostaa, että strategisessa kompassissa on asetettava tavoitteeksi YTPP:n siviilialan uudistaminen ja että sopimus 2.0 olisi hyväksyttävä hyvissä ajoin; kannattaa ajatusta siitä, että kompassissa olisi määritettävä YTPP:n siviilialan perusnäkökohdat, mukaan lukien siviilivoimavarojen kehittäminen vuoden 2023 jälkeen; kannattaa ajatusta siitä, että YTPP:n siviilialan strategiset painopisteet olisi yhdistettävä sopimuksen vuotuisen tarkistusprosessiin; korostaa, että YTPP:n, oikeus- ja sisäasioiden sekä komission johtamien toimien välille on luotava vahvempi yhteys tarvittaessa ja ottaen asianmukaisesti huomioon sekä perussopimuksessa määrätyt toimintapolitiikat että muut asiaankuuluvat kriisinhallinnan toimijat, jotta voidaan tehostaa YTPP:n panosta unionin vastatessa turvallisuushaasteisiin; kehottaa EU:ta pohtimaan operaatioihin lähettämistä koskevia nykyisiä menettelyitä ja toimimaan niiden mukaisesti päätöksentekoprosessin nopeuttamiseksi ja tehostamiseksi; katsoo, että EU:n olisi jatkettava EUCAP Sahel Malin, EUCAP Sahel Nigerin, EUCAP Somalian ja EUAM RCA:n siviilioperaatioiden kattavaa arviointia ja tarkasteltava niiden toimeksiantoa, talousarviota ja henkilöresursseja varmistaen, että ne vastaavat todellisiin tarpeisiin, jotta ne ovat täysin toimintakykyisiä ja tehokkaita;

28. tunnustaa YTPP:n operaatioiden panoksen rauhan turvaamiseen ja vakauteen, mutta huomauttaa, että YTPP:n siviili- ja sotilasoperaatioita koskevat rakenteelliset heikkoudet ja pitkät päätöksentekoprosessit jatkuvat; pitää tärkeänä joustavoittaa ja vakauttaa sotilasoperaatioiden tehtäviä, jotka on räätälöity paikan päällä olevan tilanteen mukaan; kehottaa muuttamaan YTPP-rakenteita ja -menettelyjä, jotta operaatioita voidaan toteuttaa nopeammin, joustavammin ja johdonmukaisemmin; korostaa, että nykyisten eurooppalaisten tilapäisten operaatioiden ja YTPP:n sotilasoperaatioiden välille olisi saatava tiiviimmät yhteydet erityisesti silloin, kun on toimittava kiireellisen kriisin suhteen tai taattava pääsy kiistanalaisille strategisille alueille; korostaa, että kaikissa tulevilla toimeksiantoissa on oltava selkeä ja kokonaisvaltainen vetäytymisstrategia, johon kuuluu luettelo sitä varten tarvittavista resursseista; korostaa, että kaikissa operaatioissa ja etenkin sotilasoperaatioissa on toimittava yhdessä paikallisten kanssa, jotta valmiuksia voidaan vahvistaa kohtuullisessa ajassa ja jotta pystytään poistumaan hallitusti;

29. korostaa, että kaikki YTPP-osaatit on arvioitava säännöllisesti, järjestelmällisesti ja avoimesti strategisten ja operatiivisten merkityksellisten kriteerien perusteella; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa käynnistämään prosessin, jossa käsitellään aiemmista ja käynnissä olevista operaatioista ja toimista opittuja asioita, ja keskittymään siihen, mitä poliittisia, institutionaalisia sekä sosioekonomisia olosuhteita turvallisuus- ja puolustustoimet edellyttävät, jotta niillä voidaan tehokkaasti tukea kestävää rauhan rakentamista ja kestävien ja demokraattisten hallintorakenteiden vahvistamista; katsoo, että operaatioiden johtamiseen ja hallintaan liittyviä operatiivisia vastuita on siirrettävä enemmän operaatioiden sotilasjohdolle; vaatii yleisemmin, että EU:n sotilasrakenteet nivotaan järjestelmällisesti kaikkiin toimintapolitiikkoihin ja välineisiin, jotka vaikuttavat eurooppalaisten asevoimien operatiiviseen toimintaan, ja erityisesti Euroopan puolustusrahaston komitean työhön;

30. on erittäin huolissaan operaatioihin osallistuvien joukkojen heikosta muodostamisesta ja vaatii painokkaasti jäsenvaltioita puuttumaan siihen mahdollisimman pian; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita antamaan YTPP-osaatioille tarvittavassa määrin henkilöstöä, koulutusta ja valmiuksia, jotta ne voivat suorittaa toimeksiantonsa ja jotta niistä tulee valppampia ja häiriönsietokykyisempiä vähemmän suotuisissa olosuhteissa; korostaa tässä yhteydessä PRY:n hanketta "Crisis Response Operation Core", josta käydään tällä hetkellä keskustelua ja jolla pyritään parantamaan joukkojen muodostamisprosessia; pitää kuitenkin valitettavana, että tähän mennessä vain kuusi jäsenvaltiota on osallistunut tähän PRY:n hankkeeseen; kehottaa neuvostoa ja komissiota hyödyntämään kokonaisvaltaisesti Euroopan rauhanrahastoa ja perussopimuksissa säädettyjä unionin talousarviota koskevia rahoitusmahdollisuuksia, jotta voidaan helpottaa joukkojen muodostamista sekä sotilaiden lähettämistä; tukee kolmansien maiden osallistumista YTPP-osaatioihin eurooppalaisten intressien ja arvojen mukaisesti; katsoo, että kolmansien maiden osallistumista olisi laajennettava tarvittaessa;

31. on huolissaan erityisesti Venäjän ja Kiinan mutta myös muiden toimijoiden lisääntyvästä tietojen manipuloinnista, disinformaatiosta ja hybridiuhista, joilla on suora vaikutus useisiin operaatioalueisiin ja YTPP-osaatioihin, mikä aiheuttaa epävakautta kokonaisilla alueilla ja horjuttaa EU:n ulkomaanoperaatioiden oikeutusta; kehottaa kiireellisesti jäsentämään YTPP-osaatioiden vastauksen näihin uhkiin; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n, jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden on

Torstai 17. helmikuuta 2022

toteutettava yhteisiä toimia muun muassa hybridiuhkien ja kyberhyökkäysten sekä kemiallisiin, biologisiin, säteilyyn ja ydinaineisiin liittyvien riskien ennakoinnissa; pitää myönteisenä kriisiin vastaamista koskevan valmiusreservin luomista kemiallisiin, biologisiin, säteilyyn ja ydinaineisiin liittyviä onnettomuuksia varten; vaatii EUH:ta tukemaan YTPP-operaatioita konkreettisesti strategisella tiedottamisella;

32. kehottaa vahvistamaan unionin komentorakenteita, erityisesti EU:n sotilasesikuntaa (EUSE) ja sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaraa (MPCC), joille on osoitettava tarvittava määrin henkilöstöä, välineitä ja resursseja mahdollisimman pian ja joiden on kyettävä vaihtamaan turvallisuusluokiteltuja tietoja suojatusti myös jäsenvaltioiden ja operaatioiden kanssa; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että siirtyminen sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran toiseen vaiheeseen viivästyi, ja kehottaa jäsenvaltioita pitämään täysin kiinni sitoumuksistaan tämän toteutumiseksi; korostaa, että sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavarasta on tehtävä mahdollisimman pian todellinen täysivaltainen komento- ja johtamisrakenne, joka pystyy tarjoamaan tulevaisuuteen suuntautuvan ja strategisen ennakointitoiminnon, johtamaan tehtäviä ja EU:n operaatioita strategisen kontekstin edellyttämällä reagointivalmiudella ja joustavuudella ja vahvistamaan eurooppalaisten strategista ja operatiivista riippumattomuutta;

33. korostaa, että naisten osallistuminen YTPP-operaatioihin tehostaa niitä ja lisää EU:n uskottavuutta naisten ja miesten yhtäläisten oikeuksien maailmanlaajuisena edistäjänä; kehottaa panemaan entistä järjestelmällisemmin täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta ja päätöslauselman 2250 nuorista, rauhasta ja turvallisuudesta sekä vahvistamaan naisia, rauhaa ja turvallisuutta sekä nuoria, rauhaa ja turvallisuutta koskevia EU:n ohjelmia; kehottaa valtavirtaistamaan sukupuolinäkökulman mielekkäällä tavalla YTPP:n muotoilussa erityisesti tasapainottamalla sukupuolijakaumaa YTPP-operaatioiden henkilöstössä ja johdossa ja antamalla erityiskoulutusta lähetetyille henkilöstölle; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan seksuaalisesta ja sukupuoleen perustuvasta häirinnästä vapaa työympäristö; toistaa kehoituksensa sisällyttää tasa-arvoanalyysi uusiin YTPP:n välineisiin, kuten Euroopan puolustusrahastoon ja Euroopan rauhanrahastoon; pitää myönteisenä, että kaikki YTPP-siviilioperaatiot ovat nyt nimittäneet tasa-arvoasioiden neuvonantajan, ja kehottaa YTPP-sotilasoperaatioita toimimaan samoin; kannustaa EU:n jäsenvaltioita esittämään naisia ehdokkaiksi nykyisiin avoimiin toimiin; pitää valitettavana, että YTPP-operaatioissa ja erityisesti sotilasoperaatioissa työskentelevien naisten määrä on edelleen hyvin vähäinen; kehottaa EUH:ta asettamaan konkreettisen tavoitteen naisten määrän lisäämiselle EU:n kriisinhallintatehtävissä ja -operaatioissa; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita tarkastelemaan keinoja vahvistaa rekrytointi- ja sitouttamispolitiikkoja ja edistämään naisten osallistumista rauhanrakennus- ja rauhanturvaoperaatioihin; painottaa tarvetta sisällyttää EU:n talousarvioon uusi budjettikohta, josta rahoitettaisiin tasa-arvoneuvonantajien tehtävää YTPP:n sotilasoperaatioissa;

34. odottaa vuoden 2020 unionin tilaa koskevassa aiekirjeessä ilmoitettua yhteistä tiedonantoa strategisesta lähestymistavasta, jolla tuetaan entisten taistelijoiden aseistariisuntaa, kotiuttamista ja yhteiskuntaan sopeuttamista, sillä se olisi aseistariisuntaa, demobilisaatiota ja yhteiskuntaan sopeuttamista (DDR-toimet) koskevan turvallisuusavun vuoden 2006 tukimallin oikea-aikainen tarkistus; korostaa, että turvallisuusalan uudistaminen on ensisijaisen tärkeää erityisesti unionin YTPP-siviilioperaatioiden kannalta; kehottaa siksi komissiota ja EUH:ta laajentamaan tulevaa yhteistä DDR-tiedonantoa turvallisuusalan uudistamiseen sekä turvallisuutta ja kehitystä tukevaan valmiuksien kehittämiseen, jotta voidaan saada aikaan yhdenmukainen, johdonmukainen ja perusteellisesti uudistettu unionin lähestymistapa kolmansille maille annettavaan turvallisuusapuun; vaatii johdonmukaisuutta YTPP:n välineiden ja EU:n kehitysavun välillä;

Kriisien ennakointi ja hallinta

35. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisten asevoimien yhteistyövalmiuden kansalaisten auttamisessa pandemian torjumiseksi vuonna 2020; katsoo, että asevoimien arvokas panos covid-19-pandemian aikana on osoittanut, että on tärkeää käyttää jäsenvaltioiden sotilaallisia resursseja ja voimavaroja unionin pelastuspalvelumekanismien tukena; kannustaa unionia ja jäsenvaltioita harkitsemaan vakavasti ja hyödyntämään täysin SEU-sopimuksen 44 artiklan täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä, jotta unioni voi reagoida nopeasti, tehokkaasti ja riittävän joustavasti turvallisuus-kriiseihin, joilla on vahva kollektiivinen EU-ulottuvuus, myös mahdollistamaan sen, että jäsenvaltioiden ryhmän jo toteuttamaa tilapäistä operaatiota seuraa jälkikäteen EU:n valtuutus; suhtautuu myönteisesti ilmavoimien positiiviseen rooliin voimavarojen yhdistämisessä ja koordinoinnissa covid-19-pandemian aikana erityisesti terveydenhuoltoon liittyvien kuljetusten ja jäsenvaltioiden välillä suoritettujen tavarantoimitusten osalta sekä Nato-liittolaisten infrastruktuureilla ja kalustolla saavutettuihin synergioihin lentokuljetusten ja välttämättömien tarvikkeiden kuljetusten osalta; pitää erityisen myönteisenä Euroopan ilmakuljetusjohtoportaan (EATC) roolia evakuoinnissa, potilaiden siirtämisessä ja lääkinnällisten laitteiden toimittamisessa pandemian aikana; kannustaa Euroopassa yleisesti sotilaallisen ilmailukentteen, myös kuljetusten, ilmatankkauksen ja lääkinnällisten evakuoitien, käyttöön, millä varmistetaan sotilaallisten ilmakuljetustoimien tehokkuus

Torstai 17. helmikuuta 2022

ja vaikuttavuus Euroopassa; kehottaa tältä osin jäsenvaltioita harkitsemaan tämän strategisen puolustuskaluston yhteistä kehittämistä ja kannustaa perustamaan EU:n sotilasalan hätäyksikön, jonka tavoitteena on helpottaa sotilaallisten logististen voimavarojen rajatylittävää käyttöä hätätilanteissa, jotta voidaan lisätä koordinoitua, synergiaa ja solidaarisuutta, kun tarjotaan apua siviilialan tukiopeaatioille;

36. kannattaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittämää tavoitetta luoda ”nopeat etujoukot”, joihin kuuluisi noin 5 000 sotilaan monikansallinen maavoimien prikaati sekä ilma- ja merivoimien ja erikoisjoukkojen osastoja, jotka voidaan mobilisoida turvallisuushätätilanteissa; muistuttaa, että EU:ssa ei ole tällä hetkellä maa-, meri- ja ilma-alan osaamista ja voimavaroja, jotka ovat välttämättömiä joukoille, jotka saapuvat operaatioalueelle ensimmäisinä palauttamaan turvallisuuden; katsoo, että jäsenvaltioiden on ensin realistista ja välttämätöntä sopia strategisen kompassin yhteydessä olosuhteista, joissa kyseisten joukkojen mobilisointi on tarpeen, ja sopia yhdestä tai useammasta operatiivisesta suunnitelmasta myös erittäin lyhyiden määräaikaisten puitteissa; muistuttaa kuitenkin, että yli 15 vuoden olemassaolon aikana EU:n taisteluosastoja ei ole koskaan käytetty, mikä johtuu erityisesti jäsenvaltioiden poliittisen yksimielisyyden puutteesta ja täytäntöönpanon ja rahoituksen monimutkaisuudesta, vaikka niitä on ollut mahdollista käyttää useaan otteeseen; muistuttaa, että niiden operatiivisuudesta on huolehdittava säännöllisten kenttäharjoitusten avulla; pitää valitettavana jäsenvaltioiden puutteellista poliittista ja käytännön sitoutumista taisteluosastoihin; pitää valitettavana, että vain yksi Italian johtama taisteluosasto oli toiminnassa vuonna 2021; on huolissaan vuosien 2022 ja 2023 strategisten suunnitelmien heikkoudesta ja vaatii tarkistamaan niitä; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään sitoutumistaan EU:n sotilaallisiin valmiuksiin; toteaa, että nopeasti valmiiden joukkojen mallista olisi saatava lisäarvoa EU:n taisteluosastoihin verrattuna; kehottaa siksi neuvostoa ja komissiota perusteellisesti arvioimaan, tutkimaan ja kehittämään vaihtoehtoja, joiden mukaisesti voidaan perustaa pysyvät joukot, jotka ovat pysyvästi sijoitettuina ja harjoittelevat yhdessä; katsoo, että uusien ”nopeiden etujoukkojen” pitäisi joko olla tulosta taisteluosastojen kunnianhimoisesta uudistuksesta tai niiden pitäisi korvata taisteluosastot kokonaan, jotta voidaan välttää voimavarojen uudet päällekkäisyydet EU:n YTPP:ssä; on samaa mieltä tavoitetasosta, jonka varapuheenjohtaja / korkea edustaja vahvisti EU:n sotilaallisten välineiden ja erityisesti tilapäisten välineiden luotettavuudelle; kehottaa neuvostoa ja EUH:ta selvittämään, miten voidaan parhaiten nivoa yhteen EU:n taisteluosastojen tai uusien ”nopeiden etujoukkojen” lähettäminen, SEU-sopimuksen 44 artiklan täytäntöönpano ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön edelleen hyödyntämätön operatiivinen osa; odottaa, että nämä osat yhdistämällä EU ja sen jäsenvaltiot pystyvät vastaamaan nopeasti ja tehokkaasti lähialueillaan ilmeneviin kriiseihin sotilaallisilla keinoin ja suorittamaan SEU 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tehtävää eli Petersbergin tehtävää;

37. korostaa täsmällisten ja ajoissa saatavien tiedustelutietojen merkitystä päätöksenteon tukemisessa, operaatioiden turvaamisessa ja niihin kohdistuvien vaikutus- ja disinformaatiokampanjoiden torjunnan parantamisessa; kehottaa EUH:ta ottamaan operaatioissa käyttöön tiedusteluvoimavaran luomalla kaikkiin YTPP-tehtäviin ja -operaatioihin tiedustelusoluja, jotka tuottavat reaaliaikaista tietoa EU:n tiedusteluanalyysikeskukselle, EU:n sotilasesikunnalle ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaraksi päätöksenteon tueksi; korostaa yleisemmin, että EU:n IntCenin ja EUMS:n tiedusteluosaston (EUMS INT) työ riippuu jäsenvaltioiden halukkuudesta jakaa tietoja, ja kehottaa lisäämään EU:n IntCenin taloudellisia ja teknisiä resursseja; yhtyy komission puheenjohtajan vuoden 2021 unionin tilaa koskevassa puheessaan tekemään analyysiin, jonka mukaan EU:n on parannettava tiedustelu-yhteistyötä; korostaa tilannetietoisuuden ja kansallisten tiedustelupalvelujen välisen koordinoinnin merkitystä ja suhtautuu myönteisesti komission puheenjohtajan kehoitukseen perustaa EU:n yhteinen tilannetietoisuuskeskus, joka on keskeinen väline strategisen ennakoinnin ja EU:n strategisen riippumattomuuden parantamiseksi;

38. suhtautuu myönteisesti Euroopan rauhanrahaston (EPF) perustamiseen vuonna 2020; muistuttaa, että EPF antaa unionille valmiudet puuttua nopeasti ja tehokkaasti nykyisiin turvallisuushaasteisiin ja kehottaa sen vuoksi käynnistämään rahaston toiminnan nopeasti; korostaa, että tarvittava kalusto, mukaan lukien tarvittaessa tappava kalusto, ja koulutus on toimitettava asianomaisille operaatioalueille ottaen huomioon välineen maantieteellisesti tasapainoinen luonne ja noudattaen täysimääräisesti yhteisen kannan 944 kahdeksaa perustetta, ihmisoikeuksia ja humanitaarista oikeutta sillä edellytyksellä, että EU:n tasolla tehdään etukäteen kattava riskinarviointi ja että EU:n tasolla seurataan jatkuvasti sotilasteknologian toimittamista kolmansien maiden toimijoille ja noudatetaan tehokkaita avoimuussäännöksiä; korostaa, että EUH:n on seurattava tiiviisti kumppaneillemme EPF:n puitteissa toimitetun materiaalin jäljitettävyyttä ja asianmukaista käyttöä ja varmistettava se ottaen huomioon EPF:n 360 asteen lähestymistapa; huomauttaa, että EPF paitsi käsittelee kaluston tarjoamista kumppaneille niin toimii myös YTPP:n sotilasoperaatioiden yhteisten kustannusten rahoitusvaihtoehtona, jota olisi käytettävä tarvittavassa määrin; sitoutuu varmistamaan YTPP-operaatioiden, unionin rahoitusvälineen

Torstai 17. helmikuuta 2022

(NDICI) ja EPF:n keskinäisen johdonmukaisuuden ja täydentävyyden; pyytää jälleen, että Euroopan ulkosuhdehallintoon perustetaan uusi hallinnollinen osasto valvomaan tätä uutta välinettä; korostaa tarvetta kehittää strategisen kompassin avulla selkeä näkemys siitä, kuinka jäsenvaltiot haluavat käyttää EPF:ää lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

39. suhtautuu myönteisesti EUH:n marraskuussa 2020 esittämään ilmastonmuutosta ja puolustusta koskevaan etenemissuunnitelmaan, jossa esitetään konkreettisia toimenpiteitä ilmaston ja turvallisuuden jatkuvasti merkityksellisemmän yhteyden käsittelemiseksi; korostaa, että yleistyvät luonnonkatastrofit, maailmanlaajuiset pandemiat tai ihmisen aiheuttamat katastrofit lisäävät kyber- ja hybridihyökkäysten tavoitin entisestään nykyisiä turvallisuushaasteita ja edellyttävät siksi lisäresursseja; kannustaa unionia ja sen jäsenvaltioita kehittämään omia voimavarojaan näihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa, että näihin uusiin haasteisiin vastaamisen ei pitäisi viedä resursseja perinteisiltä ja tavanomaisilta puolustus- ja turvallisuusvoimavaroilta;

40. katsoo, että muuttovirtojen käyttö aseena EU:n itäisellä ulkorajalla sekä disinformaatiokampanjat ovat yhdistetty hybridisodankäynnin muoto, jonka tarkoituksena on pelotella EU:ta ja aiheuttaa epävakautta EU:ssa; kehottaa unionia kehittämään asiaankuuluvaa lainsäädäntöä, joka tarjoaa tarvittavat takeet, jotta voidaan reagoida ja vastata tehokkaasti siihen, että kolmas maa käyttää muuttoliikettä poliittisiin tarkoituksiin, varmistamaan EU:n ulkorajojen tehokkaan suojelun sekä ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojelun ja toteuttamaan toimenpiteitä laittomien rajanylitysten estämiseksi; toistaa solidaarisuutensa Latviaa, Liettuaa ja Puolaa kohtaan Lukašenkan hallinnon käyttäessä maahanmuuttoa aseena EU:n horjuttamiseksi;

Kestokykyisempi unioni: pääsyn varmistaminen kiistanalaisille strategisille alueille ja jäsenvaltioiden keskinäisen avunannon ja niiden välisen turvallisuuden vahvistaminen***Vapaan liikkuvuuden puolustaminen merellä***

41. muistuttaa, että merialan nykyisten geopolittisten jännitteiden vuoksi unionin on puolustettava yleismaailmallisia arvoja ja periaatteita, YK:n peruskirjaa ja kansainvälistä oikeutta – kuten YK:n merioikeusyleissopimusta – monenvälisyyttä ja kansainvälistä yhteistyötä ja suojeltava etujaan takaamalla merenkulun vapaus, merien viestintäyhteyksien turvallisuus ja avomeri-infrastruktuurit; muistuttaa, että unionin merelliset edut liittyvät läheisesti sen kansalaisten hyvinvointiin, vaurauteen ja turvallisuuteen ja että noin 90 prosenttia unionin ulkomaankaupasta ja 40 prosenttia sen sisäisestä kaupasta kuljetetaan meritse; korostaa unionilla häiriönsietokyvyn alalla olevaa toimivaltaa ja valtuuksia, erityisesti lainsäädäntövaltaa;

42. toistaa, että on vahvistettava unionin roolia kansainvälisen meriturvallisuuden tarjoajana; kehottaa unionia rakentamaan ja kehittämään YTPP-merioperaatioitaan, jotta sillä olisi vahva alusta kehittää edelleen pysyvämpää operatiivista toimintaa kansainvälisellä tasolla; kehottaa tarkastelemaan mahdollisuutta järjestää säännöllisiä merivoimien harjoituksia, joissa yhdistetään mahdollisuuksien mukaan miehitettyjä ja miehittämättömiä voimavaroja yhteentoimivuuden parantamiseksi; pitää erittäin tärkeänä, että Euroopan unioni säilyttää vakaan ja turvallisen ympäristön sitä ympäröivillä merillä; panee huolestuneena merkille, että puolustuksen koordinoitussa vuosittaisessa tarkastelussa (CARD) merivoimien johtamis-, tiedustelu-, valvonta- ja tunnistusvalmiuksissa on havaittu ”vakavia puutteita”; pitää tervetulleina kuutta PRY-hanketta, joissa keskitytään merivoimavarojen kehittämiseen, sekä yhteisiä merivoimavarojen kehittämissuunnitelmia; korostaa, että unionin ja Naton on tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta saadaan aikaan yhteinen tehokas lähestymistapa rajatylittävän ja järjestäytyneen rikollisuuden kaltaisiin meriturvallisuusuhkiin, mukaan lukien järjestäytyneet rikollisverkostot, jotka käyvät kauppaa ihmisillä, aseilla ja huumeilla ja harjoittavat salakuljetusta ja laiton kalastusta;

43. pitää tässä yhteydessä myönteisenä ”koordinoitu läsnäolo merialueilla” -konseptin ja Guineanlahdella toteutettavan pilottihankkeen käynnistämistä; kehottaa soveltamaan tähän konseptiin tarveanalyysia, joka sisältää mahdollisuuden osallistua alueellisten jännitteiden purkamiseen, ja ulottamaan sen koskemaan myös muita intressialueita ja erityisesti indopasifista aluetta, jotta voidaan varmistaa ja turvata Euroopan kansainvälinen asema ja arvot; vaatii, että tätä konseptia ja asiaankuuluvia meneillään olevia operaatioita arvioidaan ja käsitellään parlamentissa; kehottaa myös komissiota kiinnittämään erityistä huomiota turvallisuutta ja puolustusta koskeviin näkökohtiin kansainvälisestä valtamerten hallinnoinnista annetun tiedonantonsa tulevassa päivityksessä, joka on määrä tehdä vuonna 2022; kehottaa rannikkojäsenvaltioita vahvistamaan sotilaallisia laivastovalmiuksiaan, jotta voidaan puuttua sekä epäsymmetrisiin että tavanomaisiin meriturvallisuuteen, merenkulun vapauteen ja EU:n siniseen talouteen kohdistuviin uhkiin; kehottaa unionia päivittämään meriturvallisuusstrategiansa vuoteen 2022 mennessä; pitää myönteisenä, että vuoden 2020 alussa Hormuzin salmessa käynnistettiin EMASOH-operaatio (European Maritime Awareness), ja tukee sen kahta tavoitetta: ”varmistetaan turvallinen merenkulku ympäristö ja lievennetään nykyisiä alueellisia jännitteitä”; on tyytyväinen Euroopan unionin johtamien merivoimien (EUNAVFOR) Atalanta-operaation, Somalian turvallisuusjoukkojen kouluttamiseen osallistumista

Torstai 17. helmikuuta 2022

koskevan Euroopan unionin sotilasoperaation (EUTM Somalia) ja valmiuksien kehittämistä Somaliassa koskevan Euroopan unionin operaation (EUCAP Somalia) jatkamiseen sekä niiden kokonaisvaltaiseen ja koordinoituun strategiseen tarkistamiseen, jolla pyritään siihen, että ne kattaisivat kaikki turvallisuuskäsitteet;

Hybridituhkien torjunta

44. tuomitsee jäsenvaltioihin kohdistuvat vihamieliset teot, kuten hybridihyökkäykset, joissa muuttoliikettä käytetään aseena; vaatii, että unioni ja jäsenvaltiot parantavat valmiuksiaan tunnistaa hybridituhkia; vaatii, että unioni ja jäsenvaltiot reagoivat päättäväisesti ja koordinoitusti kaikkiin uusiin vihamielisiin, laittomiin ja epävakautta aiheuttaviin kybertoimiin hyödyntäen täysimääräisesti EU:n käytössä olevia välineitä ja koordinoitujen toimien kumppaneidensa kanssa; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan kansallisia kyberpuolustusvalmiuksiaan; kehottaa unionia pyrkimään luomaan oikeudellisen välineen hybridituhkiin vastaamiseksi ja kehittämään kattavan kyberkapasiteetin, johon sisältyy verkkojen, viestiyhteyksien ja tiedonvaihdon turvaaminen, koulutusta ja harjoituksia, myös PRY-hankkeiden kautta, ja jossa hyödynnetään EU:n kyberdiplomatian välineistöä; kehottaa tarkistamaan kiireellisesti kyberpuolustuspolitiikan kehystä, jotta voidaan lisätä unionin ja sen jäsenvaltioiden ennaltaehkäisy-, attribuutio-, pelote- ja reagointivalmiuksia vahvistamalla niiden asemaa, tilannetietoisuutta, välineitä ja menettelyitä; korostaa tarvetta sille, että kaikkien EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on tehtävä kaikilla tasoilla yhteistyötä kyberturvallisuusstrategian kehittämiseksi siten, että sen päätavoitteena olisi oltava selviytymiskyvyn vahvistaminen ja yhteisten sekä parempien kansallisten ja vankkojen siviili- ja sotilaskybervalmiuksien vahvistaminen, jotta niillä voidaan vastata pysyviin turvallisuushaasteisiin; suhtautuu näin ollen myönteisesti vuoden 2021 puheessa unionin tilasta annettuun ilmoitukseen eurooppalaisesta kyberpuolustuspolitiikasta; pitää myönteisenä jäsenvaltioiden lisääntynyttä kyberpuolustusyhteistyötä pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) puitteissa, mukaan lukien kyberalan nopean toiminnan ryhmät; muistuttaa, että EU:n operaatioiden menestyksessä toteuttaminen riippuu yhä enemmän siitä, että turvallinen kyberavaruus on saatavilla keskeytyksittä, ja edellyttää siksi vankkoja ja selviytymiskykyisiä kybertoimintavalmiuksia ja riittäviä toimia sotilaallisiin laitoksiin ja operaatioihin kohdistuviin hyökkäyksiin vastaamiseksi; toteaa, että kyberpuolustus on tietystä määrin tehokkaampaa, jos siihen sisältyy myös joitakin hyökkäviä keinoja ja toimenpiteitä edellyttäen, että niiden käyttö on kansainvälisen oikeuden mukaista; on huolissaan siitä, että unioni ja jäsenvaltiot ovat kyberturvallisuutensa varmistamisessa riippuvaisia ulkomaisista välineistä; korostaa tarvetta edistää kyberturvallisuuskulttuuria Euroopan julkisissa ja yksityisissä yhteisöissä myös ottamalla käyttöön erityisiä asiaa koskevia kursseja ja opetus suunnitelmia; panee merkille Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian (ESDC) kyberpuolustuksen alalla tekemän tärkeän koulutustyön ja suhtautuu tältä osin myönteisesti kyberalan koulutus-, harjoitus-, arviointi- ja koordinoitunfoorumin (ETEE) perustamiseen; korostaa, että ESDC:n olisi hyödyttävä unionin rakenteellisesta rahoituksesta, jotta sen panosta EU:n kyberpuolustustaitojen edistämiseksi voidaan erityisesti korkean tason kyberasiantuntijoiden kasvavan tarpeen näkökulmasta lisätä; myöntää kybervalmiuksien ja automatisoitujen tiedustelupalveluiden kasvavan merkityksen; korostaa, että tämä merkitsee uhkaa kaikille jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita parantamaan jatkossakin kyberteknologiaa ja automatisoituja teknologioita ja kannustaa edelleen tekemään yhteistyötä näiden teknisten edistysaskelten osalta; kehottaa selvittämään kumppaneidemme kybervalmiuksien edistämiseksi eri vaihtoehtoja, kuten mahdollisuutta laajentaa EU:n koulutusoperaatioita kattamaan myös kyberpuolustukseen liittyviä näkökohtia tai käynnistää siviilialan kyberoperaatioita; pitää myönteisenä, että Venäjän, Kiinan ja Pohjois-Korean kyberhyökkäysten, kuten WannaCry, NotPetya ja Operation Cloud Hopper, tekijöihin kohdistetaan seuraamuksia;

45. kehottaa EUH:ta luomaan eurooppalaisen demokratiatoimintasuunnitelman mukaisesti EU:n välineistön, jonka tarkoituksena on paitsi parantaa jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kykyä sietää disinformaatiota niin myös asettaa sosiaalisille alustoille pakollisia vaatimuksia ja antaa kansalaisille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia päätöksiä sekä parantaa EU:n kykyä tehostaa disinformaation ja tahallisen vihamielisen käyttäytymisen torjuntaa, jotta saavutetaan pelotevaikutus ja jotta ne voidaan tunnistaa, attribuoida, estää ja sanktioida;

46. korostaa, että kun otetaan huomioon uhkien kehittyminen ja toimielinten sopeutumisen tarve, unionin toimielimissä, myös Euroopan parlamentissa, on toteutettava toimenpiteitä, joilla vahvistetaan niiden sisäisiä voimavaroja; korostaa EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tietotekniikan kriisiryhmän (CERT-EU) toteuttaman toimielinten välisen koordinoitun merkitystä; kehottaa unionin toimielimiä, erityisesti komissiota, asettamaan saataville tarvittavat henkilöresurssit CERT-EU:n vahvistamiseksi; kehottaa tältä osin korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa ja/tai jäsenvaltioita lisäämään rahoitus- ja henkilöresursseja, jotta voidaan vahvistaa EU:n kykyä puolustaa itseään kyberhyökkäyksiltä;

47. kannustaa vahvistamaan jäsenvaltioiden keskinäistä operatiivista avunantoa; korostaa kriisinhallintaskenaarioihin perustuvien lisäharjoitusten merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita strategisen kompassin valmistuttua pyrkimään kunnianhimoiseen yhteisymmärrykseen SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdasta ja SEUT-sopimuksen 222 artiklasta, mukaan luettuna niiden aktivointi hypoteettisessa kyberhyökkäysskenaariossa; korostaa tässä yhteydessä, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan aktivoinnin edellytyksiä ja tarvittavaa apua koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei ole koskaan määritelty selkeästi, ja kehottaa tämän välineen operatiivisempaan täytäntöönpanoon;

Torstai 17. helmikuuta 2022*Unionin suvereniteetin säilyttäminen avaruudessa ja ilmassa*

48. kehottaa unionia kehittämään avaruuspuolustusstrategian, jotta EU ja sen jäsenvaltiot säilyttävät itsenäisen ja keskeytymättömän pääsyn avaruussijotteisiin välineisiin; korostaa tarvetta edistää yhteisen eurooppalaisen strategisen turvallisuus- ja puolustuskulttuurin syntymistä avaruusosalalla, vähentää strategisia riippuvuuksia ja parantaa eurooppalaisten avaruusohjelmien operatiivista hallintoa pyrkien lopulta strategiseen riippumattomuuteen kaikilla muilla aloilla; tukee aloitteita, joilla pyritään tehostamaan EU:n avaruuspolitiikkaa, mukaan lukien kunnianhimoinen uusi EU:n avaruusohjelma, jolla on pyrittävä suojaamaan Euroopan nykyisiä ja tulevia avaruussijotteisia välineitä; kannustaa unionia vahvistamaan tilannetietoisuuttaan ja geotiedustelulle antamaansa tukea vahvistamalla omaa asiantuntijakapasiteettiaan Euroopan unionin satelliittikeskuksen (SATCEN) kautta sekä jäsenvaltioiden valmiuksia, jotta varmistetaan YTPP:n ja EU:n avaruusohjelman välinen yhteys Galileon, erityisesti PRS:n ja Copernicus-ohjelman, kautta, hyödynnetään investointimahdollisuuksia (erityisesti Horisontti Eurooppa -puiteohjelma ja Euroopan puolustusrahasto) ja tutkitaan muita mahdollisia avaruus- ja puolustusalojen välisiä synergioita (mukaan lukien valmiudet); pitää tärkeänä, että unionilla on riippumaton pääsy avaruuteen ja omia kantoraketteja; kehottaa unionia toimimaan edelläkävijänä kansainvälisen avaruusoikeuden vahvistamisessa, sillä ala on yhä kiistellympi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti kansainvälisiä aloitteita, jotka koskevat aseistariisuntaa avaruudessa;

49. varoittaa, että ulkoavaruudesta voi tulla nopeasti sotilaallinen näyttämö, jos oikeita kansainvälisiä oikeudellisia välineitä ei oteta käyttöön; vaatii unionia toimimaan edelläkävijänä kansainvälisen avaruusoikeuden vahvistamisessa, sillä ala on yhä kiistellympi, estämään avaruuden käytön aseena pyrkimällä kattavaan kansainväliseen sääntelyyn sekä edistämään tältä osin liittoutumia, kansainvälistä yhteistyötä ja monenvälisiä ratkaisuja;

50. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen suojattuja yhteyksiä koskevaksi uudeksi eurooppalaiseksi hankkeeksi, johon sisältyy myös kvanttisoliteetteja; kehottaa toteuttamaan tämän hankkeen nopeasti televiestinnän turvallisuuden tason kohottamiseksi unionissa; korostaa unionin ja jäsenvaltioiden satelliitteihin kohdistuvien kyberhyökkäysten ja fyysisten hyökkäysten kasvavaa riskiä; korostaa tarvetta estää tällaiset hyökkäykset ja ottaa käyttöön puolustusmekanismeja niitä vastaan;

51. on huolissaan avaruusromun määrän jatkuvasta lisääntymisestä erityisesti matalalla kiertoradalla, sillä avaruusromu vaarantaa satelliittivalmiutemme, sekä mikrosatelliittien määräästä; korostaa että uudet valtavan kokoiset satelliittikonstel-laatiot lisäävät entisestään yhteentörmäysten riskiä; pitää myönteisenä käynnissä olevaa työtä avaruusliikenteen hallintaa koskevan eurooppalaisen politiikan kehittämiseksi ja kehottaa tehostamaan neuvotteluja, jotta asiassa saadaan aikaan kansainvälisiä ratkaisuja; katsoo, että tällaisen politiikan konkreettisenä tuloksena olisi oltava avaruusromun seurantaan liittyvien valmiuksien parantuminen; ehdottaa, että SATCEN saa tehtäväkseen laatia analyysi ja raportti EU:n ja jäsenvaltioiden satelliittien turvallisuudesta ja/tai haavoittuvuuksista avaruusromun, kyberhyökkäysten ja suorien ohjusiskujen varalta;

52. panee merkille EU SATCENin tekemän tärkeän työn; pitää valitettavana, että SATCEN-operaatioiden rahoitus ei voi saada EU:n talousarvion pitkäaikaista ohjelmataukea ja korostaa, että EU SATCENin olisi voitava saada rakenteellista unionin rahoitusta, jotta se voi edelleen antaa panoksensa unionin toimiiin ja erityisesti voidakseen tarjota korkean resoluution satelliittikuvantamista YTPP-operaatioiden tukemiseksi; katsoo, että SATCENin teknologista kehitystä koskevat tarpeet olisi otettava huomioon Euroopan puolustusrahaston työohjelmassa; ehdottaa, että PRY:n puitteissa perustetaan paikkatietojen analysointiyhteisö; katsoo, että SATCENilla on oltava tässä yhteydessä merkittävä rooli; ehdottaa, että parlamentti ja SATCEN allekirjoittavat sopimuksen, jonka nojalla parlamentilla on oikeus käyttää keskuksen kuva- ja analyysipalveluja, joita se pitää hyödyllisinä tiedonsaannin, kantojensa kehittämisen ja päätöksenteon kannalta SATCENin luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia menettelyjä täysin noudattaen;

53. vaatii kunnioittamaan ilmaliikenteen vapautta; kehottaa unionia suojelemaan itseään kaikilta siviili-ilmailuun kohdistuvilta uhkilta ja ilmatilansa loukkauksilta ja puolustamaan kansainvälistä lentoturvallisuutta yhdessä Naton ilmavalvonnan ja EU:n kumppaneiden kanssa; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa aloittamaan työn sen arvioimiseksi, onko aiheellista laajentaa koordinoitu läsnäolo merialueilla -konsepti lentoympäristöön;

Strategisten infrastruktuurien suojeleminen

54. korostaa Euroopan kohtaamia uusia uhkia, kuten talouspakotteita, disinformaatiokampanjoita, vaalien häirintää ja tekijänoikeusrikoksia; toteaa, että nämä uhat eivät toistaiseksi johda siihen, että Naton peruskirjan 5 artiklaa tai SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohtaa sovellettaisiin, mutta tällaisiin uhkiin olisi kuitenkin vastattava yhteisesti; kehottaa lisäämään koordinoitua EU:ssa, jotta voidaan arvioida, analysoida ja ehkäistä joidenkin kansainvälisten toimijoiden uusia

Torstai 17. helmikuuta 2022

hybridihyökkäyksiä; kehottaa saattamaan nykyiset unionin välineet toimintavalmiiksi, jotta ne edistävät enemmän hybridiuhkien ehkäisemistä ja torjuntaa ja elintärkeiden infrastruktuurien suojelua sekä demokraattisten instituutioidemme toiminnan suojelua ja toimitusketujemme turvaamista siten, että samalla otetaan huomioon nykyiset rakenteet ja uusi mahdollisuus toteuttaa yhteisiä vastatoimia osana laajempaa hybridivälineistöä; korostaa, että EU:n toimielinten, virastojen ja muiden elinten on kiireellisesti kehitettävä strategisia viestintävalmiuksiaan, varustauduttava turvallisilla viestintäjärjestelmillä ja nopean reagoinnin valmiuksilla hyökkäyksiin sekä parannettava merkittävästi selviytymiskykyään;

55. kehottaa unionia hyödyntämään SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan skenaarioihin perustuvista harjoituksista saatuja kokemuksia ja laatimaan joustavan ja ei-sitovan analyysin sen aktivoimiseksi jäsenvaltioiden keskinäisen avunannon ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun vahvistamista varten;

56. korostaa, että valokaapelit ovat digitaalisen taloutemme selkäranka kaikkialla maailmassa, ja niiden kautta kulkee 97 prosenttia kaikesta internetliikenteestä; korostaa, että vaikka nämä kaapelit ovat EU:n kriittisen infrastruktuurin keskeinen ja välttämätön osa, minkä vuoksi niillä on suuri geopoliittinen merkitys, ne ovat viime aikoina joutuneet sabotaasin tai ulkomaisten vakoiluoperaatioiden kohteeksi; katsoo, että EU:n olisi asetettava näiden kaapelien turvallisuus ja suojele ensisijaiseksi tavoitteeksi; kehottaa EU:ta ottamaan käyttöön valokuitukaapelien turvallisuutta koskevan EU:n ohjelman, johon sisältyvät tutkimus, koordinointi ja toimintapolitiikan kehittäminen, tapahtumien raportointi, tutkiminen ja valvonta sekä rannikkovartioston koulutus; huomauttaa, että modernit taloutemme ovat yleisesti ja etenkin puolustus- ja turvallisuusalan osalta vahvasti riippuvaisia puolijohteista; suhtautuu tältä osin myönteisesti komission puheenjohtajan ilmoitukseen siitä, että puolijohdepulaan olisi puututtava vahvistamalla tutkimusta, suunnittelua ja tuotantoa EU:ssa mikrosiruja koskevan eurooppalaisen säädöksen avulla; korostaa tässä yhteydessä voimakkaasti Euroopan puolustus- ja turvallisuusalan asemaa EU:ssa, koska se tarjoaa keinot taata Euroopan kansalaisten turvallisuus ja unionin kestävä taloudellinen kehitys; suhtautuu myönteisesti siihen, että EU pyrkii saavuttamaan nämä tavoitteet, sekä Euroopan raaka-aineallianssin (ERMA) perustamiseen;

Siviili- ja sotilasvoimavarojen kehittäminen, prosessien ja kehityksen parantaminen ja niiden johdonmukaisuuden varmistaminen

57. toteaa, että pandemia on paljastanut haavoittuvuutemme, heikkoutemme ja nykyiset haasteemme; toteaa, että EU:lla ei ollut tarvittavia valmiuksia ja resursseja varmistaa, että EU:n kansalaisten evakuointi Afganistanista on turvallista ja koordinoitua Kabulin kansainvälisen lentokentän kaoottisen sotilaallisen evakuoinnin aikana; vaatii siksi perusteellista arviointia; vaatii poliittista tahtoa toimia myös hätätilanteissa ja kriiseissä nopeasti, tehokkaasti ja selkeällä tavalla, ja vaatii vähentämään Euroopan strategista riippuvuutta myös silloin, kun se vaikuttaa Euroopan kykyyn toteuttaa sotilaallisia toimia; muistuttaa tavoitteesta vahvistaa Euroopan unionin strategista riippumattomuutta, jotta se voi olla uskottava strateginen kumppani, joka on vaativa ja kykeneväinen puolustamaan etujaan ja arvojaan; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission tekemään työhön ja aloitteisiin sekä EU:n toimiin;

58. pitää myönteisenä kehitystä, joka mahdollistaa Euroopan uusien sotilaallisten valmiuksien kehittämisen puolustusteollisen kehittämisohjelman (EDIDP) ja puolustusalan tutkimusta koskevan unionin valmistelutoimen (PADR) puitteissa vahvistamalla Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa (EDTIB), joka on olennainen osa strategisen riippumattomuuden saavuttamista; pitää tärkeänä vahvaa, kilpailukykyistä ja innovatiivista EDTIB:tä, johon yhdistyvät kehityksessä olevat EU:n puolustustarvikemarkkinat, joilla noudatetaan kaikilta osin sisämarkkinasääntöjä sekä asevientä koskevaa EU:n yhteistä kantaa; kehottaa komissiota ottamaan oppia näistä välineistä Euroopan puolustusrahaston kannalta ja pyrkimään operatiivisiin tuloksiin; pitää myönteisenä Euroopan puolustusrahastoa koskevan asetuksen hyväksymistä ja sen sisältämiä selkeitä sääntöjä; muistuttaa puolustusalan tutkimuksen erittäin suuresta arkaluonteisuudesta ja strategisuudesta sekä teollisuuden kilpailukykyyn että EU:n strategisen riippumattomuuden kannalta; katsoo, että EDTIB:n kilpailukykyyn säilyttämiseksi on olennaista tukea alan yritysten rahoituksen saamista pankeilta ja muilta tahoilta; korostaa, että puolustustuotteet ovat suurelta osin kaksikäyttöisiä ja palvelevat siviilialaa; kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan ympäristömerkki, jolla kannustetaan teollisuutta ympäristöystävällisempään toimintaan, säilyttää Euroopan puolustusteollisuuden kilpailukykyyn erityisesti siksi, että sillä on tärkeä rooli EU:n strategisen riippumattomuuden kannalta;

59. kannustaa ottamaan käyttöön joustavan hallintotavan, jossa komissio ja jäsenvaltio hallinnoivat hankkeita sekä valtioiden että teollisuuden tasolla; suosittelee, että komissio tutkii vaihtoehtoja byrokraattisen taakan keventämiseksi, jotta helpotetaan yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset), osallistumista Euroopan puolustusrahaston hankkeisiin; kannustaa sitä, että EDIDP:n, PRY:n ja Euroopan puolustusrahaston kaltaisilla aloitteilla helpotetaan

Torstai 17. helmikuuta 2022

pk-yritysten osallistumista lisäämällä toimia, joilla tuetaan yrityshautomotoimintaa ja pääomasijoituksia; kehottaa perustamaan yhteisen mekanismin EDIDP:n ja Euroopan puolustusrahaston puitteissa kehitettyjen valmiuksien kenttätestausta varten, jotta helpotetaan näiden valmiuksien integrointia kansallisissa armeijoissa; pitää tervetulleina puolustusalan hankintoja koskevan direktiivin (2009/81/EY) säännöksiä, joilla pyritään edistämään puolustusalan yhteisiä hankintoja, ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti Euroopan puolustusrahaston puitteissa toteutettuja kehitystoimia ja varmistamaan mittakaavaetujen riittävän tason saavuttamisen;

60. kehottaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan torjua EU:n puolustustuotteiden sisämarkkinoiden pirstoutumista, joka johtaa yhä jäsenvaltioiden puolustusmenojen tarpeettomiin päällekkäisyyksiin ja tehottomuuksien moninkertaistumiseen;

61. pitää valitettavana monivuotisessa rahoituskehityksessä Euroopan puolustusrahastolle ja sotilaalliselle liikkuvuudelle osoitettujen määrrien vähentämistä, minkä vuoksi unionin puolustusaloitteiden (PRY, CARD, Euroopan puolustusrahasto ja Verkkojen Eurooppa -väline) välinen johdonmukaisuus on entistäkin tärkeämpää; korostaa tässä yhteydessä Euroopan puolustusviraston (EDA) roolia; palauttaa mieliin ensimmäisen CARD-arvioinnin päätelmät ja erityisesti sen, että on tärkeää lisätä eurooppalaisten voimavarojen priorisointia koskevien aloitteiden ja kansallisten suunnitteluprosessien välistä johdonmukaisuutta erityisesti pitkällä aikavälillä, jotta asevoimien tarpeisiin voidaan todella vastata; kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään CARD-suositukset edelleen tuleviin Euroopan puolustusrahaston työohjelmiin ja PRY-hankkeisiin, jotta voidaan parantaa näiden välineiden välistä johdonmukaisuutta; muistuttaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltiot ovat viime kädessä vastuussa eurooppalaisten voimavarojen johdonmukaisuuden tavoitteen saavuttamisesta erityisesti CARD-raportissa tunnistetuilla aloilla; muistuttaa myös pitävänsä tärkeänä jäsenvaltioiden eri yhteyksissä antamaa sitoumusta ylläpitää puolustusalan investointien korkeaa tasoa ja käyttää Euroopan puolustusrahaston mahdollisuuksia uusien investointien edistämiseen; korostaa, että taloudellisten voimavarojen, henkilöstön ja kaluston riittävät tasot ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että unionilla on voimaa ja kykyä edistää rauhaa ja turvallisuutta rajojensa sisällä ja koko maailmassa; kehottaa lisäämään Euroopan puolustusrahaston määrärahoja vuoden 2027 jälkeen;

62. panee merkille, että kehitteillä olevia ja murroksellisia teknologioita koskeva Naton innovaatorahasto, jota koskevan sopimuksen 16 EU:n jäsenvaltiota ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat allekirjoittaneet, on aloittanut toimintansa; korostaa, että kyseinen rahasto käsittelee myös Euroopan puolustusrahaston kattamia aiheita, ja kehottaa siksi kaikkia osallistuvia EU:n jäsenvaltioita varmistamaan että kyseinen rahasto täydentää Euroopan puolustusrahastoa, jotta vältetään tarpeettomat päällekkäisyydet; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan on tehtävä tiivistä yhteistyötä turvallisuus- ja puolustusasioissa;

63. kehottaa niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka ovat Naton liittolaisia, pyrkimään varmistamaan, että niiden kansalliset puolustusbudjetit vastaavat vähintään kahta prosenttia niiden BKT:stä;

64. korostaa, että PRY ja Euroopan puolustusrahasto ovat ensisijaisesti unionia ja jäsenvaltioita palvelevia välineitä; korostaa, että PRY:n ja Euroopan puolustusrahaston avulla on voitava vahvistaa jäsenvaltioiden välistä puolustusyhteistyötä, jolla on runsaasti eurooppalaista lisäarvoa; muistuttaa siksi tavoitteista, jotka koskevat unionin strategisen riippumattomuuden vahvistamista, eurooppalaisten joukkojen toimintakyvyn ja puolustusjärjestelmien yhteentoimivuuden lisäämistä, näiden aloitteiden valmiusympäristön ja Euroopan puolustusalan markkinoiden hajanaisuuden vähentämistä, EDTIB:n kilpailukyvyn tukemista, strategisen itsenäisyyden ja teknologisen riippumattomuuden vahvistamista, operatiivisten valmiuksien parantamista ja Euroopan puolustusalan markkinoiden hajanaisuuden vähentämistä;

65. pitää valitettavana PRY:n hallintoa koskevan päätöksen tarkistamisen pitkittynyttä viivästystä; muistuttaa tarpeesta kehittää taloudellisia kannustimia; muistuttaa, että kolmansien maiden osallistumisesta yksittäisiin PRY-hankkeisiin on päätettävä tapauskohtaisesti, jos osallistuminen on unionin strategisen edun mukaista, erityisesti teknisen asiantuntemuksen tai lisävalmiuksien tarjoamisen osalta, ja se on toteutettava erittäin ehdollisesti ja vakiintuneen ja tosiasiallisen vastavuoroisuuden pohjalta; vaatii, että Euroopan parlamentti otetaan täysimääräisesti mukaan päätökseen mahdollistaa kolmansien maiden osallistuminen PRY-hankkeisiin; suhtautuu myönteisesti sotilaallisen liikkuvuuden aloitteen käynnistymiseen ja kehottaa panemaan pikaisesti täytäntöön jatkotoimet; suhtautuu myönteisesti Yhdysvaltain, Norjan ja Kanadan osallistumiseen sotilaallisen liikkuvuuden hankkeeseen; suhtautuu myönteisesti turvallisuus- ja puolustusasioista käytävää vuoropuhelua koskeviin kahdenvälisiin kumppanuuksiin erityisesti YTPP:n operaatioihin merkittävästi osallistuvien Kanadan ja Norjan kanssa;

66. korostaa, että Euroopan puolustusrahaston on edistettävä Euroopan teollisuudenalojen ja eurooppalaisen huippuosaamisen kehittämistä ja vakiinnuttamista ja edistettävä pk-yritysten kilpailukykyä monivuotisella ohjelmallalla, joka sisältää teknologiaan ja valmiuksiin liittyvien etenemissuunnitelmien kehittämisen, jotta varmistetaan tarvittava

Torstai 17. helmikuuta 2022

ennustettavuus, joka on välttämätöntä monimutkaisten pitkän aikavälin hankkeiden kannalta, ja hyödynnetään siviili- ja puolustusalan synergia vaikutuksia; korostaa siksi tarvetta luoda synergioita unionin eri toimintapolitiikkojen ja erityisesti Horisontti Eurooppa -ohjelman ja Euroopan avaruushjelman kanssa, jotta Euroopan puolustusrahaston voimavarat voidaan keskittää tehokkaasti sotilaallisiin kysymyksiin suppeassa merkityksessä; suhtautuu myönteisesti siviili-, puolustus- ja avaruusteollisuuden välisiä synergioita koskevaan Euroopan komission toimintasuunnitelmaan, jossa korostetaan kaksikäyttötuotteiden innovointia; kehottaa unionia ja komissiota ottamaan kaikissa politiikoissaan järjestelmällisesti huomioon EDTIB:n panoksen unionin strategiseen riippumattomuuteen; kehottaa komissiota myös esittelemään erityisen EDTIB-teollisuusstrategian;

67. pitää myönteisenä, että PRY:n strateginen uudelleentarkastelu on vähentänyt hankkeita, jotka ovat nyt keskittyneempiä, ja lisännyt sen poliittista valvontaa; muistuttaa jäsenvaltioita, että niiden on tärkeää noudattaa tässä yhteydessä antamia sitoumuksia, jotta hankkeet ovat tehokkaampia ja täysi toimintavalmius saavutetaan aikataulun mukaisesti ja erityisesti ennen vuotta 2025; odottaa siksi, että seuraavaan strategiseen uudelleentarkasteluun sisältyy myös perusteellinen arviointi, jonka on johdettava PRY-hankkeen tavoitteiden saavuttamiseen;

68. kannattaa komission ehdotusta vapauttaa arvonlisäverosta EU:ssa suunnitellut ja kehitetyt puolustustarvikkeet, sillä tämä on myönteinen toimenpide, jolla pyritään yhdenmukaistamaan käytäntöjä maailmanlaajuisesti ja edistämään Euroopan strategista riippumattomuutta;

69. katsoo, että strategisen kompassin voimavarakorilla olisi oltava seuraavat tavoitteet:

- määrittää selkeät painopisteet, jotka koskevat voimavarojen kehittämissuunnitelman ja sen jälkeisten päätavoitteiden (yleistavoitteiden) syklien tarkistamista,
- virtaviivaistaa voimavarojen suunnittelu- ja kehittämisprosesseja (voimavarojen kehittämissuunnitelma, yleistavoitteet / vaikutuksiltaan suuret voimavaratavoitteet, PRY, CARD) ja ylläpitää tulosten johdonmukaisuutta vastaavien Naton prosessien, erityisesti Naton puolustussuunnitteluprosessin, kanssa,
- integroida unionin sotilaallisten voimavarojen kehittämisprosessit kansallisiin puolustussuunnitteluprosesseihin ja hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla EU:n puolustusaloitteita PRY:n ja CARD-tarkastelun kautta,
- keskittyä pieneen määrään YTPP:n tavoitteiden mukaisia hankkeita, jotka ovat tarpeen EU:n tavoitetason saavuttamiseksi, vahvistavat jäsenvaltioiden voimavaroja, ovat operatiivisia ja tuottavat eurooppalaista lisäarvoa;

70. korostaa, että digitaalia tarjoaa mahdollisuuksia mutta aiheuttaa samalla turvallisuudellemme ja demokratiollemme merkittävän vaaran vihamielisistä toimista, joita toteuttavat valtiolliset ja valtioista riippumattomat toimijat ja jotka hämärtävät aseellisia konflikteja koskevassa lainsäädännössä määriteltyjä rajoja, ja että tämä ala ei tunne rajoja; katsoo, että on mentävä pidemmälle, jotta voidaan taata eurooppalaisten pääsy tälle nyt kiistanalaiselle alalle ja kehittää turvallisuuden ja solidaarisuuden kulttuuria eurooppalaisten välille sekä tehokkaita välineitä tämän saavuttamiseksi; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota uusien teknologioiden vaikutuksiin, jotta varmistetaan, että näitä teknologioita sovelletaan ja käytetään kaikkialla unionissa, helpotetaan tutkimusta ja innovointia ja parannetaan unionin häiriönsietokykyä pitäen mielessä, että niiden käyttöä on valvottava ja erityisesti että:

- analysoidaan tekoälyn vaikutusta turvallisuuteen ja puolustukseen, mukaan lukien tämän tyyppisen teknologian vihamielinen käyttö sekä se, miten jäsenvaltiot käyttävät tekoälyä näihin uhkien vastaamiseksi,
- korostetaan innovatiivisen ja kilpailukykyisen EDTIB:n merkitystä (keinona vastata jäsenvaltioiden ja EU:n määrittelemiä tarpeisiin) ja tunnustetaan vahvuudet ja haavoittuvuudet,
- taataan toimitusketjujen turvallisuus (sekä EU:ssa että sen ulkopuolella), mukaan lukien raaka-aineet, kriittiset komponentit ja teknologiat,
- jaetaan reaaliaikaisesti hälytykset, tiedot ja uhat operaatiokeskusten välisten yhteyksien avulla;

71. kehottaa siksi EU:ta ottamaan johtoaseman maailmanlaajuisissa pyrkimyksissä luoda kattava sääntelykehys tekoälyä hyödyntävien aseiden kehittämistä ja käyttöä varten; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, jäsenvaltioita ja Eurooppa-neuvostoa hyväksymään autonomisia asejärjestelmiä koskevan yhteisen kannan, jolla varmistetaan, että asejärjestelmien kriittisiä toimintoja valvotaan merkityksellisesti ihmisvoimin; pitää kiinni tarpeesta aloittaa kansainväliset

Torstai 17. helmikuuta 2022

neuvottelut oikeudellisesti sitovasta välineestä, jolla kiellettäisiin täysin autonomiset aseet; tukee tappavia autonomisia asejärjestelmiä koskevaa työtä tiettyjä tavanomaisia aseita koskevan yleissopimuksen puitteissa, sillä se on tällä hetkellä ainoa kansainvälinen foorumi, jolla näistä kysymyksistä keskustellaan;

72. on tyytyväinen, että jäsenvaltiot ovat uudistaneet sitoumuksensa yhteiseen kantaan, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä (YUTP) 2019/1560, ja korostaa, että on tärkeää arvioida perusteellisesti sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden vientilupahakemuksia siinä vahvistettujen perusteiden mukaisesti; huomauttaa, että neuvoston päätös (YUTP) 2019/1560 ja 16. syyskuuta 2019 annetut asiaa koskevat päätelmät osoittavat, että jäsenvaltiot ovat yhä tietoisempia tarpeesta lisätä kansallista ja EU:n laajuista avoimuutta ja lähentymistä aseviennin alalla; pitää myönteisinä pyrkimyksiä lisätä aseviennin avoimuutta sekä julkista ja parlamentaarista valvontaa; kehottaa toteuttamaan yhteisiä toimia riskinarvioinnin, loppukäyttäjien tarkastusten ja toimitusten jälkeisten tarkastusten parantamiseksi;

73. on vakaasti sitä mieltä, että koska EU on yhä kunnianhimoisempi puolustusallalla, jäsenvaltioiden asevientipoliitikasta on tehtävä yhtenäisempää ja johdonmukaisempaa; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan täysimääräisesti sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevia yhteisiä sääntöjä koskevaa yhteistä kantaa 2008/944/YUTP sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä (YUTP) 2019/1560 ja panemaan tiukasti täytäntöön alueellista vakautta koskevan perusteen 4; kehottaa ottamaan käyttöön jäsenvaltioiden välisen kuulemismekanismin, jotta voidaan arvioida yhteisen kannan noudattamista;

74. panee merkille joidenkin jäsenvaltioiden pyrkimykset kehittää olennaisia tulevaisuuden voimavaroja EU:n kehityksen ulkopuolella, erityisesti FCAS-hanke (Future Combat Air System) ja MGCS-hanke (Main Ground Combat System); korostaa, että nämä hankkeet ovat tärkeitä tekijöitä Euroopan sotilaallisten voimavarojen yleisessä vahvistamisessa; korostaa, että ensimmäisen CARD-tarkastelun tuloksissa pidettiin yhteistyön painopisteinä taistelupanssarivaunujärjestelmien nykykaistamista ja hankintaa; suosittelee, että kyseiset jäsenvaltiot tutkivat uusia yhteistyö- ja rahoitusmahdollisuuksia Euroopan tasolla, erityisesti Euroopan puolustusrahastoa, jotta voidaan hyödyntää täysimääräisesti Euroopan puolustusteollisuuden innovointimahdollisuuksia ja saavuttaa suurempia mittakaavaetuja; toteaa tässä yhteydessä, että Yhdistyneen kuningaskunnan johtama Tempest-hanke, johon osallistuu myös EU:n jäsenvaltioita, on tarpeettoman päällekkäinen FCAS-hankkeen kanssa, ja kannustaa siksi kumpaankin hankkeeseen osallistuvia valtioita yhdistämään hankkeet mittakaavaetujen saavuttamiseksi sekä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan keskinäisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan on tehtävä tiivistä yhteistyötä turvallisuus- ja puolustusasioissa, rakennettava vahvempia puolustuskumppanuuksia ja tuettava kumppanimaiden riippumattomuutta;

Puolustuskumppanuuksien vahvistaminen ja kumppanimaiden suvereniteetin tukeminen***Asevalvonnan, aseistariisunnan ja asesulkujen monenvälisyyden puolustaminen***

75. kehottaa tukemaan tavanomaisten aseiden valvontarakenteen vahvistamista ja säilyttämistä Euroopassa sen vähitellen rapautuessa, kun Yhdysvallat ja Venäjä ovat vetäytyneet Avoin taivas -sopimuksesta; kehottaa tukemaan ja vahvistamaan aseriisuntajärjestelmiä ja -foorumeita aktiivisesti kaikilta osin: yleismaailmallisuus, täytäntöönpanon tukeminen, poliittinen ja institutionaalinen tuki sekä taloudellinen tuki; kehottaa unionia kiinnittämään yhdessä Kemiallisten aseiden kieltöjärjestön (OPCW) kanssa erityistä huomiota kemiallisiin ja biologisiin riskeihin sekä säteily- ja ydinriskeihin (CBRN-riskit) ja korostaa erityisesti kemiallisten aseiden kieltosopimuksen (CWC) kieltöjärjestelmää ja tavanomaisia velvoitteita sekä rankaisemattomuuden torjuntaa;

76. pitää myönteisenä uuden Start-sopimuksen voimassaolon jatkamista ja pitää valitettavana keskipitkän kantaman ydinaseita koskevan sopimuksen päättymistä; panee merkille yläääniohjusten lisääntymisen; katsoo, että Euroopan unionin olisi osaltaan estettävä yläääniohjusten kansainvälinen kilpavarustelu; toteaa jälleen antavansa täyden tukensa EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutumiselle ydinsulkusopimukseen, joka on ydinsulku- ja aseriisuntajärjestelmän kulmakivi; kehottaa jälleen hyväksymään konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä ydinsulkusopimuksen kymmenennen tarkistuskonferenssin aikana; korostaa tarvetta varmistaa, että EU:lla on vahva ja rakentava rooli maailmanlaajusten sääntöihin perustuvien asesulkutoimien sekä asevalvonta- ja aseriisuntarakenteiden kehittämisessä ja vahvistamisessa;

77. toistaa tukevuksensa edelleen yhteistä kattavaa toimintasuunnitelmaa parhaana keinona saada takeet asesulusta Iranissa; pitää myönteisenä neuvottelujen jatkamista ja kehottaa kaikkia osapuolia ryhtymään jälleen noudattamaan suunnitelmaa kaikilta osin; kehottaa unionia varmistamaan, että kaikki osapuolet täyttävät kemiallisten aseiden kieltosopimuksen

Torstai 17. helmikuuta 2022

mukaiset velvoitteet, ja torjumaan rankaisematta jättämistä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään tekemään biologisia aseita koskevan yleissopimuksen pöytäkirjan, jossa vahvistetaan todentamismekanismit;

Turvallisuus- ja puolustusasioita koskevan vuoropuhelun, kumppanuuksien ja yhteistyön vahvistaminen

78. vaatii unionia omaksuma molempia osapuolia hyödyttävissä kumppanuuksissaan strategisen lähestymistavan, joka perustuu erityisesti yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin, sen etujen puolustamiseen ja sen tavoitteeseen saavuttaa strateginen riippumattomuus; korostaa, että on unionin edun mukaista toimia yhdessä kumppaneiden kanssa liittoutumia täysimääräisesti kunnioittaen ja niin, että strateginen riippumattomuus on osa monenvälistä kehystä;

79. kehottaa tehostamaan edelleen yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen ja etenkin YK:n kanssa myös YTPP-operaatioiden ja rauhanturvaoperaatioiden välillä erityisesti yhteisillä operaatioalueilla; korostaa Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) kanssa tehtävän turvallisuusyhteistyön merkitystä;

80. korostaa tarvetta vahvistaa EU:n ja Yhdysvaltain välistä transatlanttista yhteistyötä yhdenvertaisen kumppanuuden pohjalta yhteisten arvojen ja tavoitteiden perusteella kunnioittaen toisen osapuolen riippumattomuutta, etuja ja pyrkimyksiä; pitää myönteisenä unionin ja Yhdysvaltain strategisen turvallisuus- ja puolustusvuoropuhelun käynnistämistä molempia osapuolia hyödyttävän ja tasapainoisen transatlanttisen suhteen edistämiseksi; suhtautuu erityisen myönteisesti käynnissä olevaan tai tulevaan EU:n ja Yhdysvaltain väliseen Kiinaa, Venäjää ja indopasifista aluetta koskevaan vuoropuheluun; pitää tärkeänä kumppanuuden operatiivista ulottuvuutta siten, että varmistetaan, että unionin strateginen riippumattomuus säilyy, erityisesti kun on kyse kansainvälisestä asekaupasta annetuista Yhdysvaltain määräyksistä (ITAR); on tyytyväinen siihen, että tämä kumppanuuden muoto on mielekäs hybridiuhkien käsittelemisen kannalta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä kolmansien valtioiden osallistumista Euroopan puolustusviraston toimintaan hallinnollisin sopimuksin edellyttäen, että siihen liittyy oikeudellisesti sitovia vastasuoritteita ja takeita, joilla voidaan turvata unionin ja sen jäsenvaltioiden puolustus- ja turvallisuusintressit; pitää valitettavana, sitä että EU-liittolaiset tulivat niukasti kuulluiksi ja saivat vain vähän tietoja Afganistanista vetäytymisestä ja kolmenvälisestä AUKUS-puolustusyhteistyösopimuksesta; korostaa, että tämän olisi muistutettava EU:ta jälleen kerran kiireellisestä tarpeesta toteuttaa EU:n puolustuspolitiikkaa, jotta varmistetaan EU:n kyky toimia rauhan asialla maailmanlaajuisesti;

81. huomauttaa, että Pohjois-Atlantin sopimuksen 42 artiklan 2 kohdassa vahvistettua tarvittavaa yhteistyötä Naton kanssa on kehitettävä ottaen asianmukaisesti huomioon Naton ja EU:n erityispiirteet ja roolit kunnioittaen täysimääräisesti kummankin organisaation päätöksenteon riippumattomuutta; vaatii vahvempaa Natoa, jota tukee vahvempi Euroopan unioni (Naton eurooppalainen pilari), ja toivoo, että unionin ja Naton kumppanuutta kehitetään hyvin konkreettisesti erityisesti suhteessa uhkien lisääntyvään hybridiluonteeseen ja ottaen paremmin huomioon rauhanaikana käytävään strategiseen kilpailuun liittyvät tekijät, jotka eivät ole suoraan sotilaallisia; toteaa, että jos Eurooppaan kohdistuu uusia uhkia, kuten disinformaatiota, tekijänoikeusrikkoksia, taloudellista kiristystä tai kybersabotaasia, Euroopan unioni on vahvistamassa valmiuksiaan voidakseen olla turvan tarjoaja; korostaa, että nykyinen strateginen tilanne edellyttää, että Nato tukee yksiselitteisesti eurooppalaisia puolustusaloitteita kunnioittaen samalla molempien organisaatioiden oikeuksia; muistuttaa, että on tärkeää soveltaa täysimääräisesti niin sanottua Berliini plus -sopimusta ja mahdollistaa turvallisuusluokiteltujen asiakirjojen vaihto molempien organisaatioiden välillä; katsoo, että työ, jota tehdään rinnakkain EU:n strategisen kompassin ja Naton strategisen toimintamallin odotetun päivityksen osalta, tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden saavuttaa selkeitä painopisteitä ja johdonmukaisuutta sekä määrittää lisäsynergioita transatlanttisen siteen ja EU:n ja Naton yhteistyön vahvistamiseksi; vaatii tässä yhteydessä, että Naton uusi strateginen konsepti ottaa huomioon unionin strategisen kompassin ja on johdonmukainen sen kanssa; tunnustaa Naton roolin kollektiivisen turvallisuuden kulmakivenä niille jäsenvaltioille, jotka ovat myös Naton jäseniä; toteaa kuitenkin huolestuneena, että syvät ja jatkuvat erimielisyydet yhden EU:hun kuulumattoman Nato-liittolaisen kanssa haittaavat EU:n ja Naton välistä yhteistyötä ja heikentävät jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta erityisesti itäisen Välimeren strategisella alueella; odottaa mielenkiinnolla EU:n ja Naton uutta yhteistä julistusta;

82. panee merkille, että ääriliikkeiden uhka voi lisääntyä räjähdysmäisesti Naton vetäytyttyä Afganistanista ja talebanin otettua vallan; vaatii Afganistanista saatujen opetusten perusteellista pohdintaa ja aluetta koskevaa aktiivista strategiaa, jolla lievennetään Afganistanin vaikutusta ääriliikkeiden ja terrorismin uutena turvallisenä kasvualustana; vahvistaa, että on kaikin tavoin pyrittävä turvaamaan afganistanilaisten turvallisuus ja ihmisoikeudet ja suojelemaan heitä väkivallalta, vainolta ja tappamiselta; korostaa tarvetta jatkaa erityisesti EU:n palveluksessa työskennelleiden evakuointia; huomauttaa,

Torstai 17. helmikuuta 2022

että Afganistanista vetäytyminen on tuonut esiin, että EU:n on lisättävä vastuutaan maailmanlaajuisesta turvallisuudesta ja osallistuttava mielekkäästi voimavarojensa ja valmiuksiensa vahvistamiseen;

83. kehottaa tiivistämään suhteita indopasifisen alueen demokraattisiin valtioihin ja tietyillä aihealueilla (kyberturvallisuus, hybridiuhat, meriasiat, asevalvonta jne.) Kaakkois-Aasian maiden liittoon (ASEAN) ja Latinalaisen Amerikan kumppaneihin; korostaa indopasifisen alueen turvallisuushaasteita, jotka ovat merkittäviä EU:n kannalta; panee huolestuneena merkille Kiinan jatkuvan asevarustelun ja sotilaallisen kannan, erityisesti ilmoitetun yläääniohjuskokeen sekä Taiwanin ilmapuolustuksen tunnistusvyöhykkeeseen kohdistuvat yhä lisääntyvät loukkaukset; kehottaa kaikkia osapuolia ratkaisemaan erimielisyytensä rauhanomaisin keinoin ja lieventämään jännitteitä ja pidättäytymään yksipuolisista toimista vallitsevan tilanteen muuttamiseksi; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan kansainvälisen oikeuden ja erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen periaatteita; korostaa, että indopasifiselta alueelta peräisin olevan disinformaation merkitys kasvaa ja se uhkaa heikentää EU:n toimintaa alueella, ja kehottaa siksi neuvostoa ja komissiota vastaamaan tähän haasteeseen samalla tavalla kuin EU:n itäpuolelta peräisin olevaan disinformaatioon; panee erittäin huolestuneena merkille viimeaikaiset voimannäytöt ja kasvavat jännitteet alueen kriittisillä seuduilla, kuten Etelä- ja Itä-Kiinan merellä ja Taiwaninsalmessa; korostaa, että indopasifisen alueen rauha ja vakaus ovat erittäin merkityksellisiä EU:lle ja sen jäsenvaltioille; ilmaisee vakavan huolensa Kiinan jatkuvista sotilasoperaatioista Taiwaninsalmessa, mukaan lukien myös Taiwaniin kohdistetut tai Taiwanin omalla tunnistusvyöhykkeellä tapahtuvat operaatiot; kehottaa Kiinan kansantasavaltaa lopettamaan tällaisen sotilaallisen sapelinkalistelun, joka uhkaa vakavalla tavalla rauhaa ja vakautta Taiwaninsalmessa ja indopasifisella alueella; toistaa, että tarvitaan vuoropuhelua ilman kummankaan osapuolen harjoittamaa pakottamista tai epävakauttamista; painottaa vastustavansa kaikkia yksipuolisia toimia, jotka voisivat heikentää Taiwaninsalmen vallitsevaa tilaa, ja painottaa, että Manner-Kiinan ja Taiwanin välisiin suhteisiin ei pidä tehdä muutoksia Taiwanin kansalaisten tahdon vastaisesti; korostaa, että Kiinan yhä vihamielisempi asenne joitakin valtioita ja alueita kohtaan on huolestuttavaa; korostaa, että EU:n olisi arvioitava alueellisen konfliktin mahdollisia seurauksia EU:n turvallisuudelle ja arvioitava myös, miten EU:n olisi vastattava turvallisuustilanteen heikkenemiseen indopasifisella alueella ja sen ulkopuolella; pitää myönteisenä parhaillaan käytäviä keskusteluja Japanin osallistumisesta EUTM Mali ja EUTM Mozambique -operaatioihin sekä Intian osallistumisesta Afrikan YTPP-operaatioihin;

84. suhtautuu myönteisesti strategisen sotilas- ja puolustusyhteistyösopimuksen allekirjoittamiseen Kreikan ja Ranskan välillä, sillä se on myönteinen askel kohti Euroopan strategista riippumattomuutta sekä todellisen ja toimivan Euroopan puolustusunionin luomista; kehottaa tehostamaan yhteistyötä Välimeren kumppanimaiden kanssa ääriilikkeiden ja terrorismin, laittoman asekaupan ja ihmiskaupan torjumiseksi;

85. korostaa unionin geopoliittista merkitystä sen kantaessa päävastuun alueellisesta vakaudestaan, turvallisuudestaan, vauraudestaan ja epävakauttavien prosessien ehkäisystä EU:n naapurialueilla idässä ja etelässä sekä arktisella alueella; tunnustaa pohjoisen napapiirin kasvavan poliittisen ja taloudellisen, ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvän sekä strategisen arvon; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä Arktisen neuvoston kanssa kaikissa EU:n kannalta tärkeissä kysymyksissä ja laatimaan aluetta koskevan kattavan strategian; panee merkille arktisen alueen nousevat turvallisuushaasteet, jotka aiheutuvat muuttuvasta ympäristöstä ja alueeseen yhä tiiviimmin kohdistuvasta geopoliittisesta kiinnostuksesta; korostaa tarvetta sisällyttää arktisia alueita koskeva EU:n politiikka YTPP:hen; painottaa, että EU:lla on oltava selkeä visio asemastaan arktisen alueen turvallisuuskysymyksissä ja sen on tehtävä toimivaa yhteistyötä Naton kanssa; korostaa, että arktisen alueen on säilyttävä rauhanomaisen yhteistyön alueena, ja varoittaa alueen militarisoinnin lisääntymisestä;

86. tunnustaa YTPP:n panoksen merkityksen itäisissä naapurimaissa; tukee sotilas- ja turvallisuusyhteistyön syventämistä itäisen kumppanuuden maiden kanssa unionin rajojen vakauden säilyttämiseksi; kehottaa jälleen kehittämään EU:lle aktiivisempaa roolia käynnissä olevien konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa ja mahdollisten tulevien konfliktien ehkäisemisessä kyseisellä alueella; vaatii tukea itäisen kumppanuuden maille ja kiinnostuneiden itäisen kumppanuuden maiden ottamista mukaan Euroopan hybridiuhkien torjunnan osaamiskeskuksen toimintaan; kehottaa perustamaan EU:n strategisen viestinnän ja itäisen kumppanuuden yhteistyöfoorumin käsittelemään disinformaation torjuntaan liittyviä kysymyksiä itäisen kumppanuuden maiden selviytymiskyvyn parantamiseksi;

87. tunnustaa Georgian, Moldovan tasavallan ja Ukrainan panoksen YTPP-operaatioissa; tukee tiiviimpää puolustus- ja turvallisuusyhteistyötä näiden arvostettujen kumppaneiden kanssa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

88. tuomitsee jälleen jyrkästi Venäjän Ukrainaan kohdistaman aggressiivisen toiminnan, erityisesti sotilasjoukkojen merkittävän laajan keskittämisen Ukrainan rajoille, Donbassin alueelle, miehitetyle Krimin niemimaalle sekä Valko-Venäjälle, jatkuvan taloudellisen ja sotilaallisen tuen asevoimille Donbassissa, Krimin autonomisen tasavallan ja Sevastopolin kaupungin laittoman miehityksen, Asovanmeren saarron sekä toistuvat kyberhyökkäykset ja muut hybridihyökkäykset Ukrainaa vastaan; korostaa, että Venäjän sotilasjoukkojen keskittäminen ja toistuva tulitauon loukkaaminen on uhka rauhalle, vakaudelle ja turvallisuudelle Euroopassa; kehottaa Venäjän hallitusta vetämään joukkonsa Ukrainan rajoilta ja lopettamaan naapureidensa uhkailun; palauttaa mieliin, että Normandia-ryhmä ja Minsk I & II -sopimukset ovat ainoat diplomaattiset aloitteet, joilla pyritään lopettamaan Ukrainan ja Venäjän tukemien separatistien väliset vihamielisyydet Donetskin ja Luhanskin alueella, ja kehottaa tukemaan Normandia-ryhmän neuvottelujen uudelleenkäynnistämistä ja konkreettisten tulosten saavuttamista; antaa tunnustusta merkittävistä pyrkimyksistä pitää yllä tiivistä yhteistyötä EU:n, sen jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltain välillä sekä jäsenvaltioiden keskuudessa tilanteen osalta; kehottaa lisäämään Ukrainalle annettavaa uskottavaa sotilaallista apua ja turvallisuusapua sen tarpeiden mukaisesti myös ottamalla käyttöön Euroopan rauhanrahaston; kannustaa jäsenvaltioita lisäämään kahdenvälisiä sotilaallista apuaan ja turvallisuusapuaan Ukrainalle; panee merkille EU:n ja Ukrainan välisen kyberturvallisuuspuhelun ensimmäisen tapaamisen ja on valmis tarvittaessa tukemaan EU:n kyberturvallisuusavun lisäämistä Ukrainalle; suhtautuu myönteisesti kyberturvallisuutta koskevan vuoropuhelun käynnistämiseen EU:n ja Ukrainan välillä ja kannustaa samankaltaiseen kanssakäymiseen muiden kiinnostuneiden itäisen kumppanuuden maiden kanssa;

89. pitää valitettavana Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n välisen kumppanuuden puutetta turvallisuus- ja puolustusyhteistyön alalla, koska Ison-Britannian hallitus ei ole siitä kiinnostunut EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevan suhteen kehystä käsitellessä poliittisessa julistuksessa annetuista vakuutuksista huolimatta; korostaa, että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välille tarvitaan ulkopoliittikkaa ja turvallisuusyhteistyötä koskeva sopimus, jotta voidaan paremmin vastata yhteisiin globaaleihin turvallisuushaasteisiin; vaatii Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta aloittamaan neuvottelut, jotta voidaan kehittää vahvaa yhteistyötä ulkopoliittikan, turvallisuuden, puolustuksen ja valmiuksien kehittämisen aloilla; vaatii tiiviimpää yhteistyötä ja vahvempaa kumppanuutta asiaankuuluvien afrikkalaisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin, Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS), Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SADC) ja G5 Sahel -ryhmän, kanssa, lujittamaan parlamentaarista roolia Afrikassa; vaatii lisäksi EU:ta säilyttämään neljännessä EU:n ja Afrikan välisessä huippukokouksessa annetut sitoumuksensa taloudellisen ja poliittisen vakauden tukemiseksi ja tukemaan edelleen Afrikan valmiusjoukkojen voimavaroja; ottaa huomioon alueen konfliktien syklisen luonteen ja korostaa, että EU:n tukemien hallitusten on sitouduttava poliittisesti entistä tiiviimmin avoimuuden lisäämisen, korruption torjunnan ja osallisuuden vaalimisen varmistamiseen sekä pyrittävä yhdessä kansalaisten kanssa hillitsemään aseellisten ja etnisten konfliktien räjähdysmäistä kasvua Afrikassa;

90. vaatii koulutukseen ja sotilaallisten valmiuksien vahvistamiseen liittyvää yhteistyötä konfliktien tai alueellisten uhkien heikentämien tai vihamielisen ulkomaisen vaikuttamisen kohteena olevien kumppanimaiden kanssa;

91. tunnustaa veroparatiiseihin suuntautuvien laittomien rahavirtojen lisääntymisen merkityksen ja riskin, jonka ne aiheuttavat militarisoitumisen nousun, terroristisen toiminnan rahoittamisen sekä globaalin epävakauden kasvun kannalta; vaatii lisätoimia, joilla voidaan hillitä rahanpesua ja antaa erityisesti Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kumppanimaille mekanismeja, joilla hillitään hämäräperäisiä rahoitustoimia veroparatiisien viranomaisten tuella;

YTPP:n eurooppalaisen hallintotavan parantaminen

92. pitää myönteisenä, että puolustusteollisuuden ja avaruusasioiden pääosasto (DG DEFIS) on aloittanut toimintansa; suhtautuu myönteisesti ilmoitukseen, jonka mukaan Euroopan puolustushuippukokous pidetään vuoden 2022 alussa, sekä siihen, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja julisti vuoden 2022 Euroopan puolustuksen teemavuodeksi; odottaa molempien aloitteiden antavan uutta vauhtia Euroopan puolustusunionin kehittämislle edelleen; kehottaa kansalaisia, tiedeyhteisöä, kansalaisjärjestöjä ja yksityistä sektoria kertomaan Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin yhteydessä, mitä ne odottavat YTPP:n rakenteelta, rauhalta, puolustukselta, turvallisuusagendalta, strategiselta kompassilta ja EU:n roolilta maailmassa; kehottaa EU:n toimielimiä ottamaan nämä odotukset huomioon muuntamalla ne konkreettiseksi ehdotuksiksi ja toimiksi; korostaa, että on tärkeää parantaa kansalaisyhteiskunnan käytettävissä olevia välineitä, jotta varmistetaan sen merkityksellinen osallistuminen puolustuspolitiikan muotoiluun ja sen tehokkaaseen valvontaan; kehottaa perustamaan täysivaltaisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valiokunnan Euroopan parlamenttiin ja virallistamaan unionin puolustusministerien neuvoston;

Torstai 17. helmikuuta 2022

93. muistuttaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan roolista; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan etenkin SEU-sopimuksen 31 artiklaan sisältyvän päätöksentekoprosessin uudistusta, jolla määräenemmistö-päätökset ulotetaan koskemaan EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa YTPP:hen liittyvillä aloilla, ja tutkimaan siirtymälausekkeiden täysimääräistä käyttöä ja sellaisten artiklojen soveltamisalaa, jotka lisäävät EU:n yhteisvastuuta ja keskinäistä avunantoa kriisien yhteydessä;

94. muistuttaa, että parlamenttia olisi kuultava etukäteen ja sen olisi saatava asianmukaisesti tietoa YTPP-operaatioiden suunnittelusta ja muuttamisesta ja mahdollisesta lopettamisesta; korostaa, että Euroopan parlamentin on osallistuttava aktiivisesti YTPP-operaatioiden arviointiin niiden avoimuuden sekä poliittisen ja julkisen tuen vahvistamiseksi; katsoo, että sen suositukset olisi otettava asianmukaisesti huomioon; aikoo vakaasti hoitaa täysin valvontatehtävänsä, joka liittyy Globaali Eurooppa -välineeseen ja erityisesti sen rauhaa ja turvallisuutta koskevaan ulottuvuuteen sekä Euroopan puolustusrahaston täytäntöönpanoon;

95. korostaa tarvetta kehittää yhä tiiviimpää yhteistyötä kansallisten parlamenttien kanssa YTPP-asioissa, jotta voidaan vahvistaa vastuuvälillisyyttä, avoimuutta ja valvontaa sekä lujittaa puolustusdiplomatiaa;

96. vaatii, että parlamentille tiedotetaan ja sitä kuullaan säännöllisesti PRY:n täytäntöönpanosta ottaen huomioon sen kiinteät kytkökset YTPP:n eri rahoitusvälineisiin, erityisesti Euroopan parlamentin valvonnassa olevaan Euroopan puolustusrahastoon;

97. korostaa, että EU:n eri hallintorakenteiden (komissio, EUH, EDA jne.) väliset tehokkaat yhteydet ovat tärkeitä ja että on edistettävä hyviä suhteita Euroopan parlamenttiin, joka on ainoa unionin kansallisia edustava elin perussopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti;

98. aikoo kiinnittää erityistä huomiota siihen, että sotilaallisten kysymysten erityisluonne otetaan paremmin huomioon Euroopan unionin oikeudessa; muistuttaa tätä varten siitä, että parlamentti kannattaa armeijan aseman säilyttämistä, mikä vastaa sotilasammatin hyvin erityisiä vaatimuksia ja on asevoimien tehokkuuden taie jokaisessa jäsenvaltiossa; kehottaa säilyttämään tiedustelupalvelujen toimintamahdollisuudet, koska ne eivät voi suorittaa kansallisen turvallisuuden suojelemista koskevaa tehtäväänsä, jos niillä ei ole pääsyä viestintätietoihin, jotka säilytetään ennaltaehkäisevästi kokonaisuudessaan riittävän pitkän ajan kansallisen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen valvonnassa; panee merkille neuvoston hyväksymän yleisnäkemyksen yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevasta paketista; muistuttaa tarpeesta turvata jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeus ja eurooppalaisten asevoimien toimintavapaus; muistuttaa palvelujen tarjoamisen osalta datan saatavuuteen, luotettavuuteen ja eheyteen liittyvistä kansallisen turvallisuuden vaatimuksista ja vaatii, että EU:n asetuksiin sisällytettävillä sotilaallisilla suojalausekkeilla olisi voitava vastata näihin kahteen haasteeseen;

o

o o

99. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle/ komission varapuheenjohtajalle, komission puheenjohtajalle ja asiassa toimivaltaisille komission jäsenille, kuten sisämarkkinoista vastaavalle komission jäsenelle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Naton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusosalalla toimiville Euroopan unionin virastoille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0041

Ihmisoikeudet ja demokratia maailmassa – vuosikertomus 2021**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla – vuosikertomus 2021 (2021/2181(INI))**

(2022/C 342/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 8, 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 17 ja 207 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n muut ihmisoikeussopimukset ja -välineet,
- ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi vuonna 1948 tehdyn YK:n yleissopimuksen ja YK:n ihmisoikeusneuvoston 22. kesäkuuta 2020 antaman päätöslauselman 43/29 joukkotuhonnan ehkäisemisestä,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 1981 annetulla YK:n yleiskokouksen päätöslauselmalla 36/55 vahvistetun julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1992 annetun YK:n julistuksen kansallisiin tai etnisiin, uskonnollisiin ja kielellisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1998 yksimielisesti annetun YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksista 20. marraskuuta 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen ja siihen liitetyt, 25. toukokuuta 2000 hyväksytyt kaksi valinnaista pöytäkirjaa,
- ottaa huomioon YK:n asekauppasopimuksen vientiä ja vientilupahakemusten arviointia koskevat määräykset sekä EU:n käytännössännöt aseiden viennistä,
- ottaa huomioon syyskuussa 1995 annetun Pekingin julistuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojaamisesta biologian ja lääketieteen alalla 4. huhtikuuta 1997 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen (CETS nro 164) ja siihen liitetyt pöytäkirjat, ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta 16. toukokuuta 2005 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen (CETS nro 197) ja lasten suojelemisesta seksuaalista riistoa ja seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan 25. lokakuuta 2007 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen,
- ottaa huomioon naiseen kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta 11. toukokuuta 2011 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen, jäljempänä ”Istanbulin yleissopimus”, jota kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet,

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevaan yleissopimukseen liitetyn Euroopan neuvoston pöytäkirjan nro 6 kuolemanrangaistuksen poistamisesta,
- ottaa huomioon rajoittavista toimenpiteistä vakavien ihmisoikeusloukkausten ja -rikkomusten torjumiseksi 7. joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2020/1998 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kaksikäyttötuotteiden vientiä, välitystä, teknistä apua, kauttakulkua ja siirtoa koskevan unionin valvontajärjestelmän perustamisesta 20. toukokuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/821 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa perustamisesta 9. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/947 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2020–2024, jonka neuvosto hyväksyi 18. marraskuuta 2020,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevan YK:n pääsihteerin toimintakehotuksen,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät EU:n tuesta siirtymäkauden oikeusjärjestelyille,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:n ihmisoikeusfoorumeilla vuonna 2020 ja 22. helmikuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:n ihmisoikeusfoorumeilla vuonna 2021,
- ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:ssa ja YK:n 75. yleiskokouksessa, syyskuu 2020 – syyskuu 2021, ja 12. heinäkuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista Yhdistyneiden kansakuntien 76. yleiskokouksessa, syyskuu 2021 – syyskuu 2022,
- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2015 hyväksytyyn kestäväen kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030 ja erityisesti sen tavoitteet 1, 4, 5, 8 ja 10,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 ja 2242 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
- ottaa huomioon 28. toukokuuta 2019 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman ”Kansainvälinen päivä uskontoon tai vakaumukseen perustuvien väkivaltaisuuksien uhrien muistoksi”, ja 19. joulukuuta 2017 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman, jolla perustetaan kansainvälinen terrorismin uhrien muistopäivä,
- ottaa huomioon oikeutta rauhanomaiseen kokoontumis- ja yhdistymisvapauteen käsittelevän YK:n erityisraportoijan 17. toukokuuta 2019 antaman raportin näiden oikeuksien toteutumisesta digitaaliaikana,
- ottaa huomioon oikeutta rauhanomaiseen kokoontumis- ja yhdistymisvapauteen käsittelevän YK:n erityisraportoijan tiedotteen yleisön osallistumista sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapautta koskevista strategisista riita-asioista,
- ottaa huomioon mielipiteen- ja sananvapauden edistämistä ja suojelua käsittelevän YK:n erityisraportoijan 28. toukokuuta 2019 antaman raportin valvontateollisuuden haitallisesta vaikutuksesta sananvapauden kannalta,
- ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä ulkosuhteissa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2021–2025 (GAP III),

⁽¹⁾ EUVL L 410 I, 7.12.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 206, 11.6.2021, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 209, 14.6.2021, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan EU:n strategian 2021–2024,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2020 annetun SLAPP-kanteiden torjuntaa koskevan Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun huomautuksen ”Human Rights Comment: Time to take action against SLAPPs”,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2019 annetut neuvoston tarkistetut suuntaviivat suhteissa kolmansien maihin kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen liittyvissä kysymyksissä,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2013 hyväksytyt EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),
- ottaa huomioon 8. huhtikuuta 2020 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon EU:n maailmanlaajuisista koronavirustoimista (JOIN(2020)0011),
- ottaa huomioon 23. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon uudesta muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksesta (COM(2020)0609),
- ottaa huomioon 12. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: hltiq-henkilöiden tasa-arvoa koskeva strategia 2020–2025” (COM(2020)0698),
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2021 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon EU:n vahvemmasta panostuksesta sääntöihin perustuvaan monenvälisyyteen (JOIN(2021)0003),
- ottaa huomioon EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2020,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman maailman alkuperäiskansojen oikeuksien loukkaamisesta, maakaappaukset mukaan lukien ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman uskonnon- ja vakaumuksenvapautta EU:n ulkopuolella edistävää EU:n erityislähettilästä koskevista EU:n suuntaviivoista ja toimeksiannosta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 20. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2019 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽⁷⁾ sekä aiemmat päätöslauselmansa aiemmista vuosikertomuksista,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2021 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle yritysten huolellisuusvelvoitteesta ja vastuuvollisuudesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksen vaikutuksista ihmisoikeuksiin ja ympäristönsuojelijoiden roolista siinä ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman ja komissiolle annettavat suositukset lisätä sukupuolistunut väkivalta uudeksi SEUT:n 83 artiklan 1 kohdassa luetelluksi rikollisuuden alaksi ⁽¹⁰⁾,

⁽⁴⁾ EUVL C 118, 8.4.2020, s. 15.

⁽⁵⁾ EUVL C 411, 27.11.2020, s. 30.

⁽⁶⁾ EUVL C 404, 6.10.2021, s. 202.

⁽⁷⁾ EUVL C 456, 10.11.2021, s. 94.

⁽⁸⁾ EUVL C 474, 24.11.2021, s. 11.

⁽⁹⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 111.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0388.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon kaikki työjärjestyksensä 144 artiklan mukaisesti ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista vuosina 2020 ja 2021 antamansa päätöslauselmat (niin kutsutut kiireelliset päätöslauselmat),
 - ottaa huomioon perustamansa mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon, joka vuonna 2020 myönnettiin Valko-Venäjän demokraattiselle oppositiolle ja vuonna 2021 Aleksei Navalnyille,
 - ottaa huomioon ”kansalaisyhteiskunnan järjestön” määritelmän EU:n lainsäädännön tiivistelmien luettelossa,
 - ottaa huomioon siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen tukea koskevan EU:n poliittisen kehityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0353/2021),
- A. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 2 artiklan mukaisesti Euroopan unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen; ottaa huomioon, että ketään ei saa millään tavalla vainota tai häiritä ihmisoikeuksien tai demokratian suojelemiseksi ja edistämiseksi toteutettaviin toimiin osallistumisen takia; ottaa huomioon, että eri mieltä olevien vaientaminen ja julkisen osallistumisen ja tiedonsaannin rajoittaminen vaikuttavat suoraan ihmisoikeuksiin ja demokratiaan;
- B. katsoo, että tällä hetkellä monenvälisyyteen ja kansainväliseen oikeuteen kohdistuvat vakavat uhat edellyttävät, että EU omaksuu entistä sitoutuneemman roolin ihmisoikeuksien edistämässä ja suojelemisessa kaikkialla maailmassa; katsoo, että EU:n ihmisoikeuspolitiikkojen ja -toimien olisi johdettava määrätietoisempiin, päättäväisempiin ja tehokkaampiin toimiin kaikkien sen käytettävissä olevien välineiden avulla; katsoo, että EU:n olisi jatkuvasti kartoitettava parhaita tapoja toimia tehokkaasti ja käytettävä parhaiten sopivia välineitä, joilla voidaan puuttua ihmisoikeusloukkauksiin ja -rikkomuksiin maailmanlaajuisesti, ja tätä varten sen olisi arvioitava säännöllisesti ihmisoikeusvälineistöään;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentilla on keskeinen asema EU:n näkyvänä toimielimenä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien puolustamisessa ja kaikkialta maailmasta tulevien ihmisoikeuksien puolustajien vankkumattomana tukijana;
- D. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskeva EU:n toimintasuunnitelma 2020–2024 muodostaa ihmisoikeuksia koskevien EU:n painopisteiden etenemissuunnitelman, ja katsoo, että ihmisoikeuksien olisi oltava keskeisellä sijalla kaikissa EU:n ulkoisissa politiikoissa; katsoo, että EU:n on varmistettava johdonmukaisuus eri sisäisten ja ulkoisten politiikkatoimiensa välillä, jotta se voi tuloksellisesti edistää ihmisoikeuksia maailmassa;

Yleiset haasteet ja toimintapoliittiset välineet

1. on erittäin huolestunut ihmisoikeuksiin ja demokratiaan liittyvistä haasteista, jotka johtavat demokraattisen hallinnon ja instituutioiden sekä yleismaailmallisten ihmisoikeuksien suojelun heikentymiseen sekä kaikkialla maailmassa havaittuun kansalaisyhteiskunnan toimintatilan kapenemiseen; korostaa oikeusvaltioperiaatteen, demokratian ja ihmisoikeusloukkausten välistä yhteyttä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan yhteensovitetumpia toimia ihmisoikeuksiin liittyviin haasteisiin vastaamiseksi kaikkialla maailmassa sekä yksin että yhteistyössä samanmielisten kansainvälisten kumppaneiden kanssa, mukaan lukien YK; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ja toimimaan aidosti maailmanlaajuisena johtajana ihmisoikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja oikeusvaltioperiaatteen edistämässä ja suojelussa ja vastustamaan voimakkaasti kaikenlaista ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, luovuttamattomuuden, jakamattomuuden, toisistaan riippuvuuden ja toisiinsa liittymisen periaatteiden loukkaamista;

2. korostaa sekä uuden naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen (NDICI) – Globaali Eurooppa – että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2020–2024 merkitystä tämän tavoitteen kannalta; palauttaa mielen, että määräenemmistöpäätösten käyttäminen neuvostossa ihmisoikeuskysymyksissä johtaisi tehokkaampaan ja ennakoivampaan EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja vahvistaisi yhteistyötä EU:n kannalta keskeisissä strategisissa kysymyksissä ilmentäen samalla sen perusarvoja; korostaa, että jäsenvaltioiden on saatava aikaan yhteisiä kantoja ja päästävä yksimielisyyteen; korostaa sen merkitystä, että jäsenvaltiot ottavat vastuuta EU:n toimintasuunnitelmasta ja raportoivat julkisesti tämän strategisen asiakirjan mukaisista toimistaan; kannustaa kansallisia ja alueellisia parlamentteja, kansallisia ihmisoikeusinstituutioita ja paikallisia kansalaisyhteiskunnan järjestöjä tekemään yhteistyötä viranomaisten kanssa jäsenvaltioiden tasolla niiden osallistuessa EU:n ulkoisen ihmisoikeuspolitiikan toteuttamiseen;

Torstai 17. helmikuuta 2022

3. on erittäin huolissaan epäliberaalien demokratioiden ja autokraattisten järjestelmien kasvavasta määrästä, sillä ne muodostavat ensimmäistä kertaa 20 vuoteen enemmistön maailmassa ja pyrkivät sortamaan omaa kansaansa ja heikentämään vapautta, demokraattista hallintotapaa ja kansainvälisiä normeja; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita hyödyntämään kaikilta osin niiden käytettävissä olevia välineitä, myös niiden taloudellista vaikutusvaltaa keskinäisissä kauppasuhteissa, kehittääkseen kunnianhimoisempaa tukea vapaudelle, hyvälle hallintotavalle, oikeusvaltiolle ja demokraattisille instituutioille ja auttaakseen varmistamaan kansalaisyhteiskunnalle toimintatilaa kaikkialla maailmassa;

4. kehottaa EU:ta tehostamaan yhä yhteistyötään Yhdysvaltojen ja muiden samanmielisten demokraattisten kumppaneiden kanssa, jotta voidaan tukea vapautta ja demokratiaa maailmanlaajuisesti ja torjua autoritaarisia ja totalitaarisia järjestelmiä; kehottaa ottamaan käyttöön uusia kansainvälisiä välineitä ja keinoja demokratian puolustamiseksi; kehottaa komissiota tarkistamaan, päivittämään ja kehittämään edelleen EU:n valtiorakenteiden kehittämistä koskevia ohjelmia niiden tehokkuuden lisäämiseksi ja saavutettujen tulosten kestävyiden parantamiseksi;

5. korostaa, että EU:n ulkoisen ihmisoikeuspolitiikan kunnianhimoinen sitoutuminen ja retoriikka edellyttävät, että se on johdonmukaista ja toimii esimerkkinä, jotta vältetään horjuttamasta sen uskottavuutta, kun vastustetaan demokratian maailmanlaajuisista heikkenemistä; kehottaa EU:ta tätä varten erityisesti arvioimaan ja ehkäisemään rikkomuksia, jotka liittyvät sen omiin toimiin, hankkeisiin ja rahoitukseen kolmansissa maissa, ja varmistamaan niiden avoimuuden, jotta vältetään epäjohdonmukaiset lähestymistavat vertailukelpoisiin ihmisoikeustilanteisiin kaikkialla maailmassa, ja perustamaan valitusmekanismin niitä varten, joiden oikeuksia EU:n toiminta on saattanut loukata;

6. korostaa sen merkitystä, että EU tukee välitys- ja vaaliprosesseja avustamalla kotimaisia tarkkailijoita ja toteuttamalla toimia sellaisten vaalitarkkailuvaluuskuntien välityksellä, joissa parlamentilla on aktiivinen rooli; korostaa, että on tärkeää antaa mahdollisimman korkeatasoista suojaa paikallisille vaalitarkkailijoille, ja kehottaa lisätukeen tältä osin; korostaa, että näiden valuuskuntien raporttien ja suositusten johdosta on toteutettava vaikuttavia jatkotoimia, jotta voidaan vahvistaa demokraattisia normeja ja helpottaa tulevaa rauhanomaista demokratiaan siirtymistä ja demokratian kehitystä kyseisissä maissa; palauttaa mieliin parlamentin poliittisen sovittelun välineet, joita voitaisiin kehittää edelleen tukemaan tätä yleistä lähestymistapaa; korostaa sen merkitystä, että komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) toimittavat edelleen ajoissa ja sovitun käytännön mukaisesti parlamentille tilanteenkartoitustehtävissä laaditut selonteot;

7. kehottaa EU:ta tekemään tiivistä yhteistyötä kansallisten ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Ety), Euroopan neuvoston ja sellaisten järjestöjen kanssa, jotka ovat hyväksyneet kansainvälisen vaalitarkkailun periaatejulistuksen, jotta voidaan tehokkaasti tunnistaa ehdokkaiden vaalikampanjaa mahdollisesti haittaavat esteet, vaalivilppi, äänestämiseen liittyvät väärinkäytökset ja vapaiden tiedotusvälineiden vainoaminen sen vuoksi, että ne raportoivat vaaliprosesseista;

8. korostaa, että parlamentin olisi pyrittävä tehokkaampaan viestintään ihmisoikeuksien suojelusta muun muassa kääntämällä ihmisoikeusloukkauksia koskevat kiireelliset päätöslauselmansa asianomaisten maiden paikallisille kielille ja julkaisemalla ja levittämällä niitä vastaavasti;

Ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskeva aihekohtainen ohjelma

9. palauttaa mieliin, että ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on monialainen tavoite koko NDICI – Globaali Eurooppa -välineessä, kuten asetuksen 3 artiklassa (tavoitteet) säädetään; pitää tärkeänä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaa aihekohtaista ohjelmaa, joka on hyväksytty NDICI – Globaali Eurooppa -välineen puitteissa ihmisoikeuksien suojelemiseksi ja vapauden ja demokratian edistämiseksi kaikkialla maailmassa;

10. muistuttaa, että kansalaisyhteiskunnan toimijoiden rahoitusjärjestelyjen ja -mekanismien monipuolistaminen ja maksimointi NDICI-välineen puitteissa ovat keskeisiä osatekijöitä ja että niihin olisi kannustettava ottamalla huomioon näiden toimijoiden erityispiirteet ja varmistamalla, ettei niiden toimintamahdollisuuksia eikä mahdollisten keskustelukumppanien määrää rajoiteta, sen lisäksi, että jatketaan työtä kohti kansalaisyhteiskunnan autonomisempia toimintamahdollisuuksia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti; vaatii, että kansalaisyhteiskunnalle ja ihmisoikeuksien puolustajille NDICI – Globaali Eurooppa -välineen ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan aihekohtaisen ohjelman mukaisesti, myös ProtectDefenders.eu:lle ja eurooppalaiselle demokraatiarahastolle, myönnetyn rahoituksen taso ja joustavuus heijastavat tämänhetkisen epäliberaalin vastareaktion vakavuutta ja kansalaisyhteiskunnan tilan kutistumista maailmanlaajuisesti;

Torstai 17. helmikuuta 2022

11. kehottaa lisäämään NDICI – Globaali Eurooppa -välineen nojalla tehtyjen rahoitus sopimusten ihmisoikeusmääräyksiä koskevaa läpinäkyvyyttä ja selventämään tällaisten sopimusten soveltamisen keskeyttämismekanismeja ja -perusteita tilanteessa, jossa ihmisoikeuksia, demokraattisia periaatteita ja oikeusvaltioperiaatetta loukataan, tai vakavissa korruptiotapauksissa; kehottaa komissiota olemaan tiukasti maksamatta kolmansien maiden hallituksille budjettitukea operatiivisen toiminnan muotona avun toimittamisessa maissa, joissa on havaittu laajamittaisia ihmisoikeusloukkauksia ja ihmisoikeuksien puolustajien toiminnan tukahduttamista;

12. suhtautuu myönteisesti komission ja parlamentin väliseen strategiseen vuoropuheluun kaikista NDICI – Globaali Eurooppa -välineen osatekijöistä ja kehottaa komissiota ottamaan kaikilta osin huomioon ihmisoikeuksia koskeviin painopisteisiin liittyvän parlamentin panoksen sekä aihekohtaisessa ohjelmassa että kaikissa maantieteellisissä ohjelmissa; painottaa, että välineen täysimittainen vaikutus voidaan saavuttaa vain, jos ihmisoikeusagenda sisällytetään kaikkiin EU:n ulkoisiin politiikkoihin ja ohjelmiin, jos se on johdonmukainen EU:n sisäisten politiikkojen kanssa ja jos EU:ta pidetään uskottavana kansainvälisenä toimijana, joka on sitoutunut puolustamaan ja edistämään ihmisoikeuksia;

13. arvostaa eurooppalaisen demokraatirahaston työtä kansalaisyhteiskunnan ja vapaiden tiedotusvälineiden tukemiseksi koko EU:n eteläisellä ja itäisellä naapurialueella sekä Länsi-Balkanilla; kehottaa komissiota lisäämään uudelleenmyöntämismekanismeja EU:n demokratiaa tukevissa ohjelmissa ja vahvistamaan näin alhaalta ylöspäin suuntautuvia lähestymistapoja demokraatiatukea ja varmistamaan, että myös alueellisella tai paikallisella tasolla toteutettavat pienemmät aloitteet voivat saada EU:n tukea;

14. muistuttaa tukevasa Euroopan tason poliittisten säätiöiden työtä seuraavan poliittisten johtajien sukupolven tukemiseksi ja sen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi EU:n naapurialueilla ja kauempanakin;

Ihmisoikeuksista vastaava EU:n erityisedustaja

15. suhtautuu myönteisesti ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan panokseen ihmisoikeuksien puolustamiseksi ja edistämiseksi maailmassa; korostaa EU:n erityisedustajan tärkeää roolia EU:n ihmisoikeuspolitiikan vaikuttavuuden lisäämiseksi siten, että luodaan yhteyksiä kolmansiin maihin, tehdään yhteistyötä samanmielisten kumppaneiden kanssa ihmisoikeusagendan edistämiseksi ja lisätään EU:n toimintapolitiikkojen sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta alalla; muistuttaa, että EU:n erityisedustajan nimittämisestä olisi järjestettävä ennakkokuuleminen parlamentissa;

16. toteaa, että EU:n erityisedustajan toimeksianto ja hänen roolinsa näkyvyyttä olisi tehostettava, jotta saataisiin aikaan merkityksellinen vaikutus ihmisoikeuksiin; korostaa, että EU:n erityisedustajalla on joustava toimeksianto, jota voitaisiin mukauttaa muuttuviin olosuhteisiin; katsoo, että EU:n erityisedustajan kannan vaikuttavuutta voitaisiin lisätä tehostamalla viestintätoimia ja kehittämällä julkisempaa profiilia, muun muassa julkaisemalla julkisia lausuntoja, joissa tuetaan vaarassa olevia ihmisoikeuksien puolustajia, mukaan lukien Saharov-palkinnon saajat ja palkintoehdokkaat, sekä pitkäksi aikaa vangittuja ihmisoikeuksien puolustajia, auttaen siten suojelemaan heidän fyysistä koskemattomuuttaan ja heidän tekemäänsä olennaisen tärkeää työtä; korostaa, että on tärkeää, että EU:n erityisedustaja tekee tiivistä yhteistyötä eri maista ja alueista vastaavien EU:n erityisedustajien kanssa ihmisoikeuksien virtaviivaistamiseksi EU:n alueellisten politiikkojen kanssa;

17. suosittelee, että EU:n erityisedustaja kiinnittää erityistä huomiota maihin ja kysymyksiin, joita käsitellään parlamentin kuukausittaisissa kiireellisissä päätöslauselmissa ihmisoikeusrikkomuksista, sekä kaikkiin ihmisoikeusloukkauksiin, erityisesti autoritaaristen järjestelmien alaisuudessa tehtyihin ihmisoikeusloukkauksiin;

18. kehottaa komissiota, varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita varmistamaan poliittisen tuen EU:n erityisedustajalle ja tämän henkilöstölle sekä riittävät henkilö- ja taloudelliset resurssit;

19. kannustaa EU:n erityisedustajaa jatkamaan diplomaattisia pyrkimyksiä kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä oikeutta koskevan EU:n tuen lisäämiseksi; kehottaa jälleen nimittämään tätä asiaa käsittelevän EU:n erityisedustajan;

EU:n ihmisoikeusvuoropuhelut

20. toteaa, että EU:n ihmisoikeusvuoropuheluilla voidaan edistää ihmisoikeuksia ja demokratiaa kahdenvälisissä suhteissa kolmansien maiden kanssa, mutta korostaa, että vuoropuhelujen vaikuttavuus edellyttää, että niitä käydään tulossuuntautuneesti ja selkeiden vertailuarvojen pohjalta vuoropuhelujen tulosten arvioimiseksi; pitää valitettavana, että vaikka ihmisoikeuksista kumppanimaiden / kolmansien maiden kanssa käytäviä vuoropuheluita koskevissa EU:n tarkistetuissa suuntaviivoissa asetetaan erityisiä tavoitteita, niissä ei määritetä indikaattoreita, jotka mahdollistaisivat asianmukaisen arvioinnin suorittamisen; kehottaa EUH:ta suorittamaan tällaisia arviointeja jokaisessa vuoropuhelussa EU:n

Torstai 17. helmikuuta 2022

suuntaviivojen mukaisesti ja toteuttamaan myös jatkotoimia yksittäisissä tapauksissa, jotka on otettu esiin sekä ihmisoikeusvuoropuhelun yhteydessä että parlamentissa; katsoo, että jos kolmansien maiden kanssa käytävissä ihmisoikeusvuoropuheluissa ei saavuteta konkreettisia tuloksia, olisi tehtävä lisäarviointeja siitä, miten kahdenvälisiä suhteita olisi hoidettava;

21. muistuttaa, että ihmisoikeuksien puolustajia koskevissa EU:n suuntaviivoissa on sitouduttu ottamaan esiin yksittäisiä vaarassa olevien ihmisoikeuspuolustajien tapauksia EU:n kumppanimaiden / kolmansien maiden kanssa käymissä ihmisoikeusvuoropuheluissa, ja korostaa, että tarvitaan johdonmukaisuutta, jotta varmistetaan, että tällaiset tapaukset otetaan esiin näissä tilanteissa; odottaa, että EUH kiinnittää erityistä huomiota parlamentin erityisesti kiireellisissä päätöslauselmissaan esiin ottamiin yksittäisiin tapauksiin sekä vaarassa oleviin Saharov-palkinnon saajiin ja ehdokkaisiin ja raportoi toteutetuista toimista;

22. korostaa, että vuoropuhelujen olisi oltava yksi EU:n kattavan ihmisoikeussitoumuksen välineistä ja että niiden ei pitäisi katsoa korvaavan ihmisoikeuksiin liittyviä keskusteluja korkean tason foorumeilla kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden ja erityisesti EU:n strategisten kumppaneiden kanssa; kehottaa EUH:ta jakamaan riittävän hyvissä ajoin tietoa suunnitelluista vuoropuheluista – sekä kahdenvälisistä että kansainvälisillä foorumeilla käytävistä – parlamentin ulkoasiainvaliokunnalle ja ihmisoikeuksien alivaliokunnalle ja kansalaisyhteiskunnan järjestöille;

23. painottaa, että kaikilla kansalaisyhteiskunnan toimijoilla, myös riippumattomilla kansalaisyhteiskunnan järjestöillä, uskonnollisilla järjestöillä, ammattiliitoilla, yhteisölähtöisillä organisaatioilla ja ihmisoikeuksien puolustajilla, on vuoropuheluissa keskeinen rooli sekä niihin että niiden tulosten arviointiin osallistumisen kannalta; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi varmistettava näiden järjestöjen aito, saavutettava ja osallistava kuuleminen ja mahdollisuuksien mukaan ja soveltuvissa tapauksissa osallistuminen virallisten ja epävirallisten vuoropuhelujen sekä tunnustelevien neuvottelujen yhteydessä; kehottaa EUH:ta ja komissiota parantamaan viestintää ja avoimuutta kansalaisyhteiskunnan kanssa; kehottaa siksi EUH:ta ja komissiota vahvistamaan ja lisäämään ihmisoikeusasioiden yhteispisteiden näkyvyyttä niiden päätoimipaikkojen alueellisten yksikköjen yhteydessä ja vahvistamaan kansalaisyhteiskunnalle annettavaa tukea, myös teknistä tukea, erityisesti maissa, joissa sortohallinnot pyrkivät estämään kansalaisyhteiskunnan toiminnan;

24. painottaa, että koska ihmisoikeusvuoropuhelut on tarkoitettu keskeiseksi osaksi EU:n ulkopoliittikan välineistöä, ne eivät voi olla itsetarkoituisia; muistuttaa, että SEU-sopimuksen 21 artiklan mukaan unionin perustana olevien arvojen on ohjattava kaikkia unionin ulkopoliittikan osa-alueita; kehottaa EUH:ta ja neuvostoa tämän vuoksi parantamaan diplomatian, etujen ja arvojen tasapainottamista tavalla, joka vastaa paremmin EU:n ulkoisen toiminnan taustalla olevia ihmisoikeustavoitteita ja keskittyy enemmän pitkän aikavälin näkökulmaan; muistuttaa siksi, että ihmisoikeuksien kunnioittamisen on oltava EU:n kolmansille maille antaman tuen keskeinen edellytys;

Monenvälisyys ja kansainvälinen oikeus

25. ottaa huomioon, että vuonna 2020 vietettiin YK:n 75-vuotisjuhlaa, ja toteaa, että YK on keskeinen maailmanlaajuinen foorumi, jolla kehitetään kansainvälistä yhteisymmärrystä rauhasta ja turvallisuudesta, kestävästä kehityksestä sekä ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamisesta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ylläpitämään elintärkeää tukeaan YK:lle ja jatkamaan pyrkimyksiään puhua yhdellä äänellä YK:ssa ja muilla monenvälisillä foorumeilla; kehottaa kiinnittämään huomiota ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen toteutumiseen liittyviin haasteisiin ja korostaa tarvetta inklusiivisempaan ja tehokkaampaan monenvälisyyteen ja kansainväliseen yhteistyöhön; korostaa YK:n elinten keskeistä roolia rauhan edistämisen, konfliktinratkaisun ja ihmisoikeuksien suojelun foorumina ja vaatii lisäämään toimia ja resursseja niiden tukemiseksi; panee tyytyväisenä merkille YK:n pääsihteerin ihmisoikeuksia koskevan toimintakehotuksen;

26. pitää valitettavana, että tietyt maat soveltavat edelleen kaksinaismoraalia suhtautumisessa ihmisoikeustilanteisiin eri puolilla maailmaa; suhtautuu tuomitsevasti lisääntyviin pyrkimyksiin heikentää YK:n elinten ja erityisesti ihmisoikeusneuvoston toimintaa siten, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuus asetetaan kyseenalaiseksi, ja estää sääntöpohjainen kansainvälinen järjestys; pitää valitettavana, että maista, joita hallitaan autokraattisesti ja joissa loukataan ihmisoikeuksia toistuvasti, on tullut ihmisoikeusneuvoston jäseniä, ja pitää valitettavana niiden räikeää ihmisoikeusveloitteidensa laiminlyömistä ja niiden onnettomia tuloksia yhteistyöstä ihmisoikeusneuvoston perustamien YK:n mekanismien kanssa; kehottaa tältä osin uudistamaan perusteellisesti ihmisoikeusneuvostoa ja asettamaan selkeät kriteerit sen jäsenille; kehottaa EUH:ta erityisesti käynnistämään ja johtamaan työtä koordinoitun YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenyyttä koskevan EU:n ja jäsenvaltioiden kannan muodostamiseksi siten, että se edistäisi valitsemismenettelyn avoimuutta erityisesti julkistamalla EU:

Torstai 17. helmikuuta 2022

n jäsenvaltioiden äänet ja esittämällä äänestysperusteet; korostaa lisäksi, että tarvitaan aitoa kilpailuasetelmaa varmistamalla, että kolmessa alueellisessa ryhmässä, joihin EU:n jäsenvaltiot kuuluvat, asetetaan enemmän ehdokkaita kuin on paikkoja, ja että on parannettava ehdokkaiden vastuuvollisuutta tarkastamalla heidän vapaaehtoiset sitoumuksensa ja tuloksensa yhteistyöstä ihmisoikeusneuvoston ja YK:n sopimuselinten kanssa sekä erityismenettelyissä;

27. tuomitsee jyrkästi kaikki hyökkäykset YK:n erityismenettelyjen toimeksiannon haltijoita ja heidän toimeksiantojensa riippumattomuutta ja puolueettomuutta vastaan; korostaa, että valtioiden itsemääräämisoikeutta ei voida käyttää verukkeena kansainvälisen yhteisön ihmisoikeusvalvonnan välttämiseksi, koska YK:n peruskirjan ja YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 60/251 mukaan kaikilla valtioilla on poliittisesta, taloudellisesta ja kulttuurisesta järjestelmästä riippumatta velvollisuus ja vastuu edistää ja suojella kaikkia ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kaikille, ja ihmisoikeusneuvoston olisi puututtava tilanteisiin, joissa loukataan ihmisoikeuksia;

28. kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja EU:n demokraattisia kumppaneita torjumaan päättäväisesti näitä pyrkimyksiä ja vahvistamaan reagointiaan kansainvälisten ihmisoikeuksien vakaviin loukkauksiin; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita tekemään työtä monenvälisen instituutioiden uudistamiseksi, jotta ne olisivat selviytymiskykyisempiä ja pystyisivät tekemään johdonmukaisempia ja mukautettavia päätöksiä;

29. korostaa, että kaikille YK:n ihmisoikeuselimille, erityisesti sopimuselimille ja erityismenettelyille, on myönnettävä riittävästi rahoitusta; kehottaa YK:n pääsihteeriä osoittamaan tätä varten asianmukaiset varat YK:n talousarviosta ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään vapaaehtoisia rahoitusosuuksiaan;

30. korostaa, että on tarkasteltava puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja avoimesti kansalaisjärjestöjen hakemuksia neuvoa-antavan aseman saamiseksi YK:n talous- ja sosiaalineuvostossa; kannattaa EU:n kehotusta hyväksyä tiettyjen tunnettujen kansalaisjärjestöjen hakemukset, joiden käsittely on viivästynyt huomattavasti;

31. tuomitsee noin 240 yksittäiseen kansalaisyhteiskunnan jäseneseen, ihmisoikeuksien puolustajaan ja toimittajaan YK:n kanssa tehdyn yhteistyön takia kuluneen vuoden aikana kohdistetut kosto- ja pelottelutoimet 45 maassa, kuten YK:n pääsihteeri on raportoinut; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan voimakkaita toimia tällaisten kostotoimien torjumiseksi, myös maailmanlaajuisen kyseisiin maihin kohdistuvien toimenpiteiden avulla, ja toteuttamaan kaikki mahdolliset toimet, jotta voidaan tarjota turvallisia ja avoimia foorumeita, joissa yksittäiset henkilöt ja kansalaisjärjestöt voivat olla vuorovaikutuksessa YK:n, sen edustajien ja sen mekanismien kanssa;

32. toteaa jälleen tukevana voimakkaasti Kansainvälistä rikostuomioistuinta (ICC) ainoana kansainvälisenä instituutiona, joka kykenee nostamaan syyteitä maailman pahimpiin rikoksiin syyllistyneitä vastaan ja takaamaan oikeuden toteutumisen heidän uhreilleen; korostaa ICC:n riippumattomuutta ja puolueettomuutta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita myöntämään riittävä taloudellista tukea, jotta ICC voi hoitaa tehtävänsä; kannattaa Rooman perussääntöön yleismaailmallisuutta ja kehottaa EU:ta sisällyttämään sen ratifiointia ja siihen liittymistä koskevan erityislausauksen kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin; pyytää EU:ta tehostamaan yhteistyötään niiden maiden kanssa, jotka eivät vielä ole liittyneet Rooman perussääntöön; suhtautuu erittäin tuomitsevasti kaikkiin hyökkäyksiin ICC:n henkilöstöä tai sen riippumattomuutta vastaan; katsoo, että pyrkimykset heikentää ICC:n uskottavuutta ja keskeistä roolia ovat hyökkäyksiä monenvälisyyttä vastaan ja että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi riitautettava ne sellaisina myös silloin, kun ne ovat peräisin läheisistä kumppanimaista; painottaa, että ICC tarvitsee tehtävänsä hoitamiseksi täysimääräisen pääsyn maihin, joissa se tekee tutkimuksia; korostaa muiden innovoivien välineiden käyttöön perustuvia mahdollisuuksia saattaa kansainvälisten rikosten tekijät vastuuseen, mukaan lukien tuomioistuimen yleistuomivalta kansallisissa oikeuslaitoksissa; korostaa tässä yhteydessä YK:n Kansainvälisen oikeuden toimikunnassa parhaillaan käytäviä keskusteluja valtion virkamiesten koskemattomuudesta ja kehottaa toteuttamaan jatkotoimia niiden johdosta; kehottaa EU:ta jatkamaan valmiuksien kehittämistä kansallisella tasolla kolmansissa maissa ja tukemaan samalla kansainvälisiä rikostuomioistuuksia ja -mekanismeja sekä rankaisemattomuuden torjuntaa toiminnallaan edistäviä foorumeja ja organisaatioita, joihin kuuluu ICC:tä tukevien järjestöjen koalitio;

33. kehottaa jälleen toteuttamaan toimia rankaisemattomuuden torjumiseksi ja vastuuvollisuuden edistämiseksi konflikteista kärsivillä alueilla ja maissa; panee merkille, että parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet rankaisemattomuuden torjunnan eurooppalaista seurantakeskusta koskevan pilottihankkeen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja EUH:ta ottamaan käyttöön vastaavia välineitä uhrien voimaannuttamiseksi ja tukemiseksi varmistamalla oikeus- suojakeinojen ja korvausten saatavuus, myös korruptioon liittyvissä asioissa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

Ihmisoikeuksia koskevat erityiset haasteet***COVID-19***

34. korostaa, että covid-19 on vahvistanut merkittävästi viimeaikaisia suuntauksia, jotka liittyvät demokratiaa heikentäviin epäliberaaleihin demokratiioihin ja autokraattisiin järjestelmiin; pitää valitettavana, että nämä hallintojärjestelmät käyttävät hyväkseen epidemiologista kriisiä rajoittaakseen entisestään sanan- ja kokoontumisvapautta sekä uskonnon- ja uskonvapautta supistamalla demokraattisten instituutioiden toimintaa ja tukahduttamalla eriäviä mielipiteitä, muun muassa kahlitsemalla tiedotusvälineiden vapautta sekä verkossa että sen ulkopuolella ja hyökkäämällä arvostelijoita ja väärinkäytösten paljastajia vastaan parjauuskampanjoilla; pitää myös valitettavana, että nämä hallintojärjestelmät ovat syrjineet myös syrjäytyneitä väestöryhmiä, erityisesti alkuperäiskansoja ja muita vähemmistöjä, käyttäneet laajamittaisesti valvontavälineitä, toteuttaneet disinformaatiokampanjoita, rajoittaneet tiedonsaantia erityisesti moniarvoisilta ja riippumattomilta tiedotusvälineiltä kattavilla internetsululla, hidastamalla internetyhteyksiä ja estämällä sisältöä, toteuttaneet kiireellisiä toimenpiteitä ilman selkeitä kriteerejä niiden peruuttamiselle, rajoittaneet vaalien demokraattista toimittamista ja käyttäneet valikoivaa pääsyä terveydenhuoltoon joihinkin väestönosiin kohdistuvan syrjinnän keinona;

35. tunnustaa ihmisoikeuksien puolustajien tärkeän roolin covid-19-pandemiaan vastaamisessa, kun ne omaksuvat lukuisia uusia rooleja jokapäiväisen ihmisoikeustyönsä lisäksi huolimatta kohtaamistaan merkittävistä ja kohtuuttomista riskeistä; panee huolestuneena merkille, että eri puolilla maailmaa hallitukset ovat käyttäneet pandemiaa erityisesti ihmisoikeuksien puolustajia vastaan kieltäytymällä vapauttamasta heitä vankilasta, pidentämällä heidän eristysvankeuttaan, rajoittamalla vankilavierailuja ja tuomitsemalla heitä tekaistujen syytteiden perusteella suljettujen ovien takana pidettävissä käsittelyissä;

36. korostaa, että covid-19-pandemia on vaikuttanut kielteisesti taloudellisiin ja sosiaalisiin oikeuksiin useimmissa maailman maissa samalla kun terveyskriisi ja sitä seurannut talouskriisi ovat käynnistäneet eriarvoisuuden kasvun maiden sisällä ja niiden välillä; tuomitsee viranomaisten jatkuvat yritykset pimittää kansainvälisiltä tutkijoilta elintärkeää tietoa covid-19:n alkuperästä ja leviämisestä; korostaa, että covid-19:n erittäin kielteiset vaikutukset ovat vaikuttaneet suhteettomasti haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, muun muassa naisiin, hlbtq-henkilöihin, köyhtyneisiin ihmisiin, lapsiin, vammaisiin henkilöihin, siirtolaisiin, pakolaisiin, turvapaikanhakijoihin, uskonnollisiin, vakaumukseen perustuviin ja muihin vähemmistöihin, epävirallisiin työntekijöihin ja vangittuina tai pidätettyinä oleviin henkilöihin; painottaa, että pandemian kielteiset taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset sekä terveydenhuollon ja koulutuksen saatavuuden rajoitukset vaikuttavat myös voimakkaammin haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin; panee huolestuneena merkille suvaitsemattomuuden, syrjinnän ja vihapuheen lisääntymisen tiettyjä haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä, erityisesti vähemmistöryhmiä, kohtaan sekä perusvapauksia koskevat rajoitukset;

37. painottaa, että EU:n olisi lisättävä tukeaan covid-19:n kielteisten seurausten torjumiseksi erityisesti haavoittuvassa asemassa olevissa ryhmissä; kehottaa siksi EU:ta tehostamaan kiireellisesti toimiaan rokotteiden maailmanlaajuisen jakelun hälyttävän epätasapainon poistamiseksi ja täyttämään siten aiemman sitoumuksensa tukea covid-19-rokotetta maailmanlaajuisena julkishyödykkeenä muun muassa teknologian siirron ja paikallisen tuotannon lisäämisen avulla, myös covid-19-teknologian saatavuusreservin (C-TAP) avulla, jotta varmistetaan, että rokotteet ovat helposti saatavilla ja kohtuuhintaisia mahdollisimman monille ihmisille; painottaa, että on tärkeää tukea koulutus- ja terveydenhuoltojärjestelmien vahvistamista, jotta niistä tulee kestäviä tulevia uhkia vastaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään julkisten perusterveydenhuoltopalvelujen tarjoamisen rahoitusta; korostaa tässä yhteydessä sosiaalisen suojelun merkitystä; kehottaa lisäämään tätä varten tukea innovatiivisille teknologioille ja suhtautuu myönteisesti Team European vastaukseen; tunnustaa oikeuden fyysiseen terveyteen ja mielenterveyteen, jonka perusteella ihmisiä yhä leimataan ja syrjitään monissa maissa, ja korostaa, että covid-19-pandemia on paljastanut huomattavia puutteita mielenterveyspalvelujen tarjoamisessa;

Ihmisoikeuksien puolustajat

38. antaa tunnustusta kaikkien ihmisoikeuksien puolustajien eri puolilla maailmaa tekemälle tärkeälle työlle, josta joskus maksetaan kaikkein kalleinta hintaa, ja käyttää tilaisuutta hyväkseen tunnustaakseen kaikkien ihmisoikeuksien puolustajien panoksen ihmisoikeusliikkeelle; muistuttaa, että ihmisoikeuksien puolustajat ovat usein ainoat keskustelukumppanit, jotka pystyvät toteuttamaan paikan päällä toteutettavaa seurantaa ja ihmisoikeuksien suojelua esimerkiksi miehityillä tai toiseen valtioon liitetyillä alueilla, erityisesti tietyillä jäätyneiden konfliktien alueilla, joilla sekä kansainvälisellä yhteisöllä että EU:lla on rajalliset osallistumismahdollisuudet;

39. on erittäin huolestunut ihmisoikeuksien puolustajien epävarmasta tilanteesta ja pitää valitettavana, että he joutuvat lisääntyvän väkivallan, myös suunnitelmallisen murhaamisen, uhreiksi; huomauttaa, että on erityisen huolestuttavaa näyttöä ihmisoikeuksien puolustajien vainosta, häirinnästä, pelottelusta, sieppauksista ja laittomista teloituksista joissakin maissa; korostaa naisia, työntekijöitä, ympäristöä ja alkuperäiskansoja koskevien ihmisoikeuksien puolustajien erityisen vakavaa tilannetta, jota covid-19-pandemia on entisestään pahentanut; pitää valitettavana, että ihmisoikeuksien puolustajien

Torstai 17. helmikuuta 2022

vaientamiseksi käytetään entistä enemmän sellaisia menetelmiä kuin häirintä, kriminalisointi- ja kunnianloukkauuskampanjat, mielivaltaiset pidätykset ja rajoittamattomat säilöönotot epäinhimillisissä oloissa, usein heikosti perusteltujen terrorismisyytösten nojalla; kehottaa jälleen EU:n edustustojen ja kolmansissa maissa sijaitsevien jäsenvaltioiden suurlähetystöjen edustajia tutkimaan ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelua koskevan oikeuden kehitystä ja tähän oikeuteen kohdistuvia haasteita sekä etsimään ja vastaanottamaan ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta koskevia tietoja ja reagoimaan näihin tietoihin, vierailemaan säännöllisesti heidän luonaan vankiloissa, seuraamaan heidän oikeudenkäyntejään ja edistämään oikeuden saatavuutta ja suojelua heidän kohdallaan; kehottaa lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita kehittämään strategian kunnianhimoisille EU:n toimille, joilla puututaan lisääntyviin hyökkäyksiin ihmisoikeuksien puolustajia vastaan;

40. kehottaa perustamaan kiireellisesti EU:n laajuisen järjestelmän lyhytaikaisten viisumien myöntämiseksi ihmisoikeuksien puolustajien tilapäistä uudelleensijoitusta varten erityisesti sisällyttämällä ohjeita EU:n viisumikäsiin ja muuttamalla viisumeja koskevia oikeudellisia välineitä, erityisesti viisumisäännöstä; pitää valitettavana, että tässä asiassa ei ole edistytty kuluneen vuoden aikana, ja kehottaa tarkastelemaan uudelleen mielekkäällä tavalla koordinoitumpaa EU:n politiikkaa, joka koskee hätäviisumien myöntämistä ihmisoikeuksien puolustajille jäsenvaltioissa;

41. kehottaa tehostamaan Euroopan parlamentin harjoittamaa valvontaa, joka kohdistuu EU:n edustustojen toimiiin ihmisoikeusloukkausten ja -rikkomusten torjumiseksi kolmansissa maissa, ja toteuttamaan konkreettisia ja voimakkaita toimenpiteitä, jos ne eivät pysty täyttämään näitä velvoitteitaan; korostaa tarvetta taata, että EU:n edustustoilla on kaikki tarpeelliset ja asianmukaiset resurssit ja valmiudet, jotta ne voivat toimia tehokkaasti, jos kolmansissa maissa ilmenee ihmisoikeusongelmia;

42. tuomitsee jyrkästi ihmisoikeuksien puolustajien tappamisen eri puolilla maailmaa ja vaatii oikeutta ja vastuuta näistä hyökkäyksistä korkeimmalla päätöksentekotasolla; korostaa, että useimmat näistä ihmisoikeuksien puolustajista osallistuivat oman maansa suojeluun ja ympäristönsuojeluun sekä alkuperäiskansojen oikeuksien puolustamiseen; kehottaa jälleen varmistamaan, että vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatetta noudatetaan kaikilta osin alkuperäis- ja heimokansoja koskevan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen nro 169 mukaisesti; korostaa tarvetta parantaa oikeussuojan saatavuutta kaikkialla maailmassa, jotta voidaan torjua tällaisten surmien laajalle levinnyttä rankaisemattomuutta; toteaa kuitenkin, että korvausten ja hyvitysten lisäksi on lisättävä ennalta ehkäiseviä toimia muun muassa siten, että vahvistetaan kansallisia suunnitelmia ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi kolmansissa maissa;

Sananvapaus, kokoontumisvapaus ja yhdistymisvapaus

43. korostaa, että viimeaikaiset paljastukset, kuten NSO:n Pegasus-skandaali, vahvistavat, että muun muassa ihmisoikeuksien puolustajien ja toimittajien vakoilu on erittäin hälyttävä asia, ja näyttävät vahvistavan valvontateknologian väärinkäytön vaarat ihmisoikeuksien heikentämisessä; kehottaa edistämään kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien ja muiden asianomaisten henkilöiden turvallista ja avointa toimintaympäristöä ja parempia valmiuksia, jotta heitä voidaan suojella kybervalvonnalta ja -häirinnältä; korostaa, että tällä alalla tarvitaan vankempaa kansallista ja kansainvälistä sääntelyä;

44. ilmaisee vakavan huolensa ilmaisunvapauteen sekä rauhanomaiseen kokoontumis- ja yhdistymisvapauteen kohdistetuista erityisistä rajoituksista ja korostaa, että nämä vapaudet on taattava ja niitä on kunnioitettava; muistuttaa mielipiteen- ja sananvapautta koskevista erityisistä haasteista ja niiden yhteydestä tiedonvälityksen vapauteen, mukaan lukien riippumattoman ja luotettavan tiedon saatavuus sekä verkossa että sen ulkopuolella;

45. toteaa, että riippumaton journalismi ja luotettavien tiedotusvälineiden olemassaolo eivät ole koskaan olleet yhtä tärkeitä turvallisten, terveiden ja hyvin toimivien yhteiskuntien ylläpitämisessä kuin nykyään, ja korostaa tarvetta lisätä julkista tukea riippumattomalle journalismille kaikkialla maailmassa; tuomitsee kriittisten äänten vaiennuttamisen lisääntyneen oikeudellisen häirinnän ja rajoittavan lainsäädännön, kuten julkista osallistumista vastaan nostetut strategiset kanteet ja kunnianloukkauksen kriminalisointi verkossa ja verkon ulkopuolella, joita käytetään pelottelemaan toimittajia, väärinkäytösten paljastajia ja ihmisoikeuksien puolustajia, jotta nämä lopettaisivat korruptiota ja muita yleisiä etuja koskevia asioita koskevat tutkimukset ja paljastukset monissa maissa; muistuttaa tarpeesta varmistaa, että tiedotusvälineiden omistussuhteet, mukaan lukien se, ketkä ovat niiden osakkeenomistajia, ovat läpinäkyviä, kun otetaan huomioon niiden rooli tiedotusvälineiden moniarvoisuuden takaamisessa;

46. muistuttaa yhdistymisvapautta koskevista erityisistä haasteista, jotka johtuvat rajoittavasta lainsäädännöstä, kuten kansalaisyhteiskunnan järjestöihin kohdistuvasta terrorismin, ääriliikkeiden ja korruption vastaisesta lainsäädännöstä, ja tästä mahdollisesti aiheutuvista rekisteröintiä, rahoitusta ja raportointia koskevista hankalista vaatimuksista valtiollisen valvonnan muotoina, sekä muista keinoista, esimerkiksi mielenosoitusten tukahduttaminen voimankäytön, häirinnän ja

Torstai 17. helmikuuta 2022

mielivaltaisten pidätysten avulla; tuomitsee tällaisen lainsäädäntö- ja poliisivaltuuksien tai turvallisuustoimenpiteiden väärinkäytön mielenosoitusoikeuden rajoittamiseksi; korostaa, että vuosina 2020 ja 2021 tukahdutettiin kymmeniä mielenosoituksia, mielenosoittajia murhattiin ja satoja rauhanomaisia mielenosoittajia pidätettiin mielivaltaisesti, ja monia heistä kidutettiin ja pahoinpideltiin ja tuomittiin maksamaan suuria sakkoja oikeudenkäynneissä, joissa ei taattu menettelyllisiä vähimmäisvaatimuksia; tuomitsee työntekijöiden ja ammattiliittojen kollektiivista neuvotteluoikeutta, kuulemista ja osallistumista koskevan oikeuden loukkaukset;

47. ilmaisee vakavan huolensa tutkijoiden vapauden rajoittamisesta sekä tutkijoiden sensuroinnin ja vangitsemisten lisääntymisestä maailmanlaajuisesti, mikä vaikuttaa merkittävästi koulutusta koskevaan oikeuteen; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan diplomaattisia ponnistelujaan tekemällä kahden- tai monenvälistä yhteistyötä valtion ja valtiosta riippumattomien toimijoiden akateemiseen vapauteen kohdistamien uhkien tai hyökkäysten osalta; kehottaa EUH:ta ja komissiota tarkastelemaan uudelleen nykyisiä ihmisoikeuksien puolustajien tuki- ja suojelumekanismeja, jotta voidaan kehittää valmiuksia tunnistaa avun tarve ja tarjota sitä, myös hätäsuojelua ja tukea tapauksissa, joissa on kyse akateemiseen vapauteen kohdistuvista hyökkäyksistä; kehottaa komissiota varmistamaan, että ihmisoikeuksia ja demokratiakehitystä käsittelevä Euroopan yliopistojen välinen keskus ja Global Campus on Human Rights -verkosto saavat edelleen korkean tason tukea, koska ne ovat EU:n lippulaivahankkeita ihmisoikeuskoulutuksen tukemiseksi maailmanlaajuisesti;

48. tuomitsee autoritaaristen valtioiden yleistyvän käytännön isännöidä urheiluun tai kulttuuriin liittyviä suurtahtumia, joilla ne tavoittelevat kansainvälistä hyväksyntää samalla, kun ne rajoittavat edelleen oikeutta olla eri mieltä maan sisällä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita olemaan yhteydessä kansallisiin urheiluliittoihin, yritystoimijoihin ja kansalaisyhteiskunnan järjestöihin siitä, miten nämä osallistuvat tällaisiin tapahtumiin, myös vuoden 2022 talviolympialaisiin Pekingissä; kehottaa laatimaan urheilua ja ihmisoikeuksia koskevan EU:n toimintakehyksen;

Oikeus turvalliseen ja terveelliseen ympäristöön

49. toteaa, että ilmastonmuutos on yksi nykyisen ja tulevien sukupolvien suurimmista ihmisoikeuksiin kohdistuvista uhkista, josta aiheutuu erityisen vakavaa vaaraa ihmisten ja yhteisöjen perusoikeuksille elämään, terveyteen ja ruokaan, asuntoon ja riittävään elintasoon; korostaa, että hallituksilla on ihmisoikeuksia ja kestävää kehitystä koskevia velvoitteita; on tietoinen ihmisoikeuksien, terveellisen ympäristön, luonnon monimuotoisuuden ja ilmastonmuutoksen torjunnan välisestä läheisestä suhteesta ja panee tyytyväisenä merkille YK:n kehotuksen tunnustaa maailmanlaajuisesti oikeus turvalliseen, puhtaaseen, terveelliseen ja kestäväan ympäristöön; korostaa ympäristöalan ihmisoikeuksien puolustajien sekä paikallisväestön ja alkuperäiskansojen tekemää tärkeää työtä tällaisen ympäristön säilyttämiseksi huolimatta siitä, että ympäristölle haitallisista käytännöistä vastuussa olevat ja niistä hyötyvät tahot uhkaavat heitä usein väkivallalla; kannustaa EU:ta ja jäsenvaltioita edistämään ympäristötuhorikoksen tunnustamista Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön mukaiseksi kansainväliseksi rikokseksi ja pyytää komissiota tutkimaan ympäristötuhorikoksen merkitystä EU:n oikeuden ja EU:n diplomatian kannalta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään rohkeita aloitteita ympäristörikosten maailmanlaajuisen rankaisemattomuuden torjumiseksi;

50. korostaa valtioiden ja muiden vastuutahojen, myös yritysten, velvoitteita ja vastuuta lieventää ilmastonmuutoksen vaikutuksia, estää sen kielteiset vaikutukset ihmisoikeuksiin ja biologisen monimuotoisuuden heikkeneminen ja köyhtyminen sekä edistää asianmukaisia politiikkoja, jotka ovat riittävän kunnianhimoisia ja syrjimättömiä, mahdollistavat kansalaisten osallistumisen ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen saatavuuden ja ovat oikeassa suhteessa ihmisoikeusvelvoitteisiin; kehottaa EU:ta pyrkimään torjumaan maailmanlaajuisen ilmastokriisin vaikutuksia muun muassa ottamalla käyttöön tehokkaita ja kestäviä politiikkatoimia ja noudattamaan Pariisin sopimuksen tavoitteita; kehottaa jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan ihmisoikeuksien ja ympäristön välistä suhdetta kaikessa ulkoisessa toiminnassaan sekä tarjoamaan tehokasta tukea ihmisoikeuksien ja ympäristöoikeuksien puolustajille;

51. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota luonnonvarojen hyödyntämisen ja konfliktien, sotien ja väkivallan rahoituksen väliseen yhteyteen ja toteaa, että ilmastonmuutoksen ympäristövaikutukset voivat kärjistä muuttoliikettä ja pakkomuuttoa;

52. korostaa, että alkuperäiskansat ovat usein olleet ensimmäisiä uhreja metsäkadossa, joka vaarantaa muun muassa niiden oikeudet maahan ja mahdollisuuden saada käyttöönsä elintärkeitä resursseja; korostaa tässä yhteydessä alkuperäiskansojen oikeutta määritellä ja panna täytäntöön niiden omaehtoista kehitystä ja niiden maiden, alueiden ja muiden resurssien käyttöä koskevia painopisteitä ja strategioita; muistuttaa, että rankaisemattomuus alkuperäiskansojen oikeuksia koskevista rikkomuksista on metsäkadon liikkeellepaneva voima, ja katsoo siksi, että on olennaisen tärkeää saattaa näiden rikkomusten tekijät vastuuseen teoistaan;

Torstai 17. helmikuuta 2022*Naisten oikeudet, naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja sukupuolten tasa-arvo*

53. korostaa naisten oikeuksien edistämisen ratkaisevaa merkitystä ja panee tyytyväisenä merkille sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä ulkosuhteissa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2021–2025 (GAP III) osoituksena EU:n sitoutumisesta tällä alalla; kiittää naispuolisten poliittisten johtajien ja kansalaisaktivistien tärkeää roolia poliittisissa, sosiaalisissa ja ympäristöalan liikkeissä ja pitää valitettavana, että naiset joutuvat usein väkivallan uhreiksi sekä sukupuolensa että toimintansa vuoksi ja joutuvat jopa maksamaan tästä hengellään;

54. muistuttaa, että Istanbulin yleissopimuksessa, joka on ensimmäinen yleismaailmallisesti sitova sopimus, joka on tarkoitettu naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumiseen, asetetaan vertailuarvot kansainvälisille normeille, jotka on ratifioitava ja pantava täytäntöön;

55. panee merkille suhteettoman vaikutuksen, joka pandemialla on ollut naisiin, erityisesti sulkutoimien aiheuttaman perheväkivallan lisääntymisen osalta; pitää valitettavana, että sukupuolistuneen väkivallan, kuten perheväkivallan ja seksuaalisen väkivallan ja hyväksikäytön, mukaan lukien naisten sukuelinten silpominen, uhrin ovat myös EU:ssa useimmiten naisia ja että heitä syrjitään politiikassa ja työelämässä sekä koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuudessa; korostaa, että sukupuolistuneen väkivallan ja ihmiskaupan uhrien hoidon, suojelun ja oikeussuojan saatavuus on heikentynyt merkittävästi pandemian seurauksena; kehottaa EU:ta edistämään hätäapusuunnitelmien ja asiaa koskevien sääntöjen kehittämistä sekä YK:ssa että kumppanimaissa avustusohjelmien mukauttamiseksi pandemian olosuhteisiin, sen jälkiseurauksiin ja tuleviin kriiseihin; pitää myönteisinä EU:n ja YK:n yhteisiä toimia ja investointeja Spotlight-aloitteen käynnistämiseksi kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;

56. pitää valitettavana, että naisten oikeuksien yleinen edistyminen on jäänyt selvästi jälkeen Pekingin yleissopimukseen vuonna 1995 sisällytettyjen YK:n jäsenvaltioiden sitoumusten mukaisesta tasosta, ja on huolestunut edistymisen taantumisesta; on erittäin huolestunut siitä, että jokaisen yksilön oikeus valvoa kaikilta osin omaan seksuaalisuuteensa sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteensä ja -oikeuksiinsa liittyviä asioita ilman pakottamista ja syrjintää on heikentynyt, erityisesti abortin turvallisen ja vapaan saatavuuden osalta; tuomitsee kaikki yritykset heikentää olemassa olevia seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin liittyviä oikeuksia ja suojelutoimia sekä sellaiset lait, politiikat ja käytännöt, jotka edelleen kieltävät nämä oikeudet tai rajoittavat niiden toteutumista monissa maailman maissa; korostaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien saatavuus sekä oikeus koulutukseen, tiedonsaantiin, perhesuunnitteluun, nykyaikaisiin ehkäisymenetelmiin, turvalliseen ja lailliseen aborttiin sekä äideille tarjottavaan, synnytystä edeltävään ja synnytyksen jälkeiseen terveydenhoitoon on taattava kaikille ihmisille; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan naisten luovuttamattomat oikeudet kehon koskemattomuuteen, ihmisarvoon ja itsenäiseen päätöksentekoon ja puolustamaan kaikkien ihmisoikeuksien yleismaailmallisuutta ja jakamattomuutta kaikissa tilanteissa sekä edistämään seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia osana niiden kansainvälisiä sitoumuksia ja YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti;

57. ilmaisee vakavan huolensa seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan käytöstä sodankäynnin välineenä; korostaa, että seksuaalirikoksia ja sukupuolistunutta väkivaltaa pidetään Rooman perussäännössä sotarikoksina, rikoksina ihmisyyttä vastaan tai kansanmurhan tai kidutuksen tunnusmerkistön täyttävinä tekoina; kehottaa ryhtymään yhteisiin toimiin, jotta seksuaalisen väkivallan käyttö sodankäynnin välineenä saataisiin loppumaan; kehottaa EU:ta torjumaan seksuaali- ja lisääntymisoikeuksien loukkausten rankaisematta jättämistä konfliktitilanteissa ja tukee naisten ja tyttöjen oikeutta totuuteen, tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja hyvityksiin näiden oikeuksien loukkauksista;

58. korostaa, että WHO:n julkaisemien arvioiden mukaan maailmanlaajuisesti noin kolmasosa (30 prosenttia) naisista on joutunut elämänsä aikana fyysisen ja/tai seksuaalisen lähisuhdeväkivallan tai parisuhteen ulkopuolisen seksuaalisen väkivallan kohteeksi; korostaa, että suurin osa tästä väkivallasta on lähisuhdeväkivaltaa; korostaa, että joka päivä 137 naista joutuu jonkun perheenjäsenensä tappamaksi; kehottaa EU:ta ja maailmanlaajuisia toimijoita tuomitsemaan jyrkästi lähisuhdeväkivallan ja käyttämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä lähisuhdeväkivallan estämiseksi, uhrien suojelemiseksi ja tekijöiden asettamiseksi syytteeseen; tuomitsee perheen sisällä tyttöihin ja naisiin kohdistuvat rikokset, jotka liittyvät epäasianmukaiseksi koettuun käyttäytymiseen ja joilla pyritään palauttamaan perheen oletettu maine;

59. panee merkille, että vuonna 2020 ihmiskaupan uhrien, joista suurin osa on naisia, tilanne heikkeni huomattavasti, koska he jäivät vielä haavoittuvampaan asemaan covid-19-pandemian vuoksi; suhtautuu myönteisesti ihmiskaupan torjuntaa koskevan EU:n strategian (2021–2025) käynnistämiseen; korostaa, että on erityisen tärkeää tehostaa ihmiskaupan ja siihen osallistuvien järjestäytyneiden rikollisryhmien torjuntaa; korostaa, että ihmiskaupan uhrien tunnistaminen on

Torstai 17. helmikuuta 2022

monimutkaistunut entisestään covid-19-pandemian aikana; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan kansainvälisen lainvalvonnan ja rikosoikeudellisen yhteistyön kehyksessä ihmiskaupan ehkäisemiseksi ja uhrien tunnistamiseksi siten, että vältetään uhrien kriminalisointi, sekä antamaan heille tarvittavaa terveydenhoidollista ja psykologista tukea tiiviissä yhteistyössä YK:n huumausaine- ja kriminaalipoliittikan toimiston, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja uhrien suojeluun erikoistuneiden kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa;

60. tuomitsee kaupallisen sijaissynnytyksen, joka on maailmanlaajuinen ilmiö, joka altistaa naiset maailmanlaajuisesti hyväksikäytölle ja ihmiskaupalle ja kohdistuu samalla erityisesti taloudellisesti ja sosiaalisesti haavoittuvassa asemassa oleviin naisiin; korostaa sen vakavaa vaikutusta naisiin, naisten oikeuksiin, naisten terveyteen ja sukupuolten tasa-arvoon ja korostaa sen rajat ylittäviä vaikutuksia; kehottaa luomaan eurooppalaisen oikeudellisen kehyksen, jolla puututaan kaupallisen sijaissynnytyksen kielteisiin seurauksiin;

Lapsen oikeudet

61. muistuttaa, että lapsen oikeuksilla ei ole rajoja, ja vaatii järjestelmällistä ja johdonmukaista lähestymistapaa lasten oikeuksien edistämiseksi ja puolustamiseksi Euroopassa ja sen ulkopuolella lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja Agenda 2030 -toimintaohjelman mukaisesti;

62. kehottaa jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan kaikenlaisen lapsiin kohdistuvan hyväksikäytön poistamiseksi; panee tyytyväisenä merkille äskettäin hyväksytyyn lapsen oikeuksia koskevan EU:n strategian 2021–2024, painottaa kuitenkin, että lapset joutuvat edelleen väkivallan, varhais- ja pakkoavioliittojen, pakkokäännyttämisen, prostituution, lapsipornografian ja pedofilian, seksuaalisen hyväksikäytön, mukaan lukien sukupuolielinten silpominen, ihmiskaupan, vanhemmistaan pakolla erottamisen, lapsityövoiman ja lapsisotilaiksi värväämisen uhreiksi ja he kärsivät koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuuden puutteesta sekä aliravitsemuksesta ja köyhyydestä, erityisesti humanitaarisissa kriiseissä ja aseellisissa konflikteissa; painottaa, että vuosi 2021 on lapsityön poistamisen kansainvälinen teemavuosi; kehottaa sisällyttämään lasten oikeudet ja lapsia aseellisissa selkkauksissa koskevan YK:n toimintaohjelman kaikkiin EU:n ulkoisiin politiikkoihin; kehottaa EU:ta varmistamaan, että sen kauppa- ja kehityspolitiikka on täysin johdonmukaista lapsityövoiman käytön lopettamiseksi; korostaa tältä osin kestävää kaakaantuotantoa koskevaa useiden sidosryhmien välistä kokeiluluonteista vuoropuhelua; kehottaa jäsenvaltioita kantamaan vastuunsa niiden vierastaistelijoiden lasten suojelemisesta, jotka ovat EU:n kansalaisia;

63. kehottaa EU:ta valtavirtaistamaan lasten oikeudet ja suojelun kaikkiin EU:n ulkoisiin politiikkoihin, myös ihmisoikeusvuoropuheluiden, kansainvälisten sopimusten ja kauppasopimusten, liittymistä valmistelevan tukivälineen ja NDICI – Globaali Eurooppa -välineen yhteydessä; korostaa tarvetta tarkistaa kaikkia lapsia koskevia EU:n toimia ja varmistaa, että lasten oikeuksiin sovelletaan kaikilta osin haittavaikutusten välttämiseen tähtäävää lähestymistapaa;

Ihmiskauppa ja pakkotyö

64. tuomitsee moniin erilaisiin ryhmiin, joihin kuuluu muun muassa naisia, maahanmuuttajia ja ammattitaitoisia työntekijöitä, kohdistuvan kaikenlaisen ihmiskaupan, pakkotyön ja nykyajan orjuuden; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että tällaiseen toimintaan osallistuneet on saatettava oikeuden eteen ja tuomittava sekä alkuperämaissa että heidän harjoittaessaan tällaista toimintaa kansainvälisesti; painottaa, että ihmisoikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittamiseen on sovellettava kattavaa valvontaa ja tarkastuksia, kun annetaan tukea keskeisten palveluiden kustannusten kattamiseksi niitä tarvitsevilla kolmansissa maissa, jotta voidaan välttää tällaisten palveluiden tarjoaminen huonoissa ja ihmisoikeuksia rikkovissa olosuhteissa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita johtamaan toimia monikansallisilla foorumeilla kaikenlaisen ihmiskaupan, pakkotyön ja nykyajan orjuuden kitkemiseksi, sillä sen lisäksi, että ne ovat hirvittäviä rikoksia, ne aiheuttavat muuttoliikettä surkeissa olosuhteissa, joissa muuttajat ovat äärimmäisen haavoittuvassa asemassa ja kärsivät; pyytää, että näiden rikkomusten vakavuuden vuoksi EU lisää sekä voimassa oleviin sopimuksiin että kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin erityisen lausekkeen, jossa tuomitaan moniin erilaisiin ryhmiin, joihin kuuluu muun muassa naisia, maahanmuuttajia ja ammattitaitoisia työntekijöitä, kohdistuva kaikenlainen ihmiskauppa, pakkotyö ja nykyajan orjuus ja vastustetaan niitä;

Suvaitsemattomuus ja syrjintä

65. tuomitsee jälleen jyrkästi syrjinnän, muukalaisvihan, suvaitsemattomuuden, vainon ja tappamisen, jotka liittyvät rotuun, etniseen alkuperään, kansallisuuteen, yhteiskuntaluokkaan, vammaisuuteen, kastiin, uskontoon, vakaumukseen, ikään, seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin ja jotka ovat edelleen merkittävä ongelma monissa maissa; korostaa covid-19-pandemian täysin suhteettomia vaikutuksia rotuun ja etniseen alkuperään perustuvaan syrjintään, muukalaisviamielisyyteen ja suvaitsemattomuuteen; suhtautuu myönteisesti EU:n rasismintorjunnan toimintasuunnitelman 2020–2025 käynnistämiseen ja siihen, että toimintasuunnitelmassa tunnustetaan paitsi yksilöllinen ja sosiaalinen

Torstai 17. helmikuuta 2022

ulottuvuus myös ilmiön rakenteellinen luonne; painottaa, että huolimatta 20 vuotta jatkuneesta työstä, jota on tehty Durbanin julistuksen ja toimintaohjelman hyväksymisestä vuonna 2001 lähtien, rasismi, syrjintä, muukalaisvihamielisyys ja suvaitsemattomuus ovat edelleen vitsauksena monissa maailman maissa, ja kehottaa noudattamaan nollatoleranssia näihin ilmiöihin; kehottaa hallituksia, alueellisia järjestöjä, kansalaisyhteiskuntaa ja muita sidosryhmiä kaksinkertaistamaan pyrkimyksensä panna julistus tehokkaasti täytäntöön sekä kehittämään ja panemaan täytäntöön toimintasuunnitelmia rasismin, rotusyrjinnän, muukalaisvihamielisyyden ja suvaitsemattomuuden torjumiseksi; kehottaa EU:ta järjestämään globaalien rasismin vastaisen huippukokouksen rasismin ja syrjinnän torjumiseksi kaikkialla maailmassa yhteistyössä samanmielisten kumppaneiden ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Etyjin, YK:n, Afrikan unionin, Amerikan valtioiden järjestön ja Euroopan neuvoston, kanssa;

66. pitää valitettavana, että alkuperäiskansoihin kohdistuu edelleen ympäri maailmaa laajalle levinnyttä ja järjestelmällistä syrjintää ja vainoa, mukaan lukien pakkosiirrot, mielivaltaiset pidätykset sekä ihmisoikeuksien ja maa-alueiden puolustajien surmat; kehottaa jälleen EU:ta, sen jäsenvaltioita ja niiden kumppaneita kansainvälisessä yhteisössä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan alkuperäiskansojen oikeuksien tunnustaminen, suojeleminen ja edistäminen, niiden kieleen, maihin, alueisiin ja resursseihin liittyvät oikeudet mukaan lukien, ja perustamaan valitusmekanismin, johon voidaan tehdä kanteluja loukkauksista ja väärinkäytöksistä; pitää myönteisenä työtä, jota kansalaisyhteiskunta ja kansalaisjärjestöt tekevät näiden asioiden parissa; huomauttaa nimittäneensä parlamenttiin alkuperäiskansoja käsittelevän pysyvän esittelijän, jonka tehtävänä on seurata alkuperäiskansojen ihmisoikeustilannetta; kannustaa maita ratifioimaan alkuperäis- ja heimokansoja koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 169 määräykset; suosittaa, että EU ja sen jäsenvaltiot sisällyttävät alkuperäiskansoja ja alkuperäiskansojen oikeuksista annettuun YK:n julistukseen sisältyviä oikeuksia koskevia viittauksia huolellisuusvelvoitetta koskeviin asiaankuuluviin ja kehitteillä oleviin kehityksiin;

67. panee erittäin huolestuneena merkille kastihierarkian laajuuden ja seuraukset, kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän ja kastiin perustuvien ihmisoikeusloukkausten jatkumisen, mukaan lukien oikeusjärjestelmään tai työpaikkaan pääsyn epääminen, erottelun jatkuminen, köyhyys ja leimautuminen sekä kastiin liittyvät esteet perusihmisoikeuksien toteutumiseksi ja inhimillisen kehityksen edistämiseksi; kehottaa jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan ja tukemaan aloitteita YK:ssa ja asianomaisissa kolmansissa maissa kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän poistamiseksi;

Hlbtq-henkilöiden oikeudet

68. tuomitsee jyrkästi lesbojen, homojen, biseksuaalien, transihmisten, ei-binaaristen, intersukupuolisten ja queer-ihmisten (hlbtq) ihmisoikeuksien loukkaukset, syrjinnän, vainon ja heidän henkeensä kohdistuvat uhkaukset ja heidän surmaamisensa eri puolilla maailmaa, mitä on entisestään pahentanut covid-19:n käyttäminen tekosyynä hlbtq-henkilöiden vainoamiselle ja osallistumiselle homofobiseen ja transfobiseen parjaukseen; kehottaa EU:ta toimimaan johtavassa asemassa hlbtq-ihmisten oikeuksien puolustamisessa kansainvälisillä foorumeilla, mukaan lukien pyrkimys sukupuolisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin, sukupuolen ilmaisun ja sukupuolen ominaisuuksien dekriminointiin ja sukupuolielinten silpomisen, niin kutsuttujen eheytyshoitojen ja transihmisten pakkosteriloinnin lopettamiseen; suhtautuu myönteisesti siihen, että hlbtq-henkilöiden tasa-arvoa koskeva strategia 2020–2025 kattaa EU:n sitoumuksen sisällyttää hlbtq-kysymykset ulkoisiin toimintapolitiikkoihinsa, mukaan lukien tuki NDICI – Globaali Eurooppa -välineen ja liittymistä valmistelevan tukivälineen varojen puitteissa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita soveltamaan perusteellisesti ja johdonmukaisesti hlbtq-henkilöiden ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelema koskevia EU:n suuntaviivoja ulkoisissa politiikoissaan;

Oikeus ajatuksen-, omantunnon-, uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen

69. tukee kaikilta osin oikeutta ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen, oikeutta vakaumukseen ja oikeutta uskonnottomuuteen samoin kuin oikeutta tunnustaa uskontoa tai vakaumusta ja vaihtaa sitä taikka luopua siitä joutumatta pelkäämään väkivaltaa, vainoa tai syrjintää; korostaa, että on tärkeää puuttua uskontoon tai vakaumukseen perustuvaan vainoon, ja tuomitsee vähemmistöihin tällä perusteella kohdistuvan vainon monissa paikoissa eri puolilla maailmaa; kehottaa jäsenvaltioita ja EUH:ta kiinnittämään erityistä huomiota näihin tapauksiin ja reagoimaan niihin vastaavasti; tuomitsee jumalanpilkkalakiin väärinkäytön syrjintätarkoituksessa ja pitää valitettavana uskonnon ja uskonnollisten instituutioiden käyttöä ihmisoikeuksien polkemiseksi siten, että vainotaan – myös oikeudellisin keinoin – vakaumuksellisia tai uskonnollisia vähemmistöjä ja yhteisöjä, naisia, hlbtq-henkilöitä ja muita haavoittuvassa tilanteessa olevia henkilöitä; toistaa tuomitsevana viranomaisten tai hallitusten yritykset kieltää uskonnollisten tai vakaumuksellisten johtajien valinta tai puuttua siihen; korostaa, että valtioilla on velvollisuus edistää ja suojella vakaumuksellisiin tai uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden ihmisoikeuksia; korostaa kansalaisyhteiskunnan aloitteiden merkitystä tässä yhteydessä;

Torstai 17. helmikuuta 2022

70. kehottaa komissiota ja neuvostoa toteuttamaan kunnianhimoisia ohjelmia uskonnon- ja vakaumuksenvapauden puolustamiseksi maailmanlaajuisesti, myös kannustamalla ja tukemalla kansainvälisiä pyrkimyksiä todisteiden keräämiseksi julmuuksista, rikoksentehtäjäiden saamiseksi oikeuden eteen, rikosoikeudellisten tuomioiden tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja korvausten maksamiseksi uhreille; kehottaa neuvostoa, komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa viharikosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi;

71. panee merkille, että uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä EU:n ulkopuolella vastaavan EU:n erityislähettilään virka on ollut avoinna yli vuoden; kehottaa jälleen neuvostoa ja komissiota tekemään mahdollisimman pian avoimen ja kattavan arvioinnin erityislähettilään tehtävän vaikuttavuudesta ja lisäarvosta, antamaan erityislähettiläälle riittävät resurssit ja tukemaan asianmukaisesti siihen kuuluvia institutionaalisia toimeksiantoa, valmiuksia ja tehtäviä;

Kansalliset, etniset ja kielelliset vähemmistöt

72. muistuttaa valtioiden veloitteesta suojella kansallisten, etnisten, kulttuuristen, uskonnollisten ja kielellisten vähemmistöjensä oikeuksia omalla alueellaan; kehottaa komissiota tukemaan vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksien suojelua kaikkialla maailmassa, myös sen ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa aihekohtaisessa ohjelmassa;

73. kehottaa EU:n kumppanimaiden hallituksia kunnioittamaan kansallisten, etnisten ja kielellisten vähemmistöjen perusoikeuksia, muun muassa niiden kulttuuria, kieltä, uskontoa, perinteitä ja historiaa, niiden kulttuurien ja monimuotoisuuden säilyttämiseksi; toistaa, että näiden hallitusten on täytettävä kansainvälisten sopimusten mukaiset veloitteensa ja sitoumuksensa; pitää valitettavana kaikkia pyrkimyksiä laiminlyödä etnisten ja kielellisten vähemmistöjen perus- ja ihmisoikeudet heidän pakkosulauttamisellaan;

Oikeus osallistua vapaisiin ja oikeudenmukaisiin vaaleihin

74. korostaa, että oikeus osallistua julkisten asioiden hoitamiseen, erityisesti vaaleihin, on itsessään ihmisoikeus mutta se liittyy myös olennaisesti useisiin muihin ihmisoikeuksiin, joiden toteutuminen on olennaisen tärkeää mielekkäiden vaalien kannalta ja jotka ovat demokraattisen hallitusmuodon ytimessä;

75. tuomitsee jyrkästi demokraattisten arvojen rapautumisen useissa kolmansissa maissa ja vaalien rehellisyyteen kohdistuvat haasteet, vaaliväkivallan, hallitsevien puolueiden harjoittaman hallinnollisten resurssien väärinkäytön, poliittisten vastustajien tukahduttamisen, riippumattomien tiedotusvälineiden sensuroinnin ja uhkailun sekä disinformaation lisääntymisen; kehottaa EU:ta reagoimaan tähän äärimmäisen huolestuttavaan tilanteeseen ja torjumaan sitä sekä esittämään konkreettisia ja tehokkaita ehdotuksia vahvistaen jälleen halukkuutensa ottaa johtoasema demokraattisten arvojen sekä vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien edistämässä kolmansissa maissa;

76. pitää valitettavana, että autoritaariset ja epäliberaalit hallinnot siirtyvät pois kypsien demokratioiden, yleismaailmallisten ihmisoikeuksien ja demokraattisten normien tieltä ja luovat väärän vaikutelman legitimiudesta sellaisten valheellisten vaaliprosessien avulla, jotka eivät ole vapaita, oikeudenmukaisia tai avoimia; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan unionin harjoittamaa demokraattisen kriisinsietokyvyn edistämistä kolmansissa maissa käyttämällä kaikkia niiden saatavilla olevia välineitä;

77. kehottaa vahvistamaan demokraattisten prosessien ja vaaliprosessien suojelun keskeiseksi maailmanlaajuisesti huolenaiheeksi ja kehittämään tehokkaita puitteet kaikenlaisiin vaaliprosessien häiriöihin vastaamiselle ja tekemään tiivistä yhteistyötä Etyn kaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa;

Korruptio ja ihmisoikeudet

78. katsoo, että korruptio helpottaa, jatkaa ja institutionalisoi ihmisoikeusloukkauksia ja vaikuttaa suhteettomasti yhteiskunnan haavoittuvimmassa asemassa oleviin ja syrjäytyneimpiin henkilöihin ja ryhmiin; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on puututtava juuri korruptioon ulkoisessa toiminnassaan soveltamalla korkeimpia avoimuusvaatimuksia kolmansille maille myönnettävään rahoitukseen sekä tukemalla korruption torjunnan alalla toimivia kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, toimittajia ja väärinkäytösten paljastajia, edistämällä samalla tehokkaiden korruption vastaisten instituutioiden perustamista ja vankkojen sääntelykehysten käyttöönottoa sekä puuttamalla pankkisalaisuutta soveltaviin oikeudenkäyttöalueisiin ja veroparatiiseihin;

79. kehottaa EU:ta ottamaan käyttöön välineitä autoritaarisia johtajia ja heidän rahoittajiaan vastaan, myös vaalipetoksiin osallistuvia henkilöitä vastaan, paljastamaan ja jäädyttämään laittomat varat ja edistämään tuomioistuimen yleistoimivallan soveltamista räikeissä ihmisoikeusrikkomuksissa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

80. on tietoinen siitä, että EU ei voi näyttää hyvää esimerkkiä korruption torjunnassa niin kauan kuin eräiden sen jäsenvaltioista ja joidenkin EU:hun sijoittautuneiden toimijoiden näytöt tällä alalla ovat kelvottomia; odottaa komission ja jäsenvaltioiden tehostavan konkreettisia toimia väärinkäytösten torjumiseksi näillä aloilla; suosittelee, että parlamentti, komissio ja jäsenvaltiot tukevat merkittävästi korruption vastaisia kansalaisjärjestöjä, toimittajia ja väärinkäytösten paljastajia;

81. korostaa, että on kehitettävä periaatteita ja pyrittävä saamaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu laajamittaisen korruption oikeudellinen määritelmä, joka ottaa huomioon sen systeemisen luonteen ja jonka mukaan se on rikos kansallisessa ja kansainvälisessä oikeudessa;

82. kehottaa puuttumaan meneillään oleviin tapauksiin, joissa laajamittainen korruptio jää rankaisematta, panemalla tehokkaammin täytäntöön korruptionvastaisia lakeja, jotta varmistetaan laajamittaisiin korruptiojärjestelmiin syyllistyneiden vastuuvollisuus; kehottaa kartoittamaan kokonaisvaltaisia lähestymistapoja, myös kansainvälisiä oikeuslaitoksia koskevia uudistuksia, kuten Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovallan laajentaminen;

EU:n maailmanlaajuinen ihmisoikeuspakotejärjestelmä ("EU:n Magnitski-laki")

83. suhtautuu myönteisesti EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitski-laki) hyväksymiseen, koska se täydentää olennaisella tavalla EU:n ihmisoikeus- ja ulkopoliittikan välineistöä, kun sillä vahvistetaan EU:n roolia maailmanlaajuisena ihmisoikeustoimijana antamalla sille mahdollisuus toteuttaa rajoittavia toimenpiteitä sellaisia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat osallisina vakavissa ihmisoikeusloukkauksissa maailmassa; kiittää neuvostoa ensimmäisten kohdennettujen pakotteiden hyväksymisestä tämän järjestelmän puitteissa ja kehottaa neuvostoa tarvittaessa hyväksymään lisätoimenpiteitä; katsoo, että EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän soveltaminen ei estä tai sulje pois muiden EU:n ihmisoikeuksien suojelua koskevien välineiden hyväksymistä, ja että niitä voidaan yhdistää ja täydentää; tuomitsee kaikki mielivaltaiset ja perusteettomat rajoittavat toimenpiteet, joita on määrätty EU:lle tai muille tahoille vastauksena ihmisoikeuspakotejärjestelmän nojalla EU:ssa tehtyihin päätöksiin; pitää valitettavana, että neuvosto on päättänyt soveltaa yksimielisyyteen perustuvaa päätöksentekoa, ja toistaa vaatimuksensa määränemistöpäätösten käyttöönotosta ihmisoikeuskysymyksiin liittyviä seuraamuksia hyväksyttäessä;

84. kehottaa jälleen laajentamaan EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän soveltamisalaa korruptioon, jotta voidaan varmistaa, että ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden toiminnan mahdollistaviin talouden ja rahoitusalan toimijoihin kohdistetaan tehokkaita toimia; korostaa vaihtoehtoista mahdollisuutta, että komissio esittää lainsäädäntöehdotuksen erillisen pakotejärjestelmän perustamiseksi YK:n korruptiosopimuksen perusteella määriteltyjen korruptiotausten torjumiseksi; korostaa, että tarvitaan tehokas strategia ihmisoikeuspakotejärjestelmän täytäntöön panemiseksi johdonmukaisesti sekä EU:n muiden erityisesti ihmisoikeuksia koskevien ulkoisten toimintapolitiikkojen että pakotteita koskevien nykyisten kansainvälisten puitteiden kanssa; korostaa, että EU:n ihmisoikeuspakotejärjestelmän on noudatettava kansainvälisen rikosoikeuden ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaista periaatetta, jonka mukaan se ei saa vaikuttaa haitallisesti kohdemaan väestöön; palauttaa mieleen, että rajoittavien toimenpiteiden johdonmukainen ja yhtenäinen toteuttaminen kaikissa jäsenvaltioissa on EU:n ulkoisen toiminnan uskottavuuden ja tehokkuuden edellytys; suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, jonka mukaan se aikoo vuoden 2021 loppuun mennessä tarkastella uudelleen seuraamuksia heikentäviä käytäntöjä ja jäsenvaltioiden nykyisiä raportointivelvoitteita, jotka koskevat seuraamusten täytäntöönpanoa ja valvontaa; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana sekä varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa EU:n ulkopoliittikan yhtenäisyydestä, johdonmukaisuudesta ja tehokkuudesta vastaavana henkilönä varmistamaan, että EU:n hyväksymien rajoittavien toimenpiteiden noudattamatta jättämisestä seuraavat kansalliset vastatoimet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja ennaltaehkäiseviä;

Maahanmuutto- ja turvapaikka-asiat

85. vahvistaa uudelleen muuttajien, pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden luovuttamattomat ihmisoikeudet ja kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vaalimaan niitä kaikilta osin ja sisällyttämään ne yhteistyöhönsä kolmansien maiden kanssa sekä korkeiden oikeudellisten normien laatimisessa että – mikä on yhtä tärkeää – niiden täytäntöönpanossa, jotta varmistetaan näiden oikeuksien tehokas suojelu käytännössä; muistuttaa, että ulkoisissa ja ekstraterritoriaalisissa toimissaan, sopimuksissaan ja yhteistyössään muuttoliikkeen, rajojen ja turvapaikka-asioiden alalla EU:n ja sen jäsenvaltioiden on kunnioitettava ja suojeltava ihmisoikeuksia, erityisesti niitä, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa, mukaan lukien oikeus elämään, vapauteen ja turvapaikkaan, erityisesti turvapaikkahakemusten yksilölliseen arviointiin;

86. kehottaa jälleen komissiota tarkastelemaan uudelleen kolmansien maiden kanssa tehtävän muuttoliikettä koskevan yhteistyön ihmisoikeusvaikutuksia, mukaan lukien ennakoarviointi ja seurantamekanismien arviointi, ja tekemään avoimia riskien ennakoarviointeja EU:n ja kolmansien maiden välisen virallisen, epävirallisen tai taloudellisen yhteistyön vaikutuksista muuttajien, pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden oikeuksiin; kehottaa lisäksi lisäämään avoimuutta sekä riittävän tasoista parlamentaarista ja demokraattista valvontaa, joka koskee EU:n toimintaa tällä alalla; korostaa riskejä, jotka liittyvät palauttamista ja takaisinottoa koskeviin epävirallisiin järjestelyihin, joita ei valvota oikeudellisesti ja jotka eivät näin ollen mahdollista tehokkaita oikeusuojakeinoja muuttajiin ja turvapaikanhakijoihin kohdistuneissa ihmisoikeusloukkauksissa; kehottaa sen vuoksi jälleen unionia varmistamaan, että kaikki kolmansien

Torstai 17. helmikuuta 2022

maiden kanssa tehdyt muuttoliikemyydy- ja takaisinottosopimukset ovat tiukasti ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden, pakolaisoikeuden ja kansainvälisen merioikeuden ja erityisesti pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleis-sopimuksen mukaisia; vaatii, että ihmisoikeudet on valvottava ja niitä on valvottava kaikissa Frontexin ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toteuttamissa toimitissa;

87. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita puuttumaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja tukemaan ja edistämään kehitystä, investoimaan koulutukseen ja tarjoamaan suoraa apua elinmahdollisuuksien parantamiseksi, sillä näin voitaisiin edistää vakaampia ja kestävämpiä yhteiskuntia; kehottaa tässä yhteydessä komissiota selvittämään parhaita tapoja tehdä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa; pyytää, että EU ja sen jäsenvaltiot tukevat pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeutta palata kotimaahansa, kun heidän siirtymisensä aiheuttanut vaino tai väkivalta on loppunut, samalla kun kunnioitetaan palauttamiskiellon periaatetta;

88. kehottaa komissiota valmistelemaan lainsäädäntöehdotuksia tarvittavien suojoitoimien tarjoamiseksi jäsenvaltioille, jotta ne voivat reagoida tehokkaasti kolmansien maiden harjoittamaan muuttoliikkeen välineellistämiseen; kehottaa kumppanimaita ja kansainvälisiä järjestöjä varmistamaan oikeudellisten kehysten täytäntöönpano ja tehostamaan merkittävästi toimiaan muuttajien salakuljetukseen liittyvissä asioissa tehtävässä yhteistyössä takaamalla muuttajien suojele ja estämällä muuttajien hyväksikäyttö;

89. tuomitsee sen, että muuttoreiteillä menehtyy suuria määriä ihmisiä ja kehottaa jälleen laatimaan koordinoitun eurooppalaisen lähestymistavan, jotta voidaan tukea sellaista nopeaa ja tehokasta tunnistamisprosessia, jolla varmistetaan matkalla EU:hun surmansa saaneiden tunnistaminen; pitää valitettavana, että joitakin mahdollisia turvapaikan hakijoita on lähetetty rajalta takaisin tai karkotettu paikkoihin, joissa heidän henkensä oli vaarassa, kansainvälisen oikeuden ja erityisesti turvapaikkaoikeuden vastaisesti; tuomitsee maahanmuuttajia auttavia kansalaisjärjestöjä vastaan tehdyt hyökkäykset; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita olemaan täysin avoimia siitä, miten kolmansille maille myönnetään varoja muuttoliikettä koskevaa yhteistyötä varten, ja varmistamaan, ettei tällainen yhteistyö hyödytä suoraan tai välillisesti valtiollisia elimiä, jotka osallistuvat ihmisoikeusloukkauksiin; korostaa, että on tarpeen määritellä siirtolaisten suojelekehukset erityisesti luomalla turvallisia ja laillisia reittejä muuttajille ja parantamalla humanitaaristen viisumien saantia ja niiden täytäntöönpanoa; kehottaa parlamentin asiasta vastaavia tahoja valvomaan muuttoliikettä koskevia sopimuksia;

Kansainvälinen humanitaarinen oikeus

90. korostaa, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden yleismaailmallinen kunnioittaminen on äärimmäisen tärkeää, ja kehottaa maailman aseellisten konfliktien osapuolia varmistamaan humanitaarisen avun antajien täyden, oikea-aikaisen ja esteettömän pääsyn haavoittuvassa asemassa olevien väestöryhmien luokse ja haavoittuville alueille sekä suojelemaan näitä siviiliväestöjä, erityisesti naisia ja lapsia, samoin kuin humanitaarisia ja lääkintäalan työntekijöitä Geneven yleissopimusten ja niiden lisäpöytäkirjojen mukaisesti; korostaa, että on tärkeää edistää humanitaaristen käytävien luomista hätätilanteita varten, myös sellaisia tilanteita, joihin liittyy riski tai välitön riski, että ne kärjistyvät laajalle levinneiksi ja merkittäviksi ihmisoikeusloukkauksiksi;

91. toteaa jälleen, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi tuettava aktiivisesti YK:n pääsihteerin ja YK:n turvallisuusneuvoston vetoamusta maailmanlaajuisesta tulitauosta, muun muassa toteuttamalla tehokkaita toimia laittoman asekaupan torjumiseksi ja lisäämällä jäsenvaltioiden aseviennin avoimuutta ja vastuuvollisuutta; pitää valitettavana, että covid-19-pandemia ja sen vaikutukset ovat lisänneet poliittista väkivaltaa, voimistaneet aseellisten ryhmien välistä kilpailua ja pahentaneet pitkään pinnan alla olleita jännitteitä samalla kun uhrin ovat jääneet entistä enemmän vaille suojele; ilmaisee vakavan huolensa konflikteihin liittyvän seksuaalisen väkivallan lisääntymisestä tässä yhteydessä huolimatta siitä, että vuonna 2020 tuli kuluneeksi 20 vuotta YK:n turvallisuusneuvoston naisista, rauhasta ja turvallisuudesta antamasta päätöslauselmasta 1325;

92. palauttaa mieliin 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä⁽¹¹⁾ ja ilmaisee edelleen huolensa niiden käytöstä kansainvälisen oikeudellisen kehyksen ulkopuolella; kehottaa jälleen EU:ta kehittämään pikaisesti oikeudellisesti sitovan kehyksen aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttämiselle sen varmistamiseksi, että oikeudellisten velvoitteidensa mukaisesti jäsenvaltiot eivät toteuta laittomia kohdennettuja tappoiskuja tai avusta tällaisissa muiden valtioiden suorittamissa tappoiskussa; kehottaa komissiota lisäksi tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti unionin varojen käytöstä kaikkiin miehittämättömien ilma-alusten rakentamiseen liittyviin tutkimus- ja kehityshankkeisiin; kehottaa laatimaan tällaisten ilma-alusten uusista kehityshankkeista ihmisoikeuksia koskevat vaikutustenarvioinnit; palauttaa mieliin 12. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman autonomisista aseista⁽¹²⁾ ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita kieltämään sellaisten täysin autonomisten aseiden kehittämisen, tuotannon ja käytön, joista puuttuu ihmisen suorittama merkityksellinen keskeisten toimintojen valvonta yksittäisten kohteiden valinnan ja niihin iskemisen yhteydessä; vaatii käynnistämään kansainväliset

⁽¹¹⁾ EUVL C 285, 29.8.2017, s. 110.

⁽¹²⁾ EUVL C 433, 23.12.2019, s. 86.

Torstai 17. helmikuuta 2022

neuvottelut oikeudellisesti sitovasta välineestä, jolla kielletään tappavat autonomiset aseet, joita ihmiset eivät valvo merkityksellisellä tavalla; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita hyväksymään yhteisen kannan tätä asiaa koskevia kansainvälisiä neuvotteluja varten;

Sodat ja konfliktit eri puolilla maailmaa ja niiden vaikutus ihmisoikeuksiin

93. korostaa nykyaikaisten aseellisten konfliktien ihmisoikeuksien toteutumiselle aiheuttamaa monitahoista uhkaa, koska konflikteihin osallistuu usein valtioiden lisäksi valtiosta riippumattomia toimijoita ja terroristijärjestöjä ja niillä on tuhoisia humanitaarisia seurauksia; korostaa yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten tekemiä ihmisoikeusloukkauksia ja -rikkomuksia; korostaa, että ihmisoikeusloukkausten uhreilla on hyvin rajallinen oikeussuoja esimerkiksi miehityksillä ja alueliitoksen kohteeksi joutuneilla alueilla, myös jäätyneiden konfliktien alueilla, joilla ihmisoikeuksien suojelemiseksi kehitetyt oikeudelliset ja institutionaaliset rakenteet ovat joko puutteellisia tai riittämättömiä; kehottaa jälleen EU:ta vahvistamaan toimiaan konflikteihin vastaamiseksi, joita varten sen olisi kehitettävä itsenäisesti omia välineitään ja pystyttävä panemaan ne täytäntöön, myös yhteistyössä kumppanimaiden ja alueellisten järjestöjen kanssa, muun muassa keskittymällä voimakkaasti humanitaariseen apuun, konfliktien ehkäisyyn, siirtymäkauden oikeusjärjestelyihin, sovitteluun ja nk. hyviin palveluksiin sekä sovinnontekoon puuttamalla konfliktien perimmäisiin syihin sekä tarjoamalla tarvittavaa tukea kansainvälisille rauhanrakentamis- ja rauhanturvaoperaatioille, EU:n operaatioille yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa ja konfliktien jälkeisille jälleenrakennusoperaatioille, joilla tuetaan ja toteutetaan vahvaa ihmisoikeuksien integrointia ja valvontaa ja vankkaa sukupuolinäkökulmaa;

94. suhtautuu myönteisesti EU:n rauhanvälityksen uuteen toimintakonseptiin, jolla laajennetaan EU:n kriisinhallintavälineistöä kattamaan konfliktien muuntamista koskeva laajempi tavoite, ja kannustaa kehittämään lisää vuoropuhelun välineitä ja valmiuksia tällä alalla; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti YK:n asekauppasopimuksen vientiä ja vientilupahakemusten arviointia koskevan 7 artiklan määräyksiä sekä aseiden viennistä annettuja EU:n käytännesääntöjä, myös kun on kyse aseiden ja valvonta- ja tiedustelulaitteiden siirroista, joista aiheutuisi se riski, että tuojavaltio tai valtiosta riippumattomat toimijat saattaisivat loukata vakavasti ihmisoikeuksia tai kansainvälistä humanitaarista oikeutta tai helpottaa tällaista loukkaamista; kehottaa jälleen tiukentamaan EU:n laajuista aseviennin valvontaa, parantamaan vietyjen aseiden loppukäytön valvontaa ja koordinoimaan paremmin asevientä koskevia kansallisia päätöksiä;

95. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja neuvostoa kiinnittämään erityistä huomiota ihmisoikeus-tilanteeseen miehityksillä tai alueliitoksen kohteeksi joutuneilla alueilla ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä vakavien ihmisoikeusloukkausten estämiseksi paikan päällä; korostaa, että on tärkeää varmistaa EU:n politiikan johdonmukaisuus miehitys- ja alueliitostilanteissa; muistuttaa, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden olisi ohjattava EU:n politiikkaa kaikissa tällaisissa tilanteissa, myös pitkäaikaisissa miehitystapauksissa; korostaa EU:hun sijoittautuneiden yritysten vastuuta soveltaa tiukinta huolellisuusvelvoitetta kaikkeen taloudelliseen tai rahoitustoimintaan näillä alueilla tai niiden kanssa sekä varmistaa, että kansainvälistä oikeutta ja EU:n pakotepolitiikkaa noudatetaan tiukasti siltä osin, kun ne ovat sovellettavissa näihin tilanteisiin;

Siirtymäkauden oikeusjärjestelyt

96. kehottaa edistämään siirtymäkauden oikeusjärjestelyjä, joilla lisätään kansalaisyhteiskunnan, uhrien, syrjäytyneiden ja haavoittuvassa asemassa olevien väestöryhmien, naisten, lasten ja nuorten, maaseudun ja kaupunkien asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia yhtäläisesti; kannustaa luomaan yhteyksiä kansallisten oikeusjärjestelmien ja kansallisten instituutioiden kaltaisten pysyvien rakenteiden ja julmuuksien ehkäisemisverkostojen ja siirtymäkauden oikeusjärjestelyjä koskevien aloitteiden välille; korostaa, että uhreille ja yhteisöille, joita asia koskee, on tarjottava välineitä ja mahdollisuus ottaa etäisyyttä asiaan ja heidän tiedonsaantinsa on turvattava;

Huolellisuusvelvoite ja yritysten vastuuvollisuus

97. painottaa, että EU:lla on ainutlaatuinen tilaisuus käyttää vaikutusvaltaa yrityksiin nähden ihmisoikeuksien puolustamiseksi maailmanlaajuisesti yritysten huolellisuusvelvoitetta ja vastuuvollisuutta koskevalla EU:n tulevalle sitovalla lainsäädännöllä, jossa yritykset veloitetaan koko arvoketjussaan tunnistamaan ja estämään ihmisoikeuksiin, ympäristöön ja hyvään hallintotapaan kohdistuvat mahdolliset ja/tai todelliset haittavaikutukset, ilmoittamaan ja vastaamaan niistä ja korjaamaan ne tehokkaasti sekä huolehtimaan siviilioikeudellista vastuuta koskevista järjestelmistä ja uhrien oikeussuojan saatavuudesta ja takaamaan vastuuvollisuus; kehottaa soveltamaan lainsäädäntöä kaikkiin unionin alueelle sijoittautuneisiin tai sisämarkkinoilla toimiviin suuriin yrityksiin, joita hallinnoidaan jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sekä julkisesti noteerattuihin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja pk-yrityksiin riskialttiilla aloilla noudattaen samalla suhteellisuusperiaatetta; korostaa tarvetta ottaa käyttöön ja panna täytäntöön hallinnollisia tarkastuksia ja seuraamuksia lainsäädännön vaikuttavuuden varmistamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi yrityksille; pitää välttämättömänä, että yritysten huolellisuusvelvoitestrategiat määritellään ja pannaan täytäntöön

Torstai 17. helmikuuta 2022

sidosryhmien mielekkään ja säännöllisen kuulemisen avulla ja että ne asetetaan yleisön saataville; suhtautuu myönteisesti EU:n luokitusjärjestelmäasetuksen⁽¹³⁾ täysimittaiseen voimaantuloon vuonna 2020 ja EU:n konfliktimineraaliasetuksen⁽¹⁴⁾ vuonna 2021 ja pitää niitä rakentavina toimenpiteinä tällä alalla;

98. toistaa, että arviolta kaksi kolmannesta viime vuonna kaikkialla maailmassa tapetuista ihmisoikeuksien puolustajista osallistui omien maidensa ja ympäristön suojeluun sekä alkuperäiskansojen oikeuksien puolustamiseen, usein liiketoiminnan yhteydessä; korostaa, että EU:n on yhä tärkeämpää panna täytäntöön ihmisoikeuspuolustajien ilmaiseman tarpeen mukaisesti yrityksille pakollista ihmisoikeuksia koskevaa huolellisuusvelvoitelainsäädäntöä;

99. kehottaa jälleen torjumaan pakkotyötä ja muita ihmisoikeusrikkomuksia toimitusketjuissa ja poistamaan ne, mukaan lukien ympäristön, alkuperäiskansojen ja työntekijöiden oikeuksien loukkaukset sekä ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvat uhkaukset ja hyökkäykset; kehottaa EU:n toimielimiä näyttämään esimerkkiä ja tekemään perusteellisia huolellisuusvelvoitearvioita EU:n ulkopuolisista myyjistä, myös alihankkijoista; kehottaa komissiota ja neuvostoa yhdenvertaisesti kieltämään kaiken sellaisten tuotteiden tuonnin, jotka on valmistettu vakavien ihmisoikeusloukkausten, myös pakkotyön, seurauksena; kehottaa eurooppalaisia yrityksiä täyttämään yritys vastuunsa tarkastelemalla perusteellisesti toimitusketjujaan sen varmistamiseksi, että ne eivät osallistu ihmisoikeusloukkauksiin;

100. ottaa huomioon, että vuonna 2021 on kulunut 10 vuotta yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevista YK:n ohjaavista periaatteista, ja toteaa, että kyseessä on todellinen toimintakehys, jonka suuntaviivoissa – erityisesti kolmannen pilarin suuntaviivoissa, joissa keskitytään oikeussuojakeinojen saatavuuteen ja ihmisoikeuksien puolustajien kunnioittamiseen – luodaan olennaiset rakenteet kolmansien maiden kanssa tehtävälle yhteistyölle ennaltaehkäisyyn sekä uhrien oikeudellisten ja muiden valitus- ja oikeussuojakeinojen saatavuuden alalla; pitää erittäin tärkeänä, että kaikki maat panevat täytäntöön YK:n yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat ohjaavat periaatteet, ja kehottaa niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä hyväksyneet yritystoimintaa koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia, hyväksymään ne mahdollisimman pian; korostaa, että ihmisoikeuksia koskevassa kansainvälisessä oikeudessa on otettava käyttöön oikeudellisesti sitova väline, jolla säännellään monikansallisten yhtiöiden ja muiden yritysten toimintaa; kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita osallistumaan rakentavasti YK:n monikansallisten yhtiöiden ja muiden likeyritysten vastuuta ihmisoikeuksista tarkastelevan hallitustenvälisen työryhmän työhön; pitää tätä välttämättömänä edistysaskeleena ihmisoikeuksien edistämässä ja suojelussa;

Vahvojen ihmisoikeuslausekkeiden merkitys kansainvälisissä sopimuksissa

101. kehottaa jälleen sisällyttämään täytäntöönpanokelpoiset ihmisoikeuslausekkeet järjestelmällisesti kaikkiin sopimuksiin EU:n ja sen ulkopuolisten maiden välillä, mukaan lukien vapaakauppasopimuksiin, assosiaatiosopimuksiin ja erillisiin sijoitusuojasopimuksiin; kehottaa hyödyntämään näitä lausekkeitä paremmin muun muassa ottamalla käyttöön erityisiä seuranta- ja ongelmanratkaisumekanismia; kehottaa panemaan nämä lausekkeet täytäntöön selkeiden vertailuarvojen avulla ja seuraamaan niitä yhdessä parlamentin, kansalaisyhteiskunnan ja asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa; korostaa, että erityisten vertailuarvojen käyttöönotto voisi johtaa siihen, että EU tutkii suhteellisuusperiaatteen sisällyttämistä sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrättäviin seuraamuksiin; korostaa, että sopimusrikkomuksista olisi oltava selkeitä seurauksia, mukaan lukien viimeisenä keinona se, että EU keskeyttää sopimuksen soveltamisen väliaikaisesti tai kokonaan kaikkein vakavimpien tai sitkeimpien ihmisoikeusrikkomusten tapauksessa; suosittaa, että ihmisoikeuksiin liittyvät seurantamekaniimit sisällytetään kaikkiin kauppaa ja ulkomaisia investointeja koskeviin sopimuksiin, samoin kuin valitusmekaniimit, jotta varmistetaan tehokkaat oikeussuojakeinot asianomaisille kansalaisille ja paikallisille sidosryhmille;

Kauppa ja yleinen tullietuusjärjestelmä (GSP)

102. korostaa kaupan ja ihmisoikeuksien välistä vahvaa yhteyttä ja kaupankäyntimahdollisuuksien kannustavaa roolia ihmisoikeuksia koskevan ehdollisuuden ylläpitämisessä kolmansiiin maihin nähden; panee merkille komission hiljattain esittämän ehdotuksen tarkistetusta GSP-asetuksesta⁽¹⁵⁾, joka tarjoaa tilaisuuden vahvistaa tätä yhteyttä entisestään; korostaa yleisen tullietuusjärjestelmän välttämätöntä panosta vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa muiden politiikkatoimien ohella ja ehdottaa, että harkitaan mahdollisuutta tarjota kestäville tuotteille etuuskohtelua; korostaa, että GSP+-aseman saavuttaminen riippuu kansainvälisten yleissopimusten noudattamisesta ja ihmisoikeuksien alalla saavutetusta edistyksestä, ja kehottaa soveltamaan tinkimättä ehdollisuutta kumppanimaihin, mukaan lukien GSP+-aseman peruuttaminen tapauksissa, joissa se on perusteltua; kehottaa komissiota käyttämään selkeitä ja avoimia vertailuarvoja arvioidessaan GSP+-velvoitteiden noudattamista;

⁽¹³⁾ EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 kumoamisesta (COM(2021)0579).

Torstai 17. helmikuuta 2022

103. korostaa, että EU:n ja kaikkien edunsaajamaiden sidosryhmien, erityisesti kansalaisjärjestöjen ja ammattiliittojen, on jatkettava osallistumista ja vuoropuhelua sekä parannettava edelleen avoimuutta ja seurantaan sen varmistamiseksi, että GSP-järjestelmä täyttää kestävänsä kehityksen ja hyvän hallinnon tavoitteensa;

Digitaalitekniologiat

104. korostaa digitaalitekniologioiden tärkeää roolia erityisesti covid-19-pandemian aikana; painottaa, että näitä teknologioita käytetään eri puolilla maailmaa pandemian jälkeenkin ja että niitä olisi säänneltävä asianmukaisesti, jotta voidaan hyödyntää niiden hyviä puolia ja estää samalla niiden kielteiset vaikutukset ihmisoikeuksiin; painottaa erityisesti, että on tärkeää suojata tehokkaasti oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan terveydenhuoltoalan joukkovalvontajärjestelmissä ja varmistaa niiden oikeasuhteinen käyttö, jota olisi myös rajoitettava ajallisesti; korostaa ihmisoikeuksien puolustajia, opposition edustajia, toimittajia, kansalaisyhteiskuntaa ja muita vastaan käytettävien valvontatekniikoiden ilmeisiä riskejä, erityisesti siksi, että ne muodostavat vakavan esteen ihmisoikeuksien puolustamiselle, vaaran yksityisyydelle ja sananvapaudelle sekä vakavan uhan demokraattisille instituutioille; kehottaa EU:ta laatimaan kiireellisesti vankan sääntelykehiksen tällä alalla sen takaamiseksi, että näiden tekniologioiden käyttö on kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaista; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita varmistamaan eurooppalaisen valvontatekniologian ja teknisen tuen viennissä ihmisoikeuksia koskevan huolellisuusvelvoitteen täysimääräisen noudattamisen ja asianmukaisen valvonnan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kolmansien maiden hallitusten kanssa tukahduttavien lainsäädäntökäytäntöjen lopettamiseksi kyberturvallisuuden ja terrorismin torjunnan alalla; kehottaa EU:ta tekemään aloitteen, jolla edistetään vakoiuohjelmatekniologian myynnin, siirron ja käytön välitöntä maailmanlaajuisia keskeyttämistä;

105. ottaa huomioon tekoälyn lisääntyneen käytön tuomat hyödyt mutta painottaa, että teknologioita on kehitettävä, otettava käyttöön ja käytettävä ihmisen merkityksellisessä valvonnassa, täysin avoimesti ja varmistuen vastuuvälillisyydestä ja syrjimättömyydestä, erityisesti, jotta estetään sekä automatisoiduissa päätöksissä esiintyvät vääristymät että tietosuojaloukkaukset;

106. painottaa sosiaalisen median alustojen keskeistä roolia sananvapauden ja järjestäytymisvapauden edistämiseksi mutta korostaa, että tarvitaan asianmukaisia suojoitoksia, jotta voidaan toisaalta estää käyttäjien sisällön manipulointi tai perusteeton rajoittaminen tai kuratointi, automatisoitu sensuuri mukaan lukien, ja toisaalta vihapuheen, valeuutisten, disinformaation ja tahallisen haitallisen sisällön leviäminen; kehottaa EU:ta ehdottamaan keinoja, joilla helpotetaan ihmisoikeuksien puolustajien työtä verkossa ja edistämään sen tunnustamista, että ihmisoikeuksia koskevaa keskustelua olisi edistettävä ja suojeltava kaikissa olosuhteissa; suhtautuu myönteisesti siihen, että on hyväksytty EU:n uudet säännöt, jotka koskevat kaksikäyttötuotteiden vientiä, välitystä, teknistä apua, kauttakulkua ja siirtoa koskevaa valvontaa;

107. korostaa, että demokratiaan kohdistuu yhä enemmän uhkia, jotka johtuvat peitelystä ulkomaisesta rahoituksesta, disinformaatiosta ja muusta verkkosekaantumisesta, ja korostaa, että autoritaarisissa valtioissa internet ja kyberavaruus ovat usein ainoa alue, jossa ei ole valtion valvontaa eikä ihmisoikeuksien puolustajien, vapaiden tiedotusvälineiden ja demokratiaa kannattavan opposition sensurointia; kehottaa komissiota ja neuvostoa vahvistamaan EU:n reagointia ja työtä sellaisten kansainvälisten turvajärjestelyjen käyttöön ottamiseksi, joilla torjutaan disinformaatiota, kyberhyökkäyksiä ja muita hybridiuhkia, jotka ovat peräisin pahantahtoista ulkomaisilta toimijoilta, jotka pyrkivät heikentämään yhteiskunnan selviytymiskykyä ja demokraattisia prosesseja kaikkialla EU:ssa, naapurustossamme ja muualla; korostaa tarvetta lisätä julkista tukea tutkimukselle, joka koskee valeuutisten levittämisen torjumista koskevia uusia tapoja;

Kuolemanrangaistus, kidutus ja muu kaltoinkohtelu

108. toteaa jälleen vastustavansa jyrkästi kuolemanrangaistusta sen julman ja peruuttamattoman luonteen vuoksi ja kehottaa EU:ta tehostamaan toimiaan sen maailmanlaajuisen lakkauttamisen puolesta; korostaa, että vuonna 2020 havaittiin myönteinen suuntaus, joka liittyi kuolemantuomioiden täytäntöönpanon keskeyttämiseen tavoitteena kuolemanrangaistuksen lopullinen lakkauttaminen, ja että 123 valtiota äänesti tätä koskevan YK:n yleiskokouksen päätöslauselman puolesta; on kuitenkin erittäin huolestunut teloitusten merkittävästä lisääntymisestä tietyissä maissa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita puolustamaan kaikilla kansainvälisillä foorumeilla kuolemanrangaistuksen poistamista ja hakemaan tälle kannalle mahdollisimman laajaa tukea;

Torstai 17. helmikuuta 2022

109. pitää valitettavana, että kidutus ja epäinhimillinen tai halventava kohtelu ovat edelleen yleisiä monissa maissa, ja kehottaa EU:ta vahvistamaan ponnistelujaan näiden käytäntöjen poistamiseksi ja samalla tukemaan uhreja ja edistämään mekanismeja, joilla rikoksenteelijät saatetaan vastuuseen teoistaan; kehottaa maita, jotka eivät ole vielä ratifioineet kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista YK:n yleissopimusta, ratifioimaan sen sekä sen valinnaisen pöytäkirjan; tunnustaa kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien merkityksen kidutuksen ja muun kaltoinkohtelun torjunnassa; tuomitsee mitä jyrkimmin ihmisoikeusloukkaukset, joista on ilmoitettu pidätyspaikoissa, ja kehottaa tutkimaan järjestelmällisesti kaikki väitteet ihmisoikeusloukkauksista;

o

o o

110. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen 76. istunnon puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä EU:n edustustojen päälliköille.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0043

Tullien ulkopuolisten ja muiden kuin verotuksellisten esteiden torjuminen sisämarkkinoilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 tullien ulkopuolisten ja muiden kuin verotuksellisten esteiden torjumisesta sisämarkkinoilla (2021/2043(INI))

(2022/C 342/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon sisämarkkinoiden esteiden tunnistamisesta ja poistamisesta (COM(2020)0093),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon ja sen valvonnan parantamista koskevasta pitkän aikavälin toimintasuunnitelmasta (COM(2020)0094),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kuluttajien selviytymiskyvyn vahvistamisesta kestäväen elpymisen varmistamiseksi (COM(2020)0696),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivittäminen: vahvemmat sisämarkkinat Euroopan elpymistä varten” (COM(2021)0350),
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Yhteiset toimet Euroopan turvallista ja pysyvää avautumista varten” (COM(2021)0129),
- ottaa huomioon 20. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden vahvistamisesta: palvelujen vapaan liikkuvuuden tulevaisuus⁽¹⁾, sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan siitä antaman lausunnon,
- ottaa huomioon tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 2. lokakuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1724⁽²⁾ (yhteistä digitaalista palveluväylää koskeva asetus),
- ottaa huomioon Euroopan alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Sisämarkkinoiden esteitä käsittelevä raportti ja sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanoa koskeva toimintasuunnitelma” (COR 2020/02355),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon a) komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon ja sen valvonnan parantamista koskevasta pitkän aikavälin toimintasuunnitelmasta (COM(2020)0094) ja b) komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sisämarkkinoiden esteiden tunnistamisesta ja poistamisesta (COM(2020)0093) (EESC 2020/01412),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan sisämarkkinoiden esteistä ”Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers” (SWD(2020)0054),
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2020 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan vertikaalisen ryhmäpoikkeusasetuksen arvioinnista ”Evaluation of the Vertical Block Exemption Regulation” (SWD(2020)0172),
- ottaa huomioon komission sisämarkkinoiden, teollisuuden, yrittäjyyden ja pk-yritystoiminnan pääosaston heinäkuussa 2020 julkaiseman tutkimuksen alueellisista toimitusrajoituksista ”Territorial supply restrictions in the EU retail sector”,

⁽¹⁾ EUVL C 456, 10.11.2021, s. 14.

⁽²⁾ EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon Benelux-liiton helmikuussa 2018 julkaiseman tutkimuksen alueellisista toimitusrajoituksista ”Territorial Supply Constraints in the Retail Trade in Belgium, Netherlands and Luxembourg”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikön marraskuussa 2020 tekemän tutkimuksen sisämarkkinasääntöjen oikeudellisista esteistä jäsenvaltioissa ”Legal Obstacles in Member States to Single Market rules”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin talouden hallinnan tukiyksikön lokakuussa 2020 julkaiseman tutkimuksen talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta ”Background Reader on the European Semester Autumn edition 2020 – The European Semester from a Parliamentary perspective”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikön helmikuussa 2021 tekemän tutkimuksen covid-19:n vaikutuksista sisämarkkinoihin ”The impact of COVID-19 on the Internal Market”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikön helmikuussa 2019 tekemän tutkimuksen palvelujen sisämarkkinoiden panoksesta kasvuun ja taloudellisista hyödyistä kansalaisille ja yrityksille ”Contribution to Growth: The Single Market for Services – Delivering economic benefits for citizens and businesses”,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2016 julkaistun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 05/2016 ”Onko komissio varmistanut palveludirektiivin vaikuttavan täytäntöönpanon?”,
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2019 laaditun Euroopan parlamentin tutkimuspalvelujen tutkimuksen Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannuksista sisämarkkinoilla ”Mapping the Cost of Non-Europe”,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sisämarkkinapakettista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A9-0336/2021),
- A. toteaa, että sisämarkkinoilla käytävä kauppa työllistää Euroopassa 56 miljoonaa ihmistä ja muodostaa 25 prosenttia EU:n BKT:stä; ottaa huomioon, että maatalouselintarvikeala on EU:n suurin valmistavan teollisuuden ala työpaikkojen ja lisäarvon osalta;
- B. ottaa huomioon, että kestävä kehitys ja korkeat sosiaali- ja ympäristönormit ovat edellytyksiä tuottavuudelle, joka vastaa YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman kestävä kehityksen tavoitteita sekä pyrkimystä saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä;
- C. katsoo, että sosiaalisten oikeuksien, työntekijöiden oikeuksien ja ammattiyhdistysoikeuksien suojeleminen ja edistäminen, mukaan lukien työehtosopimusneuvottelut, oikeudenmukaiset palkat ja hyvät työolot, on olennaisen tärkeää rakennettaessa hyvin toimivia, oikeudenmukaisia, osallistavia ja kestäviä sisämarkkinoita, jotka tuottavat laadukkaita tavaroita ja palveluja; katsoo, että tavaroiden ja palvelujen tarjoamista koskevien taloudellisten vapauksien ei pitäisi ohittaa tai heikentää perusoikeuksia, kuten sosiaalisia oikeuksia, työntekijöiden oikeuksia ja ammattiyhdistysoikeuksia;
- D. katsoo, että sisämarkkinoilla esiintyvien tullien ulkopuolisten esteiden kattavaa arviointia voitaisiin erityisesti maatalouselintarvikealalla käyttää vauhdittamaan näiden esteiden poistamista;
- E. katsoo, että sisämarkkinoiden esteiden arvioinnin olisi perustuttava muun muassa sisämarkkinoilla jossain määrin päivittäin toimivien yritysten, työntekijöiden ja kuluttajien kokemuksiin ja näkemyksiin sekä sisämarkkinasääntöjen tarkoitukseen; toteaa, että nykyiset sisämarkkinoiden esteet vaikuttavat suhteettomasti pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin ja jopa rankaisevat niitä sekä haittaavat niiden rajatylittävää toimintaa;

⁽³⁾ EUVL C 388, 13.11.2020, s. 39.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- F. ottaa huomioon, että sisämarkkinoiden toiminta, voimassa olevan EU:n lainsäädännön tehokas täytäntöönpano ja esteiden poistaminen ovat sekä komission että jäsenvaltioiden vastuulla;
- G. ottaa huomioon, että monet sisämarkkinoihin vaikuttavat esteet johtuvat EU:n lainsäädännön virheellisestä tai epätäydellisestä soveltamisesta, EU:n lainsäädännön puutteellisesta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, olemassa oleviin esteisiin kohdistuvien asianmukaisten EU:n lainsäädäntötoimien puuttumisesta, tarvittavien tietojen saannin esteistä tai jäsenvaltioiden yksipuolisista politiikkatoimista; ottaa huomioon, että EU:n tason tarpeettomat sääntelytoimet voivat myös vaikuttaa haitallisesti sisämarkkinoihin ja luoda esteitä, kuten sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia korkeita kustannuksia tai oikeudellista epävarmuutta yksittäisille kuluttajille;
- H. ottaa huomioon, että hajanaisuudella, rajoittavalla kansallisella lainsäädännöllä, riittämättömällä tai virheellisellä täytäntöönpanolla, byrokratialla ja ylisääntelyllä sekä esteiden poistamiseen tähtäävien asianmukaisten EU:n lainsäädäntötoimien puuttumisella voi olla kielteisiä seurauksia sekä EU:n että kansallisella tasolla, mikä riistää kansalaisilta työpaikkoja, kuluttajilta valinnanmahdollisuuksia ja yrittäjiltä tilaisuuksia;
- I. pitää tullien ulkopuolisia esteitä suhteettomina tai syrjivinä sääntelytoimina, jotka aiheuttavat markkinoille pyrkivälle yritykselle taakan tai kustannuksen, jota ei aiheudu markkinoilla jo toimiville yrityksille, tai muille kuin kansallisille yrityksille kustannuksen, jota ei aiheudu kotimaisille yrityksille, mutta toteaa, että tämä ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta säännellä ja pyrkiä julkisen politiikan oikeutettuihin tavoitteisiin, kuten ympäristönsuojeluun ja kuluttajien tai työntekijöiden oikeuksien suojeluun; ottaa huomioon, että parlamentti käsitteli tullien ulkopuolisia esteitä 26. toukokuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa (*);
- J. ottaa huomioon, että ylisääntelyllä tarkoitetaan käytäntöjä, jotka johtavat siihen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön perusteettomia hallinnollisia lisävaatimuksia, jotka eivät liity lainsäädännön tavoitteisiin ja jotka voivat heikentää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; katsoo, että ylisääntely olisi kuitenkin erotettava tilanteesta, jossa asetetaan tiukempia normeja, jotka menevät ympäristönsuojelua ja kuluttajansuojaa, terveydenhuoltoa ja elintarviketurvallisuutta koskevia EU:n laajuisia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle;
- K. katsoo, että nykyinen komissio ei ole vielä esittänyt digitaalisia aloitteita lukuun ottamatta kattavaa lainsäädäntöpakettia, jossa käsiteltäisiin sisämarkkinoiden perusvapauksien soveltamisessa täytäntöönpanon jälkeen ilmenneitä puutteita; ottaa huomioon, että komissio on asettanut etusijalle tarpeen parantaa nykyisen sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanoa erinäisten digitaalisten ja vihreiden aloitteiden ohella tasoittaen tietä näille kahdelle siirtymälle;
- L. katsoo, että sisämarkkinalainsäädännön kehittämisessä ja täytäntöönpanossa on aina varmistettava työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden asianmukainen osallistuminen;
- M. toteaa, että parlamentti ja neuvosto hylkäsivät joitakin vuoden 2016 palvelupaketin keskeisiä aloitteita;
- N. ottaa huomioon, että selvä enemmistö yrityksistä katsoo, että sisämarkkinat eivät ole riittävän yhdentyneet; ottaa huomioon, että rajatylittävää kauppaa koskevien sääntöjen hajanaisuus vaikuttaa voimakkaasti yrityksiin ja kuluttajiin kaikkialla sisämarkkinoilla;
- O. ottaa huomioon, että useiden ohjelmien ja sovellusten kautta aiemmin toteutetuista toimista huolimatta kaupan alan toimijoilla on usein vaikeuksia löytää tietoa rajatylittävää palvelujen tarjoamista ja tavaroiden myyntiä koskevista säännöistä ja menettelyistä;

(*) EUVL C 76, 28.2.2018, s. 105.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- P. ottaa huomioon, että yhdenmukaistamattomien tuotteiden vastavuoroisen tunnustamisen nykyistä järjestelmää kokeilleista pk-yrityksistä 71 prosenttia sai kielteisen päätöksen markkinoille pääsystä ja että tätä järjestelmää koskevan asetuksen äskettäisen tarkistuksen tarkoituksena oli helpottaa yritysten mahdollisuutta käyttää järjestelmää tarjoamalla paremmat puitteet kansalliselle päätöksenteolle;
- Q. ottaa huomioon, että ammattipätevyden tunnustamisesta annettu direktiivi⁽⁵⁾ on keskeinen väline sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamisessa mutta pätevyyksien ja taitojen automaattisen tunnustamisen välineiden puuttuminen jäsenvaltioiden välillä haittaa ammattihenkilöiden liikkuvuutta ja luo siten perusteettomia esteitä;
- R. ottaa huomioon, että EU:n sisämarkkinahanke ei pääty milloinkaan ja että nopea yhteiskunnallinen ja teknologinen kehitys voi luoda sisämarkkinoille uusia esteitä, jotka haittaavat niiden täysimääräistä toteuttamista;
- S. ottaa huomioon, että digitalisaatio ja tekoälyn ja uusien teknologioiden käyttö voivat tuoda merkittävää lisäarvoa sisämarkkinoille, auttaa vähentämään nykyisiä esteitä ja rasitteita ja mahdollistaa uudet liiketoimintamahdollisuudet ja digitaalisten sisämarkkinoiden täysimääräisen toiminnan kuluttajien ja yritysten eduksi; ottaa huomioon, että uusien teknologioiden ja tekoälyn käyttö voi auttaa poistamaan joitakin digitaalisten sisämarkkinoiden esteitä;
- T. ottaa huomioon, että yhdenmukaistamisen puute ja riittämätön vähimmäistason standardointi aiheuttavat lisäkustannuksia ja heikentävät tuotteiden turvallisuutta sisämarkkinoilla ja heikentävät samalla Euroopan kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla;
- U. katsoo, että sisämarkkinoiden kannalta on olennaisen tärkeää saattaa asianmukaisesti tasapainoon taloudelliset vapaudet, sosiaaliset oikeudet, kuluttajien, työntekijöiden ja yritysten edut sekä yleinen etu;
- V. ottaa huomioon, että parlamentin vetoomusvaliokunnalle (PETI) on äskettäin esitetty useita tullien ulkopuolisia esteitä koskevia vetoomuksia, esimerkiksi vetoomukset nro 0179/2021 ja 0940/2020;
- W. toteaa, että covid-19-kriisi on aiheuttanut häiriön sekä tuotantoon että kulutukseen ja muokannut maiden sisäistä ja rajatylittävää toimintaa vaikuttaen kuluttajiin, yrityksiin, työntekijöihin ja palvelujen tarjoamiseen; toteaa, että jotkin näistä vaikutuksista voivat olla väliaikaisia, mutta toisilla niistä on pysyviä vaikutuksia sisämarkkinoiden muotoon ja tarpeisiin; ottaa huomioon, että pandemian torjunta on nopeuttanut siirtymistä digitaalisiin palveluihin; toteaa kriisin osoittaneen Euroopan yhdentymisen, vahvojen toimielinten ja sääntelyn merkityksen; ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aikana sovelletut mielivaltaiset julkisten hankintojen käytännöt ovat vaikuttaneet vakavasti sisämarkkinoihin ja aiheuttaneet vakavia uhkia avoimuudelle; katsoo nykyisen vaikean tilanteen edellyttävän, että poistetaan paitsi covid-19-pandemiaan liittyvät rajoitukset niin myös perusteettomat esteet, jotka ovat olleet sisämarkkinoilla vuosia, jotta voidaan parantaa ja syventää sisämarkkinoita, jotka ovat yksi keino selviytyä kriisistä;

Sisämarkkinoiden tila ja niiden toimintapoliittiset tavoitteet

1. suhtautuu myönteisesti maaliskuussa 2020 laadittuun sisämarkkinoiden hallinnointia koskevaan pakettiin, jolla pyritään parantamaan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa ja sen valvontaa aluksi luomalla katsaus meneillään oleviin ja tuleviin aloitteisiin; katsoo myös, että lainsäädännössä ja täytäntöönpanossa on edelleen puutteita, jotka haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; katsoo erityisesti, että tarvitaan aloitteita palvelujen sisämarkkinoiden parantamiseksi;
2. tukee komission tiedonantoa sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon ja valvonnan parantamista koskevasta pitkän aikavälin toimintasuunnitelmasta ja erityisesti ehdotuksia vahvistaa SOLVIT-verkostoa sisämarkkinoiden riitojenratkaisuvälineenä, lisätä komission roolia, kun jäsenvaltioita avustetaan saattamaan EU:n lainsäädäntö osaksi kansallista lainsäädäntöä asianmukaisesti, täysimääräisesti ja ajoissa yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi ja ylisääntelyn

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7. syyskuuta 2005, ammattipätevyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

Torstai 17. helmikuuta 2022

välttämiseksi, luoda sisämarkkinoiden esteitä koskeva väline yhteisen digitaalisen palveluväylän puitteissa ja antaa kansalaisille ja yrityksille mahdollisuus raportoida nimettömästi sääntelyesteistä, joita ne ovat kohdanneet käyttäessään sisämarkkinaoikeuksiaan;

3. huomauttaa, että sekä yritykset että kuluttajat joutuvat maksamaan riittämättömästä täytäntöönpanosta, ja kannustaa komissiota asettamaan etusijalle asianmukaiset täytäntöönpanotoimet;

4. korostaa pyrkimyksiä varmistaa, että sisämarkkinoiden moitteeton toiminta kulkee käsi kädessä kestävää kehitystä ja sosiaalista markkinataloutta sekä ympäristönsuojelun korkeaa tasoa ja ympäristön laadun parantamista koskevien EU:n perustavoitteiden saavuttamiseksi;

5. korostaa, että sisämarkkinat ovat edelleen yksi Euroopan unionin suurimmista saavutuksista; kehottaa siksi komissiota kohdentamaan resursseja sisämarkkinoihin vaikuttaviin kysymyksiin, erityisesti perusteettomiin tullien ulkopuolisiin esteisiin, jotka estävät sisämarkkinoiden täyden potentiaalin välittymisen kuluttajille, työntekijöille ja yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, luomalla tarpeettomia ja epäoikeudenmukaisia esteitä tavaroiden ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle;

6. toteaa, että tällaisten esteiden tehokas poistaminen ja sisämarkkinoiden yhdentymisen syventäminen edellyttävät todennäköisesti myös jäsenvaltioiden tehokkaampaa seurantaa, sääntelyn varovaisuutta, EU:n nykyisen sääntelykehyksen soveltamisen yksinkertaistamista ja sisämarkkinoiden poliittisen painoarvon lisäämistä;

7. tunnustaa kuluttajansuojapolitiikan perustavanlaatuisen merkityksen sisämarkkinoiden vahvistajana ja niiden yhdentymisen edistäjänä;

8. kehottaa komissiota käyttämään sisämarkkinaohjelman resursseja sisämarkkinoiden hallinnon vahvistamiseen ja niiden toiminnan parantamiseen erityisesti tullien ulkopuolisten esteiden osalta;

9. kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan sisämarkkinoiden eheyttä vaihtamalla paremmin tietoja EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja koordinoimalla sitä komission avustuksella, pidättäytymään mahdollisuuksien mukaan poikkeavien kansallisten sääntöjen käyttöönotosta ja etsimään unionin tason ratkaisuja, soveltamaan paremman sääntelyn suuntaviivoja kansallisten sääntöjen käyttöönotossa, tekemään asianmukaisia vaikutustenarviointeja ja tukemaan sidosryhmiä, jotta ne voivat asianmukaisesti osallistua päätöksentekoprosessiin, sekä soveltamaan kaikkia sääntöjä perustellulla, oikeasuhteisella ja syrjimättömällä tavalla;

10. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman ja Euroopan digitaalistrategian tavoitteiden täysi saavuttaminen riippuu pääasiassa sisämarkkinoiden vaikuttavasta toiminnasta ja asianmukaisesta toimintapolitiikasta, joka on keskeinen markkinoiden tehokkuuden ja innovoinnin mahdollistaja ja yksi Euroopan talouksien nykyaikaistamisen välineistä; katsoo tämän vuoksi, että sisämarkkinoiden puutteet ansaitsevat yhtä paljon huomiota kuin vihreän kehityksen ohjelma ja Euroopan digitaalistrategia; korostaa, että muissa unionin toimintapolitiikoissa olisi otettava huomioon sisämarkkina-säännöt ja noudatettava niiden periaatteita; vahvistaa oman sitoutumisensa vakaiden, kestävien kuluttaja- ja työntekijäystävällisten ja liiketoiminnalle suotuisten sisämarkkinoiden kehittämiseen ja turvaamiseen;

11. pitää valitettavana, että jotkin huomiotta jätetyt tullien ulkopuoliset kaupan esteet voisivat haitata EU:n teollisuusstrategian tavoitteiden saavuttamista, erityisesti tuotannon siirtämistä takaisin ja Euroopan talouden häiriönsietokyvyn vahvistamista; korostaa, että vakaat ja yhdenmetyt sisämarkkinat, joilla tullien ulkopuoliset esteet poistetaan, ovat ennakoedellytys EU:n teollisuusstrategian tavoitteiden saavuttamiselle;

12. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ne toimivat oikeasuhteisesti ja tinkimättömästi noudattaen julkisen politiikan oikeutettuja tavoitteita, kuten kansanterveys, ympäristö, julkiset palvelut ja yleinen etu; pitää kuitenkin valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot viittaavat edelleen yleiseen etuun kotimarkkinoidensa eristämiseksi; korostaa lisäksi, että perusteettomien alueellisten rajoitusten, tarpeettomien kielivaatimusten ja taloudellisten tarvetestien kaltaiset vaatimukset luovat perusteettomia esteitä sisämarkkinoilla, ja kehottaa komissiota parantamaan jäsenvaltioiden valvontaa tässä suhteessa, mukaan lukien oikeudelliset ilmoitusvelvollisuudet;

Torstai 17. helmikuuta 2022

13. pitää valitettavana, että parlamentin tutkimuksen mukaan jäsenvaltioita vastaan sisämarkkinoiden alalla käynnistettyjen rikkomusmenettelyjen määrä kasvoi vuosina 2017–2019 ja saavutti 800 tapausta vuonna 2019, mikä on korkein taso sitten vuoden 2014;

Tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet

14. huomauttaa, että komissio ja sidosryhmät ovat kartoittaneet joukon keskeisiä rajatylittävän toiminnan perusteettomia esteitä, joita ovat muun muassa seuraavat:

- a) lainsäädännölliset eroavuudet ja EU:n lainsäädännön epäyhtenäinen täytäntöönpano, jotka mutkistavat rajatylittävää kauppaa ja pakottavat yritykset sitomaan voimavaroja EU:n säännösten työlääseen analysointiin, mikä siirtää investointeja pois työpaikkoja luovista tai kasvua tukevista toiminnoista;
- b) EU:n lainsäädännön riittämätön täytäntöönpano sekä pitkät ja monimutkaiset menettelyt EU:n lainsäädännön rikkomisten ratkaisemiseksi;
- c) raskaat ja toisinaan monimutkaiset hallinnolliset vaatimukset tai käytännöt, kuten toistuvat jatkuvat tarkastukset ja seuraamukset, jotka ovat suhteettomia rikkomuksiin nähden, riittämättömät ja vaikeasti saatavilla olevat tai olemattomat tiedot sekä rajalliset viestintäyhteydet julkishallinnon kanssa, jotka myös rajoittavat uusien tai kilpailevien palvelujen mahdollisuuksia uusissa paikoissa, mikä antaisi kuluttajille enemmän valinnanvaraa;
- d) alueelliset toimitusrajoitukset, jotka selvästi haittaavat sisämarkkinoiden kehitystä ja niistä kuluttajille mahdollisesti koituvaa hyötyä;
- e) kansallisella tasolla hyväksytyt tekniset lisävaatimukset, jotka aiheuttavat liiallisia ja perusteettomia hallinnollisia rasitteita, jotka voisivat haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;
- f) nykyisten velvoitteiden tuntemista helpottavien tehokkaiden välineiden ja mekanismien puute tai yhdenmukaistettujen teknisten standardien puuttuminen, mikä lisää yli rajojen toimiville yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia;
- g) avoimuuden ja tiedottamisen puute sekä monimutkaiset menettelyvaatimukset, jotka vaikeuttavat erityisesti pk-yritysten pääsyä rajatylittäviin hankintoihin;
- h) rajatylittävää sähköistä kaupankäyntiä koskevien sääntöjen riittämättömyys;
- i) vaikeudet ratkaista kaupallisia ja hallinnollisia kiistoja nopeasti;

15. panee merkille, että sisämarkkinoilla toimivat EU:n yritykset ovat jo ilmoittaneet konkreettisia esimerkkejä edellä mainituista esteistä, kuten ulkomaisille palveluntarjoajille asetetut vaatimukset rekisteröidä yritys vastaanottavan jäsenvaltion kauppa- ja yritysrekisteriin, vaikka ne lähettävät työntekijöitä vastaanottavan jäsenvaltion alueelle vain tilapäisesti eikä niillä ole siellä infrastruktuuria, josta käsin ne harjoittaisivat toimintaa tavanomaisesti, vakaasti ja jatkuvasti;

16. korostaa, että tehokkain tapa vähentää sisämarkkinoiden hajanaisuutta on pyrkiä yhdenmukaistamiseen mahdollisuuksien mukaan; korostaa, että tämä yhdenmukaistaminen ei kuitenkaan saisi johtaa yritysten sääntelytaakan lisääntymiseen;

17. korostaa, että oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen vahvistaa sisämarkkinoiden eheyttä, ja muistuttaa jäsenvaltioita niiden oikeudellisista ilmoitusvelvoitteista;

Torstai 17. helmikuuta 2022

18. korostaa, että tullien ulkopuoliset kaupan esteet muun muassa vaikuttavat vakavasti palvelualaan ja siten myös muihin palvelualaan tukeutuviin talouden segmentteihin; korostaa lisäksi, että komissio on yksilöinyt 13 alalla 24 erityistä rajoitusta, jotka rikkovat palveludirektiivissä ⁽⁶⁾ vahvistettuja sääntöjä ja joista jotkin ovat syrjiviä tai ovat sijoittautumispaikkaa tai kansalaisuutta koskevia vaatimuksia; panee merkille, että arvioinnin tavoitteena oli dokumentoida rajoitusten olemassaolo tai puuttuminen ja että rajoitusten oikeasuhteisuuden arviointi ei kuulunut arvioinnin piiriin eikä siinä arvioitu, oliko kyseinen rajoitus perusteltu tai oikeasuhteinen;

19. toteaa, että kertomuksen mukaan esteet ovat vähentyneet hieman lähes kaikilla arvioituilla aloilla, mikä edellyttää komissiolta lisäarviointia; korostaa kuitenkin, että komission mukaan eri palvelualojen esteiden vähentämisen kartoittaminen oli hidasta palveludirektiivin täytäntöönpanosta vuonna 2006 vuoteen 2017 ja että vähittäiskaupan alalla kartoitetut esteet jopa kasvoivat vuosina 2011–2017, mikä eliminoi saavutetun edistyksen;

20. pitää valitettavana, että jotkin palveludirektiivin yhteydessä yksilöidyistä rajoituksista johtuvat oikeudellisesta epävarmuudesta, jota se on aiheuttanut voimaantulostaan lähtien erityisesti matkailualan pk-yrityksille;

21. muistuttaa, että julkiset palvelut nauttivat erityissuojelua sisämarkkinoiden sääntöihin nähden niiden yleisen edun mukaisen roolin vuoksi, mikä merkitsee sitä, että viranomaisten vahvistamat niiden moitteetonta toimintaa koskevat säännöt eivät muodosta muita kuin tulleihin liittyviä esteitä; huomauttaa tässä yhteydessä, että sosiaali- ja terveyspalvelut eivät kuulu palveludirektiivin soveltamisalaa;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään toimiaan vähittäiskaupan esteiden poistamiseksi ja toimimaan nopeasti, kun uusia esteitä havaitaan; kehottaa komissiota laatimaan ohjeet vähittäiskaupan lupamenettelyjen oikeasuhteisuudesta, jotta voidaan lisätä vähittäiskaupan oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta, ja esittämään uuden toimintasuunnitelman Euroopan vähittäiskauppa-alalle vuoden 2022 puoliväliin mennessä;

23. muistuttaa, että huomattava osa rajatylittävään palvelujen tarjoamiseen liittyvistä ongelmista johtuu hallinnollisista käytännöistä eikä yhteensopimattomuudesta EU:n lainsäädännön kanssa;

24. kehottaa komissiota jatkamaan suuntaviivojen laatimista heikosti toimivan lainsäädännön korjaamiseksi; huomauttaa, että työntekijöiden vapaata liikkuvuutta helpottavan EU:n lainsäädännön yhteisen tulkinnan puuttuminen saattaa aiheuttaa oikeudellisen selkeyden puutetta ja byrokraattista taakkaa yrityksille ja työntekijöille, jotka tarjoavat palveluja eri jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita niiden saattaessa EU:n säädöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta varmistetaan yhdenmukaisempi lähestymistapa;

25. pitää valitettavana, että palveludirektiivin ja TRIS-ilmoitusjärjestelmän ⁽⁷⁾ mukaista ilmoitusmenettelyä ei ole käytetty riittävästi; korostaa tämän heikentävän komission kykyä varmistaa, että uusi palvelulainsäädäntö on palveludirektiivin mukaista; kehottaa jäsenvaltioita täyttämään palveludirektiivin mukaiset ilmoitusvelvollisuutensa; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2022 puoliväliin mennessä toimintasuunnitelman nykyisen kehyksen parantamiseksi; panee tässä yhteydessä merkille komission aikomuksen saattaa palveludirektiivin täytäntöönpanoa koskeva käsikirja ajan tasalle, jotta siihen voidaan sisällyttää viimeisimmästä oikeuskäytännöstä johtuvat näkökohdat ja parantaa direktiivin täytäntöönpanon valvontaa;

26. korostaa, että esteitä voi aiheutua myös kansallisten hallintojen rajallisista valmiuksista tarjota palveluja muilla kielillä sekä asiaa koskevan koulutuksen ja infrastruktuurin puutteista; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että markkinoille pääsyyn liittyvät tiedot ja asiakirjat ovat saatavilla paitsi jäsenvaltion virallisella kielellä myös englanniksi tai muulla paikallistalouden eniten käytetyllä kielellä;

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12. joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9. syyskuuta 2015, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön käteviä, kompakteja ja käyttövalmiita välineitä, joiden avulla kansalliset viranomaiset voivat puuttua virheellisiin käytäntöihin ja rikkomuksiin ja valvoa sisämarkkinasääntöjen noudattamista;

28. muistuttaa, että jäsenvaltio voi vedota yleiseen järjestykseen, kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen vain, jos se voi osoittaa, että on olemassa yhteiskunnan olennaiseen etuun vaikuttava todellinen ja riittävän vakava uhka; pitää siksi mahdollisena hyväksyä minkäänlaista valtion tukemaa syrjintää, joka kohdistuu esimerkiksi vammaisiin henkilöihin tai perustuu taloudelliseen asemaan, kansallisuuteen, ikään, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, ammattiin, sukupuoleen tai sukupuoliseen suuntautumiseen (mukaan lukien hlbtqi-fobia); katsoo, että tällainen syrjintä voi rajoittaa sisämarkkinoiden vapauksia ja luoda siten tullien ulkopuolisen esteen, joka vaikuttaa tavaroiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen, koska se estää tavaroiden tuottajia ja palveluntarjoajia toimittamasta samoja tavaroita ja palveluja tasapuolisesti kaikkialla EU:ssa ja kuluttajia hyötymästä sisämarkkinoiden saavutuksista;

29. suhtautuu myönteisesti tavaroiden vapaassa liikkuvuudessa viime vuosina tapahtuneisiin merkittäviin parannuksiin, joista on kiittäminen muun muassa asetusta (EU) 2018/302⁽⁸⁾ (geoblokkausasetus), asetusta (EU) 2019/1020⁽⁹⁾ (markkinavalvonta- ja tuotteiden vaatimustenmukaisuusasetus) ja ennen kaikkea asetusta (EU) 2019/515⁽¹⁰⁾ (tavaroiden vastavuoroista tunnustamista koskeva asetus); muistuttaa, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan ainoastaan yhdenmukaistamattomiin tuotteisiin, ja korostaa ylhäältä alaspäin tapahtuvan yhdenmukaistamisen merkitystä tuoteturvallisuuden ja kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi; katsoo, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteellinen soveltaminen ja asetuksessa (EU) 2019/515 äskettäin määritellyt välineet edistäisivät tehokkaasti sisämarkkinoiden tavoitteita erityisesti aloilla, joilla on edelleen vaikeuksia;

30. katsoo, että geoblokkausasetuksen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta on ollut hyötyä kuluttajille rajatylittävien ostosten helpottamisessa; muistuttaa kuitenkin, että erityisesti audiovisuaalisten palvelujen ja sisältöjen tarjonnassa on edelleen tiettyjä esteitä ja että tämä ilmenee kuluttajien vähäisenä luottamuksena rajatylittävään verkkokauppaan; kehottaa komissiota osana vuodelle 2022 suunniteltua arviointikertomusta ehdottamaan keinoja perusteettomien ja tehottomien määräajojen poistamiseksi ja pyrkimään luomaan yhdenmukaistetut digitaaliset sisämarkkinat;

31. korostaa, että on olemassa syrjiviä ja kilpailunvastaisia käytäntöjä, kuten alueellisia toimitusrajoituksia, jotka haittaavat sisämarkkinoiden kehitystä ja heikentävät niiden mahdollisia etuja kuluttajille; kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä alueellisten toimitusrajoitusten poistamiseksi ja siten vähentämään rajatylittävän kaupan esteitä täysin toimivien sisämarkkinoiden aikaansaamiseksi;

32. pitää myönteisenä, että tutkintojen yhdenmukaistaminen vastavuoroisen tunnustamisen avulla on jo edistänyt sisämarkkinoiden kasvua useiden ammattien osalta; pitää kuitenkin valitettavana, että jäsenvaltioiden asettamat hallinnolliset esteet rajoittavat vakavasti edistymisen jatkumista; korostaa, että tutkintotodistusten, tutkintojen, taitojen ja pätevyysien vastavuoroinen tunnustaminen jäsenvaltioiden välillä vahvistaisi työntekijöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta, ja kehottaa jäsenvaltioita ulottamaan vastavuoroisen tunnustamisen kaikille mahdollisille koulutustasojille ja parantamaan tai omaksumaan tarvittavia menettelyjä tällaista laajentamista varten mahdollisimman pian;

33. muistuttaa säänneltyjen ammattien erityisasemasta sisämarkkinoilla ja niiden roolista yleisen edun ajamisessa, mutta korostaa myös, että tätä erityisasemaa ei pitäisi käyttää sisämarkkinoiden pirstoutumiseen johtavien perusteettomien esteiden säilyttämiseen;

34. kannustaa jäsenvaltioita poistamaan ammattipätevyyden aiheettomat rajoitukset ja komissiota pysymään aktiivisena ja valppaana sen toteuttaessa rikkomismenettelyjä, jos jäsenvaltiot eivät noudata tutkintojen tunnustamista koskevaa EU:n lainsäädäntöä;

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28. helmikuuta 2018, perusteettomien määräajojen ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla (EUVL L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20. kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/515, annettu 19. maaliskuuta 2019, toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

35. muistuttaa, että ammattipätevyysdirektiivi perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoon;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkuvasti tiedottamaan asiasta paremmin yrityksille ja työntekijöille, joilla ei välttämättä ole tietoa vastavuoroisesta tunnustamisesta ja muista asiaankuuluvista säännöistä, joilla helpotetaan rajatylittävää toimintaa;
37. kehottaa tukemaan eurooppalaista tutkintojen viitekehystä ja helpottamaan sen käyttöä koko unionin alueella, jotta siitä tulisi yleisesti hyväksytty tunnustamisen väline;
38. pitää valitettavana, että työvoiman liikkuvuutta palvelualoilla koskevien tietojen saatavuus on riittämätöntä, ja on huolissaan tiettyjen jäsenvaltioiden raskaista menettelyistä olennaisten asiakirjojen hankkimiseksi sekä jatkuvista ongelmista, jotka liittyvät A1-lomakkeen oikea-aikaiseen toimittamiseen kansalaisille; korostaa, että esimerkiksi kansallisia työehtosopimuksia koskevien tietojen saatavuutta olisi soveltuvin osin ja tarvittaessa parannettava direktiivissä 2014/67/EU⁽¹¹⁾ vaaditulla tavalla, jotta yritysten on helpompi noudattaa sääntöjä ja jotta työntekijät saavat helpommin tietoa; vaatii, että näiden tietojen olisi oltava saatavilla yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta; kehottaa komissiota ja Euroopan työviranomaista ryhtymään asianmukaisiin toimiin tiedonsaannin parantamiseksi;
39. kehottaa komissiota ottamaan – suunniteltuun tapaan – käyttöön digitaalisen lomakkeen työntekijöiden lähettämistä koskevaa ilmoitusta varten vuoden 2022 ensimmäisellä neljänneksellä, kuten se esitti vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivityksessä, ja luomaan yksinkertaisen, käyttäjäystävällisen ja yhteentoimivan digitaalisen lomakkeen, joka vastaa eurooppalaisten yritysten ja erityisesti pk-yritysten tarpeita;
40. muistuttaa, että tiedonsaanti on olennaisen tärkeää ja että sen on oltava mahdollisimman helppoa käyttäjille; katsoo, että osana tuotelainsäädäntöpakettia toteutetut toimenpiteet, joilla parannetaan yritysten mahdollisuuksia saada tietoa sovellettavista säännöistä ja velvollisuuksista, ovat tervetullut edistysaskel rajatylittävän kaupan helpottamisessa ja kuluttajansuojan korkean tason säilyttämisessä; vaatii osoittamaan riittävästi resursseja keskitettyjen palvelupisteiden perustamiseen;
41. panee merkille, että kaupunkiliikenteessä sallittuja ajoneuvoja koskevia sääntöjä sovelletaan yhä useammin sekä yksityis- että hyötyajoneuvoihin; pyytää komissiota arvioimaan, tarvitaanko koordinoitua EU:n tasolla;
42. painottaa, että sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta on avain siihen, että voidaan turvata edullisten ja korkealaatuisten tuotteiden, maatalouselintarvikkeet mukaan luettuina, riittävät toimitukset kaikkialla EU:ssa;
43. korostaa, että on tärkeää parantaa EU:n toimitusjärjestelmien dynaamisuutta ja häiriönsietokykyä myös alueellisella ja paikallisella tasolla ja vahvistaa lyhyitä, älykkäitä ja integroitua toimitusketjuja, jotta voidaan varmistaa jatkuvat tuotteiden toimitukset kaikkialla EU:ssa;
44. korostaa tarvetta varmistaa sisämarkkinoiden mahdollisimman suuri yhdenmukaisuus soveltamalla pakkausmerkintöihin yhtenäistä EU:n laajuista lähestymistapaa, joka voi sekä poistaa sisämarkkinoiden toiminnan esteitä että varmistaa, että kuluttajille annettavat tiedot pysyvät selkeinä, avoimina, jäljitettävissä olevina ja ymmärrettävinä;
45. suhtautuu myönteisesti sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan tarkistetun direktiivin⁽¹²⁾ hyväksymiseen ja komission tätä koskeviin kannustimiin ja tukee yhteisen tutkimuskeskuksen työtä ja havaintoja, joilla kaikilla pyritään puuttumaan elintarvikkeiden laatueroihin;

Digitalisaatio ja tekoälyn käyttö sisämarkkinoiden esteiden poistamisessa

46. korostaa täysin toimivien, kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävien digitaalisten sisämarkkinoiden merkitystä ja pyytää tukemaan pk-yrityksiä, jotta ne voivat selviytyä digitaalisen siirtymän esteistä ja vaikeuksista;

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15. toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11. toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

Torstai 17. helmikuuta 2022

47. katsoo, että digitalisaatio ja tekoälyn kaltaiset uudet teknologiat voivat edistää EU:n tavoitteiden saavuttamista ja syventää sisämarkkinoita; korostaa, että jos tällaisia teknologioita käytetään oikein, ne voivat olla myönteisiä ja muutosvoimaisia ja vastata moniin haasteisiin sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi;
48. kehottaa komissiota arvioimaan edelleen mahdollisuutta sallia ja kannustaa käyttämään digitaalisia ratkaisuja, jotka voivat auttaa tarjoamaan pakollisia tuote- tai pakkaustietoja ilman tarvetta kasvattaa pakkauskokoa tai pakata tuotteita uudelleen;
49. suhtautuu myönteisesti komission ehdotuksiin digitaalisia palveluja koskevaksi säädökseksi (COM(2020)0825) ja digitaalisia markkinoita koskevaksi säädökseksi (COM(2020)0842) ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään puitteet, jotka ovat johdonmukaisia muiden sisämarkkinoiden ja EU:n politiikkojen kanssa; pitää äärimmäisen tärkeänä, että yrityksillä ja erityisesti pk-yrityksillä ja kuluttajilla on selkeät, yhdenmukaistetut ja vakaat säännöt;
50. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmaan perustaa yksi ainoa eurooppalainen yhteyspiste muiden kuin elintarvikkeiden valvontaviranomaisille;
51. kehottaa toimivaltaisia EU:n ja kansallisia viranomaisia ryhtymään asiaankuuluviin toimiin, joilla pyritään luomaan yhtenäinen malli virallisille kansallisille verkkosivustoille ja saattamaan ne yhteensopiviksi yhteisen digitaalisen palveluväylän kanssa, jotta voidaan parantaa asiaankuuluvien tietojen saatavuutta jäsenvaltioissa;
52. toteaa, että monet esteet johtuvat hallintojen rajallisesta valmiudesta tarjota laadukkaita palveluja rajatylittävissä tilanteissa; katsoo, että julkisten palvelujen digitalisointi ja täysimittaiset sähköiset viranomaisvalmiudet ovat edelleen olennaisen tärkeitä joidenkin raskaiden tullien ulkopuolisten kaupan esteiden poistamiseksi; kehottaa komissiota edistämään digitaalisten välineiden käyttöä ja kannustaa jäsenvaltioita sitoutumaan täysimääräisesti julkisten palvelujen digitalisointiin; pitää tärkeänä kehittää ja käyttää yhteentoimivia ja avoimeen lähdekoodiin perustuvia sähköisen hallinnon välineitä, jotta voidaan edistää kansainvälisesti yhteensopivien sähköisen hallinnon menettelyjen kehittämistä; muistuttaa tässä yhteydessä, että yhteisen digitaalisen palveluväylän keskeisten säännösten piti olla voimassa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa 12. joulukuuta 2020 mennessä; korostaa "oletusarvoisen digitaalisuuden" ja "yhden kerran" periaatteiden merkitystä, sillä ne säästävät kansalaisten ja yritysten aikaa ja rahaa erityisesti laajassa käytössä; suhtautuu myönteisesti ehdotukseen lisätä sisämarkkinoiden esteitä koskeva työkalu yhteiseen digitaaliseen palveluväylään;
53. pitää valitettavana, että yhteisen digitaalisen palveluväylän täytäntöönpano etenee hitaasti; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävästi resursseja yhteisen digitaalisen palveluväylän nopeaan toteuttamiseen pk-yrityksiä hyödyttävällä tavalla tarjoamalla käyttäjikeskeistä tietoa sisämarkkinasäännöistä ja hallinnollisista menettelyistä, jotta siitä tulee mahdollisimman virtuaalinen keskitetty palvelupiste; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota laajentamaan yhteisen digitaalisen palveluväylän soveltamisalaa kaikkiin liiketoiminnan kannalta merkityksellisiin hallinnollisiin menettelyihin;
54. korostaa, että SOLVIT-verkostolla on hyvät mahdollisuudet tulla tärkeimmäksi epäviralliseksi ongelmanratkaisuvälineeksi yrityksille ja kuluttajille tapauksissa, joissa EU:n lainsäädäntöä sovelletaan väärin; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen tehdä SOLVIT-verkostosta oletusarvoinen sisämarkkinoiden riitojenratkaisun väline; katsoo tämän edellyttävän parempaa tiedottamista näiden riitojenratkaisuvälineiden olemassaolosta;
55. toteaa, että komission ja jäsenvaltioiden tiedotustoimista huolimatta moni kansalainen ja yritys ei vielä tiedä SOLVIT-verkostosta; korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava lisätoimia sen profiilin nostamiseksi;
56. toteaa, että SOLVIT-verkosto perustuu pikemminkin suosituksiin kuin lainsäädäntöön eikä voi tehdä oikeudellisesti sitovia päätöksiä; korostaa, että SOLVIT-verkoston toimintaa voidaan parantaa merkittävästi;

Torstai 17. helmikuuta 2022

57. panee merkille, että monella SOLVIT-keskuksella on edelleen liian vähän henkilöstöä ja että niillä ei ole riittävästi resursseja ja asiaankuuluvaa koulutusta henkilöstölle ja näin ollen tarvittavaa tietoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että SOLVIT-keskuksilla on riittävät resurssit toimia komission tiedonannossa COM(2017)0255 vaaditulla tavalla;

58. kiinnittää huomiota siihen, että jäsenvaltioiden soveltamat perusteettomat, suhteettomat ja syrjivät valvontakäytännöt, kuten liialliset sakot tai kilpailevia yrityksiä koskevien tietojen saatavuus, ovat myös yksi este sisämarkkinoilla; panee merkille, että eurooppalaiset yritykset raportoivat säännöllisesti esimerkkejä tällaisista käytännöistä joko SOLVIT-verkoston, vetoamusvaliokunnalle esitettyjen vetoomusten tai komissiolle tehtyjen kantelujen kautta;

59. korostaa, että Euroopan kansalaisille, yrityksille ja niiden edustajille on luotava lähestyttävä ja helppokäyttöinen yhteyspiste, jotta voidaan nostaa esiin jäsenvaltioiden toteuttamia toimia, jotka haittaavat EU:n sisämarkkinoita; korostaa, että näiden kantelujen johdosta on toteutettava sujuvaa seurantaa, jotta sisämarkkinoiden perusteettomiin esteisiin voidaan puuttua mahdollisimman nopeasti;

60. muistuttaa, että maanteiden kansainväliseen tavaraliikenteeseen sovelletaan tullien ulkopuolisia esteitä, jotka rajoittavat pääsyä kansallisille markkinoille, mikä rajoittaa alan kilpailua;

61. korostaa standardien yhdenmukaistamisen merkitystä sisämarkkinoiden kannalta ja korostaa, että on tärkeää ottaa sidosryhmät ja yritykset paremmin mukaan yhdenmukaistamisprosessiin, jotta vältetään EU:n sisämarkkinoille pääsyn tarpeettomat esteet;

Valvonta ja säännönmukaisuuden seuranta

62. suhtautuu periaatteessa myönteisesti sisämarkkinoiden täytäntöönpanon valvontaa käsittelevään työryhmään, jonka tavoitteena on arvioida, miten kansalliset lainsäädännöt vastaavat sisämarkkinasääntöjä, asettaa etusijalle kiireellisimmät esteet, puuttua ylisääntelyyn ja käsitellä horisontaalisia täytäntöönpanokysymyksiä; huomauttaa, että työryhmän ei pitäisi ainoastaan tunnistaa ongelmia vaan tarjota myös mahdollisia ratkaisuja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan sidosryhmien paremman osallistamisen työryhmään;

63. muistuttaa, että komission suunnitelma tehostaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa työryhmällä, joka piti ensimmäisen kokouksensa huhtikuussa 2020, on tuottanut toistaiseksi vain rajallisesti tuloksia; pitää valitettavana, että työryhmän työmenetelmät eivät ole avoimia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan työryhmän avoimuutta ja ottamaan sidosryhmät mukaan sen kokouksiin sekä varmistamaan, että työryhmä julkaisee osallistujaluettelot, kokousten esityslistat ja pöytäkirjat komission verkkosivustolla; kehottaa komissiota esittämään työryhmän työn konkreettiset tulokset vuoden 2022 loppuun mennessä ja toimittamaan ne parlamentin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle ja kilpailukykyneuvostolle sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon ja sen valvonnan parantamista koskevasta pitkän aikavälin toimintasuunnitelmasta 10. maaliskuuta 2020 antamansa tiedonannon (COM(2020)0094) mukaisesti;

64. kehottaa komissiota esittämään säännöllisesti ja vähintään joka kolmas vuosi kertomuksen tullien ulkopuolisista esteistä, laajentamaan nykyistä sisämarkkinoiden tulostaulua avoimesti ja luettelemaan rikkomusmenettelyt ja kansalliset säännökset, joiden epäillään rikkovan EU:n lainsäädäntöä;

65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan johdonmukaisesti, nopeasti ja tarkasti, haittaavatko kansalliset säännöt sisämarkkinoita, ja mikäli ne haittaavat, arvioimaan, ovatko ne tarpeellisia, syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja perusteltuja tavalla, joka vastaa direktiiviä (EU) 2015/1535 teknisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta ja direktiiviä (EU) 2018/958⁽¹³⁾ säännellyistä ammateista; toteaa, että asianmukaiset vaikutustenarvioinnit ja seikkaperäiset perustelut puuttuvat erityisesti kansallisten tuote- ja palvelusääntöjen osalta; kehottaa komissiota tekemään nopeita päätöksiä kanteluista sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjien kannalta merkitykselliset asiat käsitellään nopeasti ja ratkaistaan tehokkaasti;

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/958, annettu 28. kesäkuuta 2018, uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista (EUVL L 173, 9.7.2018, s. 25).

Torstai 17. helmikuuta 2022

66. muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja komission on sääntelyn koko elinkaaren ajan oltava yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että sisämarkkinasääntöjä noudatetaan siten, että otetaan huomioon myös Pariisin sopimus ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari, ja että kansalaisten, myös työntekijöiden ja kuluttajien, oikeudet turvataan; korostaa, että tarkastusten ja muiden markkinavalvontatoimien tiheyttä ja laatua koskevia sääntöjä on yhdenmukaistettava EU:n laajuisesti erityisesti tuoteturvallisuuden osalta ja että on edistettävä kansallisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon välineitä yhteistyön vahvistamiseksi tällä alalla;

67. kehottaa kutakin jäsenvaltiota varmistamaan, että kaikilla niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki vähimmäisvaltuudet sekä talousarvio ja henkilöstö, jotka ovat tarpeen sisämarkkinasäännöstön asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;

68. korostaa, että asianmukaisten viranomaisten on tärkeää kohdistaa oikeasuhteista valvontaa, tarkastuksia ja seuraamuksia lainsäädäntöä noudattamattomiin talouden toimijoihin näiden sijoittautumisjäsenvaltiosta riippumatta; korostaa, että on olennaisen tärkeää paitsi hyödyntää kansallisten viranomaisten ja komission välisen markkinavalvontayhteistyön välineitä niin myös kehittää uusia välineitä, jotta voidaan varoittaa etukäteen kuluttajien turvallisuuden vaarantavista vaatimustenvastaisuuden ongelmista, erityisesti lisäämällä valvontaa Euroopan tasolla;

69. korostaa, että on tärkeää lisätä yhdenmukaistamista, johon sisältyy toimivaltaisten viranomaisten välinen vaikuttava ja tehokas täytäntöönpanoyhteistyö rikkomusten havaitsemiseksi, tutkimiseksi ja lopettamiseksi tai kieltämiseksi;

70. korostaa seurannan merkitystä ja suhtautuu siksi myönteisesti sisämarkkinoiden tulostauluun tuloksellisuuden seurannan välineenä; korostaa tarvetta käydä jatkuvaa keskustelua tulostaulun tuloksista korkeimmalla poliittisella tasolla ja varmistaa poliittinen sitoutuminen havaittujen esteiden poistamiseen paitsi yritysten näkökulmasta niin myös työntekijöiden, kuluttajien ja kansalaisten kohtaamien haasteiden osalta ottaen asianmukaisesti huomioon sosiaali- ja ympäristöpoliittiset näkökohdat;

71. suhtautuu myönteisesti kansallisten julkishallintojen, julkisten hankintojen ammattilaisten, tuomareiden ja muiden oikeusalan toimijoiden valmiuksien kehittämiseen, jota varten on mahdollista myöntää rahoitusta uudistusten tukiohjelmasta;

Covid-19-pandemian torjunnasta johtuvat sisämarkkinoiden esteet

72. muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja komission ensimmäisissä pandemian torjuntaan tähtäävissä toimissa ei otettu huomioon sisämarkkinoiden tarpeita, ja muistuttaa, että tällä on ollut vakavia vaikutuksia tavaroiden ja palvelujen vapaaseen rajatylittävään liikkuvuuteen; katsoo, että pandemian vaikutusta sisämarkkinoihin on arvioitava tarkemmin, jotta voidaan tehdä päätelmiä covid-19-kriisistä;

73. kehottaa jäsenvaltioita siinä tapauksessa, että pandemiatilanne pahenee, panemaan täysin täytäntöön komission suuntaviivat, jotka koskevat työntekijöiden vapaan liikkuvuuden harjoittamista covid-19-epidemian aikana, ja komission tiedonannon ”Vaiheittaiset ja koordinoitujen toimet vapaan liikkuvuuden palauttamiseksi ja sisärajarakastusten poistamiseksi” (C(2020)3250), jotta työntekijät, erityisesti liikenne-, raja- ja kausityöntekijät sekä lähetetyt työntekijät, ja palveluntarjoajat voivat ylittää rajat ja päästä esteettä työpaikalleen;

74. suhtautuu myönteisesti NextGenerationEU-elpymispakettiin, rajavalvontaa koskeviin EU:n suuntaviivoihin, liikenteen vihreisiin kaistoihin ja EU:n digitaaliseen covid-todistukseen, joilla helpotetaan vapaata liikkuvuutta, sekä muihin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sisämarkkinoiden normaali toiminta;

75. pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön uusia matkustusrajoituksia, kuten karanteenin joillekin EU:n digitaalisen covid-todistuksen haltijoille; toteaa, että nämä rajoitukset ovat erityisen raskaita rajatyoiteijöille ja lähetetyille työntekijöille sekä kuorma-autonkuljettajille;

76. muistuttaa, että on tärkeää varmistaa, että covid-19-toimenpiteet eivät vaikuta tuotteiden ja erityisesti elintarvikkeiden virtaan EU:n sisällä, mukaan lukien alueet, jotka eivät ole yhteydessä Manner-Eurooppaan;

Torstai 17. helmikuuta 2022

77. panee merkille, että covid-19-pandemia on johtanut tiettyihin rajoituksiin jäsenvaltioissa ja niiden välillä sen lisäksi, että hotelli-, ravintola- ja catering-ala on taantunut, millä on ollut tuhoisa vaikutus elintarviketuotantoon;

78. katsoo, että kestävä kehitys, oikeudenmukaisen siirtymän, sosiaalisen osallisuuden ja laadukkaiden työpaikkojen luomisen on tasoitettava tietä elpymiselle;

79. pitää myönteisenä komission ehdotusta esittää sisämarkkinoiden hätäapuväline; kehottaa komissiota kehittämään sitä oikeudellisesti sitovana rakenteellisena välineenä, jolla varmistetaan henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus tulevilla kriiseillä;

80. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään saatuja kokemuksia ennakoivasti ja laatimaan hätätilanteita koskevan valmiussuunnitelman, jolla olisi pyrittävä varmistamaan yhtenäinen reagointi ja turvaamaan palvelujen, tavaroiden ja henkilöiden, erityisesti rajatyöntekijöiden, mahdollisimman vapaa liikkuvuus; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä kansallisista toimenpiteistä, joilla rajoitetaan tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta;

81. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen asetukseksi valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 1082/2013/EU kumoamisesta (COM(2020)0727) ja erityisesti sen ehdotuksen lääkinnällisten laitteiden vientirajoitusten valvontamekanismin perustamisesta sisämarkkinoilla;

82. korostaa kiireellistä tarvetta asettaa laajemmin saataville digitaalisia palveluja ja teknologioita, jotka ovat välttämättömiä hätätilanteissa, jotta sisämarkkinat toimisivat moitteettomasti ja jotta kansalaiset ja yritykset voisivat käyttää julkisia palveluja sähköisen hallinnon ratkaisujen avulla; toteaa, että digitaalinen syrjäytyminen ja internetyhteyden puute ovat tärkeimpiä tullien ulkopuolisia esteitä EU:n sisämarkkinoiden digitaaliselle siirtymälle;

o

o o

83. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0044

Eurooppalaisten rajatylittävien yhdistysten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen säännöt**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 suosituksesta komissiolle eurooppalaisten rajatylittävien yhdistysten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen säännöistä (2020/2026(INL))**

(2022/C 342/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 225 artiklan,
 - ottaa huomioon SEUT 114 ja 352 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 11 artiklan,
 - ottaa huomioon perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklan,
 - ottaa huomioon lausuntonsa ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eurooppalaisen yhdistyksen säännöistä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 1987 antamansa päätöslauselman voittoa tavoittelemattomista yhdistyksistä Euroopan yhteisöissä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 hyväksymänsä kannanoton keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden eurooppalaisen peruskirjan laatimiseen ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon ETSK:n lausunnon ”Hyväntekeväisyyden hyödyntämättömät mahdollisuudet Euroopassa (puheenjohtajavaltio Romanian pyytämä valmistelevala lausunto)”,
 - ottaa huomioon Demokratiaa oikeusteitse -komission (Venetsian komissio) ja Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) hyväksymät yhdistymisvapautta koskevat yhteiset suuntaviivat (CDL-AD(2014) 046),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 47 ja 54 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0007/2022),
- A. ottaa huomioon, että SEUT 63 artiklassa yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, 7, 8 ja 12 artiklan kanssa vahvistetaan yhdistymisvapaus kaikilla tasoilla ja suojellaan voittoa tavoittelemattomia järjestöjä syrjiviltä, tarpeettomilta ja perusteettomilta rajoituksilta, jotka koskevat niiden toiminnan rahoittamista;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, joka sisältää lausunnon komission ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (ETY) eurooppalaisen yhdistyksen säännöistä (EYVL C 42, 15.2.1993, s. 89).

⁽²⁾ Komission ehdotus neuvoston asetukseksi (ETY) eurooppalaisen yhdistyksen säännöistä (KOM(1991)0273 – SYN 386).

⁽³⁾ EYVL C 99, 13.4.1987, s. 205.

⁽⁴⁾ EUVL C 395, 29.9.2021, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 187.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- B. toteaa, että tässä päätöslauselmassa käsitteen ”voittoa tavoittelematon järjestö” olisi katsottava kattavan unionin voittoa tavoittelemattomien järjestöjen monet eri muodot, sekä jäsenyyspohjaiset että muut kuin jäsenyyspohjaiset, kuten yhdistykset, hyväntekeväisyysjärjestöt, järjestöt, joiden varat kohdistetaan tiettyyn tavoitteeseen (säätiot), ja muut vastaavat organisaatiot;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on tunnustanut, että valtiolla on positiivinen toimintavelvoite turvata yhdistymisvapauden nauttaminen, ja se on todennut 21. lokakuuta 2005 asiassa *Ouranio Toxo ym. v. Kreikka* ⁽⁶⁾ antamassaan tuomiossa, ettei yhdistymisvapauden aitoa ja todellista kunnioittamista voida pelkistää valtion velvollisuuteen ainoastaan olla puuttumatta sen harjoittamiseen; ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuin totesi asiassa *C-78/18* antamassaan tuomiossa ⁽⁷⁾, että yhdistymisvapauteen ei kuulu ainoastaan mahdollisuus perustaa tai purkaa yhdistys vaan myös kyseisen yhdistyksen mahdollisuus toimia perustamisen ja purkamisen välisenä aikana;
- D. ottaa huomioon, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat olennaisen tärkeitä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan etujen ajamisessa, sillä ne muun muassa tarjoavat palveluja usein kannattamattomilla sosiaalisektorin aloilla, kannustavat osallistumaan yhteiskunnalliseen elämään ja puolustavat vähemmistöjen oikeuksia; ottaa huomioon, että tämän lisäksi niillä on keskeinen rooli sosioekonomisten haasteiden ennakoinnissa ja niihin vastaamisessa sekä palveluissa ja taloudellisessa toiminnassa olevien puutteiden korjaamisessa yhdessä kansallisten sekä alue- ja paikallishallintojen kanssa;
- E. ottaa huomioon, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt käyttävät usein sananvapautta ja tukevat sitä erityisesti edistääkseen yleistä etua, tukevat aktiivista osallistumista demokraattiseen toimintaan ja opettavat demokratiaa;
- F. ottaa huomioon, että covid-19-kriisi on korostanut voittoa tavoittelemattomien järjestöjen elintärkeää roolia ihmisten monien vaikeuksien ratkaisemisessa ja siten myös sosiaalisen yhteenkuuluvuuden takaamisessa; toteaa kuitenkin, että covid-19-kriisi on horjuttanut niiden asemaa erityisesti keskeyttämällä niiden toimintoja sekä luomalla uusia tarpeita ja tehtäviä;
- G. ottaa huomioon, että eurooppalainen demokratia on riippuvainen kansalaisyhteiskunnan ja etujärjestöjen kyvystä toimia vapaasti ja rajojen yli; ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan ja etujärjestöjen olennaisen tärkeää tehtävää demokratian edistämiseksi pidetään unionin perusarvona, joka tunnustetaan erityisesti SEU-sopimuksen 11 artiklassa, ja se edellyttää avointa ja jäsennettyä vuoropuhelua;
- H. ottaa huomioon, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat erottamaton osa unionin kansalaisyhteiskuntaa ja niihin kuuluu hyväntekeväisyysjärjestöjä, kuten säätiöitä, jotka edistävät ja helpottavat yksityishenkilöiden työtä, ja voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, jotka toimivat yleisen edun hyväksi;
- I. toteaa, että voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevia luotettavia tilastotietoja on niukasti tai ne ovat hankalasti saatavilla;
- J. ottaa huomioon, että eurooppayhtiöitä, eurooppaosuuskuntia tai Euroopan tason poliittisia puolueita koskevat eurooppalaiset säännöt eivät sovellu siihen, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt voisivat tehdä rajatylittävää yhteistyötä;
- K. ottaa huomioon, että yritykset, kaupalliset yritykset ja taloudelliset etuyhtymät voivat perustaa eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän;
- L. ottaa huomioon, että julkiset elimet voivat perustaa eurooppalaisia alueellisen yhteistyön yhtymiä;
- M. ottaa huomioon, että yhdistyksiä koskevissa eurooppalaisissa säännöissä olisi otettava huomioon järjestöt ja ihmiset, jotka haluavat osallistua rajat ylittävään tietojenvaihtoon ja vastavuoroiseen oppimiseen;

⁽⁶⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.10.2005, *Ouranio Toxo ym. v. Kreikka*, nro 74989/01, ECLI:CE:ECHR:2005:1020-JUD007498901.

⁽⁷⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 18.6.2020, *komissio v. Unkari*, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476, 113 kohta.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- N. ottaa huomioon, että parlamentin kehoitus perustaa yhteisötalouden toimijoille kansallisia tilastollisia rekistereitä ei kata yhteisötalouden ulkopuolisia organisaatioita;
- O. ottaa huomioon, että monet voittoa tavoittelemattomat järjestöt osallistuvat täysipainoisesti talouselämään ja sisämarkkinoiden kehittämiseen, koska ne harjoittavat säännöllisesti jonkinlaista taloudellista toimintaa; ottaa huomioon, että yhdistysten tai voittoa tavoittelemattomien järjestöjen välisten rajatylittävien rahavirtojen määrä on kasvanut huomattavasti viime vuosikymmenen aikana;
- P. ottaa huomioon, että päätöksentekijät ja kansalaisyhteiskunta tuntevat nykyään paremmin voittoa tavoittelemattomien järjestöjen mahdollisuudet tarjota palveluja, osallistaa kansalaisia ja luoda sosiaalisia innovaatioita; ottaa huomioon, että nämä mahdollisuudet ovat todennäköisesti jääneet hyödyntämättä monilla aloilla, kuten koulutuksessa, kulttuurissa, terveydenhuollossa, sosiaalipalveluissa, tutkimuksessa, kehitysavussa, humanitaarisessa avussa ja katastrofivalmiudessa;
- Q. ottaa huomioon, että EU:n voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on yhä enemmän sosioekonomista potentiaalia ja ne pystyvät luomaan työpaikkoja monille aloille;
- R. toteaa, että voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on keskeinen rooli tuettaessa yksilöitä osallistumaan aktiivisesti demokraattiseen toimintaan;
- S. ottaa huomioon, että valtaosa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toiminnasta toteutetaan kansallisella tasolla, vaikka yhä useammat voittoa tavoittelemattomat järjestöt toimivat yli rajojen, mikä vahvistaa jäsenvaltioiden välistä sosiaalista yhteenkuuluvuutta yhteiskunnallisella tasolla erityisesti raja-alueilla, jotka kattavat lähes 40 prosenttia unionin alueesta;
- T. toteaa, että erityisesti rajatylittävät voittoa tavoittelemattomat järjestöt edistävät suuresti unionin tavoitteiden saavuttamista ja kehittävät monia ja erilaisia yleishyödyllisiä toimia, joilla on valtioiden rajat ylittävää merkitystä ja jotka hyödyttävät yleistä etua eri aloilla; ottaa huomioon, että tähän sisältyy muun muassa perusoikeuksien ja -arvojen suojeleminen ja edistäminen, ympäristönsuojeleminen, koulutus, kulttuuri, sosiaalityö ja kehitysapu;
- U. ottaa huomioon, että vaikka rajatylittäviä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä on Euroopan unionissa runsain määrin, ei ole olemassa yhdenmukaistettua yleiseurooppalaista lainsäädäntökehystä, joka mahdollistaisi niiden kunnollisen toiminnan ja järjestäytymisen rajatylittävällä tasolla;
- V. ottaa huomioon, että koska voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevaa unionin sääntelyä ei tällä hetkellä ole, niiden rajatylittävää toimintaa määrittävät kansallisista säännöksistä johtuvat kulttuuriset, oikeudelliset ja poliittiset erot;
- W. ottaa huomioon, että parlamentti korosti jo vuonna 1987 tarvetta ottaa käyttöön eurooppalaisia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskeva asianmukainen yhteisön asetusta 13. maaliskuuta 1987 antamassaan päätöslauselmassa voittoa tavoittelemattomista yhdistyksistä Euroopan yhteisöissä;
- X. katsoo, että minkä tahansa organisaation, joka hyötyy eurooppalaisista säännöistä tai yhteisistä eurooppalaisista vähimmäisvaatimuksista, olisi edistettävä perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa vahvistettuja unionin yhteisiä arvoja ja tavoitteita ja pantava ne täytäntöön;

Nykytilanne

1. panee merkille, että voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä ei ole unionin tasolla oikeudellista muotoa, joka asettaisi kansalaisyhteiskunnan etujen edustamisen yhdenvertaiseen asemaan kaupallisten yritysten ja taloudellisten eturyhmien kanssa, joille on jo kauan sitten vahvistettu oikeudellinen muoto unionin tasolla;
2. toteaa, että jäsenvaltioiden väliset oikeudelliset, kulttuuriset, poliittiset ja taloudelliset erot tekevät voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rajatylittävästä toiminnasta edelleen erittäin monimutkaista ja että näiden järjestöjen rajatylittävän toiminnan nykyinen hallinnollinen käsittely ja verokohtelu johtavat korkeampiin transaktiokustannuksiin kuin kansallisella tasolla;
3. korostaa, että unionin ja jäsenvaltioiden nykyinen oikeudellinen kehys ei riitä perustamaan ja kannattelemaan vahvaa yleiseurooppalaista kansalaisyhteiskuntaa, jonka olemassaolo on demokratian kannalta välttämätöntä; toteaa näin ollen, että on tarpeen ottaa käyttöön uusi oikeudellinen muoto eli eurooppalainen yhdistys, mukaan lukien sen perustamista, avoimuutta, vastuuvollisuutta ja hallintoa koskevat säännöt;

Torstai 17. helmikuuta 2022

4. korostaa, että on tärkeää varmistaa koordinointi unionin tasolla hajanaisuuden välttämiseksi ja eurooppalaista yhdistystä koskevan yhdenmukaisen lähestymistavan edistämiseksi koko unionissa erillisen eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan kautta; kehottaa siksi komissiota tutkimaan eri vaihtoehtoja ja antamaan ehdotuksen sopivimmasta muodosta ja asemasta tällaiselle eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina ja jolla on tarkoin määritellyt päätöksentekovaltuudet;
5. katsoo, että sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tarvitaan myös voittoa tavoittelemattomia järjestöjä tukevaa unionin lainsäädäntöä;
6. korostaa, että vaikka liikkumis- ja sijoittautumisvapaus on vahvistettu perussopimuksissa, perusoikeuksiin kuuluvaa yhdistymisvapautta ei edelleenkaan tueta ja edistetä kaikilta osin jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla eri alueilla, koska asianmukaisia organisaatiomuotoja ei ole ja koska olemassa olevia muotoja ei kohdella yhdenvertaisesti kaikkialla unionissa, mikä yhtäältä haittaa valtioiden rajat ylittäviä toimia ja hankkeita, rajatylittäviä tehtäviä ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden liikkuvuutta ja toisaalta aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta;
7. pitää valitettavana sellaisen välineen puuttumista, jolla helpotettaisiin voittoa tavoittelemattomien järjestöjen vapaata liikkuvuutta edelleen riippumatta siitä, mihin jäsenvaltioon ne ovat sijoittautuneet tai missä niiden jäsenet asuvat, erityisesti poistamalla oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä;
8. korostaa, että koska käytäntöjä ei ole lähennetty, eri puolilla unionia toimivat voittoa tavoittelevat järjestöt törmäävät usein perusteettomiin rajoituksiin, kuten maksuihin, muodollisuuksiin sekä hallinnollisiin ja muihin esteisiin, mikä vaarantaa niiden päivittäisen toiminnan ja vähentää tällaisten järjestöjen halukkuutta laajentaa tehtäviään rajojen yli; korostaa, että tällaiset esteet johtavat myös työmäärän merkittävään lisääntymiseen, kun on noudatettava useita erilaisia hallinnollisia menettelyjä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;
9. pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa voittoa tavoittelemattomat järjestöt on jätetty täysin pandemiaan liittyneiden avustustoimien ulkopuolelle;
10. korostaa, että käytäntöjen lähentämisen puute johtaa myös epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, jotka johtuvat erilaisista markkinaolosuhteista ja muista esteistä, joita voittoa tavoittelemattomat järjestöt kohtaavat eri jäsenvaltioissa esimerkiksi pankkitilien avaamisen, ulkomaisten varojen keräämisen ja niitä koskevan kirjanpidon, julkisten etuuksien ja etuusjärjestelmien piiriin pääsemisen, tietyn taloudellisen etuuskohtelun tai veroetujen hyödyntämisen taikka henkilöstön palkkaamisen yhteydessä, erityisesti kun henkilöstöä palkataan toisista maista, mitä pitäisi helpottaa työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaisesti;
11. kehottaa komissiota tutkimaan niitä eri organisaatiomuotoja, joissa voittoa tavoittelemattomat järjestöt toimivat jäsenvaltioissa, ja laatimaan vertailevan analyysin;
12. huomauttaa, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt edistävät innovointia, tutkimusta, taloudellista kehitystä ja työpaikkojen luomista erityisesti sosiaalialalla, yrittäjävetoisilla aloilla sekä teknologia- ja kulttuurialalla;
13. panee merkille voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toimet, joilla ne ovat edistäneet eräitä unionin strategisia tavoitteita, kuten ilmastokriisin torjumista, digitalisaation hoitamista ja covid-19-pandemiasta elpymistä; korostaa, että kyseisten tavoitteiden saavuttaminen on mahdotonta ilman kansalaisyhteiskunnan antamaa panosta näissä asioissa kaikkialla Euroopassa, erityisesti kun on kyse tarvittavien politiikkatoimien täytäntöönpanosta paikallisella, alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla kunnioittaen samalla asianosaisten etuja ja oikeuksia;
14. pitää valitettavana, että tietoja on niukasti tai ne ovat vanhentuneita; pyytää jäsenvaltioita toimittamaan säännöllisesti eriteltyjä tietoja ja komissiota tuottamaan luotettavaa ja säännöllisesti päivitettyä tilastomateriaalia, joka perustuu vakiintuneisiin menetelmiin, joilla varmistetaan avoimuus ja vertailukelpoisuus, ja huolehtimaan siitä, että nämä tiedot voidaan sisällyttää Eurostatiin sen rajatylittäviä toimia koskevaan osioon; huomauttaa, että ETSK:n vuonna 2017 tilaaman sosiaalitalouden viimeaikaista kehitystä Euroopan unionissa käsittelevän tutkimuksen ”Recent evolutions of the social economy in the European Union” mukaan 13,6 miljoonaa palkansaajaa työskentelee osuuskunnissa, keskinäisissä yhtiöissä, yhdistyksissä, säätiöissä ja vastaavissa yhteisöissä Euroopan unionissa, ja heistä 9 miljoonaa työskentelee yhdistyksissä ja säätiöissä, mikä tekee niistä kyseisen alan johtavia työllistäjiä; korostaa tämän osoittavan myös, että on tärkeää saada enemmän tietoa muiltakin aloilta kuin vain yhteisötaloudesta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

15. pitää valittavana, etteivät komissio ja jäsenvaltiot ole esittäneet lainsäädäntöä, jolla turvataan sellainen suotuisa ympäristö, jossa voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat osaltaan edistää sisämarkkinoiden toimintaa, ja jolla varmistetaan pääoman vapaa liikkuvuus maasta toiseen, ja pitää valittavana, ettei eurooppalaisen yhdistyksen sääntöjä ole laadittu useista yrityksistä sekä kansalaisyhteiskunnan ja parlamentin lukuisista kehotuksista huolimatta;

16. suhtautuu myönteisesti tulevaan yhteisötalouden toimintasuunnitelmaan ja katsoo, että koska yhteisötaloudessa toimii vain tietynlaisia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, kyseiseen toimintasuunnitelmaan on sisällytettävä suosituksia rajatylittävän toiminnan esteiden poistamisesta ja sitä on täydennettävä erillisillä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä tukevilla lainsäädäntöaloitteilla;

17. katsoo, että ehdotetut säädökset eivät erityisluonteensa vuoksi saa vaikuttaa poliittisten puolueiden sääntelyyn; muistuttaa lisäksi, että unioni kunnioittaa kirkkojen, uskonnollisten järjestöjen tai yhteisöjen sekä elämäntarkoituksellisten tai ei-tunnustuksellisten järjestöjen kansallisen lainsäädännön mukaista asemaa; korostaa, että tämä ei sulje pois sitä, että järjestöt, joiden arvot ja tavoitteet ovat saaneet vaikutteita uskonnollisista, elämäntarkoituksellisista tai ei-tunnustuksellisista vakaumuksista, kuten vakaumukselliset hyväntekeväisyysjärjestöt, voivat kuulua näiden ehdotettujen välineiden soveltamisalaan; huomauttaa, että useissa jäsenvaltioissa ammattiyhdistyksillä on erityinen edullinen asema ja että ammattiyhdistykset olisi siksi jätettävä ehdotettujen säädösten soveltamisalan ulkopuolelle; huomauttaa, että henkilöt, jotka haluavat perustaa yhdistyksen, voivat vapaasti hyödyntää ehdotetun asetuksen säännöksiä ja perustaa eurooppalaisen yhdistyksen; toteaa, että ehdotettua vähimmäisvaatimuksia koskevaa direktiiviä on määrä soveltaa kaikkiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin unionissa;

Kansalaisyhteiskunnan ja yhdistymisvapauden turvaaminen

18. ilmaisee huolensa esteistä, joita voittoa tavoittelemattomat järjestöt kohtaavat kaikkialla unionissa, sekä eroavaisuuksista, jotka johtuvat kansallisista laeista, asetuksista taikka hallinnollisista käytännöistä tai poliitikoista; huomauttaa, että tämä voi vaikuttaa kielteisesti kansalaisyhteiskuntaan, rajoittaa aiheettomasti perusoikeuksia, erityisesti yhdistymisvapautta, sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta, ja saada voittoa tavoittelemattomat järjestöt luopumaan toimintansa laajentamisesta toisiin maihin;

19. ottaa asianmukaisesti huomioon digitalisaation ja internetin tarjoamat mahdollisuudet helpottaa yhdistymisvapauden harjoittamista esimerkiksi helpottamalla voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintiä ja muodostamista ja mahdollistamalla näiden toimenpiteiden hoitamisen helposti verkossa;

20. korostaa, että voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat keskeisessä asemassa demokratian ja poliittisen päätöksenteon kannalta kaikilla tasoilla, sillä ne edistävät ja ajavat yleistä etua, ovat osa oikeusvaltioperiaatteen valvontaa sekä edistävät kansalaisvaikuttamista; pitää myönteisenä kansalaisyhteiskunnan osallistumista yleisen edun ajamiseen, aktivismiin ja aktiiviseen yhteiskunnalliseen elämään;

21. toistaa, että voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on vapaus osallistua poliittiseen tai julkiseen keskusteluun tavoitteidensa tai toimintansa kautta; tuomitsee yritykset rajoittaa kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia poliittisiin perusteisiin ja tuomitsee sen, että niiden asema yleishyödyllisinä organisaatioina evätään, sitä ei hyväksytä tai se kyseenalaistetaan niiden tosiasiallisen poliittisen toiminnan tai sellaiseksi mielletyn toiminnan perusteella, jos niiden toiminnan ei ole tarkoitus hyödyttää mitään tiettyä puoluetta tai korvata puoluepolitiikkaa; katsoo, että tällaiset tapaukset ovat vaarallisia Euroopan demokratialle;

22. korostaa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen riippumattomuuden merkitystä sekä tarvetta varmistaa voittoa tavoittelemattomille järjestöille suotuisa ympäristö, jossa kunnioitetaan niiden moniarvoisuutta ja tiedostetaan, että yleishyödylliset organisaatiot sekä edistävät palvelujen tarjoamista paikan päällä että ajavat yleistä etua ja valvovat julkisia toimintapolitiikkoja;

23. muistuttaa riippumattoman, puolueettoman, ammattimaisen ja vastuullisen journalismin merkityksestä voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toiminnasta tiedottamisessa niin yksityisissä kuin julkisissakin tiedotusvälineissä sekä moniarvoisen tiedon saatavuuden tärkeydestä demokratian peruspilareina; on huolissaan useissa jäsenvaltioissa

Torstai 17. helmikuuta 2022

luottamushenkilöiden, julkisten elinten tai julkisessa määräysvallassa olevien yhteisöjen sekä yksityishenkilöiden ja yksityisten yhteisöjen käynnistämistä mustamaalauskampanjoista ja perusteettomista oikeudenkäynneistä, jotka kohdistuvat julkisen elämän toimijoihin, myös voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin; korostaa, että parlamentti hyväksyi 11. marraskuuta 2021 päätöslauselman SLAPP-kanteista⁽⁸⁾;

24. katsoo, että oikeudellisesta kehyksestä on hyötyä eurooppalaiselle kansalaisyhteiskunnalle vain, jos voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat hyödyntää riittävää ja helposti saatavilla olevaa rahoitusta sekä kansallisella että unionin tasolla; huomauttaa, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen on tärkeää saada sekä julkista että yksityistä rahoitusta, koska ne saavat vähemmän tuloja voittoa tavoittelevasta toiminnasta; tuo tässä yhteydessä esiin kansalaisten, tasa-arvon perusoikeuksien ja arvojen ohjelman, joka on suunnattu muun muassa voittoa tavoittelemattomille järjestöille; huomauttaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁹⁾ mukaan unionin avustamaan toimintaan on määrä saada rahoitusta myös muista lähteistä ja että yhteisrahoitusta voidaan tarjota omina varoina, toimen tai työohjelman tuottamana tulona tai kolmansien osapuolten rahoitusosuuksina tai luontoissuorituksina; katsoo, että erityisesti voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tapauksissa, joissa taloudelliset resurssit ovat hyvin rajalliset, olisi arvioitava omien varojen vaatimuksen rajaa ja laskettava omiksi varoiksi myös muut kuin rahalliset maksut edellyttäen, että tällainen kohtelu ei haittaa kilpailua rahoituksen saannin osalta; toteaa, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen saatavilla olevat unionin varat edellyttävät usein yhteisrahoitusta, mikä puolestaan tarkoittaa, että tuensaajan on hankittava osa tarvittavista varoista muista lähteistä; huomauttaa, että liian suuren omien varojen osuuden vaatiminen vahingoittaisi voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, sillä niillä ei välttämättä ole mahdollisuutta kerätä tällaisia varoja, minkä vuoksi jotkin järjestöt jäävät tämän rahoituksen ulkopuolelle; katsoo siksi, että yhteisrahoituksen osuuden rajaa olisi arvioitava ja että on otettava huomioon erilaiset rahallisesti arvotettavissa olevat resurssit, kuten vapaaehtoistyö tai luontoissuoritukset;

25. huomauttaa, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen on tärkeää antaa kansalaisille olennaisia tietoja; kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että rahoituksen avoimuutta on pidettävä yleisenä etuna silloin, kun voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on merkittävää vaikutusvaltaa julkisessa elämässä ja keskustelussa;

26. katsoo, että eurooppalaisten yhdistysten aseman käyttöönotto tarjoaa kansallisille ja paikallisille järjestöille mahdollisuuden osallistua tiiviimmin Euroopan asioihin sekä ottaa osaa rajatylittävään keskinäiseen oppimiseen ja tietojenvaihtoon, ja katsoo, että se auttaa niitä saamaan unionin tason rahoitusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan kansalaisyhteiskunnan toimijoiden käyttöön riittävästi varoja, parantamaan varojen saatavuutta ja yksinkertaistamaan edelleen menettelyjä, jotta helpotetaan kansalaisyhteiskunnan toimijoiden, myös pienten ja paikallisjärjestöjen, mahdollisuutta saada varoja;

27. katsoo lisäksi, että ehdotettua lainsäädäntöä on täydennettävä toimenpiteillä, joilla tuetaan säännöllistä, tarkoituksenmukaista ja jäsennellyä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja etujärjestöjen kanssa SEU 11 artiklan mukaisesti; kehottaa tässä yhteydessä komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön unionin tason osallistuja-asema yleishyödyllisille organisaatioille;

28. korostaa, että mielivaltainen ja poliittisesti motivoitunut syrjintä voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tavoitteiden ja toiminnan sekä rahoituslähteiden perusteella haittaa yhdistymisvapautta ja on siten uhka sananvapaudelle;

Yhdistysten, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ja yleishyödyllisyyden tunnustaminen kaikkialla unionissa

29. toteaa, että kansallisessa lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden oikeusperinteissä on erilaisia lähestymistapoja, jotka koskevat jäsenyyspohjaisten ja muiden kuin jäsenyyspohjaisten voittoa tavoittelemattomien järjestöjen määrittelyä tai tunnustamista sekä yleishyödyllisen aseman määrittelyä, tunnustamista ja myöntämistä; korostaa, että näistä eroista huolimatta vallitsee yhteisymmärrys siitä, että tarvitaan eurooppalaisia vähimmäisvaatimuksia ja että voittoa tavoittelemattomille järjestöille on annettava mahdollisuus saada oikeushenkilöllisyys;

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2021 demokratian, tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden vahvistamisesta EU:ssa: yksityis- ja rikosoikeudellisten keinojen aiheeton käyttö toimittajien, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan vaientamiseksi (2021/2036(INI)).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18. heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

30. kehottaa komissiota tunnustamaan voittoa tavoittelemattomien järjestöjen yleishyödyllisen toiminnan ja edistämään sitä yhdenmukaistamalla yleishyödyllisen aseman unionissa; korostaa, että voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, mukaan lukien niiden perustaminen, rekisteröinti, toiminta, rahoitus, taloudellinen ja verotuskohtelu tai verohelpotukset, ja rajatylittävää toimintaa sääntelevät kansalliset lait ja hallinnolliset käytännöt eivät saisi syrjiä järjestön sijoittautumispaikan perusteella eivätkä syrjiä mitään ryhmää tai ketään yksilöä millään perusteella;
31. kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen ehdotuksen antamista, jolla helpotetaan verosta vapautettujen yleishyödyllisten järjestöjen, mukaan lukien hyväntekeväisyysjärjestöt, vastavuoroista tunnustamista kaikissa jäsenvaltioissa, jos ne tunnustetaan verotuksessa verosta vapautetuiksi yleishyödyllisiksi järjestöiksi yhdessä jäsenvaltiossa;
32. korostaa, että voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevien sääntöjen ja vähimmäisvaatimusten sääntely unionin tasolla voi auttaa luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja siten helpottaa sisämarkkinoiden toteuttamista;
33. kehottaa komissiota kehittämään erityisen ja kattavan strategian kansalaisyhteiskunnan vahvistamiseksi unionissa muun muassa ottamalla käyttöön toimenpiteitä, joilla helpotetaan voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toimintaa kaikilla tasoilla;
34. pyytää komissiota tekemään SEUT 352 artiklan nojalla ehdotuksen asetukseksi eurooppalaisen yhdistyksen säännöistä tässä päätöslauselmassa ja sen liitteen osassa I olevien suositusten mukaisesti;
35. pyytää komissiota tekemään SEUT 114 artiklan nojalla ehdotuksen direktiiviksi voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevista yhteisistä vähimmäisvaatimuksista unionissa ja pyrkimään luomaan sillä voittoa tavoittelemattomille järjestöille tasapuoliset toimintaedellytykset vahvistamalla vähimmäisvaatimukset, joilla kansalaisyhteiskunta saa mahdollisuuden hyödyntää vapauksia ja perusoikeuksia sekä osallistua eurooppalaisen demokratian lujittamiseen tässä päätöslauselmassa ja sen liitteen osassa II olevien suositusten mukaisesti;
36. pyytää komissiota käyttämään 11 kappaleen mukaisesti tehdyn vertailevan analyysin tuloksia liittääkseen tämä esityksen liitteen osassa I olevaan asetusehdotukseen ja osassa II olevaan direktiiviehdotukseen asianmukaisesti luettelon kansallisista organisaatiomuodoista, jotka olisi katsottava soveltamisalaan kuuluviksi liitteen osassa I olevan ehdotuksen 3 artiklan 2 kohdan ja osassa II olevan ehdotuksen 1 artiklan nojalla;

o

o o

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat suositukset komissiolle ja neuvostolle.
-

Torstai 17. helmikuuta 2022

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET

OSA I

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI

eurooppalaisen yhdistyksen säännöistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 352 artiklan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rajatylittävät hankkeet ja muut yhteistyömuodot, joihin erityisesti kansalaisyhteiskunta osallistuu, edistävät ratkaisevasti unionin tavoitteiden saavuttamista, mukaan lukien unionin arvojen edistäminen, ja monien sellaisten valtioiden rajat ylittävien toimien kehittämistä, jotka hyödyttävät yleistä etua useilla aloilla.
- (2) Kansalaisten ja heitä edustavien yhdistysten välinen rajatylittävä eurooppalainen yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta voidaan luoda laaja-alainen eurooppalainen kansalaisyhteiskunta, joka on tärkeä osa eurooppalaista demokratiaa ja Euroopan yhdentymistä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 ja 15 artiklan mukaisesti.
- (3) Monet yhdistykset ovat merkittävässä roolissa taloudessa ja sisämarkkinoiden kehittämisessä pyrkiessään tavoitteisiinsa, sillä ne harjoittavat säännöllisesti taloudellista toimintaa.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin.../..., jäljempänä ”vähimmäisvaatimuksia koskeva direktiivi”, tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä vähimmäisvaatimusten vahvistamiseksi ja suotuisan ympäristön luomiseksi, mikä helpottaa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen työtä.
- (5) Yhdistykset ovat yhteiskuntaamme koossa pitävä voima. Niillä on keskeinen rooli autettaessa ja kannustettaessa yksilöitä, erityisesti syrjäytyneitä ja syrjittyjä ihmisiä, osallistumaan aktiivisesti demokraattiseen toimintaan ja yhteiskunnalliseen elämään unionissa ja lisättäessä heidän mahdollisuuksiaan siihen, ja niillä voi olla ratkaiseva asema unionin politiikkojen laatimisprosessissa.
- (6) Yhdistys on kaikissa jäsenvaltioissa yleisesti tunnustettu organisaatiomuoto, ja unionin olisi laadittava yhdistyksille asianmukainen oikeudellinen säädös, jolla voidaan edistää niiden ylikansallista ja rajatylittävää toimintaa ja edistää kansalaisten vuoropuhelua unionin tasolla.
- (7) Unionin tason organisaatiomuodon käyttöönotto helpottaisi kaikkien yhdistysten pyrkimyksiä saavuttaa rajatylittävät tavoitteensa ja harjoittaa toimintaansa sisämarkkinoilla.
- (8) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artikla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, 7, 8 ja 12 artikla suojelevat voittoa tavoittelemattomia järjestöjä syrjiviltä tai perusteettomilta rajoituksilta, jotka koskevat varojen saatavuutta ja pääoman vapaata liikkuvuutta unionissa. Tämä pätee myös kykyyn hakea ja käyttää sekä kotimaista että ulkomaista alkuperää olevia varoja ja turvata niiden saanti, sillä se on olennaisen tärkeä minkä tahansa oikeushenkilön olemassaolon ja toiminnan kannalta. Euroopan unionin tuomioistuimen 18 päivänä kesäkuuta 2020 asiassa C-78/18, komissio v. Unkari, antamassa tuomiossa ⁽¹⁾ todetun mukaisesti rajoituksia olisi asetettava ainoastaan oikeutettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten kansallisen turvallisuuden taikka yleisen turvallisuuden tai järjestyksen vuoksi, ja niiden olisi oltava oikeassa suhteessa kyseisten

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 18.6.2020, komissio v. Unkari, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476.

Torstai 17. helmikuuta 2022

etujen suojaamista koskevaan tavoitteeseen nähden ja haluttu tavoite olisi saavutettava mahdollisimman lievillä keinoilla. Tämä koskee muun muassa rahanpesua ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen nojalla annettavia rajoituksia, joita sovelletaan välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti ottaen erityisesti huomioon kansainvälisen ja unionin oikeuden mukaiset riskinarviointivelvoitteet. Sen vuoksi jäsenvaltiot eivät voi toteuttaa kohtuuttomia, liian järeitä tai häiritseviä toimenpiteitä, kuten raportointivaatimuksia, jotka aiheuttavat järjestöille kohtuuttoman tai kalliin rasitteen.

- (9) Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat perustaa eurooppayhtiöitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2157/2001⁽²⁾ perusteella, eurooppaosuuskuntia neuvoston asetuksen (EY) N:o 1435/2003⁽³⁾ perusteella ja Euroopan tason poliittisia puolueita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014⁽⁴⁾ perusteella. Missään näistä välineistä ei kuitenkaan säädetä siitä, että yhdistykset voisivat tehdä yhteistyötä rajojen yli.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1082/2006⁽⁵⁾ säädetään eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) perustamisesta. Tällaisia yhtymiä muodostetaan pääasiassa valtion tai paikallisviranomaisten tai muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen toimesta. Valtiosta riippumattomat kansalaisyhteiskunnan toimijat ja kansalaiset eivät näin ollen kuulu asetuksen soveltamisalaan.
- (11) Asetuksessa (ETY) N:o 2137/85⁽⁶⁾ säädetty eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY) mahdollistaa sen, että tiettyä toimintaa suoritetaan yhteisesti samalla kun sen jäsenet säilyttävät itsenäisyytensä. ETEY ei kuitenkaan täytä kansalaisyhteiskunnan yhdistysten erityistarpeita.
- (12) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla asianmukainen yhdenmukaistettu sääntelykehys ja säännöt, jotka mahdollistavat oikeushenkilöllisyyden saavien eurooppalaisten yhdistysten perustamisen ja joilla säännellään tällaisten yhdistysten rajatylittävää perustamista ja toimintaa.
- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä poliittiset puolueet ja ammattiyhdistykset sekä kirkot ja muut uskonnolliset yhteisöt ja elämäntarkoitukselliset tai ei-tunnustukselliset järjestöt, koska unionilla ei ole toimivaltaa säännellä niiden asemaa ja koska niillä on erityinen asema kansallisessa lainsäädännössä. Tämän vuoksi niitä olisi kohdeltava eri tavalla kuin muita yhdistyksiä, joilla ei ole tällaista asemaa, kuten vakaumuksellisia voittoa tavoittelemattomia hyväntekeväisyysjärjestöjä tai syrjinnän vastaisia järjestöjä, myös työmarkkinoilla toimivia.
- (14) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa työntekijöiden ja ammattiyhdistysten oikeuksiin, ei myöskään nykyisiin oikeuksiin ja suojaan maksukyvyttömyyden ja uudelleenjärjestelymenettelyjen, sulautumisten ja yritysten luovutusten yhteydessä eikä tiedotuksen ja palkkojen osalta. Työnantajien olisi täytettävä velvoitteensa riippumatta siitä, missä muodossa ne toimivat.
- (15) On tärkeää varmistaa, että asiaa koordinoidaan unionin tasolla, jotta vältetään hajanaisuus ja tuetaan yhdenmukaistettua lähestymistapaa koko unionissa tämän asetuksen soveltamiseksi. Tältä osin tässä asetuksessa olisi säädettävä eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavasta lautakunnasta, joka toimisi komissiossa tai komission ja/tai asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen yhteydessä.

(2) Neuvoston asetus (EY) N:o 2157/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön (SE) säännöistä (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1).

(3) Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1141/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 1).

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

(6) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2137/85, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1985, eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) (EYVL L 199, 31.7.1985, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

- (16) Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan olisi kutsuttava perusoikeusviraston edustaja kokouksiinsa, kun niissä käsitellään yhdistymisvapautta tai sananvapautta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 168/2007 ⁽⁷⁾ 2 artiklan mukaisesti.
- (17) Tällä asetuksella olisi otettava käyttöön erityisiä määräaikoja hallinnollisille menettelyille, myös rekisteröinnin ja yleishyödyllisen aseman myöntämisen prosessin osalta. Arvioidessaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista komission olisi tarkasteltava erityisesti sitä, kuinka tällaisia määräaikoja sovelletaan käytännössä.
- (18) Siltä osin kuin on kyse 6 artiklassa säädettyjen vaatimusten tarkastamisesta, kansallinen yhdistyksistä vastaavat elimet voisivat kysyä perustajajäsenten nimiä ja osoitteita. Kun on kyse luonnollisista henkilöistä, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustajien ja jäsenten henkilöllisyys voi olla arkaluonteista tietoa, minkä vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaisten henkilötietojen käsittelyyn johtavat vaatimukset eivät rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ⁽⁸⁾ (yleinen tietosuojaa-asetus) ja erityisesti sen 9 artiklan soveltamista.
- (19) Eurooppalainen yhdistys voi haluta jakaa jäsenet eri luokkiin, joissa äänioikeus myönnetään ainoastaan varsinaisille jäsenille ja joissa tunnustetaan asiaa tukevat liitännäisjäsenet, joilla ei ole äänioikeutta, ja/tai kunniajäsenet, jotka on vapautettu jäsenmaksusta mutta joilla on äänioikeus. Jäsenten luokittelu ei saisi johtaa perusteettomaan syrjintään etenkin kansalaisuuden perusteella.
- (20) Koska asetuksen soveltamisala rajoittuu voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ei ole muuta oikeusperustaa kuin 352 artiklassa määrätty oikeusperusta.
- (21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli eurooppalaisen yhdistyksen perustamista, vaan ne voidaan edellä esitettyjen syiden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku**Kohde ja yleiset säännökset****1 artikla****Kohde**

1. Tässä asetuksessa säädetään edellytykset ja menettelyt, joita sovelletaan eurooppalaisen yhdistyksen muodossa toimivien oikeushenkilöiden perustamiseen, hallintoon, rekisteröintiin ja sääntelyyn.
2. Eurooppalainen yhdistys on riippumaton ja itsehallinnollinen rajatylittävä yhteisö, joka on perustettu pysyvästi unionin alueelle luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välisellä vapaaehtoisella sopimuksella yhteistä voittoa tavoittelematonta tarkoitusta varten.
3. Eurooppalainen yhdistys voi vapaasti päättää tavoitteistaan ja niiden saavuttamiseksi tarvittavista toimista.
4. Eurooppalaisen yhdistyksen tavoitteiden on oltava sellaisia, että niissä kunnioitetaan ja edistetään niitä tavoitteita ja arvoja, joihin unioni perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti.
5. Eurooppalainen yhdistys on jäsenyyspohjainen, ja se voi vapaasti päättää jäsenistönsä kokoonpanosta. Tähän voi sisältyä jäseniä koskevien erityisvaatimusten määrittäminen kohtuullisin ja objektiivisin perustein ja syrjimättömyyden periaatetta noudattaen.

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 168/2007, annettu 15 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan unionin perusoikeusviraston perustamisesta (EUVL L 53, 22.2.2007, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojaa-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "voittoa tavoittelemattomalla" sitä, ettei ensisijaisena tavoitteena ole voiton tuottaminen, vaikka harjoitettaisiin taloudellista toimintaa. Jos voittoa tavoittelematon järjestö tuottaa voittoa, se sijoitetaan järjestöön sen tavoitteiden saavuttamiseksi eikä sitä jaeta jäsenten, perustajien tai muiden yksityisten osapuolten kesken. Yleishyödyllisen aseman myöntäminen 21 artiklan mukaisesti ei ole välttämätön edellytys yhdistyksen voittoa tavoittelemattoman luonteen vahvistamiselle. Jos yleishyödyllinen asema kuitenkin myönnetään, yhdistyksen tarkoitusta pidetään voittoa tavoittelemattomana;
- b) "riippumattomalla" sitä, ettei valtio puutu asiattomasti yhdistyksen toimintaan eikä yhdistys ole osa valtionjohtoa tai hallintorakennetta. Tältä osin valtion rahoituksen saaminen tai valtion neuvoa-antavaan elimeen osallistuminen ei estä yhdistyksen katsomista riippumattomaksi, kunhan tällainen rahoitus tai osallistuminen ei vaikuta yhdistyksen toiminnan ja päätöksenteon riippumattomuuteen;
- c) "itsehallinnollisella" sitä, että yhdistyksellä on institutionaalinen rakenne, jonka avulla se voi hoitaa kaikki sisäiset ja ulkoiset organisatoriset tehtävänsä ja tehdä olennaisia päätöksiä riippumattomasti;
- d) "yleisellä hyödyllä" yhteiskunnan tai sen osan hyvinvoinnin parantamista, mikä hyödyttää yhteiskunnan yleistä etua;
- e) "rajatylittävällä" sitä, että yhdistyksen tavoitteena on valtioiden rajat ylittävä yhteistyö tai yhteistyö rajojen yli unionissa tai että yhdistyksen perustajajäsenet ovat vähintään kahdesta jäsenvaltiosta, eli ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia tai asukkaita, jos he ovat luonnollisia henkilöitä, tai niillä on sääntömääräinen kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, jos ne ovat oikeushenkilöitä;
- f) "jäsenellä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vapaaehtoisesti ja tarkoituksellisesti tehnyt hakemuksen liittyäkseen yhdistykseen tukeakseen sen tavoitteita ja toimintaa ja joka on hyväksytty yhdistykseen yhdistyksen sääntöjen perusteella. Jos yhdistys muodostetaan muuntamisen tai sulautumisen tuloksena, voidaan olettaa pitävästi, että jäsenyys perustuu halukkuuteen.

3 artikla

Eurooppalaisiin yhdistyksiin sovellettavat säännöt

1. Eurooppalaiseen yhdistykseen sovelletaan tätä asetusta ja yhdistyksen sääntöjä. Niiden asioiden osalta, joita ei käsitellä tässä asetuksessa, eurooppalaiseen yhdistykseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.
2. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä, mihin oikeushenkilöön tai oikeushenkilöiden luokkaan eurooppalainen yhdistys on verrattavissa, määrittääkseen 1 kohdan nojalla sovellettavan lainsäädännön ja tehtävä tämä tavalla, joka on johdonmukainen tämän asetuksen säännösten ja tavoitteiden kanssa.

4 artikla

Kansallinen yhdistyksistä vastaava elin

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton viranomainen, jäljempänä "kansallinen yhdistyksistä vastaava elin", ja ilmoitettava siitä 5 artiklassa tarkoitettulle eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle sekä komissiolle. Kansallinen yhdistyksistä vastaava elin vastaa eurooppalaisten yhdistysten rekisteröinnistä 10 artiklan mukaisesti ja tämän asetuksen soveltamisen valvonnasta noudattaen täysimääräisesti eurooppalaisten yhdistysten perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa säädettyjä perusoikeuksia ja -vapauksia.
2. Kunkin kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on myötävaikutettava tämän asetuksen johdonmukaiseen soveltamiseen kaikkialla unionissa. Tällaista tarkoitusta varten kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten on tehtävä yhteistyötä keskenään, myös eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan puitteissa tämän asetuksen 5 ja 22 artiklan mukaisesti.

Torstai 17. helmikuuta 2022

5 artikla

Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta

1. Perustetaan eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta.
2. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavaa lautakuntaa avustaa sihteeristö.
3. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta koostuu yhdestä kunkin kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen edustajasta ja kolmesta komission edustajasta.
4. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta toimii tehtäviään hoitaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään riippumattomasti.
5. Varmistaakseen, että tätä asetusta sovelletaan johdonmukaisesti, eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan on
 - a) laadittava yhteistyössä komission ja kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten kanssa yhteisiä lomakkeita tai muita välineitä, joilla tuetaan eurooppalaisten yhdistysten sähköistä rekisteröintiä 10 artiklan mukaisesti;
 - b) perustettava eurooppalaisten yhdistysten unionin tasoinen digitaalinen tietokanta, joka on tiedotus- ja tilastointityökalu ja jolla tuetaan unionin asioita koskevaa jäsenelyä kansalaisvuoropuhelua, ja hallinnoitava sitä;
 - c) käsiteltävä rekisteröinti- ja purkamispäätöksiä sekä muita eurooppalaisia yhdistyksiä koskevia päätöksiä niiden julkaisemiseksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tämän asetuksen mukaisesti;
 - d) arvioitava, ovatko jäsenvaltiot yksilöineet riittävällä tavalla verrattavissa olevat oikeushenkilöt 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - e) vastaanotettava ja tutkittava tämän asetuksen soveltamista koskevia valituksia sekä toteutettava jatkotoimia niiden johdosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten tehtäviä;
 - f) päätettävä muutoksenhausta tarvittaessa muutoksenhakukomiteansa kautta 10 ja 11 artiklan mukaisesti;
 - g) käsiteltävä omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenensä tai komission pyynnöstä kysymyksiä, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamiseen, sekä kuultava asianomaisia osapuolia ja asiaankuuluvia sidosryhmiä ja asiantuntijoita;
 - h) annettava ohjeita ja suosituksia ja määritettävä parhaita käytäntöjä kansallisille yhdistyksistä vastaaville elimille tämän asetuksen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;
 - i) annettava komissiolle omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenensä tai komission pyynnöstä ja asianomaisia osapuolia, sidosryhmiä ja asiantuntijoita kuultuaan lausuntoja ja suosituksia kysymyksissä, jotka liittyvät eurooppalaiseen yhdistykseen tai vähimmäisvaatimuksia koskevaan direktiiviin perustuviin toimenpiteisiin;
 - j) annettava komissiolle lausuntoja ja suosituksia rakenne- ja toimintarahastojen varoista, joita käytetään kansalaisyhteiskunnan rahoittamiseen, kansalaisvuoropuhelun järjestämiseen sekä Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa, Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa ja perusoikeuskirjassa vahvistettujen unionin oikeuksien ja arvojen suojelemiseen ja edistämiseen, kun tarkoituksena on tukea oikeusvaltioperiaatteen perustuvia avoimia, oikeuksiin perustuvia, demokraattisia, tasa-arvoisia ja osallistavia yhteiskuntia ja edistää niiden kehittämistä;
 - k) edistää kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten kanssa tehtävää ja niiden välistä yhteistyötä ja tehokasta kahden- ja monenvälistä tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
 - l) edistettävä yhteisiä koulutusohjelmia ja helpotettava kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten välistä henkilöstövaihtoa.

Torstai 17. helmikuuta 2022

6. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta on vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja raportoi toiminnastaan vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.
7. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan ja sen jäsenten välisiin keskusteluihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (⁹).
8. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta hyväksyy työjärjestyksensä ja huolehtii oman toimintansa järjestämisestä.
9. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta voi kutsua kokouksiinsa asiaankuuluvien EU:n virastojen edustajia ja riippumattomia asiantuntijoita, erityisesti tiedemaailman ja kansalaisyhteiskunnan edustajia, ja kuulla heitä säännöllisesti.

II luku

Perustaminen ja rekisteröinti

6 artikla

Perustaminen

1. Eurooppalainen yhdistys perustetaan
 - a) vähintään kolmen perustajajäsenen sopimuksella; perustajajäsenet ovat vähintään kahdesta jäsenvaltiosta, eli ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia tai asukkaita, jos he ovat luonnollisia henkilöitä, tai niillä on sääntömääräinen kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, jos ne ovat oikeushenkilöitä; tai
 - b) muuntamalla eurooppalaiseksi yhdistykseksi olemassa oleva yhteisö, joka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, joka täyttää samat a alakohdassa tarkoitetut edellytykset ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka unionissa; tai
 - c) sulauttamalla vähintään kaksi olemassa olevaa eurooppalaista yhdistystä; tai
 - d) sulauttamalla vähintään yksi olemassa oleva eurooppalainen yhdistys ja vähintään yksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityyn luokkaan kuuluva yhteisö; tai
 - e) sulauttamalla vähintään kaksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityä yhteisöä, jotka on perustettu jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti ja joilla on sääntömääräinen kotipaikka unionissa, edellyttäen, että näissä yhteisöissä on yhteensä vähintään kolme jäsentä vähintään kahdesta eri jäsenvaltiosta.
2. Jäsenvaltio voi säätää, että yhteisö, joka kuuluu 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityihin oikeushenkilöihin ja jonka sääntömääräinen kotipaikka ei ole unionissa, voi osallistua eurooppalaisen yhdistyksen perustamiseen edellyttäen, että tällainen yhteisö on muodostettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sillä on sääntömääräinen kotipaikkansa samassa jäsenvaltiossa ja sillä on todistettavissa oleva ja jatkuva taloudellinen, sosiaalinen tai kulttuurinen yhteys kyseiseen jäsenvaltioon.
3. Eurooppalainen yhdistys perustetaan kaikkien perustajajäsenten välisellä kirjallisella sopimuksella tai kaikkien perustajajäsenten allekirjoittamalla kirjallisella pöytäkirjalla, jossa dokumentoidaan järjestäytymiskokous ja joka on asianmukaisesti tarkastettu, jos sitä edellytetään kansallisessa lainsäädännössä yhdistystä perustettaessa.
4. Perustajajäsenen eroaminen eurooppalaisesta yhdistyksestä ei automaattisesti johda eurooppalaisen yhdistyksen lakkauttamiseen tai purkamiseen, jos yhdistys jatkaa toimintaansa vähintään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun henkilömäärän tekemän sopimuksen perusteella.
5. Eurooppalaisen yhdistyksen perustamista tai uudelleenjärjestelymenettelyjä ei saa käyttää heikentämään työntekijöiden tai ammattiyhdistysten oikeuksia tai työoloja. Työntekijöitä ja velkojia koskevat velvoitteet on edelleen täytettävä sovellettavien työehtosopimusten sekä kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisesti ja työntekijöille, vapaaehtoisille, ammattiyhdistyksille ja työntekijöiden edustajille on tiedotettava asiasta ja heitä on kuultava asianmukaisesti. Työehtosopimuksia ja työntekijöiden johtotason edustusta koskevia oikeuksia on noudatettava ja ne on tarvittaessa säilytettävä.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Torstai 17. helmikuuta 2022

7 artikla

Jäsenyys

Eurooppalaisilla yhdistyksillä on vapaus tehdä ero varsinaisten jäsenten ja muihin luokkiin kuuluvien jäsenten välillä. Eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä määritellään kuhunkin luokkaan kuuluvien jäsenten oikeudet ja velvollisuudet, erityisesti heidän äänioikeutensa osalta.

8 artikla

Säännöt

1. Perustajajäsenet laativat ja allekirjoittavat eurooppalaisen yhdistyksen säännöt sen perustamishetkellä tai sen järjestäytymiskokouksessa.
2. Sääntöjen on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot eurooppalaisesta yhdistyksestä:
 - a) sen nimi, jonka edessä tai jäljessä on lyhenne "EA";
 - b) täsmällinen selvitys sen tavoitteista, maininta sen voittoa tavoittelemasta luonteesta ja tarvittaessa kuvaus sen yleishyödyllisistä tarkoituksista;
 - c) sen sääntömääräisen kotipaikan osoite;
 - d) sen varat perustamishetkellä;
 - e) sen perustajajäseninä olevien oikeushenkilöiden nimi ja sääntömääräisen kotipaikan osoite;
 - f) sen jäseneksi ottamiseen, jäsenen erottamiseen ja jäsenen eroamiseen sovellettavat ehdot ja menettelyt;
 - g) sen jäsenten oikeudet ja velvollisuudet ja mahdolliset jäsenten eri luokat sekä jäsenten oikeudet ja velvollisuudet kussakin luokassa;
 - h) määräykset, jotka koskevat sen hallituksen jäsenten määrää, hallituksen kokoonpanoa, jäsenten nimittämistä hallitukseen ja erottamista hallituksesta, edellytykset, jotka koskevat menettelyjen käynnistämistä hallituksen jäseniä vastaan yhdistyksen puolesta, sekä määräykset, jotka koskevat hallituksen toimintaa, toimivaltaa ja vastuuta, mukaan lukien edustusvaltuudet suhteissa kolmansiin osapuoliin;
 - i) jäljempänä 16 artiklassa tarkoitetut määräykset, jotka koskevat sen yleiskokouksen toimintaa, toimivaltaa ja tehtäviä, mukaan lukien enemmistöä ja päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset;
 - j) määräykset, jotka koskevat jäsenten oikeuksia ja velvollisuuksia, mukaan lukien äänioikeus ja oikeus esittää asioita käsiteltäviksi;
 - k) perusteet yhdistyksen vapaaehtoiselle purkamiselle ja sitä koskevat menettelyt;
 - l) sen nimenomainen sitoumus kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja unionin arvoja;
 - m) se, käyttääkö se perustamis pääomaa, ja jos käyttää, tällaisen pääoman määrä;
 - n) yleiskokouksen koollekutsumisen tiheys; ja
 - o) sääntöjen hyväksymispäivämäärä ja niiden muuttamista koskeva menettely.

9 artikla

Sääntömääräinen kotipaikka

1. Eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräisen kotipaikan on sijaittava unionin alueella sen säännöissä ilmoitetussa paikassa. Sääntömääräisen kotipaikan on sijaittava paikassa, jossa eurooppalaisen yhdistyksen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka unionissa sijaitsee.
2. Jos eurooppalainen yhdistys perustetaan muuntamalla 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, sen jäsenten on päätettävä, jääkö eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräinen kotipaikka siihen jäsenvaltioon, jossa alkuperäinen yhteisö on rekisteröity, vai siirretäänkö se toiseen jäsenvaltioon.
3. Jos eurooppalainen yhdistys perustetaan sulautumisen kautta 6 artiklan 1 kohdan c, d tai e alakohdan mukaisesti, sen jäsenten on päätettävä, mikä niistä jäsenvaltioista, joissa sulautuvat yhteisöt on rekisteröity, rekisteröidään eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräiseksi kotipaikaksi.

Torstai 17. helmikuuta 2022

10 artikla

Rekisteröinti

1. Eurooppalaisen yhdistyksen perustajajäsenten on 30 päivän kuluessa 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta eurooppalaisen yhdistyksen perustamispäivästä toimitettava rekisteröintihakemus kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle elimelle.
2. Todennettuaan, että hakija täyttää tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on tehtävä päätös eurooppalaisen yhdistyksen rekisteröinnistä 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.
3. Jäsenvaltio ei saa asettaa rekisteröinnille muita vaatimuksia kuin tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.
4. Jos kansallinen yhdistyksistä vastaava elin hyväksyy hakemuksen, sen on rekisteröitävä eurooppalainen yhdistys asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin ja ilmoitettava päätöksestään 15 päivän kuluessa eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle, jonka on lisättävä eurooppalainen yhdistys 5 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla perustettuun eurooppalaisten yhdistysten digitaaliseen tietokantaan. Saman ajan kuluessa kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on ilmoitettava päätöksestään myös Euroopan unionin julkaisutoimistolle, jonka on varmistettava, että tieto julkaistaan viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
5. Jos 30 päivän kuluessa rekisteröintihakemuksen jättämisestä hakemus on hylätty tai siitä ei ole tehty päätöstä, hakija voi 15 päivän kuluessa hylkäämispäätöksen vastaanottamisesta tai päätöksen tekemiselle asetetun 30 päivän määräajan päättymisestä hakea muutosta 11 artiklan nojalla perustetulta muutoksenhakukomitealta.

Muutoksenhakukomitean on tehtävä päätös rekisteröintihakemuksesta 30 päivän kuluessa muutoksenhausta.

Jos muutoksenhakukomitea hyväksyy rekisteröintihakemuksen tai ei tee päätöstä 30 päivän kuluessa, kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on aloitettava rekisteröinti 15 päivän kuluessa tällaisesta päätöksestä tai päätöksen tekemättä jättämisestä.

Päätös rekisteröintihakemuksen hylkäämisestä annetaan tiedoksi hakijoille yhdessä asianmukaisten hylkäämisperusteiden kanssa.

6. Kun eurooppalainen yhdistys on lisätty asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin 4 kohdan mukaisesti, rekisteröinti tulee voimaan koko unionissa.
7. Rekisteröinti tapahtuu käyttämällä yhteisiä rekisteröintilomakkeita tai muita 5 artiklassa tarkoitettuja välineitä. Rekisteröintimenettely on oltava sähköinen ja helppokäyttöinen, ja hakijoiden on voitava käyttää sen jäsenvaltion virallista kieltä tai yhtä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka. Rekisteröintimaksut eivät saa olla korkeampia kuin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin sovellettavat rekisteröintimaksut eivätkä ylittää hallinnollisia kustannuksia tai muodostaa kohtuutonta taloudellista rasitetta suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten on mahdollistettava rekisteröinti muilla kuin sähköisillä välineillä.
8. Saatuaan eurooppalaiselta yhdistykseltä yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on arvioitava hakemus tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Kansallinen yhdistyksistä vastaava elin ei saa asettaa muita vaatimuksia kuin tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.
9. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan viranomaisen on tehtävä hakemusta koskeva sitova päätös 15 päivän kuluessa yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta. Määräaikaa voidaan pidentää 15 päivällä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos hakemuksen arviointi edellyttää lisätutkimuksia tai jos asiassa on pyydetty lausuntoa eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalta lautakunnalta. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on ilmoitettava eurooppalaiselle yhdistykselle välittömästi alkuperäisen 15 päivän määräajan mahdollisen pidennyksen kestosta ja perusteista.

10. Jos kansallinen yhdistyksistä vastaava elin hyväksyy yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen, sen on rekisteröitävä kyseinen päätös asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin ja ilmoitettava päätöksestään 15 päivän kuluessa eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle, jonka on lisättävä tieto yleishyödyllisestä asemasta 5 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla perustettuun eurooppalaisten yhdistysten digitaaliseen tietokantaan. Saman määräajan kuluessa kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on ilmoitettava päätöksestään myös Euroopan unionin julkaisutoimistolle, jonka on varmistettava, että tieto julkaistaan viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Torstai 17. helmikuuta 2022

11. Kun tieto on lisätty asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin 10 kohdan mukaisesti, yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskeva päätös tulee voimaan koko unionissa.

12. Jos yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskeva hakemus on hylätty tai siitä ei ole tehty päätöstä 9 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa, hakija voi 15 päivän kuluessa hylkäämispäätöksen vastaanottamisesta hakea muutosta muutoksenhakukomitealta tai päätöksen tekemiselle asetetun määräajan päättyessä siirtää hakemuksen 11 artiklan nojalla perustetun muutoksenhakukomitean käsiteltäväksi.

Muutoksenhakukomitean on tehtävä päätös 15 päivän kuluessa muutoksenhausta tai hakemuksen siirrosta tai 30 päivän kuluessa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Jos muutoksenhakukomitea hyväksyy yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen tai ei tee päätöstä ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa, kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on aloitettava yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskeva prosessi 15 päivän kuluessa tällaisesta päätöksestä tai päätöksen tekemättä jättämisestä.

Päätös yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen hylkäämisestä annetaan tiedoksi hakijoille yhdessä asianmukaisten hylkäämisperusteiden kanssa.

13. Eurooppalaisen yhdistyksen perustajajäsenet voivat päättää jättää rekisteröintihakemuksen ja yleishyödyllisen aseman myöntämistä koskevan hakemuksen samanaikaisesti, jolloin hakemukset käsitellään ja niistä päätetään yhdessä ja niihin sovelletaan pidempiä määräaikoja.

11 artikla**Muutoksenhakukomitea**

1. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta perustaa ... [... kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] mennessä muutoksenhakukomitean, jossa on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta ja yksi komission edustaja. Puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Komissio huolehtii eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan sihteeristötehtävistä.

3. Muutoksenhakukomitea kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta, ja sen päätökset tehdään ehdottomalla enemmistöllä.

12 artikla**Sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen**

1. Eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräinen kotipaikka voidaan siirtää toiseen jäsenvaltioon tämän artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei sääntömääräisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon siirtävälle eurooppalaiselle yhdistykselle kuuluvien varojen ja asiakirjojen siirtämiselle ole estettä. Siirto ei aiheuta eurooppalaisen yhdistyksen sääntöihin muita muutoksia kuin mitä tässä artiklassa säädetään, eikä se johda eurooppalaisen yhdistyksen purkautumiseen tai uuden oikeushenkilön syntymiseen; tällainen siirto ei myöskään vaikuta mihinkään siirtoa ennen voimassa olleisiin oikeuksiin tai velvollisuuksiin, paitsi niihin, jotka liittyvät erottamattomasti siirtoon.

2. Eurooppalaisen yhdistyksen hallitus laatii siirtosuunnitelman, ja se julkaistaan sen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti, jossa sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti laaditussa siirtosuunnitelmassa on oltava yksityiskohtaiset tiedot seuraavista:

- a) aiottu sääntömääräinen kotipaikka ja ehdotettu nimi määräjäsenvaltiossa;
- b) nimi ja osoite alkuperäisessä jäsenvaltiossa;
- c) ehdotetut sääntömuutokset, mukaan lukien tarvittaessa eurooppalaisen yhdistyksen uusi nimi;
- d) ehdotus siirtoaikatauluksi; ja
- e) odotettavissa olevat siirron oikeudelliset ja taloudelliset seuraukset.

4. Päätös siirrosta tehdään aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua siirtosuunnitelman julkaisemisesta. Siirtopäätöksiin sovelletaan eurooppalaisen yhdistyksen sääntöjen muuttamiselle vahvistettuja edellytyksiä.

Torstai 17. helmikuuta 2022

5. Velkojilla ja muiden oikeuksien haltijoilla, joiden oikeudet eurooppalaiseen yhdistykseen nähden ovat syntyneet ennen siirtosuunnitelman julkaisemista, on oikeus vaatia eurooppalaiselta yhdistykseltä asianmukaiset takuut. Tällaisten takuiden antamiseen sovelletaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä oli sääntömääräinen kotipaikka ennen siirtoa. Jäsenvaltiot voivat ulottaa tämän säännöksen soveltamisen koskemaan velkoja, joita eurooppalaisella yhdistyksellä on ollut julkisyhteisöille ennen siirtopäivää.
6. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka, on annettava todistus ennen siirtoa suoritettavien toimien ja muodollisuuksien asianmukaisesta täyttämisestä.
7. Uutta rekisteröintiä ei saa tehdä ennen kuin 8 kohdassa tarkoitettu todistus on esitetty. Eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräisen kotipaikan siirto ja siitä seuraava sääntöjen muutos tulevat voimaan sinä päivänä, jona siirto on rekisteröity 10 artiklan mukaisesti.
8. Jäsenvaltio voi kieltäytyä alueellaan sijaitsevan eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä, jos nimetty toimivaltainen viranomainen esittää sitä koskevan virallisen vastalauseen 6 kohdassa säädetystä kahden kuukauden määräajassa. Tällainen vastalause voidaan esittää ainoastaan, jos se voidaan perustella yleistä turvallisuutta koskevilla syillä, ja vastalauseesta on ilmoitettava määräjäsenvaltion kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle viranomaiselle sekä eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle.
9. Jos sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen evätään 8 kohdan nojalla, eurooppalainen yhdistys voi 15 päivän kuluessa tällaisen kielteisen päätöksen vastaanottamisesta hakea muutosta 11 artiklan nojalla perustetulta muutoksenhakukomitealta. Muutoksenhakukomitean on tehtävä päätös 15 päivän kuluessa tai asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa 30 päivän kuluessa, jos hakemuksen arviointi edellyttää lisätutkimuksia.
10. Jos muutoksenhakukomitea hyväksyy siirtämisen tai ei anna päätöstä 11 kohdassa säädetyn ajan kuluessa, kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on hyväksyttävä siirtäminen 15 päivän kuluessa tällaisesta päätöksestä tai päätöksen antamatta jättämisestä.

Päätös siirtämisen epäämisestä annetaan tiedoksi hakijoille yhdessä asianmukaisten hylkäämisperusteiden kanssa.

11. Jos sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen on saanut lainvoiman, sen jäsenvaltion, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä oli sääntömääräinen kotipaikka ennen siirtoa, kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on ilmoitettava kyseinen tieto 15 päivän kuluessa sen jäsenvaltion, johon eurooppalainen yhdistys aikoo siirtää sääntömääräisen kotipaikkansa, kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle elimelle sekä eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle. Määrjäsenvaltion kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on lisättävä eurooppalainen yhdistys asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin viimeistään 15 päivän kuluttua kyseisen tiedon vastaanottamisesta. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan on varmistettava, että siirtämistä koskevat yksityiskohtaiset tiedot julkaistaan eurooppalaisten yhdistysten digitaalisessa tietokannassa sekä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään 15 päivän kuluttua tätä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta siltä jäsenvaltiolta, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä oli sääntömääräinen kotipaikka ennen siirtämistä. Eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräisen kotipaikan siirto tulee voimaan ja sen katsotaan tulleen kolmannen osapuolen tietoon sinä päivänä, jona eurooppalainen yhdistys lisää sen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin, jossa sillä on uusi sääntömääräinen kotipaikka.
12. Eurooppalainen yhdistys ei voi siirtää sääntömääräistä kotipaikkaansa, jos on aloitettu sitä koskeva purkamis-, likvidaatio-, maksukyvyttömyys-, maksujen keskeytys- tai muu vastaava menettely.

13 artikla

Oikeushenkilöllisyys

1. Eurooppalainen yhdistys saa oikeushenkilöllisyyden kaikissa jäsenvaltioissa, kun se merkitään eurooppalaiseksi yhdistykseksi asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin.
2. Rekisteröinti-ilmoituksen jälkeen mutta ennen merkitsemistä asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin eurooppalainen yhdistys voi käyttää oikeuksiaan oikeushenkilönä, jos se käyttää ilmausta "perusteilla oleva eurooppalainen yhdistys" nimensä osana ja kansallisten yhdistysten perustamisvaiheen ennakkovalvontaan sovellettavien kansallisten säännösten mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka perustamisen aikana. Jos ennen oikeushenkilöllisyyden saamista eurooppalaisen yhdistyksen nimissä on toteutettu toimia eikä eurooppalainen yhdistys vastaa näistä toimista johtuvista velvoitteista, ne luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka toteuttivat nämä toimet, ovat niistä yhteisvastuullisia, jollei sen jäsenvaltion, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka perustamisen aikana, sovellettavissa kansallisissa säännöissä toisin määrätä.

Torstai 17. helmikuuta 2022

3. [Tämän asetuksen voimaantulopäivä] alkaen ainoastaan tämän asetuksen mukaisesti perustetut ja rekisteröidyt eurooppalaiset yhdistykset voivat sisällyttää nimityksen "eurooppalainen yhdistys" nimeensä sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, johon ne ovat sijoittautuneet. Ne voivat tehdä niin, kun ne on merkitty asiaankuuluvaan kansalliseen rekisteriin 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Eurooppalaisilla yhdistyksillä on oikeushenkilönä toimivalta käyttää omissa nimissään niitä toimivaltuuksia ja oikeuksia ja täyttää niitä velvollisuuksia, jotka ovat tarpeen niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, samoin edellytyksin kuin oikeushenkilöllä, joka on yksilöity 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka on muodostettu sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.

5. Kun eurooppalainen yhdistys saa oikeushenkilöllisyyden, se saa oikeuden ja valtuudet

- a) tehdä sopimuksia ja toteuttaa muita oikeustoimia, mukaan lukien irtaimen ja kiinteän omaisuuden hankkiminen;
- b) kerätä varoja voittoa tavoittelemattoman toimintansa tukemiseksi;
- c) ottaa vastaan lahjoituksia ja testamenttilahjoituksia;
- d) palkata henkilöstöä;
- e) esiintyä oikeudenkäynnin osapuolena; ja
- f) käyttää rahoituspalveluja.

14 artikla**Hallinto ja hallintoelimet**

1. Eurooppalainen yhdistys voi vapaasti määrittää sisäiset hallintorakenteensa ja hallintonsa säännöissään, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu. Tällaisten rakenteiden ja hallinnon on joka tapauksessa oltava unionin demokraattisten periaatteiden ja perusarvojen mukaisia.

2. Eurooppalaista yhdistystä hallinnoi vähintään kaksi elintä, hallitus ja yleiskokous.

3. Hallitus tai yleiskokous voivat perustaa muita hallintoelimiä tässä asetuksessa ja eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä vahvistettujen edellytysten ja menettelyjen mukaisesti.

15 artikla**Hallitus**

1. Hallitus johtaa eurooppalaista yhdistystä eurooppalaisen yhdistyksen etujen mukaisesti ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi eurooppalaisen yhdistyksen sääntöjen mukaisesti.

2. Yleiskokous nimittää hallituksen sääntöjen mukaisesti. Hallituksen kokoonpanoa koskevat tiedot on asetettava kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen saataville kuuden kuukauden kuluessa hallituksen valinnasta. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on ilmoitettava tästä eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle. Kokoonpanoon mahdollisesti tehtävät muutokset on asetettava saataville samalla tavalla. Eurooppalaisen yhdistyksen on asetettava tällaiset tiedot julkisesti saataville.

3. Henkilöstä ei voi tulla hallituksen jäsentä eikä hän voi saada sellaiselle myönnettäviä toimivaltuuksia tai hänelle ei voida antaa johdon velvollisuuksia tai edustukseen liittyviä velvollisuuksia jäljempänä olevan 6 kohdan nojalla, jos hän on esteellinen toimimaan oikeushenkilön hallituksessa tai muussa vastaavassa johto- tai valvontaelimessä jonkin seuraavista nojalla:

- a) kyseiseen henkilöön sovellettava unionin tai kansallinen lainsäädäntö;
- b) unionin tai kansallinen lainsäädäntö, jota sovelletaan oikeushenkilöihin, jotka on yksilöity 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka; tai
- c) tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätös, joka on tehty tai tunnustettu jossakin jäsenvaltiossa.

4. Kaikilla hallituksen jäsenillä on heille tässä asetuksessa ja eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä annettujen tehtävien puitteissa samat oikeudet ja velvollisuudet.

5. Hallitus voi siirtää johtamista koskevia toimivaltuuksia tai velvollisuuksia komiteoille, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta eurooppalaisen yhdistyksen jäsenestä. Säännöissä tai yleiskokouksessa on vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltuuksia käytetään.

Torstai 17. helmikuuta 2022

6. Hallitus voi pitää sääntömääräisiä ja ylimääräisiä kokouksia. Hallitus kokoontuu sääntömääräisten kokouksiensa puitteissa eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä määrätyin väliajoin ja vähintään kahdesti vuodessa keskustelemaan eurooppalaisen yhdistyksen kirjanpidosta, toiminnasta ja sen hankkeiden ennakoitavissa olevista näkymistä.
7. Hallitus laatii vuosittain eurooppalaisen yhdistyksen tilinpäätöksestä ja toiminnasta kertomuksen, jonka se toimittaa kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle elimelle ja eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle. Eurooppalaisen yhdistyksen on asetettava vuosikertomus myös julkisesti saataville.
8. Rajoittamatta 22 artiklan 2 kohdan soveltamista ja siltä osin kuin se soveltuu 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin hallitus laatii vuosittain eurooppalaisen yhdistyksen tilinpäätöksen, johon sisältyy tiedot taloudellisesta toiminnasta saaduista tuloista, varoista, kuten luotoista ja pankkilainoista, ja lahjoituksista tai vastikkeetta saadusta käteisestä tai omaisuudesta edellisen kalenterivuoden aikana, sekä ennakoarvion seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaatia hallitusta antamaan tilinpäätöksen tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle ja yhdistyksen jäsenille. Tällöin jäsenet voivat pyytää hallitusta antamaan lisätietoja muun muassa rahoituslähteistä. Jäsenet voivat tehdä näin vain, jos se vuotuisen tilinpäätöksen tutkimisen jälkeen on tarpeen avoimuuden ja vastuuvellollisuuden varmistamiseksi ja sillä edellytyksellä, että pyyntö on oikeasuhteinen. Tätä varten eurooppalaisen yhdistyksen on pidettävä täyttä ja tarkkaa kirjaa kaikista maksutapahtumista 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
9. Hallituksen jäsenillä on toimivalta edustaa eurooppalaista yhdistystä suhteessa kolmansiin osapuoliin ja oikeudenkäynneissä yhdistyksen säännöissä määrätyin rajoituksin ja edellytyksin. Jos oikeus edustaa eurooppalaista yhdistystä suhteessa kolmansiin osapuoliin on annettu kahdelle tai useammalle jäsenelle, näiden henkilöiden on käytettävä tätä oikeutta yhdessä.
10. Kaikki hallituksen jäsenten eurooppalaisen yhdistyksen puolesta suorittamat toimet sitovat eurooppalaista yhdistystä kolmansiin osapuoliin nähden edellyttäen, että ne eivät ylitä hallitukselle sovellettavan lainsäädännön nojalla annettuja toimivaltuuksia tai eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä hallitukselle lainmukaisesti annettuja toimivaltuuksia.

16 artikla

Yleiskokous

1. Eurooppalaisen yhdistyksen kokousta, johon osallistuvat kaikki jäsenet, kutsutaan yleiskokoukseksi.
2. Hallitus kutsuu yleiskokouksen koolle eurooppalaisen yhdistyksen sääntöjen mukaisesti.
3. Yleiskokouksesta on ilmoitettava jäsenille viimeistään 15 päivää ennen kokouspäivää.
4. Hallitus voi kutsua yleiskokouksen koolle milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai jos vähintään neljäsosa jäsenistä sitä pyytää. Säännöissä voidaan vahvistaa pienempi vähimmäismäärä.
5. Yleiskokoukset voidaan pitää jäsenten ollessa läsnä paikan päällä tai verkossa taikka näiden yhdistelmänä ilman, että tämä vaikuttaa yleiskokousten päätösvaltaisuuteen tai tehtyjen päätösten pätevyYTEEN. Hallitus päättää, missä näistä kolmesta muodosta kukin yleiskokous pidetään, ellei yhdistyksen jäsenten enemmistö ehdota muuta muotoa.
6. Yleiskokousta koskevassa pyynnössä on ilmoitettava kokouksen koollekutsumisen syyt ja esityslistalle otettavat asiat.
7. Jokaisella jäsenellä on oikeus saada tietoja ja tutustua asiakirjoihin yhdistyksen säännöissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti ennen kutakin yleiskokousta.
8. Jokaisella jäsenellä on oikeus osallistua yleiskokoukseen, käyttää puheenvuoroja ja esittää asioita käsiteltäviksi.

Torstai 17. helmikuuta 2022

9. Jäsenten äänioikeutta ja oikeutta esittää asioita käsiteltäviksi yleiskokouksessa käytetään eurooppalaisen yhdistyksen sääntöjen mukaisesti 8 artiklan 2 kohdan j alakohdtaa noudattaen.
10. Jäsenet voivat nimetä toisen jäsenen edustamaan itseään yleiskokouksessa ennen kyseistä kokousta eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä vahvistettavan menettelyn mukaisesti. Jäsen voi edustaa enintään kahta muuta jäsentä.
11. Jollei toisin ole määrätty, yleiskokous tekee sääntömääräisiä asioita koskevat päätökset läsnä tai edustettuina olevien jäsenten äänen enemmistöllä. Äänet jaetaan eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

*17 artikla***Yhdistyksen paikallisosastot ja johtavat jäsenet**

1. Eurooppalaisella yhdistyksellä voi olla alueellisia paikallisosastoja. Paikallisosastojen ei katsota olevan erillisiä oikeushenkilöitä, mutta ne voivat järjestää ja johtaa toimintaa yhdistyksen puolesta, jollei sääntömääräisistä vaatimuksista muuta johdu.
2. Eurooppalaisen yhdistyksen hallitus voi nimittää paikallisosastoja tai jäseniä, jotka ovat oikeushenkilöitä, johtaviksi toimijoiksi eurooppalaisen yhdistyksen hankkeiden toteuttamisessa ja täytäntöönpanossa. Jäsenvaltioiden on sallittava paikallisosastojen tai jäsenten panna täytäntöön niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella hankkeita eurooppalaisen yhdistyksen johtavina toimijoina.

*18 artikla***Sääntöjen muuttaminen**

1. Eurooppalaisen yhdistyksen sääntöihin tehtävistä muutoksista keskustellaan tätä tarkoitusta varten koolle kutsutussa yleiskokouksessa.
2. Jäsenille on ilmoitettava yleiskokouksista, joissa on tarkoitus keskustella ja tehdä päätös eurooppalaisen yhdistyksen sääntöihin ehdotetuista muutoksista, vähintään 30 kalenteripäivää ennen kokouspäivää. Ilmoituksen on sisällettävä kyseiset ehdotukset.
3. Yleiskokouksella on valtuudet tehdä muutoksia sääntöihin, jos vähintään puolet eurooppalaisen yhdistyksen jäsenistä ja lisäksi yksi jäsen on läsnä tai edustettuna.
4. Muutokset eurooppalaisen yhdistyksen sääntöihin hyväksytään, jos vähintään kaksi kolmasosaa yleiskokouksessa läsnä olevista tai edustettuina olevista jäsenistä äänestää niiden puolesta.
5. Muutokset eurooppalaisen yhdistyksen ilmoitettuun tarkoitukseen hyväksytään, jos vähintään kolme neljäsosaa yleiskokouksessa läsnä tai edustettuina olevista jäsenistä äänestää niiden puolesta.
6. Hyväksytyjen sääntöjen teksti on asetettava kuuden kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen saataville, ja kyseisen elimen on ilmoitettava siitä eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle. Eurooppalaisen yhdistyksen on asetettava tällaiset tiedot julkisesti saataville ja annettava ne tiedoksi eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle niiden lisäämiseksi 5 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun eurooppalaiseen tietokantaan.

III luku**Eurooppalaisten yhdistysten kohtelua jäsenvaltioissa koskevat säännökset***19 artikla***Syrjimättömyysperiaate**

1. Eurooppalaisten yhdistysten kaikenlainen syrjivä kohtelu on kielletty.
2. Kaikki eurooppalaiset yhdistykset saavat samanlaisen kohtelun kuin 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöidyt vastaavat kansalliset yhteisöt.

Torstai 17. helmikuuta 2022

20 artikla

Yleishyödyllinen asema

1. Eurooppalaisille yhdistyksille voidaan myöntää yleishyödyllinen asema, jos seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:

a) järjestön tarkoituksella ja toiminnalla on yleishyödyllinen tavoite, joka palvelee yhteiskunnan tai sen osan hyvinvointia ja edistää siten yleistä etua, paitsi jos tällä tarkoituksella ja toiminnalla pyritään järjestelmällisesti ja suoraan hyödyttämään tietyn poliittisen puolueen rakenteita. Muun muassa seuraavia tarkoituksia pidetään yleishyödyllistä tavoitetta edistävinä:

i) taide, kulttuuri tai historiallisten kohteiden säilyttäminen;

ii) ympäristönsuojelu ja ilmastonmuutos;

iii) perusoikeuksien ja unionin arvojen edistäminen ja suojelu, mukaan lukien demokratia, oikeusvaltioperiaate ja kaiken sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai mihin tahansa muihin syihin perustuvan syrjinnän poistaminen;

iv) sosiaalinen oikeudenmukaisuus, sosiaalinen osallisuus ja köyhyyden ehkäiseminen tai lievittäminen;

v) humanitaarinen apu, mukaan lukien katastrofiapu;

vi) kehitysapu ja kehitysyhteistyö;

vii) haavoittuvassa asemassa olevien väestöryhmien, kuten lasten, ikäänntyneiden, vammaisten henkilöiden, kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden ja asunnottomien henkilöiden suojelu, avustaminen ja tukeminen;

viii) eläinten suojelu;

ix) tiede, tutkimus ja innovointi;

x) koulutus ja nuorten osallistuminen;

xi) terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen ja suojelu, mukaan lukien lääkinnällisen hoidon tarjoaminen;

xii) kuluttajansuoja; ja

xiii) amatööriurheilu ja sen edistäminen.

b) järjestön taloudellisen tai muun tuloja tuottavan toiminnan mahdollinen ylijäämä käytetään yksinomaan järjestön yleishyödyllisten tavoitteiden edistämiseen;

c) järjestön purkamisen yhteydessä sääntömääräiset suojatoimet takaavat, että kaikkia varoja käytetään edelleen yleishyödyllisten tavoitteiden edistämiseen; ja

d) järjestön hallintorakenteiden jäsenet, jotka eivät ole työntekijöitä, eivät voi saada muita korvauksia kuin kohtuulliset kulukorvaukset.

2. Eurooppalaiset yhdistykset voivat pyytää yleishyödylliseksi tunnustamista 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti sen jäsenvaltion kansalliselta yhdistyksistä vastaavalta elimeltä, jossa niillä on sääntömääräinen kotipaikka.

3. Kansallinen yhdistyksistä vastaava elin tekee päätöksen yleishyödyllisen aseman myöntämisestä koskevasta hakemuksesta 10 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on kohdeltava eurooppalaista yhdistystä, jolle on myönnetty yleishyödyllinen asema, samalla tavoin kuin niitä oikeushenkilöitä, jolle on myönnetty vastaava asema niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella.

Torstai 17. helmikuuta 2022

21 artikla

Kansallisen kohtelun periaate

Eurooppalaisiin yhdistyksiin sovelletaan samoja kansallisen lainsäädännön säännöksiä, joita sovelletaan niihin oikeushenkilöihin, jotka on yksilöity 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.

22 artikla

Perustellun käsittelyn periaate

Jäsenvaltiot eivät saa kohdella eurooppalaisia yhdistyksiä eri tavalla yksinomaan niiden tarkoituksen, toimialan tai rahoituslähteiden poliittisen toivottavuuden perusteella.

IV luku

Rahoitus ja raportointi

23 artikla

Varainhankinta ja varojen vapaa käyttö

1. Eurooppalaisilla yhdistyksillä on oltava mahdollisuus pyytää, vastaanottaa, luovuttaa tai lahjoittaa mitä tahansa resursseja, mukaan lukien taloudelliset, luontoissuoritusten muodossa annettavat ja aineelliset resurssit, sekä pyytää ja vastaanottaa henkilöresursseja miltä tahansa taholta tai mille tahansa taholle riippumatta siitä, ovatko ne julkisyhteisöjä, yksityishenkilöitä tai yksityisiä elimiä, missä tahansa jäsenvaltiossa tai kolmansissa maissa.

2. Eurooppalaisiin yhdistyksiin sovelletaan verotusta, tulleja, ulkomaan valuuttaa, rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevia unionin ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännöksiä sekä vaalien ja poliittisten puolueiden rahoitusta koskevia sääntöjä, joita sovelletaan oikeushenkilöihin, jotka on yksilöity 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa niillä on sääntömääräinen kotipaikka.

3. Eurooppalaisiin yhdistyksiin sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisia raportointi- ja julkistamisvelvoitteita, jotka liittyvät muun muassa hallituksen kokoonpanoon, perussäännön määräyksiin, rahoitukseen ja tilinpäätökseen, siltä osin kuin tällaiset velvoitteet täyttävät yleisen edun mukaisen tavoitteen varmistaa, että eurooppalaiset yhdistykset toimivat avoimesti ja ovat vastuuvollisia, ja siltä osin kuin tällaiset velvoitteet tarpeellisia ja oikeasuhteisia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattaminen ei saa johtaa siihen, että eurooppalaisiin yhdistyksiin sovelletaan tiukempia sääntöjä kuin 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityihin vastaaviin kansallisiin yhteisöihin ja voittoa tavoitteleviin yhteisöihin. Tällaiset raportointi- ja julkistamisvelvoitteet eivät saa johtaa eurooppalaisen yhdistyksen erilaiseen kohteluun tai sen oikeuksien ja velvollisuuksien rajoittamiseen sen tarkoituksen tai rahoituslähteiden toivottavuudesta riippumatta.

24 artikla

Kirjanpito ja tilintarkastus

1. Eurooppalaisten yhdistysten on pidettävä täyttä ja tarkkaa kirjaa kaikista maksutapahtumista.

2. Eurooppalaisten yhdistysten on laadittava vähintään kerran vuodessa seuraavat:

- a) tilinpäätös;
- b) mahdollinen konsolidoitu tilinpäätös;
- c) ennakoarvio seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista; ja
- d) vuotuinen toimintakertomus.

Hallitus toimittaa vuotuisen toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle elimille 14 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti.

3. Vuotuisen toimintakertomuksen on sisällettävä vähintään

- a) tiedot eurooppalaisen yhdistyksen toiminnasta tarkasteluvuonna;
- b) ennakoitavissa olevia näkyviä koskevat tiedot, jos ne ovat saatavilla; ja
- c) kuvaus siitä, miten yleishyödyllistä tarkoitusta edistettiin edellisen vuoden aikana, jos eurooppalaiselle yhdistykselle myönnettiin tätä vastaava asema.

Torstai 17. helmikuuta 2022

4. Eurooppalaisen yhdistyksen tilinpäätös ja tarvittaessa konsolidoitu tilinpäätös tarkastetaan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityihin oikeushenkilöihin sovellettavien säännösten mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseisellä eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka. Tarkastus on tehtävä vähintään joka neljäs vuosi ja enintään joka toinen vuosi.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen tuloksena saatava kertomus julkaistaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.
6. Jäsenvaltioiden viranomaiset eivät saa vaatia eurooppalaisia yhdistyksiä antamaan pääsyä tietoihin jäsenistään, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, paitsi jos se on tarpeen sellaisessa viranomaisten suorittamassa rikostutkinnassa, jonka kohteena olevasta rikoksesta voidaan määrätä enimmäiskestoltaan vähintään yhden vuoden pituinen vapausrangaistus, ja kun tästä on saatu riippumattoman tuomioistuimen päätös.
7. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on toimitettava puolivuositain katsaus kaikista 4 kohdassa tarkoitetuista tarkastuksista ja niihin liittyvistä olennaisista tiedoista eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle, joka huolehtii kertomuksen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja verkkosivustollaan.
8. Eurooppalaisiin yhdistyksiin sovellettavat tilinpäätöstä ja tilintarkastusta koskevat säännöt eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, joita sovelletaan yrityksiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY⁽¹⁰⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽¹¹⁾ mukaisesti.
9. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita suotuisempien vastaavien kansallisten säännösten soveltamista siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

V luku

Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa ja vastuu

25 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa

1. Rekisteröintijäsenvaltion kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on kuultava viipymättä muiden jäsenvaltioiden kansallisia yhdistyksistä vastaavia elimiä kaikista olennaisista kysymyksistä, jotka koskevat tietyn eurooppalaisen yhdistyksen lainmukaisuutta ja vastuuta, ja ilmoitettava asiasta eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle.
2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kansallisten yhdistyksistä vastaavien elinten on toimitettava vuosittain katsaus kaikista olennaisista tiedoista, jotka liittyvät niiden jäsenvaltion alueella toimivia eurooppalaisia yhdistyksiä koskeviin päätöksiin. Tähän kuuluu luettelo tapauksista, joissa eurooppalaisia yhdistyksiä vastaan on käynnistetty rikostutkinta, mukaan lukien tapaukset, joissa jäseniä koskevien tietojen julkistamista on pyydetty 24 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
3. Jos eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta katsoo, että kansallinen yhdistyksistä vastaava elin ei ole noudattanut tätä asetusta, sen on toimitettava komissiolle kaikki asiaa koskevat tiedot. Komissio arvioi nämä tiedot ja ryhtyy tarvittaessa toimiin.
4. Eurooppalaisilla yhdistyksillä on oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen tekemien päätösten riitauttamiseksi, mukaan lukien mahdollisuus hakea tällaisiin päätöksiin muutosta tuomioistuimessa.

26 artikla

Eurooppalaisten yhdistysten ja niiden hallitusten jäsenten vastuu

1. Eurooppalaisen yhdistyksen vastuuseen sovelletaan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityihin oikeushenkilöihin sovellettavia säännöksiä siinä jäsenvaltiossa, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyn tyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

Torstai 17. helmikuuta 2022

2. Eurooppalaisen yhdistyksen hallituksen jäsenet ovat yhteisvastuullisia tehtäviinsä liittyvien velvollisuuksien rikkomisesta eurooppalaiselle yhdistykselle aiheutuneista menetyksistä tai vahingoista. Vastuu eurooppalaiselle yhdistykselle aiheutuneesta menetyksestä tai vahingosta ei kuitenkaan ole yhteisvastuullinen, jos hallituksen jäsenen osoitetaan rikkoneen sellaisia velvollisuuksia, jotka liittyvät ainoastaan kyseisen jäsenen tehtäviin.

3. Säännöissä on vahvistettava ehdot, jotka koskevat menettelyn aloittamista hallituksen jäseniä vastaan eurooppalaisen yhdistyksen puolesta.

VI luku**Purkaminen, maksukyvyttömyys, likvidaatio****27 artikla****Vapaaehtoinen purkaminen**

1. Eurooppalainen yhdistys voidaan purkaa vapaaehtoisesti
 - a) hallituksen päätöksellä eurooppalaisen yhdistyksen säännöissä olevien määräysten mukaisesti ja yleiskokouksen suostumuksella; tai
 - b) yleiskokouksen päätöksellä; yleiskokous voi kumota tällaisen päätöksen ennen kuin eurooppalaisen yhdistyksen purkaminen tai likvidaatio tulee virallisesti voimaan.
2. Eurooppalaisen yhdistyksen on ilmoitettava kansalliselle yhdistyksistä vastaavalle elimelle mahdollisesta 1 kohdan mukaisesta eurooppalaisen yhdistyksen vapaaehtoista purkamista koskevasta päätöksestä viimeistään 15 päivän kuluttua päätöksen tekemisestä.
3. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on välittömästi poistettava eurooppalainen yhdistys asiaankuuluvasta kansallisesta rekisteristä ja ilmoitettava eurooppalaisen yhdistyksen purkamisesta eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle ja Euroopan unionin julkaisutoimistolle 1 kohdan mukaisesti viimeistään 15 päivän kuluttua siitä, kun se on saanut tiedon purkamisesta. Eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan on välittömästi tällaisen ilmoituksen jälkeen julkaistava ilmoitus eurooppalaisen yhdistyksen purkamisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja poistettava eurooppalainen yhdistys unionin digitaalisesta tietokannasta, ja julkaisutoimiston on julkaistava ilmoitus eurooppalaisen yhdistyksen purkamisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
4. Eurooppalaisen yhdistyksen purkaminen tulee voimaan koko unionissa siitä päivästä alkaen, kun yhdistys poistetaan asiaankuuluvasta kansallisesta rekisteristä.

28 artikla**Muu kuin vapaaehtoinen purkaminen**

1. Eurooppalainen yhdistys voidaan purkaa ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on tai jossa sillä viimeksi oli sääntömääräinen kotipaikka, jos
 - a) eurooppalaisen yhdistyksen sääntömääräinen kotipaikka on määrä siirtää tai on siirretty unionin alueen ulkopuolelle;
 - b) tässä asetuksessa vahvistetut eurooppalaisen yhdistyksen perustamisedellytykset eivät enää täyty; tai
 - c) eurooppalaisen yhdistyksen toiminta ei ole enää unionin tavoitteiden ja arvojen mukaista tai muodostaa vakavan uhkan yleiselle turvallisuudelle.
2. Jos purkamista koskeva päätös tehdään 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, eurooppalaisista yhdistyksistä vastaava lautakunta antaa eurooppalaiselle yhdistykselle kohtuullisesti aikaa korjata tilanteensa ennen päätöksen voimaantuloa.
3. Hakijoilla on oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot hakeakseen muutosta purkamispäätökseen toimivaltaisissa muutoksenhakutuomioistuimissa.
4. Kansallisen yhdistyksistä vastaavan elimen on välittömästi poistettava eurooppalainen yhdistys asiaankuuluvasta kansallisesta rekisteristä ja ilmoitettava eurooppalaisen yhdistyksen muusta kuin vapaaehtoisesta purkamisesta eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavalle lautakunnalle ja Euroopan unionin julkaisutoimistolle viimeistään 15 päivän kuluttua siitä, kun päätös on saanut lainvoiman. Välittömästi tällaisen ilmoituksen jälkeen eurooppalaisista yhdistyksistä vastaavan lautakunnan on poistettava eurooppalainen yhdistys unionin digitaalisesta tietokannasta ja julkaisutoimiston on julkaistava ilmoitus eurooppalaisen yhdistyksen purkamisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Torstai 17. helmikuuta 2022

5. Eurooppalaisen yhdistyksen purkaminen tulee voimaan koko unionissa siitä päivästä alkaen, kun yhdistys poistetaan asiaankuuluvasta kansallisesta rekisteristä.

29 artikla

Likvidaatio ja maksukyvyttömyys

1. Eurooppalaisen yhdistyksen purkaminen johtaa sen likvidaatioon. Likvidaatioon sovelletaan lainsäädäntöä, jota sovelletaan oikeushenkilöihin, jotka on yksilöity 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa eurooppalaisella yhdistyksellä on sääntömääräinen kotipaikka.

2. Eurooppalainen yhdistys säilyttää 13 artiklassa tarkoitetun toimivaltansa siihen saakka, kunnes sen likvidaatio on saatu päätökseen.

30 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

Komissio toimittaa ... [viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta] mennessä neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä antaa tarvittaessa muutosehdotuksia.

VII luku

31 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan [...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

OSA II

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevista yhteisistä vähimmäisvaatimuksista unionissa (vähimmäisvaatimuksia koskeva direktiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

noudattavat tavallista lainsäätämismenettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdistymisvapaus on perusoikeus, joka tunnustetaan Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa (SEU), Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT), Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, ja jäsenvaltioiden perustuslaeissa, ja se on ratkaisevan tärkeä demokratian toiminnalle, sillä se on olennainen edellytys sille, että yksilöt voivat käyttää muita perusoikeuksia, kuten oikeutta sananvapauteen.
- (2) Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tiettyjä oikeuksia, kuten perusoikeuksia, jotka niillä on niiden omissa nimissään, suojellaan Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä ”unionin tuomioistuin”, ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön perusteella.
- (3) Voittoa tavoittelemattomat järjestöt edistävät merkittävästi yleisen edun mukaisten tavoitteiden ja unionin tavoitteiden saavuttamista muun muassa tukemalla aktiivista osallistumista yhteiskuntiemme taloudelliseen, demokraattiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaan.
- (4) Pyrkinessään tavoitteisiinsa voittoa tavoittelemattomat järjestöt osallistuvat nykyisin täysipainoisesti talouselämään ja sisämarkkinoiden kehittämiseen, muun muassa osallistumalla erilaisiin sekä kansallisesti että ylikansallisesti merkittäviin toimiin ja harjoittamalla säännöllisesti taloudellista toimintaa.
- (5) Voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat keskeisiä tekijöitä erityisesti kehitettäessä kolmatta sektoria, jolla työskentelee arviolta noin 13 prosenttia Euroopan työvoimasta. Arvio perustuu Osloin yhteiskuntatutkimuksen instituutin (ISF) vuosina 2014–2017 koordinoiman hankkeen ”The Contribution of the Third Sector to Europe’s Socio-economic Development”⁽¹⁾ tuloksiin.

⁽¹⁾ <https://cordis.europa.eu/project/id/613034/reporting>.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- (6) Voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat merkittävät toimijat sisämarkkinoita tukevien unionin toimintapolitiikkojen kehittämisessä ja täytäntöönpanossa, mistä on osoituksena niiden mukanaolo erilaisissa asiantuntijaryhmissä, kuten elintarvikeketjun toiminnan parantamista käsittelevässä korkean tason foorumissa.
- (7) Erinäisissä kertomuksissa, joita ovat julkaisseet muun muassa EU:n perusoikeusvirasto, tuodaan esiin lukuisia esteitä, jotka johtuvat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen ja rajatylittäviin toimiin sovellettavista kansallisista laeista, asetuksista tai hallinnollisista käytännöistä ja jotka vaikuttavat oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden tai tällaisten henkilöiden ryhmien mahdollisuuteen perustaa ja rekisteröidä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä tai harjoittaa niiden toimintaa kaikkialla unionissa näiden henkilöiden kansallisuudesta riippumatta.
- (8) Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on kehottanut jäsenvaltioita luomaan hyväntekeväisyydelle suotuisan toimintaympäristön siten, että noudatetaan unionin vapauksia ja perusoikeuksia, jotka kannustavat hyväntekeväisyys- ja kansalaistoimintaan, yleishyödyllisiä tarkoituksia edistävään yksityisten tahojen avustustoimintaan ja hyväntekeväisyysjärjestöjen perustamiseen⁽²⁾. Julkisten laitosten ja hyväntekeväisyysjärjestöjen toiminnan täydentävyyden vahvistaminen ja sen varmistaminen, että kansallisella lainsäädännöllä ja unionin politiikalla helpotetaan yksityisten varojen lahjoittamista yhteisen edun hyväksi pääoman vapaata liikkuvuutta hyödyntäen ja eurooppalaisten hyväntekeväisyysjärjestöjen syrjimättömyyden ja yhdenvertaisen verotuskohtelun periaatetta noudattaen, on näin ollen tärkeää, jotta voidaan hyödyntää rajatylittävien lahjoitusten ja investointien mahdollisuuksia yhteisen edun hyväksi.
- (9) Vaikka rajatylittävien yhdistysten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen määrä lisääntyy unionissa nopeasti, tällä hetkellä ei ole yhdenmukaistettua yleiseurooppalaista lainsäädäntökehystä, joka mahdollistaisi niiden asianmukaisen toiminnan ja organisoitumisen rajatylittävällä tasolla.
- (10) Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen merkitys huomioon ottaen on erittäin tärkeää, että niiden perustamista ja toimintaa helpotetaan ja suojellaan tehokkaasti jäsenvaltioiden lainsäädännössä.
- (11) Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksessa CM/Rec(2007)14 valtiosta riippumattomien järjestöjen oikeudellisesta asemasta Euroopassa jäsenvaltiot ovat jo tunnustaneet, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ja erityisesti valtiosta riippumattomien järjestöjen rooli on olennainen osa kansalaisyhteiskunnan panosta demokraattisen hallinnon avoimuuteen ja vastuuvetämisyyteen, ja asettaneet tällaisten järjestöjen perustamista, hallinnointia ja yleistä toimintaa koskevat vähimmäisvaatimukset.
- (12) Demokratiaa oikeusteitse -komission (Venetsian komissio) ja Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmis-oikeuksien toimiston (ODIHR) hyväksymissä yhdistymisvapautta koskevissa yhteisissä suuntaviivoissa (CDL-AD (2014)046) annetaan lainsäätäjille ohjeistusta oikeutta yhdistymisvapautteen koskevien kansainvälisten ihmisoikeusnormien sisällyttämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (13) Unionin tasolla on tarpeen vahvistaa yhdistymisvapautta ja pääoman vapaata liikkuvuutta noudattaen voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevia olemassa olevia vaatimuksia, joilla pyritään varmistamaan yhdenmukainen suojan taso ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille unioniin sijoittautuneille voittoa tavoittelemattomille järjestöille, jotta voidaan taata sellainen suotuisa toimintaympäristö, jossa tällaiset järjestöt voivat edistää sisämarkkinoiden toimintaa esteettömästi.
- (14) Tällä direktiivillä olisi lähennettävä jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamisen, rekisteröinnin, toiminnan, rahoituksen, raportoinnin ja rajatylittävien toimien tiettyjen näkökohtien osalta.
- (15) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden sääntöihin, jotka koskevat niiden alueelle sijoittautuneiden taikka siellä rekisteröityjen tai toimivien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen verotusta. Saattaessaan tämän direktiivin säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että ne eivät ota käyttöön tai sovelle verolainsäädännön alalla sellaisia säännöksiä, jotka vaikuttavat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen ja rajatylittävään liikkumiseen tavalla, jolla kierretään tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen kirjainta tai henkeä.

(2) Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto "Hyväntekeväisyyden hyödyntämättömät mahdollisuudet Euroopassa", SOC/611.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- (16) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöön. Saattaessaan tämän direktiivin säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että ne eivät ota käyttöön tai sovelle sellaista rikoslainsäädäntöä, jonka säännöksillä nimenomaisesti säännellään voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintiä, toimintaa, rahoitusta ja rajatylittävää liikkumista tai joilla vaikutetaan niihin tavalla, jolla kierretään tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen kirjainta tai henkeä.
- (17) Tätä direktiiviä olisi sovellettava unioniin sijoittautuneisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, jotka on tarkoitettu luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden vapaaehtoisiksi yhteenliittymiksi, sekä järjestöihin (esimerkiksi säätiöihin), jotka eivät ole jäsenyyspohjaisia, joiden varat kohdistetaan tiettyyn tavoitteeseen, jotka on perustettu määräämättömäksi ajaksi, joiden ensisijainen tavoite ei ole voiton tuottaminen ja jotka ovat riippumattomia ja itsehallinnollisia. Se, että järjestölle ei myönnetä oikeushenkilöllisyyttä, ei saisi olla peruste sulkea järjestöä tässä direktiivissä säädetyn suojan ulkopuolelle.
- (18) Kun määritellään, onko järjestö voittoa tavoittelematon tämän direktiivin mukaisesti, sellaisten järjestöjen suoria edunsaajia, joiden tavoitteena on tarjota hoitopalveluja henkilöille heidän erityisten sosiaalisten tarpeidensa tai terveydentilansa perusteella, ei saisi pitää yksityisinä osapuolina.
- (19) Poliittiset puolueet olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, mikäli niiden toiminta ei liity ainoastaan yhteisten etujen ajamiseen taikka yhteisen toiminnan tai tarkoitusten edistämiseen vaan tarkoituksena on saada ja käyttää yhteisesti poliittista valtaa.
- (20) Ammattiliitot ja ammattiliittojen yhteenliittymät olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltiot eivät saisi käyttää tätä poissulkemista perusteena rajoittaa ammattiliittojen oikeuksia ja etuuksia, jotka on tunnustettu kansallisessa lainsäädännössä taikka unionin tai kansainvälisessä oikeudessa tai ihmisoikeussopimuksissa, erityisesti Euroopan neuvoston Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa ja Kansainvälisen työjärjestön asiaankuuluviissa yleissopimuksissa ja suosituksissa sekä niihin liittyvässä oikeuskäytännössä;
- (21) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaa, joka koskee SEUT 17 artiklassa tarkoitettujen uskonnollisten, elämäntarkomuksellisten ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemaa. Siten tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä järjestöt, joilla on ensisijaisesti uskonnollinen, elämäntarkomuksellinen tai ei-tunnustuksellinen tavoite, kuten kirkot taikka uskonnolliset tai muut kuin uskonnolliset yhteisöt. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi hyödyntää tätä sulkeakseen tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sellaisia muita järjestöjä, joiden arvot ja tavoitteet ovat vain saaneet vaikutteita uskonnollisista, elämäntarkomuksellisista tai ei-tunnustuksellisista vakaumuksista, kuten uskonnollisia voittoa tavoittelemattomia hyväntekeväisyysjärjestöjä.
- (22) Olettamuksena olisi oltava, että henkilöillä, jotka osallistuvat tai ovat osallistuneet suoraan voittoa tavoittelemattoman järjestön toimintaan, kuten niiden perustajilla, johtajilla ja työntekijöillä, mutta myös kaikilla henkilöillä, joilla on asiavaltuus voittoa tavoittelemattoman järjestön toimintaa koskevassa oikeudenkäynnissä, on oikeutettu etu käyttää valitusmekanismia sekä hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakekeinoja. Tätä olettamusta olisi sovellettava myös voittoa tavoittelemattoman järjestön toiminnan edunsaajiin, jos tällaiset edunsaajat eivät ole jäseniä mutta saavat tai ovat saaneet palveluja taikka ovat tai ovat olleet järjestön sellaisten päätösten kohteena, jotka vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä, kuten potilaat tai asukkaat laitoksissa tai turvakodeissa, joita voittoa tavoittelemattomat järjestöt hoitavat, tai hyväntekeväisyyslahjoitusten, kuten elintarvikkeiden tai vaatteiden, vastaanottajat.
- (23) Kansalliset ihmisoikeusinstituutiot ovat riippumattomia instituutioita, jotka on perustettu lailla ja Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen vuonna 1993 hyväksymien Pariisin periaatteiden mukaisesti, ja niiden tehtävänä on suojella ja edistää ihmisoikeuksia kansallisella tasolla kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisesti.
- (24) Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen vapaus määritellä tavoitteensa ja toimensa perustuu kansainvälisiin ja alueellisiin ihmisoikeusnormeihin. Tämä merkitsee myös sitä, että tällaiset järjestöt ovat vapaita määrittämään toimintansa laajuuden, oli toiminta sitten paikallista, alueellista, kansallista tai kansainvälistä, ja liittymään muiden järjestöjen, liittojen sekä keskusjärjestöjen jäseniksi.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- (25) Tiedot sellaisten voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustajien ja jäsenten henkilöllisyydestä, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, voivat olla arkaluonteista tietoa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että tällaisten henkilötietojen käsittelyyn johtavat vaatimukset eivät rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽³⁾ (yleinen tietosuoja-asetus) ja erityisesti sen 9 artiklan soveltamista.
- (26) Jokaisen henkilön olisi voitava vapaasti päättää liittymisestä voittoa tavoittelemattoman järjestön jäseneksi tai sellaisena pysymisestä, ja järjestöjen olisi voitava määrittää jäsenyysääntönsä vapaasti, kunhan niissä noudatetaan syrjimättömyyden periaatetta. Voittoa tavoittelemattoman järjestön jäsenyys ei saisi olla peruste seuraamusten tai rajoittavien toimenpiteiden määräämiselle, ellei tämä johdu rikoslainsäädännön täytäntöönpanosta.
- (27) Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevien sääntöjen olisi oltava syrjimättömyyden periaatteen mukaisia. Tähän sisältyy jäsenvaltioiden velvoite varmistaa, että ketään henkilöä tai henkilöryhmää, joka haluaa muodostaa yhteenliittymän, ei saisi aiheettomasti suosia tai asettaa epäedulliseen asemaan toiseen henkilöön tai henkilöryhmään nähden.
- (28) Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevien sääntöjen täytäntöönpanon olisi oltava sääntelyviranomaisten vastuulla, ja niiden olisi toimittava puolueettomasti, riippumattomasti ja oikea-aikaisesti hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Päätöksiin ja toimiin, jotka vaikuttavat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen oikeuksien käyttämiseen ja velvoitteiden täyttämiseen, olisi voitava hakea muutosta riippumattomalta taholta, myös tuomioistuimelta.
- (29) On tarpeen yksinkertaistaa ja keventää byrokratiaa ja sääntelyvaatimuksia voittoa tavoittelemattomien järjestöjen itsehallintoa kunnioittaen, varmistaa, että kyseiset vaatimukset eivät ole kohtuuttoman raskaita, yksinkertaistaa perustamista, rekisteröintiä ja rekisteristä poistamista koskevia sääntöjä sekä ajanmukaistaa niihin liittyviä menettelyjä ja järjestelmiä, jotta voidaan varmistaa suotuisa ympäristö voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toiminnalle kaikkialla unionissa ja lisätä avoimuutta ja luottamusta alalla. Tämän saavuttamiseksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava hallinnollisten sääntöjen yksinkertaistamista koskevat yleiset velvoitteet sekä sääntelykehyksen tietyt osa-alueita koskevat erityisvelvoitteet.
- (30) Yleishyödyllisillä voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on erityisen tärkeä tehtävä, minkä vuoksi niitä olisi kohdeltava kaikissa jäsenvaltioissa suotuisasti ja yhdenmukaisin ehdoin.
- (31) Jotta noudatettaisiin yhdistymisoikeuden rajoituksiin sovellettavaa välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatetta, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen kieltämisen ja purkamisen olisi aina oltava viimesijaisia keinoja eivätkä ne saisi koskaan olla seurausta vähäisistä rikkomuksista, jotka voidaan korjata tai oikaista.
- (32) Olisi vahvistettava voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin sovellettavat yhdenvertaista kohtelua, rajatylittäviä muuntamisia ja sulautumisia koskevat säännöt, jotta voidaan helpottaa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen liikkuvuutta kaikkialla unionissa.
- (33) Yhdistymisvapaus on perusoikeus, ja vaikka jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei välttämättä tunnusteta yhdistyksiä, joita ei ole virallisesti perustettu, tämän ei pitäisi vaikuttaa tällaisten yhdistysten oikeuteen olla olemassa ja toimia niiden alueella.
- (34) Voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on oikeus olla olemassa ja toimia aktiivisesti Euroopan ihmisoikeus-sopimuksen ja perusoikeuskirjan mukaisesti, vaikka sijoittautumisjäsenvaltion viranomaiset olisivat mielivaltaisesti hylänneet niiden rekisteröinnin.
- (35) Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen olisi oltava vapaita hakemaan, vastaanottamaan ja käyttämään niin kotimaisia, ulkomaisia kuin kansainvälisiä taloudellisia, aineellisia ja henkilöresursseja toimintansa harjoittamista varten. Voittoa tavoittelemattomat järjestöt eri puolilla unionia ovat ilmoittaneet, että resursseja, myös julkista rahoitusta, on yhä vaikeampaa saada ja yhä useammassa jäsenvaltiossa on huolta siitä, ovatko voittoa tavoittelemattomien järjestöjen mahdollisuuksista saada ulkomaista rahoitusta hyväksytyt tiukat säännöt oikeasuhteisia. Lisäksi hyväntekeväisyysjärjestöt ovat ilmoittaneet vaikeuksista lahjoitusten tai avustusten antamisessa joissakin tapauksissa. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa periaatteet ja normit, jotka koskevat voittoa

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Torstai 17. helmikuuta 2022

tavoittelemattomien järjestöjen rahoitusta, muun muassa yksityisten varojen ja julkisen rahoituksen saantia ja käyttöä, taloudellisen toiminnan harjoittamista sekä velvoitetta olla aiheettomasti rajoittamatta rajatylittävää rahoitusta, kuten pääoman vapaata liikkuvuutta koskevissa perussopimusten määräyksissä määrätään.

- (36) SEUT 63 artikla sekä perusoikeuskirjan 7, 8 ja 12 artikla suojelevat voittoa tavoittelemattomia järjestöjä syrjiviltä, tarpeettomilta tai perusteettomilta rajoituksilta, jotka koskevat varojen saatavuutta ja pääoman vapaata liikkuvuutta unionissa. Tämä pätee myös mahdollisuuteen hakea ja käyttää sekä kotimaista että ulkomaista alkuperää olevia varoja ja turvata niiden saanti, sillä se on olennaisen tärkeä minkä tahansa oikeushenkilön olemassaolon ja toiminnan kannalta. Unionin tuomioistuimen 18 päivänä kesäkuuta 2020 asiassa C-78/18, komissio v. Unkari, antamassa tuomiossa⁽⁴⁾ todetun mukaisesti rajoituksia voidaan asettaa ainoastaan yleisen järjestyksen tai yleisen turvallisuuden vuoksi, ja niiden olisi oltava oikeassa suhteessa kyseisten etujen suojaamista koskevaan tavoitteeseen nähden ja haluttu tavoite olisi saavutettava mahdollisimman lievillä keinoilla. Tämä koskee muun muassa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien sääntöjen nojalla annettavia rajoituksia, joita sovelletaan välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti ottaen erityisesti huomioon kansainvälisen ja unionin oikeuden mukaiset riskinarviointivelvoitteet. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei pitäisi soveltaa kohtuuttomia, liian järeitä tai häiritseviä toimenpiteitä, kuten raportointivaatimuksia, jotka aiheuttavat järjestöille kohtuuttoman tai kalliin rasitteen. Jotta voidaan toimia yleisen edun mukaisesti ja taata avoimuus, erityisesti sellaisten järjestöjen osalta, joilla on vaikutusta julkiseen elämään ja julkiseen keskusteluun, voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin olisi sovellettava niiden edustajia ja hallintoelinten jäseniä, sääntöjen määräyksiä ja rahoitusta koskevia raportointi- ja julkistamisvelvoitteita. Tällaiset raportointi- ja julkistamisvelvoitteet eivät saisi johtaa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen oikeuksien ja velvollisuuksien rajoittamiseen.
- (37) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan pääoman vapaan liikkuvuuden periaatetta sovelletaan yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin, ja se on tulkinnut SEU- ja SEUT-sopimuksessa vahvistettuja perusvapauksia siten, että syrjimättömyyden periaatetta sovelletaan unionissa lahjoittajiin ja yleishyödyllisiin järjestöihin, myös yleishyödyllisten yhteisöjen ja niiden lahjoittajien verokohtelun osalta⁽⁵⁾. Sen vuoksi kansallinen lainsäädäntö, jossa syrjitään edelleen muita kuin kansallisia järjestöjä tai sovelletaan niihin kalliita ja raskaita menettelyjä, on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.
- (38) Voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä ja niiden jäsenillä olisi oltava täysi oikeus yksityisyyteen ja luottamuksellisuuteen. Vaikka henkilötietojen käsittelyä koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen tarjoamaa suojaa sovelletaan jo voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, olisi vahvistettava vähimmäistakeet erityisesti voittoa tavoittelemattomien järjestöjen jäsenyyden luottamuksellisuuden sekä luottamuksellisten ja arkaluonteisten tietojen julkistamisen osalta. Jäsenvaltioiden olisi kiellettävä kaikenlainen voittoa tavoittelemattomien järjestöjen valvonta, jolle ei ole perustetta rikoslainsäädännössä.
- (39) Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä olisi kuultava oikea-aikaisella ja tarkoituksenmukaisella tavalla kaikista niiden toimintaan vaikuttavien säädösten, toimintapolitiikkojen ja käytäntöjen käyttöönotosta, tarkistamisesta ja täytäntöönpanosta, mukaan lukien tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tätä varten kaikilla hallinnon tasoilla olisi käynnistettävä säännöllinen ja avoin kansalaisvuoropuhelu.
- (40) Tämä direktiivi ei vaikuta työntekijöiden oikeuksiin, mukaan lukien nykyisiin oikeuksiin maksukyvyttömyyden yhteydessä ja palkkojen osalta. Työnantajien on täytettävä velvoitteensa toimintamuodostaan riippumatta.
- (41) Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, ja jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön tai pitää voimassa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen kannalta suotuisampia säännöksiä edellyttäen, että tällaisilla säännöksillä ei puututa tästä direktiivistä aiheutuviin velvoitteisiin. Tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei saisi missään olosuhteissa antaa perusteita alentaa voittoa tavoittelemattomille järjestöille kansallisella lainsäädännöllä jo myönnettyä suojan tasoa direktiivin soveltamisalaa kuuluvilla aloilla.

⁽⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 18.6.2020, komissio v. Unkari, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476.

⁽⁵⁾ Stauffer: asia C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer v. Finanzamt München für Körperschaften, Kok. 2006, I-8203; Hein-Persche: C-318/07 Hein Persche/Finanzamt Lüdenscheid Kok. 2009, I-359 ja Missionswerk: asia C-25/10, Missionswerk Werner Heukelbach eV v. Belgian valtio, Kok. 2011, I-497.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- (42) SEUT 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus. Voittoa tavoittelemattomat järjestöt edistävät yhä enemmän sisämarkkinoiden kehittämistä muun muassa osallistumalla rajatylittävään ja ylikansalliseen toimintaan. SEUT 114 artikla on näin ollen asianmukainen oikeusperusta sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta tarvittavien toimenpiteiden hyväksymistä varten.
- (43) Tässä direktiivissä kunnioitetaan, edistetään ja suojellaan perusoikeuksia ja -periaatteita, jotka sitovat unionia ja sen jäsenvaltioita SEU 6 artiklan mukaisesti ja jotka on tunnustettu erityisesti perusoikeuskirjassa. Tällä direktiivillä on erityisesti tarkoitus panna täytäntöön yhdistymisvapautta koskeva perusoikeuskirjan 12 artikla sekä sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta koskeva perusoikeuskirjan 11 artikla, joita on luettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen vastaavien määräysten valossa. Sen vuoksi on tärkeää, että tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanossa ja soveltamisessa noudatetaan velvoitetta olla aiheettomasti rajoittamatta oikeutta yhdistymisvapauteen sekä sananvapauteen ja tiedonvälitykseen ja helpottaa niiden käyttöä ja että varmistetaan muiden perusoikeuksien ja -periaatteiden, mukaan lukien oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, oikeus syrjimättömyyteen, oikeus hyvään hallintoon, oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan ja oikeus puolustukseen, täysimääräinen kunnioittaminen.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on unioniin sijoittautuneita voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistaminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I luku**Yleiset säännökset****1 artikla****Tarkoitus**

Tämän direktiivin tarkoituksena on säätää unioniin sijoittautuneita voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevat yhteiset toimenpiteet, jotta voidaan luoda sellainen suotuinen toimintaympäristö, jossa tällaiset järjestöt voivat edistää sisämarkkinoiden toimintaa. Sillä pyritään lähentämään jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tavoitteiden ja toimien, rekisteröinnin, toiminnan, rahoituksen, raportoinnin ja rajatylittävien toimien tiettyjen näkökohtien osalta.

2 artikla**Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin.
2. Tässä direktiivissä "voittoa tavoittelemattomalla järjestöllä" tarkoitetaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden vapaaehtoisia ja pysyviä yhteenliittymiä, jotka ajavat yhteistä etua tai edistävät yhteistä toimintaa tai tarkoitusta, sekä järjestöjä (esimerkiksi säätiöitä), jotka eivät ole jäsenyyspohjaisia, joiden varat kohdistetaan tiettyyn tavoitteeseen ja jotka yhteenliittymien ja järjestöjen oikeudellisesta muodosta riippumatta
 - a) pyrkivät ensisijaisena tavoitteenaan muuhun kuin voiton tuottamiseen, mikä tarkoittaa, että järjestön toiminnan mahdollisesti tuottamia voittoja ei voida jakaa sellaisenaan sen jäsenten, perustajien tai muiden yksityisten osapuolten kesken, vaan ne on sijoitettava sen tavoitteiden edistämistä varten;
 - b) ovat riippumattomia siinä mielessä, että järjestöt eivät kuulu mihinkään valtionhallinnon tai hallinnolliseen rakenteeseen ja että valtio ei puutu aiheettomasti niiden toimintaan eivätkä kaupalliset edut haittaa niiden toimintaa aiheettomasti. Valtion rahoitus ei saa estää järjestön katsomista riippumattomaksi, kunhan rahoitus ei vaikuta järjestön toiminnan ja päätöksenteon riippumattomuuteen;
 - c) ovat itsehallinnollinen siinä mielessä, että järjestöllä on sellainen institutionaalinen rakenne, jonka puitteissa se voi hoitaa täysipainoisesti sisäisiä ja ulkoisia organisatorisia tehtäviään ja tehdä keskeisiä päätöksiä itsenäisesti ja ilman valtion tai muiden ulkoisten toimijoiden aiheutonta puuttumista sen toimintaan.

Torstai 17. helmikuuta 2022

3. Tätä direktiiviä sovelletaan 2 kohdan mukaiset edellytykset täyttyviin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin riippumatta siitä, ovatko ne jäsenyyssopijaisia ja onko ne rekisteröity tai onko niille myönnetty oikeushenkilöllisyys sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, johon ne ovat sijoittautuneet.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta poliittisiin puolueisiin.
5. Tätä direktiiviä ei sovelleta ammattiliittoihin eikä ammattiliittojen yhteenliittymiin.
6. Tätä direktiiviä ei sovelleta järjestöihin, joilla on ensisijaisesti uskonnollinen, elämäkatsomuksellinen ja ei-tunnustuksellinen tavoite. Tätä soveltamisalan ulkopuolelle sulkemista ei kuitenkaan sovelleta muihin järjestöihin, joilla ei ole tällaista nimenomaista tavoitetta vaan joiden arvot ja tavoitteet ovat saaneet vaikutteita uskonnollisesta, elämäkatsomuksellisesta tai ei-tunnustuksellisesta vakaumuksesta.

3 artikla

Direktiivin suhde muihin unionin oikeuden säännöksiin

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin säännöksiä noudattaen sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevia perussopimusten sääntöjä sekä kyseisten oikeuksien käyttämistä koskevia asiaan liittyviä unionin säädöksiä, mukaan lukien palveluista sisämarkkinoilla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY⁽⁶⁾.
2. Tämä direktiivi ei rajoita henkilötietojen suojelua koskevaa unionin oikeutta ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, etenkin asetusta (EU) 2016/679 ja kansallisen lainsäädännön vastaavia säännöksiä.

II luku

Yleiset velvoitteet

4 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin sijoittautuneilla voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on tässä direktiivissä säädetty vähimmäistakeet.
2. Tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistakeita koskevia rajoituksia voidaan säätää ainoastaan, jos ne ovat välttämättömiä ja oikeassa suhteessa unionin oikeudessa tunnustettujen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelutarpeen kannalta.
3. Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta ottaa käyttöön tai pitää voimassa voittoa tavoittelemattomien järjestöjen kannalta suotuisampia säännöksiä edellyttäen, että kyseisillä säännöksillä ei puututa tästä direktiivistä aiheutuviin velvoitteisiin.

5 artikla

Syrjimättömyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, mukaan lukien niiden perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, taloudelliseen kohteluun ja verotuskohteluun tai verohelpotustoimiin ja rajatylittäviin toimiin, sovellettavat kansalliset lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt eivät johda syrjintään voittoa tavoittelemattoman järjestön sijoittautumispaikan perusteella.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, mukaan lukien niiden perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen ja rajatylittäviin toimiin, sovellettavat kansalliset lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt eivät syrji mitään ryhmää tai ketään yksilöä millään perusteella, kuten ikä, syntyperä, ihonväri, sukupuoli, seksuaalinen suuntautuminen, sukupuoli-identiteetti, terveydentila, maahanmuutto- tai oleskelustatus, kieli, kansallinen, etninen tai yhteiskunnallinen alkuperä, poliittinen tai muu mielipide, fyysinen tai henkinen vamma, varallisuus, rotu, uskonto tai vakaumus tai muu asema.

6 artikla

Hallinnollisten sääntöjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltioiden on yksinkertaistettava mahdollisuuksien mukaan voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, raportointivelvoitteisiin ja rajatylittäviin toimiin sovellettavia kansallisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia käytäntöjä, jotta voidaan varmistaa, että yhdistymisvapautta suojellaan kaikilla tasoilla, ja

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

Torstai 17. helmikuuta 2022

poistaa esteet ja perusteeton syrjintä, jotka vaikuttavat oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden tai tällaisten henkilöiden ryhmien mahdollisuuteen perustaa ja rekisteröidä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä tai harjoittaa niiden toimintaa jäsenvaltion alueella näiden henkilöiden kansallisuudesta riippumatta, esimerkiksi mahdollistamalla pankki- ja rahoituspalvelujen saatavuus sekä takaamalla turvalliset ja varmat kanavat rajatylittävälle lahjoituksille ja varojen jakamiselle unionissa ja sen ulkopuolella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet taikka siellä rekisteröidyt tai toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat käyttää sähköisen tunnistamisen järjestelmiä hallinnollisia menettelyjä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014⁽⁷⁾ (eIDAS-asetus) mukaisesti.

*7 artikla****Oikeus hyvään hallintoon***

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneiden taikka siellä rekisteröityjen tai toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, raportointivelvoitteisiin ja rajatylittäviin toimiin sovellettavia kansallisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia käytäntöjä toimeenpantane nimetty sääntelyviranomaisena, jolla on laissa selkeästi määritellyt toimivaltuudet ja tehtävät, joita käytetään ja hoidetaan hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti, myös kun on kyse oikeudesta saada asiansa käsiteltyksi puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisissa ajassa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, raportointivelvoitteisiin ja rajatylittäviin toimiin sovellettavia kansallisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia käytäntöjä rikkoville voittoa tavoittelemattomille järjestöille ilmoitetaan asianmukaisesti väitetystä rikkomisesta ja annetaan hyvät mahdollisuudet korjata hallinnolliset rikkomukset.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen valvontaa koskevat määräykset ja käytännöt ovat lainmukaisia ja oikeassa suhteessa niiden avulla pyrittäviin oikeutettuihin tavoitteisiin nähden. Tähän sisältyy sen varmistaminen, että tällaiset määräykset ja käytännöt eivät ole lähtökohtaisesti tiukempia kuin ne, joita sovelletaan yksityisiin yrityksiin, ja että niiden täytäntöönpano ei vaikuta voittoa tavoittelemattomien järjestöjen sisäiseen hallintoon eikä aiheuta kohtuutonta hallinnollista tai taloudellista rasitetta kyseisille järjestöille.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröinnistä vastaavat nimetyt riippumattomat valvontaviranomaiset, joilla on laissa selkeästi määritellyt toimivaltuudet ja tehtävät, joita käytetään ja hoidetaan riippumattomasti hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti, myös siltä osin kuin on kyse mahdollisten tarkastusten ja auditointien perusteista, menettelyistä, kestosta ja laajuudesta sekä tarkastus- ja auditointiviranomaisten toimivaltuuksista.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisöllä on mahdollisuus saada kattavat sekä helposti saatavilla olevat ja ymmärrettävät tiedot niiden alueelle sijoittautuneiden taikka siellä rekisteröityjen tai toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, raportointivelvoitteisiin ja rajatylittäviin toimiin sovellettavista kansallisista laeista, asetuksista tai hallinnollisista käytännöistä sekä toimivaltaisten sääntely- ja valvontaviranomaisten toimivallasta, menettelyistä ja toiminnasta.

*8 artikla****Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin***

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki henkilöt, joilla on jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden taikka siellä rekisteröityjen tai toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiseen, rekisteröintiin, toimintaan, rahoitukseen, raportointivelvoitteisiin ja rajatylittäviin toimiin liittyvä oikeutettu etu, voivat käyttää tehokkaita valitusmekanismeja ja kääntyä toimivaltaisen riippumattoman viranomaisen, kuten oikeusasiamiehen tai kansallisen ihmisoikeusinstituution, puoleen hakeakseen apua oikeuksiensa puolustamiseksi ja voivat käyttää tehokkaita hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakukeinoja saattaakseen oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa käyttöön vaikuttavat toimet ja päätökset uudelleentarkasteltaviksi. Tällaisia henkilöitä ovat voittoa tavoittelemattomat järjestöt, niiden perustajat, johtajat, työntekijät ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toiminnan edunsaajat.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

Torstai 17. helmikuuta 2022

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhaulla tai riitautuksella, joka koskee voittoa tavoittelemattoman järjestön kieltämisestä tai purkamisesta, sen toiminnan keskeyttämisestä tai sen varojen jäädyttämisestä tehtyä päätöstä, on lähtökohtaisesti lykkäävä vaikutus tällaiseen päätökseen, ellei tällainen lykkäävä vaikutus estä rikoslainsäädännön täytäntöönpanoa.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille voittoa tavoittelemattomille järjestöille, jotka ovat oikeushenkilöitä, myönnetään asiavaltuus kansallisissa tuomioistuimissa, tarvittaessa myös kolmannen osapuolen todistajanlausunnon esittämiseksi oikeudenkäynnissä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne voittoa tavoittelemattomat järjestöt, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, voivat saada edustajakseen nimetyn henkilön toimivaltaisissa kansallisissa viranomaisissa ja tuomioistuimissa tässä artiklassa tarkoitettujen muutoksenhakukeinojen käyttämiseksi.

III luku

Sääntelykehys

9 artikla

Tavoitteet ja toimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen vapautta määrittää tavoitteensa ja harjoittaa toimintaa, joka on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, voidaan rajoittaa ainoastaan yleiseen turvallisuuteen liittyvistä poikkeuksellisista syistä. Niiden on poistettava kaikki esteet ja rajoitteet, jotka haittaavat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen mahdollisuuksia pyrkiä näihin tavoitteisiin ja harjoittaa tällaista toimintaa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat vapaasti määrittää toimintansa laajuuden eli harjoittaa paikallista, alueellista, kansallista tai kansainvälistä toimintaa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa säädöksissä, määräyksissä tai hallinnollisissa käytännöissä säädetyt muodollisuudet, jotka koskevat voittoa tavoittelemattoman järjestön perustamista ja toimintaa niiden alueella, eivät aiheuta kohtuutonta taloudellista ja hallinnollista rasitetta. Tähän sisältyy muiden kuin jäsenyyspohjaisten järjestöjen tapauksessa mahdollisuus perustaa tällaiset järjestöt laillisesti lahjan tai testamenttilahjoituksen kautta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat liittyä jäseniksi johonkin toiseen voittoa tavoittelemattomaan järjestöön, liittoon tai keskusjärjestöön, joka on sijoittautunut niiden tai jonkin toisen jäsenvaltion alueelle tai rekisteröity siellä, ja varmistettava, ettei tällainen jäsenyys saata kyseistä järjestöä millään tavalla epäedulliseen asemaan.

10 artikla

Jäsenyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, tarvittaessa sen oikeudellinen muoto huomioon ottaen, voi hakea jäsenyyttä niiden alueelle sijoittautuneessa taikka siellä rekisteröidyssä tai toimivassa voittoa tavoittelemattomassa järjestössä kyseisen järjestön sääntöjen ja peruskirjan mukaisesti ja että hän voi käyttää vapaasti jäsenoikeuksiaan, jollei järjestön säännöistä ja sääntelyyn liittyvistä rajoituksista muuta johdu.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti sijoittautuneen taikka siellä rekisteröidyn tai toimivan voittoa tavoittelemattoman järjestön jäsenyydestä ei määrätä seuraamuksia tai rajoittavia toimenpiteitä, paitsi jos tällaiset seuraamukset johtuvat rikoslainsäädännön säännösten täytäntöönpanosta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet taikka siellä rekisteröidyt tai toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat vapaasti määrittää jäsenistönsä kokoonpanon. Tähän voi sisältyä jäseniä koskevien erityisvaatimusten määrittäminen kohtuullisin ja objektiivisin perustein.

11 artikla

Säännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet taikka siellä rekisteröidyt tai toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat vapaasti hyväksyä omat sääntönsä ja peruskirjansa, mukaan lukien säännöt, joissa määritetään niiden sisäinen hallintorakenne ja joiden mukaan nimitetään niiden hallitukset ja edustajat.

Torstai 17. helmikuuta 2022

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen sääntöjä koskevissa kansallisissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa käytännöissä ei vaadita voittoa tavoittelemattomia järjestöjä ilmoittamaan säännöissään muita tietoja kuin
 - a) järjestön nimi ja osoite (sääntömääräinen kotipaikka);
 - b) järjestön tavoitteet ja toimet;
 - c) järjestön hallintosäännöt, sen hallintoelinten toimivalta ja tarvittaessa niiden henkilöiden nimeäminen, joilla on oikeus toimia sen nimissä;
 - d) järjestön jäsenten oikeudet ja velvollisuudet;
 - e) päivämäärä, jona säännöt hyväksyttiin, ja perustajajäsenten sääntömääräisen kotipaikan nimi ja osoite, jos ne ovat oikeushenkilöitä;
 - f) sääntöjen muuttamiseen sovellettava menettely; ja
 - g) menettelyt, joita sovelletaan järjestön purkamiseen tai sen sulauttamiseen toiseen voittoa tavoittelemattomaan järjestöön.
3. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä voidaan vaatia julkistamaan ja ilmaisemaan säännöissään tai vuosittaisessa selvityksessä lisätietoja toimistaan, toiminnastaan, hallintoelintensä jäsenistä, edustajistaan ja rahoituksestaan siltä osin kuin tämä täyttää yleisen edun mukaisen tavoitteen erityisesti järjestön tavoitteiden ja toimien osalta.

*12 artikla***Oikeushenkilöllisyys**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimiva voittoa tavoittelematon järjestö voi vapaasti päättää, hankkiiko se oikeushenkilöllisyyden, riippumatta siitä, että jäsenvaltiot voivat säätää, mitkä organisaatiomuodot ovat oikeushenkilöitä.
2. Jos voittoa tavoittelematon järjestö on saanut oikeushenkilöllisyyden, jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestön oikeushenkilöllisyys voidaan erottaa selvästi sen jäsenten tai perustajien tai muiden tällaiseen järjestöön sidoksissa olevien oikeushenkilöiden oikeushenkilöllisyydestä.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöllisyyden saamiseksi riittää voittoa tavoittelemattoman järjestön rekisteröinti, jos sitä edellytetään, tai perustamistoimien loppuun saattaminen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennakkolupa ei ole koskaan edellytys voittoa tavoittelemattoman järjestön oikeushenkilöllisyyden saamiselle eikä sen oikeustoimikelpoisuudelle.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmiä, jotka tekevät yhteistyötä ja jotka eivät ole hakeneet oikeushenkilöllisyyttä, ei pidetä voittoa tavoittelemattomana järjestönä, joka on oikeushenkilö, ainoastaan siksi, että niihin voitaisiin soveltaa kansallisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia käytäntöjä ja siten säännellä niiden toimintaa, rahoitusta ja rajatylittäviä toimia tai vaikuttaa niihin, paitsi jos voittoa tavoittelemattoman järjestön voidaan perustellusti katsoa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikollisjärjestö.

*13 artikla***Rekisteröinti**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että virallinen rekisteröinti ei ole edellytys tai este niiden alueelle sijoittautuneiden tai siellä toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen perustamiselle tai toiminnalle.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintimenettelyt ovat helposti käytettävissä, käyttäjäystävällisiä ja avoimia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaiset muodollisuudet, joita sovelletaan niiden alueelle sijoittautuneiden voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintiin, eivät aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta. Tähän sisältyy hiljaisen hyväksynnän mekanismi, jota sovelletaan 30 päivän kuluessa rekisteröintihakemuksesta, ja pidättäytyminen uudelleenrekisteröintiä ja uusimista koskevien vaatimusten käyttöön ottamisesta.

Torstai 17. helmikuuta 2022

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekisteröintimaksut eivät ylitä niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia eivätkä missään tapauksessa muodosta kohtuutonta taloudellista rasitetta suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet voittoa tavoittelemattomat järjestöt voidaan rekisteröidä sähköisesti varmistaen samalla, että rekisteröinti on mahdollista myös muilla kuin sähköisillä välineillä.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattoman järjestön rekisteröimiseksi edellytetään henkilökohtaista läsnäoloa tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa kansallisessa viranomaisessa ainoastaan silloin, kun se on tarpeen hakijan henkilöllisyyden määrittämiseksi.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat, jotka asuvat tai joiden sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa ja joiden edellytetään käyvän tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa kansallisessa viranomaisessa voittoa tavoittelemattoman järjestön rekisteröimiseksi, voivat tehdä niin asuinjäsenvaltionsa tai kotipaikkajäsenvaltionsa toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa, ja että tällainen läsnäolo katsotaan riittäväksi asianomaisen jäsenvaltion rekisteriin merkitsemistä varten.
8. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä yleisön saatavilla rekisteröityjen voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tietokantaa, johon sisältyy myös tilastotiedot hyväksytyjen ja hylättyjen hakemusten määrästä ottaen asianmukaisesti huomioon tietosuojaperiaatteet ja oikeus yksityisyyteen.

14 artikla

Yleishyödyllinen asema

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin jäsenvaltioon sijoittautunut tai siellä rekisteröity voittoa tavoittelematon järjestö voi hakemusteitse pyytää, että se katsotaan yleishyödylliseksi yhteiseksi ja että sille voidaan myöntää kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukainen yleishyödyllinen asema, joka perustuu yksinomaan sen ilmoitettuun tai tosiasialliseen tarkoitukseen, rakenteeseen ja toimintaan, joka liittyy aseman myöntävän jäsenvaltion alueeseen.
2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat kansalliset lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt, joissa sallitaan voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tunnustaminen yleisyleishyödyllisiksi ja vastaavan aseman myöntäminen niille, jos seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:
 - a) järjestön tarkoituksella ja tosiasiallisella toiminnalla on yleishyödyllinen tavoite, joka palvelee yhteiskunnan tai sen osan hyvinvointia ja edistää siten yleistä etua, paitsi jos tällä pyritään järjestelmällisesti ja suoraan hyödyttämään tietyn poliittisen puolueen rakenteita. Muun muassa seuraavia tarkoituksia pidetään yleishyödyllisinä:
 - i) taide, kulttuuri tai historiallisten kohteiden säilyttäminen;
 - ii) ympäristönsuojelu ja ilmastonmuutos;
 - iii) perusoikeuksien ja unionin arvojen edistäminen ja suojelu, mukaan lukien demokratiaan, oikeusvaltioperiaatteen, kaiken sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai mihin tahansa muihin syihin perustuvan syrjinnän poistaminen;
 - iv) sosiaalinen oikeudenmukaisuus, sosiaalinen osallisuus ja köyhyyden poistaminen, mukaan lukien köyhyyden ehkäiseminen tai lievittäminen;
 - v) humanitaarinen apu, mukaan lukien katastrofiapu;
 - vi) kehitysapu ja kehitysyhteistyö;
 - vii) haavoittuvassa asemassa olevien väestöryhmien, kuten lasten, ikääntyneiden, vammaisten henkilöiden, kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden ja asunnottomien henkilöiden suojelu, avustaminen ja tukeminen;
 - viii) eläinten suojelu;
 - ix) tiede, tutkimus ja innovointi;
 - x) koulutus ja nuorten osallistuminen;
 - xi) terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen ja suojelu, mukaan lukien lääkinnällisen hoidon tarjoaminen;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- xii) kuluttajansuoja;
 - xiii) amatööriurheilu ja sen edistäminen.
- b) voittoa tavoittelemattoman järjestön taloudellisen tai muun tuloja tuottavan toiminnan ylijäämä käytetään yksinomaan järjestön yleishyödyllisten tavoitteiden edistämiseen;
- c) voittoa tavoittelemattomien järjestöjen purkamisen yhteydessä sääntömääräiset suojatoimet takaavat, että sen kaikki varat käytetään edelleen yleishyödyllisten tavoitteiden edistämiseen;
- d) järjestön hallintorakenteiden jäsenet, jotka eivät ole työntekijöitä, eivät voi saada muita korvauksia kuin kohtuulliset kulukorvaukset.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleishyödylliseksi tunnustetulta voittoa tavoittelemattomalta järjestöltä, jolle on myönnetty tällainen asema kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, voidaan peruuttaa kyseinen asema ainoastaan, jos toimivaltainen sääntelyviranomainen on esittänyt riittävät todisteet siitä, että voittoa tavoittelematon järjestö ei enää täytä 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

*15 artikla***Lakkauttaminen, kieltäminen ja purkaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelematon järjestö voidaan lakkauttaa ainoastaan sen jäsenten päätöksellä tai tuomioistuimen päätöksellä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelematon järjestö voidaan lakkauttaa, kieltää tai purkaa muuten kuin sen aloitteesta ainoastaan seurauksena sellaisista kansallisen lainsäädännön rikkomisista, joita ei voida korjata tai oikaista.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelematon järjestö voidaan lakkauttaa, kieltää tai purkaa muuten kuin sen aloitteesta ainoastaan konkurssin, pitkittyneen toimimattomuuden tai unionin oikeudessa tunnustetun yleisen turvallisuuden vastaisen vakavan rikkomuksen seurauksena.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattoman järjestön perustajien, johtajien, työntekijöiden tai jäsenten yksittäiset väärinkäytökset, joihin nämä ovat syyllistyneet toimiessaan jonkun muun kuin järjestön lukuun, eivät pääsääntöisesti johda järjestön lakkauttamiseen, kieltämiseen ja purkamiseen muuten kuin sen aloitteesta.
5. Tässä artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan myös voittoa tavoittelemattoman järjestön toiminnan keskeyttämiseen, jos keskeyttäminen voi johtaa sellaiseen järjestön toiminnan jäädyttämiseen, joka vastaa purkamista.

*IV luku***Yhdenvertainen kohtelu ja liikkuvuus***16 artikla***Yhdenvertainen kohtelu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttöalueella toimivia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon tai jotka on rekisteröity siellä, kohdellaan samalla tavalla kuin niiden lainkäyttöalueelle sijoittautuneita tai siellä rekisteröityjä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä muun muassa siltä osin kuin on kyse pankkipalvelujen kaltaisten palvelujen käytöstä, lupien myöntämisestä ja tapauksen mukaan sovellettavien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesta taloudellisesta ja verotuskohtelusta sekä rahoituksen saannista jäsenvaltion lainkäyttöalueella harjoitettavalle tai jäsenvaltion yleistä etua hyödyttävälle toiminnalle.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot eivät saa vaatia niiden lainkäyttöalueella toimivilta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilta tai siellä rekisteröidyiltä voittoa tavoittelemattomilta järjestöiltä muuta näyttöä kuin todisteen siitä, että ne ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon tai ne on rekisteröity siellä voittoa tavoittelemattomiksi järjestöiksi.

*17 artikla***Perustellun käsittelyn periaate**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneita taikka siellä rekisteröityjä tai toimivia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä koskevat kansalliset säännöt eivät johda perusteettomaan syrjintään, jonka syynä on yksinomaan järjestön tarkoituksen, toimialan tai rahoituslähteiden poliittinen toivottavuus.

Torstai 17. helmikuuta 2022

18 artikla

Rajatylittävä liikkuvuus ja jatkuvuus

1. Jäsenvaltioiden on poistettava kaikki esteet, jotka haittaavat toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden tai siellä rekisteröityjen voittoa tavoittelemattomien järjestöjen sijoittautumisvapautta, palvelujen vapaata liikkuvuutta ja pääoman vapaata liikkuvuutta koskevien oikeuksien käyttöä niiden alueella. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta vaatia, jotta voittoa tavoittelemattomalle järjestölle voidaan myöntää virallinen asema, että järjestö on saanut oikeushenkilöllisyyden tai että se on merkitty kansalliseen rekisteriin sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, johon se on sijoittautunut ja/tai jossa se aikoo toimia.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyllä voittoa tavoittelemattomalla järjestöllä on oikeus

a) siirtää rekisteröity kotipaikkansa niiden alueelle ilman, että on tarpeen perustaa uusi oikeushenkilö;

b) käyttää yksinkertaistettua rekisteröintimenettelyä, jossa hyväksytään ne tiedot ja asiakirjat, jotka voittoa tavoittelematon järjestö on jo toimittanut sille jäsenvaltiolle, jossa se on aiemmin rekisteröity.

19 artikla

Rajatylittävät muutokset ja sulautumiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttöalueelle sijoittautunut tai siellä rekisteröity voittoa tavoittelematon järjestö voi muuntua toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeksi tai siellä rekisteröidyksi voittoa tavoittelemattomaksi järjestöksi tai sulautua sellaiseen ilman, että tällainen sulautuminen tai muuntuminen johtaa järjestön lakkauttamiseen, kieltämiseen tai purkamiseen tai sen toiminnan keskeyttämiseen muuten kuin sen aloitteesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kyseessä on 1 kohdassa tarkoitettu muuntuminen tai sulautuminen, muuntuva tai sulautuva voittoa tavoittelematon järjestö voi vapaasti perustaa toimipaikan kohdejäsenvaltioon tai aloittaa toiminnan siellä.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava muuntuneen tai sulautuneen järjestön oikeudellinen muoto vastaavuusperiaatteen mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 1 kohdassa tarkoitettuna muuntumisen tai sulautumisen seurauksena syntyvä voittoa tavoittelematon järjestö ei noudata vastaanottavan jäsenvaltion kansallisissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa käytännöissä vahvistettuja ehtoja ja vaatimuksia, voittoa tavoittelemattomalle järjestölle annetaan kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja korjattava tilanteensa sääntöjä vastaavaksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rajatylittävät muutokset tai sulautumiset eivät heikennä työntekijöiden tai ammattiyhdistysten oikeuksia tai työoloja. Niiden on varmistettava, että työntekijöitä ja velkojia koskevat työnantajan velvoitteet täytetään edelleen sovellettavien työehtosopimusten sekä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että työntekijöille, vapaaehtoisille, ammattiyhdistyksille ja työntekijöiden edustajille tiedotetaan asianmukaisesti ja että heitä kuullaan asianmukaisesti. Työehtosopimuksia ja työntekijöiden johtotason edustusta koskevia oikeuksia on noudatettava ja ne on tarvittaessa säilytettävä.

V luku

Rahoitus

20 artikla

Varainhankinta ja varojen vapaa käyttö

1. Jäsenvaltioiden on poistettava kaikki esteet, jotka vaikuttavat niiden alueelle sijoittautuneiden taikka siellä rekisteröityjen tai toimivien voittoa tavoittelemattomien järjestöjen mahdollisuuksiin pyytää, vastaanottaa, luovuttaa tai lahjoittaa mitä tahansa resursseja, mukaan lukien taloudelliset, luontoisuoritusten muodossa annettavat ja aineelliset resurssit, tai pyytää tai vastaanottaa henkilöresursseja, miltä tahansa taholta tai mille tahansa taholle, mukaan lukien kotimaiset, ulkomaiset tai kansainväliset yhteisöt, riippumatta siitä, ovatko ne julkisyhteisöjä, yksityishenkilöitä tai yksityisiä elimiä.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt eivät johda voittoa tavoittelemattomien järjestöjen erilaiseen kohteluun niiden rahoituslähteiden tai -kohteiden perusteella.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on oikeus omistaa ja vapaasti määrätä omaisuudesta ja varoista niiden lainkäyttövaltaan kuuluviin vastaaviin yhteisöihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- Jäsenvaltioiden on minimoitava varojen rajat ylittävään jakamiseen liittyvä hallinnollinen rasite ja annettava voittoa tavoittelemattomille järjestöille mahdollisuus tuottaa voittoa hyväntekeväisyshankkeisiin tehtäviä uudelleeninvestointeja varten.

21 artikla**Julkinen rahoitus**

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkista rahoitusta myönnetään ja jaetaan voittoa tavoittelemattomille järjestöille selkeillä, avoimilla ja syrjimättömillä menettelyillä.
- Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioiden maksamiin yhteistyössä hallinnoituihin unionin rahoitus-varoihin, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060⁽⁸⁾ säännöksistä muuta johdu.

22 artikla**Rajatylittävä rahoitus**

- Jäsenvaltioiden on pääoman vapaata liikkuvuutta koskevien unionin sääntöjen mukaisesti varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneille taikka siellä rekisteröidyille tai toimiville voittoa tavoittelemattomille järjestöille ei aiheudu haittaa siitä, että ne hankkivat tai saavat rahoitusta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka asuvat unionissa tai ETA-alueella tai ovat sijoittautuneet unioniin tai ETA-alueelle mutta jäsenvaltioiden alueen ulkopuolelle.
- Jäsenvaltioiden on pääoman vapaata liikkuvuutta koskevien unionin sääntöjen mukaisesti varmistettava, että luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille ei aiheudu haittaa siitä, että ne tarjoavat rahoitusta jäsenvaltioiden alueen ulkopuolelle sijoittautuneille taikka siellä rekisteröidyille tai toimiville voittoa tavoittelemattomille järjestöille.

23 artikla**Taloudellinen toiminta**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet taikka siellä rekisteröidyt tai toimivat voittoa tavoittelemattomat järjestöt voivat vapaasti harjoittaa mitä tahansa laillista taloudellista, kaupallista tai liiketoimintaa edellyttäen, että tällainen toiminta tukee suoraan tai välillisesti niiden tavoitteita, joihin ei kuulu voiton tavoittelu, edellyttäen, että kyseisiin toimiin kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen nojalla yleisesti sovellettavat lupa- tai sääntelyvaatimukset täyttyvät.

24 artikla**Rahoitusta koskeva raportointi ja avoimuus**

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen nojalla sovellettavat raportointi- ja avoimuusvelvoitteet eivät ole tarpeettoman raskaita ja että ne ovat oikeassa suhteessa järjestön kokoon ja sen toiminnan laajuuteen nähden, ottaen huomioon sen varojen ja tulojen arvo.
- Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen nojalla sovellettavat raportointi- ja avoimuusvelvoitteet, mukaan lukien ne, joilla täytetään unionin ja kansainväliset velvoitteet, perustuvat alan ja asianomaisten järjestöjen kohdennettuun ja ajantasaiseen riskiperusteiseen arviointiin eivätkä johda kohtuuttomiin vaatimuksiin tai rajoita aiheettomasti voittoa tavoittelemattomien järjestöjen mahdollisuuksia saada rahoituspalveluja.
- Edellä olevan 11 artiklan 3 kohdan mukaan voittoa tavoittelemattomien järjestöjen on annettava vuosittain selvitys tileistään ja julkistettava nämä selvitykset. Selvitysten on sisällettävä tiedot edellisen kalenterivuoden aikana saadusta rahoituksesta, rahoituksen alkuperästä ja arvosta, luotoista, pankkilainoista ja lahjoituksista tai käteisen tai omaisuuden saannista korvauksettomasti.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

Torstai 17. helmikuuta 2022

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen nojalla sovellettavat raportointi- ja avoimuusvelvoitteet eivät johda tällaisten järjestöjen erilaiseen kohteluun tai niiden oikeuksien tai velvoitteiden rajoittamiseen, järjestön rahoituslähteiden, tavoitteiden tai toimien perusteella.

VI luku

Luottamuksellisuus

25 artikla

Jäsenyyden luottamuksellisuus

1. Jos voittoa tavoittelematon järjestö on jäsenpohjainen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäseniä koskevat tiedot voidaan säilyttää luottamuksellisina.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy tietoihin, jotka koskevat voittoa tavoittelemattoman järjestön jäseniä, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, jos pääsy on tarpeen sellaisten rikosten rikostutkintaa varten, joista voidaan määrätä enimmäiskestoltaan vähintään vuoden pituinen vapausrangaistus, ja kun tästä on saatu riippumattoman tuomioistuimen päätös.

26 artikla

Luottamukselliset ja arkaluonteiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt eivät velvoita niiden alueelle sijoittautuneita taikka siellä rekisteröityjä tai toimivia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä julkistamaan luottamuksellisia ja arkaluonteisia tietojaan, kuten järjestön työntekijöitä, vapaaehtoistyöntekijöitä, jäseniä, perustajia tai lahjoittajia koskevia henkilötietoja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneilla taikka siellä rekisteröidyillä tai toimivilla voittoa tavoittelemattomilla järjestöillä on käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot, joilla ne voivat estää luottamuksellisten tai arkaluonteisten tietojen laittoman hankinnan, käytön tai julkistamisen tai saada oikeussuojan tällaista hankintaa, käyttöä tai julkistamista vastaan.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän artiklan mukaista suojelua voittoa tavoittelemattomien järjestöjen luottamuksellisten tai arkaluonteisten tietojen laittomalta hankinnalta, käytöltä tai julkistamiselta sovelletaan tarkastuksiin, auditointeihin ja muihin toimivaltaisten viranomaisten suorittamiin valvontatoimiin.

27 artikla

Valvonta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen, erityisesti niiden tai niiden perustajien, hallintorakenteisiin kuuluvien jäsenten, muiden jäsenten, työntekijöiden, vapaaehtoistyöntekijöiden, lahjoittajien tai muiden niihin liittyvien yksityisten osapuolten toimintaan tai viestintään ei kohdistu perusteetonta ja suhteetonta valvontaa, paitsi jos valvonta on perusteltua yleisen turvallisuuden vuoksi.

VII luku

Loppusäännökset

28 artikla

Suotuisampi kohtelu ja heikentämiskieltoa koskeva lauseke

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, joilla myönnetään niiden alueelle sijoittautuneille taikka siellä rekisteröidyille tai toimiville voittoa tavoittelemattomille järjestöille suotuisampi kohtelu kuin mitä tässä direktiivissä säädetään.
2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole pätevä peruste heikentää kansallisen lainsäädännön taikka unionin tai kansainvälisen oikeuden nojalla jo myönnettyä suojan tasoa, myöskään perusoikeuksien osalta, tämän direktiivin kattamilla aloilla.

29 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Torstai 17. helmikuuta 2022

2. Jäsenvaltioiden on kuultava niiden alueelle jo sijoittautuneita taikka siellä rekisteröityjä tai toimivia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä hyvissä ajoin, avoimesti ja tarkoituksenmukaisesti tämän direktiivin säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanosta.

30 artikla

Kertomus, arvioinnit ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja soveltamisesta. Komissio antaa toimitettujen tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja soveltamisesta viimeistään kolmen vuoden kuluttua direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetetun määräajan jälkeen.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se ottaa huomioon 1 kohdan mukaisesti toimittamansa kertomuksen ja jossa arvioidaan tämän direktiivin kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön vaikutuksia, viimeistään kolmen vuoden kuluttua direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetetun määräajan jälkeen. Kertomuksessa arvioidaan tämän direktiivin toimintaa ja tarkastellaan tarvetta toteuttaa lisätoimenpiteitä, kuten tarvittaessa muutoksia, joilla voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä yhdenmukaistetaan edelleen.

3. Komissio asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kertomukset julkisesti ja helposti saataville.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0045

Eurooppalaisten nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen: työllisyys ja sosiaalinen elpyminen pandemian jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 eurooppalaisten nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen: työllisyys ja sosiaalinen elpyminen pandemian jälkeen (2021/2952(RSP))

(2022/C 342/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 3 artiklan sekä 5 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 166 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14, 15, 32 ja 34 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja erityisesti sen periaatteet 1, 3 ja 4,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen, jonka EU ja kaikki sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet, ja sen voimaantulon 21. tammikuuta 2011 vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 26. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/48/EY⁽¹⁾ mukaisesti ja erityisesti päätöksen työtä ja työllistymistä koskevan 27 artiklan,
- ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n yhteensovitetuista toimista covid-19-pandemian ja sen seurausten torjumiseksi⁽²⁾,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman nuorisotakuusta⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2021 antamansa päätöslauselman covid-19-pandemian vaikutuksesta nuoriin ja urheiluun⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman parlamentin oikeudesta tiedonsaantiin meneillään olevasta jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumissuunnitelmien arvioinnista⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman vahvasta sosiaalisesta Euroopasta oikeudenmukaisien siirtymien toteuttamiseksi,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2019 antamansa päätöslauselman monivuotisesta rahoituskehyksestä 2021–2027 ja omista varoista: aika vastata kansalaisten odotuksiin⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman parlamentin näkemyksistä komission ja neuvoston parhaillaan suorittamasta kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien arvioinnista⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2021 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta lapsitakuusta⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2021 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan sosiaalirahasto plussan (ESR+) perustamisesta⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EUVL C 316, 6.8.2021, s. 2.

⁽³⁾ EUVL C 395, 29.9.2021, s. 101.

⁽⁴⁾ EUVL C 465, 17.11.2021, s. 82.

⁽⁵⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 184.

⁽⁶⁾ EUVL C 202, 28.5.2021, s. 31.

⁽⁷⁾ EUVL C 67, 8.2.2022, s. 90.

⁽⁸⁾ EUVL C 506, 15.12.2021, s. 94.

⁽⁹⁾ EUVL C 67, 8.2.2022, s. 186.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta 12. helmikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/241 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon covid-19-pandemian aikaisesta nuorten työllisyydestä 21. lokakuuta 2021 julkaistun Kansainvälisen työjärjestön raportin ”Youth Employment in Times of COVID-19”,
- ottaa huomioon Euroopan nuorisotapahtuman 2021 Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin nuorisoidearaportin,
- ottaa huomioon Euroopan nuorison teemavuodesta 2022 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2021 julkaistun Eurofoundin raportin ”Impact of COVID-19 on young people in the EU”,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2021 julkaistun Euroopan nuorisofoorumin raportin ”Beyond Lockdown: the ‘pandemic scar’ on young people” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman nuorisualan eurooppalaisen yhteistyön puitteista: Euroopan unionin nuorisostrategia 2019–2027 ⁽¹²⁾ ja erityisesti sen eurooppalaisia nuorisotavoitteita koskevan osion,
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2021 annetun komission raportin työllisyyden ja sosiaalisen tilanteen kehityksestä Euroopassa ”Towards a strong social Europe in the aftermath of the COVID-19 crisis: Reducing disparities and addressing distributional impacts”,
- ottaa huomioon 30. lokakuuta 2020 annetun neuvoston suosituksen ”Silta työelämään – entistä vahvempi nuorisotakuu” ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman taiteilijoiden tilanteesta ja kulttuurialan elpymisestä EU:ssa ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. helmikuuta 2021 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan osaamisohjelma kestävän kilpailukyvyyn, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja selviytymis- ja palautumiskyvyn tueksi ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2021 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista työoloista, oikeuksista ja sosiaalisesta suojelusta alustatalouden työntekijöille – digitaaliseen kehitykseen liittyvät työllisyyden uudet muodot ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan nuorisotapahtuman 2021 Euroopan tulevaisuutta käsittelevälle konferenssille laatiman nuorisoidearaportin,
- ottaa huomioon kysymykset neuvostolle ja komissiolle eurooppalaisten nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä: työllisyys ja sosiaalinen elpyminen pandemian jälkeen (O-000075 – B9-0002/2022 ja O-000077 – B9-0003/2022),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,

⁽¹⁰⁾ EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17.

⁽¹¹⁾ Moxon, D., Bacalso, C. ja Șerban, A. M., Beyond the pandemic: The impact of COVID-19 on young people in Europe, Euroopan nuorisofoorumi, Bryssel, 2021.

⁽¹²⁾ EUVL C 456, 18.12.2018, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL C 372, 4.11.2020, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0430.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 465, 17.11.2021, s. 110.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0385.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- A. ottaa huomioon, että covid-19-pandemialla on ollut tuhoisa vaikutus nuorten työllisyyteen ja sosiaaliseen tilanteeseen Euroopassa ja että mahdollisuudet henkilökohtaiseen kehitykseen heikkenevät tai ovat tilapäisesti jäissä, työllisyysasteet laskevat ja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten (NEET-nuoret) määrä näin ollen kasvaa; ottaa huomioon, että nuorten henkilökohtaiset tulot ovat merkittävästi laskeneet ja köyhyys- ja syrjäytymisriski on kasvanut; ottaa huomioon, että heidän mahdollisuutensa osallistua tulevaisuudessa työmarkkinoille ovat vaarantuneet; katsoo, että on ryhdyttävä välittömiin toimiin nuorten tulevaisuuden ja hyvinvoinnin turvaamiseksi ja parantamiseksi; ottaa huomioon, että nuorten työttömyysaste on 15,9 prosenttia, joka on 2,5 kertaa yleistä työttömyysastetta korkeampi;
- B. ottaa huomioon, että köyhyysasteen ennustetaan kasvavan covid-19-pandemian seurauksena; ottaa huomioon, että vuosien 2007–2008 taluskriisin erityisen pahasti koetelemassa maissa nuorisotyöttömyys nousi jälleen keskimääräistä enemmän; ottaa huomioon, että tämä kehitys uhkaa erityisesti naisia, nuoria, ikääntyneitä, vammaisia henkilöitä ja suurperheitä; ottaa huomioon, että komission syksyn 2022 talousennusteessa esitetään lupaavia lukuja työttömyyden vähenemisestä ja että työmarkkinoiden odotetaan elpyvän vuonna 2022 pandemiaa edeltäneelle tasolle; ottaa huomioon, että kriisi koettelee edelleen erityisesti nuoria; ottaa huomioon, että nuorten työntekijöiden määrä väheni vuoden 2021 ensimmäiseen neljännekseen verrattuna ja toteaa, että vuosina 2022 ja 2023 odotetaan syntyvän 3,4 miljoonaa työpaikkaa⁽¹⁷⁾ ja että on olennaisen tärkeää varmistaa, että nuoret pääsevät osallisiksi näistä uusista työllistymismahdollisuuksista; ottaa huomioon, että yhä useammat nuoret asuvat nyt vanhempiensa luona, jotta eivät ajautuisi köyhyyteen; toteaa, että kolmen sukupolven kotitalouksista 29 prosenttia on köyhyysvaarassa ja 13 prosenttia elää erittäin köyhissä oloissa;
- C. ottaa huomioon, että jo ennen covid-19-pandemiaa havaitut maaryhmät näkyvät myös työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien (NEET) osuudessa;
- D. ottaa huomioon, että vuonna 2020 naisten NEET-aste oli keskimäärin 1,3 kertaa korkeampi kuin miesten NEET-aste; ottaa huomioon, että ero miesten ja naisten NEET-asteessa on erityisen suuri Itä-Euroopan maissa perhevelvollisuuksien vuoksi; ottaa huomioon, että todennäköisyys joutua työelämän ja koulutuksen ulkopuolelle vähenee edelleen koulutustason noustessa; ottaa huomioon, että eteläisissä ja Välimeren alueen maissa pitkäaikaistyöttömien ja työnhausta luopuneiden osuus on suurempi NEET-ryhmässä;
- E. ottaa huomioon, että nuoret ovat Euroopan kestäväen taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin perusta ja EU:n tärkeä painopiste, kuten Euroopan nuorisostrategia ja vahvistettu nuorisotakuu osoittavat, ja siksi tarvitaan ensisijaisia toimenpiteitä heidän tukemisekseen, suojelemisekseen, neuvomisekseen ja osallistamiseksi, ja että he ansaitsevat sen, että heille luodaan mahdollisuuksia;
- F. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian vuoksi menetettiin enemmän työpaikkoja 15–24-vuotiaiden ikäryhmässä kuin 25–29-vuotiaiden ikäryhmässä, erityisesti naisten keskuudessa; ottaa huomioon, että erityisesti nuoret kärsivät siitä, että työtuntien määrä laski enemmän kuin työpaikkojen määrä kokonaisuudessaan; ottaa huomioon, että työttömyysluvut kuvastavat vain pintaa covid-19-kriisin aikana menetetyistä työpaikoista, koska monilla työpaikkansa menettäneillä nuorilla ei ollut oikeutta työttömyysetuuksiin tai muuhun tulotukeen;
- G. ottaa huomioon, että nuorten kansalaisvaikuttamisen parantaminen on yksi EU:n nuorisostrategian (2019–2027) tavoitteista;
- H. ottaa huomioon, että epätyypillinen työ on erittäin yleistä nuorten keskuudessa ja että 43,8 prosenttia Euroopan nuorista on tilapäisessä työsuhteessa;
- I. ottaa huomioon, että syyskuussa 2021 puheenjohtaja von der Leyen ehdotti vuoden 2022 julistamista Euroopan nuorison teemavuodeksi, jolloin tarkastellaan eurooppalaisten nuorten tulevaisuudennäkymiä ja keskitytään eurooppalaisiin, kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin toimintapolitiikkoihin ja lainsäädäntöehdotuksiin, joilla luodaan mahdollisuuksia nuorille kaikkialla EU:ssa; katsoo, että tämän ehdotuksen olisi annettava aito ja tehokas sysäys nuorten työolojen parantamiseksi EU:ssa;

⁽¹⁷⁾ Talous- ja rahoitusasioiden pääosasto, European Economic Forecast – Autumn 2021, Euroopan komissio, 2021.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- J. ottaa huomioon, että nuorten mielenterveystilanne on huonontunut merkittävästi pandemian aikana, ja että mielenterveyteen liittyvät ongelmat ovat kaksinkertaistuneet useissa jäsenvaltioissa verrattuna ennen kriisiä vallinneeseen tasoon; ottaa huomioon, että vuoden 2021 keväällä 64 prosenttia 18–34-vuotiaista nuorista oli vaarassa sairastua masennukseen, mikä johtui osittain työllistymis-, talous- ja koulutusnäköymien puutteesta pitkällä aikavälillä sekä yksinäisyydestä ja sosiaalisesta eristyneisyydestä; ottaa huomioon, että yhdeksällä miljoonalla eurooppalaisella 10–19-vuotiaalla nuorella on jokin mielenterveyshäiriö, ja että tapauksista yli puolessa on kyse ahdistuksesta tai masennuksesta; ottaa huomioon, että mielenterveyden heikkenemisen voidaan katsoa johtuvan myös mielenterveyspalvelujen saatavuuden katkoksista, työmäärän lisääntymisestä ja työmarkkinakriisistä, jotka ovat vaikuttaneet suhteettomasti nuoriin; ottaa huomioon, että 19 prosenttia 15–19-vuotiaista pojista EU:ssa ja yli 16 prosenttia samanikäisistä tytöistä kärsii mielenterveyshäiriöistä; ottaa huomioon, että itsemurhat ovat nuorten toiseksi yleisin kuolinsyy Euroopassa;
- K. ottaa huomioon, että vähävaraisissa ja epävarmoissa perheitilanteissa kasvavat lapset kokevat todennäköisemmin köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, millä on kauaskantoisia vaikutuksia heidän kehitykseensä ja myöhemmin aikuisikänsä, ja että heillä on huonommat mahdollisuudet hankkia asianmukaisia taitoja ja heidän työllistymismahdollisuutensa ovat rajalliset, mikä edistää sukupolvelta toiselle periytyvän köyhyyden kierrettä; ottaa huomioon, että unionilla voi olla keskeinen rooli lapsiköyhyyden ja lasten sosiaalisen syrjäytymisen yleisessä torjunnassa; ottaa huomioon, että eurooppalaisen lapsitakuun tavoitteena on ehkäistä ja torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä takaamalla, että apua tarvitsevien lasten saatavilla on tosiasiallisesti ja maksutta keskeisiä palveluja, kuten varhaiskasvatusta, koulutus- ja koulupohjaista toimintaa, terveydenhuoltoa, terveellistä ravintoa, vähintään yksi terveellinen ateria koulupäivää kohti ja asianmukaiset asumisolosuhteet;
- L. ottaa huomioon, että syyskuussa 2021 julkaistusta Bathin yliopiston johtamasta ja kymmenessä maassa toteutetusta maailmanlaajuisesta kyselytutkimuksesta käy ilmi, että lähes 60 prosenttia nuorista katsoi olevansa erittäin huolestunut tai äärimmäisen huolestunut ilmastohätätilasta, ja että yli 45 prosenttia haastatelluista sanoi, että heidän tuntemuksensa ilmastosta vaikuttivat heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja että kolme neljäsosaa heistä piti tulevaisuutta pelottavana; ottaa huomioon, että 83 prosenttia oli samaa mieltä siitä, että emme ole huolehtineet maapallosta, kun taas 65 prosenttia oli sitä mieltä, että hallitukset ovat pettäneet nuoret;
- M. ottaa huomioon, että kansalaisvaikuttamisesta on todistettu hyötyä ihmisten hyvinvoinnille, koska se laajentaa heidän sosiaalista verkostoaan, mikä lisää mahdollisuuksia taloudelliseen, sosiaaliseen ja fyysiseen aktiivisuuteen ja vähentää mielenterveyshäiriöiden kehittymisen riskiä;
- N. ottaa huomioon, että pandemian seuraukset huomioon ottaen kokonaisella nuorten taiteilijoiden ja kulttuurialan työntekijöiden sukupolvella on vaikeuksia löytää paikkaansa yhteiskunnissamme; ottaa huomioon, että taiteilijoiden sekä kulttuurialan ja luovien alojen työntekijöiden työsuhteet ovat usein epätyypillisiä ja heiltä puuttuu usein kunnollinen sosiaaliturva erityisesti rajatylittävissä tilanteissa, mikä johtaa usein siihen, että he jäävät eläke-, terveydenhuolto- ja työttömyyskorvausten ulkopuolelle; ottaa huomioon, että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat taiteilijat sekä kulttuurialan ja luovien alojen työntekijät eivät kuulu työehtosopimusneuvotteluiden piiriin, ja katsoo, että tämä heikentää entisestään heidän asemaansa työmarkkinoilla ja johtaa riittämättömään sosiaaliseen suojeluun;
- O. ottaa huomioon, että vähemmistöihin kuuluvilla taiteilijoilla ja kulttuurialan ammattilaisilla, myös naisilla, nuorilla, rodullisten, etnisten ja maantieteellisten vähemmistöjen edustajilla, sosioekonomisesti haavoittuvassa asemassa olevilla ihmisillä, vammaisilla henkilöillä ja hlbtq+-henkilöillä, on heikommat mahdollisuudet päästä taide- ja kulttuurialalle ja he ovat kärsineet pahiten pandemian seurauksista;
- P. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalirahasto plus (ESR+) on tärkein eurooppalainen rahasto, jolla pyritään parantamaan nuorten työllistymistä, edistämään yhdenvertaista pääsyä laadukkaaseen ja osallistavaan koulutukseen ja sen loppuun saattamista yleissivistävässä ja ammatillisessa koulutuksessa sekä pääsyä korkea-asteen koulutukseen, mukaan lukien elinikäisen oppimisen edistäminen ja oppimiseen liittyvän liikkuvuuden helpottaminen, sekä edistämään köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien nuorten, myös vähävaraisimpien nuorten, sosiaalista integroitumista;
- Q. ottaa huomioon, että Next Generation EU -välineen keskiössä oleva elpymis- ja palautumistukiväline on historiallisesti merkittävä EU-väline, jolla autetaan jäsenvaltioita lieventämään covid-19-pandemian taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia kuuteen pilariin jaetuilla uudistuksilla ja investoinneilla, ja toteaa, että yksi näistä pilareista on lapsiin ja nuoriin kohdistuvat uudistukset ja investoinnit;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- R. ottaa huomioon, että nuorten osallistumisella työmarkkinoille ja yhteiskunnallisella osallisuudella tarkoitetaan heidän yhtäläisiä mahdollisuuksiaan laadukkaaseen, vakaaseen ja hyvin palkattuun ansiotyöhön, kunnolliseen ja kohtuuhintaiseen asuntoon ja riittävään ravitsemukseen, laadukkaaseen terveydenhuoltoon ja ennaltaehkäisypalveluihin, mukaan lukien mielenterveyden suojeleminen, ja vähimmäistason digitaalisen infrastruktuurin saatavuutta; katsoo, että koulutusta ja taitojen kehittämistä koskevat aloitteet, vapaaehtoistyö, laadukkaat harjoittelujaksot ja elinikäisen oppimisen ohjelmat ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa, että nuorilla on yhtäläiset mahdollisuudet ja pääsy työmarkkinoille ja he voivat aloittaa aikuiselämänsä luottavaisin mielin;
- S. ottaa huomioon, että edellinen talouskriisi osoitti, että jos nuorille ei tarjota laadukkaita harjoittelujaksoja ja työpaikkoja, jotka perustuvat kirjallisiin sopimuksiin ja kunnollisiin työoloihin, joihin kuuluvat toimeentuloon riittävä palkka, uraneuvonta, ohjaus sekä jatkokoulutus, on jälleen olemassa suuri riski, että heidän on pakko ottaa vastaan epävarmoja työpaikkoja, lähteä kotimaastaan löytääkseen työtä tai ilmoittautua toistuvasti koulutukseen, vaikka he hakevat koko-aikaista ja pysyvää työsuhdetta;
- T. ottaa huomioon, että nuoriin tehtävillä investoinneilla, erityisesti yhteiskunnallisesti vaikuttavilla investoinneilla, tiedetään olevan myönteinen vaikutus nuorten työllisyyteen ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen ja tuottavan mitattavissa olevaa sosiaalista ja rahallista tuottoa sijoitetuille varoille, mikä edistää taloudellista kehitystä samalla kun saavutetaan sosiaalisia tavoitteita; katsoo, että olemassa olevat välineet ja mekanismit on pantava täytäntöön ja että yhtä lailla olisi harkittava uusia välineitä;
- U. ottaa huomioon, että nuorten työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevat toimintapolitiikan siilot voivat johtaa päällekkäisiin menoihin, jos jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien välinen koordinointi on vasta käynnistymässä eikä siinä ole pysyviä rakenteita, joilla voidaan koordinoida eri toimijoita, maksimoida vaikutukset, varmistaa, ettei kattavuudessa ole aukkoja, tai edistää innovointia;
- V. ottaa huomioon, että nykyisten aloitteiden ja politiikkatoimien, kuten vahvistetun nuorisotakuun, Euroopan nuorisodialogin, Erasmus+ -ohjelman ja Euroopan solidaarisuusjoukkojen, sekä uusien ehdotusten, kuten ALMA-aloitteen (Aim, Learn, Master, Achieve), on saavutettava nuoret ja vastattava nuorten vuonna 2022 kohtaamiin nuorisotyöttömyyden kaltaisiin haasteisiin; ottaa huomioon, että näiden aloitteiden olisi koostuttava aktiivisista ja passiivisista työmarkkinatoimista, tosiasiallisesta pääsystä sosiaalista osallisuutta edistävien toimenpiteiden piiriin sekä nuorille tarkoitetuista sosiaali-, terveys- ja asumispalveluista; ottaa huomioon, että Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen mukaan kaikki oppisopimus- ja harjoittelumahdollisuudet eivät ole laadukkaita eikä kaikille oppisopimuskoulutettaville myönnetä työhön tai sosiaaliturvaan liittyviä oikeuksia; ottaa huomioon, että parlamentti ilmaisi 8. lokakuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa huolensa vahvistetun nuorisotakuun puiteissa tarjottavien mahdollisuuksien laadusta ja korosti, että uusien ja nykyisten ohjelmien ja aloitteiden puiteissa tarjottavista harjoittelu- ja työmahdollisuuksista on maksettava palkkaa ja niiden kesto ja määrä on rajoitettava, jotta nuoret eivät jää loukkuun loputtomiin toistuviin harjoittelujaksoihin ja jotta heitä ei käytetä halpana tai jopa ilmaisena työvoimana ilman sosiaaliturvaa ja eläkeoikeuksia; ottaa huomioon, että tutkimusten mukaan nykyinen nuorten sukupolvi löytää ensimmäisen oikean työpaikkansa vasta täytettyään 30 vuotta;
- W. katsoo, että terveiden, osallistavien ja tulevaisuuteen suuntautuvien eurooppalaisten työmarkkinoiden kannalta on ratkaisevan tärkeää kehittää jatkuvasti nuorten uusia laaja-alaisia taitoja, kuten digitaalisia taitoja, sekä kehittää taloudellisia mahdollisuuksia tarjoavia taitoja, kuten vihreitä taitoja ja yrittäjyydestä, ja että tämän olisi tarjottava jokaiselle nuorelle eurooppalaiselle mahdollisuus päästä laadukkaaseen työpaikkaan; katsoo, että sama koskee ammatillista koulutusta, ammattiosaamista ja elämäntaitoja; ottaa huomioon, että 40 prosenttia työnantajista ei kykene löytämään henkilöitä, joilla on oikeanlaiset taidot avointen työpaikkojen täyttämiseksi; katsoo, että EU:n on poistettava kaikki osaamisen kohtaanto-ongelmat, jotta se voi hyödyntää tehokkaasti inhimillistä pääomaansa; ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyydestä on tullut vakava taloudellinen ja yhteiskunnallinen ongelma monissa EU-maissa⁽¹⁸⁾; katsoo, että asianmukaisen digitaalisen infrastruktuurin ja digitaalisia taitoja koskevan koulutuksen olisi oltava kaikkien saatavilla nuorten välisen digitaalisen lukutaidon kuilun kaventamiseksi ja jotta varmistetaan yhtäläiset mahdollisuudet kaikille koulutusjärjestelmässä ja työmarkkinoilla; ottaa huomioon, että pehmeät taidot, kuten kriittinen ajattelu, ryhmätyö ja kulttuurienväläinen viestintä, ovat yhtä tärkeitä nuorten terveen elämän ja työ- ja yksityiselämän tasapainon kannalta;

⁽¹⁸⁾ Eichhorst, W., Hinte H. ja Rinne, U., "IZA Policy Paper No. 65: Youth Unemployment in Europe: What to Do about It?", *Intereconomics*, 2013, 48 (4), s. 230–235.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- X. katsoo, että nuorten osallistuminen nuorisotyöhön, yhteiskunnallisiin liikkeisiin, nuorisjärjestöihin ja sosiaaliseen yrittäjyyteen on ratkaisevan tärkeää uusien ratkaisujen luomiseksi; katsoo, että yksityisten toimijoiden, yritysten ja elinkeinoelämän osallistuminen on tarpeen, jotta voidaan sujuvoittaa siirtymistä koulutuksesta työmarkkinoille ja tarjota nuorille jatkuva mahdollisuus täydennys- ja uudelleen koulutukseen sekä elinikäiseen oppimiseen;
- Y. ottaa huomioon, että nuorten syrjintä ylipäättään on edelleen ongelma EU:ssa, että nuoret naiset ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvat nuoret kokevat usein syrjintää sukupuolensa, etnisen taustansa (kuten romanit), seksuaalisen suuntautumisen ja identiteettinsä, vammaisuutensa tai heikon sosioekonomisen taustansa perusteella ja että samalla he ovat paljon suuremmassa vaarassa joutua työttömäksi, ajautua työssäkäyvien köyhyyteen ja syrjäytyä sosiaalisesti;
- Z. ottaa huomioon, että eurooppalaiset nuoret ja heidän edustajansa ja järjestönsä, ammattiliitot mukaan lukien, järjestävät aktiivisesti nuorten mielekästä osallistumista ja antavat toimintapoliittisia suosituksia, joissa esitetään ratkaisuja työmarkkinoille osallistumisen ja yhteiskunnallisen osallisuuden lisäämiseksi, myös osallistumalla Euroopan tulevaisuuskonferenssiin; katsoo, että niitä on pidettävä keskeisinä kumppaneina, kun Euroopan nuorison teemavuotta ja muuta toimintaa kehitetään yhdessä, toteutetaan ja arvioidaan;
- AA. ottaa huomioon, että monien edellä mainittujen ryhmien, erityisesti vammaisten nuorten sekä romaneihin tai liikkuviin yhteisöihin kuuluvien nuorten, työllistymismahdollisuuksia rajoittavat vakavasti vaikeudet päästä laadukkaaseen koulutukseen, jota he tarvitsevat saadakseen asianmukaiset valmiudet nykyaikaisiin työmarkkinoihin;
- AB. ottaa huomioon, että nuoret ovat keskeinen voimavara kaikkien EU:n alueiden ja erityisesti syrjäisimpien alueiden elpymisen ja kehityksen kannalta; ottaa huomioon, että Mayotessa puolet väestöstä on alle 18-vuotiaita ja että Ranskan Guayanassa joka toinen asukas on alle 25-vuotias;
- AC. ottaa huomioon, että vuonna 2016 kolmannes EU:n maatalousyrittäjistä oli vähintään 65-vuotiaita ja että vain 11 prosenttia EU:n maatalousyrittäjistä oli alle 40-vuotiaita nuoria viljelijöitä;
- AD. ottaa huomioon, että EU:n maatalousala ja maatilat ovat taloutemme selkäranka; ottaa huomioon, että elintarviketurvan varmistamiseksi ja vihreän siirtymän edistämiseksi on ratkaisevan tärkeää houkutellessa nuoria maatalousalalle;
- AE. ottaa huomioon, että maaseutualueiden väestökato ja nuorten muutto kaupunkialueille osoittavat, että on löydettävä ratkaisuja ja pohdittava lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioita nuorten pitämiseksi maaseudulla;
- AF. ottaa huomioon, että liian monille vammaisille nuorille tarjotaan vain suojatyötä ja että joissakin jäsenvaltioissa heillä ei ole samoja työntekijän oikeuksia tai palkka-oikeuksia kuin avoimilla työmarkkinoilla olevilla henkilöillä;
- AG. ottaa huomioon, että Euroopan nuorisotapahtuman 2021 Euroopan tulevaisuutta käsittelevälle konferenssille laatimassa nuorisoidearportissa todetaan, että
- nuoret vaativat tukea mielenterveysalan asiantuntijoiden kouluttamiseen ja näiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen kouluissa;
 - nuorisotyöttömyyden torjunnan olisi oltava yksi EU:n painopisteistä ja palkattomasta työharjoittelusta olisi päästävä eroon koulutuksesta tai sosiaalisesta asemasta riippumatta; nuorisjärjestöjen ja työnantajien olisi tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan tavoittaa potentiaaliset koulupudokkaat ja valistaa heitä eri vaihtoehdoista; jäsenvaltioita pitäisi myös auttaa järjestämään oppisopimuskoulutusta turvapaikanhakijoille;
 - ketään ei saa jättää jälkeen digitaalimaailmassa, ja kaikkia sukupolvia on opetettava varovaisuuteen verkossa; digitaalinen lukutaito olisi sisällytettävä koulujen opetussuunnitelmaan;
 - EU:n olisi kohdistettava lisää rahoitusta, jonka avulla kaikki eurooppalaiset nuoret voivat osallistua epäviralliseen koulutukseen ja voidaan perustaa foorumi, jolla luodaan yhteys opettajien ja palveluntarjoajien välille ja joka voi tarjota asiantuntemusta nykyelämän kannalta tärkeitä aiheista;

Torstai 17. helmikuuta 2022

1. suhtautuu myönteisesti siihen, että puheenjohtaja von der Leyen julisti vuoden 2022 Euroopan nuorison teemavuodeksi; katsoo, että vuonna 2022 olisi annettava lisäpönttä Euroopan nuorisostrategian asianmukaiseen ja täysimääräiseen täytäntöönpanoon kunnianhimoisilla toimilla, joilla vastataan nuorten kohtaamiin haasteisiin, erityisesti meneillään olevan covid-19-pandemian kielteisiin vaikutuksiin, sekä muiden olemassa olevien välineiden, kuten vahvistetun nuorisotakuun, konkreettisen täytäntöönpanon avulla covid-19:n työllisyysvaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten torjumiseksi; kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että kaikki nuorisoon kohdistuvat politiikat ovat monialaisia, ja ottamaan huomioon nuorten moninaisuuden eri puolilla Eurooppaa ja heidän kohtaamansa haasteet; katsoo, että teemavuoden olisi edistettävä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden 1 ja 3 täytäntöönpanoa;

2. korostaa, että covid-19-kriisi on jo jättänyt monia työttömäksi, erityisesti nuoria, jotka ovat useammin epävarmoissa työsuhteissa, työskentelevät todennäköisemmin määräaikaisessa työsuhteessa tai osa-aikaisesti ja ovat vailla säästöjä; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission suunnitelmiin vahvistaa eurooppalaista nuorisotakuuta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan nuorisotyöttömyyden torjunnan etusijalle;

3. panee erittäin huolestuneena merkille nuorisotyöttömyyden korkean tason useissa jäsenvaltioissa ja nuorten työntekijöiden työ sopimusten haurauden erityisesti aloilla, joihin covid-19 vaikuttaa vakavasti; kehottaa vahvistamaan nuorisotakuuvälinettä, jonka tavoitteena on vähentää pitkäaikaistyöttömyyttä ja nuorisotyöttömyyttä vähintään 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja joka sisältää myös kriteerit laadukkaiden työpaikkojen luomiselle YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman kestävän kehityksen tavoitteen 8 mukaisesti; katsoo, että on aika tehdä vahvistetusta nuorisotakuusta kaikkia jäsenvaltioita sitova ja osallistava, mihin kuuluvat aktiiviset tiedustustoimet, jotka suunnataan pitkään työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olleisiin ja sosioekonomisesti heikommassa asemassa oleviin nuoriin, kuten vammaisiin nuoriin, nuoriin hlbtqi+-henkilöihin ja romaninuoriin;

4. antaa tunnustusta mielenterveyden ottamiselle yhdeksi nuorisotavoitteiden prioriteeteista, kuten teemavuoden yhteydessä on määritelty, ja kehottaa komissiota myös asettamaan mielenterveyden etusijalle tulevassa EU:n hoitostrategiassa; korostaa, että sosioekonomisten tekijöiden, kuten työttömyyden, asumisen epävarmuuden sekä mielenterveyden ja hyvinvoinnin, välisiin yhteyksiin on puututtava, jotta EU:n tasolla varmistetaan kokonaisvaltainen ja kattava lähestymistapa mielenterveyteen; korostaa, että tulevaisuutta koskevalla epävarmuudella, myös ilmastonmuutoksen vaikutuksilla, on haitallinen vaikutus nuorten mielenterveyteen; kehottaa jäsenvaltioita näin ollen tekemään mielenterveydestä olennaisen osan EU:n sosioekonomista elpymistä pandemiasta ja työterveyden painopistealueen etenkin koulu- ja työympäristöissä; kehottaa varmistamaan, että mielenterveyspalvelut ovat kaikkien ikäryhmien, erityisesti nuorten ja lasten, saatavilla ja että ne ovat kohtuuhintaisia, ja puuttumaan terveyseroihin tarjoamalla asianmukaista tukea haavoittuvassa asemassa oleville nuorisoryhmille; kehottaa komissiota tekemään perusteellisen tutkimuksen nuorten psyykkisen pahoinvoinnin eri syistä Euroopassa;

5. korostaa, että nuorilla on oltava keskeinen asema työllisyys- ja sosiaalipolitiikkojen laatimisessa Euroopassa; pitää myönteisenä EU:n nuorisovuoropuhelua sekä nuorisotyötä ja nuorisojärjestöjä, jotka tuovat EU:ta lähemmäs nuoria edellyttäen, että päätöksentekijät toteuttavat nuorten osallistumisprosessien jälkeen konkreettisia aloitteita; kannustaa edistämään nuorisopolitiikan kehittämisen yhteydessä yhteisen hallinnoinnin periaatetta, jossa nuoret ja heidän edustajansa otetaan mukaan kehittämistyöhön; kehottaa komissiota tunnustamaan kolmannen sektorin, myös nuorisojärjestöjen, myönteiset vaikutukset sekä epävirallisen ja arkioppimisen mahdollisuudet, joita ne tarjoavat muun muassa vapaaehtoistoiminnan ja nuorten osallistumisen muodossa, ja tunnustamaan virallisesti tiedot ja taidot, jotka nuoret kolmannen sektorin kautta saavat, jotta nuoria voidaan auttaa parantamaan näkymiään työmarkkinoilla; kannustaa tunnustamaan kansalaistoiminnan ansiokkaana työkokemuksena työhön palkattaessa; kehottaa komissiota harkitsemaan Euroopan nuorisopääkaupunki -hankkeen tukemista jatkona Euroopan nuorison teemavuodelle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan nuorisolauseketta aloitteiden nuoriin kohdistuvien vaikutusten arvioimiseksi, kun politiikan aloilla esitetään uusia aloitteita;

6. korostaa, että jäsenvaltioiden on jatkossakin investoitava riittävästi ESR+:n varoja nuorten työllistymistä tukeviin toimenpiteisiin; korostaa, että jäsenvaltioiden on näin ollen osoitettava vähintään 15 prosenttia yhteistyössä hallinnoitavista ESR+:n määrärahoista kohdennettuihin toimiin ja rakenneuudistuksiin, joilla tuetaan nuorten laadukkaita työpaikkoja; muistuttaa, että tarvitaan sitovaa, tehokkaampaa ja osallistavampaa nuorisotakuuta, joka tarjoaa kaikille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville ryhmille palkallisia harjoittelu-, oppisopimus- ja työharjoittelujaksoja selkeiden laatuksien puitteissa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

Investoinnit nuorten sukupolveen

7. kehottaa komissiota ja neuvostoa hyödyntämään täysimääräisesti ja optimaalisesti vuosien 2021–2027 monivuotisesta rahoituskehiksestä saatavilla olevaa rahoitusta nuorisotyöttömyyteen ja -köyhyyteen liittyviin rakenteellisiin ongelmiin puuttumiseksi rajoittamatta ohjelmia, jotka on jo käynnistetty ESR+:n kautta; muistuttaa, että nämä kysymykset vaikuttavat erityisesti syrjäisimpiin alueisiin, jotka tarvitsevat siksi erityistä tukea; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että elpymis- ja palautumistukivälineestä on saatavilla varoja lapsille ja nuorille suunnattuihin toimenpiteisiin, ja odottaa, että se johtaa huomattavien mahdollisuuksien luomiseen nuorille Euroopassa; kehottaa ottamaan työmarkkinaosapuolet ja nuorisojärjestöt mukaan kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien seurantaan ja arviointiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että oikeudenmukaisen siirtymän rahastolla ja ESR+:lla tuetaan paikallistason yhdenmukaisia suunnitelmia, joilla autetaan erityisesti siirtymästä kärsineitä heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä täydennys- ja uudelleen koulutuksessa;

8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että elpymis- ja palautumistukivälineen toimet, muut EU:n ohjelmat, kuten vahvistettu nuorisotakuu, eurooppalainen lapsitakuu ja kansalliset investoinnit ja toimenpiteet, joilla edistetään osaamista, koulutusta ja työmarkkinoille integroitumista, täydentävät toisiaan jäsenvaltioiden omien tarpeiden ja kansallisten erityisolosuhteiden mukaisesti; kehottaa komissiota seuraamaan edelleen investointeja ja varojen käyttöä nuoria koskeviin painopisteisiin Next Generation EU -välineen, elpymis- ja palautumistukivälineen ja ESR+:n puitteissa ja pitämään parlamentin tiiviisti mukana; muistuttaa, että InvestEU-ohjelman sosiaalisten investointien ja osaamisen ikkuna mahdollistaa sosiaalisesti vaikuttavien investointien luomisen; panee merkille kasvavan huomion nuorisotoimiin suunnattuihin sosiaaliavukatteisiin joukkovelkakirjalainoihin ja vaikutusten hankintoihin, joiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon otetaan mukaan myös yksityinen sektori;

9. pitää myönteisenä nuorten viljelijöiden tuen lisäämistä seuraavassa yhteisessä maatalouspolitiikassa;

10. pitää myönteisenä vahvistetun nuorisotakuun soveltamisalan laajentamista siten, että se kattaa 15–29-vuotiaat; muistuttaa, että vahvistetulla nuorisotakuulla olisi varmistettava todelliset työllistymismahdollisuudet huonolaatuisten harjoittelujaksojen tai loputtoman koulutuksen sijasta;

Nuorten integroituminen työmarkkinoille

11. panee huolestuneena merkille, että nuorisotakuu ei ole tähän mennessä saavuttanut täysin tavoitteitaan, ja vaatii tehokkaampia toimenpiteitä, mukaan lukien ESR+:n tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräinen hyödyntäminen, edistämään työllisyyttä työmarkkinoille integroitumista koskevilla aktiivisilla toimilla ja luomalla kestäviä aloitustason työpaikkoja, joilla varmistetaan, että nuoret pääsevät sosiaaliturvan piiriin ja saavat oikeudenmukaista palkkaa; kehottaa komissiota pyytämään jäsenvaltioita esittämään päivitetty vahvistetun nuorisotakuun järjestelmät ja ottamaan käyttöön kehyksen, joka sisältää selkeät ja sitovat laatuvaatimukset aloitteiden puitteissa tehtäville tarjouksille ja jolla edistetään nuorten kannalta myönteisiä ja kestäviä tuloksia ja onnistunutta siirtymistä työmarkkinoille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan yrityksiä ottamaan aktiivisen roolin vahvistetussa nuorisotakuussa; muistuttaa, että yksi ESR+:n tavoitteista on edistää sukupuolten tasapuolista osallistumista työmarkkinoille toimenpiteillä, joilla pyritään varmistamaan muun muassa tasavertaiset työolot, työ- ja yksityiselämän parempi tasapaino ja lastenhoidon saatavuus, varhaiskasvatus mukaan luettuna; muistuttaa, että ESR+:n avulla olisi myös pyrittävä tarjoamaan terveellinen ja asianmukainen työympäristö, jotta voidaan vastata muuttuviin työn muotoihin liittyviin terveysriskeihin ja ikääntyvän työvoiman tarpeisiin;

12. muistuttaa, että kumppanuudet sidosryhmien kanssa ovat keskeinen osa vahvistettua nuorisotakuuta, mutta tällä hetkellä EU:n tasolla ei ole virallista elintä tai mekanismia, jonka avulla ne voisivat osallistua nuorisotakuun järjestelmien seurantaan ja täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota seuraamaan vahvistetun nuorisotakuun järjestelmien täytäntöönpanoa työllisyyskomitean kautta ja raportoimaan säännöllisesti työllisyyskomitealle nuorisotakuujärjestelmien täytäntöönpanosta ja tuloksista ja pitämään parlamentin ajan tasalla; kehottaa komissiota perustamaan vahvistetun nuorisotakuun täytäntöönpanoa varten työryhmän, joka kokoaa yhteen asiaankuuluvia sidosryhmiä, kuten kansalaisyhteiskunnan edustajia, nuorisojärjestöjä ja työmarkkinaosapuolia työllisyyskomitean työhön, helpottamaan koordinoitua ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa EU:n ja kansallisten viranomaisten välillä yhdessä kansalaisyhteiskunnan edustajien ja nuorisojärjestöjen kanssa sekä arvioimaan sen vaikutuksia säännöllisesti ja ehdottamaan parannussuosituksia;

13. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että julkiset työvoimapalvelut tekevät yhteistyötä paikallisviranomaisten, koulutusalan, nuorisojärjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkoston kautta, jotta voidaan edistää laadukkaita, vakaita ja hyväpalkkaisia työpaikkoja ja lisätä räätelöityä tukea nuorten koulutukseen, työnhakuun ja neuvontaan, ja kannustaa jäsenvaltioita osoittamaan julkisille työvoimapalveluille riittävät resurssit, jotta ne voivat tarjota resursseja ja koulutusta psyykkisesti terveen elämän ylläpitämiseksi epävarmasta taloudellisesta ilmapiiiristä huolimatta ja työnhakuun liittyvien haasteiden aikana;

Torstai 17. helmikuuta 2022

14. suosittelee, että vahvistetaan työllisyyden keskeistä asemaa mielenterveyspalvelujen järjestelmissä korostamalla erityisesti sitä myönteistä vaikutusta, joka laadukkailla työpaikoilla voi olla henkiseen toipumiseen;

15. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan nuorten pääsyä palkallisiin, laadukkaisiin ja osallistaviin työharjoitteluihin ja oppisopimuskoulutuksiin; kehottaa vahvistamaan seurantajärjestelmiä, joilla varmistetaan, että nuoret saavat asianmukaisia ja laadukkaita ensimmäisiä työkokemuksia, mahdollisuuksia taitojen parantamiseen ja uusia tutkintoja tai pätevyyskokeita; tuomitsee palkattomat harjoittelut yhtenä nuorten työntekijöiden hyväksikäytön muotona ja heidän oikeuksiensa loukkaamisena ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhteistyössä parlamentin kanssa ja toissijaisuusperiaatetta noudattaen ehdottamaan yhteistä oikeudellista kehystä, jolla varmistetaan oikeudenmukainen korvaus harjoittelusta ja oppisopimuskoulutuksesta, jotta vältetään hyväksikäyttöön perustuvat käytännöt; tuomitsee nollatuntisopimusten käyttämisen ja kehottaa jäsenvaltioita tukemaan työnantajia, jotka tarjoavat harjoittelu- ja oppisopimuspaikkoja vammaisille nuorille;

16. kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen nykyisiä eurooppalaisia välineitä, kuten harjoittelun laatupuitteita ja laadukkaan ja tehokkaan oppisopimuskoulutuksen eurooppalaisia puitteita, ja sisällyttämään niihin nuorille osoitettavia tarjouksia koskevat laatuksiteerit, mukaan lukien harjoittelijoille maksettavan kohtuullisen korvauksen periaate, sosiaalisen suojelun saatavuus, kestävä työllisyys ja sosiaaliset oikeudet;

Työvoiman liikkuvuus ja tulevaisuuden taidot

17. kehottaa komissiota varmistamaan, että uusi ALMA-aloite auttaa nuoria, erityisesti NEET-nuoria, löytämään tilapäistä laadukasta työtä muista jäsenvaltioista; vaatii, että ALMA-ohjelmassa on noudatettava laatuvaatimuksia, joissa kunnioitetaan nuorten työntekijöiden oikeuksia, kuten asianmukaista palkkaa, hyviä työoloja ja sosiaalisen suojelun saatavuutta;

18. korostaa, että digitaalinen osaaminen on olennaista nuorille ja kaikille toimialoille 2000-luvulla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan, miten kehittää nuorille pysyviä mahdollisuuksia osallistua digitaalista osaamista ja lukutaitoa kehittäviin sertifioituihin vapaan pääsyn kursseihin verkossa ja verkon ulkopuolella kaikilla EU:n kielillä yhteistyössä julkisten laitosten ja yksityisten yritysten kanssa; kehottaa luomaan mahdollisuuksia verkko-oppimista ja verkko-opetusta koskevalle ajatustenvaihdolle; kehottaa painokkaasti EU:ta ja jäsenvaltioita kehittämään lisää eTwinningin ja aikuiskoulutuksen eurooppalaisen foorumin kaltaisia ohjelmia; toteaa, että monissa jäsenvaltioissa on päästävää eroon vakavista rajoitteista, jotka liittyvät laitteistojen, tilojen, pätevien kouluttajien ja asianmukaisen digitaalisen infrastruktuurin saatavuuteen; muistuttaa siksi, että verkkokurssien saatavuus on kyttävä tehostettuihin aloitteisiin, joilla korjataan internetyhteyksien ja digitaalisten välineiden saatavuuden puute, jotta ketään ei jätetä jälkeen, ja korostaa, että kurssit olisi laadittava esteettömiksi, jotta vältetään sulkemasta vammaiset nuoret niiden ulkopuolelle;

19. korostaa vihreiden taitojen kehittämisen ja laadukkaiden työllistymismahdollisuuksien merkitystä ilmaston neutraalissa ja energiatehokkaassa kiertotaloudessa erityisesti alueilla, joihin vihreä siirtymä vaikuttaa eniten, kuten maatalousalasta vahvasti riippuvaisilla alueilla ja ilmastonmuutoksen torjunnassa mukana olevilla alueilla, ja kun on kyse energian tuottamisesta uusiutuvista lähteistä, hiilipäästöjen vähentämisestä, energiatehokkuuden lisäämisestä, jäte- ja vesihuollosta, ilmanlaadun parantamisesta sekä biologisen monimuotoisuuden palauttamisesta ja säilyttämisestä; kehottaa työnantajia varmistamaan työvoimansa täydennys- ja/tai uudelleen koulutuksen ja parantamaan vaikuttavamman oppisopimuskoulutuksen tarjoamista laadukkaan ja tehokkaan oppisopimuskoulutuksen eurooppalaisten puitteiden mukaisesti;

20. kehottaa komissiota ehdottamaan vuonna 2022 uusia välineitä ja aloitteita, joilla pyritään kehittämään nuorisoyrittäjyyttä ja nuoria koskevia sosiaalisia investointeja yhteisö talouden toimintasuunnitelmassa;

21. pitää valitettavana, ettei koulutus uudistuksilla ja -investoinneilla ole riittävästi yhteyttä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan nuorten, erityisesti NEET-nuorten, pääsy työmarkkinoille; kannustaa joustaviin, osallistaviin, saavutettaviin ja avoimiin oppimispolkuihin nuorten, nuorisotyöntekijöiden, kouluttajien ja ammattilaisten henkilökohtaisten oppimistilien ja mikrotutkintojen kautta, mukaan lukien epävirallisesta oppimisesta ja arkioppimisesta hankittu ammattitaito ja -pätevyys; korostaa, että ammatinvalinnanohjauksen vahvistaminen varhaisesta iästä alkaen ja sen tukeminen, että opiskelijoilla ja aikuisopiskelijoilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet saada tietoa ja tukea, voivat auttaa nuoria valitsemaan itselleen sopivia koulutus- ja ammattipolkuja, jotka johtavat heille sopiviin työllistymismahdollisuuksiin;

Torstai 17. helmikuuta 2022

22. kehottaa jälleen komissiota ja neuvostoa tukemaan edelleen ammatillisen koulutuksen kehittämistä ja edistämään paremmin ammattiosaamista, pyrkien välttämään useissa jäsenvaltioissa yleisiä epävirallista koulutusta koskevia kielteisiä käsityksiä ja lisäämään samalla ammatillisen koulutuksen houkuttavuutta viestintä- ja tiedotuskampanjoilla, opetus-suunnitelmilla, nuorten ammattiosaamisen keskuksilla, paikallisyhteisöjen erityisillä ammatillisen koulutuksen ekosysteemeillä, harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevillä koulutusmalleilla sekä oppisopimuskoulutettavien pitkäkestoisella liikkuvuudella; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Euroopan ammatillisen koulutuksen huippuyksiköjä koskevaa aloitetta, jonka tavoitteena on tarjota korkealaatuista ammattitaitoa ja tukea yritystoimintaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan itsenäisen ammatillisen koulutuksen alueen ja eurooppalaisen oppisopimuskoulutettavan perussäännön; muistuttaa, että harjoittelujaksojen olisi oltava osa koulutuksellista ja ammatillista kehitystä ja että niillä olisi siksi oltava pedagoginen ulottuvuus; korostaa, että on tärkeää parantaa mekanismeja ammattitaidon ja pätevyyden rajatylittävää tunnustamista varten, ja vaatii edistämään ja tukemaan sukupolvien välisen solidaarisuuden ja mentoroinnin kaltaisia käytäntöjä eriarvoisuuden vähentämiseksi ja nuorten tuen varmistamiseksi;

23. kannustaa lisäämään kansalaisvaikuttamiseen liittyvän toiminnan niiden toimintojen joukkoon, joita työpaikat pitävät hyödyllisinä työntekijöiden ja erityisesti nuorten työntekijöiden henkilökohtaisen ja ammatillisen kehityksen kannalta;

24. korostaa, että vähimmäispalkkasuoja on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi torjua työssäkäyvien köyhyyttä; korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa nuoret työntekijät saavat nykyisten eroavaisuuksien vuoksi käytännössä lakisääteistä vähimmäispalkkaa pienempää palkkaa, mikä pitää yllä ikään perustuvaa rakenteellista syrjintää; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan nuorten yhdenvertaisen kohtelun työmarkkinoilla, myös lakisääteisen vähimmäispalkan suhteen, riittäviä vähimmäispalkkoja Euroopan unionissa koskevasta direktiivistä tehdyssä ehdotuksessa (COM(2020)0682);

25. korostaa, että nuoret eivät voi täysimääräisesti käyttää vähimmäistoimeentulojärjestelmiä tai he jäävät kokonaan niiden ulkopuolelle monissa jäsenvaltioissa ikäperusteisten tukikelpoisuuskaulien vuoksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tulevassa neuvoston suosituksessa vähimmäistoimeentulosta ryhtymään toimenpiteisiin, joilla helpotetaan nuorten pääsyä niihin järjestelmiin;

Nuorten syrjäytymisen torjuminen ja kokonaisen sukupolven menettämisen estäminen

26. kehottaa komissiota laatimaan suosituksen sen varmistamiseksi, että työharjoittelut, oppisopimuskoulutukset ja työhön sijoittaminen lasketaan työkokemukseksi ja antavat siten oikeuden sosiaalietuuksiin; kehottaa lyhentämään sosiaalietuuksiin oikeuttavan vähimmäismaksukauden pituutta; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen korkean tason asiantuntijaryhmän perustamisesta tarkastelemaan hyvinvointivaltion tulevaisuutta ja tärkeimpiä haasteita, joita nuoret kohtaavat sosiaalisen suojelun hyödyntämisessä;

27. kehottaa komissiota tarkastelemaan, onko nykyiset Euroopan nuorisoportaali sekä Europass- ja Eures-alustat mahdollista yhdistää yhdeksi digitaaliseksi ympäristöksi, joka tarjoaisi kaikille nuorille eurooppalaisille tietoa muun muassa koulutuksesta, työpaikoista, harjoittelupaikoista, ammatillisen koulutuksen mahdollisuuksista, taloudellisesta tuesta, liikkuvuusohjelmista, yritystoiminnan aloittamiseen liittyvästä neuvonnasta, mentorointiohjelmista, vapaaehtoistoiminnan järjestelmistä, EU-kansalaisuuteen liittyvistä oikeuksista ja kulttuurin saatavuudesta sekä niihin liittyvistä toimintamahdollisuuksista; ehdottaa, että alustalle voitaisiin keskittää kaikki eri tarjontaa ja ohjelmia koskevat hakemukset ja että sillä annettaisiin tietoa kaikista EU:n nuorille eurooppalaisille tarjoamista heidän henkilökohtaisen tilanteensa mukaisista mahdollisuuksista; pitää myönteisenä, että useisiin jäsenvaltioihin on luotu keskitettyjä asiointipisteitä, ja kannattaa tämän tyyppisten verkkojen ulkopuolisten palvelujen keskittämistä, sillä se on ensisijaisen tärkeää edunsaajien tavoittamisen ja heidän opastamisen ja auttamisen kannalta, ja kannattaa asiointipisteiden perustamista kaikkiin jäsenvaltioihin ja eri kaupunkeihin, jotta tavoitettaisiin mahdollisimman monta haavoittuvassa asemassa olevaa nuorten ryhmää;

28. kehottaa komissiota varmistamaan, että uudella ALMA-aloitteella autetaan nuoria ja erityisesti NEET-nuoria osallistumaan yhteiskunnalliseen elämään ja työmarkkinoille kotimaassaan löytämällä laadukasta tilapäistä työtä ja ammattitaidon kehittämiskokemuksia niin, että noudatetaan nuorten työntekijöiden oikeuksia toisessa jäsenvaltiossa koskevia laadullisia vaatimuksia, kuten oikeudenmukaista palkkaa ja sosiaalisen suojelun saatavuutta; korostaa, että on olennaista tukea ja ohjata nuoria ennen ohjelmaan osallistumista, sen aikana ja sen jälkeen; korostaa, että ALMA:n on edistettävä kaikkia osallistujia, mukaan lukien vammaiset nuoret tai heikommista lähtökohdista tulevat nuoret, koskevaa todellista liikkuvuutta ja laadukkaita taitojen kehittämisohjelmia, ammatillista koulutusta tai työpaikkoja ja että siihen on

Torstai 17. helmikuuta 2022

sisällyttävä kansalaisjärjestöjen ja työmarkkinaosapuolten kanssa suunniteltu osallisuutta edistävä strategia, jolla varmistetaan yhtäläiset mahdollisuudet, ehkäistään syrjintää ja puututaan mahdollisiin esteisiin, mutta niin, että ALMAsta ei muodostu välinettä, jolla nuorille luodaan epävarmoja työoloja; toteaa, että kansallisille julkisille työvoimapalveluille olisi annettava tukea sen toteuttamiseen ESR+:n budjettikohdasta koordinoitusti yksityisten ja julkisten kumppanien kanssa ja samalla olisi luotava synergioita eurooppalaisen koulutusalueen kanssa; kehottaa komissiota varmistamaan ALMAN lisäarvon Erasmus+ -ohjelman ja Euroopan solidaarisuusjoukkojen tarjoamien nykyisten mahdollisuuksien lisäksi ja varmistamaan, että virtuaaliseen oppimiseen ja yhteistyöhön yhdistyy ESR+:n puitteissa edelleen fyysinen liikkuvuus; kehottaa komissiota arvioimaan, voitaisiinko ALMA sisällyttää vahvistetun nuorisotakuun yhdeksi liikkuvuuselementiksi;

29. katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin toimijat ovat yhteisesti vastuussa nuorten hyvinvoinnista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä eurooppalaisten ja kansallisten työnantajien kanssa haavoittuvassa asemassa olevia nuoria auttavien yritys vastuusuositusten panemiseksi täytäntöön ja sisällyttämään nuorisoa koskevia säännöksiä tuleviin yritys vastuuseen liittyviin aloitteisiin;

30. muistuttaa, että nuorilla naisilla on kohonnut riski joutua työpaikkasyrjinnän kohteeksi⁽¹⁹⁾, jota pahentaa intersektionaalinen eriarvoisuus, työttömyys, yksinhuoltajuus ja pitkäaikainen omaishoitajuus, mikä usein sulkee heidät työvoiman ulkopuolelle tai voi pitää heidät köyhyysrajan alapuolella; kehottaa neuvostoa ja komissiota harkitsemaan avustamista ja räätälöityjä tukiohjelmia koskevien ohjeellisten vähimmäistavoitteiden sisällyttämistä nuorisotyöllisyysaloitteisiin vuodesta 2022 lähtien riskiryhmiin kuuluville nuorille naisille; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa lapsitakuuta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien sisällyttämiseksi kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason työllistämistoimiin, jotta voidaan tukea nuoria yksinhuoltajia;

31. muistuttaa, että on tärkeää saada kunnollisia ja kohtuuhintaisia asuntoja ja räätälöityjä sosiaalipalveluja erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville nuorille, mukaan lukien vammaiset nuoret ja suurperheiden nuoret; pyytää komissiota kehittämään jäsenvaltioiden kanssa "nuorille asunto ensin" -ohjelmia, joita työllisyyspalvelut, sosiaalipalvelut ja terveydenhuollon tukipalvelut täydentävät; korostaa nuorille tarkoitettuun sosiaaliseen infrastruktuuriin tehtävien yksityisten ja julkisten investointien merkitystä; pitää myönteisenä komission käynnistämää asunnottomuuden vähentämistä käsittelevää eurooppalaista foorumia ja sen perimmäistä tavoitetta asunnottomuuden lopettamisesta vuoteen 2030 mennessä sekä tämän nuorille tarjoamia mahdollisuuksia; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan toimenpiteitä ja ohjelmia nuorille, jotka täyttävät 18 ja ovat vaarassa joutua asunnottomiksi, ja kohdistamaan näitä erityisesti haavoittuvien ryhmien, kuten hlbtq+-henkilöiden asunnottomuuteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vahvistettu nuorisotakuu auttaa torjumaan nuorten asunnottomuutta, joka on lisääntymässä monissa EU:n jäsenvaltioissa;

32. kannustaa komissiota puuttumaan suurimpiin esteisiin, jotka estävät nuoria lähtemästä maatalousalalle ja jotka liittyvät mahdollisuuksiin hankkia maata ja rahoitusta, tietämykseen ja innovointiin;

33. panee huolestuneena merkille, että monien nuorten ja erityisesti pitkäaikaistyöttömyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä jo kärsivien haavoittuvassa asemassa olevien nuorten, kuten nuorten romanien, vammaisten nuorten, hlbtq+-yhteisöön kuuluvien nuorten ja nuorten muuttajien, olosuhteet heikkenevät, ja kehottaa omaksumaan koordinoitun lähestymistavan, jotta heille voidaan luoda ja tarjota mahdollisuuksia sosiaaliseen osallisuuteen vahvistetun nuorisotakuun, ESR+:n ja elpymis- ja palautumistukivälineen puitteissa;

34. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki nuorisoon kohdistuvat politiikat laaditaan syrjimättömästi ottaen huomioon nuorten moninaisuuden eri puolilla Eurooppaa ja heidän kohtaamansa haasteet;

o

o o

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁹⁾ Baptista, I., Marlier, E. ja muut, Social protection and inclusion policy responses to the COVID-19 crisis – An analysis of policies in 35 countries, European Social Policy Network, Bryssel 2021.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0048

EU:n painopisteet naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istuntoa varten

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 EU:n painopisteistä naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istuntoa varten (2022/2536(RSP))

(2022/C 342/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istunnon ja sen ensisijaisen teeman, joka on sukupuolten tasa-arvon saavuttaminen ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ilmastonmuutoksen sekä ympäristö- ja katastrofiriskien vähentämistä koskevien politiikkojen ja ohjelmien yhteydessä sekä luonnokset istunnon päätelmiksi;
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 1995 annetun Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman ja niitä koskevien tarkistuskonferenssien tulokset,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyyn YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman, ketään ei jätetä jälkeen -periaatteen ja erityisesti tavoitteen 1, jolla pyritään poistamaan köyhyys, tavoitteen 3, jolla pyritään turvaamaan ihmisten mahdollisuus terveelliseen elämään, tavoitteen 5, jolla pyritään toteuttamaan sukupuolten tasa-arvo ja parantamaan naisten elinoloja, tavoitteen 8, jolla pyritään kestävään talouskasvuun, sekä tavoitteen 13, jolla pyritään toteuttamaan kiireellisiä toimia ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia vastaan,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) 21. osapuolikonferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyyn Pariisin sopimukseen,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin 25-vuotistapahtumasta (ICPD25) (Nairobien huippukokous) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2018 antamansa päätöslauselman naisista, sukupuolten tasa-arvosta ja ilmasto-oikeudenmukaisuudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä EU:n ulkoisissa toimitissa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2021–2025 (GAP III),
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2020 julkaistun EU:n sukupuolten tasa-arvostrategian 2020–2025,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien tilanteesta EU:ssa naisten terveyden osalta ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0315.

⁽²⁾ EUVL C 458, 19.12.2018, s. 34.

⁽³⁾ EUVL C 404, 6.10.2021, s. 202.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0314.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon Glasgow'ssa 31. lokakuuta – 6. marraskuuta 2021 pidetyssä UNFCCC:n 26. osapuolikonferenssissa hyväksytyt päätelmät sukupuolesta ja ilmastonmuutoksesta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklan 4 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että naisten ja miesten tasa-arvo on yksi EU:n peruseriaatteista, joka on vahvistettu Euroopan unionista tehdystä sopimuksesta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa; katsoo, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on siksi tärkeä väline tämän periaatteen sisällyttämisessä kaikkiin EU:n politiikkoihin, toimenpiteisiin ja toimiin, ulkoiset toimet mukaan luettuina;
- B. ottaa huomioon, että 189 hallitusta eri puolilla maailmaa, mukaan lukien Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot, sitoutuivat Pekingissä vuonna 1995 pidetyssä neljännessä naisten maailmankonferenssissa pyrkimään sukupuolten tasa-arvoon ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
- C. ottaa huomioon, että vuoden 1995 Pekingin toimintaohjelmassa määriteltiin selvästi sukupuolen, ympäristön ja kestävä kehityksen välinen yhteys ja korostettiin naisten strategista roolia kestävien ja ekologisesti perusteltujen kulutus- ja tuotantomallien kehittämisessä ja sitä, että naisten on tärkeää osallistua tasavertaisesti ympäristöä koskevaan päätöksentekoon kaikilla tasoilla;
- D. ottaa huomioon, että kestävä kehityksen tavoitteissa todetaan sukupuolten tasa-arvon saavuttamisen ja kaikkien kestävä kehityksen tavoitteiden, mukaan lukien ilmastonmuutosta koskeva tavoite 13, välinen yhteys, mikä tarjoaa mahdollisuuden puuttua sukupuolten epätasa-arvon perimmäisiin syihin ja siten vahvistaa naisten selviytymiskykyä ilmastonmuutoksen suhteen;
- E. ottaa huomioon, että sukupuolten epätasa-arvo on yhdessä ilmasto- ja ympäristökriisien ja -katastrofien kanssa yksi aikamme suurimmista haasteista ja niillä on rajatylittävä ulottuvuus, joka vaikuttaa koko maapalloon ja suhteettoman paljon naisiin kaikessa heidän moninaisuudessaan, erityisesti naisiin, joihin kohdistuu intersektionaalista syrjintää, sekä naisiin marginalisoituneissa tilanteissa ja konfliktien yhteydessä;
- F. ottaa huomioon, että naiset kaikessa moninaisuudessaan ovat haavoittuvammassa asemassa ja heille aiheutuu eri syistä suurempia riskejä ja rasitteita ilmastonmuutoksen ja ympäristö- ja luonnonkatastrofien vaikutusten vuoksi; ottaa huomioon, että näitä syitä ovat muun muassa eriarvoisuus resurssien saatavuudessa, koulutuksessa, työllistymismahdollisuuksissa ja maa- ja metsätalouden olemassa olevat sosiaaliset ja kulttuuriset normit sekä naisten erilaiset kokemukset intersektionaalisesta syrjinnästä;
- G. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttama ennennäkemätön kriisi ja sen monitahoiset vaikutukset yhteiskuntaan, kuten olemassa olevien sosiaalisen eriarvoisuuden ja sukupuolten epätasa-arvon syveneminen, voivat vaikuttaa kielteisesti tehokkaiden sukupuolitietoisten ilmastotoimien täytäntöönpanoon;
- H. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos koskee koko maapalloa mutta sen vaikutukset ovat tuhoisimmat maissa ja yhteisöissä, jotka ovat vähiten vastuussa ilmaston lämpenemisestä; toteaa, että ilmastonmuutoksesta ja sen vaikutuksista kärsivät eniten ne, joilla on vähiten sopeutumiseen tarvittavia taloudellisia resursseja;
- I. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos lisää pakkomuuttoja, kun ihmiset joutuvat lähtemään kodeistaan väliaikaisesti tai pysyvästi ympäristön muuttuessa elinkelvottomaksi; ottaa huomioon, että vuodesta 2010 keskimäärin 21,5 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään joka vuosi ilmastoon liittyvien katastrofien vuoksi; ottaa huomioon, että YK:n lukujen mukaan 80 prosenttia ilmastonmuutoksen vuoksi siirtymään joutuneista ja äärimmäisistä lämpötiloista ja luonnonkatastrofeista eniten kärsivistä ihmisistä on naisia ja tyttöjä;
- J. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset ja näiden kielteiset seuraukset sosioekonomiselle tilanteelle voivat johtaa naisten ja tyttöjen perusoikeuksien vakaviin loukkauksiin, erityisesti kun kyseessä ovat maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt, siirtolaiset ja turvapaikanhakijat, ja näitä loukkauksia ovat muun muassa seksuaalisen ja sukupuolistuneen väkivallan, hyväksikäytön ja ihmiskaupan, pakkoavioliittojen, elinten poiston lisääntyneet riskit ja terveydenhuollon, myös lisääntymis- ja mielenterveyspalvelujen, vähäisen saatavuuden vaikutukset;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- K. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten oikeudet ovat ihmisoikeuksia ja edellytys kestäväälle kehitykselle, ilmasto- ja ympäristöpolitiikan tehokkaalle hallinnalle, ympäristöön liittyvälle rauhalle ja vakaudelle ja reilulle ja oikeudenmukaiselle siirtymälle, jossa ketään ei jätetä jälkeen; toteaa, että kaikissa ilmastotoimissa on otettava huomioon sukupuolinäkökulmat ja intersektionaaliset näkökulmat ja varmistettava, että naiset kaikessa moninaisuudessaan osallistuvat tasavertaisesti päätöksentekokoelimiin kaikilla tasoilla;
- L. ottaa huomioon, että se, että naiset eivät osallistu tasavertaisesti päätöksentekoprosesseihin ja työmarkkinoille, lisää eriarvoisuutta ja usein estää naisia antamasta täysipainoista osuuttaan ja osallistumasta ilmastonmuutokseen ja ympäristö- ja katastrofiriskeihin liittyvään päätöksentekoon, suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;
- M. ottaa huomioon, että sukupuolinäkökohdat huomioon otettava oikeudenmukainen siirtymä voi luoda ihmisarvoisia työpaikkoja naisille; ottaa huomioon, että naiset kohtaavat edelleen rakenteellisia ja kulttuurisia esteitä, joiden vuoksi he eivät voi osallistua energia- ja ilmastosiirtymän toteuttamiseen kaikille osa-alueille; ottaa huomioon, että energia-ala on maailmanlaajuisesti edelleen yksi aloista, jonka työpaikoissa sukupuolten edustus on vähiten tasapuolista;
- N. ottaa huomioon, että sekä ilmastonmuutos että köyhyys vaikuttavat suhteettoman paljon naisiin, erityisesti yksinhuoltajiin ja naisiin, joihin kohdistuu intersektionaalista syrjintää tai jotka ovat ylittäneet eläkeiän; ottaa huomioon, että naiset kaikessa moninaisuudessaan kokevat myös luultavammin energiaköyhyyttä jossakin elämänsä vaiheessa; toteaa, että ekologisessa siirtymässä olisi otettava huomioon myös sosiaaliset ja sukupuoliulottuvuudet;
- O. ottaa huomioon, että monet pienilat ovat naisten omistamia ja että ilmastonmuutos ja sääilmiöiden kärjistymisen vaikuttavat suhteettoman paljon heihin, mikä johtaa elintarvike- ja vesipulaan ja tekee heistä alttiimpia aliravitsemukselle;
- P. ottaa huomioon, että Pariisin sopimuksen mukaan osapuolten olisi osana sopimuksen täytäntöönpanoa toteuttamisessaan ilmastonmuutosta käsittelevissä toimissaan otettava huomioon velvoitteensa, jotka koskevat muun muassa ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa;
- Q. toteaa, että naisten on omaksuttava ilmastonmuutoksen yhteydessä vahvempi rooli johtajina, vaaleilla valittuina edustajina, ammattilaisina ja teknisinä toimijoina muutoksen aikaansaamiseksi; ottaa huomioon, että naiset ovat edelleen aliedustettuina ilmastonmuutosta käsittelevissä päätöksentekokoelimeissa kansallisella tasolla EU:n jäsenvaltioissa ja EU:n tasolla, myös Euroopan parlamentissa, ja heidän osuutensa uusiutuvan energian alan työvoimasta on vain 32 prosenttia maailmanlaajuisesti ⁽⁵⁾;
- R. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen sukupuoliulottuvuus tunnustetaan EU:n sukupuolten tasa-arvostrategiassa 2020–2025; ottaa huomioon, että siihen sisältyy ensimmäistä kertaa ilmastonmuutosta ja ympäristöä koskeva painopisteala; toteaa, että EU:n ilmastopolitiikalla voi olla merkittävä vaikutus ihmisoikeuksien suojeluun ja sukupuolitietoisten ilmastotoimien edistämiseen maailmanlaajuisesti;

Sukupuolten tasa-arvon saavuttaminen ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ilmastonmuutoksen sekä ympäristö- ja katastrofiriskien vähentämistä koskevien politiikkojen ja ohjelmien yhteydessä

1. suosittaa neuvostolle, että se
- a) vahvistaa horjumattoman sitoutumisensa Pekingin toimintaohjelmaan ja sen tarkistuskonferensseihin sekä niissä esitettyihin erilaisiin toimiin sukupuolten tasa-arvon aikaansaamiseksi,
- b) korostaa 14.–25. maaliskuuta 2022 pidettävän naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istunnon myönteisten tulosten merkitystä muun muassa siten, että hyväksytään tulevaisuuteen suuntautuvia ja tavoitteellisia sitoumuksia, jotka esitetään poliittisessa julistuksessa,

⁽⁵⁾ EPRS Briefing, *Beijing Platform for Action: 25-year review and future priorities*, 27. helmikuuta 2020, saatavilla osoitteessa [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

Torstai 17. helmikuuta 2022

- c) varmistaa, että parlamentti ja sen naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta osallistuvat kaikilta osin päätöksentekoprosessiin, joka koskee EU:n kantaa naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 66. istunnossa ja että niillä on riittävät tiedot ja mahdollisuus tutustua EU:n kantaa koskevaan asiakirjaan ennen neuvottelua,
- d) varmistaa, että EU osoittaa vahvaa johtajuutta ja omaksuu yhtenäisen kannan naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja sukupuolten tasa-arvon saavuttamisen merkitykseen ilmastonmuutoksen torjunnassa, ja tuomitaan painokkaasti ja yksiselitteisesti kaikki sukupuolten tasa-arvoa heikentävät toimet tai toimet, jotka heikentävät naisten oikeuksia. itsenäisyyttä ja emansipaatiota millä tahansa alalla,
- e) ilmaisee vahvan tukensa YK:n tasa-arvojärjestön työlle, sillä se on keskeinen toimija YK:n järjestelmässä naisten oikeuksien edistämiseksi ja kaikkien asianomaisten sidosryhmien kokoamiseksi yhteen niin, että saadaan aikaan muutos toimintapolitiikassa ja voidaan koordinoida toimia, kehottaa kaikkia YK:n jäsenvaltioita ja EU:ta varmistamaan YK:n tasa-arvojärjestön riittävän rahoituksen,
- f) uudistaa sukupuolten tasa-arvoa ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusvallan lisäämistä koskevat sitoumukset, jotka on tehty asiaa käsitellessä YK:n huippukokouksissa ja konferensseissa, mukaan lukien kansainvälinen väestö- ja kehityskonferenssi ja sen toimintaohjelma sekä sen tarkistamista koskevat lopulliset asiakirjat,
- g) ottaa huomioon, että ilmastonmuutos, ympäristön tilan heikkeneminen ja ympäristökatastrofit, kuten ekosysteemien ja keskeisten luonnonvarojen häviäminen ja aliravitsemus, sekä hengityselinsairaudet ja veteen liittyvät ja vektorivälitteiset taudit vaikuttavat suhteettoman paljon naisiin heidän kaikessa moninaisuudessaan, erityisesti alkuperäiskansoihin ja muiden luonnonvaroista riippuvaisten yhteisöjen jäseniin,
- h) panee merkille covid-19-pandemian vaikutukset sukupuolitietoisin ilmastotoimiin ja varmistaa, että kaikissa ilmastopolitiikoissa ja -ohjelmissa otetaan huomioon nämä vaikutukset ja pyritään vahvistamaan naisten selviytymis- ja sopeutumiskykyä,
- i) vahvistaa uudelleen tavoitteensa tukea ja kehittää uudistettua viisivuotista toimintasuunnitelmaa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi, josta sovittiin COP25-kokouksessa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi UNFCCC-prosessissa, ja näyttää esimerkkiä sitoutumalla sukupuolten tasapuoliseen edustukseen UNFCCC:n valtuuskunnissa,
- j) korostaa, että naiset ja tytöt eivät ole vain ilmastonmuutoksen uhreja, vaan he ovat myös voimakkaita muutostekijöitä ilmastosiirtymässä; sitoutuu siihen, että naiset kaikessa moninaisuudessaan osallistuvat mielekkäällä tavalla ja tasa-arvoisesti päätöksentekoon kaikilla tasoilla ilmastopolitiikan ja -toimien alalla sekä konfliktien jälkeisten ongelmien ratkaisuun; varmistaa, että naiset osallistuvat tasavertaisesti kunnianhimoisten ja paikalliselle tasolle sovitettujen valmius-, hillitsemis- ja sopeutusohjelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, minkä avulla taataan sukupuolijärjestystä muuttavat tehokkaat ilmastotoimet, katastrofiriskien vähentäminen ja luonnonvarojen osallistava ja kestävä hoito; edistää kansalaisyhteiskunnan, naisjärjestöjen ja marginalisoituneiden ryhmien laajaa ja mielekästä osallistumista päätöksentekoon kaikilla tasoilla; tukee nuorten ja erityisesti nuorten naisten osallistumista,
- k) ryhtyy välittömiin toimiin ilmastonmuutoksen torjumiseksi, jotta estetään se, että ihmiset joutuvat jättämään kotinsa ja yhteisönsä, ja torjutaan näin ilmastosta johtuvaa pakkomuuttoa, joka on kasvava ilmiö,
- l) kannattaa ja tukee ilmastonmuutoksen ja ympäristökatastrofien vuoksi vaarassa olevien naisten suojelua etenkin pakkomuutolta, köyhyydeltä, ihmiskaupalta, sukupuolistuneelta väkivallalta ja puutteelliselta ruokaturvalta, sekä heidän toimeentuloonsa kohdistuvilta uhkilta ja ryhtyy konkreettisiin toimiin asian suhteen, varmistaa, että peruspalvelut ja riittävät ja saavutettavat sanitaatiopalvelut ovat heidän saatavillaan, ja suojelee heidän fyysisistä ja henkistä terveyttään, seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet mukaan luettuina,
- m) vahvistaa sitoumustaan torjua sukupuolistunutta väkivaltaa sen kaikissa muodoissa, erityisesti kun otetaan huomioon niiden naisten lisääntynyt riski, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa; vahvistaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ja varmistaa uhreille annettavan tuen, jotta vältetään toissijaista uhriksi joutumista; sitoutuu edelleen osana alueellista ja kansainvälistä kumppanuutta auttamaan sukupuolistuneen väkivallan torjunnan ohjaamisessa ja rahoittamisessa,

Torstai 17. helmikuuta 2022

- n) käsittelee erityisesti ilmastonmuutoksesta kärsivillä alueilla konflikteihin liittyvän sukupuolistuneen väkivallan lisääntymistä, seksuaalinen väkivalta mukaan luettuna, ja tuomitsee sen jyrkästi ulkosuhteissaan ja kaikissa kansainvälisten sopimusten ihmisoikeusmääräyksissä,
- o) edistää kohdennettujen sukupuolten tasa-arvoa koskevien toimien täytäntöönpanoa yhdistettynä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen ympäristö- ja ilmastonmuutospolitiikoissa; toteuttaa systemaattisia arviointoja sukupuolikohtaisista vaikutuksista eriteltyjen tietojen keruun pohjalta, jotta voidaan ymmärtää paremmin ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien sukupuolikohtaisia vaikutuksia ja varmistaa tasa-arvoasiantuntemus asiaankuuluviissa ilmastotoimissa ja -politiikoissa, myös Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa; hyväksyy ja toteuttaa sukupuolitietoista budjetointia, käytäntöjä ja etenemissuunnitelmia, joilla varmistetaan riittävän rahoituksen osoittaminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi,
- p) tunnustaa sukupuolitietoisten ilmastotoimien ja oikeudenmukaisen siirtymän väliset yhteydet, jotta voidaan edistää kaikille avoimia mahdollisuuksia vihreässä taloudessa; varmistaa, että kaikissa vihreään siirtymään liittyvissä politiikkatoimissa otetaan huomioon sukupuolikohtaiset tarpeet ja että ne eivät vaikuta kielteisesti naisiin, tyttöihin ja ihmisiin, joihin kohdistuu intersektionaalista syrjintää,
- q) sitoutuu järjestämään sukupuolten tasa-arvoon keskittyvää koulutusta EU:n virkamiehille, erityisesti niille, jotka toimivat kehitys- ja ilmastopolitiikkojen parissa,
- r) kehittää ja vahvistaa naisten ja tyttöjen selviytymiskykyä ilmastonmuutoksen, ympäristön tilan heikkenemisen ja ympäristökatastrofien yhteydessä investoimalla sukupuolitietoisiiin sosiaalipalveluihin ja terveydenhuolto- ja hoiva-järjestelmiin ja takaa ihmisarvoiset työpaikat,
- s) kannattaa pyrkimyksiä lisätä naisten osallistumista työmarkkinoille ja parantaa tukea naisyrityksille ilmasto- ja ympäristöteknologian ja -tutkimuksen aloilla; kannustaa innovointiin näillä keskeisillä aloilla ja tukee samalla naisten taloudellista riippumattomuutta,
- t) kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita edistämään sitä, että naisille heidän kaikessa moninaisuudessaan on tarjolla uusia työllistymismahdollisuuksia vihreän siirtymän alalla, jotta varmistetaan, että vihreistä työpaikoista hyötyvät kaikki ja ne ovat kaikkien saatavilla; helpottaa ja lisää naisten tiedonsaantia ja pääsyä koulutukseen myös tieteen, teknologian ja talouden aloilla, jotta parannetaan heidän tietoaan, taitojaan ja mahdollisuuksiaan osallistua ympäristöpäätöksiin ja torjutaan sukupuolistereotyyppioita,
- u) antaa tunnustusta sille tosiseikalle, että alat, joilla suurin osa työvoimasta on naisia, ovat hiilineutraaleja (kuten hoiva-ala); hyödyntää tätä tosiseikkaa ja sen tarjoamia mahdollisuuksia sekä edistää näitä aloja keinona torjua ilmastonmuutosta ja oikeudenmukaista siirtymää,
- v) kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta panemaan täysimääräisesti täytäntöön GAP III -toimintasuunnitelman ja saavuttamaan ilmastonmuutosta ja ympäristöä koskevan painopistealan tavoitteet,
- w) suojelee naispuolisten ympäristöalan ihmisoikeuksien puolustajien oikeuksia, tarjoaa heille erityistä tukea ja varmistaa, että heihin kohdistuvat rikkomukset ja väärinkäytökset tutkitaan ja että syylliset saatetaan vastuuseen; varmistaa, että naisten oikeuksia puolustavia ruohonjuuritason järjestöjä tuetaan tarjoamalla riittävästi rahoitusta ja poistamalla rajoitukset, jotka haittaavat niiden toimintaa,
- x) korostaa tarvetta suojella ja edistää sellaisten ryhmien oikeuksia, joihin kohdistuu moniperusteista ja intersektionaalista syrjintää, kuten vammaiset naiset, mustat naiset ja värilliset naiset, siirtolaisnaiset ja etniseen vähemmistöön kuuluvat naiset, ikääntyneet naiset, maaseudun ja väestökadosta kärsivien alueiden naiset, yksinhuoltajaäidit ja hltiq-henkilöt; pyrkii edistämään moniperusteisen syrjinnän torjumista ja ottamaan intersektionaaliset analyysit huomioon kaikissa YK:n elimissä sekä EU:ssa ja sen jäsenvaltioissa;

o

o o

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0049

Ihmisoikeuksien viimeaikainen kehitys Filippiineillä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ihmisoikeuksien viimeaikaisesta kehityksestä Filippiineillä (2022/2540(RSP))

(2022/C 342/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Filippiineistä ja erityisesti 15. syyskuuta 2016 ⁽¹⁾, 16. maaliskuuta 2017 ⁽²⁾, 19. huhtikuuta 2018 ⁽³⁾ ja 17. syyskuuta 2020 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon EU:n ihmisoikeussuuntaviivat,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Filippiinien hallituksen ja YK:n 22. heinäkuuta 2021 allekirjoittaman Filippiinien ihmisoikeuksia koskevan YK:n yhteisen ohjelman,
 - ottaa huomioon hyvää hallintotapaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia käsittelevän alakomitean ensimmäisen kokouksen jälkeen 5. helmikuuta 2021 annetun EU:n ja Filippiinien yhteisen lehdistötiedotteen,
 - ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön,
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2020 hyväksytyn Filippiinien tasavallan lain nro 11479, joka tunnetaan myös terrorismiin vastaisena lakina,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Michelle Bachelet'n ihmisoikeusneuvoston 48. istunnossa 7. lokakuuta 2021 antaman lausunnon Filippiineistä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Filippiineillä ja EU:lla on pitkät diplomaattiset, taloudelliset, kulttuuriset ja poliittiset suhteet; ottaa huomioon, että ratifioimalla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen unioni ja Filippiinit ovat vahvistaneet yhteisen sitoumuksensa hyvän hallinnon, demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen periaatteisiin sekä alueen vakauteen ja turvallisuuteen;
- B. ottaa huomioon, että presidentti Rodrigo Duterte'n toukokuussa 2016 tapahtuneen valinnan ja "huumeiden vastaisen sodan" alkamisen jälkeen Filippiineillä on tapahtunut järkyttävä määrä ilman oikeudenkäyntiä tehtyjä teloituksia ja ihmisoikeusloukkauksia;
- C. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutettu raportoi kesäkuussa 2020, että hallituksen huumeiden vastaiseen kampanjaan liittyvät teloitukset olivat laajalle levinneitä ja järjestelmällisiä; ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan järjestöjen mukaan 12 000–30 000 ihmistä on saanut surmansa huumeratsioiden aikana ja että viranomaiset puolestaan katsovat 6 200 kuolonuhrin johtuvan poliisin toimista näiden ratsioiden aikana; ottaa huomioon, että presidentti Duterte on nimenomaisesti kannustanut poliisia toteuttamaan laittomia teloituksia ja luvannut heille koskemattomuuden, ja tällaisiin toimiin osallistuneet poliisit ovat saaneet ylennyksiä; ottaa huomioon, että presidentti Duterte on vannonut jatkavansa huumeiden vastaista kampanjaansa aina nykyisen presidenttikautensa loppuun eli kesäkuuhun 2022 saakka;

⁽¹⁾ EUVL C 204, 13.6.2018, s. 123.

⁽²⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 113.

⁽³⁾ EUVL C 390, 18.11.2019, s. 104.

⁽⁴⁾ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 133.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- D. ottaa huomioon, että kesäkuun 2016 jälkeen on tapettu ainakin 146 ihmisoikeuksien puolustajaa ja vähintään 22 toimittajaa ja että tähän mennessä yhdessä näistä tapauksista ei ole annettu tuomiota;
- E. ottaa huomioon, että yhdistymisvapautta koskevan oikeuden käyttöön kohdistuvat hyökkäykset ovat olleet järjestelmällisiä; ottaa huomioon, että kesäkuun 2019 ja elokuun 2021 välisenä aikana 16 ammattiyhdistysaktivistia pidätettiin ja vangittiin ja 12 pakotettiin irtisanoutumaan; ottaa huomioon, että presidentti Duterte hallinto on syyllistynyt 50 ammattiyhdistysaktivistin laittomaan teloitukseen; katsoo, että pelon ilmapiiri on heikentänyt vakavasti työntekijöiden mahdollisuuksia käyttää Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksessa nro 87 suojattuja oikeuksiaan; ottaa huomioon, että hallitus on käyttänyt pandemiaa perusteena toimimatta jättämiselle ja lykännyt ILO:n korkean tason kolmikantavaltuuskunnan matkaa maahan;
- F. ottaa huomioon, että viranomaiset yhdistävät järjestöjä ja henkilöitä kommunistiryhmien toimintaan, mikä tunnetaan ”punaiseksi leimaamisena”, mikä johtaa ihmisoikeuksien puolustajien, opposition jäsenten, ammattiyhdistysaktivistien, ympäristönsuojelijoiden ja toimittajien surmaamiseen, uhkauksiin, laittomiin pidätyksiin ja häirintään, kun he pyrkivät paljastamaan väitteitä laittomista teloituksista ja muista ihmisoikeusloukkauksista; ottaa huomioon, että vuonna 2020 hyväksytyllä terrorismin vastaisella lailla on vakiinnutettu kyseinen ”punaiseksi leimaaminen”;
- G. ottaa huomioon, että korkein oikeus vahvisti 9. joulukuuta 2021, että presidentti Duterte hallinnon hyväksymä terrorismin vastainen laki, joka antaa turvallisuusjoukoille valtuudet pidättää ja vangita epäillyn enintään 24 päivän ajaksi ilman syytteen nostamista, on suurimmaksi osaksi laillinen;
- H. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on entisestään nopeuttanut Filippiinien ihmisoikeustilanteen heikkenemistä ja että tämä koskee erityisesti sananvapautta, tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja täytäntöönpanon ennustettavuutta ja että sillä on ollut vakavia seurauksia tiedotusvälineiden ja kansalaisyhteiskunnan valmiuksille dokumentoida tällaisia loukkauksia; ottaa huomioon, että poliisi ja armeija ovat käyttäneet väkivaltaa karanteenin täytäntöönpanossa, mikä on vaikuttanut vakavasti kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin kaupunkialueiden yhteisöihin;
- I. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutettu Michelle Bachelet korosti viimeisimmässä Filippiinejä koskevassa raportissaan 7. lokakuuta 2021, että maassa tapahtuu jatkuvia ja vakavia ihmisoikeusloukkauksia ja -rikkomuksia ja että perusihmisoikeusnormit sivuutetaan;
- J. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusneuvosto korosti lokakuussa 2020, että Filippiinien hallituksen on tärkeää varmistaa vastuuseen saattaminen ihmisoikeusrikkomuksista ja -loukkauksista ja suorittaa tässä yhteydessä riippumattomia, täysimääräisiä ja avoimia tutkintoja ja asettaa syytteeseen kaikki, jotka ovat syyllistyneet vakaviin rikoksiin;
- K. ottaa huomioon, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen esitutkintajaosto ilmoitti 15. syyskuuta 2021, että se oli valtuuttanut syyttäjävirston aloittamaan tutkinnan rikoksista ihmisyyttä vastaan, mukaan lukien murhat, jotka on tehty presidentti Duterte hallinnon alaisen ”huumausaineiden vastaisen sodan” yhteydessä, ja niin kutsutun Davaon kuolemanpartion vuosina 2011–2016 Davaon kaupungissa väitetyt murhat;
- L. ottaa huomioon, että Filippiinit vetäytyi presidentti Duterte aloitteesta maaliskuussa 2018 Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta sen jälkeen, kun tuomioistuin oli aloittanut alustavan tutkinnan Duterteä vastaan tehdystä valituksesta, joka liittyi huumeiden vastaisen kampanjan yhteydessä tehtyihin lukuisiin teloituksiin;
- M. ottaa huomioon, että toukokuussa 2022 pidettävien tulevien vaalien osalta on raportoitu lisääntyneistä mustamaalaus-, viha- ja disinformaatiokampanjoista ja kasvavista trollitehtaista Filippiinien kyberavaruudessa; ottaa huomioon, että sosiaalinen media on tärkein tiedonlähde Filippiineillä; ottaa huomioon, että tällaiset hyökkäykset kohdistuvat erityisesti naisiin ja vähemmistöryhmiin; ottaa huomioon, että viime aikoina yli 300 sosiaalisen median tiliä on poistettu roskapostia ja manipulointia koskevien sääntöjen rikkomisen johdosta; ottaa huomioon, että Filippiinien parlamentti hyväksyi verkossa tapahtuvan väärinkäytöksen torjumiseksi lain, jonka mukaan sosiaalisen median käyttäjien on rekisteröitävä laillinen henkilöllisyytensä uusia tilejä luotaessa; ottaa huomioon perustellun huolen siitä, että hallitus voi käyttää tätä lakia väärin toteuttaakseen toimittajiin ja kansalaisyhteiskuntaan kohdistuvia hyökkäyksiä; ottaa huomioon, että Filippiinien viranomaiset eivät ole pyytäneet EU:ta lähettämään vaalitarkkailuvaltuuskuntaa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- N. ottaa huomioon, että edustajainhuone hyväksyi 2. maaliskuuta 2021 alahuoneen kolmannessa käsittelyssä lakiesityksen nro 7814, jossa Filippiinien ihmisoikeusvaltuutetun mukaan säädetään syyllisyysolettamasta sellaisten henkilöiden osalta, joita syytetään kauppiaksi, rahoittajiksi, suojelijoiksi, suosijoiksi ja/tai muutoin sekaantumisesta laittomiin huumausaineisiin, ja että siinä pyritään myös ottamaan kuolemanrangaistus uudelleen käyttöön;
- O. ottaa huomioon, että edustajainhuoneen hyväksymä ihmisoikeuksien puolustajien suojelua koskeva lakiesitys on edelleen hyväksymättä senaatissa;
- P. ottaa huomioon, että EU:n Filippiinien edustuston esittämän vuoden 2021 maankohtaisen sukupuolten tasa-arvoselvityksen mukaan politiikan, kulttuurin ja yhteiskunnan patriarkaaliset normit on kodifioitu ja vahvistettu myös Filippiinien laeissa ja politiikoissa, minkä mahdollistavat toistuvasti miesvaltaiset lainsäädäntö- ja päätöksentekoaikojen; ottaa huomioon, että nykyisiin lakeihin, kuten tarkistettuun rikoslakiin ja perhelakiin, sisältyy edelleen säännöksiä, jotka syrjivät naisia;
- Q. ottaa huomioon, että Nobelin rauhanpalkinnon saaja Maria Ressa, joka on toimittaja ja yksi uutissivusto Rapplerin perustajista, pidätettiin vuonna 2019 kyberherjauksesta ja tuomittiin 15. kesäkuuta 2020; ottaa huomioon, että tunnistamattomat aseistetut miehet surmasivat vuonna 2021 Orlando Dinoy'n ja Reynante Cortesin, jotka olivat toimittajia;
- R. ottaa huomioon, että senaattori Leila De Lima on ollut vankilassa jo viisi vuotta tekaistuin syyttein ja ilman oikeudenkäyntiä; ottaa huomioon, että senaattori De Liman pidätettiin syrjivien perustein poliittisten mielipiteidensä vuoksi ja koska hän on ihmisoikeuksien puolustaja ja nainen ja että näinä tutkintavankeusvuosina häneltä on evätty vaalioikeudet ja mahdollisuus seurata senaatin kokouksia etäyhteyden välityksellä; ottaa huomioon, että senaattori De Limalla, joka on ilmoittanut aikeestaan asettua uudelleen ehdolle senaattiin, ei ole samoja oikeuksia ja mahdollisuuksia järjestää vaalikampanjaansa kuin muilla ehdokkailla;
- S. ottaa huomioon, että Filippiinit on yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP+) edunsaajamaa; katsoo, että tämä merkitsee sitä, että Filippiinien on pantava tehokkaasti täytäntöön 27 kansainvälistä yleissopimusta, jotka koskevat ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeuksia, ympäristönsuojelua ja hyvää hallintotapaa; ottaa huomioon, että 26 prosenttia Filippiinien kokonaisviennistä EU:hun (1,6 miljardia euroa) sai vuonna 2020 etuuskohtelun tämän järjestelmän mukaisesti;
1. tuomitsee jyrkästi tuhannet laittomat teloitukset ja muut vakavat ihmisoikeusloukkaukset, jotka liittyvät "huumeiden vastaiseen sotaan"; kehottaa EU:ta reagoimaan tähän määrätietoisesti;
 2. toistaa Filippiinien hallitukselle esittämänsä kehotuksen lopettaa välittömästi kaikki epäilyihin huumausainerikollisiin kohdistuvat väkivallanteot ja ihmisoikeusloukkaukset, mukaan lukien laittomat teloitukset, mielivaltaiset pidätykset, kidutukset ja muut väärinkäytökset, ja hajottamaan "huumeiden vastaiseen sotaan" osallistuneet yksityiset ja valtion tukemat puolisoitailliset ryhmät;
 3. tuomitsee kaikenlaisen uhkailun, häirinnän, pelottelun ja väkivallan niitä kohtaan, jotka pyrkivät paljastamaan väitteitä laittomista teloituksista ja muista ihmisoikeusloukkauksista maassa; tuomitsee valtion viranhaltijoiden harjoittaman aktivistien, toimittajien ja hallituksen arvostelijoiden "punaiseksi leimaamisen", joka altistaa heidät mahdolliselle vaaralle, ja vaatii tässä yhteydessä lakkauttamaan "punaiseksi leimaamisesta" vastuussa olevan kansallisen työryhmän, joka pyrkii lopettamaan paikallisen kommunistisen aseellisen konfliktin (National Task Force to End Local Communist Armed Conflict, NTF-ELCAC);
 4. kehottaa viranomaisia lopettamaan järjestöjen ja yksityishenkilöiden, mukaan lukien ihmisoikeuksien puolustajat ja ympäristönsuojelijat, toimittajat, ammattiyhdistysaktivistit ja kirkot sekä humanitaariset työntekijät, "punaiseksi leimaamisen"; pyytää hallitusta vapauttamaan kaikki epäoikeudenmukaisesti pidätykseen otetut ihmisoikeuksien puolustajat, poliittiset toisinajattelijat ja toimittajat ja luopumaan välittömästi kaikista heitä vastaan poliittisista syytöksistä nostetuista syytöksistä;
 5. kehottaa viranomaisia kunnioittamaan sananvapautta ja varmistamaan, että toimittajat voivat tehdä työnsä ilman pelkoa; vaatii lopettamaan Maria Ressan, Frenchie Mae Cumpion ja kaikkien muiden riippumattomien toimittajien vainon;
 6. kehottaa jälleen Filippiinien viranomaisia lopettamaan senaattori Leila De Liman poliittisen häirinnän, määräämään hänen vapauttamisestaan välittömästi ja ehdoitta ja asettamaan oikeudenmukaisissa oikeudenkäynneissä syytteesen henkilöt, joiden on todettu olevan vastuussa hänen mielivaltaisesta pidätyksestään ja muista häntä vastaan tehdyistä ihmisoikeusloukkauksista, kuten sukupuoleen perustuvista hyökkäyksistä ja hänen oikeuteensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin kohdistuneista rikkomuksista; kehottaa EU:ta seuraamaan edelleen tiiviisti senaattori De Liman tapausta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

7. tuomitsee jyrkästi presidentti Duterten halventavat, seksistiset ja naisvihamieliset lausunnot naisista ja henkilöistä, jotka tuntevat kuuluvansa hlbtq+-yhteisöön, ja kehottaa häntä pidättymään yllyttämästä heihin kohdistuvaan väkivaltaan;
8. kehottaa Filippiinien viranomaisia toteuttamaan välittömästi puolueettomia, avoimia, riippumattomia ja merkityksellisiä tutkimuksia kaikista laittomista teloituksista, mukaan lukien Jory Porquian, Randall "Randy" Echanisin ja Zara Alvarezin tapaukset, ja Elena Tijamon tahdonvastaisesta katoamisesta ja kuolemasta sekä väitetyistä ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden ja humanitaarisen oikeuden loukkauksista, jotta niihin syyllystyneet voidaan asettaa syytteeseen; kehottaa Filippiinien viranomaisia varmistamaan kaikkiin johtaviin poliiseihin ja poliitikoihin kohdistuvan tutkinnan ja heidän syytteeseenpanonsa tapauksissa, joissa on perusteltu syy epäillä, että heillä on ollut suora vastuu ja/tai komentovastuu tai esimiehen vastuu teoista, jotka ovat kansainvälisen oikeuden mukaan rikoksia, ja muista vakavista ihmisoikeusloukkauksista ja -rikkomuksista;
9. vaatii, että Filippiinien viranomaiset kuulevat välittömästi ammattiliittoja aikataulutetusta etenemissuunnitelmasta, jolla pannaan täytäntöön ILO:n Filippiineistä käymiä virtuaalisia keskusteluja koskevan raportin päätelmät, ja että ne hyväksyvät ILO:n korkean tason kolmikantavaltuuskunnan matkan Filippiineille ennen vuoden 2022 ILO:n konferenssia vuoden 2019 ILO:n päätelmien täytäntöönpanon seuraamiseksi;
10. korostaa, että kansallisen lainsäädännön ja ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden rikkomisesta vastuussa olevat henkilöt on saatettava vastuuseen oikeudenmukaisissa oikeudenkäynneissä siviilituomioistuimissa heidän virka-asetaan riippumatta;
11. toteaa jälleen vastustavansa kuolemanrangaistusta ja muistuttaa, että rikoslainsäädännön on aina perustuttava syyttömyysolettamaan;
12. kehottaa Filippiinejä muuttamaan tai kumoamaan lainsäädäntöä, jolla edelleen syrjitään naisia, sekä edistämään ja suojelemaan naisten oikeuksia;
13. korostaa, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen esitutkintajaosto I hyväksyi syyttäjän pyynnön aloittaa tutkinta Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvista rikoksista, joiden väitetään tapahtuneen Filippiinien alueella 1. marraskuuta 2011 – 16. maaliskuuta 2019 "huumeiden vastaista sotaa" koskevan kampanjan aikana;
14. pitää erittäin valitettavana Filippiinien hallituksen päätöstä vetäytyä Rooman perussäännöstä; kehottaa hallitusta kumoamaan tämän päätöksen; kannustaa Kansainvälistä rikostuomioistuinta jatkamaan tutkintaansa väitteistä, joiden mukaan "huumeiden vastaisen sodan" aikana tapahtuneiden teloitusten yhteydessä on syyllysty rikoksiin ihmisyyttä vastaan; kehottaa Filippiinien hallitusta toimimaan täydessä yhteistyössä Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjävieraston kanssa sen tutkiessa Filippiinien tilannetta ja parantamaan kiireellisesti ja rahoittamaan paremmin kansallisia välineitä, joilla varmistetaan todistajien ja sovittelijoiden turvallisuus;
15. kehottaa hallitusta muuttamaan terrorismin vastaista lakia ja sen täytäntöönpanosääntöjä ja -asetuksia niiden saattamiseksi terrorismin torjuntaa koskevien kansainvälisten normien mukaisiksi;
16. katsoo, että ilman kaikkien havaintojen avointa julkistamista ja riippumattomien ihmisoikeus- ja kansalaisjärjestöjen aktiivista osallistumista Filippiinien ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelema koskevan YK:n yhteisen ohjelman valmiudet seurata maan ihmisoikeustilannetta heikkenevät eikä se välttämättä johda tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin;
17. kehottaa Filippiinejä panemaan täysimääräisesti täytäntöön alkuperäiskansojen oikeuksia koskevan lain ja noudattamaan kansainvälisen oikeuden mukaisia velvoitteitaan suojella alkuperäiskansojen ihmisoikeuksia myös aseellisen konfliktin aikana; on pöyristynyt maan puolisolitaallisten joukkojen harjoittamasta lapsikaupasta, lasten värväyksestä sotilaiksi ja lasten osallistumisesta konflikteihin ja vaatii kaikkia osapuolia lopettamaan tällaiset käytännöt;
18. pelkää, että tulevien vaalien ja vaalikampanjan aikana poliittisia oikeuksia verkossa ja sen ulkopuolella loukataan ja rajoitetaan entisestään; kehottaa kaikkia ehdokkaita pidättymään disinformaatiokampanjoista ja trollitehtaiden käytöstä ja sitoutumaan oikeudenmukaiseen ja tosiasioihin perustuvaan kampanjointiin, jotta estetään jakolinjojen paheneminen Filippiinien yhteiskunnassa ja politiikassa; kehottaa Filippiinien viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä sosiaalisen median yritysten kanssa, jotta estetään manipulointi, roskapostien lähettäminen ja kaikki muut yritykset vääristää julkista keskustelua;

Torstai 17. helmikuuta 2022

19. kehottaa Filippiinien viranomaisia tehostamaan toimiaan, joilla varmistetaan oikeudenmukaiset ja vapaat vaalit ja turvallinen ympäristö verkossa ja sen ulkopuolella tapahtuvalle kampanjoinnille; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että Filippiinien viranomaiset eivät ole pyytäneet EU:ta lähettämään vaalitarkkailuvaltuuskuntaa; kehottaa Filippiinien hallitusta varmistamaan turvallisen, vapaan ja oikeudenmukaisen vaalikampanjan ja ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että kaikilla on mahdollisuus käyttää vaaliresursseja; kehottaa EU:n edustustoa ja EU:n jäsenvaltioiden edustustoja tukemaan kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettämistä ja antamaan täyden tukensa riippumattomille paikallisille vaalitarkkailijoille, tapaamaan heidät säännöllisesti ja seuraamaan tiiviisti kaikkia vaalikampanjan aikana ilmoitettuja välikohtauksia, myös puuttumalla näihin huolenaiheisiin suoraan Filippiinien viranomaisten kanssa;
20. pitää valitettavana Filippiinien ihmisoikeustilanteen heikkenemistä presidentti Duterten kaudella ja toivoo, että järjestetään vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, jotka johtavat uuteen demokraattiseen hallitukseen, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia, tutkii aiemmat ihmisoikeusloukkaukset ja asettaa syytteeseen niistä sekä liittyy uudelleen Rooman perussääntöön;
21. kehottaa komissiota asettamaan Filippiineille selkeät, julkiset ja aikasidonnaiset vertailuarvot, jotta Filippiinit voi noudattaa GSP+-järjestelmän mukaisia ihmisoikeusvelvoitteitaan, ja kehottaa jälleen painokkaasti komissiota käynnistämään välittömästi menettelyn, joka voisi johtaa GSP+-etuksien väliaikaiseen peruuttamiseen, jos Filippiinien viranomaiset eivät merkittävästi paranna yhteistyötä ja osoita halukkuutta siihen;
22. kehottaa jälleen komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa seuraamaan tiiviisti Filippiinien tilannetta ja raportoimaan säännöllisesti Euroopan parlamentille;
23. kehottaa jäsenvaltioita pidättymään kaikesta aseiden, valvontateknologian ja muiden sellaisten tarvikkeiden viennistä, joita Filippiinien viranomaiset voivat käyttää tukahduttamistoimiin maassa;
24. kehottaa EU:n edustustoa ja jäsenvaltioiden edustustoja maassa asettamaan etusijalle kansalaisyhteiskunnan tukemisen ja käyttämään kaikkia saatavilla olevia välineitä lisätäkseen tukeaan ihmisoikeuksien puolustajien ja ympäristönsuojelijoiden työlle;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille, Filippiinien presidentille, hallitukselle ja kongressille, Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) jäsenvaltioiden hallituksille, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetulle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille ja Kaakkois-Aasian maiden liiton pääsihteerille.
-

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0050

Kuolemanrangaistus Iranissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 kuolemanrangaistuksesta Iranissa (2022/2541(RSP))

(2022/C 342/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Iranista,
 - ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
 - ottaa huomioon EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitski-laki),
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 30. tammikuuta 2022 antaman julkilausuman Narges Mohammadin tuomiosta,
 - ottaa huomioon vuonna 1988 annetut pidätettynä tai vangittuna olevien henkilöiden suojelua koskevat YK:n periaatteet,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston 18. maaliskuuta 2021 antaman julkilausuman, jossa pyydettiin tohtori Ahmadreza Djalalin välitöntä vapauttamista, ja sen 25. marraskuuta 2020 antaman julkilausuman, jossa Irania kehoitettiin keskeyttämään hänen teloituksensa täytäntöönpano,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston mielivaltaista vangitsemista käsittelevän työryhmän 20.–24. marraskuuta 2017 pitämässään istunnossa hyväksymän lausunnon Ahmadreza Djalalista (Iranin islamilainen tasavalta),
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että kuolemanrangaistuksen poistaminen maailmanlaajuisesti on yksi EU:n ihmisoikeuspolitiikan päätavoitteista;
- B. ottaa huomioon, että YK:n mukaan Iranissa teloitettiin 1. tammikuuta ja 1. joulukuuta 2021 välisenä aikana ainakin 275 ihmistä, joiden joukossa oli ainakin kaksi nuorta rikoksentehtäjä ja kymmenen naista; panee merkille, että teloitusten lukumäärä asukasta kohden on Iranissa maailman suurin; ottaa huomioon, että Iranin viranomaiset ovat määränneet kuolemantuomioita mielenosoituksiin liittyvistä syyteistä ja teloittaneet ihmisiä, jotka oli asetettu syyteeseen laajalle levinneiden mielenosoitusten yhteydessä, mutta eivät ole suorittaneet minkäänlaista avointa tutkintaa vakavista väitteistä, joiden mukaan turvallisuusviranomaiset ovat käyttäneet liiallista ja tappavaa voimaa mielenosoittajia vastaan; ottaa huomioon, että Iranissa vankeja kidutetaan usein, mikä aiheuttaa huolta siitä, että vangeille annetaan kuolemanrangaistuksia väärin tunnustusten perusteella rikoksista, joita he eivät ole tehneet;
- C. ottaa huomioon, että Iran määrää ja panee täytäntöön kuolemanrangaistuksia alaikäisille vastoin maalle lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti kuuluvia velvoitteita; ottaa huomioon, että vuoden 2009 ja syyskuun 2020 välisenä aikana raportoitiin ainakin 67 nuoren rikoksentehtäjän teloituksesta; ottaa huomioon, että tammikuussa 2022 Iranissa kuolemantuomion täytäntöönpanoa odotti 85 nuorta rikoksentehtäjä;
- D. ottaa huomioon, että kuolemanrangaistuksia määrätään suhteettomasti etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin, kuten belutši-, kurdi-, arabi- ja bahai-vähemmistöihin kuuluville; ottaa huomioon, että homoseksuaalisuus on kriminalisoitu rikoslaisa ja että hlbtqiq-henkilöille määrätään kuolemanrangaistuksia; ottaa huomioon, että naisille määrätään kuolemanrangaistuksia, koska useat heitä suoraan koskevat lait ovat luonteeltaan syrjiviä;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- E. ottaa huomioon, että kun Iran teloitti Ruhollah Zamin 12. joulukuuta 2020, se on Toimittajat ilman rajoja -järjestön mukaan teloittanut enemmän toimittajia kuin mikään muu maa; ottaa huomioon, että Iran on edelleen yksi maailman sortavimmista maista toimittajille ja että toimittajien ja tiedotusvälineiden häirintä on jatkuva;
- F. ottaa huomioon, että Ruotsin ja Iranin kansalainen Ahmadreza Djalali, joka on tutkija Brysselin Vrije Universiteit -yliopistossa ja L'Università degli Studi del Piemonte Orientale -yliopistossa, tuomittiin lokakuussa 2017 kuolemaan valheellisten vakoilusyytteiden nojalla selvästi epäoikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä kidutuksen avulla saadun tunnustuksen perusteella; toteaa, että häntä pidetään ajoittain eristyksissä Evinin vankilassa;
- G. ottaa huomioon, että useaan otteeseen on raportoitu epäinhimillisistä ja alentavista vankilaloista etenkin Evinin vankilassa ja siitä, että tutkintavankeuden aikana ei ole tarjolla asianmukaista lääketieteellistä hoitoa, mikä on vastoin YK:n vankeinhoidon vähimmäissääntöjä;
- H. toteaa, että Iranissa on mielivaltaisesti pidätettyinä muitakin EU:n kansalaisia; ottaa huomioon, että Iran ei tunnusta kaksoiskansalaisuutta ja rajoittaa siten ulkomaisten suurlähetystöjen mahdollisuuksia tavoittaa maassa pidätettyinä olevia kaksoiskansalaisiaan;
- I. ottaa huomioon, että nyrkkeilymestari Mohammad Javad tuomittiin kuolemaan tammikuussa 2022, kun häntä oli syytetty ”korruption levittämisestä maailmalla”; ottaa huomioon, että painija Navid Afkari, joka kertoi tulleen kidutetuksi väärän tunnustuksen antamiseksi, teloitettiin syyskuussa 2020; ottaa huomioon, että heidän tuomionsa liittyvät suoraan siihen, että he käyttivät rauhanomaisesti oikeuttaan sananvapauteen ja kokoontumiseen;
- J. toteaa, että Mohammad Javadin ja Navid Afkarin tuomiot ovat osa urheilijoihin kohdistettujen tukahduttamistoimien tehostamista Iranissa;
- K. ottaa huomioon, että Per Anger -palkinnon saaja Narges Mohammadi, joka johti kuolemanrangaistuksen vastaista kampanjaa Iranissa, tuomittiin äskettäin vielä kahdeksan vuoden vankeusrangaistukseen ja 70 raipaniskuun;
- L. ottaa huomioon, että tunnettu ihmisoikeusasianajaja Nasrin Sotoudeh, joka kampanjoi muun muassa kuolemanrangaistuksen asteittaiseksi lopettamiseksi ja työskenteli laajasti sellaisten nuorten vankien kanssa, jotka on tuomittu kuolemaan heidän alle 18-vuotiaana tekemistään rikoksista, tuomittiin maaliskuussa 2019 vankeuteen 33 vuodeksi ja kuudeksi kuukaudeksi; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti myönsi Nasrin Sotoudehille vuonna 2012 mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon tunnustuksena hänen ansiokkaasta työstään ihmisoikeuksien puolustamiseksi;
- M. ottaa huomioon, että vuonna 1988 tapahtuneita poliittisten toisinajattelijoiden laajamittaisia tahdonvastaisia katoamisia ja summittaisia teloituksia ei ole tähän mennessä tutkittu mitenkään eikä kukaan ole joutunut niistä vastuuseen;
- N. huomauttaa, että ihmisoikeusloukkausten vuoksi EU on toteuttanut vuodesta 2011 lähtien Irania vastaan rajoittavia toimenpiteitä, joihin kuuluvat vakavista ihmisoikeusloukkauksista vastuussa oleville henkilöille ja yhteisöille määrätty omaisuuden jäädyttäminen ja viisumikielto sekä kielto viedä Iraniin laitteita, joita voidaan käyttää maan sisäisissä tukahduttamistoimissa tai televiestinnän seurannassa; toteaa, että näitä toimenpiteitä päivitetään säännöllisesti ja niiden voimassaoloa on jatkettu 13. huhtikuuta 2022 saakka;
- O. panee merkille, että sen jälkeen kun Ebrahim Raisista tuli presidentti elokuussa 2021, teloitettujen, myös naisten, määrä on kasvanut merkittävästi;
- P. toteaa, että tietojen mukaan Iranissa murhataan joka vuosi raa’asti 400–500 naista niin kutsutuissa ”kunniamurhissa”; ottaa huomioon, että Iranin rikoslaisissa sallitaan ”kunniamurhat” tietyissä olosuhteissa ilman rangaistusta; huomauttaa, että miehet ja naiset eivät useinkaan saa oikeutta heitä vastaan ”kunnian” nimissä tehdyissä rikoksissa; ottaa huomioon, että 5. helmikuuta 2022 Mona Heydarin mestasi hänen aviomiehensä, joka sitten marssi ympäri katuja hänen irtileikkautta päätään kantaen maan lounaisosassa sijaitsevassa Ahvāzin kaupungissa; ottaa huomioon, että toukokuussa 2020 13-vuotiaan Romina Ashrafiin mestasi sirpillä hänen oma isänsä hänen ollessaan nukkumassa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

Q. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen ulkoasiainministeriö on todennut, että Iran on viime vuosina edelleen ollut maailman suurin terrorismin valtiosponsori, kun se on tarjonnut poliittista, taloudellista, operatiivista ja logistista tukea useille ryhmille, jotka ovat paitsi EU:n terroristijärjestöjen luettelossa myös Yhdysvaltojen ulkomaisten terroristijärjestöjen luettelossa;

1. muistuttaa vastustavansa ankarasti kuolemanrangaistusta kaikissa olosuhteissa; kehottaa Iranin hallitusta keskeyttämään välittömästi kuolemanrangaistuksen käytön askeleena kohti sen poistamista ja muuntamaan kaikki kuolemantuomiot;

2. kehottaa Iranin islamilaisen tasavallan viranomaisia muuttamaan kiireellisesti maan islamilaisen rikoslain 91 pykälää siten, että siinä nimenomaisesti kielletään kuolemanrangaistuksen käyttö alle 18-vuotiaiden henkilöiden tekemistä rikoksista kaikissa olosuhteissa ja ilman, että tuomareilla on harkintavaltaa määrätä kuolemanrangaistus tai elinkautinen vankeusrangaistus, josta ei ole mahdollista vapautua;

3. ilmaisee syvän osanottonsa kaikkien viattomien uhrien perheille, ystäville ja kollegoille;

4. korostaa tarvetta varmistaa turvallinen ja suotuisa ympäristö, jossa on mahdollista puolustaa ja edistää ihmisoikeuksia ilman kustotoimien, rangaistuksen tai uhkailun pelkoa; tukee voimakkaasti Iranin kansan pyrkimyksiä elää vapaassa, vakaassa, osallistavassa ja demokraattisessa maassa, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevia kansallisia ja kansainvälisiä sitoumuksiaan;

5. kehottaa Iranin viranomaisia luopumaan välittömästi kaikista syytteistä Ahmadreza Djalalia vastaan, vapauttamaan hänet ja maksamaan hänelle korvauksia sekä lopettamaan hänen perheensä uhkailun Iranissa ja Ruotsissa;

6. toistaa komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä EU:n jäsenvaltioille esittämänsä kehotuksen tehdä kaikkensa estääkseen Ahmadreza Djalalin teloituksen;

7. kehottaa Iranin viranomaisia tekemään viipymättä yhteistyötä Teheranissa sijaitsevien EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöjen kanssa laadittaessa kattava luettelo EU:n ja Iranin kaksoiskansalaisista, joita pidetään tällä hetkellä vangittuna Iranin vankiloissa;

8. kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita antamaan yhdessä julkilausumia ja toteuttamaan diplomaattisia aloitteita, jotta voidaan seurata epäoikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä ja vierailta vankiloissa, joissa pidetään ihmisoikeuksien puolustajia ja muita mielipidevankeja, myös EU:n kansalaisia Iranissa, ihmisoikeuksien puolustajia koskevien EU:n suuntaviivojen mukaisesti; kehottaa luopumaan viipymättä kaikista syytteistä kaikkia mielivaltaisesti pidätettyjä EU:n kansalaisia vastaan;

9. kehottaa Iranin viranomaisia vapauttamaan kaikki poliittiset vangit, myös ihmisoikeuksien puolustajat ja etenkin tunnetun ihmisoikeuksien puolustajan Narges Mohammadin, politiikan toimittajan Mehdi Mahmoudianin, joka tuomittiin äskettäin vielä 17 kuukauden vankeusrangaistukseen hänen kuolemanrangaistuksen vastaisesta työstään, sekä Saharov-palkinnon saajan Nasrin Sotoudehin;

10. tuomitsee kidutuksen järjestelmällisen käytön iranilaisvankiloissa ja vaatii lopettamaan välittömästi kaikkien pidätettyjen kaikenlaisen kidutuksen ja kaltoinkohtelun; tuomitsee myös käytännön, jossa pidätetyiltä evätään mahdollisuus puheluihin ja perheenjäsenten vierailuihin; ilmaisee vakavan huolensa siitä, että pidätetyillä ei ole mahdollisuutta oikeusapuun kuulustelujen aikana;

11. tuomitsee jyrkästi Iranin ihmisoikeustilanteen jatkuvan heikkenemisen, joka koskee etenkin etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvia ja perustuu järjestelmälliseen poliittiseen, taloudelliseen, sosiaaliseen ja kulttuuriseen syrjintään; pitää valitettavana sitä, että kuolemanrangaistuksen käyttö mielenosoittajien, toisinajattelijoiden, ihmisoikeuksien puolustajien ja vähemmistöryhmiin kuuluvien rankaisemiseksi lisääntyy hälyttävästi;

12. kehottaa Iranin viranomaisia puuttamaan etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden, kuten belutkien, kurdien, arabien, bahaiden ja kristittyjen sekä hlbtqi-henkilöiden, syrjinnän kaikkiin muotoihin ja vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki henkilöt, jotka on vangittu siksi, että he ovat käyttäneet uskonnon- tai vakaumuksenvapauttaan tai sukupuolisen suuntautumisen vapautta;

13. tuomitsee erittäin jyrkästi kuolemanrangaistuksen soveltamisen, kun kyseessä ovat samaa sukupuolta olevien suhteet, jotka ovat yhä laittomia Iranissa;

Torstai 17. helmikuuta 2022

14. kehottaa Iranin viranomaisia kumoamaan välittömästi nuorisoväestöä ja perheen suojelua koskevan lain ja varmistamaan julkisten seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen saatavuuden, mukaan lukien turvalliset, lailliset, maksuttomat ja laadukkaat raskaudenkeskeytyspalvelut kaikissa olosuhteissa; muistuttaa, että naisten aborttien kieltäminen on sukupuolistuneen väkivallan muoto ja voi olla kidutusta tai julmaa, epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua; tuomitsee jyrkästi Iranin viranomaisten uhkaukset säätää abortti kuolemanrangaistuksen alaiseksi ja kehottaa Iranin viranomaisia erityisesti kumoamaan tämän säännöksen viipymättä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä YK:n kanssa, jotta voidaan seurata tiiviisti uutta nuorisoväestöä ja perheen suojelua koskevaa lakia, sen vaikutusta äitiyskuolemiin ja kaikkia muutoksia, jotka koskevat kuolemanrangaistuksen soveltamista aborttiin;
15. korostaa, että Iranin kansalaiset vaativat kansalaisjohtojen aloitteiden kautta johdonmukaisesti kuolemanrangaistuksen poistamista, sen käytön lopettamista ihmisoikeuksien puolustajia vastaan ja sen suhteetonta käyttöä vähemmistöjä vastaan; tukee Iranin kansalaisyhteiskuntaa ja sen ihmisoikeuksia koskevia rauhanomaisia pyrkimyksiä;
16. kehottaa Irania sallimaan YK:n ihmisoikeusneuvoston kaikkien erityismenettelyjen edustajien vierailut ja tekemään kattavasti yhteistyötä heidän kanssaan, Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilannetta käsittelevä YK:n erityisraportoija mukaan lukien;
17. kehottaa EU:ta käsittelemään ihmisoikeusloukkauksia kahdensivuisissa suhteissaan Iranin kanssa; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa varmistamaan, että Euroopan ulkosuhdehallinto ottaa edelleen ihmisoikeuskysymyksiä esille EU:n ja Iranin korkean tason vuoropuhelussa; toteaa jälleen kerran, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on keskeinen tekijä EU:n ja Iranin suhteiden kehittämisessä;
18. on tyytyväinen siihen, että neuvosto hyväksyi EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitski-laki), sillä se on EU:lle tärkeä väline, jolla se voi määrätä pakotteita ihmisoikeuksien rikkojille; kehottaa toteuttamaan kohdennettuja toimenpiteitä käyttäen joko EU:n nykyistä Iraniin kohdistuvaa ihmisoikeuspakotejärjestelmää tai EU:n maailmanlaajuisia ihmisoikeuspakotejärjestelmää (EU:n Magnitski-laki) niitä Iranin viranomaisia vastaan, jotka ovat syyllistyneet vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, kuten Iranin ja muiden maiden kaksoiskansalaisten teloituksiin ja mielivaltaisiin pidätyksiin, ja toteaa, että näihin viranomaisiin kuuluvat tuomarit, jotka ovat tuominneet toimittajia, ihmisoikeuksien puolustajia, poliittisia toisinajatteliijoita ja aktivisteja kuolemaan;
19. katsoo, että tarvitaan lisää kohdennettuja pakotteita, jos Iranin viranomaiset eivät vapauta Ahmadreza Djalalia, kuten EU ja sen jäsenvaltiot pyytävät;
20. korostaa Iranin hallinnon epävakauttavaa roolia alueella laajemminkin ja tuomitsee sen, että Iranin hallinto on vastuussa lukuisien siviilien kuolemista Syyriassa, Jemenissä ja Irakissa;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n pääsihteerille, Iranin islamilaisen tasavallan korkeimmalle johtajalle ja presidentille sekä Iranin parlamentin Majlesin jäsenille.
-

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0051

Burkina Fason poliittinen kriisi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2022 Burkina Fason poliittisesta kriisistä (2022/2542(RSP))

(2022/C 342/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 19. joulukuuta 2019 antamansa päätöslauselman Burkina Fasossa tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista, mukaan lukien loukkaukset uskonnonvapautta vastaan⁽¹⁾ ja 16. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n ja Afrikan turvallisuusyhteistyöstä Sahelin alueella, Länsi-Afrikassa ja Afrikan sarvessa⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 26. tammikuuta 2022 EU:n puolesta antaman julkilausuman Burkina Fason viimeaikaisista tapahtumista,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin tiedottajan 24. tammikuuta 2022 antaman julkilausuman Burkina Fasosta,
- ottaa huomioon 9. helmikuuta 2022 annetun YK:n turvallisuusneuvoston julkilausuman Burkina Fason tilanteesta,
- ottaa huomioon Länsi-Afrikan talousyhteisön (ECOWAS) valtion- ja hallitusten johtajista koostuvan viranomaisen ylimääräisen huippukokouksen päätteeksi 28. tammikuuta 2022 annetun julkilausuman Burkina Fason poliittisesta tilanteesta,
- ottaa huomioon ECOWASin hyväksymän pöytäkirjan demokratiasta ja hyvästä hallinnosta,
- ottaa huomioon Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvoston 1062. kokouksensa päätteeksi 31. tammikuuta 2022 antaman julkilausuman Burkina Fason tilanteesta,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2020 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Tavoitteena kokonaisvaltainen EU–Afrikka-strategia” (JOIN(2020)0004),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2021 annetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman demokratiasta ja perustuslain noudattamisesta EU:n jäsenvaltioissa ja AKT-valtioissa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston jäsenten ja G5 Sahel -ryhmän jäsenvaltioiden 28. huhtikuuta 2020 antaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen nro 16, jolla pyritään edistämään oikeudenmukaisia, rauhanomaisia ja osallistavia yhteiskuntia kestävän kehityksen hyväksi,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon Burkina Fason tasavallan perustuslain,
- ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan peruskirjan demokratiasta, vaaleista ja hyvästä hallinnosta,
- ottaa huomioon maan sisäisten pakolaisten suojelua koskevan Afrikan unionin yleissopimuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 255, 29.6.2021, s. 45.

⁽²⁾ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 24.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Burkina Fason armeija kaatoi 24. tammikuuta 2022 everstiluutnantti Paul-Henri Sandaogo Damiban ja vallan itselleen ottaneen MPSR-ryhmittymän (Mouvement patriotique pour la sauvegarde et la restauration) johdolla presidentti Roch Marc Christian Kaborén johtaman vaaleilla valitun hallituksen; ottaa huomioon, että Burkina Fason perustuslakituomioistuin julisti myöhemmin everstiluutnantti Damiban tosiasialliseksi valtionpäämieheksi;
- B. ottaa huomioon, että presidentti Kaboré oli vähän ennen vallankaappausta valittu toiselle kaudelle vuonna 2020 pidetyissä demokraattisissa vaaleissa; ottaa huomioon, että hänet pakotettiin ilmoittamaan jättävänsä presidentin viran ja eroamaan; ottaa huomioon, että vallankaappauksen jälkeen asevoimat ovat pidättäneet hänet ja hänellä on rajoitetut yhteydet ulkomaailmaan; ottaa huomioon, että presidentti Kaborén puolue MPP (Mouvement populaire pour le progrès) vakuutti 26. tammikuuta 2022, että Kaboré oli presidentin virka-asunnossa kotiarestissa ja että hänellä oli käytettävissään lääkäri;
- C. ottaa huomioon, että sotilasjunta ilmoitti valtaan astuessaan keskeyttävänsä perustuslain soveltamisen ja hajottavansa hallituksen ja kansalliskokouksen; ottaa huomioon, että perustuslaki otettiin uudelleen käyttöön 31. tammikuuta 2022; toteaa everstiluutnantti Damiban ilmoittaneen televisioidussa lausunnossa, että Burkina Faso noudattaisi kansainvälisiä sitoumuksiaan;
- D. ottaa huomioon, että Burkina Fason kansalaisyhteiskunta suhtautui hyvin varovaisesti ja verrattain suopeasti siihen, että armeija kaappasi vallan itselleen;
- E. ottaa huomioon, että Afrikan unioni, ECOWAS ja ranskankielisten maiden järjestön La Francophonien pysyvä neuvosto keskeyttivät Burkina Fason jäsenyyden niissä sotilasvallankaappauksen jälkeen; ottaa huomioon, että ECOWAS ja YK lähettivät paikalle ministeriövaltuuskunnan, joka pyysi lyhyttä siirtymävaihetta ja presidentti Kaborén vapauttamista; ottaa huomioon, että ECOWAS päätti 3. helmikuuta 2022 olla asettamatta Burkina Fasolle uusia pakotteita mutta pyysi maan uusia viranomaisia esittämään ”kohtuullisen aikataulun paluulle perustuslailliseen järjestykseen”;
- F. ottaa huomioon, että 8. helmikuuta 2022 perustettiin tekninen komitea, johon kuuluu ei-sotilaallisia toimijoita, hahmottelemaan siirtymävaiheen toteutusta; ottaa huomioon, että komitealla on kaksi viikkoa aikaa esittää luonnos siirtymävaihetta koskevaksi peruskirjaksi; toteaa, että teknisen komitean työssä on keskitettävä alueellisen koskemattomuuden palauttamiseen, rauhan lujittamiseen maan sisäisesti siirtymään joutuneiden asteittaisen paluun avulla, hyvään hallintotapaan ja paluuseen perustuslailliseen järjestykseen;
- G. ottaa huomioon, että MPSR-ryhmittymän mukaan vallankaappaus oli vastaus maan turvallisuustilanteen heikkenemiseen; ottaa huomioon, että Burkina Fason hallitus käynnisti vuonna 2017 turvallisuusalan uudistusprosessin perustamalla kansallisen puolustus- ja turvallisuusneuvoston tavoitteenaan nykyaikaistaa turvallisuusalaa ja torjua alan sisäistä korruptiota; ottaa huomioon, että siviilien, opposition ja armeijan tyytymättömyys ja kriittiset äänenpainot olivat lisääntyneet sen vuoksi, että presidentti Kaboré ei ollut kyennyt torjumaan korruptiota ja saamaan aikaan tehokkaita ratkaisuja maan mittaviin turvallisuuteen liittyviin, sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin, joita terroristiryhmien väkivaltaisten iskujen yleistäminen oli aiheuttanut;
- H. ottaa huomioon, että Sahelin alueen turvallisuustilanne on suora seuraus epävakauden lisääntymisestä alueella ja aseiden leviämisestä Libyassa vuonna 2011 tapahtuneen väliintulon jälkeen;
- I. ottaa huomioon, että vuosien 2016 ja 2021 välisenä aikana kansallinen puolustus- ja turvallisuusbudjetti kasvoi 240 miljoonasta eurosta 650 miljoonaan euroon, mikä merkitsee yli 170 prosentin lisäystä; ottaa huomioon, että näillä menoilla ei onnistuttu parantamaan sotilaiden elinoloja tai operatiivisia valmiuksia, mikä johtui osittain erittäin heikosta varainhallinnosta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- J. ottaa huomioon, että kuuden viime vuoden aikana tuhannet ihmiset ovat menettäneet henkensä jihadistien ja kapinallisten iskuissa; ottaa huomioon, että kahden vuoden aikana yli tuhat koulua on suljettu ja monet ovat lähteneet kodeistaan paetakseen väkivaltaisuuksia; ottaa huomioon, että kesäkuussa 2021 Solhanin ja Tadaryatin kylissä kuoli 174 ihmistä tuhoisimmassa iskussa sitten vuoden 2015; ottaa huomioon, että Inatassa Burkina Fason pohjoisosassa sijaitsevaan santarmijoukkojen kasarmiin kohdistuneessa 4. marraskuuta 2021 tehdyssä jihadistisiiskussa kuoli 53 sotilasta 120 sotilaasta, jotka olivat odottamassa logistisia tarvikkeita ja tukea, myös ruoka-annoksia; toteaa, että Human Rights Watch -järjestön antamien tietojen mukaan turvallisuusjoukot ja hallitusta kannattavat puolisoitailliset joukot olivat teloittaneet summittaisesti satoja epäiltyjä ja että käytännöllisesti katsoen yhtäkään näistä iskuista ei ole tutkittu eikä ketään ole asetettu syytteeseen;
- K. ottaa huomioon, että lisääntynyt turvattomuus sai valtavan määrän ihmisiä lähtemään kaduille osoittamaan mieltään marraskuussa 2021; ottaa huomioon, että hallitus sulki internetin, mikä lisäsi väestön tyytymättömyyttä ja sai osakseen arvostelua maan ihmisoikeusjärjestöiltä ja kansalaisliikkeiltä;
- L. ottaa huomioon, että kansalaisten protestoidessa maan heikentyvää turvallisuustilannetta vastaan Burkina Fason kahdessa suurimmassa kaupungissa Ouagadougoussa ja Bobo-Dioullassossa puhkesi 22. tammikuuta 2022 väkivaltaisia mielenosoituksia; ottaa huomioon, että armeija kaappasi itselleen vallan kaksi päivää sen jälkeen, kun mellakkapoliisi otti yhteen hallitusta vastustavien mielenosoittajien kanssa pääkaupungissa Ouagadougoussa;
- M. ottaa huomioon, että väkivaltaisuuksien kiihtyminen on johtanut siihen, että Burkina Fason tilanteesta on tullut yksi maailman nopeimmin kasvavista pakkomuutto- ja suojelukriiseistä, kun ainakin 1,6 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan; ottaa huomioon, että yli 19 000 burkinafasolaista on paennut Norsunluurannikolle, Maliin, Nigeriin ja Beniniin; toteaa, että maan sisäisesti siirtymään joutuneiden määrä kasvoi viime vuonna yli 1,5 miljoonaa eli 50 prosentilla; ottaa huomioon, että Sahelin alueella on käynnissä ennennäkemätön maaltapako, koska kotiseudultaan siirtymään joutuneet henkilöt muuttavat kaupunkialueille, joilla he kohtaavat uusia riskejä; toteaa, että maan sisäisesti siirtymään joutuneista henkilöistä naiseen ja nuoriin kohdistuu erityisen vakavia uhkia, joita ovat muun muassa seksuaalinen hyväksikäyttö ja työvoiman hyväksikäyttö, sukupuolistunut väkivalta, pakkovärväys ja ihmiskauppa; toteaa, että burkinafasolaiset naiset, joilla on puolet vähemmän mahdollisuuksia kuin miehillä päästä koulutukseen, kärsivät eniten maassa vallitsevasta äärimmäisestä köyhyydestä;
- N. ottaa huomioon, että ilmastohätätilalla on näkyvä ja erittäin haitallinen vaikutus Sahelin alueeseen, sillä se johtaa kuivuuteen, satovahinkoihin, pakkomuuttoon, maariitoihin ja resurssikonfliktiin, puutteelliseen ruokaturvaan ja köyhyteen; ottaa huomioon, että koulutuksen, työllistymismahdollisuuksien ja tulojen puute edesauttaa värväämistä äärijärjestöihin ja jihadistiliikkeisiin, mikä ruokkii alueellista epävakautta;
- O. ottaa huomioon, että erityisesti Malissa äskettäin tapahtunut vallankaappaus ja maan tilanteen heikkeneminen ovat vaikuttaneet Burkina Fason tilanteeseen; ottaa huomioon, että äskettäinen vallankaappaus on myös neljäs Länsi-Afrikassa alle kahden vuoden aikana tapahtunut vallankaappaus; toteaa, että vallankaappausten määrän kasvu heijastaa Länsi-Afrikan poliittisten järjestelmien vakavaa kriisiä;
- P. ottaa huomioon, että G5 Sahel -ryhmä, joka on Burkina Fason, Tšadin, Malin, Mauritanian ja Nigerin yhteinen puolustushanke, jota erityisesti EU ja Afrikan unioni tukevat, koordinoi alueellista kehitystä ja turvallisuutta koskevia toimia terrorismin torjumiseksi ja alueen vakauden lisäämiseksi mutta ei ole kyennyt vakuuttamaan paikallista väestöä tehokkuudestaan;
- Q. ottaa huomioon, että joukko venäläisiä palkkasotilaita on kirjoittanut Burkina Fason vallankaappauksen johtajille ja tarjoutunut kouluttamaan maan armeijaa taistelussa jihadistiteja vastaan;
1. tuomitsee asevoimien Burkina Fason demokraattisesti valittua hallitusta vastaan tekemän vallankaappauksen ja ilmaisee huolensa siitä; korostaa, että on välttämätöntä palauttaa pikaisesti perustuslaillinen järjestys, mikä tarkoittaa myös välitöntä paluuta siviilihallintoon;
 2. kehottaa vapauttamaan presidentti Kaborén ja kaikki muut hallituksen viranhaltijat välittömästi ja ehdotta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

3. pitää myönteisenä ilmoitusta teknisen komitean perustamisesta hahmottelemaan siirtymäprosessin seuraavia vaiheita; panee merkille everstiluutnantti Damiban julkiset lausunnot, joissa hän lupasi, että normaaliin perustuslailliseen elämään palataan mahdollisimman pian ja että maa noudattaisi edelleen kansainvälisiä sitoumuksia; kehottaa sotilasjohtoa täyttämään Burkina Fason kansainväliset sitoumukset eli muun muassa kunnioittamaan täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja taistelemaan terroristijärjestöjä vastaan tiiviissä kumppanuudessa kansainvälisen yhteisön kanssa;
4. toteaa jälleen tukevansa ECOWASia ja Afrikan unionia niiden ponnisteluissa tämän kriisin sovitteluksi; kehottaa kansainvälistä yhteisöä, Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ja komissio mukaan luettuina, pitämään edelleen yllä vuoropuhelua Burkina Fason viranomaisten kanssa, jotta varmistetaan vallan oikea-aikainen ja demokraattinen siirtyminen siviilijohtoiselle hallitukselle; kehottaa Burkina Fason viranomaisia ja teknistä komiteaa määrittämään selkeät aikataulut ja prosessit osallistavien ja avointen vaalien järjestämiseksi mahdollisimman pian;
5. korostaa, että tarvitaan aitoa ja rehellistä kansallista vuoropuhelua, jossa ovat mukana kaikki kansalaisyhteiskunnan sektorit, jotta voidaan hahmotella Burkina Fason demokratiaa koskeva selkeä tulevaisuusvisio;
6. kehottaa kaikkia Burkina Fason osapuolia vaalimaan lehdistönvapautta, jotta varmistetaan, että kansalliset ja kansainväliset mediaorganisaatiot voivat vapaasti tehdä työtään eli esimerkiksi dokumentoida maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden tilannetta ja turvallisuusjoukkojen operaatioita;
7. kannustaa onnistuneen siirtymän kansallista koordinointielintä (CNRT) valvomaan viranomaisia ja vaatimaan, että ne varmistavat ihmisoikeuksien puolustajien ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen suojelun näiden hoitaessa tehtäviään, joihin kuuluu muun muassa ihmisoikeusloukkausten, poliisiväkivallan ja liiallisen voimankäytön paljastaminen; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään Burkina Fason ihmisoikeuksien puolustajien suojelua ja tukea ja tarvittaessa helpottamaan hätäviisumien myöntämistä ja tarjoamaan tilapäistä suojaa EU:n jäsenvaltioissa;
8. muistuttaa, että se, että rankaisemattomuuteen turvallisuuspalvelujen ja puolisolitaallisten joukkojen aiemmista julmuuksista ei ole pystytty puuttumaan, haittaa Burkina Fason rauhanpyrkimyksiä; kehottaa Burkina Fason viranomaisia suojelemaan terrorisminvastaisissa operaatioissa pidätettyjen henkilöiden oikeuksia ja varmistamaan, että ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneet saatetaan vastuuseen teoistaan; toteaa, että itse itsensä nimittänyt hallitus, jolla ei ole demokraattista valtuutusta, heikentää pyrkimyksiä vahvistaa oikeusvaltioperiaatetta ja vastuuvollisuutta;
9. toteaa jälleen, että siviilien suojeleminen ja heidän turvallisuutensa takaaminen ovat yksi jokaisen hallituksen keskeisistä tehtävistä, ja korostaa, että Burkina Fasossa olisi toteutettava lisätoimenpiteitä siviilien suojelun parantamiseksi;
10. kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita asettamaan jatkossakin etusijalle Burkina Fason oikeus- ja turvallisuusalan uudistuksen tukemisen, jotta voidaan varmistaa, että turvallisuusalan perinpohjaiseen uudistamiseen, siviilihallinnon ja armeijan väliseen avoimeen ja rakentavaan yhteistyöhön ja korruption torjuntaa koskeviin lisätoimiin osoitetaan riittävästi resursseja ja teknistä apua;
11. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään taloudellista tukea ja humanitaarista apua Burkina Fason väestön ja erityisesti maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden ja naapurimaissa olevien pakolaisten kiireellisiin tarpeisiin vastaamiseksi;
12. kehottaa Burkina Fason viranomaisia tarkistamaan toukokuussa 2021 perustetun uuden sotilasyksikön, erityisjoukkojen, perussääntöön sisältyvää syytesuojaa koskevaa lauseketta, jossa todetaan, että erityisjoukkojen jäseniä vastaan ei voida nostaa syytteitä tuomioistuimissa heidän operaatioidensa aikana toteuttamiensa toimien vuoksi, mikä loukkaa uhrien oikeutta oikeussuojaan ja korvaukseen;
13. kehottaa EU:n jäsenvaltioita täyttämään kansainväliset velvoitteensa ja soveltamaan asekauppasopimuksen mukaisesti perinpohjaista tarkastus- ja jäljitysjärjestelmää aseiden vientiin EU:n ulkopuolisiin maihin, jotta vältetään niiden väärinkäyttö ja ihmisoikeusloukkausten lietsominen;
14. ilmaisee huolensa demokratian yleisestä tilasta alueella ja kehottaa kaikkia sekä kotimaisia että kansainvälisiä toimijoita pohtimaan eri vallankaappauksista saatuja opetuksia ja sitä, miten alueen demokraattisia prosesseja voidaan tukea ja kannustaa paremmin;

Torstai 17. helmikuuta 2022

15. uskoo edelleen vakaasti, että Wagner-ryhmän läsnäolo Länsi-Afrikassa on vastoin tavoitetta tuoda Burkina Fasoon rauha, turvallisuus ja vakaus ja varmistaa sen väestön suojeleminen; kehottaa käymään tulevassa EU:n ja Afrikan huippukokouksessa perinpohjaisen keskustelun Wagner-ryhmän ja muiden yksityisten sotilasalan yritysten toiminnasta Afrikassa;

16. korostaa, että terrorismi ja epävakaus koko Sahelin alueella luovat haastavan tilanteen, joka heikentää demokratian lujittamista ja oikeusvaltioperiaatetta; muistuttaa, että ääriliikeddinnän perimmäisiin syihin puuttuminen ja sotilaalliset toimet valtion valvonnan palauttamiseksi koko alueella ovat olennaisen tärkeitä demokraattisesti valittujen hallitusten yleisen legitimitetin vahvistamiseksi;

17. on erityisen huolissaan siitä, miten turvallisuusuhat vaikuttavat humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön tuloksellisuuteen; kehottaa jäsenvaltioita ja kansainvälistä yhteisöä lisäämään humanitaarista apuaan Burkina Fasolle erityisesti tarjoamalla elintarvikkeita, vettä ja terveydenhoitopalveluja; kehottaa viranomaisia tukemaan ja helpottamaan humanitaaristen järjestöjen työtä Burkina Fasossa, jotta voidaan taata humanitaarisen avun esteetön pääsy ja auttaa niitä vastaamaan siirtymään joutuneiden henkilöiden tarpeisiin;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Burkina Fason tasavallan viranomaisille, G5 Sahel -ryhmän sihteeristölle, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille ja yleisafrikkalaiselle parlamentille, Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle sekä Afrikan unionille ja sen toimielimille.

Torstai 17. helmikuuta 2022

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2022)0042

Korruptio ja ihmisoikeudet**Euroopan parlamentin suositus 17. helmikuuta 2022 neuvostolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle korruptiosta ja ihmisoikeuksista (2021/2066(INI))**

(2022/C 342/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon korruption vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen, joka tuli voimaan 14. joulukuuta 2005,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus),
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) yleissopimuksen, lahjonnan torjunnan jatkamista koskevan vuonna 2009 annetun neuvoston suosituksen ja ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvien lahjusten verovähennyskelpoisuutta koskevan vuonna 1996 annetun suosituksen sekä muut asiaan liittyvät asiakirjat,
- ottaa huomioon OECD:n vuonna 2010 julkaiseman raportin ”Post-Public Employment: Good practices for preventing Conflict of Interest”,
- ottaa huomioon vuonna 1997 tehdyn yleissopimuksen sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston 18. marraskuuta 2020 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2020–2024,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat sellaisina kuin ne hyväksyttiin yleisten asioiden neuvoston 2914. kokouksessa 8. joulukuuta 2008,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen tavoitteet, jotka on vahvistettu YK:n 25. syyskuuta 2015 antamassa päätöslauselmassa kestävän kehityksen toimintaohjelmasta ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”, mukaan lukien tavoitteen 16, joka koskee korruption torjuntaa,

⁽¹⁾ EYVL C 195, 25.6.1997, s. 2.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 8. marraskuuta 2013 hyväksytyt Euroopan investointipankin (EIP) kertomuksen ”Väärinkäytösten torjunta ja ehkäisy Euroopan investointipankin toiminnassa” (EIP:n petostentorjuntapolitiikka),
- ottaa huomioon yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat: Implementing the United Nations ”Protect, Respect and Remedy” Framework,
- ottaa huomioon OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille (2011) ja sen korruption torjuntaa varten kehittämät normit,
- ottaa huomioon neuvoston 20. kesäkuuta 2016 antamat päätelmät yritystoiminnasta ja ihmisoikeuksista,
- ottaa huomioon rajoittavista toimenpiteistä vakavien ihmisoikeusloukkausten ja -rikkomusten torjumiseksi 7. joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2020/1998 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n maailmanlaajuisesta ihmisoikeuspakotjärjestelmästä (EU:n Magnitski-laki) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan säännökset ”The Global Anti-Corruption Sanctions Regulations 2021” ja ”General principles to compensation beyond victims (including affected States) in bribery, corruption and economic crime case”,
- ottaa huomioon, että Ranskan parlamentti on hyväksynyt uudet sitovat säännökset takavarikoidun varastetun omaisuuden palauttamisesta alkuperämaiden väestölle,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2021 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle yritysten huolellisuusvelvoitteesta ja vastuuvollisuudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman yritysten kestävästä hallinnoinnista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksen vaikutuksista ihmisoikeuksiin ja ympäristönsuojelijoiden roolista siinä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman covid-19-pandemian ulkopoliittisista seurauksista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman korruptiosta ja ihmisoikeuksista kolmansissa maissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman yritysten vastuusta kolmansissa maissa tehdyistä vakavista ihmisoikeusrikkomuksista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman korruptiosta julkisella ja yksityisellä sektorilla ja sen vaikutuksista ihmisoikeuksiin kolmansissa maissa ⁽¹¹⁾,

⁽²⁾ EUVL L 410 I, 7.12.2020, s. 1

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0349.

⁽⁴⁾ EUVL C 474, 24.11.2021, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL C 445, 29.10.2021, s. 94.

⁽⁶⁾ EUVL C 15, 12.1.2022, s. 111.

⁽⁷⁾ EUVL C 425, 20.10.2021, s. 63.

⁽⁸⁾ EUVL C 337, 20.9.2018, s. 82.

⁽⁹⁾ EUVL C 215, 19.6.2018, s. 125.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 59.

⁽¹¹⁾ EUVL C 181, 19.5.2016, s. 2.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 30. toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/843⁽¹²⁾ sekä 20. heinäkuuta 2021 annetun komission lainsäädäntöehdotuspaketin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien EU:n sääntöjen vahvistamiseksi,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 83 artiklan 1 kohdan, joka koskee rajatylittäviä rikoksia, korruptio mukaan luettuna, ja joiden osalta EU voi vahvistaa yhteisiä sääntöjä direktiivien avulla,
- ottaa huomioon 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon säännöistä, joilla helpotetaan rahoitus- ja muiden tietojen käyttöä tiettyjen rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten, ja neuvoston päätöksen 2000/642/YOS kumoamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1153⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon lahjontaa koskevat Euroopan neuvoston rikos- ja siviilioikeudelliset yleissopimukset ja muut Euroopan neuvoston elinten hyväksymät oikeudelliset välineet ja poliittiset suositukset, mukaan luettuina yhteiset säännöt korruption torjumiseksi poliittisten puolueiden ja vaalikampanjoiden rahoittamisessa, sekä Euroopan neuvoston ministerikomitean päätöslauselmat (98) 7 ja (99) 5, jotka hyväksyttiin 5. toukokuuta 1998 ja 1. toukokuuta 1999 ja joilla perustettiin lahjonnan vastainen valtioiden ryhmä (GRECO),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 6. marraskuuta 1997 antaman päätöslauselman (97) 24 lahjonnan torjuntaa ohjaavista kahdestakymmenestä periaatteesta,
- ottaa huomioon GRECon 15. huhtikuuta 2020 antaman lausunnon korruptioriskeistä ja hyödyllisistä oikeudellisista viittauksista covid-19-pandemian yhteydessä,
- ottaa huomioon Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta 22. lokakuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 2. kesäkuuta 2021 korruption vastaisen erityisistuntonsa yhteydessä hyväksymän poliittisen julistuksen "Our common commitment to effectively addressing challenges and implementing measures to prevent and combat corruption and strengthen international cooperation" sekä EU:n panoksen 17. joulukuuta 2019 pidetyn korruptiota käsitelleen YK:n yleiskokouksen erityisistunnon päätösasiakirjaan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia, monikansallisia yhtiöitä ja muita liikeyrityksiä käsittelevän YK:n työryhmän 17. kesäkuuta 2020 antaman raportin "Connecting the business and human rights and the anti-corruption agendas",
- ottaa huomioon kansallisista ihmisoikeusinstituutioista 17. joulukuuta 2015 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman ja kansallisista ihmisoikeusinstituutioista 29. syyskuuta 2016 annetun ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman,
- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2020 annetun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston (OHCHR) raportin valtioiden kohtaamista haasteista ja parhaista käytännöistä ihmisoikeuksien sisällyttämisessä niiden kansallisiin korruptiontorjuntastrategioihin ja -politiikkoihin, mukaan lukien ne, jotka kohdistuvat valtiosta riippumattomiin toimijoihin, kuten yksityiseen sektoriin,

⁽¹²⁾ EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43.

⁽¹³⁾ EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 186, 11.7.2019, s. 122.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 317, 4.11.2014, s. 1.

Torstai 17. helmikuuta 2022

- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2016 annetun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun raportin parhaista käytännöistä korruption kaikkien ihmisoikeuksien toteutumiseen kohdistuvien kielteisten vaikutusten torjumiseksi ja 5. tammikuuta 2015 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston neuvoa-antavan komitean loppuraportin korruption kielteisistä vaikutuksista ihmisoikeuksien toteutumiseen,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston suuntaviivat varallisuuden takaisin Hankintaa koskevasta ihmisoikeuskehyksestä,
 - ottaa huomioon YK:n Global Compact -aloitteen yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, työtä, ympäristöä ja korruption torjuntaa koskevien strategioiden ja toimenpiteiden koordinoinnista,
 - ottaa huomioon rahanpesunvastaisen toimintaryhmän suositukset,
 - ottaa huomioon Transparency International -järjestön vuosittaisen korruptioindeksin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 118 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0012/2022),
- A. ottaa huomioon, että korruptio helpottaa, pitää yllä ja institutionalisoi ihmisoikeusloukkauksia, heikentää ihmisoikeuksien noudattamista ja täytäntöönpanoa; ottaa huomioon, että korruptio on SEUT 83 artiklan 1 kohdassa lueteltu rikos, joka edellyttää yhteistä määritelmää ja lähestymistapaa sen erityisen vakavan luonteen ja rajatylittävän ulottuvuuden vuoksi;
- B. ottaa huomioon, että korruptio vaikuttaa suhteettomasti yhteiskunnan heikoimmassa asemassa oleviin ja syrjäytyneimpiin yksilöihin ja ryhmiin ja riistää heiltä, erityisesti naisilta, yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua politiikkaan, saada peruspalveluja, julkisia palveluja ja oikeussuojaa, hyödyntää luonnonvaroja sekä saada työtä, koulutusta, terveydenhuoltoa ja asunto, ottaa huomioon, että korruptio pahentaa köyhyyttä ja eriarvoisuutta, koska siinä käytetään väärin vaurautta ja julkisia hyödykkeitä ja vahingoitetaan samalla luonnonympäristön suojelua ja ympäristön kestävyyttä;
- C. ottaa huomioon, että korruptio on monimutkainen ja maailmanlaajuinen ilmiö, jota esiintyy kaikissa maailman maissa niiden taloudellisista ja poliittisista järjestelmistä huolimatta; ottaa huomioon, että korruption torjunta edellyttää kansainvälistä yhteistyötä ja on olennainen osa kansainvälisiä sitoumuksia ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi, maapallon suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki ihmiset voivat nauttia rauhasta ja vauraudesta vuoteen 2030 mennessä YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden puitteissa, erityisesti tavoitteen 16, jossa keskitytään edistämään oikeudenmukaisia, rauhanomaisia ja osallistavia yhteiskuntia ja velvoitetaan kansainvälinen yhteisö tehostamaan varastetun omaisuuden takaisinperintää ja palauttamista;
- D. ottaa huomioon, että korruptioon liittyy tyypillisesti muun muassa vallan väärinkäyttöä, vastuuvollisuuden puutetta, oikeudenkäytön estämistä, epäasianmukaisen vaikutusvallan käyttöä, syrjinnän institutionalisointia, klientelismia, sääntelyvallan kaappaamista, nepotismia, kleptokratioiden muodostumista ja markkinamekanismien vääristymistä, samalla kun se usein kytkeytyy järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja sitä helpottaa riittämätön avoimuus ja tiedon saatavuus; toteaa, että lisääntyvä autoritaarisuus ja epädemokraattisten hallitusten esiinmarssi luovat hedelmällistä maaperää korruptiolle, jonka torjuminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä samanmielisten demokratioiden kanssa; ottaa huomioon, että korruptio altistaa maat ulkomaiselle pahantahtoiselle vaikuttamiselle ja vahingoittaa entisestään demokraattisia instituutioita;
- E. ottaa huomioon, että maat, yhteisöt, yritykset tai yksityishenkilöt voivat joutua korruption uhreiksi, erityisesti ne, jotka tutkivat korruptiotapauksia sekä ilmoittavat, nostavat syytteitä ja antavat tuomioita niistä ja jotka ovat suuremmissa vaarassa ja tarvitsevat tehokasta suojelua; ottaa huomioon, että korruptioraportointi on toimittajien murhien yleisin syy ja toimittajien suojelukomitean mukaan viisi korruptiota tutkivaa toimittajaa oli saanut surmansa lokakuuhun 2021 mennessä; ottaa huomioon, että väärinkäytösten paljastajien suojelu kostotoimilta sekä tehokkaan oikeussuojan ja turvallisten ilmoitusmenettelyjen tarjoaminen heille julkisella ja yksityisellä sektorilla ovat olennainen osa korruption torjuntaa; katsoo, että kaikkien korruption vastaisten toimien on oltava ihmisoikeusnormien mukaisia;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- F. ottaa huomioon, että korruptio heikentää hallintoa ja yleisten palvelujen laatua, heikentää demokraattisten instituutioiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja yritysten hallintoa, heikentää keskinäistä valvontajärjestelmää ja demokratian periaatteita, heikentää oikeusvaltioperiaatetta, syövyttää kansalaisten luottamusta ja haittaa kestävästä kehitystä ja johtaa syyllisten rankaisemattomuuteen, vallanpitäjien laittomaan vaurastumiseen ja siihen, että nämä takertuvat valtaan välttääkseen syytteet; toteaa, että riippumattoman oikeusjärjestelmän puuttuminen heikentää oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista; ottaa huomioon, että korruptio on merkittävä konfliktien liikkeellepaneva voima ja tekijä erityisesti kehitysmaissa ja horjuttaa rauhanrakentamispyrkimyksiä ja aiheuttaa valtavia ihmisoikeusloukkauksia ja joissakin tapauksissa ihmishenkien menetyksiä; ottaa huomioon, että verokeitaat ja veroparatiisit sekä taloudelliset ja oikeudelliset toimijat, joista monet toimivat Euroopassa, helpottavat ja edistävät laittomia rahavirtoja kehitysmaista; ottaa huomioon, että tällaisten rikosten tutkinta ja syytteenpano on hyvin vähäistä;
- G. ottaa huomioon, että politiikassa esiintyvät korruptoituneet käytännöt, kuten vaalivilppi, poliittisten kampanjoiden ja poliittisten puolueiden laitton rahoitus ja tuttavien suosiminen heikentävät kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia osallistua julkisiin asioihin, äänestää ja tulla valituksi julkiseen tehtävään ja heikentävät luottamusta poliittisiin puolueisiin, vaaleilla valittuihin edustajiin, demokraattisiin prosesseihin ja hallituksiin, mikä heikentää demokraattista legitimitettä ja kansalaisten luottamusta politiikkaan; ottaa huomioon, että tehokkaan sääntelyn puuttuessa poliittisten kampanjoiden rahoitus ja puoluerahoitus ovat erityisen alttiita korruptioriskeille ja että erityisesti yksityiset toimijat ja ulkomaiset valtiot hyödyntävät niitä kaikkialla maailmassa käyttääkseen vaikutusvaltaa ja sekaantuakseen vaaleihin, kansanäänestyskampanjoihin ja yhteiskunnalliseen keskusteluun; ottaa huomioon, että jotkut ulkovallat ja valtiosta riippumattomat toimijat käyttävät korruptiota ulkopoliittisena välineenä estääkseen etenemistä kohti toimivia demokratioita ja panevat yhä enemmän täytäntöön eliitin kaappausta ja virkamiesten värväämistä hyödyntäviä strategioita sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti edistääkseen etujaan lainsäädännöllisissä ja poliittisissa prosesseissa;
- H. ottaa huomioon, että joissakin maissa meneillään oleva covid-19-kriisi on pahentanut korruption liittyviä ihmisoikeusrikkomuksia, sillä maissa, joissa korruptio on suurempaa, covid-19-kuolemien määrä on suurempi ja kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat yhteisöt kärsivät suhteettomasti; ottaa huomioon, että korruptio rajoittaa ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja kohtuullisen elintason toteutumista, sillä se heikentää valtioiden kykyä tarjota ja jakaa oikeudenmukaisesti julkisia terveyspalveluja tai rokotteita; ottaa huomioon, että lääkkeet ja lääkinnälliset laitteet ovat erityisen korruptioalttiita; ottaa huomioon, että monet hallitukset ovat käyttäneet väärin covid-19-kriisiin liittyviä hätätilavaltuuksia keskittääkseen valtaansa ja tehostaakseen tukahduttamistoimia, jotka kohdistuvat toimittajiin, väärinkäytösten paljastajiin ja kansalaisjärjestöihin, jotka pyrkivät korruption paljastamiseen;
- I. ottaa huomioon, että EU:n ulkoinen uskottavuus riippuu myös sen jäsenvaltioissa ja EU:n tasolla toteutettavista tehokkaista korruption vastaisista toimista; ottaa huomioon, että useat EU:n jäsenvaltiot ovat korkealla vero-oikeusverkoston vuoden 2020 rahoitussalaisuusindeksissä, jossa oikeudenkäyttöalueet sijoittuvat niiden salassapidon ja offshore-toiminnan laajuuden mukaan; ottaa huomioon, että jäsenvaltioissa havaittiin puutteita verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän OECD:n maailmanlaajuisen foorumin ja rahanpesunvastaisen toimintaryhmän suorittamissa arvioinneissa; katsoo, että EU:n jäsenvaltioiden olisi lisättävä tiedotusvälineiden omistajuuden avoimuutta;
- J. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa käytössä olevia sijoittajien kansalaisuus- ja oleskelujärjestelyjä käytetään väärin rahanpesuun tai korruptiosta saatujen varojen salaamiseen; ottaa huomioon, että monessa jäsenvaltiossa on sääntöjä, joilla estetään lainsäätäjien ja virkamiesten sopimaton vaikuttaminen ja korruptio, mukaan lukien entiset virkamiehet, joilla on keskeinen rooli korruptiotoimien ehkäisemisessä, havaitsemisessa ja seurannassa, mutta nämä säännöt pannaan täytäntöön vain osittain, kun taas EU:n tasolla yhdenmukaistetut säännöt ovat riittämättömiä ja niitä on vahvistettava;
- K. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous tunnusti 2. kesäkuuta 2021 antamassaan poliittisessa julistuksessa vastuunsa ja tarpeen toteuttaa kiireellisiä toimia korruption torjumiseksi ja sitoutui tehostamaan ehkäiseviä toimia ja noudattamaan monenvälistä lähestymistapaa korruption torjumiseksi erityisesti covid-19-pandemian vuoksi;
- L. ottaa huomioon, että EU tukee kolmansiä maita niiden korruption torjunnassa paitsi teknisen avun, diplomaattisten toimien ja rahoitustuen sekä monenvälisten foorumien kautta myös ulkoista toimintaa koskevien EU:n lainsäädännön ja normien, suuntaviivojen ja kehysten avulla;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- M. ottaa huomioon, että neuvosto on sitoutunut torjumaan korruptiota ihmisoikeuksia koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa 2020–2024 tukemalla kattavasti julkishallinnon uudistusta, tehokkaita korruptiontorjuntastrategioita ja oikeudellisia kehyksiä, mukaan lukien väärinkäytösten paljastajien ja todistajien suojelu, erityiselimet, parlamentit, riippumattomat tiedotusvälineet ja kansalaisjärjestöt, sekä tukemalla korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen (UNCAC) ratifiointia ja täytäntöönpanoa; ottaa huomioon, että EU:n ulkoinen uskottavuus riippuu myös sen jäsenvaltioissa toteutettavista tehokkaista korruption vastaisista toimista;
- N. ottaa huomioon, että yksityisellä sektorilla ja liikeyrityksillä, erityisesti monikansallisilla yrityksillä ja pankkiyhteisöillä, voi olla keskeinen rooli korruption torjunnassa maailmanlaajuisesti ja sen ihmisoikeusvaikutusten vähentämisessä; ottaa huomioon, että pankkiyhteisöt voivat merkittävästi auttaa havaitsemaan rahanpesua, terrorismin rahoitusta ja muuta korruption liittyvää laitonta toimintaa, mikä korostaa, että on tärkeää luoda tuloksellisia yhteistyösuhteita valtion instituutioiden ja yksityisen sektorin välille;
- O. katsoo, että pakollinen yritysten huolellisuusvelvoitetta koskeva lainsäädäntö on välttämätön keino ehkäistä, ratkaista ja korjata tehokkaasti ihmisoikeus- ja ympäristörikkomuksia maailmanlaajuisesti koko toimitusketjussa eikä se saisi vaikuttaa kielteisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin); katsoo, että UNCACin määräysten olisi oltava osa huolellisuusvelvoitetta, josta säädetään tulevassa asiaa koskevassa komission ehdotuksessa;
- P. ottaa huomioon, että EU:n maakohtaiset pakotejärjestelmät mahdollistavat jo kohdennetut toimenpiteet sellaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan, jotka ovat vastuussa demokratian ja oikeusvaltion heikentämisestä, mukaan lukien julkisia varoja koskevat vakavat taloudelliset väärinkäytökset siltä osin kuin toimet kuuluvat UNCACin soveltamisalaan; ottaa huomioon, että EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitsky-laki) hyväksyminen on olennainen lisä EU:n välineistöön; ottaa huomioon, että parlamentti on toistuvasti pyytänyt laajentamaan sen soveltamisalaa siten, että siihen sisällytetään nimenomaisesti korruptio, jotta voidaan torjua tehokkaasti kaikkia ihmisoikeusloukkauksia rikoksen luonteesta riippumatta ja luoda täydentävä järjestelmä niitä tapauksia varten, joissa korruptiota ei oteta huomioon nykyisen järjestelmän tarkistuksessa; ottaa huomioon, että myös Yhdysvallat, Kanada ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat ottaneet käyttöön vastaavia korruptionvastaisia pakotejärjestelmiä;
1. suosittaa neuvostolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, että nämä

Kohti EU:n globaalia korruptiontorjuntastrategiaa

- a) tunnustavat korruption ja ihmisoikeuksien välisen yhteyden ja sen, että korruptio on valtava este kaikkien ihmisoikeuksien toteutumiselle; omaksuvat siksi ihmisoikeuksiin perustuvan lähestymistavan korruption torjunnassa siten, että korruption uhrit ovat sen ytimessä, ja asettavat korruption torjunnan kaikkien ihmisoikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltiota edistävien EU:n toimien ja politiikkojen keskiöön kaikkialla maailmassa; puuttuvat korruption globaalina ilmiönä, joka edellyttää tehokkaita korruptiontorjuntaelimiä, ennaltaehkäiseviä mekanismeja ja kansainvälistä sääntelykehystä sekä varallisuuden takaisin hankintaa ja rikosoikeudellisia syytetoimia EU:ssa; aloittavat kansainvälisesti tunnustetun korruption määritelmän valmistelun käyttäen ohjenuorana UNCACia; tunnustavat, että korruption torjunta edellyttää yhteisiä maailmanlaajuisia toimia ja tiiviimpää yhteistyötä korruption torjuntaa ja ihmisoikeuksia käsittelevien asiantuntijoiden välillä; edistävät EU:n, sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä yhteistyötä erityisesti oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön sekä tietojenvaihdon tasolla, jotta voidaan vaihtaa korruption torjunnan hyviä käytäntöjä ja tehokkaita välineitä;
- b) tunnustavat, että avoimuus on kaikkien korruption vastaisten strategioiden kulmakivi; vaativat näin ollen poistamaan liialliset salassapitovelvollisuutta koskevat säännöt asianomaisilla aloilla, erityisesti rahoitusalailla, ja edistävät automaattista tietojenvaihtoa veropetoksista ja veronkierrosta sekä monikansallisten yritysten julkista maakohtaista raportointia ja yritysten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia julkisia rekistereitä; omaksuvat veroparatiisien suhteen nollatoleranssin, koska niiden avulla laittomat rahavirrat voidaan helposti naamioida;
- c) tunnustavat, että maailmassa on vallalla suuntaus kohti demokratioiden taantumista ja kleptokratioiden nousua ja että näiden välillä on luontainen yhteys, joka johtuu myös oligarkkien roolista joissakin maissa; omaksuvat monenvälisillä foorumeilla johtavan roolin, jotta voidaan muodostaa demokratioiden koalitio kleptokratioiden ja autoritaarisuuden maailmanlaajuisen uhan torjumiseksi;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- d) muotoilevat kattavan, johdonmukaisen ja tehokkaan EU:n tason ja maailmanlaajuisen korruptiontorjuntastrategian tarkastelemalla EU:n välineistön olemassa olevia korruptiontorjuntavälineitä ja hyviä käytäntöjä, kartoittamalla aukkoja, lisäämällä rahoitusta ja laajentamalla tukea korruption torjuntaan osallistuville kansalaisjärjestöille, kuten Euroopan parlamentti on jo pyytänyt 13. syyskuuta 2017 antamassaan päätöslauselemassa korruptiosta ja ihmisoikeuksista kolmansissa maissa; asettavat etusijalle korruption torjunnan ennaltaehkäisyä ottamalla käyttöön ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, toimintapolitiikkoja ja käytäntöjä, mukaan lukien valistuskampanjat ja koulutus julkisella ja yksityisellä sektorilla;
- e) perustavat korruptiontorjuntaa koskevaa valmistelutyötä varten neuvoston erityisryhmän (COHOM-ihmisoikeusryhmää vastaavasti tai sen mallin mukaan) antamaan tietoa neuvostossa käytäviin keskusteluihin;
- f) vahvistavat parlamentin roolia korruption vastaisten toimien valvonnassa; panevat merkille parlamentin aikovan vakaasti laatia säännöllisesti päivitettävän mietinnön korruptiosta ja ihmisoikeuksista kullakin vaalikaudella; valmistelevat vuotuiset arviot edistymisestä näissä mietinnöissä esitettyjen suositusten suhteen;
- g) vaativat nykyisten kansallisten ja kansainvälisten korruption vastaisten välineiden, kuten UNCACin, OECD:n ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen, Euroopan neuvoston korruptionvastaisten normien ja suositusten, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja lahjontaa koskevan Euroopan neuvoston rikosoikeudellisen yleissopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa; kannustavat kaikkia valtioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet korruption vastaisia välineitä, ratifioimaan ne pikaisesti; toteuttavat viipymättä osallistavan ja kattavan prosessin, jolla tarkistetaan, miten EU on pannut UNCACin täytäntöön, sekä ottavat pikaisesti käyttöön UNCACin uudelleentarkastelujen seuranta-prosessin;

Sisäisten ja ulkoisten toimien johdonmukaisuus

- h) vahvistavat EU:n ulkoisten korruptiontorjuntatoimien uskottavuutta torjumalla tehokkaammin korruptiota sekä veropetoksia, laitonta kauppaa, pankkialaisuutta ja rahanpesua EU:ssa; tunnustavat, että EU:hun sijoittautuneilla henkilöillä ja yhteisöillä on oma rooli ja vastuu korruption alullepanijoina, mahdollistajina ja edunsaajina kolmansissa maissa; tunnustavat, että UNCACin allekirjoittajina kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet tekemään kansallisten ja ulkomaisten virkamiesten lahjonnasta rikoksen; tunnustavat, että systeeminen korruptio ja se, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa ulkomaisesta lahjonnasta ei ole asetettu tehokkaasti syytteesen, heikentävät korruption vastaisia toimia kolmansissa maissa, ja toteuttavat toimia näiden puutteiden korjaamiseksi; tunnustavat, että yhtenäisten ja määrätietoisten toimien puute, viivästykset ja puutteet korruption vastaisten asetusten täytäntöönpanossa EU:ssa rohkaisevat korruptoituneita toimijoita EU:n ulkopuolella; varmistavat suuriin korruptiojärjestelyihin syyllistyneiden vastuuvollisuuden ja hyväksyvät yhteiset avoimuutta, seuranta- ja investointien valvontaa koskevat normit, joilla vähennetään niin sanottujen kultaisen viisumin ohjelmien aiheuttamia korruptio- ja rahanpesuriskejä;
- i) pyytävät komissiota vahvistamaan EU:n korruptiontorjuntakehystä ja esittämään SEUT-sopimuksen 83 artiklan nojalla EU:n korruptiontorjuntadirektiivin, jossa vahvistetaan EU:n yhteiset säännöt korruptiosta määrättäville rikosoikeudellisille seuraamuksille;
- j) tunnustavat, että EU:hun päätyy kavallettuja varoja ja omaisuutta, josta suurinta osaa ei takavarikoida ja palauteta, että varastettujen varojen takaisinperintää koskeva oikeudellinen kehys on edelleen erittäin hajanainen ja että kavallettujen varojen palauttaminen on moraalinen välttämättömyys oikeudenmukaisuuden ja vastuuvollisuuden sekä EU:n demokraatiatukipolitiikan uskottavuuden kannalta; edistävät kaikkien EU:n jäsenvaltioiden pyrkimyksiä jäädyttää ja takavarikoida anastetut varat ja korruptiosta saadut tulot lainkäyttöalueellaan UNCACin mukaisesti ja palauttaa ne avoimesti ja vastuullisesti alkuperämaahan ja uhreille myös parantamalla merkittävästi avoimuutta sekä EU:n alueella säilytettyä ulkomaista omaisuutta koskevan tiedon saatavuutta ja ottamalla kansalaisyhteiskunnan järjestöt mielekkäällä tavalla mukaan; noudattavat viipymättä YK:n yleiskokouksen vuoden 2021 erityisistunnossa annettuja varojen takaisinperintään liittyviä sitoumuksia, mukaan lukien ne, jotka liittyvät tuomioon perustumattomaan menetetyksi tuomitsemiseen, korruptiosta saadun hyödyn menetetyksi tuomitsemiseen ja palauttamiseen tuomioistuimen ulkopuolisen sovittelun yhteydessä sekä varojen takaisinperintää koskevien tietojen keräämiseen ja julkaisemiseen; suunnittelevat asianmukaisen sekvensoinnin toimille (seuraamukset, siviilivarojen takavarikointi ja rikoksella saatujen varojen takavarikointi, rikossyytteet, varojen palautusmekanismit), jotka johtavat lopulta varastetun omaisuuden käyttötarkoituksen muuttamiseen korruption uhrien hyödyksi; luovat jäsenvaltioiden välille tehokkaan yhteistyön tässä asiassa; laativat tiedonannon, jossa hahmotellaan mahdollisia aloitteita EU:n ja kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan

Torstai 17. helmikuuta 2022

varmistaa laittomasti hankittujen varojen nopea ja tehokas takaisinperintä demokraattisen siirtymäprosessin jälkeen ja varmistaa, että näille varoille ei ole turvasatamia; vahvistavat varastetun omaisuuden palauttamista koskevat EU:n yhteiset säännöt, joissa edellytetään, että kun kantaja on käynnistänyt tapauksen, vastaavan yhteisön tai henkilön on kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen vakavien rikosten osalta osoitettava täyttäneensä oikeudelliset ja taloudelliset velvoitteensa, jotka koskevat esimerkiksi rahoituksen tai muun omaisuuden laillista alkuperää; asettavat vastuussa olevat henkilöt syytteeseen, helpottavat uhrien asianmukaisten oikeussuojakeinojen saatavuutta ja tukevat parlamenttien valmiutta talousarvion tehokkaaseen valvontaan;

- k) seuraavat tarkoin ulkomaista sekaantumista ja varmistavat poliittisia puolueita ja säätiöitä, kansalaisjärjestöjä ja tiedotusvälineitä koskevien EU:n rahoitussääntöjen tinkimättömän täytäntöönpanon ja varmistavat sen erityisesti silloin, kun rahoitus on peräisin epädemokraattisilta mailta ja valtiosta riippumattomilta toimijoilta, jotta voidaan estää eliitin kaappaaminen, pahantahtoinen vaikutus ja sekaantuminen EU:n ja kumppanimaiden demokraattisiin prosesseihin ja julkisiin asioihin; edistävät tiedotusvälineiden omistajuuden avoimuutta demokratian olennaisena osana; tukevat poliittisten puolueiden rahoitusta ja kampanjoiden rahoitusta koskevia kohdennettuja ohjelmia osana EU:n ulkoista demokratiatukea kolmansissa maissa; hyväksyvät tiukat normit vaaleilla valittujen viranhaltijoiden ja korkeiden virkamiesten palvelussuhteen jälkeiselle työlle, välttävät pyörövitapauksia ja varmistavat yhdenmukaiset säännöt ja niiden täytäntöönpanon EU:n tasolla vankan valvontajärjestelmän avulla;

Ihmisoikeudet ja korruption torjunta: EU:n välineistön monipuolistaminen ja toimintavalmius

- l) vahvistavat oikeuksiin perustuvan korruptionvastaisen lähestymistavan valtavirtaistamista EU:n ulkoisen toiminnan välineisiin, mukaan luettuina naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön väline (NDICI), liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA) ja EU:n erityisrahastot; asettavat etusijalle sitovat korruptiontorjuntasitoumukset, jotka sisältävät tavoitteet ja aikataulut; asettavat etusijalle kotimaisen tulonhankinnan kumppanimaissa tukemalla veronkierron torjuntaa ja vahvistamalla hyvää hallintotapaa; vahvistavat tiukkaa valvontaa ja täytäntöönpanoa, jotta voidaan välttää se, että hallitukset käyttävät EU:n varoja laittomaan toimintaan; ottavat kansalaisyhteiskunnan mukaan EU:n varojen käytön seurantaan ja vahvistavat parlamentin roolia tällä alalla; parantavat viestintää EU:n erityisvirastojen ja kumppaneiden välillä kentällä; investoivat digitaalisiin ja datavetoisiin korruption torjuntamenetelmiin, erityisesti lainvalvontaviranomaisten teknisiin tutkintavalmiuksiin; edistävät tehostettua yhteistyötä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Euroopan syyttäjänviraston välillä, varmistavat johdonmukaisen, kattavan ja helposti saatavilla olevan tietokannan EU:n varojen lopullisista edunsaajista koko hankintasyklin ajan;
- m) tehostavat EU:n ulkoisen toiminnan välineiden mukaisia ohjelmia, joilla tuetaan korruptiontorjuntavalmiuksien kehittämistä avoimuuden, vastuuvollisuuden, syrjimättömyyden ja sidosryhmien merkityksellisen osallistumisen periaatteiden pohjalta ja näitä välineitä koskevien asiaankuuluvien asetusten mukaisesti; lisäävät EU:n varainkäytön tehokkuutta sisällyttämällä siihen selkeät ohjelmatavoitteet ja aikataulut; lisäävät julkisen kehitysapunsa avoimuutta ja vastuuvollisuutta noudattaakseen kansainvälisesti sovittuja kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevia periaatteita; kehittävät kokonaisvaltaisen riskinhallintajärjestelmän, jolla estetään EU:n varojen käyttö korruptioon esimerkiksi kytkemällä budjettituki korruption vastaisiin tavoitteisiin ja kiinnittämällä erityistä huomiota täytäntöönpanon seurantaan; valvovat tarkasti kolmansissa maissa toteutettavia EU:n rahoittamia hankkeita ja varmistavat, että niitä ei käytetä laittoman toiminnan rahoittamiseen; määrittävät tarkastuksia sen varmistamiseksi, että näitä varoja käytetään kutakin välinettä koskevissa asetuksissa asetettujen tavoitteiden mukaisesti; keskeyttävät talousarviotuen maissa, joissa korruptio on laajalle levinnyttä ja joissa viranomaiset eivät selvästikään toteuta aitoja toimia, varmistaen samalla, että apu tavoittaa siviiliväestön muiden kanavien kautta; kiinnittävät EU:n rahoituksessa erityistä huomiota kolmansien maiden julkisten varojen moitteettomaan hoitoon EU:n varainhoitoasetusta vastaavasti ja tukevat OECD:n pyrkimyksiä parantaa valtionyhtiöiden hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää; tutkivat mahdollisuutta perustaa EU:n korruptiontorjuntatyöryhmä, jolla olisi riittävät valtuudet, asiantuntemus ja resurssit suorittaa tutkimuksia ja arviointeja kolmansissa maissa ja antaa teknistä ja operatiivista apua, myös räätälöityjä uudistus suunnitelmia, valtioille, jotka saavat EU:n varoja, joilla ei ole riittäviä valmiuksia puuttua korruptioon ja jotka haluavat vahvistaa yhteistyötään EU:n kanssa; kannustavat EU:n edustustoja ja jäsenvaltioiden suurlähetystöjä raportoimaan säännöllisesti korruptiosta ja tarjoavat EU:n edustustojen henkilöstölle teknistä koulutusta, jotta he voivat puuttua tämän alan ongelmiin ja ehdottaa ratkaisuja tiettyihin kansallisiin olosuhteisiin;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- n) varmistavat, että EU:n rahoituksessa, mukaan lukien EIP:n rahoittamat hankkeet ja lainat, sovelletaan korkeimpia eettisiä ja avoimuutta koskevia normeja, että kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja riippumattomat toimijat osallistuvat täysimääräisesti näiden varojen seurantaan ja että valitusmekanismit ovat saatavilla ja helposti käytettävissä ja että niillä varmistetaan vastuuvollisuus varojen mahdollisesta väärinkäytöstä; varmistavat, että kaikki EU:n elimet ja virastot takaavat vapaan, nopean ja helpon tiedonsaannin, myös varojen kohdentamisesta, lopullisesta vastaanottajasta ja varojen lopullisesta käytöstä;
- o) asettavat korruption torjunnan etusijalle liittymistä valmistelemissa neuvotteluissa ja kriteereissä; keskittyvät valmiuksien kehittämiseen, kuten korruption torjuntaan erikoistuneisiin elimiin;
- p) sisällyttävät kaikkiin EU:n ja kolmansien maiden kauppaa- ja investointisopimukseen vahvan ja pakollisen ihmisoikeuksia koskevan ehdollisuuskehyksen, johon sisältyy avoimuutta koskevia määräyksiä ja sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia ihmisoikeus- ja korruptiontorjuntalausekkeita; määräävät viimeisenä keinona seuraamuksia tai keskeyttävät sopimusten soveltamisen vakavissa korruptiotapauksissa ja vakavissa ihmisoikeusloukkauksissa; varmistavat, että kauppaneuvottelut ovat osallistavia ja avoimia ja että niihin liittyy merkityksellistä julkista valvontaa ja tietoisuutta strategioista ja prioriteeteista;
- q) vahvistavat keskittymistä korruption torjuntaan ihmisoikeusvuoropuheluissa ja julkisuusdiplomatiassa edistäen valtioiden ja kansalaisyhteiskunnan välistä avointa vuoropuhelua ongelmista ja mahdollisista ratkaisuista ja ottamalla ihmisoikeuksien puolustajat ja asiaankuuluvat kansalaisyhteiskunnan järjestöt aktiivisesti mukaan korruption torjuntaan;
- r) seuraavat korruptionriskejä, jotka liittyvät autoritaaristen kolmansien maiden laajamittaisiin rakennus- ja investointihankkeisiin maailmanlaajuisesti mutta myös jäsenvaltioissa myös energia- ja kaivannaisaloilla sekä infrastruktuuri-, puolustus- ja terveysaloilla; kiinnittävät erityistä huomiota näiden hankkeiden avoimuuteen, sillä ne herättävät usein huolta vaikeaselkoisesta rahoituksesta tai finanssipoliittisista riskeistä; panevat ripeästi täytäntöön neuvoston 12. heinäkuuta 2021 hyväksymän EU:n ”Euroopan maailmanlaajuiset yhteydet” -ohjelman, joka voi auttaa ratkaisemaan tämän ongelman edistämällä EU:n arvoja ja etuja talous-, kehitys- ja turvallisuuspolitiikassa;

Kansalaisjärjestöjen, toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien tukeminen

- s) tunnustavat puolueettomien kansalaisjärjestöjen, ihmisoikeuksien puolustajien, korruption vastaisten aktivistien, väärinkäytösten paljastajien ja tutkivien journalistien keskeisen roolin korruption torjunnassa, kun nämä muuttavat yhteiskunnallisia normeja, torjuvat rankaisemattomuutta, keräävät tietoja ja parantavat korruption vastaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja valvontaa; pyrkivät luomaan turvallisen ja suotuisan ympäristön korruptiota ehkäiseville ja torjuville, myös väärinkäytösten paljastajille ja toimittajille, sekä todistajille; tarjoavat tukea korruption uhreille – niin yksityishenkilöille kuin yhteisöille – jotta heidät voidaan tunnustaa ja he voivat saada tietoa, osallistua oikeudenkäyntiin ja vaatia korvausta aiheutuneista vahingoista; edistävät jäsenvaltioiden pyrkimyksiä saattaa väärinkäytösten paljastajia koskeva EU:n direktiivi nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön; työskentelevät kolmansien maiden kanssa väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi muun muassa sitoutumalla varmistamaan heidän suojelunsa korkeat normit kaikissa EU:n kauppaa- ja investointisopimuksissa kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisesti; tukevat pyrkimyksiä saattaa syylliset oikeuden eteen;
- t) suunnittelevat ohjelmia taloudellisen tuen lisäämiseksi kansalaisjärjestöille, riippumattomille tiedotusvälineille, väärinkäytösten paljastajille, tutkiville journalisteille ja ihmisoikeuksien puolustajille, jotka pyrkivät ehkäisemään ja paljastamaan korruptiota sekä edistämään avoimuutta ja vastuuvollisuutta, mukaan lukien tuki strategisia häirintätarkoituksessa nostettuja kanteita (SLAPP) vastaan; parantavat pienempien kansalaisjärjestöjen mahdollisuuksia saada EU:n rahoitusta; vaativat laatimaan kunnianhimoisen ja tehokkaan SLAPP-kanteiden vastaisen EU-direktiivin, joka koskee myös viranomaisten, yritysten tai muiden EU:n ulkopuolisten tahojen harjoittamaa mahdollista oikeudellista häirintää;
- u) vahvistavat todistajien, väärinkäytösten paljastajien, tutkivien journalistien ja korruption vastaisten ihmisoikeuksien puolustajien ja heidän omaistensa suojelua tarvittaessa muun muassa myöntämällä hätäviisumeja ja tarjoamalla tilapäistä suojaa EU:n jäsenvaltioissa sekä osoittamalla erityisiä resursseja EU:n edustustoille ja jäsenvaltioiden edustustoille; kehottavat tutkimaan perusteellisesti tutkiviin journalisteihin, ihmisoikeuksien puolustajiin ja muihin korruptionvastaisiin aktivisteihin kohdistettua väkivaltaa ja näiden surmia ja vaatimaan heille oikeutta;

Torstai 17. helmikuuta 2022

Julkisten elinten avoimuus ja vastuuvollisuus

- v) edistävät riippumattomien valvontaelinten kanssa tiedonsaantia koskevaa vahvaa lainsäädäntöä sekä ilmaiseksi saatavilla olevan merkityksellisen, kattavan, oikea-aikaisen, haettavissa olevan ja digitalisoidun valtiollisen datan tarjoamista sekä julkisten hankintojen ja edunvalvonnan avoimuutta; kannustavat valtioita hankkimaan palveluja yrityksiltä, jotka ovat noudattaneet ihmisoikeuksia koskevia huolellisuusvelvoitteita, korruption torjuntaa koskevat määräykset mukaan luettuina;
- w) toteuttavat ohjelmia, joilla tuetaan parlamentaarisia valmiuksia talousarvion valvontaan ja muihin valvontatoimiin;
- x) tukevat ja vahvistavat riippumattomia, puolueettomia hyvin resursoituja ja koulutettuja ja tehokkaita oikeuslaitoksia sekä syyttäjä- ja lainvalvontaelimiä korruptiorikosten tutkinnan, syytteenpanon ja ratkaisemisen onnistumiseksi; tukevat korruption torjuntaan erikoistuneiden valtion elinten perustamista ja ammattimaistamista kolmansissa maissa;
- y) tukevat edelleen vapaita ja oikeudenmukaisia vaaliprosesseja ja edistävät vastuuvollisuutta äänestäjille kiinnittäen erityistä huomiota vaalivilppiin ja äänen ostamiseen; edistävät avoimuutta ja puolueettomuutta koskevia sääntöjä laittoman poliittisen rahoituksen torjumiseksi; varmistavat kansainvälisten tarkkailijavaltuus kuntien suositusten entistä järjestelmällisemmän seurannan;

Korruption torjunta monenvälisillä foorumeilla

- z) omaksuvat johtavan roolin demokratioiden koalition muodostamisessa kleptokratioiden maailmanlaajuisen nousun torjumiseksi; vaativat korruption torjunnan sisällyttämistä tulevien kansainvälisten huippukokousten, kuten G7-huippukokouksen, esityslistalle ja vaativat Yhdysvaltain ehdottamassa demokratiahuippukokouksessa sovitun korruption vastaisen esityslistan täyttää täytäntöönpanoa; osallistuvat edelleen aktiivisesti kansainvälisten ja alueellisten foorumien työhön korruption torjumiseksi ja ihmisoikeuksien edistämiseksi;
- aa) suhtautuvat myönteisesti YK:n yleiskokouksen antamaan merkittävään poliittiseen julkilausumaan korruptiosta ja käyttävät tilaisuutta hyväkseen seurataksaan sen suosituksia ja tiivistääkseen yhteistyötä YK:n elinten, kuten OHCHR:n ja YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön (UNODC) kanssa; korostavat, että kansalaisyhteiskunnan on tärkeää osallistua järjestelmällisesti korruptiota koskeviin YK:n tason keskusteluihin ja seurantamekanismeihin;
- ab) kannustavat syventämään ja noudattamaan kansainvälisiä sitoumuksia, jotka koskevat korruption torjunnan asettamista kestäväen kehityksen tavoitteiden ytimeen keinona torjua maailmanlaajuisia köyhyttä sekä varmistaa taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien toteutumisen kiinnittäen erityistä huomiota oikeuteen saada koulutusta ja oikeuteen osallistua poliittiseen toimintaan; tunnustavat, että korruptio muodostaa esteen monille koulutuksen osa-alueille, mikä johtaa lahjakkuuksien menettämiseen ja kielteisiin vaikutuksiin talouteen; korostavat, että koulutus ja tiedotus ovat keskeisiä välineitä korruption torjunnassa; asettavat siksi korruption torjunnan etusijalle koulutuksessa ja kannustavat EU:ta kehittämään ja panemaan täytäntöön erityisiä ohjelmia, joilla lisätään tietoisuutta korruptiosta, sen yhteiskunnalle aiheuttamista kustannuksista ja sen torjuntakeinoista;
- ac) vaativat nimittämään talousrikkaita, korruptiota ja ihmisoikeuksia käsittelevän YK:n erityisedustajan, jolla on kattavat valtuudet, mukaan lukien tavoitteellinen suunnitelma ja valtioiden toteuttamien korruption vastaisen toimenpiteiden säännöllinen arviointi; omaksuvat johtoaseman pyrittäessä saamaan ihmisoikeusneuvoston jäsenmaiden tuki ja toimivat yhdessä ehdotetun toimeksiannon mahdollistavan päätöslauselman tukijoina; esittävät tässä yksityiskohtaiset vaatimukset, jotka tehtävää hakevien on täytettävä, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti, ja täsmentävät avoimuus- ja toteuttamisprosessit, joita valituksi tulleen hakijan on noudatettava ennen virkaan astumistaan;
- ad) käynnistävät menettelyn EU:n liittymiseksi täysjäseneksi GRECOon, jossa EU:lla on ollut tarkkailijan asema vuodesta 2019 lähtien; vaativat EU:n jäsenvaltioita julkistamaan GRECO:n suositukset ja noudattamaan niitä;
- ae) edistävät keskusteluja kansainvälisestä infrastruktuurista, jolla puututaan laajamittaisiin korruptiotapauksiin sekaantuneiden vaikutusvaltaisten henkilöiden rankaisemattomuuteen, mukaan lukien kansainväliset tutkintamekanismit, syyttäjät ja tuomioistuimet; tutkivat kokonaisvaltaisia lähestymistapoja, joilla voitaisiin uudistaa kansainvälisiä oikeuslaitoksia, kuten Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivallan laajentaminen, yleistuomiovallan käyttö laajamittaisen korruption syytteenpanossa tai kansainvälisen korruption vastaisen tuomioistuimen mahdollinen perustaminen; tunnustavat avoimuuden sekä kansainvälisten järjestöjen ja korkeiden virkamiesten vastuuvollisuuden tärkeyden;

Torstai 17. helmikuuta 2022

- af) edistävät eurooppalaisia normeja, jotka koskevat muun muassa rahanpesun torjuntaa, tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien näkyvyyttä ja väärinkäytösten paljastajien suojelua muilla monikansallisilla foorumeilla, ja tukevat näiden normien käyttöönottoa kolmansissa maissa; tukevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevan lainsäädännön uudistamista, jolla olisi varmistettava, että rekisterit ovat ajan tasalla ja saatavilla sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti, jotta mahdollistetaan asianomaisten oikeushenkilöiden, myös trustien ja pöytälaatikkoyhtiöiden, asianmukainen avoimuus, jotta korruption uhrit sekä lainvalvonta- ja veroviranomaiset voivat tunnistaa tällaisten yhteisöjen tosiasialliset omistajat;
- ag) edistävät valtiosta riippumattomien sidosryhmien, kuten tiedeyhteisön ja kansalaisjärjestöjen, ottamista mukaan tarkkailijoina UNCACin sopimusvaltioiden konferenssin täydentäviin elimiin ja muihin monenvälisiin korruption vastaisiin mekanismeihin;

Yritystoiminta, korruptio ja ihmisoikeudet

- ah) laativat kiireellisesti ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevaa huolellisuusvelvoitetta (HRDD) koskevia velvoittavia EU-säädöksiä, joita sovelletaan yrityksen koko arvoketjun kaikkiin yhteisöihin ja liikesuhteisiin ja joissa edellytetään, että yritykset, myös rahoitustuotteita ja -palveluja tarjoavat yritykset, varmistavat yritystensä ja toimitusketjunjensa ihmisoikeuksiin, ympäristöön ja hyvään hallintotapaan kohdistuvien haitallisten vaikutusten tunnistamisen, arvioinnin, lieventämisen, ennaltaehkäisyä, lopettamisen, selvittämisen ja niistä ilmoittamisen ja jotka sisältävät tiukimmat normit, vahvat korruption vastaiset säännökset, pakolliset valitusmekanismit ja vastuujärjestelmät, joiden avulla uhrit voivat saattaa yritykset vastuuseen ja hakea suojakeinoja; varmistavat, että asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteita sovelletaan suoraan tai välittäjien kautta tapahtuvaan ulkomaisten virkamiesten lahjontaan; korostavat tässä yhteydessä, että tulevassa asianmukaista huolellisuutta koskevassa lainsäädännössä olisi minimoitava yrityksiin ja erityisesti pk-yrityksiin kohdistuva byrokraattinen rasitus;
- ai) edistävät pyrkimyksiä estää korruptiota, parantavat yksityisen sektorin tilinpäätös- ja tilintarkastusstandardeja UNCACin mukaisesti ja panevat tehokkaasti täytäntöön yrityksille korruptiosta määrättävät seuraamukset; suosittelevat, että kaikki suuret ja julkisesti noteeratut yhtiöt raportoivat toiminnastaan ja korruption ja lahjonnan torjunnan täytäntöönpanosta; antavat säännöksiä ja laativat yrityksille ohjeita, joilla varmistetaan turvallinen ja luottamuksellinen raportointi korruptionvastaisten sääntöjen rikkomisista ja suojellaan niitä, jotka ilmoittavat tällaisia tietoja; kannustavat kolmansia maita osoittamaan riittävät resurssit kansallisille yhteyspisteille ja ottamaan käyttöön muita tuomioistuinten ulkopuolisia valitusmekanismeja, joilla tarjotaan oikeussuojakeinoja henkilöille ja yhteisöille, joihin korruptoituneet liiketoimintakäytännöt vaikuttavat;
- aj) laativat toimintasuunnitelman ihmisoikeus- ja ympäristövastuun vahvistamiseksi sellaisilla aloilla kuin rahoitus, kirjanpito tai kiinteistöt, jotka tarjoavat usein maailmanlaajuisen korruption mahdollistavan rakenteen tarjoamalla väyliä korruption tuottojen ujuttamiseksi lailliseen talouteen;
- ak) vahvistavat yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen merkityksen varmistamalla, että kaikki jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole hyväksyneet kansallisia toimintasuunnitelmia, tekevät niin mahdollisimman pian, ja edistävät toimintasuunnitelmien ja yritysten huolellisuusvelvoitetta koskevan lainsäädännön hyväksymistä kolmansissa maissa; osallistuvat rakentavasti ja aktiivisesti neuvotteluihin yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevasta YK:n sitovasta sopimuksesta;

Korruptiosta rankaiseminen EU:n Magnitski-lain avulla

- al) esittävät nopeasti lainsäädäntöehdotuksen, joka kohdistuu tehokkaasti ja seuraamuksia aiheuttaen niihin talouden ja rahoituksen alan toimijoihin, jotka mahdollistavat sen, että ihmisoikeuksien rikkojilla on varallisuutta ja omaisuutta EU:ssa, noudattaen parlamentin toistuvia pyyntöjä, jotka koskevat EU:n nykyisen maailmanlaajuisen ihmisoikeus-pakotejärjestelmän muuttamista siten, että se laajennetaan koskemaan korruptiota, tai vaihtoehtoisesti esittävät lainsäädäntöehdotuksen, jolla hyväksytään uusi aihekohtainen seuraamusjärjestelmä vakavien korruptiorikosten torjumiseksi, ja ottavat käyttöön määränemmistöäänestyksen tämän pakotejärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien pakotteiden hyväksymiseksi; varmistavat parlamentin proaktiivisen roolin tässä asiassa; tekevät tiivistä yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, joka on ottanut käyttöön uuden korruptiota koskevan pakotejärjestelmän, ja muiden samanmielisten demokratioiden kanssa; panevat merkille vaaran siitä, että korruptoituneet toimijat siirtävät varojaan EU:hun, koska yhä useammat maat ottavat käyttöön tiukempia puitteita; vaativat siksi, että jäsenvaltiot ottavat nopeasti käyttöön ja panevat asianmukaisesti täytäntöön seuraamuksia, jotka koskevat erityisesti maahantulokieltoja, varojen tunnistamista ja jäädyttämistä, jotta EU:sta ei tule rahanpesukeskusta, ja ryhtyvät toimiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät täytä velvoitteitaan;

Torstai 17. helmikuuta 2022

Covid-19-taudin vaikutukset

- am) varmistavat, että korruption vastaiset toimenpiteet valtavirtaistetaan maailmanlaajuisiin covid-19-toimiin, jotta voidaan tarjota julkisia terveystalvituksia ja parantaa rokotteiden saatavuutta ja jakaa niitä oikeudenmukaisesti, myös vahvistamalla julkisia instituutioita ja varmistamalla toimenpiteiden ja rahoituksen käytön täyden avoimuuden;
- an) varmistavat, että pandemiaan liittyvä EU:n kolmansille maille antama rahoitustuki on sidoksissa vahvaan sitoutumiseen korruption vastaisiin toimiin;
- ao) tarjoavat kohdennettua tukea toimittajille ja kansalaisjärjestöille, jotka pyrkivät paljastamaan korruptiota, sillä näitä vastaan on hyökätty voimakkaammin pandemiaan liittyvien hätätilalakien väärinkäytön vuoksi;

Korruptio, ilmastonmuutos ja ihmisoikeudet

- ap) tunnustavat, että ympäristön tilan heikkeneminen ja tuhoutuminen ihmisoikeuksien toteutumisen esteenä on yhteydessä taustalla oleviin korruptio-, lahjonta- ja rikollisverkostoihin; valtavirtaistavat korruption torjunnan EU:n yleisiin ilmasto- ja ympäristötoimiin edistäen avoimuutta ja luonnonvarojen hyvää hallintaa sekä maanastuksen torjuntaa ja keskittyen aloihin, joihin kohdistuu eniten riskejä, kuten kaivannaisteollisuuteen;
- aq) panevat merkille, että ympäristön alalla toimivat ihmisoikeuksien ja maa- ja metsätalouden puolustajat ja heidän lakimiehensä, erityisesti naiset ja alkuperäiskansoja edustavat ihmisoikeuksien puolustajat, ovat suurimmassa häirinnän, pelottelun, väkivallan ja surmaamisen vaarassa, ja toteuttavat siten määrätietoisia toimia heidän suojelemiseksi muun muassa myöntämällä hätäviisumeja ja tarjoamalla tilapäistä suojaa EU:n jäsenvaltioissa;

Lahjonnan sukupuolistuneet vaikutukset

- ar) panevat merkille, että korruptio pahentaa sukupuolten epätasa-arvoa ja vaikuttaa siihen, missä määrin naisten oikeudet on turvattu ja suojattu; edistävät sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja moninaisuutta korruption vastaisissa toimissa UNODC:n suositusten mukaisesti ja arvioivat korruption sukupuolinäkökohtia ja sen eriytettyä vaikutusta; puuttuvat korruption vaikutuksiin naisten oikeuksiin ja varmistavat, että naiset ovat tietoisia oikeuksistaan, jotta vähennetään heidän alttiuttaan korruptiolle; ottavat huomioon ihmiskaupan ja korruption väliset yhteydet;
- as) ottavat huomioon, että korruptiolla on myös vaikutusta ja epätasa-arvoa pahentavia seurauksia muille haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten lapsille, vammaisille, ikääntyneille, taloudellisesti haavoittuvassa asemassa oleville tai vähemmistöihin kuuluville henkilöille;
- at) tunnustavat seksuaalisen kiristämisen korruption muodoksi; suunnittelevat ohjelmia seksuaalisen kiristyksen uhrien auttamiseksi, sillä se on erityisen äärimmäinen ja sukupuolikohtainen korruption muoto, jossa ihmiskeho on korruption valuutta; keräävät tietoja seksuaalisen kiristämisen yleisyyden mittaamiseksi, jotta voidaan hyväksyä oikeudellisia kehyksiä ja välineitä, joilla voidaan puuttua asianmukaisesti seksuaalisen kiristämisen tapauksiin ja määrätä niistä seuraamuksia, ja edistävät näitä toimia monenvälisillä foorumeilla;

o

o o

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2022)0016

Elena Yonchevan koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Elena Yonchevan koskemattomuuden pidättämistä koskevasta
pyynnöstä (2019/2155(IMM))**

(2022/C 342/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Elena Yonchevan koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Bulgarian tasavallan valtakunnansyyttäjän 18. lokakuuta 2019 välittämän pyynnön, joka liittyy Bulgarian tasavallassa Elena Yonchevaa vastaan vireillä olevan, rikoslaissa tarkoitettuun rikokseen liittyvän rikosprosessin jatkamiseen ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 25. marraskuuta 2019,
 - on kuullut Elena Yonchevaa työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013, 19. joulukuuta 2019 ja 17. syyskuuta 2020 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Bulgarian tasavallan perustuslain 69 ja 70 pykälän sekä Bulgarian tasavallan kansalliskokouksen työjärjestyksen 138 artiklan,
 - ottaa huomioon 8. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteesta ja perusoikeuksista Bulgariassa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0014/2022),
- A. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä ”syytettynä” ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 17.9.2020, Troszczynski, C-12/19, ECLI:EU:C:2020:725.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0264.

⁽³⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- B. ottaa huomioon, että Bulgarian tasavallan valtakunnansyyttäjä on pyytänyt Elena Yonchevan koskemattomuuden pidättämistä rikoslain 253 pykälän 5 momentissa luettuna yhdessä 1 momentin kanssa tarkoitetusta rikoksesta (rahanpesu);
- C. ottaa huomioon, että asiaa koskeva esitutkinta aloitettiin 31. elokuuta 2018 ja kirjattiin erikoissyyttäjänviraston tutkintaosaston tehtäväksi rikosprosessilain 212 pykälän 1 momentin nojalla; toteaa, että tutkinta käynnistettiin ja että Elena Yoncheva sai 11. tammikuuta 2019 tehdyllä päätöksellä syytteen rikoslain 253 pykälän 5 momentissa tarkoitetusta rikoksesta;
- D. ottaa huomioon, että teot, joista häntä syytetään, tehtiin väitetysti vuosina 2010–2018 varainsiirroilla, joissa käytettiin liikepankilta väitetysti kavallettuja varoja; toteaa, että Elena Yoncheva työskenteli tuolloin toimittajana ja myöhemmin Bulgarian kansallisen parlamentin jäsenenä;
- E. toteaa, että Elena Yoncheva valittiin Euroopan parlamenttiin 26. toukokuuta 2019 pidetyissä vaaleissa; ottaa huomioon, että rikosoikeudellinen menettely Elena Yonchevaa vastaan keskeytettiin 30. syyskuuta 2019 erikoissyyttäjänviraston valvovan syyttäjän päätöksellä, kunnes Euroopan parlamentti tekee päätöksen hänen koskemattomuutensa pidättämisestä;
- F. toteaa, että Bulgarian tasavallan valtakunnansyyttäjä välitti pyynnön koskemattomuuden pidättämisestä 18. lokakuuta 2019;
- G. ottaa huomioon, että väitetty rikos ei koske Elena Yonchevan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisia mielipiteitä tai äänestyksiä;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- I. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeusmenettelyiltä, jotka liittyvät toimintaan, jota harjoitetaan hoidettaessa parlamentin jäsenten tehtäviä ja jota ei voida erottaa kyseisistä tehtävistä;
- J. ottaa huomioon, että tässä tapauksessa Elena Yoncheva väittää joutuneensa *fumus persecutionis* -tilanteen uhriksi eli ”konkreettiset todisteet”⁽⁴⁾ viittaavat siihen, että oikeusmenettelyn tarkoituksena on vahingoittaa hänen poliittista toimintaansa ja erityisesti hänen toimintaansa Euroopan parlamentin jäsenenä;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan parlamentilla on ”laaja harkintavalta sen osalta, minkä suuntaisen päätöksen se aikoo tehdä koskemattomuuden pidättämistä (...) koskevan pyynnön johdosta, koska tällainen päätös on luonteeltaan poliittinen”⁽⁵⁾;
- L. ottaa huomioon, että Elena Yoncheva on jäsenenä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, jossa hän käyttää säännöllisesti puheenvuoroja maansa poliittista johtoa vastaan; ottaa huomioon, että hän kuului myös parlamentin valtuuskuntaan, joka vieraili Bulgariassa 23. ja 24. syyskuuta 2021 osana oikeusvaltiotilanteen seurantaan Bulgariassa;
- M. ottaa huomioon, että häntä koskeva esitutkinta aloitettiin vasta 31. elokuuta 2018 eli ajankohtana, jolloin hänen poliittinen sitoutumisensa oli yleisesti tiedossa, kun taas rikos, josta häntä syytetään, alkoi väitetysti vuonna 2010, eikä tätä viivytelyä ole perusteltu vakuuttavasti;
- N. ottaa huomioon, että tämä oikeusmenettely aloitettiin parlamentin kahden jäsenen ilmoituksen perusteella ja että kyseiset jäsenet ovat Elena Yonchevan poliittisia vastustajia;
- O. ottaa huomioon, että Elena Yoncheva paljasti korkean tason korruption tutkinnan puutteita maassaan ensin tutkivana journalistina ja sitten kansallisen parlamentin jäsenenä ja jatkaa niiden esiin tuomista Euroopan parlamentin jäsenenä;

⁽⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 17.9.2020, Troszczynski, C-12/19, ECLI:EU:C:2020:725, 26 kohta.

⁽⁵⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- P. ottaa huomioon, että Bulgarian journalistiliitto totesi tammikuussa 2019 julkisesti, että Elena Yonchevaa vastaan nostetut syytteet liittyivät hänen tutkimuksiinsa ja olivat yritys hyökätä poliittisen vastustajan sananvapautta vastaan;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin hyväksyi 28. syyskuuta 2021 Elena Yonchevan Bulgariaa vastaan tästä syytteestä nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kohdan (syyttömyysolettama) ja 13 artiklan (oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon) ja 18 artiklan (oikeuksien käyttöä koskevien rajoitusten rajoittaminen) perusteella;
- R. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että useat bulgarialaiset sähköiset tiedotusvälineet julkaisivat 12. kesäkuuta 2020 puhelinkeskustelun Elena Yonchevaa koskevien syytetoimien aloittamisesta ja että asiakirja-aineistoon liitetyn asiantuntijaraportin mukaan yksi puhelinkeskustelussa kuultavista äänistä on Bulgarian pääministerin ääni;
- S. katsoo, että näiden konkreettisten todisteiden yhtäpitävyyden ja poikkeuksellisen vakavuuden vuoksi on syytä epäillä vakavasti, että tarkoituksena on vahingoittaa Elena Yonchevan poliittista toimintaa ja erityisesti hänen toimintaansa Euroopan parlamentin jäsenenä, eikä se, että syyte esitettiin ennen vaaleja, riitä tässä tapauksessa hälventämään tätä epäilystä;
- T. toteaa, että näin ollen näyttää siltä, että kyseessä voidaan olettaa olevan *fumus persecutionis* -tilanne;
1. päättää säilyttää Elena Yonchevan koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Bulgarian viranomaisille ja Elena Yonchevalle.
-

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0017

Mario Borghezion koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Mario Borghezion erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Mario Borghezion esittämän, 13. marraskuuta 2018 päivätyn pyynnön, joka koskee hänen erioikeuksiensa ja vapauksiensa puolustamista Imperian syyttäjänvirastossa (Italia) vireillä olevassa rikosasiassa nro 4975/16 RGNR, josta ilmoitettiin täysistunnossa 25. maaliskuuta 2019, jonka Mario Borghezio esitti uudelleen 27. toukokuuta 2021 ja joka annettiin oikeudellisten asioiden valiokunnan käsiteltäväksi 7. heinäkuuta 2021,
- on kuullut Mario Borgheziota työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan sekä 7 ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0015/2022),
- A. ottaa huomioon, että Mario Borghezio, joka oli Euroopan parlamentin jäsen 2. heinäkuuta 2019 saakka, on pyytänyt koskemattomuutensa puolustamista Imperian syyttäjänvirastossa vireillä olevassa rikosasiassa;
- B. ottaa huomioon, että Mario Borghezion väitetään kiistelleen rautatieyhtiön työntekijän kanssa tämän kiellettyä Borgheziota matkustamasta junalla, koska tällä ei ollut voimassa olevaa lippua;
- C. ottaa huomioon, että Mario Borghezio ei kuulemisessaan oikeudellisten asioiden valiokunnassa sanonut mitään, mistä olisi voitu päätellä, että kyseinen kiista koski entisen jäsenen poliittisen mielipiteen ilmaisemista;
- D. toteaa, että näin ollen oletettu rikkomus ei koske Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenten tehtäviään hoitaessaan ilmaisemia mielipiteitä tai äänestyksiä;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 oleva 9 artikla koskee ainoastaan Euroopan parlamentin jäseniä; ottaa huomioon, että Mario Borghezio oli Euroopan parlamentin jäsen 2. heinäkuuta 2019 saakka; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin jäsenen aseman menettämiseen liittyy siihen kuuluvan koskemattomuuden menettäminen, sillä se rajoittuu pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan ainoastaan jäsenen toimikauteen ⁽²⁾;
- F. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä "syytettynä" ⁽³⁾;
- 1. päättää olla puolustamatta Mario Borghezion erioikeuksia ja vapauksia;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian asiaa käsitteleville viranomaisille ja Mario Borghezioille.

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ Määräys T-284/17, 28 kohta.

⁽³⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0018

Jörg Meuthenin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Jörg Meuthenin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2021/2160(IMM))**

(2022/C 342/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Jörg Meuthenin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Saksan liittovaltion oikeus- ja kuluttajansuojaministeriön 16. kesäkuuta 2021 päivätyllä kirjeellä välittämän Berliinin syyttäjänviraston pyynnön, joka liittyy rikosepäilyyn johdosta suoritettavaan esiselvitykseen ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 5. heinäkuuta 2021,
 - on kuullut Jörg Meuthenia työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Saksan liittotasavallan perustuslain 46 pykälän 2, 3 ja 4 momentin sekä rikosoikeudellisia menettelyjä ja hallinnollisia seuraamuksia koskevista menettelyistä annettujen suuntaviivojen (Richtlinien für das Strafverfahren und das Bußgeldverfahren) 192 b kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0016/2022),
- A. ottaa huomioon, että Berliinin syyttäjänvirasto on pyytänyt Saksasta valitun Euroopan parlamentin jäsenen Jörg Meuthenin koskemattomuuden pidättämistä Saksan rikosprosessilain (Strafprozessordnung) 152 pykälän 2 momentissa tarkoitetun rikosoikeudellisen menettelyn aloittamiseksi rikoslain (Strafgesetzbuch) 266 pykälässä tarkoitetun epärehellisyyden ja puoluelain (Parteiengesetz) 31 d pykälän 1 momentin 1 alamomentissa tarkoitetusta rikoksesta epäilyn johdosta;
- B. ottaa huomioon, että Jörg Meuthen toimi vuosina 2016, 2017 ja 2018 Alternative für Deutschland -puolueen (AfD) tiedottajana ja siinä ominaisuudessa hän
- esittäessään AfD:n toimintakertomuksen vuodelta 2016 väitetysti antoi vääriä tietoja palveluista, joiden arvo oli yhteensä 89 800 euroa, jotka hänen väitetään vastaanottaneen sveitsiläiseltä yhtiöltä ilmoitusten, vaalimainosten, esitteiden, julisteiden ja grafiikan muodossa vaalikampanjaansa varten, kun hän oli AfD:n ehdokkaana 13. maaliskuuta 2016 pidetyissä Baden-Württembergin aluevaaleissa, ja joita hän väitetysti ei selvästi ilmoittanut AfD:n vuoden 2016 toimintakertomuksessa, joka toimitettiin 21. joulukuuta 2017 Saksan liittopäivien puhemiehelle
 - väitetysti antoi vuoden 2017 toimintakertomuksen esittelyn yhteydessä vääriä tai epätäydellisiä tietoja yksittäisistä tukisuorituksista, joita hän oli saanut 14. toukokuuta 2017 pidettyjen Nordrhein-Westfalenin maapäivävaalien ja 24. syyskuuta 2017 pidettyjen Saksan liittopäivävaalien vaalikampanjoita varten
 - väitetysti esitti Saksan liittopäivien puhemiehelle toimitetussa vuoden 2018 toimintakertomuksessa virheellisiä tietoja, jotka liittyivät 14. lokakuuta 2018 pidettyihin Baijerin maapäivien 18. vaalikauden vaaleihin;

(¹) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- C. ottaa huomioon, että Jörg Meuthen valittiin Euroopan parlamenttiin 8. marraskuuta 2017;
- D. toteaa, että näin ollen oletetut rikkomukset eivät koske Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenten tehtäviään hoitaessaan ilmaisia mielipiteitä tai äänestyksiä;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- F. ottaa huomioon, että Saksan liittotasavallan perustuslain 46 pykälän 2, 3 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:
- ”2) Jäsentä ei voida vaatia vastaamaan tai pidättää rangaistavasta rikkomuksesta ilman liittopäivien suostumusta, ellei häntä tavata itse teosta tai seuraavan päivän kuluessa.
 - 3) Liittopäivien suostumus vaaditaan myös aina, jos jäsenen henkilökohtaista vapautta rajoitetaan tai jos häntä vastaan käynnistetään 18 pykälän mukainen menettely.
 - 4) Jäsentä vastaan käynnistetyt rikosoikeudelliset menettelyt tai 18 pykälän mukaiset menettelyt tai pidätys taikka muu jäsenen henkilökohtaisen vapauden rajoittaminen on keskeytettävä liittopäivien vaatimuksesta.”;
- G. ottaa huomioon, että rikosoikeudellisia menettelyjä ja hallinnollisia seuraamuksia koskevista menettelyistä annettujen suuntaviivojen 192 b kohdassa määrätään Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä ja sen 1 kohdassa määrätään erityisesti seuraavaa:
- ”1) Saksasta valitulla Euroopan parlamentin jäsenellä on Saksan liittopäivien edustajalle myönnetty koskemattomuus (...);”;
- H. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä ”syytettynä”⁽²⁾;
- I. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeusmenettelyiltä, jotka liittyvät toimintaan, jota harjoitetaan hoidettaessa parlamentin jäsenten tehtäviä ja jota ei voida erottaa kyseisistä tehtävistä;
- J. toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli tosiseikkoja, jotka viittaisivat siihen, että oikeusmenettelyn tarkoituksena olisi vahingoittaa jäsenen poliittista toimintaa ja siten Euroopan parlamenttia;
1. päättää pidättää Jörg Meuthenin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Saksan viranomaisille ja Jörg Meuthenille.

⁽²⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, *Briois v. parlamentti*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0019

Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2021/2082(IMM))**

(2022/C 342/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Guardan alioikeuden tuomarin 26. huhtikuuta 2021 välittämän pyynnön, joka liittyy vireillä olevaan rikosasiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 7. kesäkuuta 2021,
 - on kuullut Álvaro Amaroa työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot (¹),
 - ottaa huomioon Portugalin tasavallan perustuslain 157 pykälän 2 ja 3 momentin sekä Portugalin tasavallan parlamentin jäsenten asemaa koskevista säännöistä 1. maaliskuuta 1993 annetun lain nro 7/93 11 pykälän,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0017/2022),
- A. ottaa huomioon, että Guardan alioikeuden tuomari on esittänyt Álvaro Amaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön aloittaakseen häntä vastaan rikosoikeudellisen menettelyn, joka liittyy julkisten varojen väärinkäyttöön poliittisen viran haltijana, ja toteaa, että kyse on rikoksesta, jonka väitetään tapahtuneen vuoden 2007 puolivälin ja vuoden 2013 puolivälin välisenä aikana ja jonka rangaistavuudesta säädetään Portugalin rikoslain 26 pykälässä ja 16. heinäkuuta 1987 annetun Portugalin lain nro 34/87 3 pykälän i momentissa ja 11 pykälässä;
- B. ottaa huomioon, että Álvaro Amaro valittiin Gouveian pormestariksi 9. lokakuuta 2005 (vuonna 2009 päättyneeksi toimikaudeksi) ja hänet valittiin uudelleen 11. lokakuuta 2009 (vuonna 2013 päättyneeksi toimikaudeksi); toteaa, että pormestarin ominaisuudessa hänen väitetään toimineen yhdessä ja yksissä tuumin muiden henkilöiden kanssa vastoin talousarvion valvontaa ja julkisia hankintoja koskevia sääntöjä sekä syrjimättömyyden, avoimuuden ja julkisten varojen moitteettoman hoidon periaatteita ja hänen väitetään näin ollen rikkoneen velvollisuuksia, jotka liittyvät hänen tehtävänsä julkisessa virassa, ja pyrkineen saamaan itselleen ja muille vastaajille etuja; toteaa lisäksi, että hänen väitetään rikkoneen hallintolain sääntöjä ja periaatteita ja erityisesti julkisia hankintoja koskevia sääntöjä ja periaatteita ja pyrkineen siten saamaan laittomia taloudellisia etuja;
- C. ottaa huomioon, että Álvaro Amaro valittiin Euroopan parlamenttiin toukokuussa 2019 pidetyissä Euroopan parlamentin vaaleissa;
- D. toteaa, että väitetyssä rikoksessa ei ole kyse Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettusta Álvaro Amaron tehtäviään hoitaessaan ilmaisemasta mielipiteestä tai äänestyksestä;

(¹) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella sen valtion kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- F. ottaa huomioon Portugalin perustuslain 157 pykälän 2 ja 3 momentin, joissa todetaan seuraavaa:
- ”2. Kansalliskokouksen jäsentä ei saa kuulla todistajana eikä vastaajana ilman kansalliskokouksen lupaa, ja päätös luvan antamisesta on viimeksi mainitussa tapauksessa tehtävä silloin, kun on vahvaa näyttöä tahallista rikoksesta, josta voidaan langettaa enimmillään yli kolmen vuoden vankeusrangaistus.
3. Kansalliskokouksen jäsentä ei saa pidättää tai vangita ilman kansalliskokouksen lupaa, paitsi jos on kyse tahallista rikoksesta, josta voidaan langettaa edellisessä kohdassa mainittu vankeusrangaistus, ja henkilö on tavattu itse teossa.”;
- G. toteaa, että parlamentti päättää itsenäisesti, pidättäkö se tietyssä tapauksessa koskemattomuuden vai ei; toteaa, että parlamentti voi kohtuullisessa määrin ottaa jäsenen kannan huomioon, kun se tekee päätöksen siitä, pidätetäänkö hänen koskemattomuutensa vai ei⁽²⁾; ottaa huomioon, että Álvaro Amaro totesi kuulemisessaan, ettei hän vastusta parlamentaarisen koskemattomuutensa pidättämistä;
- H. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeusmenettelyiltä, jotka liittyvät toimintaan, jota harjoitetaan hoidettaessa parlamentin jäsenten tehtäviä ja jota ei voida erottaa kyseisistä tehtävistä;
- I. ottaa huomioon, että Álvaro Amaroa syytetään rikoksista, jotka ovat tapahtuneet ennen hänen valitsemistaan Euroopan parlamenttiin;
- J. toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli tosiseikkoja, jotka viittaisivat siihen, että oikeusmenettelyn tarkoituksena olisi vahingoittaa jäsenen poliittista toimintaa ja siten Euroopan parlamenttia;
- K. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä ”syytettynä”⁽³⁾;
1. päättää pidättää Álvaro Amaron koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Portugalin tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Álvaro Amarolle.

⁽²⁾ Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, *Mote v. parlamentti*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, 28 kohta.

⁽³⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, *Briois v. parlamentti*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2022)0020

Euroopan unionin liittyminen aavan meren kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta Pohjois-Tyynellämerellä tehtyyn yleissopimukseen *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2022 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin liittämisestä aavan meren kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta Pohjois-Tyynellämerellä tehtyyn yleissopimukseen (12617/2021 – C9-0420/2021 – 2021/0184(NLE))**

(Hyväksyntä)

(2022/C 342/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12617/2021),
 - ottaa huomioon yleissopimuksen aavan meren kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta Pohjois-Tyynellämerellä (12617/2021 ADD 1),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C9-0420/2021),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 114 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen (A9-0008/2022),
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Korean tasavallan hallitukselle yleissopimuksen tallettajana.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0021

Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenmäärät

Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenmääristä (2022/2547(RSO))

(2022/C 342/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
- ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2019 tekemänsä päätöksen parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien sekä parlamentaarisisa sekavaliokunnissa, parlamentaarisisa yhteistyövaliokunnissa ja monenvälisissä parlamentaarisisa edustajakokouksissa olevien valtuuskuntien lukumäärästä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2019 tekemänsä päätöksen parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenmääristä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. lokakuuta 2021 tekemänsä päätöksen EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentaariseen kumppanuuskokoukseen osallistuvan valtuuskunnan asettamisesta ja jäsenmäärästä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 223 ja 224 artiklan,

1. päättää seuraavien parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenmääristä seuraavasti:

a) Eurooppa, Länsi-Balkan ja Turkki

- Valtuuskunnat:
- EU:n ja Pohjois-Makedonian parlamentaarinen sekavaliokunta: 13 jäsentä
- EU:n ja Turkin parlamentaarinen sekavaliokunta: 25 jäsentä
- EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentaarinen kumppanuuskokous: 35 jäsentä
- pohjoisesta yhteistyöstä ja suhteista Sveitsiin ja Norjaan vastaava sekä EU:n ja Islannin parlamentaarisisa sekavaliokunnassa ja Euroopan talousalueen (ETA) parlamentaarisisa sekavaliokunnassa toimiva valtuuskunta: 18 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Serbian parlamentaarisisa vakautus- ja assosiaatiovaliokunnassa: 15 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Albanian parlamentaarisisa vakautus- ja assosiaatiovaliokunnassa: 14 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Montenegron parlamentaarisisa vakautus- ja assosiaatiovaliokunnassa: 14 jäsentä
- suhteista Bosnia ja Hertsegovina ja Kosovoon vastaava valtuuskunta: 13 jäsentä

b) Venäjä ja itäisen kumppanuuden valtiot

- valtuuskunta EU:n ja Venäjän parlamentaarisisa yhteistyövaliokunnassa: 31 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Ukrainan parlamentaarisisa assosiaatiovaliokunnassa: 16 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Moldovan parlamentaarisisa assosiaatiovaliokunnassa: 14 jäsentä
- suhteista Valko-Venäjään vastaava valtuuskunta: 12 jäsentä
- valtuuskunta EU:n ja Armenian parlamentaarisisa kumppanuusvaliokunnassa, EU:n ja Azerbaidžanin parlamentaarisisa yhteistyövaliokunnassa sekä EU:n ja Georgian parlamentaarisisa assosiaatiovaliokunnassa: 18 jäsentä

⁽¹⁾ EUVL C 158, 30.4.2021, s. 536.

⁽²⁾ EUVL C 165, 4.5.2021, s. 23.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0398.

Tiistai 15. helmikuuta 2022

- c) Maghreb- ja Mashrek-maat, Israel ja Palestiina
- valtuuskunnat, jotka vastaavat suhteista seuraaviin:
 - Israel: 18 jäsentä
 - Palestiina: 18 jäsentä
 - Maghreb-maat ja Maghrebin arabiunioni, mukaan lukien EU:n ja Marokon, EU:n ja Tunisian ja EU:n ja Algerian parlamentaariset sekavaliokunnat: 18 jäsentä
 - Mashrek-maat: 19 jäsentä
- d) Arabian niemimaa, Irak ja Iran
- valtuuskunnat, jotka vastaavat suhteista seuraaviin:
 - Arabian niemimaa: 16 jäsentä
 - Irak: 8 jäsentä
 - Iran: 11 jäsentä
- e) Amerikat
- valtuuskunnat, jotka vastaavat suhteista seuraaviin:
 - Yhdysvallat: 64 jäsentä
 - Kanada: 18 jäsentä
 - Brasilian liittotasavalta: 14 jäsentä
 - Keski-Amerikan maat: 15 jäsentä
 - Andien yhteisön maat: 13 jäsentä
 - Mercosur-maat: 19 jäsentä
 - valtuuskunta EU:n ja Meksikon parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa: 14 jäsentä
 - valtuuskunta EU:n ja Chilen parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa: 15 jäsentä
 - valtuuskunta Cariforum–EU-parlamentaarisisessa valiokunnassa: 15 jäsentä
- f) Aasia ja Tyynenmeren alue
- valtuuskunnat, jotka vastaavat suhteista seuraaviin:
 - Japani: 24 jäsentä
 - Kiinan kansantasavalta: 38 jäsentä
 - Intia: 24 jäsentä
 - Afganistan: 8 jäsentä
 - Etelä-Aasian maat: 15 jäsentä
 - Kaakkois-Aasian maat ja Kaakkois-Aasian alueellisen yhteistyön liitto (ASEAN): 27 jäsentä
 - Korean niemimaa: 13 jäsentä
 - Australia ja Uusi-Seelanti: 12 jäsentä
 - EU:n ja Kazakstanin, EU:n ja Kirgisian, EU:n ja Uzbekistanin ja EU:n ja Tadžikistanin parlamentaarisisissa yhteistyövaliokunnissa toimiva ja suhteista Turkmenistaniin ja Mongoliaan vastaava valtuuskunta: 19 jäsentä
- g) Afrikka
- valtuuskunnat, jotka vastaavat suhteista seuraaviin:
 - Etelä-Afrikka: 16 jäsentä
 - yleisafrikkalainen parlamentti: 12 jäsentä

Tiistai 15. helmikuuta 2022

h) monenväliset edustajakokoukset

- valtuuskunta AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentarisessa edustajakokouksessa: 78 jäsentä
 - valtuuskunta Välimeren unionin parlamentarisessa edustajakokouksessa: 49 jäsentä
 - valtuuskunta EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentarisessa edustajakokouksessa: 75 jäsentä
 - valtuuskunta Euronestin parlamentarisessa edustajakokouksessa: 60 jäsentä
 - suhteista Naton parlamentariseseen yleiskokoukseen vastaava valtuuskunta: 10 jäsentä
2. päättää puheenjohtajakokouksen 11. heinäkuuta 2019 valtuuskuntien puheenjohtajistojen kokoonpanosta tekemään päätökseen viitaten, että valtuuskuntien puheenjohtajistoissa voi olla enintään kaksi varapuheenjohtajaa;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0026

Päätös delegoidun säädöksen vastustamisesta: Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto: hakemusten hyväksymättäjäättämiskautta koskevat määräajat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2022 komission 5 päivänä marraskuuta 2021 annetusta delegoidusta asetuksesta Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139 täydentämisestä hakemusten hyväksymättäjäättämiskauden ja sen päivämäärien osalta (C(2021)7701 – 2021/2961(DEA))

(2022/C 342/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2021)7701),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2017/1004 muuttamisesta 7 päivänä heinäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan sekä 62 artiklan 6 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 111 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
- A. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) 2021/1139 11 artiklan 4 kohdassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa määritellään sen ajanjakson, jona hakemus ei ole hyväksyttävä, käynnistyskynnys niin, että se on oikeassa suhteessa tehtyjen vakavien rikkomusten, rikosten tai petosten luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen nähden ja että kesto on vähintään yhden vuoden pituinen;
- B. ottaa huomioon, että 17 päivänä joulukuuta 2014 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/288⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽³⁾ täydentämisestä hakemusten hyväksymättäjäättämiskauden ja sen päivämäärien osalta säädetään 12 kuukauden ajanjaksosta, jonka kuluessa hakemuksia ei oteta hyväksyttäviksi, jos rikkomuspisteitä on kertynyt yhdeksän, ja että ”vähäisten” rikkomusten osalta hyväksymättäjäättämisen edellytykset syntyvät vasta, kun yhdeksän pistettä on saavutettu;
- C. ottaa huomioon, että komission delegoitu asetus (C(2021)7701), jolla täydennetään Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annettua asetusta, pahentaa näitä edellytyksiä, sillä toisen rikkomuksen osalta hyväksymättäjäättämisen edellytykset täyttyvät jo seitsemällä pisteellä ja se lasketaan kaksi kuukautta pistettä kohti, mikä ei vaikuta oikeasuhteiselta eikä ole sopusoinnussa Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta annetun asetuksen kanssa;
- D. katsoo, että komission olisi ehdotettava vaihtoehtoja ja oikeasuhteisempaa ratkaisua hyväksymättäjäättämiskauden kestoon pisteiden perusteella;
- E. katsoo, että oikeasuhteisempi ratkaisu voisi olla se, että kahdesta ensimmäisestä rikkomuksesta seuraisi kahden kuukauden sijasta vain yhden kuukauden hyväksymättäjäättäminen kustakin pisteestä tiettyjen rikkomusten osalta, jolloin otettaisiin paremmin huomioon perusasetuksen tarkoitus oikeasuhteisuuden kannalta;
1. vastustaa komission delegoitua asetusta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja ilmoittamaan sille, että delegoitu asetus ei voi tulla voimaan;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL L 247, 13.7.2021, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/288, annettu 17 päivänä joulukuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 täydentämisestä hakemusten hyväksymättäjäättämiskauden ja sen päivämäärien osalta (EUVL L 51, 24.2.2015, s. 1.)

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0027

Tonnikalaa koskeva saalisasiakirjaohjelma ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 16. helmikuuta 2022 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tonnikalaa (Thunnus thynnus) koskevan saalisasiakirjaohjelman vahvistamisesta ja asetuksen (EU) N:o 640/2010 kumoamisesta (COM(2020)0670 – C9-0336/2020 – 2020/0302(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyksikkö: ensimmäinen käsittely)

(2022/C 342/31)

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) ICCAT:n sopimuspuolet muuttavat usein ICCAT:n suositusten tietyt määräyksiä, ja niitä muutetaan todennäköisesti edelleen tulevaisuudessa. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ICCAT:n suosituksiin tehtyjen muutosten sisällyttämiseksi nopeasti unionin lainsäädäntöön **seuraavien aiheiden osalta: eBCD-järjestelmän ja BCD-asiakirjan pakollinen käyttö**, ryhmitettyä BCD-asiakirjaa **koskevat säännöt**, BCD-asiakirjaa ja eBCD-järjestelmää **koskevat validoinnit**, asetuksen (EU) 20../..⁽¹⁾ mukaisen merkityn kalan vähimmäiskokoa koskevan poikkeuksen **määräaika**; saaliiden ja kauppatapahtumien **kirjaaminen ja validointi** eBCD-järjestelmään, validointia ja yhteysviranomaisia **koskevat tiedot**, BCD-asiakirjoja tai painettuja eBCD-asiakirjoja **koskevat tiedot, esitetyt raportointipäivämäärät** sekä **viittaukset** ICCAT:n suositusten liitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 20../... tonnikalan monivuotisen hoitosuunnitelman vahvistamisesta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetusten (EY) N:o 1936/2001, (EU) 2017/2107 ja (EU) 2019/833 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) 2016/1627 kumoamisesta.

Tarkistus

- (6) ICCAT:n sopimuspuolet muuttavat usein ICCAT:n suositusten tietyt määräyksiä, ja niitä muutetaan todennäköisesti edelleen tulevaisuudessa. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ICCAT:n suosituksiin tehtyjen muutosten sisällyttämiseksi nopeasti unionin lainsäädäntöön **muuttamalla tätä asetusta eBCD-järjestelmän ja BCD-asiakirjan pakollisen käytön**, ryhmitettyä BCD-asiakirjaa **koskevien sääntöjen**, BCD-asiakirjaa ja eBCD-järjestelmää **koskevien validointien**, asetuksen (EU) 20../..⁽¹⁾ mukaisen merkityn kalan vähimmäiskokoa koskevan poikkeuksen **määräajan**, saaliiden ja kauppatapahtumien **kirjaamisen ja validoinnin** eBCD-järjestelmään, validointia ja yhteysviranomaisia **koskevien tietojen**, BCD-asiakirjoja tai painettuja eBCD-asiakirjoja **koskevien tietojen ja esitettyjen raportointipäivämäärien osalta** sekä **tämän asetuksen täydentämiseksi asetuksen liitteessä lueteltujen ICCAT:n suositusten liitteillä sekä näihin liitteisiin myöhemmin tehtävillä muutoksilla**.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 20../... tonnikalan monivuotisen hoitosuunnitelman vahvistamisesta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetusten (EY) N:o 1936/2001, (EU) 2017/2107 ja (EU) 2019/833 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) 2016/1627 kumoamisesta.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A9-0172/2021).

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

1. "BCD-asiakirjalla" **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä 2 esitetyn mallin mukaista tonnikalan saalisasiakirjaa;

Tarkistus

1. "BCD-asiakirjalla" **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 1 kohdassa** esitetyn mallin mukaista tonnikalan saalisasiakirjaa;

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Validoidussa BCD-asiakirjassa on annettava **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä 1 esitetyt tiedot soveltuvin osin. Saalisasiakirjan laatimista, numerointia, täyttämistä ja validointia koskevat ohjeet ovat **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä 3.

Tarkistus

6. Validoidussa BCD-asiakirjassa on annettava **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 2 kohdassa** esitetyt tiedot soveltuvin osin. Saalisasiakirjan laatimista, numerointia, täyttämistä ja validointia koskevat ohjeet ovat **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 3 kohdassa**.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Validoidussa BFTRC-todistuksessa on annettava **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä 1 esitetyt tiedot.

Tarkistus

3. Validoidussa BFTRC-todistuksessa on annettava **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 4 ja 5 kohdassa** esitetyt tiedot.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi

11 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

- (c) varatoimenpiteenä sellaisessa yksittäisessä tapauksessa, että järjestelmässä ilmenee teknisiä vaikeuksia, jotka estävät jäsenvaltiota käyttämästä eBCD-järjestelmää, jolloin noudatetaan **ICCAT:n suosituksen [18–12]** liitteessä 3 esitettyjä menettelyjä. Tilanteita, joissa jäsenvaltio viivästyy tarvittavien toimien toteuttamisessa, kuten käyttäjien eBCD-järjestelmään rekisteröimisen varmistamiseksi tarvittavien tietojen toimitamisessa, tai muita vältettävissä olevia tilanteita, ei pidetä hyväksyttävänä teknisinä ongelmina;

Tarkistus

- (c) varatoimenpiteenä sellaisessa yksittäisessä tapauksessa, että järjestelmässä ilmenee teknisiä vaikeuksia, jotka estävät jäsenvaltiota käyttämästä eBCD-järjestelmää, jolloin noudatetaan **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 6 kohdassa** esitettyjä menettelyjä. Tilanteita, joissa jäsenvaltio viivästyy tarvittavien toimien toteuttamisessa, kuten käyttäjien eBCD-järjestelmään rekisteröimisen varmistamiseksi tarvittavien tietojen toimitamisessa, tai muita vältettävissä olevia tilanteita, ei pidetä hyväksyttävänä teknisinä ongelmina;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä elokuuta raportti, joka kattaa ajanjakson edellisen vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta ja sisältää **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä **6** kuvatut tiedot.

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä elokuuta raportti, joka kattaa ajanjakson edellisen vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta ja sisältää **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 7 kohdassa** kuvatut tiedot.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. eBCD-järjestelmästä saatuja raportteja on käytettävä vuotuisten raportointivaatimusten täyttämiseen. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittaisessa raportissaan ne **ICCAT:n suosituksen [18–13]** liitteessä **6** kuvatut tiedot, joita ei voida tuottaa eBCD-järjestelmästä.

Tarkistus

2. eBCD-järjestelmästä saatuja raportteja on käytettävä vuotuisten raportointivaatimusten täyttämiseen. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittaisessa raportissaan ne **tämän asetuksen** liitteessä **olevassa 7 kohdassa** kuvatut tiedot, joita ei voida tuottaa eBCD-järjestelmästä.

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

14 artikla – - 1 kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-1. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 15 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla tätä asetusta täydennetään tämän asetuksen liitteessä lueteltujen ICCAT:n suositusten liitteiden määräyksillä. Siirretään komissiolle valta antaa 15 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla myöhemmin muutetaan kyseistä delegoitua säädöstä.

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

14 artikla – 1 kohta – i alakohta

Komission teksti

(i) viittaukset ICCAT:n suositusten liitteisiin, sellaisina kuin ne esitetään 2 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa.

Tarkistus

Poistetaan.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Liite (uusi)

Komission teksti

*Tarkistus***Liite**

- (1) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 2 esitetty tonnikalan saalisasiakirjan malli;
 - (2) 4 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 1 esitetyt tiedot;
 - (3) 4 artiklan 6 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 3 esitetyt ohjeet;
 - (4) 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 4 esitetyt tiedot;
 - (5) 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 5 esitetyt tiedot;
 - (6) 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–12 liitteessä 3 esitetyt menettelyt;
 - (7) 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut ICCAT:n suosituksen 18–13 liitteessä 6 esitetyt tiedot.
-

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0028

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto – hakemus EGF/2021/005 FR/Airbus – Ranska

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi työttömiksi jääneitä työntekijöitä tukevan Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Ranskan hakemuksen johdosta – EGF/2021/005 FR/Airbus (COM(2021)0698 – C9-0011/2022 – 2021/0363(BUD))

(2022/C 342/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2021)0698 – C9-0011/2022),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) työttömiksi jääneille työntekijöille ja asetuksen (EU) N:o 1309/2013 kumoamisesta 28. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/691 ⁽¹⁾, jäljempänä ”EGR-asetus”,
 - ottaa huomioon vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 17. joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, 16. joulukuuta 2020 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 9 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A9-0013/2022),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät globalisaation ja teknologisten ja ympäristöön liittyvien muutosten seurauksista, kuten maailmankaupan muutoksista, kauppariidoista, unionin kauppasuhteissa tai sisämarkkinoiden kokoonpanoissa tapahtuneista merkittävistä muutoksista ja rahoitus- tai talouskriiseistä sekä vähähiiliseen talouteen siirtymisestä, tai digitalisaation ja automaation seurauksista;
- B. ottaa huomioon, että unioni on laajentanut työttömiksi jääneitä työntekijöitä tukevan Euroopan globalisaatiorahaston soveltamisalaa siten, että taloudellista tukea tarjotaan kaikkien merkittävien rakenneuudistusten tapauksessa, joten se kattaa koronaviruskriisin taloudelliset vaikutukset;
- C. ottaa huomioon, että liikennealan meneillään olevalla hiilestä irtautumisella odotetaan olevan useita vaikutuksia ilmailualaan ja että unionilla on tärkeä rooli tarjottaessa tarvittavaa solidaarisuutta maksamalla rahoitustukea EGR:stä, jonka tarkoituksena on auttaa edunsaajia palaamaan nopeasti ihmisarvoisiin ja kestäviin työpaikkoihin alkuperäisellä toiminta-alallaan tai sen ulkopuolella ja joka on yhdenmukainen vihreämmän ja digitaalisemman Euroopan talouden kanssa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti;
- D. ottaa huomioon, että Ranska toimitti hakemuksen EGF/2021/005 FR/Airbus rahoitustuen saamiseksi EGR:stä sen jälkeen, kun NACE Rev. 2:n kaksinumeroitukseen 30 (Kulkuneuvojen valmistus) luokitellulla toimialalla vähennettiin 508 työntekijää NUTS 2 -tason alueilla Midi-Pyrénées (FRJ2) ja Pays de la Loire (FRG0) Ranskassa hakemuksen viiteajanjakson aikana 1. marraskuuta 2020 – 1. maaliskuuta 2021;

⁽¹⁾ EUVL L 153, 3.5.2021, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

- E. ottaa huomioon, että hakemus koskee 508:aa työttömäksi jäänyttä työntekijää, joiden työskentely on loppunut yrityksen Airbus (Airbus SE) taloudellis-sosiaalisessa yksikössä ⁽⁴⁾ Airbus Commercial;
- F. ottaa huomioon, että hakemus perustuu EGR-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen toimintakriteeriin, jossa edellytyksenä on vähintään 200:n työttömäksi jääneen työntekijän työskentelyn loppuminen neljän kuukauden viiteajanjakson aikana jäsenvaltiossa sijaitsevassa yrityksessä;
- G. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian yhteydessä laajat matkustusrajoitukset johtivat kaupallisen lentotoiminnan ja etenkin matkustajalentojen yleiseen romahtamiseen ja että Airbusin mukaan alan täyteen toipumiseen ei päästään ennen vuotta 2025 ⁽⁵⁾;
- H. ottaa huomioon, että Airbusin kaupallisten ilma-alusten osaston osuus kokonaisliikevaihdosta on 77 prosenttia ⁽⁶⁾ ja että huhtikuusta 2020 alkaen Airbusin oli vähennettävä tuotantoaan kolmanneksella ⁽⁷⁾ ja toteutettava rakenneuudistus-suunnitelma, joka johti 4 248 työsuhteen irtisanomiseen Ranskassa ⁽⁸⁾;
- I. ottaa huomioon, että Ranskan viranomaisten tuki pitkäkestoiselle osa-aikatyölle, josta oli neuvoteltu asianmukaisesti asianomaisten työntekijöiden kanssa, sekä Conseil pour la recherche aéronautique civile -elimen ohjelman vauhdittaminen, antoivat mahdollisuuden vähentää huomattavasti irtisanomisten määrää (2 002 työpaikalla); toteaa, että muiden kyseessä olevien 2 246 työpaikan osalta lähes kaikki työntekijät kuuluivat sisäiseen liikkuvuuteen liittyvien toimenpiteiden piiriin tai suostuivat vapaaehtoiseen irtisanomispakettiin;
- J. ottaa huomioon, että komissio on todennut terveystalouden johtaneen talouskriisiin, esittänyt Euroopan parlamentin päätöslauselmien johdosta talouden elpymissuunnitelman, johon kimmokkeen antoi myös Ranskan ja Saksan 18. toukokuuta 2020 tekemä aloite Euroopan elvyttämiseksi koronaviruskriisistä ⁽⁹⁾, ja korostanut EGR:n roolia hätätilanteen välineenä ⁽¹⁰⁾;
- K. ottaa huomioon, että EGR ei saa ylittää 186 miljoonan euron vuotuista enimmäismäärää (vuoden 2018 hintoina), kuten vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 17. joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹¹⁾ 8 artiklassa säädetään;
1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että Ranska on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 3 745 264 euroa, mikä vastaa 85:tä prosenttia 4 406 194 euron kokonaiskustannuksista, joihin sisältyy ainoastaan yksilöllisten palvelujen kustannuksia;
2. toteaa, että Ranskan viranomaiset jättivät hakemuksen 26. heinäkuuta 2021 ja että komissio sai sitä koskevan arvionsa valmiiksi 19. marraskuuta 2021 ja ilmoitti asiasta parlamentille 5. tammikuuta 2022;
3. panee tyytyväisenä merkille Ranskan kansallisten ja paikallisten viranomaisten toteuttamat toimenpiteet, kuten uuden hätätilalainsäädännön ⁽¹²⁾ säännökset, ilmailualan tukisuunnitelman, pitkäkestoista osa-aikatyötä koskevan ohjelman ⁽¹³⁾ ja Ader 4 -suunnitelman lisärahoituksen, joilla vähennettiin huomattavasti työntekijävähennyksen määrää;

⁽⁴⁾ Taloudellis-sosiaalinen yksikkö (unité économique et sociale – UES) on Ranskan lainsäädännön mukainen oikeudellinen rakenne, johon voidaan koota yrityksiä, joilla on sama johto, jotka toimivat samalla toimialalla ja joiden työntekijöillä on yhteiset edut mutta jotka ovat oikeudellisesti erillisiä yrityksiä. Tarkoituksena on luoda yhteinen työntekijöitä edustava elin. Työntekijävähennykset tapahtuivat taloudellis-sosiaalisessa yksikössä Airbus Commercial, johon kuuluvat Airbus SE:n kaksi ranskalaista tytäryhtiötä Airbus SAS ja Airbus Operations SAS.

⁽⁵⁾ Airbusin julkaisematon asiakirja "Livre 2", jossa esitetään sisäinen analyysi covid-19-kriisistä ja sen vaikutuksesta Airbusin toimialaan Ranskassa.

⁽⁶⁾ https://lentreprise.lexpress.fr/actualites/1/actualites/le-geant-europeen-airbus-en-chiffres_2129633.html

⁽⁷⁾ <https://www.airbus.com/newsroom/press-releases/en/2020/04/airbus-reports-first-quarter-q1-2020-results.html>.

⁽⁸⁾ Airbusin rakenneuudistus-suunnitelman "Accord collectif relatif au plan d'adaptation des sociétés composant l'UES Airbus Commercial dans le contexte de la crise économique Covid-19 et ses conséquences sur l'emploi" mukaan.

⁽⁹⁾ <https://www.elysee.fr/en/emmanuel-macron/2020/05/18/french-german-initiative-for-the-european-recovery-from-the-coronavirus-crisis>

⁽¹⁰⁾ COM(2020)0442.

⁽¹¹⁾ EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11.

⁽¹²⁾ Loi d'urgence n°2020-734, 17. kesäkuuta 2020.

⁽¹³⁾ Activité Partielle de Longue Durée (APLD): <https://www.service-public.fr/professionnels-entreprises/vosdroits/F35381>

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

4. toteaa, että hakemus koskee yhteensä 508:aa työttömäksi jäänyttä työntekijää, joiden työskentely on loppunut; toteaa lisäksi, että Ranska odottaa, että kaikista tukikelpoisista edunsaajista 297 osallistuu toimenpiteisiin (kohteena olevat edunsaajat);
5. palauttaa mieliin, että työntekijävähennysten sosiaalisen vaikutuksen odotetaan olevan merkittävä kummallekin alueelle ja että vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä työttömien osuus oli Oksitaniassa jo 9,4 prosenttia ja Pays de la Loiressa 6,9 prosenttia ⁽¹⁴⁾;
6. huomauttaa, että Oksitaniassa työntekijävähennyksillä odotetaan olevan huomattava vaikutus työmarkkinoihin, sillä alue on erittäin riippuvainen ilmailusta, joka on merkittävin ala alueella, ja toteaa Airbusin olevan alueen suurin yksityinen työnantaja;
7. panee merkille, että Oksitania on vakiinnuttanut asemansa merkittävänä ekosysteeminä startup-yrityksille, joten halukkaille edunsaajille on tarjolla mahdollisuuksia yrityksen perustamiseen; huomauttaa, että suurella osalla alueen henkilöistä, joihin tilanne vaikuttaa, on korkea koulutustaso;
8. huomauttaa, että Pays de la Loiren alueen talous on rakenteeltaan erittäin monipuolinen, ja sen vuoksi ilmailualan kriisin vaikutusten paikalliseen talouteen ja työmarkkinoihin odotetaan jäävän lievemmiksi ja mahdollisuuksia odotetaan syntyvän merenkulkualalla tai uusiutuvan energian alalla, mikä puolestaan edellyttää uudelleen kouluttautumista;
9. huomauttaa, että 13,5 prosenttia kohteena olevista edunsaajista on yli 54-vuotiaita ja 74,7 prosenttia heistä on 30–54-vuotiaita;
10. panee merkille, että Airbus aloitti yksilöllisten palvelujen tarjoamisen kohteena oleville edunsaajille 1. marraskuuta 2020 ja että toimenpiteisiin liittyviin menoihin voidaan näin ollen myöntää EGR:n rahoitustukea kaudella, joka alkaa 1. marraskuuta 2020 ja päättyy 24 kuukauden kuluttua rahoituspäätöksen voimaantulopäivästä;
11. toteaa, että yksilölliset palvelut, joita tarjotaan työntekijöille ja itsenäisille ammattinharjoittajille, koostuvat seuraavista toimista: starttiraha, yrityksen perustamiseen tähtäävä koulutus, yrityksen perustamiseen tähtäävään koulutukseen liittyvä kustannusavustus sekä palkanlisät;
12. katsoo, että kyseisten yksilöllisten palvelujen olisi oltava voimassa hankkeen luonteen mukaan asianmukaisen ajan;
13. pitää myönteisenä, että yksilöllisten palvelujen koordinoitu paketti syntyi Airbusin ja työntekijöiden edustajien hyvissä kollektiivisissa neuvotteluissa aikaan saadun sopimuksen tuloksena; pitää myönteisenä, että taloudellista tukea on tarjottu edunsaajille nopeasti, vaikka joissakin tapauksissa tarvitaan lisäinvestointeja uuden yrityksen perustamiseen;
14. korostaa, että 98,7 prosenttia taloudellisesta tuesta liittyy startup-yritysten ja yritysten perustamiseen, mikä kannustaa ammatilliseen sopeutumiseen ja alan vaihtoon, parantaa kyseisten alueiden kilpailukykyä ja edistää talouden elpymistä;
15. korostaa Ranskan viranomaisten vahvistaneen, ettei tukikelpoisille toimille saada avustusta muista unionin rahastoista tai rahoitusvälineistä;
16. muistuttaa, ettei EGR-tuki saa korvata toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle, eikä edunsaajien mahdollisesti saamia muita avustuksia tai oikeuksia, jotta varmistetaan rahoitustuen täydentävyys kaikilta osin; vaatii, että EGR:n piiriin kuuluvien yksilöllisten palvelujen edunsaajille ilmoitetaan julkisesti ja henkilökohtaisesti unionin yhteisrahoituksesta;
17. toteaa, että kaikki menettelyvaatimukset täyttyivät; korostaa avoimuuden tarvetta menettelyn kaikissa vaiheissa ja kehottaa työmarkkinaosapuolia osallistumaan palvelupaketin täytäntöönpanoon ja arviointiin;
18. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
19. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁴⁾ Ranskan tilastolaitoksen keräämät tiedot.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

työttömiksi jääneitä työntekijöitä tukevan Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotosta Ranskan hakemuksen johdosta – EGF/2021/005 FR/Airbus

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2022/359.)

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0035

Rautatiet: väliaikaisten käyttömaksujen perimisen jatkaminen – Covid-19 ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2020/1429 muuttamisesta rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimistä koskevien väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen viiteajanjakson keston osalta (COM(2021)0832 – C9-0001/2022 – 2021/0437(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2022/C 342/33)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2021)0832),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0001/2022),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 19. tammikuuta 2022 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- on kuullut alueiden komiteaa,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 26. tammikuuta 2022 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä mainittu kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 163 artiklan,
 1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P9_TC1-COD(2021)0437

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/... antamiseksi asetuksen (EU) 2020/1429 muuttamisesta rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimistä koskevien väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen viiteajanjakson keston osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2022/312.)

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0036

Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Ukrainalle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (COM(2022)0037 – C9-0028/2022 – 2022/0026(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2022/C 342/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2022)0037),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 212 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0028/2022),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. helmikuuta 2022 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 163 artiklan,
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P9_TC1-COD(2022)0026

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2022/... antamiseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2022/313.)

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0046

Työntekijöiden suojeleminen syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille, perimän muutoksia aiheuttaville aineille ja lisääntymiselle vaarallisille aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2022 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta (COM(2020)0571 – C9-0301/2020 – 2020/0262(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2022/C 342/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2020)0571),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja erityisesti 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan sekä 1 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0301/2020),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. helmikuuta 2021 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 74 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 22. joulukuuta 2021 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A9-0114/2021),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisen lausuman, joka julkaistaan Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa yhdessä lopullisen säädöksen kanssa;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P9_TC1-COD(2020)0262

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2022/... antamiseksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2022/431.)

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2021, s. 63.

Torstai 17. helmikuuta 2022

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma direktiivin 2004/37/EY soveltamisalasta

[julkaistaan L-sarjassa säädöksen jäljessä]

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisenä näkemyksenä on, että vaaralliset lääkkeet, jotka sisältävät aineita, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1A tai 1B), perimän muutoksia aiheuttavan aineen (kategoria 1A tai 1B) tai lisääntymiselle vaarallisen aineen (kategoria 1A tai 1B) luokituskriteerit, kuuluvat direktiivin 2004/37/EY soveltamisalaan. Kaikkia direktiivin 2004/37/EY vaatimuksia sovelletaan vastaavasti vaarallisiin lääkkeisiin.

Komission lausuma – Toimintasuunnitelma ja lainsäädäntöehdotukset

Komissiolle 18 a artiklan kolmannessa kohdassa asetetut toimintasuunnitelman laatimista ja lainsäädäntöehdotuksen antamista koskevat velvoitteet eivät voi olla ristiriidassa komission institutionaalisten oikeuksien ja perustamissopimuksissa määrätyn aloiteoikeuden kanssa.

Mainitussa 18 a artiklan kolmannessa kohdassa viitataan direktiivin 2004/37/EY 16 artiklaan, jossa säädetään velvoitteesta vahvistaa käytettävissä olevan tiedon, mukaan lukien tieteellisen ja teknillisen tiedon, perusteella raja-arvot kaikille niille aineille, joille se on mahdollista. Komissiota myös kehoitetaan esittämään kyseisen säännöksen täytäntöönpanon yhteydessä 18 a artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma. Avoimuuden vuoksi toimintasuunnitelmassa luetellaan 25 uutta tai tarkistettua ainetta, joista tehdään tieteellinen arviointi. Lueteltujen aineiden arvioinnit tulevat olemaan osa vakiintunutta menettelyä, johon kuuluu työmarkkinaosapuolten kuuleminen, työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean lausunto ja vaikutustenarviointi tarvittavien lainsäädäntöehdotusten valmistelemissä oikea-aikaisesti.

Torstai 17. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0047

Verojen ja maksujen kantaminen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2022 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi verojen ja maksujen kantamista ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä koskevien direktiivien 1999/62/EY, 1999/37/EY ja (EU) 2019/520 muuttamisesta (10542/1/2021 – C9-0423/2021 – 2017/0114(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2022/C 342/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (10542/1/2021 – C9-0423/2021),
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. lokakuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 1. helmikuuta 2018 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission lausunnon (COM(2021)0693),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0275),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 74 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 67 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A9-0006/2022),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 81, 2.3.2018, s. 188.

⁽²⁾ EUVL C 176, 23.5.2018, s. 66.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit 25.10.2018, P8_TA(2018)0423.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI